

Giới thiệu Mặc Môn Phi Giáp Convert

... Đối mặt Mặc môn Truyền Công trường lão cho ra lựa chọn, Lâm Mộc Sâm khóc ròng ròng: "Huấn luyện viên, ta nghĩ rằng chơi đùa phi kiếm..."

... "Lão tử dùng nó như thế giết chết ngươi!" Lâm Mộc Sâm nhìn dưới chân BOSS thì thế, khí thế hung hăng. "Mẹ, cho là lão tử cơ quan Đường lang là trung bày?"

Lâm Mộc Sâm trước mặt player, bị cơ quan Đường lang hai đòn trọng phách miễn phí đưa về thành. ... "

Đều cho ta xem tốt lắm! Cái kia mang theo cơ quan nô gia hỏa, tuyệt đối không thể để cho hắn đến gần chu vi một dặm trong phạm vi! "Một bang biết đánh BOSS đoàn đội đoàn trưởng, sắc mặt nghiêm túc dần dần hạ đoàn viên. ... "Tên kia? Là một tên khôn kiếp!" Một mỹ nữ hận đến cắn răng nghiêng lại...

Hắn đại học mới vừa tốt nghiệp không tới một năm, thật vất vả tìm được cái công việc, đãi ngộ coi như có thể, hoạt cũng không coi là mệt mỏi.

Mà chính vì vậy, vị trí này bị rất nhiều người mơ ước. Rốt cục ở nơi này một ngày, quản lý bắt được hắn một tiểu sai lầm, vô tình đem hắn đuổi ra khỏi cửa, an bài em vợ mình tới đây thay.

Vì vậy trong lòng còn tràn đầy sinh viên đại học nhiệt tình cùng xung động Lâm Mộc Sâm nói cái gì cũng chưa nói, thu thập đồ rồi rời đi nhà kia công ty. Dĩ nhiên, trước khi rời khỏi, hắn đem mình sử dụng trong công ty mấy vì tính kia đồ đầy các loại vì khuôn mặt độc.

Đây là một cái ở tiên hiệp trò chơi « ngự kiếm tiêu dao » Lâm Mộc Sâm vào Mặc môn, kết quả nhưng dựa vào cơ quan cùng nỗ ở trong game làm phong sinh thủy khởi may mắn mạnh nỗ player cố sự...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Lâm Mộc Sâm thất nghiệp rồi.

Hắn đại học mới vừa tốt nghiệp không tới một năm, thật vất vả tìm được cái công việc, đãi ngộ coi như có thể, hoạt cũng không coi là mệt mỏi.

Mà chính vì vậy, vị trí này bị rất nhiều người mơ ước. Rốt cục ở nơi này một ngày, quản lý bắt được hắn một tiểu sai lầm, vô tình đem hắn đuổi ra khỏi cửa, an bài em vợ mình tới đây thay.

Vì vậy trong lòng còn tràn đầy sinh viên đại học nhiệt tình cùng xung động Lâm Mộc Sâm nói cái gì cũng chưa nói, thu thập đồ rồi rời đi nhà kia công ty. Dĩ nhiên, trước khi rời khỏi, hắn đem mình sử dụng trong công ty mấy vì tính kia đồ đầy các loại vì khuôn mặt độc.

Lấy trong công ty đám người kia mấy vì tính kỹ thuật, muốn khiến cho mấy vì tính kia khôi phục như cũ chức năng, sợ rằng cần không ít thời gian.

Hỏi ra khỏi một hồi, Lâm Mộc Sâm trở lại mình mướn trong phòng. Rốt cục thất nghiệp cuộc sống sau này làm sao?

Trong tay hắn đúng là còn có chút tiền, nhưng dù sao cũng là miệng ăn núi lở. Về nhà tìm cha mẹ là một biện pháp tốt, nhưng hắn tự ái không cho phép hắn làm ra lựa chọn như vậy.

Mới vừa tốt nghiệp thời điểm nói tràn đầy tự tin, nhất định có thể nuôi sống mình, bây giờ còn không tới một năm bỏ chạy trở về, mình còn có mặt ngẩng đầu lên?

Cho nên Lâm Mộc Sâm đầy bụng oán khí, nhảm chán dưới liềm alo cho mình ngủ chung phòng huynh đệ tổ khổ.

"Ha ha ha, đầu gối, đã thấy ra chút, người nào không có bị lái qua một lần hai lần? Ngươi đây coi là kiên trì đủ lâu rồi dù sao ngươi bây giờ còn chưa tới trình độ son cùng thủy tận, tìm thêm công việc sao!"

Lâm Mộc Sâm ở đại học trong lúc bằng hữu tốt nhất Lưu Khải Nhạc, đang nghe Lâm Mộc Sâm nói mình gặp gỡ sau, vui vẻ cười lớn.

"Ngươi cũng biết năm đó ta gặp gỡ, mới vừa đi làm ba tháng, thời gian thử việc vừa qua khỏi liền bị mở ra, thiếu chút nữa đi ngủ đường cái! Nếu không phải là các người tiếp tế, ta nói không chừng thì phải về nhà cầu xin lão đầu tử rồi! Xem một chút ta, ngươi còn có cái gì không nghĩ ra!"

Không thể không nói, Lưu Khải Nhạc hiện thân thuyết pháp đúng là để cho Lâm Mộc Sâm tâm tình sáng sủa rất nhiều giống như ngụ ngôn nào đó nói, ta đã từng bởi vì mưa không nổi giầy mà khóc thút thít, cho đến ta ở trên đường nhìn thấy người chân trần.

"Ta nhưng là biết ngươi, chúc mừng thử! Không có sao cũng biết tiết kiệm tiền bây giờ coi như không làm việc, qua mấy tháng cũng không thành vấn đề? Vừa đúng, gần nhất có cá trò chơi công tắc, có muốn hay không rút ra chút thời gian cùng nhau chơi đùa chơi? Vẹn khí tốt, nói không chừng ngươi

còn có thể ở trò chơi trong kiếm tiền, từ nay cũng không cần nữa bị những thứ kia cái gì đáng chết lão bản quản lý tức giận !”

Chơi trò chơi ? Lâm Mộc Sâm lòng hiếu kỳ lập tức bị điều động đứng lên. Cái nào phái nam sinh viên đại học ở trên cao học thời điểm không có chơi qua trò chơi ? Lâm Mộc Sâm càng là in tò nết trò chơi hào thủ, chủ lực trong phòng ngủ tứ huynh đệ. Bất quá làm việc sau, càng ngày càng nhiều phồn mang công việc để cho hắn không thể không bỏ qua cái này yêu thích.

Mà bây giờ, hắn lại có lần nữa nhặt lên cơ hội yêu thích này.

“Nhạc tử, trò chơi này đáng giá chúng ta chơi ? Phải biết bình thường trò chơi nhưng là không vào được ta pháp nhãn.”

Lưu Khải Nhạc nghe Lâm Mộc Sâm lời của sau cười lớn một tiếng : “không cần hoài nghi ! ‘Tinh không’ công ty trò chơi còn không đáng giá mong đợi ? Về hưu xuống tỉnh cầu thôi diễn trí não ‘Chức Nữ’ còn dùng phải tìm hoài nghi ? Đồng phương tiên hiệp bối cảnh, tuyệt đối đặc sắc !”

Lưu Khải Nhạc lời của để cho Lâm Mộc Sâm cũng hít một hơi lãnh khí. “Tinh không” công ty nghiêm nhiên đã là thế giới hình đại hình trò chơi công ty, dùng để làm di dân tình hoàn cảnh thôi diễn “Chức Nữ” trí não cường đại càng là những khác những thứ kia trò chơi công ty phục vụ khí không cách nào so sánh. Cái này “Tinh không” công ty năng lượng cũng quá hơi lớn, ngay cả loại này quốc gia chiến lược cấp trí não cũng có thể thu vào tay ? Mặc dù là về hưu xuống, nhưng dù sao cũng là cấp quốc gia đồ, không có cường đại bối cảnh, loại này trí não làm sao có thể bị cầm để làm trò chơi phục vụ khí ?

Lâm Mộc Sâm cảm thấy, mình đã từ từ biến mất trò chơi nhiệt tình kia lại lần nữa bốc cháy.

“Mẹ kiếp, ta là chịu đủ rồi kia đám hỗn trướng lãnh đạo tức giận ! Bất kể có thể hay không kiếm được tiền, chơi trước thượng một trận lại nói ! Quy củ cũ, mình tiên phát triển một đoạn, thời cơ đã đến nửa hội họp, ok ?”

Lâm Mộc Sâm cùng Lưu Khải Nhạc xuyên thấu qua hiển kỳ bình nhìn nhau một cái, không hẹn mà cùng đồng thời ha ha cười to.

Nếu quyết định muốn chơi trò chơi, Lâm Mộc Sâm tự nhiên sẽ đối cái trò chơi này tăng thêm hiểu rõ. Đi lên liễu trò chơi trang chính, Lâm Mộc Sâm lại phát hiện trò chơi này tài liệu quá ít.

Đồng phương tiên hiệp thức trò chơi - Ngự kiếm tiêu dao - , trò chơi bối cảnh từ một hư nghĩ thần châu đại lục triển khai. Vực ngoại thiên ma mơ ước thần châu đại lục phong phú tư nguyên cùng thiên địa linh khí, cố gắng đột phá thần châu kết giới chinh phục thần châu đại lục. Mà thần châu trên đại lục các tu sĩ, tập hợp hết thảy lực lượng, vô luận tiên ma, đồng tâm hiệp lực đối kháng vực ngoại thiên ma

Thiết định ngược lại tương đối tầm thường, bất quá lấy “Tinh không” công ty thực lực sẽ không làm một khoản bình thường trò chơi tới. Cộng thêm trí não cường đại thôi diễn năng lực, nghênh đón người chơi , sẽ phải là một thế giới khổng lồ, đặc sắc phân trình.

Cẩn thận đem trang chủ lấy ra thừa thốt tài liệu nhìn mấy lần sau, Lâm Mộc Sâm cuối cùng là đối với cái trò chơi này có chút hiểu rõ. Kế tiếp chờ đợi , chính là công trắc bắt đầu.

Hai ngày sau, công trắc bắt đầu thời điểm, Lâm Mộc Sâm ở trong buồng nhà mình đem hết thảy sắp xếp thỏa đáng, xác nhận sẽ không có cái gì ngoài ý muốn sau, hắn mới mở ra máy vi tính, đội nón an toàn lên, tìm cá tư thế thoải mái nằm xuống.

Trước mắt đột nhiên tối sầm lại, mấy giây nhỏ nhẹ cảm giác hôn mê đi qua, Lâm Mộc Sâm thấy được tên này vì - Ngự kiếm tiêu dao - trò chơi mở màn hoạt họa (animation).

Mở màn hoạt họa (animation) tự nhiên không cần phải nói, làm là mỹ đồ phiên đẹp rực rỡ. Vô luận là làm bối cảnh son son thủy thủy cây cối hoa cỏ, hay là đang trong bầu trời bay lượn phiêu diêu tiên nữ thần thú, toàn bộ tập hư nghĩ thực tế kỹ thuật to lớn thành, nhìn qua giống như chân thật cảnh tượng. Mà ở giữa không trung đối chiến hai mặc hoa lệ ăn mặc giá ngự phi kiếm tiên nhân đối chiến, càng là thanh quang hiệu quả đều mờ, để cho người ta nhìn như mê như say.

Mở màn hoạt họa (animation) đi qua, một mặc cung trang mỹ nữ từ đằng xa phiêu nhiên bay tới, rơi xuống Lâm Mộc Sâm trước mặt.

“Ngài khỏe, tôn kính tu sĩ, hoan nghênh đi tới - Ngự kiếm tiêu dao - thế giới. Bây giờ, mời ngài thành lập người của ngài vật, cũng vì kỳ lựa chọn thích hợp tên. Như có những khác cần, mời lựa chọn trợ giúp phục vụ.”

Trợ giúp phục vụ dĩ nhiên là là tương tự người mới chỉ dẫn một loại đồ. Đại học lúc trải qua vô số trò chơi hun đúc, chuyện trước lại làm một ít công khóa Lâm Mộc Sâm tự nhiên không cần. Vì vậy đang xây lập cá hình tượng coi như không tệ phái nam nhân vật, cũng tương khởi đặt tên là “Tùng Bách Ngộ Đồng” sau, nhanh chóng tiến vào trò chơi.

Liên quan tới cái này đặt tên đối với Lâm Mộc Sâm mà nói cũng là có chút để ý. Ban đầu Lâm Mộc Sâm lúc mới sinh ra, nhiệt trung với huyền học cha mẹ tìm một vị nghe nói tương đối nổi tiếng huyền học đại sư vì mình con trai gọi là. Theo kia huyền học đại sư nói, đứa nhỏ này mệnh trung thiếu mộc, đặt tên chữ mang mộc chữ sẽ cho hắn mang đến may mắn. Vì vậy hắn cái này mộc phải không thể nữa mộc tên cứ như vậy xác định xuống.

Như vậy một cái tên có hay không mang đến cho hắn may mắn Lâm Mộc Sâm không biết, nhưng từ nhỏ đến lớn “đầu gỗ” ngoại hiệu này liền không có rời đi hắn cho tới hắn ở trên mạng đặt tên không có mộc không lấy, tự nhận là là của mình một đặc sắc.

Trải qua một đoạn ngắn trò chơi giới thiệu, Lâm Mộc Sâm nhân vật, cũng rốt cục xuất hiện ở trong tân thủ thôn.

Trong tân thủ thôn dĩ nhiên là tiếng người âm ỉ, mặc dù toàn bộ - Ngự kiếm tiêu dao - thiết trí không biết bao nhiêu cái tân thủ thôn, nhưng khổng lồ người

chơi vẫn làm cho mỗi một tân thủ thôn cũng đầy áp cả người.

Đến tân thủ thôn phía sau chuyện thứ nhất phải làm gì đây ? Dĩ nhiên là luyện cấp.

“Thôn bên ngoài cả kim quan gà trống ! Bốn đội một, hiệu suất đội !”

“Cà lông xanh chó vườn đội ngũ ! Kinh nghiệm là kim quan gà trống gấp hai ! Trờ lại hai người liền đây !”

“Hợp thành đội thám hiểm thôn bên ngoài đội”

Các loại các dạng hợp thành đội tiếng gào ở cửa thôn này thay nhau vang lên, mà phần lớn người chơi cũng đều tụ tập ở nơi đó. Xuyên thấu qua hàng rào tre tường vừa nhìn, cửa thôn phía ngoài đất trống trong cũng là núi người biển người

Bà nó, tình huống như thế thế nào luyện cấp ? Lâm Mộc Sâm nhìn đám người mãnh liệt kia tròn mắt hốc mồm

Trò chơi bốc lửa vượt quá tưởng tượng của hắn, nhìn đáng sợ, bây giờ đi ra ngoài cướp quái, khẳng định không phải là cái gì tốt lựa chọn.

Như vậy đi ngay làm nhiệm vụ ?

Kết quả hắn phát hiện, nhiệm vụ cũng không phải tốt như vậy làm

Tân thủ thôn tổng cộng có mười mấy NPC, bây giờ mỗi NPC cũng bị mấy cái người chơi dây dưa ở. Theo “Tình không” công ty theo như lời, phần lớn NPC trên người đều có nhiệm vụ, mấu chốt xem người có thể hay không tìm được xúc phát nhiệm vụ mấu chốt từ hoặc là mấu chốt động tác cái gì. Dù sao tiếp nhận vụ bây giờ cũng là một kỹ thuật sống, cũng không phải là tùy tiện tiện là có thể vô nào nhận được .

Chen đến NPC bên người là một kỹ thuật sống, đi ra ngoài giết quái còn lại là khí lực nhưng tiếp nhận vụ lại là cả nửa dựa vào kỹ thuật nửa dựa vào vận khí, hai so sánh giác dưới, Lâm Mộc Sâm còn là sáng suốt cảm lên người mới được tặng một chuỗi mộc kiếm, hướng cửa thôn bên ngoài đi tới.

.....

Một canh giờ đi qua, Lâm Mộc Sâm thở hồng hển quần áo xốc xếch lại chạy trở lại. Từ trong tay những người chơi mới kia cướp đoạt kinh nghiệm thật sự là quá khó khăn, một canh giờ, mới để cho hắn thu được không tới ba trăm điểm kinh nghiệm mà cấp một lên tới cấp hai, cần kinh nghiệm là năm trăm điểm.

Bình thường mà nói năm trăm điểm kinh nghiệm cũng không khó đạt được, một con kim quan gà trống kinh nghiệm cũng có hai mươi điểm. Nhưng bây giờ tình huống là một quái mới vừa cả đi ra sẽ đồng thời bị mấy đem mộc kiếm đồng thời đánh trúng hóa thành bạch quang bay đi, phân đến mỗi trên thân người cũng bắt quá mấy điểm mà thôi đây là hợp thành đội phân phối .

Cũng không biết là bị cái gì ảnh hưởng, bây giờ người chơi cũng tin tưởng một tín niệm—— trò chơi khai trương ngày thứ nhất, là mấu chốt nhất một ngày ! Muốn trở thành cường đại người chơi, thì không thể thua ở khởi chạy tuyến thượng !

Vì vậy phần lớn người chơi ở dưới tình huống vô vọng tiếp nhận nhiệm vụ, mỗi người nhanh chóng tạo thành đội ngũ đi ra ngoài xoát quái.

Cửa những thứ kia cấp thấp quái cả không tới, chúng ta tổ đội mấy cường lực người cùng đi cả tương đối lợi hại quái, tổng sẽ không nhiều người như vậy thôi ?

Cho nên, bây giờ trong thôn NPC ngược lại ở không xuống.

Nói là ở không cũng không xác thực, dù sao còn có chút 2, 3 người chơi cố gắng cùng NPC nói chuyện tiếp nhận nhiệm vụ. Nhưng rất hiển nhiên, - Ngự kiếm tiêu dao - cái này liên quan tới nhiệm vụ đổi mới để cho phần lớn người cũng không sờ được đầu óc, nhận được nhiệm vụ người lác đác không có mấy. Mà cho dù có nhận được nhiệm vụ người, cũng ở đây trong ý thức cạnh tranh giấu kín, nhất định là sẽ không chủ động đem thế nào tiếp nhận vụ nói ra được, nhất là ở thời khắc mấu chốt này.

Nhàm chán Lâm Mộc Sâm nhìn chung quanh, cũng là để cho hắn nhìn ra một chút chỗ kỳ quái.

Tân thủ thôn là một tiểu thôn lạc, các loại chức năng NPC một ứng câu toàn, tỷ như cái gì vũ khí thương tạp hóa thương chi loại. Mà ở các nơi nhà lá giữa, vẫn còn có mấy hải đồng đang chơi đùa.

Một loại ở nơi này loại trò chơi trong, những hải đồng này phần lớn đều là thuộc về bối cảnh nhân vật, trên căn bản chẳng qua là cầm đến xem . Nhưng là bây giờ, Lâm Mộc Sâm lại thấy một hải tử đang cầm một điều than vẫn khóc lớn.

Như vậy một rõ ràng dị thường NPC, sẽ không bị người coi thường ? Lâm Mộc Sâm vừa nghĩ tới, vừa lại gần quá khứ.

“Tiểu đệ đệ, ngươi tại sao muốn khóc a ? Có phải hay không bởi vì cái này điều hư ?”

Nhìn cái này thằng bé trai đáng yêu, Lâm Mộc Sâm đoán chừng mấu chốt từ đại khái chính là “khóc” hoặc là “điều” chi loại. Quả bất kỳ nhiên, thằng bé trai khóc thút thít nói chuyện.

“Điều của ô bị hư”

Lâm Mộc Sâm cúi đầu vừa nhìn, điều giấy kia hư một lỗ thủng lớn, cây trúc làm khung cũng gãy lìa mấy chỗ.

“Đừng khóc, ta đi thử một chút cho người sửa chữa”

Sửa chữa điều không tính là cái gì kỹ thuật sống, Lâm Mộc Sâm ở một bên tìm được mấy cây té trúc, chạy đến tiệm tạp hóa dùng được lúc tạo nhân vật kèm theo đồng bản mua giấy trắng cùng tương hồ, ba hạ năm trừ hai liền đem điều sửa xong.

“Hi điều tốt lắm ! Cảm ơn đại ca ca !”

Thằng bé trai phá thể mỉm cười, cầm sửa xong điều liền chạy.

Cái này xong rồi ? Không có tương thưởng ? Không có sau này nhiệm vụ ?

Lâm Mộc Sâm tròn mắt hốc mồm nhìn chạy xa thằng bé trai, trong lòng đang vì mình tiêu hết đồng bản mà khóc thút thít.

Phải biết mỗi người ra đời chỉ kèm theo một trăm đồng bản, tạp hóa thương bán giấy trắng cùng tương hồ liền tốn hẳn hai mươi. Dùng một phần năm tài sản mới giúp đứa bé trai này sửa xong điều, cứ nhiên một chút tương thưởng đều không có ?

Không trách đám người kia không có vây quanh đứa bé trai này tranh trước giành sau giúp hẳn sửa điều, nguyên lai là chỉ có bỏ ra không có hồi báo

Thở dài, Lâm Mộc Sâm đứng lên. Không có hồi báo liền không có hồi báo, trò chơi này như vậy chân thật, coi như là để cho kia thằng bé trai lần nữa lộ ra nụ cười, cái này hai mươi đồng bản xài cũng coi là đáng giá.

Sau đó, hẳn lơ đãng quay người lại, lại thấy được cái bảy tám tuổi bé gái đang đứng vừa khóc thút thít

Làm sao bây giờ ? Buông tha cho bắt kẻ ?

Kệ, cứu người cứu tới cùng, đưa phạt đưa đến tây thiên !

Lâm Mộc Sâm lần nữa cúi người xuống : “Tiểu muội muội, người tại sao khóc a, có phải hay không cái này hoa dung đạo (DG : một loại đồ chơi) không giải được ?”

Không sai, tiểu cô nương này trong tay đang cầm một bộ hoa dung đạo

Hoa dung đạo đồ chơi này mặc dù thoát nhìn đơn giản, nhưng muốn chơi hảo cũng không dễ dàng. Tiểu cô nương kia rất hiển nhiên đã đem mấy viên đại tương quăng ngổn ngang, đáng thương Tào Tháo vẫn bị Quan Vũ kẹp phải nửa bước khó đi.

“Thật tốt, đừng khóc, ca ca tới giúp người lấy”

Vì vậy hao tổn hơn mười phút thời gian, Lâm Mộc Sâm đem Tào Tháo từ dưới đại đao Quan Vũ cứu xuống, thuận lợi chạy trốn tới phía dưới xuất khẩu.

Từ nhỏ đến lớn, Lâm Mộc Sâm liền đối với loại này ích trí trò chơi hoặc là thù công đặc biệt có hứng thú. Loại này đại chúng trò chơi dĩ nhiên là bị hắn nghiên cứu qua vô số lần liễu.

Bé gái giống nhau hết khóc mỉm cười, nắm lên hoa dung đạo bỏ chạy rớt. Lâm Mộc Sâm lần này mặc dù không có tiền, nhưng vẫn không có được bất kỳ chỗ tốt nào.

Thở dài một tiếng, Lâm Mộc Sâm mới vừa tính toán cất bước rồi đi, ánh mắt chuyển một cái, một người khác khóc thút thít đưa trẻ liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Ta nói, đây là làm sao ?

Lâm Mộc Sâm nhìn đứa bé kia, chợt cắn răng một cái.

Kệ, dù sao bây giờ cũng giết không tới quái, coi như ở trên mạng chơi chút ích trí tiểu trò chơi !

Vì vậy, kệ tiếp, hắn liền tiếp gặp mấy đứa trẻ bị các loại trò chơi khổ nhiều. Cái gì làm hư chong chóng tre a, mở không ra gia cát khóa a, bãi lộng rồi loạn chín liên hoàn a, lấp sai mặt rubic a

Uy, đông phương cô đại tiên hiệp bối cảnh trò chơi làm sao sẽ xuất hiện rubic ? Đồ chơi này không phải là người tây phát minh sao ?

Rất hiển nhiên, trí não “Chức Nữ” sẽ không cho Lâm Mộc Sâm đáp án của vấn đề này. Mà Lâm Mộc Sâm cũng giống như nhập ma một loại, thấy khóc thút thít đứa trẻ liền tiến tới, sau đó bằng vào mình kinh nghiệm phong phú cùng làm thủ công rèn luyện ra ngoài linh xảo hai tay, đem những thứ kia hư món đồ chơi sửa chữa hoàn hảo, đem những thứ kia mở không ra ích trí món đồ chơi toàn bộ cõi ra

Bất tri bất giác, hơn hai giờ đã qua. Lâm Mộc Sâm trên người một trăm đồng bản toàn bộ xài hết, cũng không biết sửa xong mấy hài tử món đồ chơi, giải khai đủ loại đồ vật càng là không biết có bao nhiêu. Tóm lại chờ hấn vừa ngừng đầu, cũng đã không thấy được bên người có đứa trẻ nào nữa.

Tâm tình từ một loại hưng phấn đến hoảng hốt tĩnh lại, Lâm Mộc Sâm không khỏi lắc lắc mơ mơ màng màng đầu. Kỳ quái, mới vừa nhìn thôn này, căn bản không có nhiều như vậy trẻ con a !

Đột nhiên, ở Lâm Mộc Sâm trước mặt cửa, xuất hiện một lão đầu tử.

Lão đầu tử này quần áo nhìn qua rất giản dị, nhưng nhìn kỹ lại có thể phát hiện trong đó bất phàm. Sạch sẽ chỉnh tề không nói, chất liệu cũng không phải là bình thường tài liệu, mơ hồ tựa hồ lộ ra một cỗ sáng bóng.

“Tiểu tử, ngươi rất tốt ! Lấy giúp người làm niềm vui, không cầu hỏi báo, lại có một đôi linh xảo diệu thủ, chính hợp ý lão phu ! Như thế nào, có hứng thú hay không xếp bái nhập lão phu môn hạ, gia nhập Mặc môn ?”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2 : Mặc môn trưởng lão

Đây là kỳ ngộ !

Lâm Mộc Sâm lập tức thanh tĩnh lại. Lão đầu này khẳng định lai lịch bất phàm ! Minh giúp những đứa trẻ kia sửa đồ, nhất định là xúc phát một nhiệm vụ ẩn núp kỳ ngộ !

Phải hoàn thành nhiệm vụ này, sợ rằng lấy giúp người làm niềm vui cùng khéo tay thiếu một thứ cũng không được. Mà trong này, khéo tay chiếm đoạt phần lớn hiển nhiên lớn hơn rất nhiều sửa chữa món đồ chơi thì không phải là người bình thường có thể chơi được, cỏi ra chín liên hoàn bây giờ sinh viên đại học cũng không có mấy có thể làm lấy được.

Mình cái này vận khí bạo phát rồi ! Mặc dù nghe nói trò chơi này có kỳ ngộ hệ thống, nhưng cái này vừa lên tới ở tân thủ thôn liền gặp phải kỳ ngộ, không nói là độc nhất, vậy cũng coi là phượng mao lân giác đi ?

Chẳng lẽ đây thật là phủ cực thái lai (DG : xui cái này hên cái khác) ? Sự nghiệp thất ý trò chơi đặc ý ? Hoặc là nói mình lưu luyến không thôi một mực dùng tên đầu gỗ chơi trên mạng, tích toàn vận khí rốt cực bộc phát ?

Bất tri bất giác, Lâm Mộc Sâm bắt đầu suy nghĩ lan man. Bất quá hấn đối diện lão đầu kia chờ nửa ngày không đợi được kết quả, cũng là có chút nóng lòng, vì vậy liền nặng nề ho khan một tiếng.

Lâm Mộc Sâm lúc này mới đột nhiên thức tỉnh : “ách a, lão trượng, ngươi mới vừa nói gì ?”

Đây là Lâm Mộc Sâm chơi trên mạng có được kinh nghiệm, thấy cái gì NPC nói lời thoại gì. Bây giờ cao cấp NPC phần lớn không hề thấp trí năng, đem bọn họ coi thành người có thể đạt được càng nhiều hơn chỗ tốt ít nhất sẽ ăn ít bớt thua thiệt. Một tiếng lão trượng ít nhất sẽ không để cho đối phương cảm giác trở nên kém, nếu là mở miệng chính là “lão đầu lão đầu” kêu loạn, thật vất vả tới tay kỳ ngộ nói không chừng sẽ bay.

Lão đầu ánh mắt trực thành thành nhìn Lâm Mộc Sâm : “ta nói, ngươi có muốn hay không bái nhập lão phu môn hạ, gia nhập Mặc môn ?”

Mặc môn ? Lâm Mộc Sâm ở trò chơi trong xem qua một ít tài liệu, biết cái này Mặc môn chính là một trong các môn phái trong trò chơi, am hiểu cơ quan thuật. Đòi thứ nhất chương môn chính là đại danh鼎鼎 Mặc Tử, lấy cơ quan thuật nhập đạo, đã sớm phi thăng.

- Ngự kiếm tiêu dao - trong môn phái đông đảo, cũng không có cái gì chánh tà chi phân. Trong đó đa số là lấy kiếm thuật nổi tiếng, dù sao trò chơi tên là

- Ngự kiếm tiêu dao - sao. Nhưng cái này Mặc môn cũng coi là danh môn đại phái, trên diễn đàn hô hào muốn gia nhập Mặc môn nắm trong tay cơ quan thuật người của cũng đông đảo.

Mình chơi cái này - Ngự kiếm tiêu dao -, hơn phân nửa cũng là hướng về phía phi kiếm tới. Suy nghĩ một chút, ngự kiếm bay trên trời tiêu dao tự tại, đó là đường nào tiêu sái ! Bất quá Mặc môn ngược lại cũng không phải là không được, nghe nói Mặc môn cũng có phi kiếm, chỉ bất quá khác loại chút. Khác loại cũng tốt, khác loại liền kêu cá tính sao !

“Nguyên ý, dĩ nhiên nguyên ý, làm sao sẽ không muốn !”

Lâm Mộc Sâm lúc này liên tục không ngừng đáp ứng. Loại này bị NPC chủ động coi trọng kỳ ngộ, luôn luôn so với người chơi khác hi hà hi hục làm nhiệm vụ báii nhập sơn môn phải có một ít ưu đãi thôi ? Cái gì gọi là không thua ở điểm xuất phát ? Mình cái này điểm xuất phát chính là muốn so người khác nhiều hơn nửa con đường chạy a !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm bên tai đinh một tiếng, hệ thống đề kỳ : người báii nhập Mặc môn trưởng lão Mặc Ngôn môn hạ, trở thành đệ tử Mặc môn.

Trưởng lão Mặc môn a nhất định phải so với kia chút gì nhị đại đệ tử tam đại đệ tử cái gì mạnh rất nhiều thôi ?

Lâm Mộc Sâm nơi này hí tư tư, lại nghe được lão đầu kia Mặc Ngôn mở miệng lần nữa : “Người đem những thứ này đồ chơi trẻ em toàn bộ chữa trị, những cơ quan kia mê đề cũng hoàn toàn giải ra, cái này khảo nghiệm người cũng là hoàn mỹ thông qua. Nếu như không thưởng, không hợp với lẽ thường.”

Vì vậy hệ thống tiếp tục đề kỳ : người học được kỹ năng “Xảo thủ thiên thành” (cao cấp). Trước mắt đệ nhất cấp, gia tăng cơ quan loại sùng vật công kích 5%, gia tăng cơ quan loại sùng vật tốc độ 5%, chữa trị cơ quan tốc độ gia tăng 5%, cho gọi hủy bỏ cơ quan tốc độ gia tăng 5%.

Từ thiện quả nhiên đã tới rồi ! Kỹ năng này không phải là bình thường người chơi có thể học được thôi ? Bất quá những thứ này kỹ năng tất cả đều là tăng cường cơ quan loại, mình bây giờ một cơ quan cũng không, kỹ năng này trước mắt không có chút nào chỗ dùng a !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm thử cùng mình sư phụ thương lượng : “Sư phụ, người xem, ta bây giờ đạo hạnh nông cạn, tạm thời không có sức tự vệ, có thể hay không dạy ta chút kỹ năng có thể dùng để công kích ? Hoặc là, cho ta mấy cơ quan gì đó bảo vệ tánh mạng cũng tốt a !”

Bây giờ trò chơi cao cấp NPC phần lớn có trí năng, chuyện kéo kéo quan hệ nói chút yêu cầu nho nhỏ là cần thiết. Dùng lời công ty trò chơi mà nói, người muốn xem cao cấp NPC là người, không thể đưa bọn họ làm thành tử bản trình tự.

Lão đầu Mặc Ngôn nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, trầm ngâm chốc lát nói : “Người nói cũng có đạo lý. Đệ tử Mặc môn ta, tại sao có thể giống như những người khác một loại dong dong lục lục dùng kiếm gõ giết chút chó vườn gà trống ! Đúng lúc người là ta thu thứ nhất đệ tử, cho thêm chỗ tốt cũng là phải !”

Đinh ! Làm người ta vui thích hệ thống đề kỳ lần nữa vang lên : người học được kỹ năng “Cung nỗ thần xạ” (cao cấp), trước mắt đệ nhất cấp, gia tăng cung nỗ loại vũ khí tốc độ công kích 5%, công kích tổn thương 5%, mệnh trung 5%, bạo kích 5%, lấp tên tốc độ 5%, tất cả cung nỗ loại kỹ năng gia tăng cấp một.

Quá đã, kỹ năng này chính là nghịch thiên a ! Các loại 5% tạm thời không nói, cuối cùng cái kỹ năng đó gia tăng một cấp tuyệt đối là một loại thần thuộc tính ! Ngẫm lại xem, người khác kỹ năng cấp một thời điểm mình cấp hai, người khác cấp mười mình mười cấp một càng đến hậu kỳ, kỹ năng này uy lực càng lớn !

Mình rốt cục cũng có ngày làm nhân vật chính Lâm Mộc Sâm lệ rơi đầy mặt.

Vậy mà cái này còn không phải là kết thúc. Mặc Ngôn tiện tay móc, không biết từ nơi nào móc ra một bộ nỗ tới.

Cái này nỗ đại khái dài nửa thước, nhìn đáng dấp không coi là hàng tinh xảo. Lâm Mộc Sâm nhận lấy cái nỗ này, thuận tiện còn có một băng đạn.

“Đồng mộc nỗ : tổn thương 8 đến 12, thân pháp thêm 1, độ bền 20/20.”

Đây là một cái so với trang bị trắng tốt hơn một chút hồng sắc trang bị. Trong - Ngự kiếm tiêu dao - , trang bị dùng xích chanh hoàng lục thanh lam tử tới khác nhau, càng lui về phía sau trang bị càng tốt. Loại này chỉ tăng thêm một chút thân pháp trang bị, coi như ở trong hồng sắc trang bị cũng coi là loại thấp nhất.

Nhưng mà, cái này dù sao không phải là trang bị trắng ! Tân thủ mộc kiếm công kích bao nhiêu ? 1 đến 3 ! Cái này nỗ lực công kích là tân thủ mộc kiếm gấp bốn a ! Mặc dù nói bây giờ cái này nỗ bị “Cung nỗ thần xạ” ảnh hưởng cơ hồ không có, nhưng tóm lại là so những người chơi khác tốt hơn quá nhiều !

Một cái khác là băng đạn cũng không dễ nói, đồng mộc băng đạn, chứa lượng đạn bốn tổ. Mà bây giờ trong băng đạn đạn được là đầy, mỗi tổ 200 que, tổng cộng 800. Chỉ bất quá những thứ này nỗ tiến đều là bình thường nhất của hàng vũ khí có bán bình thường mặt hàng, tổn thương 0 đến 1.

“Vũ khí này người tạm thời cầm đi dùng, tốt hơn vũ khí coi như cho người, người cũng sử dụng không được. Nhớ, đợi đến lúc cấp 10 rồi đi nơi này, liền nhanh đi Lạc Dương, đến sư môn tĩnh tâm tu luyện !”

Mặc Ngôn lưu lại những lời này, quay đầu rồi đi.

“Thật tốt ! Sư phụ đi thông thả !”

Lâm Mộc Sâm mừng rỡ vô cùng, cũng biết rõ đạo lý không thể quá tham, lập tức về mặt tươi cười đưa Mặc Ngôn rồi đi.

Đợi đến Mặc Ngôn sau khi đi mấy bước, đột nhiên dưới chân xuất hiện một con cơ quan đại điều. Đại điều kia mở ra hai cánh rộng chừng hơn mười thước, nhẹ nhàng vung lên, liền dẫn Mặc Ngôn nhất phi trùng thiên, chỉ để lại vô số bụi mù.

Mà lúc này giờ phút này còn ở lại trong thôn người chơi tự nhiên đều thấy được cái dị tượng này, nhất thời kêu lên liên tiếp. Thấy loại cảnh tượng này, coi như là kẻ ngu cũng biết, mới vừa bay đi tất nhiên là phong trần dị nhân, cao cấp NPC. Vô số người chơi đầm ngực dậm chân, đau khổ kêu to mất một cơ hội tốt.

Lâm Mộc Sâm tự nhiên sẽ không dương dương đắc ý nhảy ra nói đó là sư phụ ta, đầu năm nay, khiêm tốn mới là vương đạo, sói đội lột cừu mới là chủ lưu ! Nhanh đi ra ngoài tìm một chỗ không người giết quái luyện cấp, âm thầm phát tài thôi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3 : Sự kiện rớt “máy bay”

Tân thủ thôn bên ngoài là một mảnh lớn rừng cây, cửa thôn chỗ còn lại là một mảnh bãi cỏ. Bãi cỏ trong kim quan gà trống lông xanh chó vườn khắp nơi du tẩu, trên căn bản đồng loạt bị mấy cái người chơi truy đuổi, không đi được hai bước liền ai mình một tiếng hóa thành bạch quang, hoặc là lưu lại chút da lông các loại tài liệu, hoặc là cái gì cũng không lưu.

Cầm đồng mộc nỗ với công kích vượt qua tân thủ vũ khí gấp ba, giết những thứ này gà vườn chó nhà thật là đại tài tiểu dùng. Lâm Mộc Sâm đắc chí, cất bước liền vượt qua những tân thủ người chơi cầm trong tay mộc kiếm kia, hướng rừng cây chỗ sâu đi tới.

Không có mấy phút, hấn lại lần nữa tè ra quần bò trở lại.

Rừng cây chỗ sâu quái vật tự nhiên phải so với phía ngoài những thứ này gà chó kinh nghiệm nhiều hơn, sinh mạng mặc dù dài hơn, nhưng Lâm Mộc Sâm

trong tay nỗ cũng không phải ngồi không. Chỉ bất quá hấn quên mất một chuyện, mình bây giờ còn là cấp 1 a ! Kinh nghiệm chỉ có không tới ba trăm a !

Cấp 1 tân thủ, lượng sinh mạng chỉ có một trăm. Đi lên hai nỗ đem một con cấp năm song vĩ ác lang đánh rớt hơn phân nửa máu, nhưng là bị ác lang kia gần người rồi.

Sau đó ác lang cắn hấn một ngụm, lập tức để cho hấn thoát ra cái to lớn vòi máu. Một trăm sinh mạng trị giá, lập tức biến thành một con số lẻ.

Lâm Mộc Sâm lập tức cả kinh thất sắc, xoay người bỏ chạy. Mượn trong rừng cây cây cối mọc san sát, vòng qua lượn lại chạy ra khỏi rừng cây, rốt cục thì không có bị đón lần thứ hai. Dĩ nhiên đây cũng là bởi vì tân thủ thôn quái vật bị cố ý yếu hóa, tốc độ không nhanh duyên cớ nói không chừng cùng trên đồng mộc nỗ kia một chút thân pháp có liên quan, bởi vì thân pháp thêm chính là tốc độ, để cho tốc độ của hấn so với những khác người chơi ít nhiều nhanh một chút.

Lần nữa trở lại trong quần chúng nhân dân, Lâm Mộc Sâm lau mồ hôi lạnh. Cao cấp quái quả nhiên không phải là tốt như vậy đánh, ý vào một thanh vũ khí công kích cao, muốn vượt cấp giết quái cũng không phải dễ dàng như vậy a.

Lâm Mộc Sâm bị thua thiệt, rốt cục đem trong lòng đắc ý thu liễm một ít. Quay đầu, hấn liền đánh chủ ý trên người những thứ gà chó kia. Bây giờ đánh những thứ này lên cấp 2, lại đi tìm ác lang kia tính sổ !

Hấn bên này hạ quyết tâm, chung quanh những khác người chơi coi như gặp nạn.

Những thứ này gà trống chó vườn cực ít tuôn ra vũ khí, phần lớn đều là chút da lông tài liệu, chỉ có thể cầm đi cửa hàng tạp hóa bán chút tiền đồng. Trong cửa hàng vũ khí mặc dù có trang bị trắng công kích cao, nhưng giá cả cũng là cao muốn chết, ít nhất không phải là những thứ này tân thủ người chơi mua được. Cho nên hầu hết mọi người, còn là cầm công kích 1 đến 3 tân thủ mộc kiếm giết quái vật.

Lâm Mộc Sâm như vậy vừa nhô ra, đơn giản giống như là trong ổ gà nhảy ra một con chim ưng, hung ác muốn chết ! Bắn một phát, gà trống chính là nhảy mất giết, chó vườn cũng có thể đi rơi hơn phân nửa cái mạng !

Ghê tởm hơn chính là, người này cầm còn là vũ khí tầm xa! Người khác đánh quái còn phải chạy tới, hấn tùy tùy tiện tiện khoát tay, kinh nghiệm chính là của hấn rồi !

Bên cạnh người chơi dĩ nhiên là đối với Lâm Mộc Sâm vừa hâm mộ phát ghen vừa hận, hâm mộ vũ khí của hấn công kích cao lại là tầm xa, hận hấn cướp kinh nghiệm quá thuận tay mình không có địa phương đánh quái. Bất quá hận nữa cũng không có biện pháp, tân thủ thôn chỗ này, căn bản không có thể PK. Cướp quái của hấn ? Không thấy hấn bây giờ đang làm cái gì sao ?

Lâm Mộc Sâm cũng không có nhiều như vậy tâm tư, chỉ là thấy đến một quái cả đi ra chính là một nỗ bắn qua. Tốc độ công kích của nỗ cũng không tính là quá nhanh, nhưng quái vật cả mới tự nhiên cũng không có thể là liên tù tì, cho nên rất nhanh, kinh nghiệm của hấn liền lên tới rồi cấp hai, cũng nhanh chóng hướng cấp ba vọt tới.

Trong lúc bắt tri bắt giác, bốn phía Lâm Mộc Sâm tạo thành một mảnh đất trống. Trong mảnh đất trống này không có những khác người chơi tồn tại, dĩ nhiên là bởi vì những người chơi kia tự biết cướp bắt quá cái tên cầm nỗ đó, bắt đắc dĩ đổi đến chỗ khác đi. Dĩ nhiên, các loại chửi bới coi thường là không thiếu được, nhưng Lâm Mộc Sâm hoàn toàn lơ đãng. Đừng tưởng rằng “Chức Nữ” là ăn cơm khô, hơi mắng quá đáng chút cũng sẽ bị cấm nói, cái này nửa ngày đã có không ít người chơi biến thành câm, chỉ có thể buồn bực cầm đầu đánh quái.

Lâm Mộc Sâm giết quái giết được như mê như say, đến khi phản ứng qua đến, đã cấp bốn rồi. Sinh mạng biến thành hai trăm, công kích phòng ngự cái gì cũng tăng một ít. Trò chơi này tất cả người chơi ở tân thủ thôn lúc thuộc tính đều là giống nhau, cần xếp vào môn phái học được tu đạo tâm pháp sau mới có thể thể hiện ra thuộc tính bất đồng khác biệt. Lấy Lâm Mộc Sâm bây giờ thuộc tính, đi giết song vĩ ác lang kia hoàn toàn không thành vấn đề !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm đi tới sát biên rừng cây, tìm được một con ác lang lạc đàn, liền hung tợn bắn một nỗ tới. Dùng sức to lớn, thậm chí thiếu chút nữa đem nỗ cơ đứt gãy.

Lão tử ta ở tân thủ thôn cho tới bây giờ chưa từng ăn thua thiệt lớn như vậy !

Lâm Mộc Sâm vừa cắn răng, vừa kéo ngón tay lia lịa, hai nỗ liền đem cái này ác lang giết chết, rớt xuống một hộ oản trắng. Hấn lập tức mừng rỡ chạy tới

cầm đeo lên, mặc dù không có phụ thêm thuộc tính, nhưng gia tăng kia 2 điểm phòng ngự tóm lại là hữu dụng không phải sao.

Lâm Mộc Sâm bây giờ nghiêm chỉnh mà nói vẫn còn ở trên thảo địa, tự nhiên bị những khác người chơi đoán thấy, vì vậy lại thu được càng nhiều hơn hăm mộ và đồ kị. Dựa vào cái gì a, dựa vào cái gì hẳn có thể có tốt như vậy vũ khí, ta cũng chưa có !

Ngược lại không ai cảm thấy Lâm Mộc Sâm là làm ẩn núp nhiệm vụ, quái vật tỷ lệ rơi đồ mặc dù thấp, nhưng tổng vẫn có chút vũ khí trang bị cái gì rơi xuống. Một cái ẩn núp nhiệm vụ liền cho cá nhìn qua bình thường nỗ sao? Phải biết, đây chính là tiên hiệp trò chơi ! Phi kiểm pháp bảo bay đầy trời tiên hiệp trò chơi !

Còn tưởng rằng là phương tây bối cảnh cung tiễn thủ cái gì a !

Tóm lại, vậy xem người chơi đều trong hăm mộ ghen tỵ mang theo một tia khinh bỉ, nhưng trong lòng hận không được người này nhanh lên biến mất.

Bất quá Lâm Mộc Sâm ở chỗ này đang đánh thoải mái, để cho hắn đi tạm thời là không bỏ được . Ác lang cho kinh nghiệm không ít, lần nữa thăng cấp cũng không được bao lâu thời gian rồi. 10 cấp liền có thể ra tân thủ thôn bá nhập môn phái, đến lúc đó, ngự kiếm phi hành không còn là mộng rồi, hắc !

Đang lúc hắn chìm đắm trong mơ mộng đối với mỹ hảo trò chơi sau này, đột nhiên, nơi xa một điểm đen lung lung lác lác hướng hắn bay tới.

Những người chơi khác cũng đều thấy được cái điểm đen này, có cách gần lập tức kêu lên : “Phi kiểm ! Có người đánh tới phi kiểm liễu !”

Không sai, kia chính là một người ngự kiếm phi hành. Chỉ thấy người nọ dưới chân một thanh trường kiếm đang phát ra nhàn nhạt bạch quang, đem người nọ bao trùm trong đó, đang chậm rãi hướng về phía rừng cây bay qua.

Nói là chậm rãi, chứ so với bây giờ người chơi tốc độ di động tự nhiên phải nhanh hơn rất nhiều. Chỉ bất quá người này tựa hồ cũng không quá thói quen điều khiển phi kiếm, phi kiếm kia lác lư xiềng xiềng quẹo quẹo, để cho phía dưới người bàng quan nhìn cũng lo lắng cho hắn, có phải hay không một giây sau liền té lộn đầu xuống đất.

Cuối cùng, phi kiếm kia quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, thẳng hướng phía rừng cây vọt tới. Phía dưới ngựa đầu xem nào nhiệt người chơi trong lòng đồng thời hô một tiếng “quả nhiên té xuống !”, thậm chí còn có người nhất thời lệ miệng hô lên.

Phi kiểm té cắm đến trong rừng cây, điểm rơi không phải chỗ khác, chính là chỗ Lâm Mộc Sâm đang đứng.

Lâm Mộc Sâm cũng nhìn thấy người ngự kiếm kia, vừa mới bắt đầu cũng là đầy còi lòng hăm mộ đồ kị. Xem một chút người ta ! Ngự kiếm bay trên trời a ! Mặc dù cái tư thế này thực tế cùng tiêu sái tiêu dao các loại hình dung từ không quá phù hợp

Nhưng kiếm này muốn đập đến trên đầu mình, vậy hiển nhiên chính là một loại cảm giác khác.

Lâm Mộc Sâm lập tức liền lăn một vòng rồi đi vị trí mình đứng yên, ai biết như vậy có hay không liên lụy đến người phía dưới ! Vô luận như thế nào, bị đập một cái tuyệt đối sẽ không dễ chịu

Oanh một tiếng, phi kiếm rơi xuống đất, kích thích một đồng bụi bặm, đập ngã hai gốc cây cây nhỏ. Mà chỉ chốc lát sau, liền từ trong bụi bặm truyền đến một tiếng người ho khan.

Xem ra không có chết ! Phi công mệnh còn rất cứng. Bất quá cái này ho khan chỉ phát ra hai tiếng liền sẽ ngưng, một bóng người đột nhiên từ trong đám bụi vọt ra. Đi theo phía sau hắn , chính là ba con song vĩ ác lang.

Cười phi kiểm té xuống đất, sinh mạng tổn thất khẳng định không ít rồi, có thể còn sống đều là vạn hạnh. Đồng thời xông lại ba đầu lang, cái người ngự kiếm này muốn mạng sống, cũng chỉ có một đường chạy trốn. Nhưng nhìn đáng đáp, không bị đón một hai cái chỉ sợ hắn chạy không thoát.

Bất quá nhìn người này bộ dáng, đánh phải một hai cái, chỉ sợ cũng muốn treo đi về sống lại.

- Ngự kiếm tiêu dao - trò chơi này thiết định rất ác tặc, chết sẽ rơi cấp, nhân phẩm quá kém còn rơi trang bị, trong tân thủ thôn cũng không ngoại lệ. Vốn là tân thủ thôn thăng cấp cũng không dễ dàng, ai muốn chết mất một lần ?

Nhìn kia khắp người bụi bặm người, Lâm Mộc Sâm trong lòng không khỏi sinh ra một tia trắc ẩn dĩ nhiên, một tia khác muốn nhìn cái huynh đệ này chết có thể hay không đem thanh phi kiếm bạo ra tới, trải qua một phen giãy giụa, rốt cục còn bị lương tri đánh bại.

Giờ tay nâng nõ, Lâm Mộc Sâm một mũi tên bắn về phía ác lang dẫn đầu. Mũi tên thứ hai không ngừng nghỉ chút nào, cũng là bắn về phía đầu thứ hai. Cùng lúc đó, thân hình hắn lui nhanh, rất nhanh liền đem hai đầu lang nọ kéo đến mình bên này. Lại bổ thêm hai mũi tên, nhất thời đem cái hai đầu ác lang giết chết.

Người chơi cười phi kiếm té xuống đất bản thân cũng là có bản lĩnh, thấy phía sau mình ác lang chỉ còn dư một con, nhưng cũng không hề chạy trốn nữa, vung tay lên liền đem phi kiếm thả đi ra. Phi kiếm thẳng tắp hướng kia ác lang bay đi, cả một tiếng chém ở ác lang trên người. Ác lang rên rỉ một tiếng, hiển nhiên bị thương không nhẹ. Vậy mà phi kiếm công kích cũng không ngừng nghỉ, chuyển một vòng lớn, rốt cục thì lại lần nữa nhắm ngay ác lang, một kiếm kết thúc.

Nguy cơ giải quyết, viên phi công rút “máy bay” kia đặt móng ngồi dưới đất, lớn tiếng thở hỏn hển, ánh mắt nhìn về Lâm Mộc Sâm, để lộ ra thần sắc cảm kích

“Hô thiếu chút nữa ngủm ! Đa tạ !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4 : Tổ đội luyện cấp

Lâm Mộc Sâm không nghĩ tới chính là, viên phi công rút “máy bay” này lại còn là nữ !

Game online giả tưởng thực tế sao, nhân vật phái nữ cũng không có xấu xí . Bất quá mỹ nữ này nhìn qua ngược lại rất thiên nhiên, coi như tướng mạo có điều sửa đổi cũng sẽ không quá nhiều.

“Nhắc tới mất mặt, vận khí ta không tệ lấy được chuỗi phi kiếm, giết quái đó là rất sắc bén, chỉ bất quá cái này ngự kiếm phi hành coi như mất mặt rồi”

Mỹ nữ tên là Phong Linh Thảo, tên rất đơn giản, nhìn dáng dấp cũng là cá hào sảng nữ hiệp một loại. Loại cô gái này tính tình phần lớn rất dễ ưa, Lâm Mộc Sâm dĩ nhiên đối với nàng cũng liền nhiều chút hảo cảm. Bất quá đâu, vừa nhìn thấy thanh phi kiếm kia của Phong Linh Thảo, ngọn lửa vô danh lại xông ra liền.

Xem một chút người ta ! Bạo vận khí tuôn ra tới thanh phi kiếm ! Minh đâu, một thanh nõ ! Trong tiên hiệp trò chơi cầm thanh nõ ! Có hay không cảm thấy mất mặt một chút !

Nín một bụng ghen tỵ, trên mặt còn phải làm ra thần sắc hâm mộ, Lâm Mộc Sâm chỉ có thể ở đáy lòng an ủi mình : chờ mình báii nhập sơn môn, nhất định phải học môn ngự kiếm thuật, đến lúc đó khẳng định so với viên phi công rút “máy bay” trước mắt này, bay tiêu sái gấp trăm lần !

Trong game online, muốn làm quen bằng hữu thật ra thì rất dễ dàng. Cho dù là đứng chung một chỗ đánh đánh quái, tùy tiện trò chuyện mấy câu, liền có thể xưng là bằng hữu. Huống chi, Lâm Mộc Sâm đối với Phong Linh Thảo này coi như là có ân “cứu mạng”.

“Hoắc, Ngô Đồng ngươi cũng cấp 5 rồi a, thật là lợi hại ! Ngươi dùng vũ khí này cũng không phải hàng bình thường, công kích đều cùng ta dùng phi kiếm không sai biệt lắm !”

Trò chuyện đôi câu sau, Phong Linh Thảo liền nói lên hợp thành đội giết quái. Lâm Mộc Sâm tự mình giết quái đang có chút nhàm chán, liền hớn hờ đáp ứng.

Lúc này giết lên tới, Lâm Mộc Sâm mới phát hiện ưu thế của việc dùng phi kiếm đánh quái. Phi kiếm chỉ cần thả ra ngoài, liền có thể tùy ý vũ động, điều khiển giết địch từ xa. Mặc dù pháp lực rơi ào ào , nhưng uy lực cũng không nhỏ, so với nỗ lực của hắn phải mạnh hơn không ít. Phong Linh Thảo nói của Lâm Mộc Sâm cùng phi kiếm của ả lực công kích không sai biệt lắm, cũng bắt quá là khiêm nhường thôi.

Thành ra, bây giờ Phong Linh Thảo giết ác lang cũng cần hai kiếm mới có thể một, nhưng mà một kiếm của ả liền có thể đem ác lang chế còn chút máu nếu là vận khí tốt đánh ra bạo kích, gãy sát không thương lượng. Có thể tưởng tượng biết, lại tăng một cấp sau, ác lang đối với Phong Linh Thảo mà nói, chính là hàng “dễ vỡ”.

Lâm Mộc Sâm đầu, đồng dạng là hai nửa tên một quái, nhưng tổn thương còn kém quá nhiều. Bây giờ không có bất kỳ công pháp nào trong người, bạo kích là 150% tổn thương, hắn vẫn còn kém một chút mới có thể gãy sát ác lang. Bất quá nếu bàn về tốc độ công kích, còn là hắn cao một chút, cho nên hai người giết quái tốc độ cũng không có kém bao nhiêu.

Không biết giết bao nhiêu quái, hai người ăn ý cao hơn, lẫn nhau cũng càng thêm quen thuộc. Ác lang cả mới tốc độ đã không thỏa mãn được bọn họ, cho nên hai người quyết định, hướng chỗ càng sâu vào xem một chút.

Tuy nói bây giờ trò chơi đã mở ra không ít thời gian, nhưng có thể đi vào rừng cây chỗ sâu còn không có mấy người. Phần lớn người thời gian cũng ném vào trên thân gà trống cùng chó vườn ngoài cửa, giống như hai người này nhân phẩm bộc phát người có thể bắt được vũ khí tốt nhanh chóng thăng cấp , còn là phượng mao lần giắc.

Hai người vòng qua lãnh địa song vĩ ác lang, đi tới rừng cây chỗ sâu. Rừng cây chỗ sâu tự nhiên không có gà trống chó vườn các loại quái vật, ngay cả ác lang cũng ít thấy, thay vào đó, là con khi.

Con khi tên là bạch đỉnh hầu, bởi vì đỉnh đầu một toát bạch mao mà được đặt tên. Tuy nói là con khi, quái này lực công kích cũng là không thấp, kiếm lấy hành động nhanh chóng, đối phó cũng không tính dễ dàng. Dù sao Lâm Mộc Sâm cầm trong tay đồng mộc nỗ, Phong Linh Thảo càng là có phi kiếm nơi tay, giết lên tới, cũng liền nhiều lắm là so giết ác lang hơi chậm một chút thôi, kinh nghiệm cũng là phong phú rất nhiều.

Hai người càng đi càng xa, bắt tri bắt giác đã đi vào rừng cây chỗ sâu. Nơi này đã ít có người chơi, càng nhiều hơn chính là quái vật khắp nơi chạy tới chạy lui, hai người càng thêm cẩn thận. Trong tân thủ thôn kiếm tiền không dễ dàng, mua chút thuốc đã là cực lớn tiêu xài, có thể không bị thương thì tốt.

Đang lúc hai người giết quái, đột nhiên nghe được đằng sau mấy cây đại thụ bên cạnh, có thanh âm chiến đấu truyền tới.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng hướng phía kia mò qua.

Chỗ đó đang có một người chơi, một thân một mình giết quái vật. Giết quái vật so với hai người đánh con khi còn cao hơn một bậc, cũng là một loại hồng nhan man ngư (trâu rừng mất đồ).

Quái vật ở tân thủ thôn đa số đều là chút hung ác dã thú, căn bản không coi là yêu quái. Bất quá những thứ dã thú này đối với tân thủ người chơi mà nói đã tương đối lợi hại, hồng nhan man ngư này cấp bậc chừng cấp 8, có thể một mình đấu kháng định thì không phải là người yếu.

Chỉ thấy người chơi kia giậm chân niệm chú, qua hồi lâu, một đạo hỏa quang liền từ trong tay của hắn bay ra, trong nháy mắt liền rơi xuống kia man ngư trên người. Man ngư điên cuồng hét lên một tiếng, hướng thẳng người chơi này vọt tới, nhưng sinh mạng cũng là đã rút hơn phân nửa.

Lâm Mộc Sâm cùng Phong Linh Thảo đồng thời hít một hơi lạnh. Đây là pháp thuật a ! Quả nhiên trò chơi này to lớn, vận khí bộc phát sẽ không chỉ có hai người bọn họ a ! Hỏa quang kia uy lực vượt xa Lâm Mộc Sâm nỗ cùng Phong Linh Thảo phi kiếm, chẳng qua là thời gian chuẩn bị dài chút, hơi tiếc nuối.

Người chơi kia lập tức đánh man ngưu hơn nửa cây máu, thứ hai pháp thuật còn không kịp thả. Nhưng hắn cũng không hốt hoảng, lui về phía sau hai bước đi vòng qua sau một thân cây, hai tay hợp lại rồi thả ra, lại một đạo hỏa quang bay ra ngoài.

Đạo hỏa quang này so với trước yếu đi rất nhiều, uy lực cũng giảm không ít. Đánh tới man ngưu trên người, chỉ rút một phần mười sinh mạng. Nhưng pháp thuật kia tốc độ cực nhanh, tựa hồ không cần cái gì thời gian đóng băng, tại người chơi nọ quẹo trái lượn phải, mượn bước quanh mấy cây đại thụ, mấy cái pháp thuật đi xuống, man ngưu sinh mạng rút cục cạn đáy, rống một tiếng té ngã trên đất, hỏa quang đi.

“Là một cao thủ !”

Lâm Mộc Sâm cảm thán. Chỉ nhìn biết pháp thuật coi như không phải cái gì, dù sao vận khí đồ chơi này ai cũng nói không tốt. Nhưng chỉ bằng hắn đi kia mấy bước, liền có thể nhìn ra được người này nhất định là cái lão thủ game online. Hồng nhãn man ngưu tốc độ không chậm, chạy húc tới càng là nhanh như gió, nhưng chính là mấy bước này, để cho hồng nhãn man ngưu đi tới húc tới đều bị đại thụ ngăn trở, cuối cùng bị pháp thuật một chút xúi mải chết. Loại này bước chân, cũng không phải là ai cũng tùy tiện làm được ra ngoài.

Phong Linh Thảo trừng mắt hạnh : “Ngươi lúc vừa nhìn thấy ta sao không có nói như vậy ?”

Lâm Mộc Sâm trừng ngược lại : “Ngươi còn hỏi ? Ừm ừm, cũng đúng, nếu như nói ngươi từ trên phi kiếm té xuống đem ta đập chết, vậy ngươi đích xác là cao thủ, kinh khủng tập kích cao thủ ! Ngọc đá cùng vỡ, cái khí thế này a”

Hai người đã tương đối quen thuộc, loại này cười giỡn mở ra cũng không ngại. Game online vậy, thường thường có thể để cho người ta dễ dàng hơn đem mình chân thật một mặt biểu hiện ra, sẽ không giống thực tế như vậy đối với người xa lạ tăng thêm phòng bị.

Một lời không hợp cùng lắm thì ai đi đường nấy là được, ngươi còn có thể nửa đêm mò tới nhà ta ném vỡ cửa kính ?

Phong Linh Thảo đối với Lâm Mộc Sâm châm chọc cũng chỉ lấy ra phi kiếm làm bộ muốn đâm, Lâm Mộc Sâm cười làm ra tư thế xin tha, cười náo loạn một phen sau cũng liền thôi.

Sau khi nháo đủ rồi, Lâm Mộc Sâm đột nhiên vệt ra nhánh cây, hướng người chơi nọ đi tới.

Phong Linh Thảo rất kinh ngạc : “Ngươi muốn qua làm gì ?”

Lâm Mộc Sâm nhìn người chơi nọ : “Qua hỏi một chút hắn có muốn hay không tổ đội a, mọi người cùng nhau đánh hiệu suất không phải cao một chút sao.”

Phong Linh Thảo giờ mới hiểu được ý của Lâm Mộc Sâm, nhắc chân đi theo.

Người chơi nọ là một nam tử thon gầy, thấy Lâm Mộc Sâm cùng Phong Linh Thảo tới đây, cảnh giác dừng lại động tác trong tay, nhìn hai người bọn họ.

Lâm Mộc Sâm ngược lại rất kỳ quái, trong tâm thủ thôn lại không thể pk, hắn như vậy phòng bị làm gì ?

Cố gắng nở một nụ cười, Lâm Mộc Sâm nói : “Huynh đệ, tự mình một người đánh quái lại mệt mỏi lại không an toàn, không bằng chúng ta tổ đội cùng nhau giết quái ? Yên tâm, chúng ta sẽ không liên lụy ngươi.”

Người chơi nọ nhìn Lâm Mộc Sâm cùng Phong Linh Thảo một cái, khóe miệng câu khởi một tia cười lạnh : “Không cần.”

Phong Linh Thảo nhất thời rất là bất mãn : “Uy, ngươi không cần thì thôi, có cần hay không biểu lộ ra như vậy ?”

Người chơi nọ dáng vẻ, rõ ràng chính là ở khinh bỉ hai người bọn họ không xứng làm đội hữu của mình, sợ bọn họ tới phân mỏng kinh nghiệm, cướp chiến lợi phẩm của mình.

Người chơi nọ lần nữa hừ lạnh một tiếng, tựa hồ không thèm cùng bọn họ nói chuyện, xoay người rời đi, chốc lát liền biến mất ở trong rừng cây.

“Cmn, không phải là biết cả cái pháp thuật sao, chẳng cái lờ !”

Nhắc tới Phong Linh Thảo tên mặc dù ưu nhã, nhưng tính tình lại y chang con trai, yêu ghét rõ ràng. Nhìn dáng dấp lập tức đối với người chơi này cảm giác liền rơi xuống đáy cốc.

Lâm Mộc Sâm trong lòng tự nhiên cũng không thoải mái, nhưng làm nam nhân sao, lòng dạ muốn rộng rãi điểm.

“Kê, không để ý tới hân, chúng ta tiếp tục thăng cấp !”

Vứt đi cái kẻ làm cho người ta chán ghét, hai người tiếp tục đánh quái, không biết qua bao lâu, hai người kinh nghiệm đều lên cấp 9, lại tăng một cấp liền có thể rời đi tân thủ thôn rồi.

Hai người đang trong rừng cây quay một vòng, một đường đánh quái cấp bậc cao, bây giờ ngay cả mình cũng không biết đi tới nơi nào. Thình thoảng cũng sẽ đụng phải những người chơi khác, nhưng suy nghĩ một chút lần đầu tiên gặp kẻ kia, hai người nhưng không có tự đòi không vui nữa.

Dù sao hai người mình cũng đủ rồi, hơn nữa còn có cái mỹ nữ bồi tiếp lại thêm người kia không khí nhiều quý dị ! Lâm Mộc Sâm ít nhiều có chút phiêu phiêu .

Đi đi, hai người đột nhiên lại nghe được phía trước truyền đến chiến đấu thanh âm. Nơi này đã là rừng cây chỗ sâu, đi lên trước nữa là vạn nhận vách đá, tựa hồ đã đến cuối tân thủ thôn.

Phong Linh Thảo nghe có người chiến đấu, theo thói quen xoay người muốn đi, nhưng lại phát hiện Lâm Mộc Sâm cũng không có động, ngược lại ở bên tai nghe ngóng cái gì.

Phong Linh Thảo rất kỳ quái : “Thế nào không đi ?”

Lâm Mộc Sâm đặt ngón tay trước miệng nuốt một cái : “Đừng có gấp ! Thanh âm có chút kỳ quái !”

Phong Linh Thảo nghe được Lâm Mộc Sâm nói như vậy, cũng nhích tới gần nghe một cái, mặt mũi nghi ngờ : “Không sai biệt lắm sao, giống như con khi gọi !”

Lâm Mộc Sâm khuôn mặt thần bí : “Người đây cũng không hiểu, con khi tiếng kêu có lớn như vậy sao ? Nói không chừng là một con Boss!”

“Boss !” Phong Linh Thảo ánh mắt lập tức tròn to. Trong game online cái gì kích thích nhất ? Dĩ nhiên là đánh boss bạo cực phẩm rồi !

Vì vậy hai người đồng thời vệt ra nhánh cây, hướng nơi chiến đấu nhìn qua.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5 : Ta thật không cố ý

Bên kia chiến đấu quả nhiên là Boss, mà đối thủ Boss cũng không phải người khác, chính là thằng lãnh ngạo ngạo gia hai người mới vừa rồi gặp.

Boss đích xác là con khi, nhưng không phải bình thường bạch đỉnh hầu, mà là bạch đỉnh hầu vương (khi vua). Trừ thân hình càng lớn công kích càng mạnh tốc độ càng nhanh ở ngoài, con khi này tựa hồ còn có kỹ năng gì đó, hung mãnh vọt tới trước, hai móng cùn vỗ, nhìn đáng sợ gấp mấy cái bình thường người chơi cũng không thành vấn đề.

Bình thường người chơi nếu muốn giết nó dĩ nhiên không dễ dàng, nhưng đối thủ của nó là cao thủ nọ. Cho nên bây giờ, hai bên còn đánh có thanh có sắc.

“Như thế nào, muốn hay không cướp ?”

Phong Linh Thảo nhìn người chơi nọ đánh Boss, quay đầu hỏi Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm sững sốt : “Cướp Boss ? Vậy không tốt lắm, mọi người cũng không phải có thâm cừu đại hận gì”

Phong Linh Thảo liếc Lâm Mộc Sâm một cái : “Ngươi xem một chút, ta chẳng qua là tùy tiện nói vừa nói, ngươi liền nghiêm túc suy tính rồi, chắc chắn, trong lòng rất âm u !”

Lâm Mộc Sâm nhất thời tròn tròn mắt nhìn Phong Linh Thảo, không biết sao đối phương một chút không sợ, chỉ một mực cười hắc hắc.

Quay đầu, Lâm Mộc Sâm lại nhìn lãnh ngạo người chơi nọ, thờ dài một tiếng : “oan gia nên giải không nên kết, ta còn là giúp hắn một chút !”

Vừa nói, hắn giơ đồng mộc nỏ trong tay lên, nhắm ngay bạch đỉnh hầu vương kia bắn một mũi tên qua.

Lãnh ngạo người chơi nọ đang có tiết tấu bước bước lui lui, dùng pháp thuật công kích bạch đỉnh hầu vương kia. Hai cái hỏa hệ pháp thuật của hắn rất kỳ lạ, bạch đỉnh hầu vương kia hiển nhiên trên người mang theo trạng thái thương tổn nào đó, cái loại đó thì pháp thời gian quá ngắn pháp thuật tổn thương không cao, nhưng lại có thể để cho bạch đỉnh hầu vương kia mỗi cách mấy giây trên đầu liền toát ra cái không tệ tổn thương tới. Tiếp tục như vậy, hắn ngược lại đủ để đem bạch đỉnh hầu vương mài chết.

Lâm Mộc Sâm một mũi tên này đích xác là lòng mang ý tốt, nhưng lòng tốt cũng rất có thể làm hỏng chuyện.

Một mũi tên này chuẩn xác bắn trúng bạch đỉnh hầu vương rồi, đối với nó cũng tạo thành liễu thương tổn không nhỏ. Nhưng quan trọng hơn chính là, để cho kia bạch đỉnh hầu vương động tác dừng một chút.

Lãnh ngạo người chơi nọ động tác vốn là đã tạo thành tiết tấu, phóng cái pháp thuật lui hai bước, chuyển tới sau một thân cây tranh thủ thời gian, lại lập tức lao ra, phóng cái pháp thuật lui hai bước tiết tấu này nắm giữ quá thực quá tốt, kết quả con bạch đỉnh hầu vương này khựng lại, nên mang đến cho hắn diệt đỉnh tai ương.

Lúc Lâm Mộc Sâm nỏ tiến bắn tới bạch đỉnh hầu vương, lãnh ngạo người chơi vừa lúc ở sau một cây đại thụ. Do cường đại quán tính, hắn mặc dù thấy được một mũi tên bay tới, nhưng vẫn lơ đãng hướng phía ngoài bước ra vì vậy, bạch đỉnh hầu vương bị ngăn cản một hồi rồi không có nhào tới tiến đại thụ, liếc mắt nhìn thấy hắn.

Tiếp theo đến liền không sao để nói rồi. Lãnh ngạo người chơi căn bản không ngăn được bạch đỉnh hầu vương công kích, vừa bị gần người, tức thời hoàn toàn không có lực chống đỡ.

Giây phút hóa thành bạch quang, lãnh ngạo người chơi rốt cục thấy được đứng ở một bên Lâm Mộc Sâm cùng Phong Linh Thảo.

“Các ngươi hại ta”

Lâm Mộc Sâm : “.....”

Phong Linh Thảo : “.....”

Bạch quang biến mất, lãnh ngao người chơi không thấy tung tích. Bạch đánh hầu vương điên cuồng hét lên hai tiếng, đưa ánh mắt dò về phía Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh : “Thật ra ta nguyên bản ý tứ cũng không phải là như vậy”

Phong Linh Thảo nhanh xuất phi kiếm : “Nhưng ngươi tạo thành sự thật này rồi. Cho nên, cao hứng đi, ít nhất chúng ta cướp được Boss rồi !”

Bạch đánh hầu vương đứng ở trên nhánh cây, không có hảo ý nhìn kẻ mới vừa bắn nó một mũi tên.

Lâm Mộc Sâm thở dài, kệ, dù sao mình là vô tâmBoss ở phía trước, không giết đó là kẻ ngu !

Boss cũng chia rất nhiều loại, bạch đánh hầu vương này thực lực, từ trên cấp bậc nhìn, chí ít không phải là bình thường tiểu Boss. Mặc dù vậy nơi này là tân thủ thôn, tạo Boss cũng sẽ không mạnh quá mức.

Lâm Mộc Sâm cùng Phong Linh Thảo một dùng nổ tiễn một dùng phi kiếm, lẫn nhau phối hợp đánh dạng như đá cầu đem bạch đánh hầu vương đùa bỡn ở trong tay. Ngươi không nhìn ta ta liền liều mạng đánh, ngươi xem ta ta liền liều mạng chạy, làm cho bạch đánh hầu vương hoàn toàn không có tính khí, cuối cùng sinh mạng rốt cục hao hết, phát ra một tiếng rống không cam lòng sau đó rơi xuống đất mà chết, tuôn ra tới một quyển đạo thư cùng một món đồ giống như linh đan.

Đạo thư ! Pháp bảo ! Hai dạng đồ này ở trong trò chơi cũng cực kỳ khó được, nhưng phần lớn thời điểm đều là đạo thư giá trị cao một chút. Dù sao đồ vật học được trên người nói không chừng có thể sử dụng cả đời, trang bị đồ chơi này, trừ một ít cực phẩm ở ngoài, phần lớn có thể ở trên người mang chừng mười cấp đã coi là không tệ.

“Làm sao chia ?” Lâm Mộc Sâm nhìn Phong Linh Thảo. Trước hai người thu hoạch mỗi người một nửa, không có gì quá đáng tiền , cho nên không có gì mâu thuẫn. Nhưng hai thứ đồ này không thể nghi ngờ là đại đa số người chơi không lấy được cực phẩm. Lâm Mộc Sâm đối với Phong Linh Thảo cảm giác rất tốt, bây giờ không muốn bởi vì chuyện như vậy ra mâu thuẫn.

Không nghĩ tới, Phong Linh Thảo so với hắn càng không câu chấp.

“Oanh tù tù, thắng cầm đạo thư, thua cầm pháp bảo !”

Cái này hào sảng chủ ý lập tức được Lâm Mộc Sâm công nhận, sau đó hắn không huyền niệm chút nào thua trận.

“Bà nó ! Ngươi tại sao lại tiện như vậy, không phải ra hai ngón tay rồi sao, ngươi đem những ba ngón khác cũng thả ra ngoài sẽ chết à !”

Lâm Mộc Sâm trong lòng âm thầm rơi lệ, nhất thời nghĩ ầu, mình chỉ có thể lấy cái linh đan trạng pháp bảo đó rồi.

“Thanh âm chi linh : lúc sử dụng có thanh âm trừ thần, giải trừ hôn mê, các loại hiệu quả mị hoặc tinh thần, cũng miễn dịch cùng loại trạng thái 3 giây, thời gian đóng băng 10 phút”

Đây là một hoàng cấp pháp bảo, hiệu quả chỉ có một, cần chủ động sử dụng, hơn nữa thời gian đóng băng còn không ngắn, một cuộc chiến đấu đại khái chỉ có thể dùng một lần. Nhưng đối với sơ kỳ mà nói, hiệu quả coi như không tệ.

Bất quá nếu so với đạo thư kia, thì kém không phải một điểm nửa điểm rồi.

“Thiên quân quyết, có thể tăng thêm 10% tự thân lực lượng thuộc tính lên trên công kích của phi kiếm. Cao nhất có thể luyện tới cấp 10.”

Phong Linh Thảo nhìn Lâm Mộc Sâm, phe phẩy đạo thư trong tay, vẻ mặt tươi cười đáng vẻ để cho Lâm Mộc Sâm hận không được cắn nạng một ngum

Trong - Ngự kiếm tiêu dao - , có thể học tập đạo thư là có hạn. Trừ lúc vừa tạo nhân vật thì có 1 slot (chỗ trống) ở ngoài, mỗi mười cấp mới có thể tự động gia tăng 1 slot học tập đạo thư. Dĩ nhiên, trong trò chơi còn có nhiều loại thủ đoạn có thể gia tăng số lượng đạo thư có thể học tập, bất quá tổng số dù sao có hạn. Cho nên, đạo thư cũng không phải muốn học liền học, phải căn cứ tự thân nhu cầu tới cần thận lựa chọn.

Quyển này - Thiên quân quyết - nhìn qua chức năng đơn giản, nhưng tác dụng thực tế tuyệt không đơn giản. Đây là một cái có thể đem 10 điểm lực lượng làm thành 11 điểm tới dùng bị động kỹ năng ! Hơn nữa cao nhất có thể lên tới cấp mười, đến lúc đó lực lượng phát huy tác dụng lên trên công kích, sẽ phải tính gấp bội !

Nếu như trong trò chơi về sau mới bắt được quyển này đạo thư, có lẽ đại đa số người sẽ vứt không thèm để ý. Nhưng bây giờ mọi người còn đều ở tân thủ thôn, Phong Linh Thảo khả dĩ căn cứ đạo thư này tạo ra một con đường phù hợp với bản thân !

Cho nên, đừng nhắc tới Lâm Mộc Sâm trong lòng có nhiều đau khổ. Hắn nhìn tay của mình, có một loại xung động đem đầu ngón tay chặt xuống

“Tốt lắm tốt lắm, lại có găng một hồi liền cấp 10, có thể rời đi tân thủ thôn rồi ! Nhắc tới tân thủ thôn thật lòng nhàm chán, gì đều không có, chỉ có giết quái, thật muốn vội vàng rời đi. Ha ha ha, vận khí của ta thật không tệ, lên tới liền lấy được phi kiếm, bây giờ lại có đạo thư, quả nhiên ta là người được may mắn hào quang bao phủ a !”

Phong Linh Thảo vung tay lên liền đem đạo thư cho học xong, hoàn toàn không có lãng phí lúc tạo nhân vật mang theo một cái cơ hội học tập đạo thư.

Lâm Mộc Sâm cũng đem pháp bảo trang bị lên, xoay người về phía những phương hướng khác đi qua : “Không có biện pháp, trang chủ nói, ra khỏi tân thủ thôn gia nhập môn phái mới là trò chơi bắt đầu, là lừa là lừa còn phải nhìn sau này a !”

Ta vừa lên tới liền nhận được ân núp nhiệm vụ thu được hai bị động kỹ năng, ta sẽ tùy tiện cùng người nói sao ?

Mang theo tâm tình bất đắc dĩ vừa vui vẻ thân giữ trọng bảo mà không người biết lại có một chút xiu cảm giác đè nén, Lâm Mộc Sâm lần nữa vui đầu vào trong vĩ đại nhiệm vụ giết quái luyện cấp.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6 : Lạc Dương Mặc môn

Tân thủ thôn cấp 10 trên thực tế là vô cùng dễ dàng, nếu như không phải là mới vừa khai trương tân thủ thôn đầy tràn mà nói

Nói tóm lại, ở tiền vào trò chơi mấy giờ, trong trò chơi ngày đêm sau khi cũng chuyển đổi rồi một lần thời gian, Lâm Mộc Sâm cùng Phong Linh Thảo rốt cục trước sau lên tới liêu cấp 10.

Không có nhiệm vụ rời thôn gì hết, đến thôn trưởng nơi đó khai báo đôi câu sau, thôn trưởng liền nói cho bọn hắn biết, mua một cây cầu phúc hương (nhang cầu phúc), đến miếu thổ địa thắp một nén nhang, liền có thể lấy được thổ địa thần phù. Trong trò chơi bản đồ khổng lồ, miếu thổ địa ở tân thủ thôn có thể cung cấp thổ địa thần phù cho tùy ý một cái hệ thống thành phố. Dĩ nhiên loại này từ thiện chỉ có một lần, ra khỏi tân thủ thôn, cũng chỉ có thể ở các thành phố mua thổ địa thần phù ở địa phương dùng để truyền tống.

“Người qua nơi nào ?”

Trên đường đi hướng miếu thổ địa, Lâm Mộc Sâm hỏi Phong Linh Thảo.

“Ừ nếu lúc trước không có đánh tới đạo thư, vậy khẳng định là muốn đi Nga Mi rồi, dẫu gì cũng là đệ nhất đại kiếm phái sao. Nhưng bây giờ ta sẽ phải suy nghĩ một chút tìm cái môn phái lấy lực lượng làm chủ người xem Ân nguyệt am như thế nào ?”

Phong Linh Thảo hiển nhiên cũng là nghiên cứu qua tài liệu trên trang chủ, Ân nguyệt am này chính là Phật giáo môn phái, mà Phật giáo môn phái phần lớn danh xưng lực lớn thân chắc.

“..... Nói như thế nào đâu, lấy quyền Thiên quân quyết kia mà nói sự lựa chọn của người ngược lại không sai, bất quá đây cũng là cái khác loại lựa chọn”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh. Ân nguyệt am, nghe tên chính là địa phương ni cô hội tụ. Đó là muốn cạo tóc đầu a ! Để tóc tu hành chuyện này sợ rằng không được NPC chấp nhận

Bất quá Phong Linh Thảo hiển nhiên đối với điểm này không có vấn đề : “Vậy thì tốt. Nhìn, ta nhất định phải ở trong trò chơi này làm ra cái bộ dáng tới ! Còn người, chuẩn bị đi chỗ nào ?”

Liên quan tới điểm này, Lâm Mộc Sâm tự nhiên đã sớm lựa chọn xong.

“Ta muốn đi Lạc Dương, gia nhập Mặc môn. Hắc hắc, chờ đó, người sớm muộn sẽ nghe được danh tiếng ta Mặc môn đệ nhất cơ quan sư !”

Phong Linh Thảo liếc mắt nhìn Lâm Mộc Sâm : “Làm người muốn chân đạp thực địa, lưng tung khoác lác đem da trâu thổi bễ cũng vô pháp sửa !”

Lâm Mộc Sâm tạo dáng ngửa mặt lên trời cười to : “Ha ha ha, chim én sao biết chí lớn của hồng hạc !”

Vừa đi vừa cười nói, hai người liền đi tới miếu thổ địa.

Lấy tốc độ giết quái của hai người bọn họ, rồi thôn tốc độ cũng là danh liệt phía trước, cho nên bây giờ miếu thổ địa vắng ngắt. Hai người chia ra đốt cầu phúc hương, mỗi người thu được thổ địa thần phù mình muốn.

“Sau này thường liên lạc ! Có ích lợi gì nhớ chia sẻ a !”

Lần nhau dặn dò một câu sau, hai người vỗ xuống thổ địa thần phù, hóa thành bạch quang biến mất ở trước miếu thổ địa.

“Hoắc, đây chính là Lạc Dương ?”

Cổ đô hách hách nổi danh trong lịch sử, Lạc Dương kiến tạo khí thế bàng bạc, nhà cao thấp rất nhiều. Chỉ bất quá Lạc Dương bây giờ người chơi không nhiều lắm, nhìn quanh khắp nơi đều là NPC. Tuy nói trò chơi này NPC cũng không có gắn kèm tên gì để đại biểu NPC, nhưng muốn phân biệt cũng không phải việc khó.

Mặc môn là trang chủ chỉ ra đại môn phái, muốn tìm được tự nhiên không khó. Tìm NPC nghe ngóng, ra khỏi thành Lạc Dương, leo núi một hồi, rốt cục ở trong một sơn cốc bị dãy núi bao quanh tìm được chỗ ở Mặc môn.

Ở cửa môn phái đã có mấy người chơi tại đó, dù sao trò chơi lớn như vậy, người luyện cấp mau đâu đâu cũng có. Những người chơi này đều đang nhận nhiệm vụ từ NPC đang trông cửa Mặc môn, nhìn dáng dấp muốn gia nhập môn phái cũng không phải đơn giản như vậy.

Chẳng qua là Lâm Mộc Sâm vừa đi qua, đám người chơi kia nhất thời cũng trợn to hai mắt há hốc miệng.

“Tùng Bách Ngô Đồng sư đệ, tin tức của ngươi đã từ Mặc Ngôn sư bá giao phó xuống, ngươi có thể trực tiếp tiến vào, đi tìm truyền công trưởng lão Mặc Phong.”

Đây coi là gì ? Chúng ta ở chỗ này mệt sống mệt chết làm nhiệm vụ còn không thấy được có thể gia nhập, tên kia trực tiếp liền có thể đi vào ? Một đám người chơi hô hào đứng lên, gào to trông cửa đệ tử làm việc bất công, yêu cầu công bình đãi ngộ.

Sau đó hai trông cửa đệ tử cũng không có nói nhảm, song song vung tay lên, hai đầu to lớn cơ quan hồ liền xuất hiện ở sơn môn trước, nhìn chăm chăm nhìn đám người chơi kia.

“Bọn ngươi muốn bá nhập vào Mặc môn ta, còn dám ở trước sơn môn huyền ảo như thế ! Mỗi người tự có kỳ ngộ, bọn ngươi kỳ ngộ chưa tới, nếu không có một lòng chăm chỉ, như thế nào có thể vào Mặc môn ta !”

Trông cửa đệ tử nói năng nghiêm chỉnh, đám người chơi kia cũng á khẩu không trả lời được. Dĩ nhiên, hai đầu cơ quan hồ uy hiếp khẳng định chiếm đầu to đồ chơi này vừa nhìn thì không phải là mới ra tân thủ thôn người chơi cấp 10 có thể đối phó .

Lâm Mộc Sâm cất bước theo bậc thang đi vào bên trong Mặc môn, trong lòng đặc ý cực kỳ. Xem xem, đây chính là nhân vật chính đãi ngộ ! Tân thủ thôn thì có kỳ ngộ, các ngươi có thể được sao !

Bất quá, mấy phút sau, Lâm Mộc Sâm vui quá hóa buồn.

Hướng về phía truyền công trưởng lão Mặc Phong, Lâm Mộc Sâm đau khóc chảy cả nước mắt : “Sư thúc, nhìn ở ta là đệ tử Mặc Ngôn sư bá, để cho ta nhiều học cái tâm pháp có được hay không ?”

Râu dài phiêu phiêu Mặc Phong lắc đầu một cái : “Không được.”

Lâm Mộc Sâm không nói, qua hồi lâu lại thử thăm dò hỏi : “Vậy ngươi nói cơ quan này phi kiếm có thể hay không cũng coi là cung nổ loại ?”

Mặc Phong vẫn như cũ lắc đầu : “Không thể.”

Vì vậy Lâm Mộc Sâm chỉ có thể nhìn kỹ năng Cung nổ thần xạ của mình mà ngẩn người, gia tăng các loại thuộc tính a ! kỹ năng loại cung nổ tăng thêm một cấp a ! Đồ chơi này có thể vút xó sao ?

Cho nên Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể hàm chứa nước mắt chọn tâm pháp “Cơ xảo xạ thuật”, bỏ qua “Thiên công kiếm quyết”.

Tại Mặc môn giống như một cái to lớn cơ quan cung điện, trong môn phải tìm cả buổi sau, Lâm Mộc Sâm tìm được rồi truyền công trưởng lão Mặc Phong. Truyền công trưởng lão dĩ nhiên là để học kỹ năng , nhưng Lâm Mộc Sâm vừa nhìn kỹ năng liệt biểu cùng giải thích, nhất thời liền bị kích.

Trong trò chơi mỗi môn phái đều có tự mình tâm quyết, mới bắt đầu có thể học tập hai cái. Một trong đó là trụ cột tâm pháp dùng để đề cao tu vi, tỷ như Mặc môn chính là “Mặc môn tâm pháp”, trừ sinh mạng pháp lực trụ cột thuộc tính tăng lên ở ngoài, nữa là thao túng cơ quan trụ cột, sẽ còn cung cấp tất cả cơ quan tăng ích. Tâm pháp này dĩ nhiên là phải học , nếu không liền không có biện pháp ở trong Mặc môn học được những kỹ năng khác.

Trừ cái này ra, Mặc môn còn cung cấp “Thiên công kiếm quyết” cùng “Cơ xảo xạ thuật” hai môn tâm quyết, tương ứng dĩ nhiên là thao túng cơ quan phi kiếm thuật, cùng cung nổ xạ kích thuật rồi.

Có người chơi nào nguyện ý chơi cung nổ a ! Đây chính là tiên hiệp trò chơi ! Ngự kiếm bay trên trời mới là người chơi mục tiêu theo đuổi, người chừng nào thì nghe nói có ngự cung ngự nổ rồi ?

Nhưng người ta môn phái chính là như vậy quy định, nhất định phải chọn một trong hai.

Lâm Mộc Sâm trong lòng vạn phần muốn lựa chọn “Thiên công kiếm quyết”, bởi vì lúc hắn ở môn phái nhân rồi đi dạo đã thấy hình thái của cơ quan phi kiếm bốn môn. Lúc không cần dùng chính là một cái hộp kiếm to lớn bằng gỗ đeo ở phía sau, lúc phóng ra cái hộp kiếm nứt ra hóa thành vô số phi kiếm ở giữa không trung bay lượn. Mặc dù nói nhiều như vậy phi kiếm lực công kích khẳng định phải kém hơn không ít, nhưng không chịu được nó đẹp a ! So với mình một tay giờ cao nỗ đồ chơi kia đẹp hơn thượng không biết bao nhiêu cái cấp bậc a !

Nhưng hắn có thể buông tha cho cường đại “Cung nỗ thần xạ” sao ? Hiển nhiên không thể. Đây chính là kỳ ngộ đạt được kỹ năng đây mới là vốn liếng mình trở thành cao thủ a !

Cho nên, Lâm Mộc Sâm chỉ có thể nhịn đau lựa chọn “Cơ xảo xạ thuật”, ở cung nỗ trên đường đi tới cùng.

Cũng may “Thiên công kiếm quyết” cũng không phải là hoàn toàn không có hy vọng, Mặc Phong đề kỳ, chỉ cần sư môn cống hiến đến trình độ nhất định liền có thể từ hắn nơi này học được loại thứ ba tâm quyết, mặc dù thoát nhìn điểm cống hiến vậy là một con số cực lớn không biết bao giờ mới đạt được

Mà cái này còn không phải là kết thúc.

“Tùng Bách Ngô Đồng, ngươi là đệ tử Mặc Ngôn sư huynh, tự nhiên phải càng chuyên chú nghiên cứu tập luyện bốn môn cơ quan thuật. Mà bốn môn cơ quan thuật cùng các loại vật liệu gỗ có liên quan, cho nên ngươi phó chức, liền lựa chọn đồn cùi thuật !”

Vì vậy đình đông một tiếng, hệ thống đề kỳ : ngươi phó chức bị cố định vì “Đồn cùi thuật” cùng “Cơ quan chế tạo”, trước khi phản bội sư môn không cách nào sửa đổi.

Bấy người a ! Lâm Mộc Sâm trong lòng buồn bực không chỗ phát tiết. - Ngự kiếm tiêu dao - trong có bao nhiêu phó chức, cũng chính là trong truyền thuyết kỹ năng sinh hoạt. Những kỹ năng này vốn là có thể tùy ý lựa chọn hai loại, nhưng bây giờ mình bị cố định rồi ! “Cơ quan chế tạo” còn dễ nói, đệ tử Mặc môn học tập cái này cũng coi là chính đạo, nhưng tại sao mình nhất định phải học đồn cùi !

Trên diễn đàn của nhà phát hành đã sớm đối với các loại phó chức có điều thảo luận, cuối cùng công nhận đào mỏ cùng hái thuốc phó chức ở giai đoạn đầu đáng giá cao nhất. Kết quả mình bị buộc định cái đồn cùi gì nè ! Vật liệu gỗ trừ chế tạo cơ quan ở ngoài còn có thể làm sao ? Cái này nói rõ, mình trừ đồn cùi cho mình dùng cùng bán cho đồng môn ở ngoài, cơ hồ không có đường tiêu thụ !

Trên thực tế chế tạo cơ quan cũng không bắt buộc phải là đầu gỗ, quặng kim loại cùng tinh quái tài liệu giống nhau có thể chế tạo cơ quan, cho nên Mặc môn đệ tử cũng không phải là đặc biệt cần vật liệu gỗ. Huống chi ở môn phái học tập đến cơ quan thậm chí không cần “Cơ quan chế tạo” để làm, cầm bản vẽ thu thập tốt tài liệu làm một lần là thành.

Đồ chơi này bị trưởng lão trực tiếp thu làm đệ tử cũng không hoàn toàn là phúc lợi a ! Khó nói phải chăng năng lực càng lớn trách nhiệm càng nhiều ? Ách, giống như cái này tỷ dụ không đúng lắm, vậy chính là có được tất có mất ? Tựa hồ cũng không như vậy xác thực

Chẳng lẽ mình cả đời này thật liền cùng một đầu kết duyên rồi ? Lâm Mộc Sâm lệ rơi đầy mặt.

Đắm chìm trong vô biên tưởng tượng cả buổi trời, Lâm Mộc Sâm rốt cục nhớ tới mình kỹ năng còn không có học xong. Lần nữa cùng Mặc Phong triển khai đối thoại, Mặc Phong cũng không chút do dự để cho hắn lựa chọn cái cơ quan giáp sĩ thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7 : Tự mình động thủ cơm no áo ấm

Mặc môn cơ quan giáp sĩ giống như các loại kỹ năng những môn phái khác, tới cấp bậc liền có thể học tập, mà thăng cấp sau sẽ phải dựa vào chính mình rồi. Cho nên đệ tử Mặc môn cũng chưa chắc nhất định phải học cơ quan chế tạo, nhưng học tập cơ quan chế tạo nhất định sẽ đối với cơ quan thuật có điều giúp ích.

Đối với cái thứ nhất cơ quan giáp sĩ Lâm Mộc Sâm cũng không có quá mức do dự, dĩ nhiên muốn chọn đi động hình !

Người ta môn phái khác nhập môn sau ít nhất có thể học được một môn ngự kiếm phi hành tâm quyết, nhưng Mặc môn cũng là muốn tại phi kiếm cùng cung nỗ chọn một trong hai. Nguyên nhân rất đơn giản, chính là cơ quan giáp sĩ có thể chờ người chơi phi hành

Mình không có lựa chọn phi kiếm, vậy thì càng phải chọn một cơ quan giáp sĩ thích hợp phi hành.

Trong Mặc môn, loại cơ quan có thể đơn độc thả ra ngoài phụ trợ chiến đấu, gọi chung là cơ quan giáp sĩ. Cơ quan giáp sĩ có hình người cũng có hình thú, các loại thuộc tính cũng không giống nhau, trọng điểm cũng tự nhiên có điều bất đồng.

Từ Mặc Phong triển hiện cho hắn thấy các loại cơ quan giáp sĩ, Lâm Mộc Sâm rất nhanh lựa chọn cơ quan giáp sĩ mình muốn - cơ quan giáp ưng.

Mặc dù cũng có các loại lựa chọn sấp sí hổ (hổ mang cánh) phi thiên mã (ngựa bay), nhưng ưng sao, hiển nhiên tốc độ phải nhanh hơn một ít. Dĩ nhiên, một nguyên nhân khác chính là, ban đầu lúc ở tân thủ thôn, vị tiên nghi sư phụ Mặc Ngôn kia ngồi ưng bay đi tư thế quá đẹp rồi

Lựa chọn cơ quan giáp sĩ, kế tiếp chính là làm nhiệm vụ. Truyền công trưởng lão Mặc Phong cho Lâm Mộc Sâm một lô nhiệm vụ, đều là đi chỗ nào tìm kiếm ai đó, xem một chút đối phương có cái gì cần trợ giúp hay không.

Chạy một vòng sau, Lâm Mộc Sâm cuối cùng biết, những nhiệm vụ này chính là điều kiện tất yếu luyện chế cơ quan giáp sĩ - những người chơi kia không có học tập cơ quan chế tạo cũng có thể làm được cơ quan giáp sĩ, dựa vào chính là những người này tương thưởng tài liệu.

Nhưng những phẩm chất tài liệu này, cũng bất quá là bình thường sao ! Dù sao mình cũng học đốn củi, dứt khoát đi chém chút tốt hơn tài liệu tới !

- Ngự kiếm tiêu dao - đối với chế tạo loại phó chức hạn chế rất rộng rãi, cho phép người sử dụng các loại tài liệu bên ngoài quy định, lại do trí não “Chức Nữ” tới tính ra thuộc tính món đồ chế tạo ra. Tài liệu phẩm chất tốt nhất đồng đều một chút, nếu không tài liệu phẩm chất thấp sẽ trở thành chỗ hỏng cả món thành phẩm. Mà tăng thêm ngạch ngoại đặc thù thuộc tính hoặc là tài liệu phẩm chất cao sẽ có tỷ lệ nhất định khiến cho thành phẩm dị biến, nhiều hơn sẽ thành hoặc gân gả (bỏ thì thương vương thì tội) hoặc cực phẩm ngạch ngoại thuộc tính tới.

Kiện thứ nhất cơ quan giáp sĩ này cần tài liệu yêu cầu không cao, nói không chừng phụ cận Mặc môn là có thể tìm được tài liệu phù hợp yêu cầu phẩm chất càng cao.

Tìm được NPC tạp hóa, mua một cây rìu, Lâm Mộc Sâm liền hôn ha hôn hờ chạy tới trong dãy núi phía ngoài Mặc môn kia, tìm kiếm một tài mình cần.

Nhưng là mới thử một lần, Lâm Mộc Sâm cũng biết, kỹ năng sinh hoạt cũng không phải dễ luyện như vậy .

Trong trò chơi này, kỹ năng phụ cũng không giống như những trò chơi trước như vậy gò bó, người độ thuần thực cao bao nhiêu là có thể chém tài liệu đẳng cấp gì, mà là theo độ thuần thực người tăng cao, hiệu suất đốn củi cũng theo đó đề cao. Người độ thuần thực là 0 cũng có thể ném thử đi chém những thứ kia phẩm chất cao một liệu, nhưng tỷ lệ thành công đủ để để cho người buồn bực đến tự sát

Tỷ như bây giờ, Lâm Mộc Sâm đang ở dùng cây rìu bình thường kia chém một cây thiết liêu mộc. Đầu gỗ này chất lượng so với tài liệu đồng mộc nỗ của hắn tốt hơn nhiều, nhưng tương ứng, hắn nhìn hồi lâu cũng chỉ bắt quá chém ra tới một vết lõm không sâu.

Lâm Mộc Sâm người này có cá tính, chính là lỳ. Mẹ, chém bất động ? Chém bất động cũng muốn chém !

Vì vậy, Lâm Mộc Sâm liền kiên trì chặt chém các loại tài liệu trong núi rừng bốn phía Mặc môn.

Sự kiên trì chính là tồn chừng mấy ngày. Dĩ nhiên, những lúc mệt mỏi, hân cũng sẽ chạy đi làm chút nhiệm vụ. Dù sao cấp 10 đến cấp 20 cần ở trong sự môn vượt qua, các loại nhiệm vụ cần thiết phải làm. Sự môn cống hiến tưởng thưởng phong phú, còn có thưởng thường các loại tài liệu trang bị kỹ năng. Mặc dù những tài liệu kia Lâm Mộc Sâm cũng không tính cần để làm cơ quan giáp ung, nhưng ít ra có thể cảm tới thăng cấp cơ quan chế tạo thuật sao !

Vì vậy, ba hôm sau, trước đại môn Mặc môn một người chơi ngửa mặt lên trời cười như điên.

“Lão tử ta cuối cùng đem cơ quan giáp ung làm được !”

Bên cạnh thừa thốt mấy người chơi trở nên ghé mắt, nghĩ thầm hôm nay mới đem cơ quan giáp ung làm được cũng đáng giá cao húng như thế ? Tay mơ !

Tay mơ Lâm Mộc Sâm giờ phút này đang tra xét thuộc tính cơ quan giáp ung mình thật vất vả làm được.

Cơ quan giáp ung : phòng ngự 26 - 31, công kích 19 - 24, tốc độ 50 - 62. Kỹ năng 1 : Tốc hành, trong vòng 10 giây gia tăng tốc độ 80%, thời gian đóng băng 10 phút. Kỹ năng 2 : Phi phác, từ trên cao bổ xuống dùng mỏ bén nhọn công kích địch nhân, phát huy 150% trụ cột tổn thương, ngách ngoại tăng thêm 20 điểm tổn thương, tỷ lệ nhất định tạo thành trạng thái chảy máu, khiến cho đối phương mỗi 3 giây tổn thất 27 điểm sinh mạng, kéo dài 18 giây, thời gian đóng băng 12 giây. Độ bền 120/120, lúc sử dụng liên tục tiêu hao linh thạch.

Thuộc tính này so với dùng tài liệu nhiệm vụ cho chế thành cơ quan giáp ung tuyệt đối cao hơn một cấp bậc, vô luận là công kích phòng ngự còn là tốc độ cũng tăng cường khoảng 20%. Nhưng đó cũng không phải trọng điểm Lâm Mộc Sâm đặc ý, trọng điểm là con ung này so với kia ung bình thường, quá phong cách rồi !

Hình thể lớn hơn một vòng, màu sắc càng là màu đen mang theo một tia sáng bóng. Con ung của những người khác ? Đều là đầu gỗ nguyên màu trên diễn đàn đã truyền ra, đệ tử Mặc môn mang cơ quan giáp ung đều bị tặng danh hiệu : đại hiệp điều giấy.

Lâm Mộc Sâm cơ quan giáp ung tự nhiên so điều giấy uy phong hơn nhiều, nhưng so với Mặc Ngôn con kia dĩ nhiên là khác nhau một trời một vực. Bất quá đồ chơi này bây giờ lấy đi ra, tất nhiên sẽ để cho đám người chơi Mặc môn kinh rách con mắt.

“Bắt đầu làm nhiệm vụ thăng cấp !”

Ba ngày, phần lớn thời gian Lâm Mộc Sâm đều mày mò các loại mộc tài, cấp bậc bất quá mới cấp 13. Người ta đùa 20 ra ngoài luyện cấp đã không biết bao nhiêu người. Bất quá Lâm Mộc Sâm không quan tâm, mài dao không lăm đốn củi công sao !

Làm nhiệm vụ trước, Lâm Mộc Sâm trước lợi dụng nhiệm vụ lấy được các loại tài liệu tăng lên cơ quan chế tạo thuật. Các loại cơ quan cách dùng kỳ quái làm một đống lớn, khó khăn lắm đem cơ quan chế tạo thuật tăng lên tới cấp 15. Sau đó hân tử trong tay Mặc Tín Mặc môn cơ quan tượng nhân học được cách làm một thanh nỏ.

Liệt thạch nỏ : công kích 25 - 32, thân pháp + 2, thể lực + 2, tốc độ công kích + 1, độ bền 56/56.

Vũ khí này cũng là hồng cấp trang bị, so với hân thanh đồng mộc nỏ kia tốt hơn không ít. Mặc dù không tính là cực phẩm gì, nhưng ở trong môn phái làm nhiệm vụ vậy là đủ rồi.

Vì vậy, Lâm Mộc Sâm lại bắt đầu ở trong môn phái cả nhiệm vụ. Môn phái nhiệm vụ tưởng thưởng kinh nghiệm kim tiền không tính là quá nhiều, nhưng có sự môn cống hiến, còn có các loại sơ cấp trang bị, làm thu hoạch cũng coi là phong phú. Trọng yếu nhất là, trong tưởng thưởng môn phái nhiệm vụ có linh thạch !

Lâm Mộc Sâm cũng là ở học tập môn phái tâm pháp cùng luyện chế liễu cơ quan giáp ung sau, mới biết linh thạch cách dùng.

Có câu nói rằng, trò chơi này làm gì cũng không thể rời bỏ linh thạch.

Ngự kiểm phi hành muốn linh thạch, thi triển kỹ năng muốn linh thạch, đẳng cấp cao chế tạo cái gì cũng muốn linh thạch linh thạch ở trong trò chơi

này chính là kéo dài năng lượng cung ứng, không có linh thạch người chỉ có thể đứng trên mặt đất cầm bình thường công kích từ từ chém quái.

Hết lần này tới lần khác linh thạch sản lượng còn không cao, giết quái xác suất rơi cực nhỏ, thu thập tài liệu xác suất rơi cực nhỏ, đánh boss xác suất rơi khá cao, nhiệm vụ sư môn xác suất đưa nhất định

Ôn định nguồn cung, chính là nhiệm vụ sư môn.

Dĩ nhiên người nếu như có tiền cũng có thể mua ở trong tay những khác người chơi, chỉ bất quá giai đoạn đầu mọi người linh thạch cũng thiếu thốn, có rất ít người sẽ làm ra hành động giết gà lấy trứng này.

Lâm Mộc Sâm thân là người trong Mặc môn, càng là thể nghiệm đến linh thạch quý báu.

Nguyên nhân rất đơn giản, muốn thả ra cơ quan giáp ung sử dụng, đồ chơi kia nhưng là liên tục tiêu hao linh thạch

Bây giờ Lâm Mộc Sâm trên tay, các loại nhiệm vụ tưởng thưởng cấp thấp linh thạch cũng có hơn một trăm khối, nhưng Lâm Mộc Sâm tính toán một chút, nếu như mình toàn lực sử dụng, mấy giờ liền có thể dùng hết. Đây là cấp bậc thấp thời điểm, nếu là cấp bậc cao

Bất quá Lâm Mộc Sâm duy nhất an ủi một chút chính là, cung nỗ bình thường công kích không tiêu hao linh thạch, chỉ có sử dụng kỹ năng thời điểm mới có thể tiêu hao, cái này ít nhất có thể để cho lực chiến đấu của hắn duy trì thời gian lâu hơn.

“Cơ xảo xạ thuật” cấp 1 sẽ cho người chơi một kỹ năng “Liên châu tiễn”, liên tục bắn ra hai mũi tên, mỗi mũi tên tổn thương là 70% bình thường công kích, đồng băng cực ngắn, nếu nói pháp lực cùng linh thạch theo kịp, dùng để làm bình thường thủ đoạn công kích cũng không có vấn đề gì.

Nhưng vấn đề chính là pháp lực cùng linh thạch theo không kịp cho nên Lâm Mộc Sâm chỉ có thể công kích bình thường thỉnh thoảng bổ thêm một chiêu đánh quái.

Nhắc tới kỹ năng hiệu quả quả nhiên so bình thường công kích hoa lệ quá nhiều. Bình thường công kích bất quá là một mũi tên bắn ra, mang theo vệt mờ hồ, mà Liên châu tiễn còn lại là xẹt xẹt ba cái, tốc độ cực nhanh không nói, phía sau mang theo vệt sáng màu trắng giống như sao chổi, nửa đường còn không ngừng rơi xuống điểm sáng.

Tại sao là ba cái ? Lâm Mộc Sâm “Cung nỗ thần xạ” còn phụ thêm thuộc tính cung nỗ kỹ năng + 1

Cấp 1 kỹ năng uy lực tăng lên tương đối cao, những người khác đánh cùng cấp tiểu quái còn hơi phí chút công phu, Lâm Mộc Sâm cơ hồ chính là giây sát.

Chỉ bất quá Lâm Mộc Sâm còn là lệ rơi đầy mặt pháp lực tiêu hao ào ào a linh thạch mắt thấy giảm bớt a pháp lực dùng hết rồi còn có thể uống thuốc, cùng lắm thì ngồi tĩnh tọa khôi phục, nhưng linh thạch không có coi như thật là không có rồi a

Vui sướng cùng thống khổ đan xen, Lâm Mộc Sâm rốt cục lên tới cấp 16.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8 : Ngọc Thụ Lâm Phong

Lâm Mộc Sâm thẳng cáp không chút gọn sóng, hoàn toàn là án theo NPC giao phó nhiệm vụ mà làm. Những nhiệm vụ này thường cho không ít tài liệu cùng trang bị, Lâm Mộc Sâm có thể đổi cũng đổi, tài liệu dĩ nhiên là đều giữ lại. Nhiệm vụ sư môn Mặc môn sao, tài liệu đều cùng cơ quan thuật có liên quan, sớm muộn cũng dùng tới.

Trừ những thứ này, còn có thưởng cho ít kỹ năng nhỏ kỳ quái. Những phần thưởng này là thông dụng, tất cả môn phái cũng có thể học được. Tỷ như giám định thuật cùng ngự trang thuật, giám định thuật là dùng tới giám định quái vật, NPC, cùng những người chơi khác, ngự trang thuật lại là dùng để che giấu tư liệu của mình.

Trò chơi này tên người chơi sẽ không bị những người chơi khác trực tiếp nhìn thấy, nhưng nếu như là cùng những người chơi khác pk, tên sẽ xuất hiện trong hệ thống đề kỷ. Nhưng có ngự trang thuật, lại có thể đem tên của mình ẩn núp mắt dĩ nhiên, đây là một cuộc so đấu giữa giám định thuật cùng ngự trang thuật. Còn phải cộng thêm cấp bậc chênh lệch cùng với một chút vận khí

Vừa đầu làm nhiệm vụ hôn thiên ám địa, Lâm Mộc Sâm thậm chí ngay cả diễn đàn cũng không có thời gian lên. Bây giờ đã có không ít người đến cấp 20 rồi đi môn phái xông xáo vào trong bản đồ to lớn của trò chơi, hẳn cũng không muốn bị rơi xuống quá xa.

Trong Mặc môn người chơi càng ngày càng ít, Lâm Mộc Sâm cũng cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng lại không có để trong lòng. Dù sao giai đoạn hiện tại trừ chém mộc đầu, làm cơ quan, làm nhiệm vụ thăng cấp ở ngoài, hẳn đã không đi cân nhắc chuyện khác rồi.

Sau khi nhận được một cái nhiệm vụ giết quái, Lâm Mộc Sâm đứng trên người cơ quan giáp ung, bay đến một đỉnh núi bên cạnh Mặc môn.

Trong - Ngự kiếm tiêu dao -, phi hành độ cao là có hạn chế, nhưng cũng không có ghi chú đi ra. Cái này phải dựa vào người chơi nắm giữ, phi hành càng cao, trở lực càng lớn, thi triển kỹ năng gì cũng dễ dàng chịu ảnh hưởng. Dĩ nhiên, điểm này có thể dùng đẳng cấp cao tâm pháp hoặc là trang bị pháp bảo cùng với thủ pháp của người chơi tới triệt tiêu.

Lâm Mộc Sâm cũng không có bay quá cao, chỉ bay là đà trên đầu ngọn cây. Mà hẳn sở dĩ không ngồi trên cơ quan giáp ung mà là đứng, tự nhiên bởi vì đứng tương đối bảnh

Nhưng là hiện tại, hẳn thấy được một thằng so với hẳn càng bảnh càng có phong cách.

Thằng kia một thân đồ trắng, một đầu tóc dài theo y di chuyển nhẹ nhàng phiêu vũ trong không trung. Hẳn cũng bay giữa không trung, dưới chân đạp cơ quan phi kiếm Mặc môn. Cơ quan phi kiếm khi dùng để ngự kiếm phi hành, là do mấy thanh tiêu phi kiếm tổ hợp thành một đại phi kiếm, không ngừng theo gió nhẹ nhẹ rung động, nhìn qua linh hoạt vô cùng.

Thằng này ăn mặc một thân tiêu sái đến không thể tiêu sái hơn nữa, cộng thêm khuôn mặt tuấn tú kia bây giờ tuyệt đối lưu hành, vậy mới gọi ngọc thụ ! Vậy mới gọi lâm phong !

Lúc Lâm Mộc Sâm từ bên cạnh hẳn trải qua, cũng hẳn không được một mũi tên đem hẳn bắn hạ chẳng đến trình độ này cũng coi là một kỳ nhân rồi !

Không nghĩ tới, thằng kia cư nhiên chủ động tìm Lâm Mộc Sâm trò chuyện : “Vị huynh đài này, tới nơi đây có phải hay không muốn làm nhiệm vụ hồng diện hung viên (vườn hung dữ mặt đỏ) ? Không bằng chúng ta tổ đội ? Quái này nói thế nào cũng là một Boss, tổ đội đánh có thể dễ dàng một chút !”

Nhìn tên này nói chuyện kiểu cách cũng biết, đây là hậu di chứng cùng NPC đối thoại nhiều.

Lâm Mộc Sâm ngược lại không có ý kiến gì, chỉ cần đối phương không phải đặc biệt chán ghét, tổ đội hạ thấp độ khó, có sao không làm ?

Một lời mời tổ đội ném tới trên người đối phương, đối phương lập tức nhún đồng ý. Vừa nhìn tên của đối phương, Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa phun ra ngoài.

Ngọc Thụ Lâm Phong !

Thật là có người dám đặt tên này! Có cần phải cảnh như vậy không? Có cần muốn chút mặt mũi không?

“Ha ha, huynh đài tên cũng rất đặc biệt, Tùng Bách Ngô Đồng, đều là một chúc, mệnh cách này nhưng là tương đối kiên cường a!”

Người còn có ý nói ta! Có nên buồn nôn, Lâm Mộc Sâm liếc mắt nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong kia.

“Lâm Phong huynh tên rất bảnh a, ăn mặc cũng rất để ý, chắc là người rất có phẩm vị?”

Ngọc Thụ Lâm Phong ha ha cười to, mặt mũi đắc ý: “Đó là dĩ nhiên! Ta lấy danh tự này, cũng là bởi vì chỉ có danh tự này mới có thể thể hiện ra ta tuyệt đại phong hoa! Ở trong trò chơi này, mục tiêu của ta chính là, càng bảnh, càng khỏe, càng tiêu sái!”

Lâm Mộc Sâm thiếu chút đứng không vững từ trên cơ quan giáp ung té xuống. Đây là cỡ nào tự luyện mới có thể làm ra phát ngôn a!

Chống trên cơ quan giáp ung, Lâm Mộc Sâm lau mồ hôi lạnh: “Lâm Phong huynh nhìn đáng đáp đối với tự mình phong thái, rất tự tin a bất quá đây là trò chơi, dung mạo tuấn tú rất dễ dàng sửa đổi đi ra, Lâm Phong huynh ưu thế sợ rằng chẳng dễ dàng thể hiện đi ra”

Trên thực tế Lâm Mộc Sâm tự nhiên cũng cho là Ngọc Thụ Lâm Phong khuôn mặt như Phan An đẹp chết người này là chính ra, bất quá cũng không thể trước mặt hòa thượng mắng đầu trọc sao.

Ngọc Thụ Lâm Phong ngửa đầu cười một tiếng: “Thứ người kia sửa đổi mặt mũi ra tới, có thể cùng ta thuần thiên nhiên so sánh? Không sợ cùng Ngô Đồng huynh nói, ta đây tướng mạo, sửa đổi không tới hai phần trăm! Đám người kia, sợ rằng cũng sửa đổi đến max hai mươi phần trăm rồi! Cái loại người cũng nhìn không ra diện mục thật sự, làm sao có thể cùng ta như vậy thiên sinh lệ chất so sánh!”

Lâm Mộc Sâm che miệng, sợ mình nhìn không được ói ra máu tới. Loại này kỳ ba rốt cuộc là từ đâu chạy tới, tại sao phải nhường mình gặp phải nhắc tới, mình sửa đổi trình độ cũng có bảy tám phần trăm? Xấu hổ xấu hổ

Nhất thời mơ màng Lâm Mộc Sâm ý niệm cũng không biết phiêu đi nơi nào, tỉnh lại đến hai người đã đến địa điểm nhiệm vụ, địa phương hồng diện hung viên kia hay xuất hiện.

Nhiệm vụ này miêu tả rất đơn giản, có yêu vật làm bảy gây trở ngại đệ tử Mặc môn ở trong núi tu luyện, để cho người chơi chạy qua. Nhiệm vụ này nguyên bản không phải một người làm, Lâm Mộc Sâm cũng là ý vào mình có bị động kỹ năng, cơ quan giáp ung tốc độ nhanh, Liệt thạch nỗ công kích cao mới dám đến solo (một mình đấu). Bây giờ nhiều thêm một người, cũng là tiết kiệm không ít khí lực.

Hai người bay một vòng, rất dễ dàng tìm được con tiểu Boss này trong một đám hung viên. Nhiệm vụ trong môn phái sẽ không quá khó khăn, con Boss này tự nhiên sẽ không mạnh đi nơi nào. Hai người kéo ra khoảng cách, một người dùng nỗ, một người gọi ra con cơ quan phi hổ, đồng thời hướng Boss giết đi.

Trong chiến đấu, Lâm Mộc Sâm phát hiện Ngọc Thụ Lâm Phong thao tác tương đương không kém. Một con cơ quan phi hổ bị hấn dùng linh hoạt vô cùng, trước sau đánh vào, nhảy nhót lên xuống, đem Boss chơi đùa oa oa kêu loạn. Dĩ nhiên, Lâm Mộc Sâm Liệt thạch nỗ cộng thêm Liên châu tiền lực công kích cũng để cho Ngọc Thụ Lâm Phong tương đối kinh diễm —— Mặc môn nổi danh lực công kích thấp, nếu không lại thêm cơ giáp, chiếm tiện nghi quá lớn rồi.

Nói tóm lại, Boss không có kiên trì bao lâu thời gian thì gục ở trong tay hai người, tuôn ra hai món trang bị, ngược lại cũng không phải món đồ quý trọng gì. Boss nhiệm vụ môn phái sao, không biết bị người đánh bao nhiêu lần, nếu mỗi lần cũng rơi cực phẩm mà nói còn được sao.

“Ha ha ha, nhìn ra được, Ngô Đồng huynh cũng là một cao thủ a. Bất quá ta ngược lại có chút kỳ quái, tại sao Ngô Đồng huynh sẽ chọn Mặc môn?”

Nhiệm vụ hoàn thành, hai người tự nhiên dễ dàng rất nhiều, bây giờ đang sống vai trên đường bay về giao nhiệm vụ.

Đối với vấn đề của Ngọc Thụ Lâm Phong, Lâm Mộc Sâm cảm thấy rất kỳ quái: “Mặc môn làm sao? Có cái gì không tốt? Ta mấy ngày đầu liền vào Mặc môn rồi, coi như là nhóm người đầu tiên vào Mặc môn, cái này có cái gì không ổn sao?”

Ngọc Thụ Lâm Phong sau khi nghe lời Lâm Mộc Sâm về mặt chột hiểu : “Điều này cũng không trách người, người đại khái là không có lên diễn đàn. Bây giờ Mặc môn nhân khí hạ thấp a, thiết nhiều đệ tử cũng thừa dịp cấp bậc cùng kỹ năng không cao, phản bội sư môn, đầu hướng những môn phái khác rồi.”

Lâm Mộc Sâm giờ mới hiểu được, tại sao gần nhất nhìn thấy đệ tử Mặc môn càng ngày càng ít. Bất quá hắn còn chưa biết tại sao.

“Nguyên nhân rất đơn giản, chính là Mặc môn giai đoạn đầu quá yếu đi.”

Ngọc Thụ Lâm Phong thấy Lâm Mộc Sâm đối với chuyện này mờ mịt không biết, cũng rất hăng hái cho hắn giảng giải.

“Mặc môn bởi vì có cơ quan giáp sĩ, cho nên phi kiếm cùng cung nỏ tổn thương cũng hơi yếu. Cơ quan giáp sĩ cấp thấp uy lực cũng lớn không tới đâu, hơn nữa còn liên tục tiêu hao linh thạch, so với môn phái khác ngự kiếm phi hành tiêu hao lớn hơn nhiều. Hơn nữa Mặc môn tâm pháp cũng không ủng hộ bình thường phi kiếm, bình thường phi kiếm bắt được vào tay cũng là bài trí. Chủ yếu công kích thủ đoạn, chỉ có cơ quan giáp sĩ cùng cơ quan phi kiếm hoặc là cung nỏ. Đồ chơi này tiêu hao so môn phái khác lớn, công kích so môn phái khác yếu, chơi hết hai ngày, người cũng chạy thất thất bát bát.”

Thì ra Mặc môn cư nhiên đối mặt khốn cảnh như thế ! Lâm Mộc Sâm rất là kinh ngạc. Bất quá hắn cũng không có một chút ý niệm muốn xuất sư. Minh phản bội sư môn hai cái bị động kỹ năng mạnh đến nghịch thiên kia chẳng phải sẽ không có ? Minh kỳ ngộ coi như không gặp hơn nữa trò chơi này cũng không phải những trò chơi trước kia, chỗ không thắng bằng còn phải chinh tới chinh lui, tình cầu thôi diễn trí não cũng sẽ không làm ra chuyện ngu ngốc đó.

Bây giờ yếu, đại biểu sau này mạnh ! Hiện tại đệ tử Mặc môn chỉ có thể mang một cơ quan giáp sĩ cho nên lộ ra yếu, đợi đến sau này cấp bậc tăng lên, tự nhiên sẽ có phương pháp đồng thời thao túng nhiều cơ quan giáp sĩ, đến lúc đó một mình đấu quần đấu còn không phải là tùy mình tính tình ?

Ánh mắt thiện cận a ! Lâm Mộc Sâm vì những người chơi phản bội sư môn kia mà bi ai.

Bất quá theo dạng như vậy, Lâm Mộc Sâm lại đem ánh mắt kỳ dị phóng tới trên người Ngọc Thụ Lâm Phong.

“Nhắc tới, Lâm Phong huynh, phải nói phong lưu thích thắng, những thứ kiếm pháp kia sợ rằng phải so với Mặc môn mạnh hơn một ít ? Không biết Lâm Phong huynh tại sao lựa chọn Mặc môn ?”

Ngọc Thụ Lâm Phong đối với cái vấn đề này hiển nhiên sớm có câu trả lời : “Rất đơn giản, đẹp trai có cá tính mới thật là bảnh ! Một đám người dong tục như một tổ ong vọt tới những kiếm pháp kia, cũng không biết tất nhiên sẽ trở thành nơi thô tục ! Đến lúc đó ta độc lập độc hành, nhất định sẽ để cho bọn họ mặt mũi vô tồn !”

Tốt, nói cho cùng vẫn là vì chảnh

Lâm Mộc Sâm không còn gì để nói. Không nghĩ tới mình cư nhiên sẽ gặp phải nhân vật kỳ ba như thế, bất quá nói cho cùng, hắn đối với Ngọc Thụ Lâm Phong này ấn tượng cũng không tệ lắm, mặc dù chảnh chút, nhưng còn không tính chán ghét.

“Nhiệm vụ hoàn thành, không biết Ngô Đồng huynh kế tiếp muốn làm gì ?”

Đến gần địa điểm giao nhiệm vụ, Ngọc Thụ Lâm Phong mở miệng hỏi Lâm Mộc Sâm.

“Còn có thể làm cái gì ? Không tới cấp 20, chỉ có thể cố gắng làm nhiệm vụ. Hơn nữa còn phải gom góp linh thạch nhiều chút. khác tạm thời không nói, Mặc môn đốt linh thạch tốc độ thật đúng là đủ nhanh.”

Lâm Mộc Sâm lời nói để cho Ngọc Thụ Lâm Phong nở nụ cười, chỉ bất quá cái thẳng chảnh chệch này cho dù là cười, cũng tận lực làm ra bộ dáng tiêu sái, để cho Lâm Mộc Sâm thấy cả người nổi da gà.

“Nói cũng phải. Bất quá còn lại nhiệm vụ tựa hồ cũng không cần hai người cùng làm, chúng ta còn là tách ra tự làm, hiệu suất sẽ còn cao hơn một chút.

Thêm hảo hữu sao ? Sau này có nhiệm vụ gì không giải quyết được, gọi một tiếng.”

Đề nghị này Lâm Mộc Sâm hơn hờ tiếp nhận, vì vậy hai người nộp nhiệm vụ xong, liền từ giả chia nhau đi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9 : Gặp lại sư phụ

Trong thời gian còn lại, Lâm Mộc Sâm luyện mạng già, rốt cục đem cấp bậc luyện đến cấp 20, cũng đem nhiệm vụ trong môn phái dọn dẹp không sai biệt lắm. Mượn những nhiệm vụ kia thường cho tài liệu, cùng với tự mình chém mộc đầu còn dư lại trong góc, hẳn cũng đem cơ quan thuật luyện đến cấp 20.

Cơ quan thuật không phải dễ luyện như vậy, giai đoạn đầu luyện cũng rất phí công phu, rất nhiều người chơi cũng lựa chọn giai đoạn đầu trước luyện kỹ năng thu thập, về sau có tiền lại đi luyện kỹ năng chế tạo. Bất quá Lâm Mộc Sâm rất bị ai trực tiếp bị trói định kỹ năng, chỉ có thể cầm đầu mà đi.

Nguyên nhân cũng rất đơn giản, là bởi vì vũ khí loại cung nỏ đánh rơi tỷ lệ quá thấp trò chơi này gọi - Ngự kiếm tiêu dao - sao, phi kiếm cái gì đầy trời đều là, phần lớn môn phái cũng tùy tiện cầm một thanh là có thể dùng. Chỉ bất quá bị ai Mặc môn phần lớn thời gian đều phải tự mình tạo vũ khí dùng, đây cũng là một trong những nguyên nhân rất nhiều đệ tử Mặc môn phản bội sư môn.

Đốn củi cũng không cần nói, điên cuồng chặt chém để cho kỹ năng này thậm chí đạt tới cấp 26. Bất quá bây giờ cây cối ở khu luyện cấp phụ cận Mặc môn Lâm Mộc Sâm cũng đã có thể dễ dàng chặt đổ, đến cấp này muốn tăng lên cũng sẽ không dễ dàng như vậy rồi.

Sau cấp 20 liền có thể rời đi sư môn xông xáo vào một thế giới càng rộng lớn, nộp mấy nhiệm vụ sau, Lâm Mộc Sâm liền quyết định đi Mặc môn chủ phòng tìm Mặc môn đương nhiệm trưởng môn Mặc Dư nhận nhiệm vụ xuất sư. Mặc dù nhiệm vụ này bất quá là dẫn dắt mà thôi, nhưng ít nhiều cũng có chút thưởng cho không phải sao.

Nhưng là, khi Lâm Mộc Sâm giả ngự cơ quan giáp ung ở giữa không trung bay lượn, đột nhiên thấy nơi xa một điểm đen ở trên Mặc môn bay ngang qua.

“Sư phụ !”

Lâm Mộc Sâm mắt sắc, liếc mắt liền nhìn ra tới kia đúng là Mặc Ngôn vị tiền nghi sư phụ của mình.

Điểm đen kia ngừng lại, quả nhiên chính là Mặc Ngôn đang đứng trên người một con ung khổng lồ màu đen so với cơ quan giáp ung của Lâm Mộc Sâm còn to lớn hơn không biết bao nhiêu lần.

Bay đến bên người Mặc Ngôn, Lâm Mộc Sâm lập tức tươi cười đầy mặt : “Sư phụ thật là đã lâu không gặp, từ lúc ở tân thủ thôn từ biệt, ta đây thăng hơn mười cấp mới nhìn thấy lão nhân gia ngài lần thứ hai. ”

Mặc Ngôn nghe lời của hắn nhướng mày : “Thế nào, trách vì sư không có cho người tự mình chỉ điểm ? Phải biết vì sư ta thân là Mặc môn trưởng lão công việc bề bộn, dĩ nhiên sẽ không có quá nhiều thời gian chỉ điểm cho người. Mặc Phong trưởng lão công lực thâm hậu, chỉ điểm người tu hành dĩ nhiên là dư sức có thừa, người còn có cái gì không hài lòng ?”

Mặc Ngôn nghiêm nghị mặt tới Lâm Mộc Sâm cũng có chút sợ, bất quá hắn tự nhận là lão đầu này thật vất vả thu lấy đồ đệ chắc chắn sẽ không dễ dàng khai trừ, làm nũng đùa bỡn ăn vạ lấy chút chỗ tốt sẽ không có vấn đề gì.

“Sư phụ, lão nhân gia ngài vô sự du sơn ngoạn thủy dĩ nhiên là tiêu dao rồi, nhưng đồ đệ bên này đối với ngài mong nhớ sớm chiều a. Ngài ở tân thủ thôn

tuệ nhãn thức châu thu ta làm đồ đệ, ta tự nhiên cảm ân ái đức, thời khắc suy nghĩ có thể hiểu kính sư phụ, có thể thật tốt hầu hạ ngài phục vụ ngài, kết quả ngài cũng không lộ diện, cái này để cho đồ đệ ta nhiều thương tâm a !”

Mặc Ngôn nghe lời này, biểu lộ trên mặt mới trở nên buồn lòng : “Ừ, ngươi phân hiểu tâm này ta nhận, bất quá ngươi bây giờ tu vi thấp kém, hay là muốn lấy tu luyện vì việc chính ! Để cho ta xem một chút, tu vi của ngươi rốt cuộc như thế nào ?”

Có cửa ! Lâm Mộc Sâm âm thầm vui vẻ. Cái trí năng NPC này có thiết định sơ thủy trí năng, bất quá tương đối máy móc sơ cứng, cần phải trong lúc tiếp xúc cùng người chơi từ từ học tập mới có thể từng bước đề cao. Trò chơi này mới mở mấy ngày, Mặc Ngôn khẳng định không có làm sao tiếp xúc người chơi, chính là thời gian tốt nhất lừa gạt. Nếu như là đến sau này, lời của mình chỉ sợ cũng không dễ dàng như vậy được tin tưởng rồi.

Mặc Ngôn nhìn Lâm Mộc Sâm, trên mặt biểu lộ bắt đầu trở nên hiền hòa : “Đẳng cấp 20, nhìn dáng dấp ngươi ở trong sư môn cũng không thua gì, không sai. Cơ quan thuật cấp 20, ừ, cũng còn có thể. Các hạng kỹ năng cũng mau thăng cấp cái này là thủy ma công phu, như vậy ngược lại cũng coi như là hợp cách. Ừ, con cơ quan giáp ung này của ngươi tương đối khá ! Không phải dùng bình thường tài liệu gom góp mà làm ra đồ vật, mà là mình tự tay chém tới tài liệu ! Rất tốt rất tốt ! Ánh mắt của ta quả nhiên không sai !”

Mặc Ngôn một câu nói xuất khẩu Lâm Mộc Sâm tim liền nhảy một cái, đến cuối cùng sau lưng đổ mồ hôi lạnh lâm ly. Chuyên tâm luyện cấp cùng đề cao cơ quan thuật quả nhiên không sai a ! Hơn nữa không dùng những tài liệu bình thường nhiệm vụ thưởng cho để luyện chế cơ quan giáp ung thật sự là quá anh minh rồi

“Ngươi quả nhiên nghị lực hơn người ! Phải biết thiên tư mặc dù trọng yếu, cố gắng mới là trọng yếu nhất. Ngươi chịu khổ tu luyện như vậy, vì sư ta rất vui mừng a ! Vì tưởng thưởng ngươi, vì sư liền đem một bí mật của Mặc môn cơ quan nói cho ngươi biết !”

Tới rồi ! Lâm Mộc Sâm trong lòng vô cùng kích động, trên mặt vẫn làm bộ dạng cung kính.

“Mặc môn cơ quan cũng không phải chỉ là bình thường tài liệu tổ hợp mà thôi, như vậy chỉ có thể phát huy cơ quan giáp sĩ một phần tác dụng. Muốn để cho cơ quan giáp sĩ trở thành trợ lực trên đường tu hành, có thể chống đỡ cường đại địch nhân phía sau, như vậy liền nhất định phải vì cơ quan giáp sĩ tìm được một khối hạch tâm !”

Mặc Ngôn ngừng một chút, hài lòng khi thấy Lâm Mộc Sâm vẻ mặt kinh ngạc, tiếp tục giảng thuật : “Cơ quan giáp sĩ hạch tâm có thể là phi kiếm, có thể là pháp bảo, cũng có thể là tinh quái linh phách. Sau khi cho cơ quan giáp sĩ cài đặt hạch tâm, cơ quan giáp sĩ liền có thể đạt được phi kiếm, pháp bảo hoặc là linh phách bộ phận thuộc tính cùng năng lực, khiến cho cơ quan giáp sĩ uy lực lớn hơn !”

Thì ra là như vậy ! Lâm Mộc Sâm gật đầu, sau đó đem ánh mắt nhìn về đầu đại ung dưới chân Mặc Ngôn kia. Không lạ sao được, con ung này so với của mình bảnh hơn nhiều, trong đôi mắt còn để lộ ra một cỗ linh khí, thậm chí còn có thể đối với mình làm ra biểu lộ khinh bỉ bà nó, đồ chơi này lại dám khinh bỉ lão tử !

Hình thể ngươi lớn liền phách lối ? Dáng dấp ngươi uy vũ liền phách lối ? Cơ quan giáp ung của ta không thể so với ngươi xấu ! Nhìn cơ quan giáp ung của ta này bà nó, thật có chút xấu xí !

Trong lúc nhất thời vô tận mất mát xông lên trong lòng Lâm Mộc Sâm, trong nháy mắt mất mát liền biến thành quyết tâm không chịu thua kém.

Chờ, ta sớm muộn đem cơ quan giáp ung làm ra so với ngươi còn dễ nhìn !

Lâm Mộc Sâm tâm lý hoạt động tự nhiên sẽ không bị Mặc Ngôn biết, hần vuốt râu nhìn Lâm Mộc Sâm : “Điểm này không phải là chuyện đệ tử Mặc môn bình thường có thể biết được, chỉ có cung cấp đủ rồi điểm cống hiến sư môn, ở trong Mặc môn địa vị tăng lên sau mới có thể lấy được một chút tin tức. Bất quá ngươi là đệ tử của ta, nếu là giống như những người khác yếu xiu xiu, chẳng phải là đánh mất danh tiếng của ta ! Tốt lắm, ngươi bây giờ liền đi tìm cái tinh quái linh phách hoặc là phi kiếm pháp bảo, đem cơ quan giáp ung của ngươi trang bị hạch tâm đi !”

Sau khi nói xong, Mặc Ngôn lại dặn dò Lâm Mộc Sâm một ít chi tiết liên quan tới đạt được tinh phách cùng với cài đặt hạch tâm, lúc này mới ngồi cơ quan giáp ung cười gió mà đi. Nhìn cơ quan giáp ung kia tiêu sái bóng dáng, Lâm Mộc Sâm hận không được đi lên đem đôi cánh không lồ kia xé xuống gắn cho cơ quan giáp ung của mình

Bái sư phụ quả nhiên có chỗ tốt ! Đồ chơi này phúc lợi liên tiếp tặng, thắng được ngón tay vàng a. Lâm Mộc Sâm lập tức giả ngượng giáp ung, hướng một đỉnh núi cao nhất bên cạnh Mặc môn bay qua.

Phi kiếm pháp bảo bây giờ mình dĩ nhiên là không có, duy nhất một món pháp bảo đó là cực kỳ không thích hợp dùng để làm hạch tâm. Cho nên Lâm Mộc Sâm bây giờ chỉ có thể đi tìm tinh quái linh phách. Mấy ngày luyện cấp, nhường hẳn biết được phụ cận Mặc môn quái vật tốc độ nhanh nhất, chính là một loại thiết vũ phi chuẩn (chim cất cánh thép).

Quái vật này hẳn cũng là tinh cò gặp phải, lúc hẳn phi hành thì từ bên cạnh hẳn bay xẹt qua. Ngay cả Lâm Mộc Sâm tay mắt lanh lẹ, cũng chỉ kịp vỗ cái giám định thuật đi lên, cho thấy loại quái vật này tên cấp bậc cùng lượng máu.

Thiết vũ phi chuẩn cấp bậc 20, không tính là quá cao đẳng cấp, bất quá cũng là tinh anh quái vật, lượng máu so bình thường quái vật cao hơn một đoạn. Tốc độ tự nhiên không cần nói, bỏ rơi cơ quan giáp ung của hẳn mấy con phổ. Dùng loại quái vật này linh phách để làm hạch tâm, cơ quan giáp ung tốc độ tất nhiên sẽ cao hơn một tầng a !

Chỉ bất quá muốn lấy được linh phách cũng không dễ dàng. Đầu tiên muốn quái vật sinh mạng ở năm phần trăm trở xuống, vẫn không thể chết, sau đó thì triển một cái kỹ năng mới vừa xuất hiện trong ngăn kỹ năng của hẳn “Ngưng phách”, đem quái vật linh phách ngưng tụ, sau đó tự mình đem quái vật giết chết, mới đạt được linh phách.

Nghe thật ra thì không khó, nhưng cái khó ở chỗ, việc ngưng phách này cần duy trì thời gian 10 giây !

Chính là nói, 10 giây người cái gì đều không làm, sẽ phải duy trì pháp thuật kia. Trong lúc duy trì có thể di động, nhưng không thể phóng những kỹ năng khác, cũng không có thể làm cho đối phương thoát ra ngoài phạm vi duy trì kỹ năng. Nếu không kỹ năng cắt đứt không cần thương lượng, lại muốn bắt đầu lại từ đầu. Hơn nữa, trong khoảng thời gian này quái vật mục tiêu còn phải là người, không thể thừa dịp loạn nhật tiện nghi.

Cho nên, làm sao bắt đến con thiết vũ phi chuẩn này, còn là một vấn đề.

Bất quá vô luận như thế nào, trước tìm được đồ chơi kia lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 : Thiết vũ phi chuẩn

Lâm Mộc Sâm vận khí không tệ, rất nhanh liền phát hiện một con thiết vũ phi chuẩn. Chỉ bất quá hẳn phát hiện thì phát hiện, nhưng căn bản không có biện pháp bắt được thân hình vật kia. Tuy nói trò chơi này không cần phong tỏa mục tiêu mới có thể công kích, nhưng như vậy ngược lại càng gia tăng độ khó chiến đấu xạ kích trong lúc di động tốc độ cao cũng không phải là việc dễ dàng gì.

Bận rộn nửa ngày, Lâm Mộc Sâm cũng chỉ thăm dò rồi phạm vi di chuyển của con thiết vũ phi chuẩn này, nhưng là cộng lòng cũng chưa sờ tới. Tuy nhiên cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch, chỉ ít hẳn biết vật này thích đáp xuống ngọn cây nghỉ ngơi. Dĩ nhiên, chỉ cần hẳn đến gần, thiết vũ phi chuẩn lập tức cánh giác bay lên, để cho hẳn căn bản không có biện pháp công kích được.

“Ta để cho người nông cuồng, chờ ta kỹ năng cấp bậc cao, người muốn chạy cũng chạy không thoát !”

Lâm Mộc Sâm cắn răng nghiêng lợi. Trò chơi này tự nhiên cũng có thuộc tính chính xác, có thể thông qua kỹ năng, cấp bậc, bản thân thuộc tính cùng với trang bị vân vân tiến hành gia tăng. Dĩ nhiên, cái chính xác này chẳng qua là điều chỉnh phương hướng công kích mà thôi, mục tiêu phía Nam mà người nhắm hướng Bắc công kích, trừ phi người có thể đạt tới trình độ lượn quanh địa cầu một vòng công kích tới được sau lưng đối phương, nếu không đừng nghĩ làm cho đối phương bị thương một chút nào.

Nhìn con thiết vũ phi chuẩn kia bay tới bay lui giữa không trung, Lâm Mộc Sâm rốt cuộc cũng nghĩ ra một cái biện pháp.

Minh là người nào ? Đệ tử Mặc môn ! Mặc môn am hiểu nhất cái gì ? Cơ quan thuật sao !

Cơ quan thuật giai đoạn đầu mặc dù không có chế phẩm nào có uy lực to lớn, nhưng các loại ly kỳ cổ quái tiêu đồ chơi vẫn có không ít

Triền túc tòa (khóa trời chân) : có thể làm cho đối thủ bị rơi vào trên đó khóa chân tám giây, đối với mục tiêu cấp 20 trở lên hiệu quả từ từ giảm xuống.

Bách ti vọng (lưới trăm tia) : có thể bao phủ mục tiêu dưới đất, khiến cho vô pháp di động trong 8 giây, đối với mục tiêu cấp 20 trở lên hiệu quả từ từ giảm xuống.

Đây là cơ quan thuật trước cấp 20 hai loại chế phẩm, thoát nhìn hiệu quả cường hãn, nhưng trên thực tế cũng liền thời điểm cấp bậc thấp dùng một chút. Vô luận là người chơi còn là quái vật NPC, cấp bậc cao đều là bay tới bay lui, ai còn sẽ không có chuyện gì rơi trên mặt đất ? Hơn nữa hai cái đồ chơi này đều là cố định, làm sao người biết đối phương cứ như vậy đúng dịp rơi vào trên cơ quan ?

Bắt quả hiện tại, hai cái đồ vật lại có đất dụng võ.

Lâm Mộc Sâm vừa mới tìm đến rồi địa phương thiết vũ phi chuẩn kia thích đập xuống nhất, bây giờ đi tới, đem hai loại cơ quan cũng gài xong. Sau đó, chính là ôm cây đợi thỏ.

Nếu nói thời gian không phụ người có lòng, ấy vậy Lâm Mộc Sâm lại chờ đến ngủ thiếp đi. Đợi hãn mờ mắt, trong trò chơi đã tiến vào đến ban đêm.

“Bà nó, trong trò chơi cứ nhiên cũng ngủ thối như vậy !”

Núp trên một cành cây đang đập nhánh cây, lá cây làm ngụy trang Lâm Mộc Sâm đuổi người, vì vậy ngụy trang trên người rồi rít rơi xuống, theo đó một cái kheo léo bóng đen cũng đột nhiên bay lên giữa không trung.

“Bà nó ! Đáng chết đồ chơi cứ nhiên ngủ ở trên người ta !”

Lâm Mộc Sâm hồi hận cực kỳ. Đồ chơi này chỉ cần mình hơi cảnh giác một chút, còn không phải đưa tay là có thể đem thiết vũ phi chuẩn bắt lại ? Còn dùng phí khí lực lớn như vậy ?

Kết quả đuổi lưng một cái, xồi hồng bóng không. Muốn bắt lại thiết vũ phi chuẩn, còn phải hạ khí lực !

Bắt quả sau lại, vận khí Lâm Mộc Sâm tựa hồ thay đổi tốt hơn chút. Trên không trung cùng thiết vũ phi chuẩn lượn rồi hai vòng sau, thiết vũ phi chuẩn kia lập tức rơi xuống trên cơ quan Lâm Mộc Sâm gài sẵn !

Ba một tiếng, thiết vũ phi chuẩn hai cái chân lập tức bị triền túc tòa khóa lại. Lâm Mộc Sâm nhanh tay lẹ mắt, lập tức lao xuống, liệt thạch nỗ trong tay vèo vèo khai hỏa !

Liên châu tiễn trên không trung xẹt qua từng đạo lóe sáng rơi xuống trên người thiết vũ phi chuẩn, thiết vũ phi chuẩn sinh mệnh nhanh chóng giảm xuống. Mặc dù là tinh anh quái vật, nhưng loại quái vật sơ trường tốc độ này lượng máu tự nhiên sẽ không quá mức nghịch thiên. Năm giây bên trong, thiết vũ phi chuẩn sinh mệnh nhanh chóng giảm xuống đến năm phần trăm trở xuống !

Lâm Mộc Sâm đối với sinh mệnh con thiết vũ phi chuẩn này đã tính toán qua, một khi đạt tới mục tiêu lập tức dừng tay, phát động ngưng phách !

Một đạo màu lam nhạt cột sáng nổi giữa hãn và thiết vũ phi chuẩn, một hư ảnh của thiết vũ phi chuẩn đang từ từ ngưng kết thành đoàn trong cơ thể nó.

8 giây vừa qua, thiết vũ phi chuẩn lập tức rít dài một tiếng, hai chân đập một cái liền hướng lên trời bay lên. Bắt quả nó chưa kịp rời đi ngọn cây, một trương lưới lớn màu trắng từ trên trời giáng xuống, lần nữa đem nó bao phủ trong đó.

Lâm Mộc Sâm hoàn toàn không có lo lắng, cơ quan bọc cơ quan, đâu có dễ dàng như vậy để cho nó chạy trốn ?

10 giây vừa qua, hư ảnh hoàn toàn ngưng kết thành đoàn, ở trong cơ thể thiết vũ phi chuẩn chấp chòn không chừng. Kế tiếp Liên châu tiến bắn nhanh, thiết vũ phi chuẩn chạy trốn không kịp, sau một tiếng rít thảm liên gục ở trên nhánh cây.

“Linh phách ! Tới tay !”

Lâm Mộc Sâm mừng rỡ vạn phần, lập tức dựa theo lời Mặc Ngôn, đem linh phách cài đặt đến trên người cơ quan giáp ung.

Công kích phòng ngự đều không có biến hóa lớn, nhưng tốc độ lại trở thành 89 - 103, tăng lên gần gấp đôi ! Kỹ năng Túc hành cũng phát sinh biến hóa, trong 15 giây tốc độ gia tăng 100%, thời gian đóng băng tám phút.

Thiết vũ phi chuẩn không hổ là tốc độ hình tinh anh tinh quái, đối với đề thăng tốc độ không phải đùa a ! Tốc độ nhanh như vậy, sợ rằng hiện tại toàn bộ trò chơi cũng không có mấy người đạt được đến ?

Lâm Mộc Sâm vừa khoải trá suy nghĩ, vừa hướng đại diện Mặc môn bay qua. Cấp 20 rồi, đi xem một chút có cái nhiệm vụ gì có thể nhận không, sau đó coi như trời cao mặc chim bay thôi.

“Không tệ không tệ, đệ tử Mặc Ngôn sư huynh quả nhiên bất đồng phản hưởng. Bất quá tâm pháp tu luyện cũng không có thể rơi xuống, còn phải cố gắng hơn nữa mới được ! Nếu ngươi đã đến cấp 20, như vậy liền có thể học tập phương pháp chế tạo loại thứ hai cơ quan giáp sĩ. Bất quá muốn đồng thời thao túng hai cơ quan giáp sĩ, còn cần tâm pháp tăng lên mới được ! Sau cấp 20, ngươi liền có thể rời đi sư môn xông xáo đến bên trong rộng lớn thế giới rồi. Hy vọng ngươi ở ngoại giới chăm chỉ tu luyện, không muốn rơi danh tiếng Mặc môn !”

Quả nhiên còn có hàng tốt ! Lâm Mộc Sâm chọn nửa ngày, rốt cục đã chọn cái thứ hai cơ quan giáp sĩ. Nhưng đồ chơi này cần tài liệu liền không có biện pháp tìm được ở bốn phía Mặc môn, cần ở bên ngoài từ từ tìm kiếm mới được.

Bất quá Lâm Mộc Sâm cũng không quá gấp, dù sao tâm pháp còn không ủng hộ đồng thời thao túng hai cái cơ quan giáp sĩ, trước từ từ thu tập tài liệu lại nói !

Trước khi rời Mặc môn, Lâm Mộc Sâm sắp xếp lại một lần tự thân thuộc tính tâm pháp kỹ năng cùng với trang bị đồ đạc vân vân.

Mặc môn tâm pháp cấp 1 - 87% , khoảng cách thăng cấp đã không xa; Cơ xảo thuật cấp 1 - 85%, cùng Mặc môn tâm pháp không sai biệt lắm. Xảo thủ thiên thành cấp 1 - 50%, Cung nỗ thần xạ cấp 1 - 73%, Liên châu tiến 1 - 62%.

Tâm pháp kỹ năng những thứ đồ này, giai đoạn đầu là không bằng cấp bậc thăng được nhanh. Nhưng đến lúc sau thăng cấp chật vật, tâm pháp kỹ năng sẽ từ từ đuổi theo cấp bậc, thậm chí vượt qua.

Cơ quan thuật còn dừng lại ở cấp 20, đốn củi thiếu chút nữa đến cấp 27. Hai kỹ năng phụ này luyện không tính là khó khăn, nhưng cũng chỉ là giai đoạn đầu. Đến giai đoạn sau, kỹ năng phụ tuyệt đối có thể để cho người luyện học máu.

Trừ những kỹ năng tâm pháp này, Lâm Mộc Sâm tổng kết trên người còn có một con cơ quan giáp ung, một thanh liệt thạch nỗ, một bộ đồ môn phái tân thủ, một cái pháp bảo thanh âm chi linh, tiền vàng có 1 vàng 33 bạc 628 đồng

Trong trò chơi này tiền vàng quy định là 1000 đồng xu = 1 lượng bạc, 100 lượng bạc = 1 lượng vàng. 1 lượng vàng, đã tương đương với 100.000 đồng xu. Dĩ nhiên, số lượng này nghe thật nhiều, nhưng trên thực tế, Lâm Mộc Sâm ở trong trò chơi bây giờ còn tính là một người nghèo

Sau khi sắp xếp lại tốt đồ đạc trên người, Lâm Mộc Sâm giả ngụy cơ quan giáp ung, liền hướng bên ngoài Mặc môn bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11 : Nhiệm vụ lập bang

Thành thị khoảng cách Mặc môn gần nhất, chính là Lạc Dương. Lạc Dương cũng là nơi phong thủy bảo địa, bốn phía có Mặc môn cùng Đại từ bí tự hai đại môn phái của hệ thống, có thể nói là tương đối náo nhiệt. Càng là có không ít bang phái người chơi lựa chọn nơi này làm trú địa, tại Lạc Dương bốn phía chiều người phát triển.

Hôm nay, là một ngày đặc biệt của bang phái lớn nhất Lạc Dương “Càn khôn thần điện”. Trải qua hơn trăm thành viên bang phái không ngừng cố gắng, bọn họ rốt cục sắp hoàn thành nhiệm vụ lập bang.

“Càn khôn thần điện” bang phái này là một đại công hội chơi qua rất nhiều trò chơi, lần này cũng là tập thể tham gia - Ngự kiếm tiêu dao - . Khai phục qua mấy ngày, tất cả thành viên trước tiên liều mạng lên tới cấp 20, sau đó chính là phát động tất cả lực lượng, tập trung tất cả vật liệu, tới làm nhiệm vụ lập bang. Nhiệm vụ lập bang chưa làm, Càn khôn thần điện cũng chỉ là một tổ chức người chơi tự lập, sẽ không được hệ thống thừa nhận.

Càn khôn thần điện làm nhiệm vụ lập bang này khổ cực vạn phần, phí tâm phí sức không nói, còn cơ hồ đem tất cả thành viên túi tiền cũng móc rỗng. Thật may là giai đoạn đầu làm còn tính thuận lợi, hiện tại còn kém một con Boss chưa có giết.

Nhiệm vụ lập bang này một bước cuối cùng, chính là muốn giết năm con Boss, phân thành kim mộc thủy hỏa thổ. Càn khôn thần điện đã triệu tập nhân thủ đánh xong bốn con, bây giờ liền còn dư lại con Boss cuối cùng thuộc hệ kim rồi.

Trong - Ngự kiếm tiêu dao - Boss cũng tương đối không dễ đánh, chiến thuật biến người như những trò chơi trước kia phần lớn không dễ dùng rồi. Bởi vì Boss từng con rất giáo hoạt, mắt thấy tình thế không ổn sẽ chạy trốn, tốc độ phần lớn còn nhanh muốn chết, để cho thành trăm hơn ngàn người chơi giương mắt nhìn.

Càn khôn thần điện cũng là phí hết công phu thật lớn mới đưa bốn con Boss trước đánh chết, thậm chí thiếu chút nữa chạy một con. Boss này mặc dù nói là nhiệm vụ lập bang cả ra đến, nhưng một khi chạy mất sẽ biến thành Boss tự do, còn muốn bắt lại giết chết liền không có dễ dàng như vậy rồi.

Con Boss cuối cùng có tên là Kim quang hồng, thân mộc đầy lông dài, đầu sư tử đuôi rắn, thuộc tính hệ kim. Thuộc tính hệ kim lực công kích mạnh nhất, muốn đánh chết cũng không dễ dàng nhất. Càn khôn thần điện vì thế bố trí thật lâu, tụ tập đến tối đa nhân thủ có thể tụ tập, thế phải đem Kim quang hồng này nhất cử bắt lại.

Bất quá chuyện lớn như vậy, không thể nào đem tin tức phong tỏa, cơ hồ tất cả người chơi ở Lạc Dương bốn địa cùng với một ít những thành thị khác chung quanh đều chạy tới, theo người chơi Càn khôn thần điện đi xem náo nhiệt.

Người của Càn khôn thần điện dĩ nhiên là tương đối không nguyện ý, nhiều người như vậy, ai biết bên trong có hay không người mang ý xấu ? Nhưng muốn mấy trăm tinh anh được tuyển chọn ra tới của bọn họ đem chung quanh không biết bao nhiêu người chơi đuổi đi, bọn họ cũng tự nghĩ không có thực lực đó, lại không dám chọc mọi người tức giận. Chỉ có thể do bang hội quan viên (người lãnh đạo bang hội) nói chút lời sáo rỗng, nhiệm vụ lần này quan hệ đến Càn khôn thần điện có thể hay không trở thành bang hội đầu tiên lập bang thành công, đối với Lạc Dương cùng chung quanh nhân khí có chỗ tốt, hy vọng mọi người không muốn nhúng tay.

Những khác người chơi đại đa số đến xem náo nhiệt, chuyện đánh Boss này tuy nói tất cả mọi người đều thích, nhưng cũng muốn coi lại mình. Boss cần mấy trăm người đánh, có thể dễ chọc ? Hơn nữa loại Boss nhiệm vụ này phần lớn tính cách cổ quái, những người khác nhào qua nói không chừng sẽ trở thành đối tượng công kích đầu tiên của Boss, không ai nguyện ý đi lên làm hy sinh oan uổng này.

Bất quá người mang lòng kiếm chác chút đỉnh cũng đếm không ít, một khi người của Càn khôn thần điện đoàn diệt, con Boss này sẽ thành vật vô chủ rồi. Đến lúc đó mọi người một đám ủa lên đem Boss giết xuống, Càn khôn thần điện còn có thể làm sao ?

Nói tóm lại, lít nha lít nhút một đồng người giả ngự phi kiếm thỉnh thoảng cũng có người ngồi cơ quan hoặc cười linh thú gì đó, hướng loạn thạch sơn một

địa phương ngoài thành Lạc Dương bay đi. Từ trên mặt đất nhìn, đen kịt kịt một mảng lớn, so mây đen còn mây đen.

Địa điểm làm nhiệm vụ là một sơn cốc, chính giữa sơn cốc là một cái đại thạch đầu (tảng đá lớn) bị trận pháp giam cầm. Nhận nhiệm vụ lập bang Thiên Địa Nhất Kiếm bang chủ Càn khôn thần điện, rơi vào trước thạch đầu, đưa tay móc ra một lá cờ nhỏ cắm trên mặt đất phía trước thạch đầu.

Liên quan tới nhiệm vụ lập bang loại nhiệm vụ lớn này tự nhiên là có bối cảnh thiết định, không gì khác là yêu thú nào đó tứ ngược nhân gian bị phong ấn ở nơi này, mấy năm gần đây phong ấn dần ra cản người qua đem yêu thú này giết chết để tránh nó lần nữa tứ ngược nhân gian, cũng lấy được tín vật vậy.

Theo Thiên Địa Nhất Kiếm cắm vào lá cờ nhỏ, khối cự thạch kia lập tức chấn động mãnh liệt lên đến. Thiên Địa Nhất Kiếm tức thời bay lui về phía sau, cùng đại bộ đội đứng chung một chỗ. Bị Boss nhìn thấy đầu tiên tuyệt đối sẽ không bị nhận thành cha mẹ, cừu nhân sát hại cha mẹ còn kém không nhiều lắm.

Trò chơi này Boss mặc dù có cơ chế cừu hận, nhưng tuyệt đối không phải là loại quy tắc chết có người kéo trụ có người trị liệu cho dps đánh mạnh vào. Bọn chúng phần lớn sẽ tự chủ phán đoán người nào đối với chúng uy hiếp lớn nhất hoặc là tốc độ nhanh, hoặc là công kích cao, hoặc là biết trị liệu, dù sao tổng không phải là da dày nhất máu nhiều nhất.

Nói tóm lại, muốn dựa vào đoàn đội tác chiến theo kiểu trước kia tới giết Boss đó là tự tìm đường chết, hơn nữa giết Boss cũng không phải người càng nhiều càng tốt. Rất nhiều Boss, đều có năng lực lợi dụng giết chết người chơi cấp cho người chơi khác tạo thành tổn thương hoặc là tăng cường tự thân. Càn khôn thần điện xuất động mấy trăm người tới giết con Boss này, cũng là không có biện pháp.

Tính nhuệ người chơi không phải là dễ dàng bồi dưỡng ra được như vậy, ít nhất cũng phải đến giai đoạn giữa trò chơi mới có thể tạo ra tới một cái tinh anh đội ngũ phối hợp ăn ý thực lực cao cường. Cho nên bây giờ Càn khôn thần điện chỉ có thể tụ tập một nhóm người chơi cấp bậc coi như có thể trang bị kỹ năng gì đó coi như cũng được, tới đem Boss giết chết.

Cự thạch lắc lư một trận, sau đó rắc một tiếng nứt ra bốn phía. Đồng thời phong ấn pháp trận bên dưới cự thạch ánh sáng chợt lóe, nhất thời gió thổi cuộn cuộn, từ phía sau khe nứt cự thạch một bóng đen xuất hiện lộ ra trên mặt đất.

Kim quang hồng đại khái cao ba thước dài năm thước, toàn thân lông lá phát ra kim quang lấp lóe, đáng về uy vũ mười phần. Dĩ nhiên đồ chơi này cũng uy lực mười phần, vừa bắt đầu đánh, người của Càn khôn thần điện liền biết Boss hệ kim đáng sợ nhiều thế nào.

Bình thường công kích liền cao dọa người, mấy loại kỹ năng uy lực cao thì càng có thể đem người hù chết. Bị hấn nhìn chăm chú vào hoàn toàn không cần nói phòng bị, một kỹ năng hai hit bình thường công kích là có thể giết chết một cái.

Dĩ nhiên, là một công hội chuyển chiến nhiều trò chơi, Càn khôn thần điện cũng làm đầy đủ chuẩn bị. Các loại đan dược bổ sung sinh mệnh bổ sung pháp lực không nói, càng là có chuyên chức phụ trợ thêm máu người chơi ở phía sau trợ giúp. Chỉ bất quá cái chiến thuật này cũng không có kéo dài bao lâu, thời gian không quá dài Kim quang hồng liền phát hiện mấy người chơi len lén thêm máu phía sau, giữa không trung một cái xung phong chạy qua một hồi xông loạn, liền đem đám người chơi kia giết chết hơn một nửa.

Không có cách nào khác, người của Càn khôn thần điện chỉ có thể dựa vào mấy thành viên các loại kỹ năng các loại đồ vật pháp bảo, thay phiên đi qua chặn một cái Kim quang hồng kia, những người khác nhanh chóng công kích. Kim quang hồng mặc dù là Boss, nhưng cũng không có trí năng giống nhân hình Boss so với người thật còn giảo hoạt như vậy, bị mọi người vây đánh, sinh mệnh còn đang không ngừng hạ thấp.

Trên thực tế Kim quang hồng này sinh mệnh cũng không quá cao, làm một con Boss cấp 25, sinh mệnh của hấn cũng sẽ không cao đến khoa trương, gần gần chỉ cỡ 200.000 máu mà thôi. Nhưng con Boss này cũng sẽ không dằn hoàng đứng đó để cho người đánh, không ngừng di động khiến cho Càn khôn thần điện người chơi các loại công kích không ngừng thất bại, hơn nữa không ngừng gây người, Càn khôn thần điện bên kia đánh cũng tương đối khổ cực.

Kim quang hồng đại phạm vi kỹ năng chỉ có một, cùng tên của nó không sai biệt lắm, Kim quang nộ hồng. Kỹ năng này sau khi phát ra trên đỉnh đầu nó liền hiện ra bốn chữ to kim quang lấp lóe, trong phạm vi phương viên mấy trăm thước người chơi đồng thời hôn mê, gây ra trạng thái không thể di động không thể công kích. Mặc dù chỉ có ngăn ngừa mấy giây, nhưng cũng đủ Kim quang hồng gây sát hết mấy người chơi rồi.

Vì vậy người của Càn khôn thần điện càng ngày càng ít, cuối cùng chỉ còn dư lại mười mấy tên. Thế nhưng Kim quang hồng cũng bị giết được bảy tám phần, chỉ còn lại không tới 10.000 máu.

Nhưng lúc này, Boss cấp 25 Kim quang hồng, mẩu chót nhiệm vụ lập bang, đáng xấu hổ teo rồi. Nó hư hỏng một chiều, quay người lại, cả người hóa thành màu vàng lưu quang hướng phương xa xông ra ngoài. Tốc độ kia gọi một chữ mau, nháy mắt một cái liền đi ra ngoài mấy trăm thước.

“Bà nó !”

Cần khôn thần điện người chơi đồng thời nổi giận gầm lên một tiếng, Thiên Địa Nhất Kiếm thiếu chút nữa tức đến học máu. Mắt thấy sẽ phải thành công, cứ nhiên thất bại trong gang tấc ! Con Boss này cứ nhiên chạy trốn ! Càng ghê tởm chính là, bên mình chỉ còn dư mười mấy người, không có biện pháp đem Kim quang hồng kia cản lại !

Vì vậy, quần chúng vây xem chung quanh kích động rồi.

Boss chạy a ! Bây giờ biến thành Boss tự do rồi a ! Ai cũng có thể đánh a !

Vô số công kích đều hướng Kim quang hồng đánh tới, nhưng tất cả đều rơi vào sau lưng nó. Không ít người chơi tự nhận tốc độ không chậm đồng thời đuổi theo, nhưng như cũ bị xa xa bỏ rơi. Kim quang hồng kia tốc độ bây giờ quá nhanh, bảo thủ đoán chừng cỡ 200 !

Bất quá, trong đông đảo quần chúng vây xem, vẫn có một thân ảnh đuổi theo.

Chỉ thấy thân ảnh kia chân đạp đại ung màu đen, một tay cầm liên nỗ, nhanh như gió thổi điện chớp, sát sao bám theo thân ảnh Kim quang hồng.

Người này, chính là tại Lạc Dương chung quanh đi loạn rồi hai ngày Lâm Mộc Sâm.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12 : Nhật thiện nghi

Hai ngày thời gian, Lâm Mộc Sâm lên tới cấp 21. Trò chơi này sau cấp 20 thăng cấp tương đối khó khăn, bất quá Lâm Mộc Sâm tốc độ thăng cấp cũng đã tính là chậm rồi. Nguyên nhân chậm rất đơn giản, bởi vì hắn đang khắp nơi tìm mộc đầu để chém lấy tài liệu

Bất quá nhiệm vụ lập bang chuyện lớn như vậy, coi như cả ngày chui ở trong rừng sâu núi thẳm Lâm Mộc Sâm cũng biết. Bản tính của Tàu khựa liền thích tham gia náo nhiệt, Lâm Mộc Sâm cũng gia nhập vào trong đại quân vây xem ồn ào náo nhiệt.

Ngay từ đầu Lâm Mộc Sâm cũng không có tâm tư gì khác, đơn thuần tò mò xem náo nhiệt mà thôi. Nhưng là đợi đến con Boss nọ đột nhiên chạy trốn, Lâm Mộc Sâm sau đó liền ngồi không yên nữa.

Mình cũng không cướp Boss ! Boss chạy rồi, liền biến thành Boss tự do, ai cũng có thể đánh !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm lập tức phát động Tốc hành của cơ quan giáp ung, giống như một mũi tên bay vọt ra ngoài ! Sau khi đến gần Kim quang hồng, Lâm Mộc Sâm giơ tay liền bắn qua một mũi tên !

Kim quang hồng lập tức quay đầu tròn mắt nhìn Lâm Mộc Sâm, cũng không có phát động công kích, như cũ nhanh chóng chạy thực mạng.

Thấy cảnh tượng này, Lâm Mộc Sâm trong lòng vui mừng, phát động Ngưng phách !

Kỹ năng Ngưng phách này rất có ý tứ, 10 giây bên trong người không thể gặp phải công kích, nếu không sẽ bị cắt đứt; đối phương không thể rời đi phạm vi của kỹ năng, nếu không sẽ bị cắt đứt; mục tiêu của đối phương không thể chuyển đổi thành người khác, nếu không sẽ bị cắt đứt mà người cùng đối phương đồng thời đều đang di động, cũng sẽ không bị cắt đứt !

Vì vậy với tốc độ vượt quá 200 Lâm Mộc Sâm sát sao bám đuôi sau lưng Kim quang hồng, kỹ năng Ngưng phách không ngừng duy trì

Vào lúc này, Kim quang hồng tự nhiên cũng phát hiện không đúng, nhưng nó còn chưa hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm, nếu như quay đầu công kích tên kia nói không chừng sẽ lại bị bao vây, đến lúc đó chỉ còn mấy ngàn máu mình trong nháy mắt cũng sẽ bị giết. Mà cái vòng sáng màu lam này gắn vào trên người không đau không ngứa, cũng không có cảm giác đặc thù gì cho nên, Kim quang hồng lần nữa giận trộn mắt nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, như cũ không có dừng bước lại.

10 giây, với tốc độ chừng 200 Kim quang hồng chạy ra khoảng cách, đủ để đem người của Càn khôn thần điện cùng với quần chúng vây xem bỏ xa không đuôi kịp rồi. ở phía sau hắn, chỉ đi theo một mình Lâm Mộc Sâm.

Ngưng phách hoàn thành ! Lâm Mộc Sâm mừng rỡ, lập tức giơ lên liệt thạch nổ, công kích bắt đầu !

Lâm Mộc Sâm Liên châu tiến lên tới cấp 2, cộng thêm Cung nổ thần xạ thưởng thêm cho +1 cấp, bây giờ là cấp 3, đồng thời bắn bốn mũi tên, lực công kích mỗi mũi tên bằng 90% công kích bình thường.

Bốn mũi tên lượn theo đường vòng cung hướng Kim quang hồng bắn tới, cùng lúc bắn trúng Kim quang hồng đang điên cuồng chạy thực mạng. Một phát Liên châu tiến tạo thành rồi mấy trăm điểm tổn thương, để cho Kim quang hồng thân thể run run một cái.

Kim quang hồng lúc ấy liền nổi giận.

Một đám người vây quanh đánh ta thì cũng được rồi đi, người chỉ là một cái tiểu đồ chơi cũng dám một mình tới khiêu khích ta ?

Vì vậy Kim quang hồng một tiếng rống giận, hai đạo kim quang liền từ móng trước của nó hướng phía Lâm Mộc Sâm bay tới.

Lâm Mộc Sâm vừa mới thấy qua kỹ năng này, lấy điểm sinh mạng của hắn mà nói trúng kỹ năng này rồi chỉ có thể nói bị gây sát, vì vậy hắn vội vàng xoay người tránh thoát, sau đó lại bắn trả mấy mũi tên.

Thật may là kỹ năng này của Kim quang hồng mặc dù uy lực cực lớn, nhưng khoảng cách công kích hiển nhiên cũng không xa như vậy. Mà nổ của Lâm Mộc Sâm có chỗ tốt chính là công kích khoảng cách xa, bình thường phi kiếm cần bản không có cách nào so sánh cùng nó.

Kim quang hồng công kích không trúng lại bị bắn 2 mũi tên dĩ nhiên là giận không kềm được, ngẩng đầu lên liền rống giận một tiếng.

Quần thể hôn mê !

Lâm Mộc Sâm đối với một chiêu này sớm có chuẩn bị, phát động thanh âm chi linh !

Giải trừ các loại trạng thái tinh thần hôn mê cùng mê hoặc, đồng thời miễn dịch trong 3 giây. Có trạng thái này rồi, Lâm Mộc Sâm hoàn toàn không để ý kỹ năng của Kim quang hồng, nổ tiến trong tay liền phát.

Kim quang hồng tuy rằng còn có mấy ngàn điểm sinh mệnh, nhưng cũng chịu không nổi Lâm Mộc Sâm như vậy hao tổn. Hơn nữa tốc độ vừa nãy của hắn tựa hồ cũng là một kỹ năng gia tốc, bây giờ đã hết thời gian, tốc độ chỉ có thể duy trì chừng 100. Với tốc độ này, hắn cũng đuổi không kịp Lâm Mộc Sâm. Vì vậy cứ một truy một đuổi, Kim quang hồng sinh mệnh liền bị tiêu hao hết.

Cạch một tiếng, Kim quang hồng tuôn ra một đồng lớn đỏ, thi thể từ giữa không trung rơi xuống.

Lâm Mộc Sâm vội vàng vọt tới. Con Boss nhiệm vụ lập bang này, khẳng định tuôn ra đồ tốt ! Trong nháy mắt, Lâm Mộc Sâm sử dụng các loại tăng

cường phi hành cho mình, giá ngự cơ quan gấp ứng hướng những món đồ vừa tuôn ra vọt tới !

Quét một vòng, Lâm Mộc Sâm đem những thứ đó toàn bộ bỏ vào túi riêng. Giết chết Boss đạt được kinh nghiệm để cho nguyên bản cấp bậc đã hơn phân nửa của hắn lập tức nhảy lên, biến thành cấp 22. Loại Boss này cho kinh nghiệm thật lòng đủ nhiều, gần như chỉ phân đến cuối cùng một kích 30% kinh nghiệm sẽ để cho hắn thăng nửa cấp ! Đáng tiếc loại Boss này chỉ có thể gặp mà không thể cầu, nếu không trò chơi này cấp bậc cũng sẽ không khó thăng như vậy.

Tràng chiến đấu của Lâm Mộc Sâm cùng Kim quang hồng thời gian không quá 1 phút, nhưng lại đem những người chơi khác bỏ ra thật xa. Chỉ bắt quá mặc dù bỏ ra, xa xa vẫn còn có thể thấy được đại khái. Thấy Kim quang hồng chết, người chơi của Càn khôn thần điện đồng thời hét lớn một tiếng : “Dis !”

Mình đánh nửa ngày, để cho người khác hái được đào, ai có thể không buồn bực ? Mấy người chơi lúc ấy liền muốn xông lên đem Lâm Mộc Sâm đánh bạo, bắt đắc dĩ tốc độ theo không kịp, coi như Lâm Mộc Sâm không có trạng thái Tộc hành, bọn họ cũng chạy theo hít khói.

“Tiểu tử kia là ai a ? Tốc độ nhanh như vậy ? Cứ nhiên đoạt Boss của chúng ta !”

Thiên Địa Nhất Kiếm xa xa nhìn qua, thấy Lâm Mộc Sâm đem chiến lợi phẩm toàn bộ bỏ vào trong túi, nhử đầu vô cùng. Khi giết Boss kinh nghiệm phân phối chủ yếu xem ở xuất thủ đầu tiên, tạo tổn thương nhiều nhất cùng cuối cùng một kích, nhưng rơi xuống vật phẩm liền hoàn toàn nhìn cuối cùng một kích rồi. Nếu là thường ngày ngược lại cũng không có gì, nhiều lắm là phần hạn một trận, gặp lại tên kia giết hai lần cho hả giận, nhưng lần này hoàn toàn bất đồng a !

Kim quang hồng là Boss nhiệm vụ lập bang, sẽ tuôn ra vật phẩm cần có của nhiệm vụ lập bang ! Năm con Boss mỗi con rơi một viên ngũ hành thạch, bốn con trước đã thu thập đủ, con thứ năm này cứ nhiên rơi xuống ở trong tay người khác !

“Có người nào nhận thức người chơi đó hay không ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm rộng to, mười mấy người của Càn khôn thần điện hai mặt nhìn nhau. Người này cũng không biết nơi nào nhô ra , ai biết a !

“Phải vội vàng đem kim linh thạch lấy trở lại ! Nếu không nhiệm vụ lập bang của chúng ta làm không được !”

Thiên Địa Nhất Kiếm lòng như lửa đốt. Bọn họ với thực lực và vận khí, đem nhiệm vụ lập bang này hoàn thành hơn phân nửa, mắt thấy có thể trở thành toàn bộ trò chơi bang hội thứ nhất được thành lập, làm sao có thể ở chỗ này thất bại trong gang tấc !

“Giết hắn tuôn ra tới !”

Một quan viên đề nghị. Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức trợn mắt nhìn hắn một cái : “Người trước đuổi theo hắn lại nói ! Người này có thể cùng Kim quang hồng so tốc độ, ngươi có thể tìm đến ai cùng hắn tốc độ tương đương ?”

Một quan viên khác mở miệng : “Chúng ta phát lệnh truy nã ! Tất cả người chơi của Càn khôn thần điện gặp hắn giết không tha !”

Thiên Địa Nhất Kiếm cũng bực tức mà cười gằn : “Người vừa nãy thấy mặt hắn rồi hả ? Không có thì làm sao tìm được người ta ? Lại nói, người ta tùy tiện tìm một chỗ tránh đi, ngươi liền tìm đến học mẫu ! Đến lúc đó bị bang phái khác lập bang trước rồi, tổn thất của chúng ta ai tới đền bù ?”

Bọn quan viên tinh anh á khẩu. Bọn họ sợ dĩ phí tâm phí sức ở trò chơi lúc sơ kỳ liền xài nhóm lớn tiền bạc đem cái nhiệm vụ lập bang này làm được, vì chính là tranh cái danh tiếng trò chơi này đệ nhất bang hội.

Giết chết Lâm Mộc Sâm bạo kim linh thạch ? Khả năng này không phải là không có, hơn nữa theo những người chơi mê tín thuyết pháp, thời điểm một người nào đó vừa đạt được một món đồ mà bị giết chết, tỷ lệ tuôn ra vật như vậy tương đối lớn, nhưng bọn hắn cũng phải đuổi kịp tên kia mới được ! Bây giờ tốc độ của đám người này không ai có thể theo kịp đối phương, như thế nào giết ?

Coi như là hiệu triệu rồi toàn bộ người của bang phái tới giết đối phương, nhưng bây giờ liền tên của đối phương cũng không biết, tướng mạo càng là không có ghi xuống tới, lấy cái gì tìm được người ta ? Chọc giận đối phương, đối phương chỉ cần tìm một địa phương không ai biết tránh một hồi, là có

thể để cho đầu tư cực lớn của bang hội bọn họ trôi xuống sông xuống biển !

Thiên Địa Nhất Kiếm thờ dài, hiện tại duy nhất phương pháp, chính là nghĩ biện pháp liên lạc đối phương, đem kim linh thạch mua lại.

“Các vị, có ai biết vị Mặc môn đệ tử tốc độ cực nhanh kia không ? Tại hạ Thiên Địa Nhất Kiếm, là bang chủ Càn khôn thần điện, muốn cùng đối phương thương lượng một chút liên quan tới sự tình của vật phẩm nhiệm vụ.”

Thiên Địa Nhất Kiếm lời này là đối quần chúng vây xem cửa mà nói. Mặc dù nói vừa rồi quần chúng vây xem có không ít cố gắng đuổi theo chặn lại Kim quang hồng, nhưng thành công cũng chỉ có một mình Mặc môn đệ tử kia. Phần lớn người chơi còn đứng lại ở nơi này, dĩ nhiên nghĩ đến cũng rất nhiều người đang chờ xem trò cười.

Người trong bang hội của mình không ai biết tên Mặc môn đệ tử đó, nói không chừng trong quần chúng vây xem lại có người biết đâu ?

Không có gì ngạc nhiên, thật sự có người từ trong quần chúng vây xem giả ngụy phi kiếm đứng dậy.

Chỉ thấy người này bạch y phiêu phiêu tóc dài tung bay, một khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành mang theo nụ cười nhàn nhạt : “Ta nghĩ, ta biết người kia”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13 : Tổng tiền

Lâm Mộc Sâm giết Boss xong, xa xa nhìn những người khác đuổi không kịp, đang hưng phấn tra xét chiến lợi phẩm của mình, đột nhiên tư nhân tin tức vang lên.

“Ngô Đồng huynh ? Mặc môn từ biệt mấy ngày, hôm nay nhìn thấy, phát hiện Ngô Đồng huynh phong thái như cũ a ! Hơn nữa ở phương diện thực lực tựa hồ còn có tiến cảnh ! Như thế nào, giết Boss nhiệm vụ lập bang, thu hoạch ra sao ?”

Phát tin tới chính là bằng hữu Lâm Mộc Sâm ở trong môn phái kết giao Ngọc Thụ Lâm Phong. Lâm Mộc Sâm cùng vị công tử ca anh tuấn tiêu sái này tính ra chỉ có duyên gặp mặt một lần, mặc dù lẫn nhau thêm hảo hữu, lại không nghĩ rằng hắn sẽ tại lúc này phát tin tới.

Nói vậy Ngọc Thụ Lâm Phong kia khẳng định ở trong quần chúng vây xem vừa nãy, Lâm Mộc Sâm lập tức trả lời : “Lâm Phong huynh cũng ở đây vây xem ? Ha ha, đám người chơi của Càn khôn thần điện kia không trông nổi Boss, tóm lại là muốn nhường cho người đánh. Vừa may ta có cái kỹ năng gia tốc, vận khí tốt mà thôi !”

Không tới một giây, Ngọc Thụ Lâm Phong lại phát tin tới : “Ngô Đồng huynh, bây giờ bang chủ của Càn khôn thần điện Thiên Địa Nhất Kiếm muốn từ nơi người mua về kim linh thạch, ý của người thế nào ?”

Tin tức này mặc dù có chút đột nhiên, nhưng cũng không ngoài dự liệu của Lâm Mộc Sâm. Càn khôn thần điện là làm nhiệm vụ lập bang, hao tổn vô số thời gian cùng nhân lực vật lực. Để cho bọn họ buông tha cho làm lại lần nữa, trả giá thật sự quá lớn rồi. Từ nơi hắn đem kim linh thạch mua về, chính là lựa chọn tốt nhất.

“Ngà ? Như vậy Lâm Phong huynh chính là người trung gian rồi ? Lâm Phong huynh chẳng lẽ là người của Càn khôn thần điện ?”

Lâm Mộc Sâm hỏi ngược lại. Rất nhanh, Ngọc Thụ Lâm Phong lại trả lời.

“Ha ha ha, dĩ nhiên không phải. Mặc dù gia nhập một đại bang hội có rất nhiều tiện lợi, nhưng tại hạ tất nhiên muốn lấy tư thái phong lưu thích thắng được người kính ngưỡng, mời vào hội mới có khả năng. Cái loại chủ động khẩn cầu tư thái thấp kém, không phải việc ta có thể làm đi ra !”

Lâm Mộc Sâm nghe rõ ràng rồi. Ngọc Thụ Lâm Phong này không phải là không muốn vào bang hội, chẳng qua là không muốn bị xem thành bình thường bang chúng thu vào bang hội !

Tên này, còn có hay không ranh giới cuối cùng của chánh sao ? Lâm Mộc Sâm đối hấn bây giờ đã vô lực nôn mửa rồi.

“Về phần người trung gian sao, ta cũng là không muốn làm. Nếu như từ ta truyền lời, người cùng bọn hấn song phương tất nhiên cũng sẽ hoài nghi ta từ trong mưu lợi, như thế tiểu nhân ta tự nhiên sẽ không làm. Còn là Ngô Đồng huynh thêm hảo hữu Thiên Địa Nhất Kiếm, hai người các người tới nói đi !”

Ngọc Thụ Lâm Phong này mặc dù chánh chút tự luyện chút, kỳ thực còn rất biết làm người sao ! Lâm Mộc Sâm một cái ý niệm còn chưa xong, Ngọc Thụ Lâm Phong tin tức lại phát tới đây : “Nhưng nếu như Ngô Đồng huynh không ngại, cho chút khổ cực phí ngược lại cũng cũng không phải không thể nói vậy Ngô Đồng huynh cũng sẽ không quá mức keo kiệt ? Phải biết, nếu như ở trong trò chơi duy trì ta đây anh tuấn tiêu sái phong độ, không có tiền nhưng cũng là khó làm a”

Lâm Mộc Sâm nhất thời cảm luyến. Quả nhiên thế đạo này, không có lợi thì không làm a

Dĩ nhiên, yêu cầu này ngược lại cũng không quá đáng. Lâm Mộc Sâm đã đáp ứng sau, lập tức thêm hảo hữu Thiên Địa Nhất Kiếm, cũng phát tin tức qua. Không nghĩ tới hấn vừa phát một tin qua, Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức phát thỉnh cầu mời đàm thoại.

Phải biết trong trò chơi này, phát tin tức mỗi lần chỉ tốn phí một đồng xu, nhưng đàm thoại là thu phí theo thời gian, hơn nữa giá cả không rẻ. Thiên Địa Nhất Kiếm này quả nhiên không hổ là bang chủ của bang hội lớn, giàu sụ a vì vậy Lâm Mộc Sâm lập tức kiên định quyết tâm độc ác tổng tiền thật nhiều.

Thiên Địa Nhất Kiếm nếu biết cách biểu hiện khí độ này của mình lại trở thành vốn liếng của bản thân khiến đối phương lòng gặt, sợ rằng hấn không được mình là một thắng cảm mới phải đàm thoại cái gì a, phát tin tức thật tốt rồi !

“Tùng Bách Ngô Đồng huynh các hạ thật là hảo thủ đoạn a, có thể ở trong tay nhiều như vậy người chơi của Càn khôn thần điện ta cướp được Boss, thật là bội phục bội phục !”

Thiên Địa Nhất Kiếm phát tới một câu nhìn như tán thưởng, trên thực tế cũng là âm thầm biểu đạt bất mãn. Ấn ý chính là bọn tao mệt sống mệt chết đem Boss đánh tới sắp chết, này tới đây nhất tiện nghi, làm vậy mà coi được hả ?

Lâm Mộc Sâm cũng không phải là mao đầu tiểu tử dễ bị kích động, đối với lời của Thiên Địa Nhất Kiếm chẳng qua là ha ha cười một tiếng : “Xấu hổ xấu hổ, ta cũng là vận khí tốt mà thôi. Con Boss này bay ra ngoài phương hướng đúng lúc là ta bên này, ta lại vừa đúng có cái kỹ năng gia tốc người xem, nếu để cho con Boss này chạy mất, các người muốn tìm lại hấn cũng phải hao tổn rất lớn khí lực không phải sao ! Ta đây cũng coi là giúp bọn người một chuyện rồi, đúng không, Thiên Địa bang chủ ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm cũng không có trông cậy vào một phen lời nói của mình là có thể để cho Lâm Mộc Sâm lương tâm phát hiện đem kim linh thạch chấp tay đưa tặng, lập tức cũng không có nói vòng vo chuyện khác, trực tiếp nói rõ ý của mình : “Ngô Đồng huynh nói như vậy cũng có đạo lý, bất quá con Boss này cũng là nhiệm vụ lập bang của bang hội bọn ta mới xúc phát, trong đó kim linh thạch là nhiệm vụ đạo cụ mấu chốt để bọn ta sử dụng lập bang, hy vọng Ngô Đồng huynh có thể đem trả lại, để bọn ta có thể thuận lợi lập bang.”

Nếu Thiên Địa Nhất Kiếm nói lên yêu cầu, Lâm Mộc Sâm tự nhiên cũng chuẩn bị tốt tổng tiền rồi : “Ai nha Thiên Địa bang chủ à, bang hội các người gọi Boss ra là không giả, nhưng nếu như không phải ta, con Boss này sớm trốn mất dép rồi, nhiệm vụ lập bang của bọn người không phải lại chờ thêm mười ngày nửa tháng thậm chí thời gian lâu hơn, chính là hoàn toàn buông tha cho làm lại từ đầu, tổn thất này không thể bảo là không lớn a. Lại nói ta giết con Boss này cũng rất mạo hiểm rồi, sợ ý một chút sớm đã bị Boss giết chết. Ta khổ khổ cực cực luyện đến cấp bậc hiện tại cũng không dễ dàng, kỹ năng thuần thục nếu bị rút mà nói thì càng làm cho người ta đau lòng rồi. Người nói, ta cũng thật khổ cực đúng không ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm tự nhiên đã hiểu ý của Lâm Mộc Sâm, bất quá hấn cũng không muốn theo lời Lâm Mộc Sâm nói tiếp, nếu không đến lúc đó mình cũng không biết tốn bao nhiêu huyết rồi.

“Lời không thể nói như vậy, Ngô Đồng huynh trừ kim linh thạch ở ngoài khẳng định còn thu được những vật phẩm khác rơi xuống, con Boss nhiệm vụ lập bang này tuân ra khẳng định không phải vật phẩm, Ngô Đồng huynh cũng coi như kiếm một khoản, sao không đem kim linh thạch này trả cho chúng ta, mọi người ngày sau gặp nhau cũng dễ nói ?”

Lâm Mộc Sâm đối với lời này nửa cầu khẩn nửa uy hiếp chẳng thèm để ý. Rất hiển nhiên, mình nếu là mềm lòng hoặc là sợ, đó mới thật là đũa ngoặc :
“Trả lại cho các ngươi cũng không phải không thể, chẳng qua là ta giúp các ngươi một chuyện lớn như vậy, lại mất nhiều tâm lực như vậy, mới này còn sử dụng một món pháp bảo lực cấp trần quý (pháp bảo màu xanh lá cây) chỉ sử dụng được một lần, các hạ tổng phải cho ta chút bồi thường chứ ?”

Ngươi có lực cấp pháp bảo cái con khi ! Trò chơi này bây giờ còn không có nghe nói người nào có lực cấp pháp bảo, hoàng cấp đều là phượng mao lân giác ! Thiên Địa Nhất Kiếm trong lòng mắng to. Nhưng hần vừa rồi cũng thấy Kim quang hồng phát ra kim quang rỗng giần sau, Lâm Mộc Sâm chẳng qua là hơi rung lên liền khôi phục lại, đỉnh đầu tất nhiên có pháp bảo gì đó. Nhưng đối phương cứ nhất định chỉ có thể sử dụng một lần, chết không đổi chứng, mình cũng chỉ có thể ăn thua lỗ rồi.

“Ngô Đồng huynh nói cũng không sai, không bằng như vậy, tại hạ tặng cho Ngô Đồng huynh 500 lượng vàng, làm bồi thường cho lực cấp pháp bảo, ngươi thấy thế nào ?”

500 lượng vàng ! Ngươi đuổi ăn mày đó hả ! Lâm Mộc Sâm tự nhiên biết nếu thật có một cái lực cấp pháp bảo trị giá bao nhiêu tiền, vậy ít nhất phải dùng vạn lượng để làm đơn vị. Bất quá hần tự nhiên sẽ không cho rằng Thiên Địa Nhất Kiếm tin tưởng hần giải thích, nhưng 500 lượng vàng cũng quá ít đi !

“Thiên Địa bang chủ, chúng ta cũng không vòng vo rồi. Ngươi muốn cầm về kim linh thạch đúng không ? Một giá một, 5.000 lượng vàng, kim linh thạch các ngươi cầm đi.”

5.000 lượng vàng ! Thiên Địa Nhất Kiếm thiếu chút nữa thờ không nổi đến bất tỉnh. Bây giờ là lúc nào ? Trò chơi vừa mới bắt đầu ! Một người chơi trên người có mấy chục lượng vàng coi như tiểu phú ông rồi, thẳng Túng Bách Ngô Đồng này vừa mở miệng chính là 5.000 lượng vàng, hần tại sao không đi cướp !

“Ngô Đồng huynh không khỏi đòi hỏi quá nhiều rồi, 5.000 lượng vàng cũng không phải số lượng nhỏ, kim linh thạch này đối các hạ vô dụng, sợ rằng trị giá không được nhiều như vậy ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm tự nhiên sẽ không thống khoái trực tiếp đưa tiền, dĩ nhiên điều này cũng trong dự liệu của Lâm Mộc Sâm.

“Thiên Địa bang chủ, 5.000 lượng vàng này đối với một người nói thực không phải số lượng nhỏ, nhưng đối với Càn khôn thần điện đại bang hội như vậy mà nói chẳng qua là mưa bụi ? Càn khôn thần điện mấy ngàn người, một người ra 1, 2 lượng vàng là đủ rồi sao ! Ngươi xem, đây là đại sự của toàn bộ bang hội, tất cả mọi người nên ra chút lực không phải thôi ? Lại nói, kim linh thạch đặt ở chỗ ta đúng là hoàn toàn vô dụng, nhưng đối với bang hội bọn ngươi chỗ dùng liền lớn rồi. Đối với bang hội các ngươi mà nói, giá trị của kim linh thạch này có thể so với 5.000 lượng vàng còn cao hơn đi ? Quý bang tại trên nhiệm vụ lập bang tốn tiền vàng, đâu chỉ gấp 10 lần 5.000 lượng vàng sợ còn nhiều hơn nữa ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm cũng biết Lâm Mộc Sâm nói không sai, làm nhiệm vụ lập bang này, đem túi của tất cả người chơi cũ từ những trò chơi trước kia cũng móc rỗng không nói, vẫn còn ở trên giao dịch bình đài dùng tiền thật mua không ít tiền trò chơi. Hiện tại trong trò chơi này 1 lượng vàng ở trên giao dịch bình đài đã bán được 6, 7 khối (6, 7 nhân dân tệ), 5.000 lượng vàng chính là hơn 30.000 khối a !

Hơn 30.000 khối ngược lại cũng không để cho Thiên Địa Nhất Kiếm đau lòng, dù sao ở trong trò chơi thành lập đại bang hội, chút tiền này không coi vào đâu, mấu chốt là không cam lòng ! Dựa vào cái gì nhiệm vụ lập bang của bang hội mình gọi ra Boss, cuối cùng bị người giết rồi còn phải chịu người lường gạt !

Nhưng không cam lòng thì không cam lòng, muốn không tốn một đồng mà đem kim linh thạch thu hồi lại không khác nào nằm mơ giữa ban ngày. Giết đối phương rồi kim linh thạch cũng chưa chắc có thể tuân ra tới, huống chi người trong bang hội mình còn không có khả năng đuổi kịp người ta

Hai người lại trả giá một hồi, rốt cục đồng ý 4.000 lượng vàng. Không phải là Lâm Mộc Sâm không muốn nhiều một chút, nhưng mà ít nhiều phải cấp cho người ta mặt mũi thôi, dù sao cũng là bang hội lớn nhất Lạc Dương, nói không chừng còn là toàn bộ trò chơi bang hội thứ nhất được thành lập, nhân khí tự nhiên không phải ít, cho nên không cần thiết cho mình tìm thêm phiền toái.

“Cứ quyết định như vậy đi, ta sẽ phát buru kiện thu phí cho Thiên Địa bang chủ !”

Lâm Mộc Sâm nói câu sau cùng sau, liền tắt đèn thoại, nhanh chóng rời đi nơi này. Đêm dài lắm mộng a, nếu có người thấy tiền sáng mắt ôm hy vọng nhỏ nhỏ tới giết chết mình, vậy thì được không bù mất rồi.

Thiên Địa Nhất Kiếm đứng tại chỗ, một cổ buồn bực nghẹn ở trong ngực không ra. Tiểu tử này quả nhiên giảo hoạt, sợ mình tìm người bao vây hấn, cứ nhiên không dám mặt đối mặt giao dịch ! Ai hấn cũng chỉ có thể chờ dài một tiếng, lập tức trở về tìm mấy lão nhân trong bang hội gom tiền đi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14 : Thu hoạch

Lâm Mộc Sâm bên này liền đem tình huống cùng Ngọc Thụ Lâm Phong nói một lần, Ngọc Thụ Lâm Phong lập tức từ trong quần chúng vây xem đi ra ngoài, tìm đến Lâm Mộc Sâm.

“Ngô Đồng huynh thật là hảo thủ đoạn, có thể từ trong tay Thiên Địa Nhất Kiếm xảo trá được nhiều tiền như vậy !”

Ngọc Thụ Lâm Phong vẫn là bộ dáng anh tuấn tiêu sái, một thân bạch y tựa hồ cũng không phải nguyên lai bộ kia, nhưng y nhiên phiêu dật, rất hiển nhiên là trải qua tỉ mỉ phối hợp.

Lâm Mộc Sâm cười hắc hắc : “Cơ duyên xảo hợp sao, không kiếm một khoản quá đối mình không tốt rồi. Lâm Phong huynh ở trong này xuất lực, tất nhiên sẽ không để cho các hạ thua thiệt, chờ chút tiền tới tay, lập tức phân 1.000 lượng vàng cho người, không muốn chê ít à !”

Ngọc Thụ Lâm Phong trong tay không biết lúc nào lấy ra một cây quạt, nhìn qua cũng không phải vật phàm, chỉ sợ là một kiện pháp bảo. Nghe đến lời này sau, nhoen miệng cười : “Vậy ta liền không khách khí rồi. Người là không biết a, để duy trì dáng ngoài phải xài bao nhiêu tiền. Xem một chút thân y phục ta đây, 30 lượng vàng ! Quạt ta đây, 200 lượng vàng ! Vì bộ dáng này rồi, ta thậm chí phá vỡ nguyên tắc của mình, từ trên giao dịch bình đài đổi tiền vào ai !”

Một tiếng thở dài, bao hàm tất cả chua cay. Một bên Lâm Mộc Sâm, cũng nghe thiếu chút nữa hộc một ngụm máu ra ngoài.

Thần binh lợi khí nếu có thể tăng cường tự thân cũng tốt, đầu nhập một ít cũng đáng giá. Vì một bộ cánh bảnh tòn liền đổi đi vào mấy ngàn khối muốn nói Ngọc Thụ Lâm Phong không phải là nhị thế tử (con ông cháu cha), Lâm Mộc Sâm chính mình cũng không tin rồi.

“..... Lâm Phong huynh, thứ cho ta nói thẳng, người ở trong trò chơi này mục đích rốt cuộc như thế nào ? Mặc dù trong trò chơi đại đa số người cũng sẽ theo đuổi mặt ngoài, nhưng giống như người vậy”

Vừa mới chuẩn bị cho Ngọc Thụ Lâm Phong 1000 lượng vàng, Lâm Mộc Sâm tự nhận là cùng tiêu sái ca này kéo gần lại không ít khoảng cách, cho nên cũng không giống như trước nữa câu thúc như vậy.

Ngọc Thụ Lâm Phong nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, cũng không có nổi giận, chẳng qua là thở dài một tiếng : “Ai, cũng khó trách Ngô Đồng huynh người lòng có nghi ngờ. Mục tiêu của ta, chính là tại trong trò chơi này, càng bảnh, càng khốc, càng mạnh ! Muốn cho tất cả mọi người thừa nhận ta anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong ! Muốn đạt thành điểm này, trừ phải khổ công trang điểm về ngoài, thực lực cũng là trọng yếu nhất a ! Mặc dù ta cũng không muốn giống như những người khác một dạng tục tăng chỉ theo đuổi thực lực, nhưng nếu như không có thực lực làm gốc, như thế nào có thể thể hiện ra ta đẹp trai xuất chúng đâu ?”

Nghe được Ngọc Thụ Lâm Phong những lời tận đáy lòng này, nhưng Lâm Mộc Sâm cũng là càng nghe càng cảm thấy cả người ngứa ngáy dạ dày sôi trào. Đến tột cùng phải như thế nào tự luyện mới có thể đạt tới loại cảnh giới này ? Dù sao mình là khẳng định không được hồ, chờ để cho hấn lấy

bệnh mới tốt ! Lâm Mộc Sâm lập tức lơ đãng giá ngự giáp ung bay xích ra một chút.

Trong lúc hai người cười nói, Lâm Mộc Sâm đã đem Kim quang hồng tuân ra vật phẩm sắp xếp xong hết.

Kim quang hồng vốn là Boss nhiệm vụ lập bang, rơi xuống vật phẩm tương đối phong phú. Trừ nhiệm vụ vật phẩm kim linh thạch, những thứ linh thạch khác cầm tới sử dụng thì có 3 khối trung cấp, mấy trăm khối cấp thấp.

Ngay từ đầu người chơi tiếp xúc linh thạch đều là cấp thấp linh thạch, 1.000 khối cấp thấp linh thạch có thể hợp thành 1 khối trung cấp linh thạch, 100 khối trung cấp linh thạch hợp thành 1 khối cao cấp linh thạch, cùng tiền vàng một dạng quy chế.

Giai đoạn hiện tại người chơi dùng phần lớn đều là cấp thấp linh thạch, thậm chí rất nhiều cũng chưa từng thấy qua trung cấp linh thạch. Lâm Mộc Sâm chỉ riêng là ba khối trung cấp linh thạch này coi như là kiếm một khoản nhỏ rồi, 3.000 cấp thấp linh thạch a, đủ mình dùng thời gian tương đối dài rồi.

Trừ này đó ra, Kim quang hồng còn rơi ra một chuỗi phi kiếm, một kiện pháp bảo, hai dạng tài liệu cùng một quyển đạo thư.

Phi kiếm có tên là đằng xà kiếm, là một thanh hoàng cấp phi kiếm. Công kích đạt tới 65 - 74, tốc độ cũng có 53 - 59, tăng thêm lực lượng +10, thân pháp +10, tỷ lệ nhất định tạo thành 50 điểm hòa điểm thương tổn. Phi kiếm này thuộc tính tương đối khá, ít nhất đối với hiện tại người chơi mới hơn 20 cấp mà nói đã là cực phẩm, dùng đến ba mươi mấy cấp cũng sẽ không bị đào thải.

Nhưng là, Lâm Mộc Sâm không dùng được a ! Hiện tại căn bản không biết pháp môn điều khiển phi kiếm. Thả vào trên người không phải là không được, cũng có thể ngự kiếm phi hành, chỉ bất quá tốc độ chậm làm người ta phát điên, lực công kích cũng thấp đến đáng thương, càng đừng nói gì đến kỹ năng rồi.

Vũ khí của Mặc môn cũng tương đối cổ quái, đều là chủ thủ vũ khí (vũ khí chính). Cũng là nói, căn bản không có biện pháp hai tay mỗi bên một thanh nỏ, hoặc là mỗi bên một bộ Mặc môn phi kiếm. Ngăn chứa phó thủ vũ khí (vũ khí phụ trợ) của Lâm Mộc Sâm đã để trống thật lâu rồi, lập tức liền đem phi kiếm này trang bị đi lên. Mặc dù không có gì dùng, cầm tới góp thuộc tính cũng là không sai sao.

Kiện pháp bảo kia cũng là hoàng cấp, là trước mắt người chơi có thể đạt được đẳng cấp cao nhất trang bị. Hình dạng chính là một khối ngọc bội, được đặt tên là chân hồn bội, sử dụng có thể làm cho địch nhân bên trong phạm vi 50 thước hôn mê, kéo dài 5 giây, thời gian đóng băng 10 phút.

Vật này tuy nói là Boss cấp 20 tuân ra, lại cùng ban đầu ở tân thủ thôn Lâm Mộc Sâm giết chết con Boss kia rơi xuống pháp bảo kém không nhiều lắm. Đây chính là bởi vì pháp bảo đồ chơi này không có gì công kích phòng ngự các loại thuộc tính, phần lớn đều là tác dụng phụ trợ, cho nên cũng không giống bình thường trang bị như vậy phân cấp bậc. Hoàng cấp chính là tác dụng hoàng cấp, trên đại thể cũng không sai biệt lắm.

Pháp bảo này ngược lại không tệ, người chơi lúc mới tạo nhân vật mang một ngăn pháp bảo, sau này mỗi thăng 10 cấp gia tăng một cái, cùng ngăn chứa đạo thư tương tự, cho nên bây giờ Lâm Mộc Sâm có thể trang bị ba cái. Hiện tại chỉ có thanh âm chỉ linh chiếm cứ một ngăn pháp bảo, vừa đứng lại dùng cái chân hồn bội này tới góp mặt cho vui.

Chẳng qua là hắn mới vừa đem pháp bảo này lấy ra, bên cạnh Ngọc Thụ Lâm Phong lại bảo.

“Ngô Đồng huynh, khối ngọc bội này của ngươi ngược lại không sai, phối hợp với ta đây thân bạch y thật là thích hợp, chẳng biết có thể hay không nhường cho ? Nhìn đáng đẹp đây là món pháp bảo, không bằng liền tính vào 500 lượng vàng thù lao kia của ta thế nào ?”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi. Pháp bảo này cầm trong tay hắn, Ngọc Thụ Lâm Phong căn bản không thấy được thuộc tính, ngay cả phẩm cấp cũng không thấy được. Nếu như đây là món hồng cấp pháp bảo, nhiều lắm cũng trị giá 2, 3 lượng vàng, hắn liền dám trực tiếp cầm 500 lượng vàng để mua ?

Người này đối ngoại hình theo đuổi đã đến trình độ hết thuốc chữa rồi

Cần nhắc một chút, Lâm Mộc Sâm liền đem chân hồn bội đưa cho Ngọc Thụ Lâm Phong.

“500 cũng không cần rồi, 300 lượng vàng, giá thị trường.”

Bây giờ giá thị trường một món binh thường hoàng cấp pháp bảo đúng là khoảng 300 lượng vàng, Lâm Mộc Sâm cũng không có chiếm tiện nghi cũng chưa ăn thua thiệt. Ngọc Thụ Lâm Phong gật đầu một cái, lập tức liền đem ngọc bội trang bị ở trên người hơn nửa thiết trí thành hiện ra. Khoan hãy nói, trên eo đeo một khối ngọc bội, Ngọc Thụ Lâm Phong tiêu sái quả nhiên lại tăng thêm mấy phần.

Hai dạng tài liệu cũng đều không tệ, một dạng là kim tinh thiết, một dạng là kim quang vĩ ti (lông đuôi kim quang hồng). Kim tinh thiết là tài liệu thường dùng luyện chế phi kiếm, phi kiếm được luyện chế ra tới bên vô cùng; kim quang vĩ ti cách dùng phần lớn đều là để làm các loại y phục, bắt quả đến trong tay Lâm Mộc Sâm, lại có cách dùng khác.

Hai loại tài liệu cất kỹ, Lâm Mộc Sâm lại đem đạo thư lấy ra.

Phải nói Kim quang hồng rơi đồ, trừ kim linh thạch là vật phẩm nhiệm vụ ở ngoài, những thứ khác giá trị lớn nhất, phải là đạo thư này.

Ngưng quang quyết, sau khi tu luyện có thể làm cho binh thường công kích uy lực tăng lên, cũng có thể ngưng tụ pháp lực phát ra một kích tụ lực, khiến cho vũ khí hóa thành lưu quang ngưng tụ thành một đường, uy lực to lớn, có thể xuyên kim nứt đá.

Đồ chơi này thật thích hợp mình a ! Lâm Mộc Sâm mừng rỡ. Đang rầu không có cái kỹ năng uy lực lớn đây, đạo thư này cung cấp kỹ năng quá kịp thời rồi !

Đem đạo thư trang bị lên, phân phối 20% kinh nghiệm đến trên quyển đạo thư này. Mặc dù luyện cấp chậm chút rồi, nhưng một cái cường lực kỹ năng càng là trọng yếu nhất !

Khác chính là còn có mấy chục lượng vàng, đối với Boss mà nói như vậy rơi xuống cũng tính là không ít rồi. Sau khi sửa sang lại tốt lắm rơi xuống vật phẩm, Lâm Mộc Sâm búng tay một cái : “Về thành ! Trước tiên đi học phi kiếm truyền thư đã !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 : Mua sắm

Cấp bậc trang bị, tài liệu đều tính theo màu sắc bao gồm : bạch xích chanh hoàng lục thanh lam tử tương ứng với trắng, đỏ (hồng), cam, vàng, lục, lam, chàm, tím. Tác giả lúc ghi hoàng sắc lúc ghi hoàng cấp đều như nhau.

Phi kiếm truyền thư chính là trong trò chơi này hệ thống hợp thư, ưu điểm là tiện lợi nhanh chóng, khuyết điểm chính là phải để một thanh phi kiếm không cách nào sử dụng. Tốc độ của phi kiếm quyết định tốc độ truyền thư, đương nhiên nếu so với ngự kiếm phi hành thì mau hơn nhiều.

Ngân phó vũ khí của Lâm Mộc Sâm vốn chính là cầm tới góp thuộc tính, thiếu như vậy một điểm nửa điểm cũng không sao, vì vậy lập tức dùng thanh đăng xà kiếm kia đem kim linh thạch phát qua cho Thiên Địa Nhất Kiếm. Đương nhiên là thư thu phí, không nhiều không ít 4.000 lượng vàng.

Thiên Địa Nhất Kiếm làm việc hiệu suất cũng tương đối cao, cũng không lâu lắm 4.000 lượng vàng liền được hắn dùng phi kiếm đưa tới. Nhìn trong túi đồ biểu hiện số lượng tiền vàng Lâm Mộc Sâm đều có chút phát run, đây chính là một khoản tiền lớn a ! Dĩ nhiên, chỉ là tại trong trò chơi.

Bắt quả đòi đến trong thực tế, dựa theo bây giờ tỷ giá cũng có hơn 20.000 khối rồi. Nhưng Lâm Mộc Sâm tạm thời còn không định đem những tiền vàng này đổi đi, giai đoạn hiện tại, quá nhiều chỗ cần dùng tiền.

Lập tức Lâm Mộc Sâm không nói hai lời, liền giao dịch cho Ngọc Thụ Lâm Phong 700 lượng vàng : “Thân huynh đệ mình tính sổ (anh em cũng phải tính toán rõ ràng), đây là phần của ngươi.”

Ngọc Thụ Lâm Phong cũng không có khách khí, đưa tay liền nhận qua : “Nói thật hay, bắt quá ta còn là nhớ người một phần nhân tình. Sau này có chuyện gì gọi ta một tiếng, ta cũng có thể xuất một phần lực ... đừng cho là ta chỉ có đáng ngoài anh tuần tiêu sái, ca cũng là tương đối có nội hàm.”

Có lẽ là cùng Lâm Mộc Sâm trò chuyện nhiều rồi, Ngọc Thụ Lâm Phong cũng không tại trong lời nói bảo trì cái loại kiêu cách kia.

Lâm Mộc Sâm gật đầu, nhìn lại bản thân có 3.310 lượng vàng, thở dài một hơi : “Có tiền rồi ! Ta muốn đi mua sắm lớn ! Bộ đồ tân thủ này ta mặc cũng đủ rồi !”

Ngọc Thụ Lâm Phong gật đầu một cái : “Bộ trang phục tân thủ của Mặc môn xác thực khó coi chút, ta cũng là mắt rất lớn công phu mới làm ra một bộ này.”

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa thì hự hơi. Ta mặc cho anh tuần tiêu sái như vậy để làm gì ! Ta là muốn kiếm chút trang bị thuộc tính cao ! Người cho rằng ai cũng đều như người một dạng bắt quá như đã nói qua, kiếm một bộ tốt chút cũng không phải không thể

Vì vậy Lâm Mộc Sâm liền cùng Ngọc Thụ Lâm Phong ở chỗ này chia tay, tự mình một người chạy tới khu buôn bán của Lạc Dương.

Nói đến khu buôn bán, là con đường lớn rất thích hợp bày sạp. Trong trò chơi có hội đấu giá, nhưng chỉ thu những vật phẩm nào có giá trị, hơn nữa cách một đoạn thời gian mới có thể triệu khai một lần. Cho nên, phần lớn đồ vật giá trị không cao hoặc là không rõ giá trị đều sẽ được người chơi bày sạp bán ra, còn có thể bớt đi một khoản phí thủ tục, chỉ bắt quá phải tốn nhiều thời giờ bày hàng một chút rồi.

Dạo quanh một vòng, Lâm Mộc Sâm tốn không tới 200 lượng vàng đem mình toàn thân cao thấp đổi một bộ, tất cả đều là hồng cấp trang bị, so với lúc trước bộ đồ trắng tân thủ phải mạnh hơn nhiều. Dĩ nhiên hắn cũng không phải mua không nổi chanh cấp trang bị, nhưng giá cả hơi đắt chút, Lâm Mộc Sâm còn không muốn phô trương như vậy.

Đương nhiên, trọng yếu nhất liệt thạch nỗ còn không có khả năng đổi đi, cơ quan giáp ung cũng căn bản không mua được. Cơ quan giáp sĩ cũng có thể đi theo nhân vật thăng cấp tăng kinh nghiệm, đối với thuộc tính của bọn chúng cũng có nhất định tăng lên, dĩ nhiên sẽ phải chịu chế ước của tài liệu luyện chế chúng. Bây giờ coi như có thể đổi, để cho Lâm Mộc Sâm đổi đi cơ quan giáp ung đã hai mươi cấp, hắn cũng không bỏ được.

Lâm Mộc Sâm còn muốn kiếm, chính là tài liệu.

Bản vẽ cơ quan giáp sĩ thứ hai của hắn đã tới tay, thu thập đủ tài liệu rồi liền có thể chế tạo ra. Chịu cơ quan giáp sĩ thứ nhất kích thích, Lâm Mộc Sâm tự nhiên không tính lại dùng những thứ tài liệu hệ thống liệt kê ra tới để luyện chế con cơ quan giáp sĩ kế tiếp, cho nên kiếm một ít tài liệu tương đối khá là cần thiết.

Trong khu buôn bán này căn bản không mua được một liêu, một liêu còn phải tự mình đi chém. Kim loại tài liệu mình có kim tinh thiết, tìm thêm chút tấm da gì đó là đủ rồi.

Lâm Mộc Sâm vận khí không tệ, từ trong tay một người chơi tốn 20 lượng vàng mua được một tấm da cừu xỉ lang (sói răng cưa). Loại da này vừa bền vừa nhẹ, luyện chế trang bị rất thích hợp, ở trên cơ quan thuật cũng có không ít ứng dụng.

Đi dạo nửa ngày khu buôn bán Lâm Mộc Sâm cũng không có xài bao nhiêu tiền, một loại ý thức tiểu nông chiếm cứ tim hắn, có thể tiết kiệm thì tiết kiệm a. Giữ lấy một khoản tiền tuyệt đại đa số người chơi bây giờ cũng kiếm không tới, Lâm Mộc Sâm lại rời đi Lạc Dương, chạy tới Minh đỉnh sơn ngoài thành Lạc Dương.

Bản đồ của - Ngự kiếm tiêu dao - mặc dù tham khảo cổ đại bản đồ, nhưng bên trong cũng gia nhập rất nhiều thành phần hư cấu. Tỷ như Minh đỉnh sơn này, tọa lạc ở bên ngoài thành Lạc Dương cách chừng trăm dặm, cao vút tầng mây, nguy nga hiểm trở.

Trên Minh đỉnh sơn thì có cái thứ hai đại môn phái của hệ thống ở chung quanh Lạc Dương —— Đại từ bi tự. Vừa nghe cũng biết, đây là một Phật giáo môn phái, bên trong ở đều là hòa thượng đầu trọc.

Chớ xem thường những hòa thượng này, mặc dù nói hòa thượng tốc độ một loại không nhanh, nhưng thực lực cũng không nhỏ. Lúc chiến đấu, thường thường ỷ vào da dày thịt chắc trực tiếp vọt tới trước mặt đối phương, giờ lên thiên trượng giới đao gì gì đó liền khai luân (bắt đầu chiến đấu), uy lực so phi

kiếm lớn hơn rất nhiều.

Hơn nữa Phật môn cũng có không ít thần thông, tỷ như Kim cương phụ thể, La hán tùy thân gì gì đó, đánh nhau càng làm cho người nhúc cả đầu.

Lâm Mộc Sâm cũng không có tính đến Đại từ bi tự đạo một vòng, dù sao chỗ kia trên căn bản cũng không có đồ vật cho hắn dùng. Hắn bây giờ chính là ở trong sơn cốc đi dạo lung tung, xem một chút có hay không vận khí tốt tìm được một ít cao cấp mộc liệu.

Vòng vo nửa ngày, Lâm Mộc Sâm cuối cùng tìm được mấy khóa hòa hộc thụ (cây hộc lửa). Loại mộc liệu này đủ cứng rắn, lấy Lâm Mộc Sâm hiện tại chừng ba mươi cấp đốn củi thuật chém đứng lên cũng tương đối lao lực, so sánh dùng để làm cơ quan là một lựa chọn không sai.

Bất quá, sau khi Lâm Mộc Sâm chém một cây hòa hộc thụ cuối cùng, một niềm vui bất ngờ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hệ thống đề kỳ : người thu được hòa hộc mộc tâm x1 (tìm gỗ của cây hộc lửa x 1 cái).

Hòa hộc mộc tâm ? Đây là cái đồ chơi gì ? Lâm Mộc Sâm mở ra túi đồ, nhìn kỹ tư liệu của hòa hộc mộc tâm kia.

Hòa hộc mộc tâm, hòa hộc thụ tinh hoa sở tụ, lúc đốn củi có tỷ lệ nhỏ đạt được. Vật này cứng rắn dị thường, chất lượng nặng nề, tính dai khá kém, bên trong ẩn chứa địa hỏa khí, dùng để luyện chế vũ khí có thể tăng thêm hỏa diễm công kích, hoàng cấp tài liệu.

Trong trò chơi tài liệu cùng trang bị kém không nhiều lắm, trừ cấp bậc ở ngoài, cũng có phân chia theo bảy màu. Kim tinh thiết là hoàng sắc tài liệu cấp 25, hòa hộc mộc tâm lại là hoàng sắc cấp 20. Mà kia răng cưa lang da nhưng chỉ là chanh sắc.

Lâm Mộc Sâm cân nhắc một cái khối hòa hộc mộc tâm này, cảm giác có chừng năm sáu cân nặng, lớn nhỏ trên căn bản cùng cái nắm đấm không sai biệt lắm. Lớn như vậy một khối đồ vật có thể làm vũ khí gì đâu ? Cứng rắn dị thường, tính dai cũng chẳng ra sao, cảm để làm phi kiếm gì đó sợ rằng rất dễ dàng đứt đoạn

Đột nhiên, một đạo linh quang thoáng qua óc Lâm Mộc Sâm.

Làm đầu mũi tên !

Cơ quan thuật có kỹ năng chế tạo nổ tiến, chỉ bất quá cho tới nay Lâm Mộc Sâm cũng không nghĩ tới phải đi chuẩn bị một chút mũi tên thật tốt. Tài liệu không tốt mà nói so với hệ thống cửa hàng bán ra cũng tốt không được bao nhiêu, tài liệu tốt dùng để làm tiêu hao phẩm lại có chút không bỏ được hòa hộc mộc tâm này độ cứng cao chất lượng nặng tính dai kém, không có biện pháp làm thứ khác, dùng để làm đầu mũi tên không phải là thật hợp thích sao !

Bất quá muốn làm mũi tên mà nói, thân mũi tên cũng vô cùng trọng yếu. Hơn nữa còn phải kiếm một ít lông chim để làm đuôi mũi tên. Đầu mũi tên là hoàng cấp tài liệu, thân mũi tên đuôi mũi tên cũng không có thể quá kém không phải sao ?

Làm thân mũi tên lấy các loại cây trúc là tuyệt, không biết bốn phía này có hay không cây trúc phẩm chất cao ? Lâm Mộc Sâm quả nhiên là suy nghĩ chuyện nọ xọ chuyện kia, cơ quan giáp sĩ còn không có làm xong, liền bắt đầu cân nhắc chuyện làm mũi tên rồi.

Bất quá như đã nói qua, liệt thạch nổ chẳng qua là hồng sắc trang bị cấp 10, phẩm cấp quá thấp, sắp không xứng với mình cao thủ hơn 20 cấp này rồi vừa đứng trên người có kim quang vĩ vĩ, tương đối thích hợp dùng để làm dây cung, không bằng liền kiếm chút tài liệu nữa lại làm một cây nổ ?

Trong khoảng thời gian ngắn, Lâm Mộc Sâm suy nghĩ hồn vía lên mây, đã đột phá chân trời rồi.

Bất tri bất giác, Lâm Mộc Sâm cư nhiên giá ngự cơ quan giáp ưng bay đến phía sau núi Đại từ bi tự. Phía sau núi Đại từ bi tự là một khu đất vô cùng rộng lớn, bốn phía khu đất là cây trúc !

Chỗ sườn núi Đại từ bi tự, trong một khe hở của rừng cây, mọc đầy cây trúc xanh biếc rậm rạp rậm rạp !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 : Sự kiện trộm cắp ở Đại từ bi tự

Mặc dù không có tường rào, nhưng Lâm Mộc Sâm vẫn nhìn ra được, những cây trúc kia tại bên trong phạm vi Đại từ bi tự.

Không phải là cây trúc bình thường ? Lâm Mộc Sâm vỗ một cái giám định thuật qua, tư liệu cho thấy đi ra.

Lục ngọc trúc (trúc xanh như ngọc) : sản vật ở cấm địa Đại từ bi tự, trúc thân bền bỉ, có thể chống đỡ bình thường vũ khí. Co dãn thật tốt, có thể uốn cong mà không gãy.

Cây trúc tốt ! Nhìn qua từ trên lục ngọc trúc chặt xuống tới tài liệu cấp bậc tuyệt đối không thua kém cấp 25, phẩm chất khẳng định ở chanh cấp trở lên !

Mới vừa nghĩ đến thân mũi tên, bây giờ liền có cây trúc này xuất hiện ở trước mặt mình, điều này nói rõ cái gì ? Nói rõ bản thân nhân phẩm vô địch a ! Khó có thể mình mười mấy năm qua mua vé số không trúng góp sạch vận khí đều ở trong trò chơi này bộc phát ?

Lâm Mộc Sâm hí hửng giá ngự cơ quan giáp ưng rơi xuống trên đất, móc ra sải đao liền chuẩn bị chặt xuống mấy cây trúc để một hồi đi làm mũi tên thật tốt.

Lục ngọc trúc này quả nhiên đủ dẻo dai, so với Lâm Mộc Sâm ở Mặc môn chém mộc tài phải cứng rắn hơn nhiều. Mặc dù Lâm Mộc Sâm bây giờ đồn cùi cấp bậc đã đến gần 30, nhưng muốn chặt xuống tới một cây trúc vẫn là tương đối không dễ dàng. Lâm Mộc Sâm hi hà hi hục chém mấy phút, cũng bắt quá mới chém tới một nửa.

Đột nhiên, bên tai Lâm Mộc Sâm truyền tới một tiếng rống to : “Ngươi là ai ? Ở cấm địa Đại từ bi ta làm cái gì ?”

Lâm Mộc Sâm đột nhiên ngẩng đầu, chỉ thấy nơi xa một hòa thượng mặc tăng bào sải bước đi tới.

Hòa thượng này trong tay cầm theo một thanh thiên trượng, mặt mũi không giận mà uy, cũng là một NPC. NPC này đi gần tới trước, thấy động tác của Lâm Mộc Sâm, lập tức trừng mắt : “Nguyên lai là một tên trộm ! Cư nhiên tới khoảng lục ngọc trúc của Đại từ bi tự ta !”

Đây là phạm vi của Đại từ bi tự, NPC thủ vệ cấp bậc cũng sẽ không giống quái vật ở khu luyện cấp, chỉ không xác định cấp bao nhiêu. Lâm Mộc Sâm ngay lập tức dừng tay, ngược ngung cười một cái : “Thì ra nơi đây là phạm vi của Đại từ bi tự a Ách, chuyện đó là, ta hết sức ngưỡng mộ các vị đại sư của Đại từ bi tự, biết rõ các vị đại sư thâm hiểu Phật pháp, uy năng vô biên, lại mang lòng từ bi, nguyện phổ độ chúng sanh. Cho nên tính toán nhỏ một cây thúy trúc đem về nhà điều thành Phật tượng thờ cúng, lấy kiên định tâm lòng hướng Phật của ta !”

Nghe Lâm Mộc Sâm một phen nói hươu nói vượn, hòa thượng kia cư nhiên sắc mặt hòa hoãn, lộ ra mỉm cười, mở miệng nói : “Bắt trộm a !”

Lâm Mộc Sâm ghen một ngum máu ở cổ mắt muốn lòi ra tới, thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma. Hòa thượng của Đại từ bi tự đều là biểu diễn đại sư ? Mình thiếu chút nữa liền đi qua khom người chào rồi ! Đến lúc đó một thiên trượng giáng xuống, mình không bị đập chết cũng bị đập gãy xương

Chỉ nghe được nơi xa lập tức truyền tới trận trận tiếng ồn, sợ rằng tiểu phân đội bắt trộm lập tức sẽ chạy đến. Cùng NPC không có đạo lý gì để giảng, Lâm Mộc Sâm lập tức thả ra cơ quan giáp ưng, bay lên trời, đảo mắt liền vọt ra khỏi sườn núi.

Tại sau lưng hắn, một mảnh kim quang chiếu rọi, một đám hòa thượng sử dụng các loại pháp bảo pháp khí bay lên trời. Có đập thiên trượng, có ngồi cá gỗ (mô), còn có cưỡi trên cái bát dù sao cũng tính là đồ vật hòa thượng sử dụng, đều có thể được đám NPC này dùng làm công cụ giao thông.

Một mảng lớn kim quang lập lòe xông lại, thanh thế kia cũng không phải là dọa người.

Lâm Mộc Sâm bị dọa sợ đến tè ra quần. Đừng nói những người này đều là NPC thủ vệ của môn phái, coi như là cùng hán cấp bậc giống nhau bình thường quái vật hẳn cũng chịu không nổi a. Cẩn rằng một cái, Lâm Mộc Sâm mở ra Tốc hành, cơ quan giáp ung rít dài một tiếng, vèo một tiếng biến thành tốc độ gấp đôi, lập tức đem đám hòa thượng kia xa xa hất ra.

Bay thật lâu, Lâm Mộc Sâm rốt cục không nhìn tới đám hòa thượng kia, mình cũng thoát khỏi trạng thái chiến đấu, lúc này mới thở hổn hển ngừng lại. Không phải là một cây trúc sao ! Lâm được giống như đoạt Phật tượng trong Đại hùng bảo điện của bọn họ đồng loạt đuổi tới đây sao !

Bất quá, Lâm Mộc Sâm còn chưa có chết tâm.

Đám hòa thượng này chịu khó như vậy bảo vệ những cây trúc kia, càng nói rõ những cây trúc kia không phải vật phàm ! Lấy nhiều một chút, nói không chừng còn có thể làm tài liệu cho cung nỗ đâu !

Cho nên Lâm Mộc Sâm đợi một hồi sau, liền ngoác mắt lại chạy về.

Ở trong rừng cây giữa sườn núi rơi xuống đất, Lâm Mộc Sâm đang xa xa nhìn rừng trúc kia, đột nhiên sau lưng một cái thanh âm vang lên : “Hi (chào), huynh đài, người có phải hay không muốn kiếm chút lục ngọc trúc ?”

Lâm Mộc Sâm cả kinh, vội vàng quay đầu, trước mắt chính là một hòa thượng đầu mập tai to.

Hòa thượng này cũng một thân tăng y, nhưng cùng đám NPC kia không giống với, lộ ra đơn sơ rất nhiều rồi, hơn nữa phối hợp cũng không hoàn mỹ. Nhìn qua một cái, cũng biết đây là một người chơi.

Làm sao, Đại từ bi tự còn ban bố nhiệm vụ để cho người chơi tới bắt ta ? Lâm Mộc Sâm lập tức đề cao cảnh giác, liệt thạch nỗ cũng giơ lên.

Hòa thượng đầu mập tai to kia lập tức liên tiếp khoát tay : “Không nên hiểu lầm, ta cũng không phải là tới bắt người. Trên thực tế, ta đối với lục ngọc trúc này cũng tương đối có ý muốn a !”

Lâm Mộc Sâm lấy làm kỳ, người này rõ ràng cho thấy là đệ tử Đại từ bi tự, lục ngọc trúc kia cũng là đồ của Đại từ bi tự, muốn đạt được không phải rất đơn giản sao ? Làm sao còn ra tới cùng mình nói chuyện này ?

Kế tiếp hòa thượng nói một phen, mới để cho Lâm Mộc Sâm hiểu đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Thì ra hòa thượng này tên là Bể Khô, cũng là một nhân vật may mắn. Tuy nhiên không giống Lâm Mộc Sâm như vậy ở tân thủ thôn liền được chiếu cố, nhưng sau khi bái nhập môn phái cũng nhân duyên trùng hợp làm mấy đặc thù nhiệm vụ, được một trưởng lão Đại từ bi tự thu vào môn hạ.

Bái trưởng lão làm sư phó tự nhiên có phúc lợi, Bể Khô cũng liền học được bình thường rất khó học được mấy kỹ năng, thực lực so bình thường đệ tử Đại từ bi tự cao hơn một đoạn. Nhưng đây cũng không phải là không có trả giá, hán phó chức liền bị buộc định một cái chế tạo pháp bảo, hơn nữa chỉ có thể tạo Phật bảo !

Nói cách khác, hẳn làm được đồ đều là hòa thượng có thể sử dụng, hơn nữa còn là chỉ có thể cho hòa thượng dùng.

“Vốn ta còn lòng tràn đầy cao hứng, nghĩ thầm đây là kỳ ngộ a ! Sau này ở trong trò chơi còn không chơi được nổi đình nổi đám ! Kết quả phát hiện, vị tiên nghi sư phụ kia của ta dạy ta kỹ năng phần lớn đều cần pháp bảo tới thi triển ! Mặc dù nói dạy ta tâm pháp để cho ta nhiều hơn hai ngàn pháp bảo, nhưng dùng pháp bảo làm sao bảnh bằng dùng phi kiếm còn có kỹ năng phụ kia, ta làm được đồ chỉ có thể bán cho sư huynh đệ, thị trường nhỏ muốn chết, ta đều phải chết nghèo rồi.”

Nghe được Bể Khô nói như vậy, Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa liền chụp tay Bể Khô đòi mất đảm lệ hô to “Đồng chí, ta coi như tìm được người rồi”. Chuyện này cùng việc mình trải qua tương tự dường nào a mấy chủ làm ra cái hệ thống kỳ ngộ này chính là chơi người đi ?

Bể Khổ nhìn ánh mắt của Lâm Mộc Sâm, không biết hiểu làm cái gì, không tự chủ được rung mình một cái, lui về phía sau một bước. Lâm Mộc Sâm từ trong hành động của hắn đã nhìn ra bản thân thất thủ, lập tức điều chỉnh biểu lộ, làm bộ lắng nghe.

“Sau đó ta cà nhiệm vụ công hiến môn phái, kết quả hoàn thành một chuỗi nhiệm vụ độ khó cao, cuối cùng thưởng cho ta một tờ bản vẽ pháp bảo. Pháp bảo này nhìn qua uy lực tương đối không nhỏ, nếu như tài liệu đủ tốt mà nói, nói không chừng có thể tạo ra lục cấp pháp bảo !”

Lục cấp ! Lâm Mộc Sâm cũng hít một hơi lạnh khí. Lục cấp là cái gì khái niệm ? Hiện tại bên trong toàn bộ - Ngự kiếm tiêu dao - cũng không nghe nói người nào có lục cấp trang bị ! Lục cấp pháp bảo, uy lực sẽ có bao lớn ?

Mặc dù dựa theo xích chanh hoàng lục thanh lam tử mà nói, lục cấp mới đứng hàng thứ thứ tư, nhưng hiện tại trò chơi mới mở ra không bao lâu, loại đồ vật cấp bậc này đã coi như là nghịch thiên.

“Pháp bảo kia cần một loại tài liệu chính là cây trúc, phẩm chất càng cao càng tốt. Ngươi cũng biết, chúng ta bây giờ không có biện pháp tiến vào bản đồ cấp cao, cho nên ta chỉ phát hiện lục ngọc trúc này là một loại cao cấp cây trúc. Bất quá nơi đó là cấm địa của Đại tử bi tự, coi như là ta cũng không dám vào bên trong, càng đừng nhắc tới chém cây trúc rồi ! Tìm người giúp một tay, còn không có người có thể giúp được. Đầu tiên người học đốn củi cũng không nhiều, mà người có thể đốn củi sau nhanh chóng chạy trốn càng là hầu như không có. Cho đến hôm nay ta gặp được huynh đài ngươi”

Lâm Mộc Sâm nghe rõ, tên Bể Khổ này là muốn hợp tác a !

“Ừ, ta là biết đốn củi, tốc độ cũng được, nhưng ngươi cũng nhìn thấy, không đợi ta chặt xong một cây trúc đâu, một đám hòa thượng lại tới rồi, ta chạy trốn cũng không kịp, còn thể nào chặt xuống cây trúc tới ?”

Nghe lời của Lâm Mộc Sâm, Bể Khổ cười thần bí : “Yên tâm, chuyện này ta mưu đồ thật lâu, đã sớm có kế hoạch hoàn chỉnh”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17 : Tới tay

Kế hoạch của Khổ Hải thật ra rất đơn giản, hắn phụ trách kéo NPC tuần tra, Lâm Mộc Sâm đi chặt cây trúc, sau khi kết thúc Khổ Hải, Lâm Mộc Sâm chạy trốn, Khổ Hải làm bộ đuổi theo.

“Kế hoạch này nghe ra cả trăm sơ hở, ngươi xác định không thành vấn đề ?”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh. Vậy cũng gọi kế hoạch ? Tùy tiện hai tên ăn cắp ở trên xe buýt phối hợp cũng so cái này có kỹ thuật hàm lượng ?

“Dĩ nhiên không thành vấn đề ! Ngươi đừng nhìn kế hoạch này đơn giản, nhưng thực tế hao phí ta rất nhiều tâm huyết . Ngươi cho rằng ai cũng có thể kéo những NPC tuần tra kia ? Bình thường người chơi đi lên bọn họ nhìn đều không nhìn ! Hơn nữa NPC tuần tra không chỉ một tổ, ta còn phải tính toán chính xác thời gian để cho bọn họ cũng không có biện pháp đến rừng trúc bên này, ta cho ngươi biết, trừ ta ra ở toàn bộ Đại tử bi tự không ai có thể làm được !”

Khổ Hải rất bất mãn Lâm Mộc Sâm chất vấn hắn tổ chất chuyên nghiệp, xoay người đối mặt với phiến rừng trúc kia.

“Ngươi xem một chút, tổng cộng có ba tiểu đội NPC ở phía sau núi Đại tử bi tự vòng quanh tuần tra, còn có hai NPC một mình ngẫu nhiên đi loạn, ngươi cho rằng đem NPC đều dẫn đi là công việc đơn giản? Dĩ nhiên, tác dụng của ngươi cũng tương đối trọng yếu, chính là phải ở trong thời gian nhất định chặt xong một cây trúc, sau đó tất nhiên là cầm đầu chạy trốn —— chỉ cần có cây trúc bị chém ngã, Đại tử bi tự bên kia lập tức sẽ phát hiện, truy đuổi cũng sẽ lập tức bắt đầu. Cho nên nói ngươi chỉ có thể chém đổ một cây trúc, xin tận lực tìm cây lớn một chút.”

Lâm Mộc Sâm suy nghĩ một chút, rớt cục thờ dài một hơi : “Hào, ta cũng không tìm được phương pháp tốt hơn, liền theo lời ngươi thử một chút.”

Lâm Mộc Sâm nghĩ thầm, dù sao ta chạy mau, bị phát hiện rồi cùng lắm thì lại trốn lần nữa, thành công là có thể đạt được đủ tài liệu, mạo hiểm, đáng giá !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm liền theo Khổ Hải cùng đi đến một vách núi bên cạnh rừng trúc, lựa một cây trúc thô nhất dài nhất. Bất quá Lâm Mộc Sâm bây giờ cảm giác cách nói vậy cũng là lạ

“Cây kia như thế nào ? Hai chúng ta sau khi dùng xong còn có thể dư lại hơn phân nửa đem bán đi !”

Khổ Hải hiển nhiên lòng tham chưa đủ, chỉ hướng trung tâm rừng trúc một cây trúc vương cao chừng hơn 20 thước, đường kính 1 thước.

Lâm Mộc Sâm tức giận nhìn hấn : “Ngươi có thể kéo đám NPC tuần tra kia một ngày, ta liền có nắm chắc đem cây trúc nọ chặt xuống tới ! Chẳng lẽ ngươi không biết đồn cùi đồ chơi này mỗi thô một phân hao phí thời gian dài ra gấp mấy lần hay sao ?”

Khổ Hải ngượng ngừng cười cười, nhìn rừng trúc nửa ngày, chỉ một cây trúc hơi sát mé ngoài : “Cây kia như thế nào ?”

Lâm Mộc Sâm ngẩng đầu nhìn lên, cây trúc kia đại khái to cỡ bắp đùi, cao 6, 7 thước, gập đầu một cái : “Ta ước chừng cần hai mươi phút, ngươi kéo hai mươi phút không thành vấn đề ?”

Khổ Hải ngửa đầu vỗ ngực bành bạch : “Yên tâm, ta đem hai trăm cân thịt bán thân phóng ra, tuyệt đối có thể đem bọn họ kéo hơn nửa giờ !”

10 phút sau, Lâm Mộc Sâm đứng ở dưới cây lục ngọc trúc kia, dùng sài đao chặt cây trúc một nhát lại một nhát.

“Bà nó, chờ ta lần sau trở về sư môn, nhất định phải nghĩ biện pháp tìm cái tốt hơn đồn cùi lợi khí”

Cây trúc bị chặt rồi một nửa, tiến độ đang từ từ tăng nhanh. Tên Khổ Hải kia cũng thật có chút tài năng, quả nhiên một tên nhân viên tuần tra cũng không có tới gần nơi đây. Cây lục ngọc trúc này sau khi chặt xuống tới có thể đạt được tài liệu tuyệt đối không ít, cho Khổ Hải một nửa làm pháp bảo, mình còn dư lại một nửa đủ làm nỗ tiễn, thậm chí còn có thể đem làm một bộ cung nỏ.

Nghĩ tới đây, Lâm Mộc Sâm tâm tình tốt hơn rồi. Trong tay tăng lực, lục ngọc trúc lao đảo muốn ngã, nhìn dáng dấp rất nhanh sẽ phải ngã xuống.

Lại qua mấy phút, tiếng chan chát vang liên tục, cây lục ngọc trúc kia, rớt cục ngã xuống. Tiếng cây trúc ngã xuống cùng quẹt vào những cây trúc khác, phát ra âm thanh vang dội to lớn.

Lâm Mộc Sâm sợ hết hồn, vội vàng mấy cái đem chỗ còn nối với gốc cây chặt đứt, đưa tay liền đem cái cây trúc dài cỡ mười lần thân hấn nhét vào trong túi đồ.

Cây trúc to lớn đột nhiên biến mất không thấy, thay vào đó là bốn phía rồi rít bay tới các hòa thượng giá ngự các loại pháp khí lấp lánh kim quang.

Lâm Mộc Sâm vội vàng thả ra cơ quan giáp ung, cơ quan giáp ung mang theo hấn bay lên trời. Không có một chút chần chừ, Lâm Mộc Sâm lập tức phát động Tốc hành, hướng một mặt ít người nhất xông ra ngoài.

“Kiên trì ! Chớ bị chộp được ! Chỉ cần ngươi bị bọn họ bắt được, cây trúc lập tức biến mất ! Ngoài ra, tại thời điểm bọn họ truy bắt ngươi, nếu ngươi chết cây trúc cũng sẽ bị thu hồi đi !”

Khổ Hải gọi tới tin tức thiếu chút nữa để cho Lâm Mộc Sâm hộc máu. Hấn không phải nói làm bộ truy đuổi yểm hộ cho mình sao ? Một cái tin tức như vậy cũng coi như là hỗ trợ ? Vì vậy hấn lập tức trả lời một tin : “Muốn một nửa kia của ngươi liền vội vàng cho ta xuất lực !”

Tin tức này quả nhiên có chút hiệu quả, Lâm Mộc Sâm chỉ chốc lát sau liền nghe đến sau lưng truyền tới một tiếng quát to: “Tên trộm chết tiệt kia, đừng mơ tưởng chạy trốn !”

Lâm Mộc Sâm quay đầu nhìn lại, đầu mặt tai to Khổ Hải chân đạp trên một cái phương tiện sạn (xèng công cụ), kẹp ở trong đám tăng nhân hướng hẳn vọt tới.

Lâm Mộc Sâm bây giờ còn ở vào giai đoạn Tốc hành, tốc độ so với đám hòa thượng kia nhanh rất nhiều, khoảng cách ở từ từ kéo xa. Bất quá chờ Tốc hành sau khi kết thúc, Lâm Mộc Sâm hoảng sợ phát hiện, tốc độ của đám hòa thượng đó tựa hồ phải so với mình cao hơn một chút

Lúc này không phải như thế a ? Đám hòa thượng đó mặc dù đem mình đuổi nghẹn khuất, nhưng tổng phải so với mình chậm một chút đi, nếu không mình làm sao có thể chạy thoát ?

“Mk, Khổ Hải người thẳng ngu này, tại sao bây giờ các người chạy nhanh như vậy ?”

“Nhanh ? Đại ca, đây là bởi vì có ta lẫn ở bên trong kéo xuống tốc độ mới có kết quả nếu không người sớm bị đuổi theo chém chết ! Vừa rồi người là trộm cấp không thành, người ta không có để ở trong lòng, bây giờ người nhưng là xác xác thật thật mang theo tang vật trộm cấp a ! Người cho rằng ta tại sao muốn tới làm bộ đuổi người ? Ta cùng bọn họ cùng nhau mới dễ kéo thấp tốc độ của trận pháp gia trì a !”

“Mk, các người không phải là Đại từ bi tự sao ? Làm sao bạo lực như vậy ? Không phải là một cây trúc thôi sao, bên trong còn có một phiến lớn đâu !”

“Từ bi ? Người nghĩ rằng chúng ta thế nào thắng cấp ? Ăn chay niệm phật sao ? Chớ nói những thứ vô dụng này rồi, ta mặc dù kéo chậm tốc độ của bọn họ, nhưng sớm muộn tốc độ của ta sẽ bị bọn họ kéo lên, đến lúc đó người liền chơi xong rồi !”

“Thẳng ngu Khổ Hải nhà người ! Không phải mới vừa nói hết thầy đều ở trong tính toán của người sao, tại sao bây giờ có sơ hở lớn như vậy !”

“Bà nó, người còn nói ta ! Người tại sao không nói tốc độ của người chỉ là một kỹ năng ! Ta cho là người một mực có thể bay nhanh như vậy đâu !”

“Làm sao có thể, người dùng đầu trục của người suy nghĩ một chút, bây giờ người chơi có thể có tốc độ nhanh như vậy sao ! Lúc này khi ta trốn chạy chẳng lẽ người không nhìn thấy ? Sau đó tốc độ của ta rõ ràng giảm bớt !”

“Người lập tức trốn ra ngoài xa như vậy ta lại theo không kịp, thấy thế nào đến !”

Lâm Mộc Sâm cùng Khổ Hải cứ như vậy một bên chửi một bên người chạy kẻ truy, khoảng cách đang nhanh chóng kéo gần. Lại qua một hồi, sợ rằng đám hòa thượng kia có thể trực tiếp dùng pháp bảo gì đó trong tay đập đến hấn rồi

Nhìn dưới chân một mảnh rừng rậm, Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái, cả người hướng trong rừng rậm vọt tới.

Phần lớn người chơi khi ngự kiếm phi hành cũng thích ở giữa không trung bay lượn, không thích xuyên qua rừng cây các loại chướng ngại vật, cũng là có lý do .

Trò chơi này tốc độ đại khái cùng trong thật tế xe hơi tương đối, tốc độ 50 không sai biệt lắm chính là 50 m/s (180 km/h). 50 m/s người chạy trên đường cái rộng rãi không người tự nhiên không thành vấn đề, nhưng ở trong rừng cây, vậy thì tỷ lệ tai nạn giao thông sẽ tăng gấp mấy lần. Lâm Mộc Sâm cũng là những ngày qua chơi phi hành chơi ra chút tâm đắc, lúc này mới dám ở trong rừng rậm xuyên qua. Nhưng lấy hấn tốc độ hơn 100, hơi không để ý liền là kết cục xe hù người mất.

Rừng cây hữu hiệu chặn lại rồi tầm mắt của các hòa thượng, nhưng tốc độ của Lâm Mộc Sâm cũng không khỏi hạ thấp xuống rất nhiều. Phía sau kim quang lóng lánh, hòa thượng vẫn đang không ngừng đuổi theo. Phương diện này người chơi là không sánh bằng NPC , người ta có trí não ở bên kia làm toàn cầu GPS (hệ thống định vị toàn cầu) tự động lái

Bay đến một nửa, phía trên một bụi cây mọc từng, Lâm Mộc Sâm nhìn phía sau càng ngày càng gần mơ hồ kim quang, chợt cắn răng một cái, liều mạng !

Đem cơ quan giáp ung hạ xuống chỗ cách mặt đất không xa, Lâm Mộc Sâm lăn một vòng từ trên cơ quan giáp ung nhào xuống, cả người lập tức chui vào trong bụi cây mộc tùng. Sau đó lập tức cho cơ quan giáp ung thiết trí lái tự động, để cho nó tiếp tục hướng phía trước bay đi.

Người chơi thao túng công cụ giao thông nếu như lái tự động mà nói, tốc độ hạ xuống không phải là một điểm nửa điểm. Nhưng mượn trước mặt ưu thế, cơ quan giáp ung này cũng có thể phi hành ra một khoảng cách tương đối mới có thể bị đuổi kịp. Lâm Mộc Sâm ẩn ở trong bụi cây mộc tùng thở mạnh cũng không dám, chỉ thấy từng đạo kim quang từ trên đỉnh đầu của mình xẹt qua, lại từ từ biến mất ở phương xa trước mặt.

Không sai biệt lắm ! Cảm giác đã không thấy được kim quang, Lâm Mộc Sâm lập tức hủy bỏ triệu hoán cơ quan giáp ung. Mà chính hắn lại trốn tới bên ngoài rừng rậm, tìm một địa phương cây cối rậm rạp né tránh. Trừ này đó ra, hắn chính là không ngừng cầu nguyện, trí não Chức Nữ người không muốn treo auto (chơi ăn gian) a

Thật may là, Chức Nữ còn không về phần vô sỉ đến loại trình độ này. Cũng không lâu lắm, trạng thái chiến đấu trên người Lâm Mộc Sâm biến mất. Điều này nói rõ, đám hòa thượng kia đã mất đi tung tích của hắn ! Chạy trốn thành công !

Thở dài một hơi, Lâm Mộc Sâm co quắp ngồi trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18 : Ná chim đối súng săn

Cũng không lâu lắm, tin tức của Khổ Hải liền phát qua.

“Một tin tức tốt một tin tức xấu, trước tiên nghe cái nào ?”

Lâm Mộc Sâm hữu khí vô lực trả lời : “Tin tức tốt không có vấn đề, tin tức xấu nếu như quá xấu mà nói, nói không chừng người liền nhìn không đến lục ngọc trúc bị chặt xuống có dạng gì rồi.”

Khổ Hải tin tức lập tức trở nên nịnh nọt : “Ha ha, nói gì đâu, Ngô Đồng huynh anh dũng, người thật quá lợi hại rồi ! Đám sư bá sư thúc sư huynh kia của ta đuổi theo nửa ngày, cuối cùng phát hiện đuổi theo một con cơ quan ung, từng người giận đến thiếu chút nữa học máu ! Nói tóm lại, bọn họ đã buông tha cho tiếp tục đuổi bắt người !”

Lâm Mộc Sâm hơi có chút tinh thần rồi : “Vậy cũng không sai, ít nhất không có lưu lại hậu di chứng gì sao

“..... Đây chính là ta muốn nói chuyện thứ hai, đám sư bá sư thúc kia của ta sau khi trở về chùa, liền dùng bức họa vẽ hình dáng bóng lưng của người làm ra truy nã rồi

Lâm Mộc Sâm tức thời không trấn định nữa rồi. Truy nã ? Như thế nào truy nã ? Người chơi cùng NPC của Đại từ bi tự trong toàn bộ trò chơi đều nhìn đến mình liền chém ?

“Mk, sẽ không đâu, chém cây trúc liền truy nã ? Có còn nhường cho ta sống hay không rồi ?”

Khổ Hải vội vàng giải thích : “Đừng lo lắng, bức họa của người chẳng qua là bóng lưng, lại không có ngay mặt, trong trò chơi này đệ tử Mặc môn mặc dù không nhiều lắm nhưng cũng không ít, cười ung cũng không chỉ người một người, người sợ gì ? Hơn nữa NPC của Đại từ bi tự lại không thích chạy loạn khắp thế giới, người chơi ai sẽ nhiều chuyện như vậy ? Hơn nữa cái truy nã này có thời gian hạn chế, một hai tháng còn kém không nhiều lắm. Người kiên

nhấn một chút, trong khoảng thời gian này chớ tới gần Đại từ bị tự, vấn đề cũng không lớn.”

Nghe nói như thế Lâm Mộc Sâm mới coi như thở phào nhẹ nhõm. Lục ngọc trúc cũng tới tay rồi, quý mới không có việc gì chạy tới chỗ toàn đầu trục.

“Tốt lắm, vội vàng tới đây, chúng ta đem chiến lợi phẩm chia phần, ta còn vội vả đi làm vũ khí đâu.”

Khô Hải vội vàng nói lập tức tới ngay, sau đó hỏi rõ địa điểm, không quá mấy giây liền giá ngự phương tiện sạ bay tới.

Đầu mập tai to hòa thượng vừa rơi xuống đất, liền vội vàng chạy tới: “Nơi nào đâu nơi nào đâu, mau cho ta nhìn một chút người chết bao nhiêu lục ngọc trúc?”

Lâm Mộc Sâm tức giận mở ra túi đồ, đem đoạn lục ngọc trúc kia lấy ra. Cây trúc này sau khi chặt xuống tới liền tự động biến thành tài liệu, không giống thời điểm còn sinh trưởng dài hơn hai mươi thước, nhưng một cây trúc như vậy sinh ra tài liệu cũng thực không ít. Chừng mười đoạn lục ngọc trúc lớn cỡ bấp chân để dưới đất, tràng diện tương đối chói mắt.

“Ta khắc sâu cảm thấy ta hẳn là cảm hơn một nửa, ta mạo hiểm phải lớn hơn người nhiều lắm, hơn nữa cuối cùng ta còn bị truy nã rồi, khẩn cấp cần bồi thường.”

Khô Hải nghe lời này lập tức trợn to cặp mắt, luống cuống tay chân đem lục ngọc trúc nhét vội vào túi đồ của mình, vừa nhét vừa nói: “Lời không thể nói như vậy a, mặc dù người mạo hiểm một chút, nhưng ta cũng rất cực khổ, phải phí hết tâm tư tính toán lộ tuyến NPC tuần tra, còn phải ở thời điểm NPC đuổi bắt người lợi dụng thân phận xâm nhập vào trong trận pháp kéo thấp tốc độ, ta làm ra công hiến cũng không so người ít hơn bao nhiêu!”

Lâm Mộc Sâm nhìn hẳn như vậy, cũng không nói nhiều lời, chẳng qua là cười hắc hắc hai tiếng, đồng dạng đem lục ngọc trúc nhét vào trong túi đồ. Lúc nhét vào hẳn còn liếc mắt nhìn, lục ngọc trúc này là hoàng phẩm tài liệu cấp 30.

Hoàng phẩm tài liệu hiện tại coi như hiếm hoi, cấp 30 càng là phượng mao lân giác rồi. Bây giờ người chơi cấp bậc cao nhất cũng bắt quá hai mươi * cấp, sau cấp 20 thăng cấp chậm chạp để cho đám người chơi kêu la than vãn. Bất quá công ty trò chơi tựa hồ không nhúc nhích, cũng không biết bọn họ tính toán điều gì.

Khô Hải cầm đủ rồi tài liệu, phìi mông một cái liền chuẩn bị rời đi: “Huynh đệ, lần sau lại có chuyện tốt như vậy nhớ gọi ta a, hắc hắc!”

Khô Hải đi rồi, Lâm Mộc Sâm cũng trở về đến Lạc Dương. Đến trong kho hàng đem tài liệu đều lấy ra tới, Lâm Mộc Sâm liền bắt đầu luyện chế cơ quan giáp sĩ thứ hai của hắn.

Kim tinh thiết làm cánh tay trước, hỏa hộc mộc làm thân thể, lại dùng da cú xỉ lang làm thành cánh làm cơ quan giáp sĩ cũng không cần kỹ năng cơ quan chế tạo, chỉ cần có bản vẽ là tốt rồi. Nhưng công ty trò chơi cũng không có ý định để cho quá trình chế tác quá mức dễ dàng, quá trình làm đồ chơi này giống như chơi ráp hình, dùng thời gian càng ít, cơ quan giáp sĩ cuối cùng thuộc tính cũng liền càng tốt. Chuyện loại này Lâm Mộc Sâm tương đối am hiểu, cho nên cơ quan giáp ưng của hắn thuộc tính coi như không thuộc loại đỉnh cấp, cũng có thể liệt vào nhóm nhất lưu.

Bận rộn nửa ngày, cơ quan giáp sĩ thứ hai của Lâm Mộc Sâm hoàn thành rồi. Lần này Lâm Mộc Sâm phát huy càng tốt, thành phẩm một thân sáng bóng màu xanh lá cây, cánh tay trước hai cây răng cưa đại đao hàn quang lập lòe, cổ thon dài, bụng bự khổng lồ đây chính là một con đường lang!

Con cơ giáp đường lang này tốc độ bình thường, phòng ngự bình thường, duy chỉ có công kích cao gần 102 – 134! Ngoài ra còn phụ thêm hai kỹ năng, một là Đột tiến, nhanh chóng xông tới một đoạn, có thể trong nháy mắt đến trước mặt địch nhân; một kỹ năng khác là Liệt địa kim quang, hai cánh tay mở ra liền có thể phóng ra cái loại kim quang công kích giống như Kim quang hồng vậy. Mặc dù lực công kích không bằng Kim quang hồng, nhưng y nhiên uy lực mạnh mẽ, đối với người chơi cấp 20 cho dù không gây sát cũng kém không được bao nhiêu, chỉ bắt quá thời gian đóng băng dài chút, phải 3 phút một lần. Thêm nữa thứ này tốc độ công kích cũng quá chậm chút rồi, thời gian giãn cách giữa hai lần công kích, cũng đủ phi kiểm công kích ba bốn lần.

Cơ quan giáp sĩ tính công kích siêu cường hoàn thành! Lâm Mộc Sâm trong lòng tràn đầy đắc ý. Duy nhất chưa đủ tốt chính là hiện tại cấp bậc Mặc môn tâm pháp của hắn không đủ, còn không có biện pháp đồng thời triệu hoán hai con cơ quan giáp sĩ. Bất quá Mặc môn tâm pháp cũng sắp đột phá, cười cơ quan giáp ưng mang theo cơ quan đường lang, rất nhanh cũng không còn là giấc mơ nữa rồi!

Bất quá chế tạo còn chưa hoàn thành, Lâm Mộc Sâm lại đem lục ngọc trúc lấy ra.

Hỏa hộc mộc tâm, lục ngọc trúc, kim quang vĩ ti, mấy dạng tài liệu bị Lâm Mộc Sâm lấp ráp nửa ngày, cũng rốt cục biến thành sản phẩm hoàn chỉnh rồi.

Thủy trúc nõ, công kích 58 – 69, ngộ tính +12, thân pháp +15, tốc độ công kích +5. Khi công kích có tỷ lệ nhất định xuyên thấu địch nhân, đối với địch nhân trên một đường thẳng tạo thành phá giáp tổn thương. Công kích phụ thêm phá ma hiệu quả, đối với tà ma gia tăng 50% tổn thương.

Hoàng phẩm vũ khí, đẳng cấp yêu cầu 25. Lâm Mộc Sâm đẳng cấp bây giờ 23, còn phải 2 cấp nữa mới có thể trang bị. Nhưng nhìn vũ khí này xong, Lâm Mộc Sâm lập tức tăng cường thăng cấp *. Đồ chơi này lực công kích so với ngang cấp phi kiếm cũng không sai biệt lắm, đến lúc đó nắm ở trong tay còn không đại sát tứ phương ?

Ngoài ra, mũi tên có hỏa hộc mộc tâm làm đầu tên cũng hoàn thành.

Hỏa mộc nõ tiễn : công kích 12 – 23, phụ thêm hỏa thuộc tính tổn thương 8 điểm, mộc thuộc tính tổn thương 7 điểm, đối với tà ma gia tăng 30% tổn thương.

Bây giờ Lâm Mộc Sâm có thể ở cửa hàng mua được bình thường mũi tên là 5 – 8 điểm, hỏa mộc nõ tiễn này công kích có thể nói nghịch thiên. Hơn nữa hỏa mộc song thuộc tính phụ thêm tổn thương, một tên sánh bằng 5 tên a !

Đáng tiếc duy nhất chính là hỏa mộc nõ tiễn này tổng cộng chỉ làm ra tới ba mươi sáu cây, mà mũi tên đồ chơi này nhưng là dùng một cây ít một cây. Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể làm riêng một cái bằng đạn đem những nõ tiễn này bỏ vào, lưu lại đợi lúc cần thiết lấy ra sử dụng.

Nõ cùng mũi tên tất cả đều kèm theo đối với tà ma phụ thêm tổn thương, nghĩ đến phải là tác dụng của lục ngọc trúc kia. Nếu như dùng để đối phó các loại tà ma quỷ quái như hồ thêm cánh. Đáng tiếc Đại tử bị tự kia là không có cách nào đi rồi, nếu không lại kiểm chút loại cây trúc bị phạt quang hun đúc này tới vui đùa một tí

Bây giờ Lâm Mộc Sâm cả người trên dưới trang bị đều thay mới, sức chiến đấu càng tăng lên một bậc. Duy độc hạn chế thực lực của hắn lên cao, cũng chỉ có đẳng cấp nhân vật cùng cấp bậc kỹ năng. Không vì cái gì khác, liền vì trang bị thủy trúc nõ kia, thả ra cơ quan đường lang, cũng muốn gia tăng luyện cấp !

Ôm đầy hùng tâm tráng chí, Lâm Mộc Sâm dứt khoát hướng khu luyện cấp ngoài thành Lạc Dương xông tới.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19 : Hoạt động

Ba hôm sau, Lâm Mộc Sâm cuối cùng đem cấp bậc tăng lên tới cấp 25, các loại tâm pháp kỹ năng phần lớn thăng cấp, chính thức trở thành cấp bậc người chơi chủ lưu ở nhóm người chơi thứ hai.

Nhóm người chơi thứ nhất căn bản đều phải 30 rồi, nhưng trên thực tế cũng không có mấy người. Dù sao không ngủ không nghỉ luyện cấp điên cuồng cũng không nhiều, coi như bây giờ rất nhiều người chơi trò chơi trừ ăn cơm đi nhà cầu ở ngoài đều không thoát game, cả ngày cả đêm đánh quái cũng khó tránh khỏi mỏi mệt. Giống Lâm Mộc Sâm như vậy, không có việc tìm tài liệu chơi chế tạo, hoặc là dẫn người làm nhiệm vụ chạy tới chạy lui, ngược lại nhiều hơn chút.

Mặc môn tâm pháp của Lâm Mộc Sâm lên tới cấp 2, rốt cục có thể mang cơ quan giáp sĩ thứ hai. Trên thực tế, thực lực chân thật của Mặc môn cho tới bây giờ mới dần dần thể hiện đi ra, dĩ nhiên cũng liền bắt đầu càng thêm đốt tiền rồi

Cơ xảo xạ thuật cũng lên tới cấp 2, trừ đem năng lực của phương diện cung nỏ tác xạ đại phúc độ cường hóa ở ngoài, lại tăng lên một kỹ năng mới.

Tấn xạ tiễn : đồng thời bắn ra hai mũi tên, bắn về phía bất đồng mục tiêu, mỗi mũi tên uy lực sát thương là 100% bình thường công kích, cộng thêm 30 điểm tổn thương.

Hơn nữa Cung nỏ thần xạ tăng một cấp kỹ năng, đồng thời có thể bắn ra ba mũi tên, uy lực biến thành 110%, cộng thêm tổn thương cũng thay đổi thành 40 điểm.

“Bất kể nói thế nào, cuối cùng là có cái kỹ năng phạm vi rồi !”

Tấn xạ tiễn thời gian đóng băng cực ngắn, thậm chí có thể bắn liền không ngừng, nhưng trả giá chính là pháp lực linh thạch cùng mũi tên tiêu hao cực lớn ít nhất cách dùng hiện tại không tính quá lớn, nhưng sau này tất nhiên là một kỹ năng kinh khủng.

Xảo thủ thiên thành cùng Cung nỏ thần xạ cũng thăng cấp, các loại thuộc tính tăng lên biến thành 10%. Loại trình độ tăng lên này đã có thể để cho hắn cùng những người chơi cung nỏ khác có rõ ràng chênh lệch, cơ quan giáp sĩ càng mạnh, cung nỏ xạ kích càng mạnh ai nói Mặc môn không có tiền đồ chứ ? Đó là bọn họ không có tìm sư phụ tốt !

Bất quá hơi đáng tiếc chính là, cấp 2 Cung nỏ thần xạ không để cho cấp bậc của kỹ năng thuộc loại cung nỏ đạt được tăng lên lần nữa, vẫn là một cấp. Bất quá một cấp này đã tương đối kinh khủng, Lâm Mộc Sâm cũng không có quá lớn thất vọng.

Liên châu tiễn lại tăng một cấp, biến thành cấp 3, ở Cung nỏ thần xạ gia trị biến thành cấp 4. Cấp 4 Liên châu tiễn có thể bắn liền năm mũi tên, lực công kích biến thành 95% bình thường công kích. Sau cấp 4 kỹ năng này tăng lên liền cùng trước kia không quá giống nhau rồi, đại khái là một giai đoạn 3 cấp. Kỹ năng này thoát nhìn cường lực nhất, gần gấp năm lần bình thường công kích a ! Nhưng trên thực tế mỗi mũi tên đều phải khấu trừ lực phòng ngự của đối phương, cấp bậc càng cao kỹ năng này cũng càng yếu ớt. Bất quá bây giờ, kỹ năng này như cũ dùng rất tốt.

Cái khác đáng giá nhắc tới chính là Lâm Mộc Sâm từ Kim quang hồng nơi đó lấy được quyển đạo thư kia Ngưng quang quyết. Đạo thư này liền mang theo một kỹ năng, bất quá kỹ năng này thật cường lực ! Lúc công kích cần tụ lực, thời gian tụ lực càng dài công kích cũng càng cao, thời gian tụ lực dài nhất có thể đạt tới 9 giây, lực công kích thì gấp bình thường 4,5 lần. Thời điểm tụ lực đến cao nhất, tiêu quái bình thường chính là một phát một ! Bất quá kỹ năng này thời gian đóng băng cũng đủ lâu, chừng 5 phút, Lâm Mộc Sâm chỉ có thể ở lúc giết chết mấy con quái yếu xù mới có thể thỉnh thoảng hưởng thụ một chút khoái cảm giây sát.

Có những thứ kỹ năng này, cộng thêm con cơ quan giáp sĩ thứ hai cơ quan đường lang, Lâm Mộc Sâm sức chiến đấu tự nhiên lại cao cao thẳng một cấp bậc, cũng dẫn phát hắn nhiệt tình luyện cấp vô cùng.

Bằng ta một thân hồng cấp trang bị này, lực trực nỏ công kích mạnh mẽ, các loại kỹ năng giống như ăn gian, cùng với cơ quan đường lang, tuyệt đối có thực lực trở thành người chơi cao cấp nhất a ! Cấp 30, lại có mấy ngày thời gian là đủ rồi !

Bất quá, trí não Chức Nữ nhưng không có cho hắn thời gian lên cấp 30.

Hệ thống thông báo : trò chơi sau 3 ngày trong hiện thực, tức 18 ngày trong trò chơi, cử hành lần đầu tiên hoạt động quy mô lớn, tình huống cụ thể mời lên trang chủ xem.

Sau khi tin tức này xuất hiện tại trong khung trò chuyện của tất cả người chơi, toàn bộ trò chơi cũng sôi trào rồi.

Trò chơi tính tới tính lui còn bắt đầu chưa tới một tháng, liền muốn cử hành hoạt động rồi ?

Tính tích cực của tất cả mọi người đều bị điều động lên tới. Hoạt động đại biểu cái gì ? Đại biểu kinh nghiệm to lớn, các loại vũ khí trang bị, pháp bảo tài liệu, nhiệm vụ kỹ năng

Nói tóm lại, hoạt động chính là kỳ ngộ a !

Trong lúc nhất thời, vô số người đồng thời thoát game, kết nối với trang chủ trò chơi, đi xem nội dung của hoạt động lần này.

Lâm Mộc Sâm tự nhiên cũng không ngoại lệ, hoạt động a, chuyện lớn như vậy làm sao có thể bỏ qua ! Mở ra trang chủ trò chơi, mấy chữ thật to liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Thiên ma sơ hiện, Đông hải huyết chiến !”

Click vào, Lâm Mộc Sâm liền thấy nội dung của hoạt động lần này.

Bối cảnh hoạt động rất đơn giản, vực ngoại thiên ma thời khắc chuẩn bị xâm lấn Thần châu đại lục, không biết sao trên Thần châu đại lục có kết giới thượng cổ tu sĩ lưu lại, vực ngoại thiên ma không vào được. Do niên đại rất xa xưa, cái kết giới thượng cổ tu sĩ lưu lại này cũng bắt đầu từ từ giãn ra, rách ra khe hở yếu ớt. Những khe hở này cực kỳ nhỏ, chỉ có thực lực cực yếu vực ngoại thiên ma mới có thể thông qua. Vì vậy để thám thính tin tức cùng luyện binh, lần đầu tiên vực ngoại thiên ma xâm lấn bắt đầu.

Lần này địa điểm vực ngoại thiên ma xâm lấn ở Đông hải, do chương môn các phái tính ra chính xác địa điểm cùng thời gian. Cũng để luyện binh cùng quen thuộc vực ngoại thiên ma, chương môn các phái quyết định do đệ tử trẻ tuổi qua diệt trừ nhóm vực ngoại thiên ma này. Từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc hoạt động, người chơi các phái cũng có thể tại môn phái mình nơi đó nhận lấy các loại nhiệm vụ, có thể đạt được gấp đôi điểm cống hiến sư môn cùng với đại lượng linh thạch thưởng cho.

Trong hoạt động giết chết vực ngoại thiên ma hoặc là làm ra những cống hiến khác, có thể đạt được tích phân của hoạt động. Cuối hoạt động tích phân có thể tới chỗ chương môn môn phái của mình tiến hành rút thăm trúng thưởng, phần thưởng có các loại vũ khí trang bị pháp bảo tài liệu thậm chí kỹ năng đạo thư vân vân. Tích phân càng nhiều, đạt được khả năng phẩm chất phần thưởng càng tốt lại càng lớn.

Không thể không nói, công ty trò chơi rất biết nắm bắt tâm lý người chơi. Nếu là nói hoạt động tích phân trực tiếp đổi phần thưởng, có lẽ rất nhiều người chơi cũng sẽ không để ý như vậy, đồ vật thưởng cho tất cả mọi người có thể đạt được sao, cũng không phải là độc nhất vô nhị.

Nhưng cái rút thăm trúng thưởng lại bất đồng. Trong trò chơi này rút thăm trúng thưởng không thể nào để cho người chơi không thu hoạch được gì, kém cỏi nhất cũng kém không tới đi đâu, nhưng là lại có tỷ lệ nhất định đạt được đồ vật quý hiếm ! Nói không chừng một tên vận cứt chó rút trúng cái cực phẩm đạo thư gì đó là có thể một giây biến thành cao thủ !

Cho nên Lâm Mộc Sâm có thể dự đoán được, đến lúc đó cảnh tượng náo nhiệt tại Đông hải.

Sau khi xem tư liệu của hoạt động xem xong, Lâm Mộc Sâm lập tức khẩn cấp lần nữa đăng nhập trò chơi, không nói hai lời liền bay trở về môn phái.

“Chương môn đại nhân ! Nghe nói vực ngoại thiên ma sắp xâm lấn Thần châu, đệ tử nguyện vì chống đỡ thiên ma xuất một phần lực !”

Chỗ trung tâm đại diện Mặc môn, chương môn Mặc Hà uy nghiêm nhìn Lâm Mộc Sâm đang lớn tiếng hô to phía dưới.

Không sai, Lâm Mộc Sâm sau khi trở lại trò chơi, lập tức bỏ chạy tới chỗ chương môn tiếp nhiệm vụ rồi. Trên thông báo của hoạt động không phải nói sao, lập tức bắt đầu ! Nói cách khác, bắt đầu từ bây giờ là có thể nhận nhiệm vụ thiên ma xâm lấn !

Tuy nói loại nhiệm vụ cho giai đoạn chuẩn bị trước này thường cho tích phân gì đó sẽ không nhiều, nhưng góp ít thành nhiều sao ! Thăng cấp gì đó, chờ một chút lại nói tới cũng được

Chương môn hiển nhiên đối với đệ tử như thế năng nổ chống lại thiên ma rất là hài lòng : “Rất tốt, Tùng Bách Ngô Đồng, làm đệ tử của Mặc Ngôn trưởng lão, ngươi càng nên trở thành tấm gương cho những đệ tử khác, vì chống đỡ thiên ma làm ra cống hiến ! Bây giờ thiên ma còn chưa xuất hiện, bất quá lo trước khỏi họa, công việc chuẩn bị tất nhiên không thể thiếu ! Ngươi liền qua chỗ Mặc Thủ trưởng lão nơi đó, xem hắn có chỗ nào dùng được cần tới ngươi không !”

Vì vậy Lâm Mộc Sâm hí hửng lại chạy đến chỗ Mặc Thủ trưởng lão, nghe người này sai bảo.

“Lần này thiên ma xâm lấn, Mặc môn ta tất nhiên cũng muốn xuất một phần lực lượng. Trong đó trọng yếu nhất, chính là cơ quan giáp sĩ của Mặc môn ta ! Bất quá hiện tại tài liệu tạm thời thiếu hụt, không bằng người đi ngay tìm chút tài liệu chế tạo cơ quan giáp sĩ tới !”

Chuyện này Lâm Mộc Sâm quen a ! Trước cấp 20 Lâm Mộc Sâm cơ hồ đem các loại cây chung quanh Mặc môn đều chặt rồi ! Nhận lấy danh sách trưởng lão đưa tới, Lâm Mộc Sâm lập tức giá ngự cơ quan giáp ung, hướng trong núi lớn chung quanh chui vào.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20 : Hoạt động bắt đầu

Trên thực tế ba hôm sau, trong trò chơi bờ biển Đông hải.

Đông hải bên này cũng có một cái môn phái, hơn nữa còn là đại môn phái của hệ thống, so Mặc môn chỉ có hơn chứ không kém Bồng lai phái.

Bồng lai phái cũng coi là một kiếm phái, chỉ bất quá thuật phi kiếm chỉ có thể tính là trung lưu, càng chú trọng nhiều hơn là pháp thuật.

Đệ tử Bồng lao lúc xuất hành, phi kiếm chỉ có một loại tác dụng như công cụ thay thế cho đi bộ. Thật muốn đánh đứng lên, đó là hỏa diễm bay loạn băng châm cuồng vũ, hoa lệ vung vãi. Cho nên ở trong trò chơi, Bồng lai cũng coi là môn phái đông người, so với Mặc môn không biết mạnh hơn tới chừng nào.

Mà thiên ma xâm lấn lựa chọn Đông hải, cũng nhiều nhiều ít ít coi như là phạm vi thế lực bên trong Bồng lai phái.

Đông hải lớn như thế, tự nhiên không thể nào khắp nơi đều là địa điểm hoạt động. Địa điểm hoạt động được chọn tại một mặt biển ở gần bờ biển, bốn phía đảo nhỏ mọc như rừng, bình thường xuất hiện quái vật đều là hơn cấp 30. Một loại mà nói, bây giờ người chơi có thể ở mảnh đất này luyện cấp cũng không nhiều, hẳn coi như là tương đối vắng lặng.

Nhưng có hoạt động liên không giống với rồi. Mảng lớn mảng lớn người chơi chen chúc mà tới, có thể nói trong toàn bộ trò chơi tất cả người chơi cấp 20 trở lên đều tập trung vào nơi này. Công ty trò chơi sớm có chuẩn bị, đem phạm vi hoạt động thật to về một vòng tròn, chứa mấy triệu người chơi không vấn đề gì.

Các môn phái đều ở bờ biển Đông hải thành lập trú địa, trên căn bản cũng chính là tùy tiện dựng mấy cái lều, một đám NPC vây quanh lều bảo vệ các trưởng lão gì đó tham gia hoạt động bao vây tiêu diệt lần này ở bên trong, không có chương môn, chương môn đều ở lại thủ môn phái, để ngừa vực ngoại thiên ma thừa dịp hù mà vào.

Dĩ nhiên, nghĩ đến chỉ cần những vực ngoại thiên ma kia không có hù đầu óc, cũng sẽ không vọt tới chỗ bên này đang có một đám đông NPC cao thủ bảo vệ. Mà đám NPC này chắc chắn cũng sẽ không đối với đệ tử trẻ tuổi của bốn phái xuất thủ giúp một tay đơn giản mà nói, đây chính là cứ điểm có thể nhanh chóng nhận và giao nhiệm vụ.

Lâm Mộc Sâm đã sớm nhận một cái nhiệm vụ, bây giờ đang cười cơ quan giáp ung dừng ở trên mặt biển, chờ đợi vực ngoại thiên ma xuất hiện. Giết quái có tích phân ! Làm nhiệm vụ có tích phân ! Tích phân nhiều có thể rút thăm trúng thưởng đôi đồ tốt ! Cơ hồ tất cả mọi người ôm ý nghĩ như vậy, mỗi người cũng ngược đầu nhìn bầu trời bị mây đen che phủ.

Phiến khu vực này quái vật phần lớn đều là sinh vật dưới nước, cấp bậc vượt qua người chơi hiện tại một đoạn, nhưng dù sao người chơi bây giờ thật sự là quá nhiều tùy tiện cả một con ra tới thì có vô số phi kiếm bay qua, mặt cũng không hiện xong liền lần nữa trầm xuống, ở trên mặt biển lưu lại hoặc nhiều hoặc ít hoặc có hoặc không trang bị tài liệu.

Thấy trăng cảnh này, Lâm Mộc Sâm tự dừng liền tưởng đến ban đầu ở tân thủ thôn bây giờ cảnh tượng, cùng tân thủ thôn giết gà nhà chó vườn đó là giống nhau như đúc a. Nghĩ đến tình cảnh lúc ấy, Lâm Mộc Sâm không khỏi lệ rơi đầy mặt.

Làm phiền các người anh dừng giết quái, lúc này mới cho ta cơ hội bái Mặc môn trưởng lão làm sư. Các bạn học của tân thủ thôn, tinh thần xả thân vì người của các người, ta ghi mãi trong tim

Cho nên nói, lịch sử chính là đang không ngừng tái diễn chuyện lúc trước. Vô số người chơi lúc nhàn rỗi vô sự nhìn chăm chăm mặt biển chờ cả quái, mong đợi quái vật ba mươi mấy cấp này có thể tuôn ra chút trang bị pháp bảo gì đó vượt quá đẳng cấp trước mắt, nhưng không biết, vực ngoại thiên ma đã lặng lẽ phủ xuống.

Nhóm người đầu tiên phát hiện vực ngoại thiên ma tự nhiên không thể nào là bọn người cầm đầu đội cả quái, mà là giống như Lâm Mộc Sâm cái loại người này ăn thua thiệt khi cướp quái, bây giờ cũng núp ở một bên xem náo nhiệt.

Trong mây đen, đột nhiên xuất hiện vô số điểm đen. Trong nháy mắt những điểm đen này càng lúc càng lớn, nhãn lực tốt đã nhìn ra, những điểm đen kia chính là từng con vực ngoại thiên ma hình thù kỳ lạ.

Vô số phi kiếm đột nhiên sáng lên, từng đạo bóng người xông lên trời. Lâm Mộc Sâm tự nhiên cũng không ngoại lệ, lập tức giá ngự cơ quan giáp ứng hướng giữa không trung bay đi. Dĩ nhiên hắn không có ngu đến mức trực tiếp vọt tới trung tâm của vực ngoại thiên ma, mà là tại mé ngoài kiếm mấy con đơn lẻ vực ngoại thiên ma, yên tĩnh một người mò qua.

Có thể nói, đợt thứ nhất thiên ma phủ xuống này, đối với người chơi mà nói là một tai nạn.

Phần lớn người chơi cũng đem vực ngoại thiên ma xem thành bình thường quái tới cả, nhưng không nghĩ hệ thống này tổ chức đại hoạt động, có thể đơn giản như vậy sẽ để cho người chơi cảm thấy tốt ?

Vô số vực ngoại thiên ma thành đoàn kết đội rơi xuống, thật là mây đen cuộn cuộn ma khí ngất trời. Người chơi một khi vọt vào bên trong mây đen quanh đám vực ngoại thiên ma kia, nhất thời tốc độ hạ nhanh, thân trúng các loại mặt trái trạng thái. Không đợi phản ứng kịp, các loại màu sắc ánh sáng từ trong tay của những vực ngoại thiên ma kia rơi xuống, trong lúc nhất thời không biết cúp bao nhiêu tên người chơi, chỉ thấy được bạch quang chớp loạn, đem mây đen bao trùm mặt biển cũng chiếu sáng.

Lâm Mộc Sâm tìm tới là một con tứ tí độc giác (4 cánh tay 1 sừng) vực ngoại thiên ma, hình thể lớn cỡ hắn cộng thêm cơ quan giáp ứng hơn nữa cơ quan đường lang như vậy. Lâm Mộc Sâm tự nhiên sẽ không giống những người chơi khác lỗ mãng như vậy xông lên, xa xa Liên châu tiễn bắn mấy cái, chỉ thấy vực ngoại thiên ma kia sinh mệnh vèo đi xuống một phần năm, sau đó một đoàn hắc hỏa lớn liền từ trong miệng vực ngoại thiên ma kia phun ra ngoài.

Lâm Mộc Sâm vội vàng tránh né, nhưng tránh vô đưa gặp vô đưa. Một con vực ngoại thiên ma khác có 3 con mắt từ trong con mắt dựng đứng trên trán bắn ra một đạo ánh sáng, khó khăn lắm chỉ quẹt qua bờ vai của hắn.

Vì vậy cả một tiếng Lâm Mộc Sâm sinh mệnh liền rớt một nửa.

Lâm Mộc Sâm nhất thời quay đầu bỏ chạy, không chút nào do dự.

Nói giỡn, vực ngoại thiên ma này sinh mệnh so được với Boss cỡ nhỏ, công kích so được với Boss cỡ trung. Nếu như chỉ có một mình còn có thể thử một chút một mình đấu, cùng tiến lên tới nhiều mấy con, mình chính là đi đưa đồ ăn !

Một hơi chạy tới môn phái trú điểm, Lâm Mộc Sâm lúc này mới dừng lại hít thở nghỉ ngơi. Ngẩng đầu nhìn lại, đã sớm phân biệt không ra con thiên ma nào là mới vừa rồi cùng mình chiến đấu.

Thuận tay cầm một viên thuốc nuốt xuống, Lâm Mộc Sâm liền núp ở trong NPC bao vây ngồi tĩnh tọa.

Trong trò chơi - Ngự kiếm tiêu dao - tự nhiên cũng là có các loại đan dược, bổ sinh mạng bổ pháp lực, cũng có thể phụ thêm các loại hiệu quả phụ trợ. Trước khi hoạt động bắt đầu, Lâm Mộc Sâm liền mua khá nhiều cao cấp đan dược, tốn mấy trăm lượng vàng, để cho hắn đau lòng muốn chết rồi.

Trong trò chơi này đan dược cũng không giống như những trò chơi khác như vậy có thời gian đồng bằng, mà là dùng “đan độc” khái niệm này để thay thế. Đan dược ăn trong một đơn vị thời gian càng nhiều, tích lũy đan độc càng nhiều. Khi tới một thời điểm cực hạn, đan dược cũng sẽ không cung cấp bất kỳ hiệu quả nào, ở trên thân người chơi cũng sẽ xuất hiện các loại mặt trái trạng thái.

Cho nên ăn đan dược nhất định phải tiết chế đan dược nhiều hơn nữa, cũng không có thể tham ăn a

Bình thường mà nói, cao cấp đan dược đan độc so với cấp thấp đan dược mà nói cao hơn, nhưng lại tính theo lượng máu bổ sung, dựa theo tỷ lệ đến xem, còn là ăn cao cấp đan dược càng thêm có lợi chút. Cho nên cao cấp đan dược giá cả một mực giá cao không hạ, không riêng gì trong cửa hàng bán phải so cấp thấp đan dược cao hơn gấp mấy lần thậm chí mấy chục lần, ngay cả người chơi chế tạo ra cao cấp đan dược tiền vốn cũng cao thái quá.

Dĩ nhiên, giống như Lâm Mộc Sâm như vậy bị thương ăn viên thuốc ngồi tĩnh tọa chữa thương cũng không có vấn đề gì lớn, chẳng qua là nhanh thêm một chút tốc độ khôi phục sinh mệnh mà thôi.

Hồi phục tốt lắm, Lâm Mộc Sâm lần nữa đứng lên. Giữa không trung người chơi cùng vực ngoại thiên ma đã đánh khó bề phân biệt, loạn thành nhất đoàn. Thịnh thoảng thì có điểm đen từ giữa không trung rơi đến trên mặt biển, sau đó liền đưa tới một đám người chơi cướp đoạt. Dĩ nhiên, càng nhiều thời điểm là bạch quang lóe lên, để cho người ta không khỏi liên tưởng tới bắn pháo hoa vào mùa xuân

Rất nhiều người chơi đều là thành đoàn kết đội cùng vực ngoại thiên ma chiến đấu, nếu phối hợp thuần thục bao nhiêu cũng có thể tự vệ. Nhưng đơn độc luyện cấp liền bị kịch rồi, đối phó một con còn có thể miễn cưỡng duy trì, nhưng nói không chừng lúc nào cũng sẽ bị đánh lên

Nhìn một hồi, Lâm Mộc Sâm cũng là từ trong nhìn ra một chút môn đạo tới.

Mình một mình đấu gặp nguy hiểm, tổ đội hiện tại bên thân lại không có người, đi cướp thành quả thắng lợi của người khác lại có chút không ổn

phương pháp duy nhất, chính là kiếm cá lọt lưới.

Luôn có chút vực ngoại thiên ma là bị người chơi đánh cho tàn phế máu, sau đó đột nhiên bộc phát đem người chơi giết. Loại vực ngoại thiên ma này sinh mệnh sẽ không lập tức hồi phục, lại còn mang theo chút máu chạy nhảy tán loạn. Mà thiên ma như vậy, không phải là con mồi tốt nhất hay sao ?

Lâm Mộc Sâm lập tức hưng phấn, giá ngự cơ quan giáp ưng lạng lẽ bay lên, giờ lục trúc nõ trong tay lên, thận trọng nhìn chăm chăm vực ngoại thiên ma cùng đám người chơi đang chiến đấu trên đỉnh đầu.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21 : Kêu bạn gọi bè

Lâm Mộc Sâm chiến thuật này là chính xác. Ngày thứ nhất hoạt động, người chơi đánh nhau căn bản không có bài bản, thương vong vô số, lưu lại thiên ma tàn máu tự nhiên không ít. Lâm Mộc Sâm liền nhờ cơ quan giáp ưng tốc độ siêu nhiên kia của mình, bay tới bay lui không ngừng cướp đầu người, tích phân hoạt động tã tã tăng lên.

Thu đầu người cũng là một loại kỹ xảo, dĩ nhiên hắn có cung nõ với cự ly công kích vượt xa là một ưu thế, mà cơ quan đường lang của hắn liền là ưu thế thứ hai.

Bây giờ người chơi Mặc môn có thể mang cơ quan giáp sĩ thứ hai không ít, nhưng có thể giống hắn có cơ quan giáp sĩ mạnh như vậy cũng không có mấy. Lâm Mộc Sâm rất tự nhiên đem tinh phách của Kim quang hồng bỏ vào cơ quan đường lang, để cho cơ quan đường lang này lực công kích tăng thêm một bậc. Vừa hết đồng bằng một cái liền Đột tiến xông tới, Liệt địa kim quang quét qua, lập tức là có thể quét rơi vực ngoại thiên ma một đoạn máu. Sinh mệnh còn dư lại không được nhiều lắm, dễ dàng liền bị chém xuống tới.

Cơ quan đường lang cường lực là cường lực, bắt quá kỹ năng ba phút một lần, thật to ảnh hưởng hiệu suất. Nhưng hiệu suất của Lâm Mộc Sâm cũng không có cao bao nhiêu, dù sao hắn còn phải bảo vệ tánh mạng.

Trong thời gian chuẩn bị thực tế ba ngày trong trò chơi mười tám ngày, Lâm Mộc Sâm mặc dù chuyên tâm làm các loại nhiệm vụ môn phái hạ đạt, nhưng cấp bậc cũng ít nhiều thăng hai cấp. Hiện tại chết rồi một cấp tổn thất có thể lớn rồi,

Hơn nữa tại trong hoạt động này, cũng không phải là người chết rồi hồi sinh lại có thể lập tức tham chiến, ít nhất phải ở bên ngoài chiến trường chờ thêm 6 canh giờ mới được. Lâu dần xuống, chết một lần tổn thất xa xa không chỉ kinh nghiệm một cấp đơn giản như vậy.

Vừa bị ổi chạy khắp nơi, vừa tìm kiếm thiên ma tàn máu, Lâm Mộc Sâm cư nhiên cũng ở nơi đây lăn lộn cá như cá gặp nước. Mặc dù không phải giết chết thiên ma từ đầu đến đuôi cho nên không có biện pháp đạt được đầy đủ kinh nghiệm, nhưng không chịu được góp ít thành nhiều a ! Đám thiên ma này cho kinh nghiệm rất phong phú, Lâm Mộc Sâm bận rộn mấy giờ, kinh nghiệm mất thấy tăng hơn một nửa.

Tốc độ thăng cấp như vậy, so với bình thường cả quái làm nhiệm vụ phải nhanh hơn nhiều !

Hướng chỉ, sư môn bên kia còn có nhiệm vụ có thể làm. Dĩ nhiên vừa mới bắt đầu không có gì đặc biệt, không phải là thu thập nhiều ít mấy cái sừng của vực ngoại thiên ma. Nhiệm vụ này Lâm Mộc Sâm đã hoàn thành tốt mấy chuyến, kinh nghiệm linh thạch cống hiến sư môn cùng tích phân hoạt động cũng vớt không ít.

Dĩ nhiên, vực ngoại thiên ma rút đồ tỷ lệ cũng tương đối khá, hơn nữa rút đều là trang bị cấp 30 trở lên ! Bây giờ Lâm Mộc Sâm đã góp nhặt nửa bộ trang phục thân pháp ngộ tính, chính thích hợp hắn sử dụng. Chỉ bắt quá cấp bậc hiện tại không đủ, còn chỉ có thể đặt ở trong túi đồ nhìn phát thèm.

Trang bị của những môn phái khác tự nhiên cũng thu lại, sau khi hoạt động kết thúc cầm đi bày sạp cũng không sai sao ! Hoạt động này mặc dù náo nhiệt, nhưng cũng không phải là tất cả người chơi cũng tới đây tham gia. Hơn nữa còn có vô số người chơi chưa tới cấp 20, chờ bọn hắn lên tới 30, cũng cần thay đổi trang bị không phải sao ?

Tóm lại ngày thứ nhất hoạt động này, Lâm Mộc Sâm như cá gặp nước, thu hoạch thật to.

Bắt quá đến ngày thứ hai, hắn cũng không có vận khí tốt như vậy nữa rồi.

Ngày thứ nhất đám người chơi chết thảm trọng rút kinh nghiệm xương máu, quyết tâm không hề tiếp tục vô tổ chức vô kỷ luật nữa. Vì vậy kêu bạn gọi bè kết thành đội ngũ, đoàn kết nhất trí cả thiên ma. Những bang hội kia thì càng không cần phải nói, mỗi người dựa theo nhân số thể lực lớn nhỏ tương ứng bao sân lớn nhỏ, chuyên môn ở nơi này cướp giết thiên ma.

Cứ như thế, dạng người chơi đơn lẻ giống Lâm Mộc Sâm vậy sẽ rất khó kiếm thiên ma tàn máu được nữa. Dĩ nhiên nếu như có thiên ma lẻ đội hắn cũng không phải không giải quyết được, chỉ bắt quá hiệu suất hoàn toàn không cách nào cùng ngày hôm qua so sánh.

Cùng tác biến (nghèo tức phải thay đổi), Lâm Mộc Sâm cũng bắt đầu muốn tìm bằng hữu nào đó tới tổ đội giết quái.

“Uy uy, Phong Linh Thảo, bây giờ đang ở đâu ? Có phải hay không ở Đông hải giết thiên ma ? Có đội ngũ chưa ? Có muốn hay không cùng nhau tổ đội ?”

Lâm Mộc Sâm trước tìm chính là người quen ở tân thủ thôn Phong Linh Thảo. Sau khi phân biệt lúc cấp 10, hai người cũng bảo trì liên lạc, nhưng từ đó vẫn chưa gặp mặt lại.

“A, là Ngô Đồng a, người không nói sớm ! Ta bây giờ cùng tỷ muội của bang hội cùng nhau đây ! Bắt quá người chờ một chút, các nàng người đủ nhiều, một hồi ta đi tìm người !”

Phong Linh Thảo chưa nói, nghĩa khí thứ nhất, cam kết lập tức tới ngay.

“Lâm Phong huynh, người bây giờ có đang bận gì không ? Cái gì ? Đang nhàn chán ? Không bằng chúng ta cùng nhau tổ đội cả thiên ma ? Tốt tốt, tọa

độ của ta là”

“Uy, Khổ Hải a, bây giờ có đội ngũ hay không ? A, có, vậy coi như xong. Ta nhưng thật ra muốn tìm mấy bằng hữu cùng nhau cà cà thiên ma cái gì ? Người liền qua tới ? Tốt”

Vì vậy, Lâm Mộc Sâm thành công đem ba người trong danh sách hảo hữu của mình kéo tới đây. Nhắc tới thời gian một tháng chơi trò chơi Lâm Mộc Sâm thật đúng là không có thêm mấy tên hảo hữu, duy nhất một tên không có gọi chính là Thiên Địa Nhất Kiếm nghĩ đến đại bang chủ kia mà đồng ý cùng đi cà thiên ma, vậy tất nhiên là đầu óc có vấn đề rồi.

Trong chốc lát, bốn người tụ ở cùng nhau. Đầu tiên đến chính là Phong Linh Thảo, bất quá lúc Lâm Mộc Sâm thấy một bóng người mặc tăng bào vội vội vàng vàng ngự kiếm bay tới, ngờ ra không nhận ra được.

“Thế nào, không nhận ra ?”

Người vừa tới nhìn Lâm Mộc Sâm, giả bộ tròn mắt. Lâm Mộc Sâm thân thể ngã ngựa cẩn thận quan sát nửa ngày, mới làm ra biểu cảm chột hiệu : “Sur thái, trong thân ta đây không có vật gì, hóa duyên cũng không cần tìm ta rồi ?”

Sau đó Phong Linh Thảo đầu đội mũ tăng đối diện lập tức thả ra một thanh phi kiếm, làm bộ muốn đem Lâm Mộc Sâm chém làm đôi. Lâm Mộc Sâm lập tức cười xin tha thứ, hai người cười mắng hai tiếng lúc này mới tính gặp lại xong xuôi rồi.

“Sách sách, ta nói Phong Linh Thảo a, không nghĩ tới tăng y này cùng người còn rất hợp đừng hiểu lầm, ta cũng không phải là nói người thích hợp làm ni cô, chỉ là thiết kế của tăng bào này tựa hồ vừa đúng tôn lên vóc người của người”

Phong Linh Thảo vóc người thuộc về kiện mỹ hình, thân cao chân dài, có dáng làm người mẫu. Tăng y này cũng là công ty trò chơi tí mỉ thiết kế, có thể biểu lộ ra thân hình của người chơi phái nữ nếu không như vậy một môn phái ni cô, y phục lại xấu xí, mạnh hơn nữa cũng sẽ không có cô gái chọn.

Phong Linh Thảo lại hưng hăng lại hào sảng, nàng cũng là một cô gái. Nghe được Lâm Mộc Sâm tán thưởng tự nhiên cũng là tương đối cao hứng, ánh mắt cười nheo lại, trên mặt tràn đầy đắc ý.

Hai người đang trò chuyện, hai người khác cũng lục tục đến. Lâm Mộc Sâm đối với ba người nhất nhất làm giới thiệu, gửi lời mời tổ đội qua, bốn người liền tổ đến trong cùng một đội ngũ.

Sau khi tổ đội, đầu mập tai to Khổ Hải kia vẫn cứ nhìn chăm chăm vào Phong Linh Thảo không rời mắt. Phong Linh Thảo cũng là kỳ quái, thậm chí mặt mang ngượng ngùng.

“Hòa thượng này có tật gì sao ?”

Lâm Mộc Sâm từ Phong Linh Thảo nơi đó nhận được như vậy một cái tin tức, mình cũng có chút lúng túng. Trong ba người hắn và Khổ Hải lui tới thời gian ngắn nhất, nhưng lại cảm thấy người này mặc dù bị ối một chút, cũng không phải người không biết vì chuyện chung. Tại sao đột nhiên thất thố như thế ?

Chính lúc này thì, Khổ Hải nói chuyện : “Cái này Phong Linh Thảo, ta tựa hồ nghe qua tên của người, chẳng lẽ người là người của Thiên hạ vi công ?”

Phong Linh Thảo sừng sốt, gật đầu một cái : “Không sai, không nghĩ tới người cũng biết bang hội bọn ta ! Bang hội bọn ta rất nổi danh sao ?”

Khổ Hải nghe được Phong Linh Thảo thừa nhận, lập tức lặng lẽ lau mồ hôi, lảng lảng cách xa nàng một chút : “Nghe nói qua, trên diễn đàn rất nổi danh a, Thiên hạ vi công, Vạn thụ vô cương hai đại hủ bang hội phái nữ sao !”

Lâm Mộc Sâm cũng hít một hơi lạnh khí. Mặc dù Khổ Hải nói lời nói không rõ ràng, nhưng hắn vẫn là nghe đi ra. Bang hội hủ nữ (gái quậy) ! Bây giờ thế lực của hủ nữ đã lớn như vậy ? Cũng có thể ở trong trò chơi dựng bang hội rồi ?

Phong Linh Thảo sau khi nghe lời của Khổ Hải lời của, cặp mắt sáng lên, ngẩng đầu ưỡn ngực về mặt đắc ý : “Ha ha ha, không cần trốn tránh, chính là bang hội hủ nữ sao ! Không có gì, ta là hủ nữ ta tự hào ! Nam nam mới là vương đạo, công thụ mới là thiên lý a !”

Sau đó nàng quay đầu nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong, dường như muốn tại trên mặt hắn nhìn ra bông hoa tới : “Tựa như vị Ngọc Thụ Lâm Phong huynh này, mặt hoa da phấn như vậy, chính là đối tượng bang hội bọn ta sùng bái ! Vô luận là công là thụ, vậy đều là phong cảnh tuyệt mỹ a”

Lâm Mộc Sâm lập tức cùng Ngọc Thụ Lâm Phong nhích lại gần nhau, nhường cho Phong Linh Thảo một khoảng đất trống rộng rãi bên người. Quá đáng sợ loại sinh vật này, thật là quá đáng sợ

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22 : Boss hiện thân

Đám ba thằng Lâm Mộc Sâm đều không phải là hạng người cô lậu quả vẩn, bình thời cũng xem cái diễn đàn nhìn cái phim ảnh gì đó, đối với hủ nữ một cái quần thể cường đại mà lại kỳ lạ này tự nhiên có điều nghe thấy. Chỉ bất quá những thứ này cả ngày trầm mê tại trong nhân vật của tiểu thuyết phim ảnh cứ nhiên chạy đến trong trò chơi lập bang, cái này ít nhiều để cho người ta cảm thấy kinh ngạc.

Phong Linh Thảo cười to mấy tiếng, sau khi đem tất cả mọi người hù dọa né ra, biểu lộ dương dương đắc ý, lại cũng không có tiếp tục trêu đùa. Nhưng ánh mắt của nàng xem Ngọc Thụ Lâm Phong cùng Lâm Mộc Sâm, lại như cũ để cho người ta rợn cả tóc gáy như vậy.

Ngọc Thụ Lâm Phong tự nhiên cảm giác gió rét thấu xương, ngay cả Lâm Mộc Sâm cũng cảm thấy có gì đó không đúng. Trong lòng vẫn còn thầm nghĩ, không phải nói hủ nữ chỉ đối với đẹp trai anh tuấn có niệm tưởng sao, thế nào cảm giác nàng thỉnh thoảng vẫn còn ngắm mình ?

Nói tóm lại, bốn người có thể nói là mỗi người có tâm sự riêng, tâm tư bất đồng nhắm hướng trong chiến trường bay đi.

Bất quá chiến đấu vừa mở ra, ai cũng không có tâm tư lại đi nghĩ hủ nữ không hủ nữ vấn đề kia nữa rồi.

Phong Linh Thảo mặc dù gia nhập Ân nguyệt am, là một môn phái Phật môn, nhưng sử dụng vẫn là phi kiếm. Trong Phật môn cũng có thuyết pháp về Phật kiếm, uy lực so với bình thường phi kiếm không kém đi nơi nào, càng nhiều hơn rất nhiều thuộc tính Phật môn đặc biệt có. Tỷ như từ tà phá ma chính là một loại cơ bản nhất, chống lại vực ngoại thiên ma uy lực càng tăng.

Lúc bốn người thấy một vực ngoại thiên ma, Phong Linh Thảo chính là người thứ nhất vọt tới. Dưới chân đạp thanh phi kiếm, trong tay cầm một thanh phi kiếm khác trực tiếp bay ra ngoài, hướng vực ngoại thiên ma kia chém một nhát, oanh một tiếng, lại đem vực ngoại thiên ma kia chém lao đảo về phía sau, trượt ra hơn mười thước xa, sinh mạng càng là mất thường có thể thấy được rút một đoạn.

Ba người còn lại lập tức trợn to cặp mắt, em ni cô này cũng quá bạo lực rồi

Tuy nói Phật môn công pháp phần lớn cường điệu rèn luyện thân thể, lực lượng bình thường cũng sẽ không nhỏ, nhưng lớn đến trình độ như vậy cũng đủ để cho người ta chất lưỡi hít hà.

Phong Linh Thảo đứng lý không buông tha người, lập tức chỉ huy phi kiếm trên dưới bay lượn, ở bên người vực ngoại thiên ma vòng vo không ngừng. Bất quá vực ngoại thiên ma đồ chơi này thật sự là da dày thịt chắc, một người đối phó có chút cố hết sức. Những người khác vừa nhìn, lập tức cũng đều gia nhập vào trong chiến đấu.

Ngọc Thụ Lâm Phong cùng Lâm Mộc Sâm một dạng đều là đệ tử Mặc môn, tay cầm tự nhiên cũng là cơ quan giáp sĩ. Hắn và Lâm Mộc Sâm lộ số bất đồng, vì duy trì phong độ phi phạm của mình, dưới chân hắn cũng không cưỡi cơ quan giáp sĩ, mà là đạp cơ quan phi kiếm. Mười mấy tiểu phi kiếm ở dưới chân hắn không ngừng biến ảo hình dáng, để cho hắn nhìn qua càng thêm phiêu dật xuất trần. Hai cơ quan giáp sĩ của hắn một con phi thiên hồ một con song vĩ lang, công kích cũng nhìn ra được không phải là những hàng bình thường chế tạo ở Mặc môn.

Khô Hải là một hòa thượng, chuyên tu cư nhiên không phải là pháp quyết công kích, mà là phụ trợ ! Các loại Phật quang giao thể thoáng hiện, phạm xướng (tụng kinh) không ngừng bên tai. Mấy người trên thân cũng được tăng mấy loại trạng thái, sức chiến đấu trực tiếp tăng lên một cấp bậc. Bất quá người này sức chiến đấu của mình cũng không phải nói đùa, mang theo trạng thái so mọi người khác còn nhiều hơn xông lên, một chuỗi phương tiện sạn cũng chém vào vực ngoại thiên ma ngao ngao kêu loạn.

Lâm Mộc Sâm ở một bên chỉ huy cơ quan đường lang đi lên chém mạnh, mình lại núp ở mặt sau một tên tiếp một tên từ từ bắn. Vừa bắn vừa ghen ghét nhìn Phong Linh Thảo, phi kiếm cái gì, ta mới không có vấn đề đâu !

Sức chiến đấu của bốn người tự nhiên so Lâm Mộc Sâm một người mạnh hơn nhiều, khoảnh khắc trước thì chém chết một con thiên ma. Vì vậy bốn người càng thêm ý khí phong phát, quay đầu liền hướng một đầu thiên ma khác gần nhất vọt tới.

Lâm Mộc Sâm bốn người này tại trong khu vực hoạt động vậy coi như là đoàn thể nhỏ đến không thể nhỏ hơn được nữa, tự nhiên cũng không ai chú ý. Vực ngoại thiên ma nhiều như vậy, giết cũng giết không hết, cướp quái gì đó tự nhiên cũng rất khó phát sinh. Một đường khám qua thiết thái (chém dưa sắc thức ăn), bốn người thu hoạch càng ngày càng nhiều, hăng hái tự nhiên cũng liền càng ngày càng cao.

Cũng không biết giết bao lâu, đang hưng phấn bốn người đột nhiên nghe được bên cạnh truyền tới một tiếng thét kinh hãi : “Đó là cái gì ? Boss ?”

Bốn người trong lòng cả kinh, đồng thời ngẩng đầu, chỉ thấy một con vực ngoại thiên ma khác xa so với những con thiên ma khác lớn hơn rất nhiều, đang vỗ một đôi cánh cực lớn, khí thế hung hăng nhào xuống phía dưới.

Boss! Đây là bốn người lần đầu tiên thấy Boss trong vực ngoại thiên ma ! Trong ngày thứ nhất chiến đấu, cơ hồ không có người nào gặp được Boss, vốn tưởng rằng hoạt động này chẳng qua là cả tiểu quái mà thôi, không nghĩ tới Boss vậy ngày thứ hai mới sẽ xuất hiện !

Chỉ thấy những người chơi kẻ bên vừa rồi vẫn còn ở giết tiểu quái đột nhiên đồng loạt hét một tiếng, ào ào ngự kiếm bay lên không, hướng Boss kia vọt tới.

Boss là cái gì ? Là vũ khí, là trang bị, là pháp bảo, là đạo thư !

Tiểu quái thiên ma cũng rất nhiều thứ tốt như vậy, Boss roi đồ thì càng không cần nói !

Lâm Mộc Sâm bốn người nhưng không có kích động như vậy. Một tiểu quái thiên ma liền phòng cao máu dày, một con Boss như vậy là dễ dàng giết thể sao ? Chậm hơn một hồi cũng không có gì, dù sao rơi xuống vật phẩm chỉ nhìn cuối cùng một kích, sớm chạy qua không phải là có nhiều chút kinh nghiệm mà thôi.

Hơn nữa, con Boss này cũng không phải là cái cọc gỗ, dễ dàng như vậy liền bị một đám người ô hợp giết chết sao ?

Chỉ thấy người chơi động thân trước hết đã vọt tới bên thân con Boss có tên là Cự sĩ thiên ma kia, các loại phi kiếm pháp bảo đồng thời bay ra ngoài. Nhưng thấy Cự sĩ thiên ma nộ quát to một tiếng, bên cạnh phi kiếm pháp bảo tất cả dừng một chút. Tiếp sau đó, Cự sĩ thiên ma đột nhiên vọt lên, hướng thẳng đám người chơi kia vọt tới !

Phi kiếm pháp bảo đột nhiên mất đi mục tiêu, những người chơi kia không khỏi luống cuống tay chân một trận. Đợi đến lúc bọn họ đem phi kiếm pháp bảo dời đi phương hướng tiếp tục công kích, lại phát hiện Cự sĩ thiên ma đã vọt tới bên người

Con Boss này cũng không phải là đánh đấm tay không, giữa hai tay nắm một thanh cự kiếm dài cỡ 3 thước, một kiếm quét ngang, một đạo kiếm khí hình bán nguyệt liền bay ra ngoài. Người chơi ngăn ở trước kiếm khí lập tức rơi rụng một mảnh, nhiều đóa bạch quang lóe lên, nhất thời không biết bao nhiêu người chơi hóa quang đi, chỉ còn dư lại hai ba con mèo nhỏ chỉ còn dư lại một tia máu, chưa tính hồn xoay người bỏ chạy.

Nhất thời rất nhiều người chơi liền bị dọa sợ. Boss tuy tốt, cũng phải có mệnh giết a. Bây giờ rõ ràng sớm qua sớm chết, ai nguyện ý làm thằng chết oan

trước ?

Bất quá mặc dù đám người chơi ngừng tay, Boss kia cũng sẽ không dừng tay. Ánh mắt quét một vòng, lập tức hướng địa phương nhiều người vọt tới.

Nhất thời trong đám người chơi lại là một hồi kêu cha gọi mẹ. Không phải là bọn họ không muốn chạy trốn, mấu chốt là con Boss này tốc độ nhanh ngoại hạng, bảo thủ đoán chừng một trăm ba trăm tư trở lên, bình thường người chơi hiện tại không kéo nổi tốc độ bảy tám chục, thế nào mới có thể chạy thoát ?

Vì vậy con Cự sí thiên ma này đại sát tứ phương, đem một mảnh người chơi ở địa phương nhỏ này giết được quý khóc sói tru, chạy trốn tứ phía. Như vậy tới nay, liền không khỏi kinh động người chơi những địa phương khác.

Mấy đoàn đội người chơi kích thước tương đối lớn lập tức vọt tới, bày ra trận thế muốn cùng Boss kia đánh một trận. Những người chơi này phối hợp ngược lại cũng không tệ, trong lúc nhất thời cư nhiên không có người nào chết, đem Boss kia vây khốn ở trung gian.

Đám người Lâm Mộc Sâm đang xem náo nhiệt phía dưới, rốt cục cũng có chút ngồi không yên rồi.

“Như thế nào, có muốn hay không đi thử một chút ?”

Nhao nhao muốn thử nhất chính là Khổ Hải. Người này vì một món pháp bảo dám cầu kết ngoại nhân trộm cây trúc trong cấm địa của môn phái mình, dĩ nhiên là đủ lòng tham. Mà những người khác cũng tốt không được nhiều lắm, thấy Boss, ai không muốn đánh ?

“Thử một chút liền thử một chút ? Đánh không lại cùng lắm thì bỏ chạy !”

Lâm Mộc Sâm là không sợ nhất. Công kích của hắn khoảng cách xa nhất, chạy nhanh nhất, dưới sự ủng hộ của tâm pháp và trang bị đã thăng cấp qua, bình thường tốc độ cũng có một trăm rưỡi trở lên, trốn tự nhiên không khó.

Hai người khác cũng không có dị nghị, vì vậy bốn người liền hướng vòng vây Boss kia vọt tới.

Bất quá chưa kịp bọn họ tới, Boss kia lại đột nhiên lộ vẻ kỳ lạ. Con Boss ngay giữa kia ngẩng đầu ưỡn ngực, chột hít một hơi, không khí chung quanh thậm chí vì vậy mà tạo thành một đạo gió lốc. Cự sí thiên ma ngay sau đó vỗ cặp cánh một phát, vô số đạo phong nhận (lưỡi dao gió) liền hướng bốn phương tám hướng bay nhanh ra ngoài !

Bốn bề người chơi sớm có chuẩn bị, các loại pháp bảo công pháp có tính phòng ngự toàn bộ vận chuyển lên. Không biết sao phong nhận nọ cũng rất cổ quái, vừa chạm đến phòng ngự liền lập tức chuyển hướng, nhắm một người khác bay đi. Mà đạo công kích thứ hai này, so với trước mạnh rất nhiều !

Sau mấy lần chuyển hướng, uy lực của phong nhận đã không phải những pháp bảo công pháp có tính phòng ngự kia có thể ngăn cản được rồi. Nhất thời trong đám người chơi lần nữa nổ rộ nhiều đóa bạch quang, ít nhất trên trăm tên người chơi đồng thời ngum !

Lâm Mộc Sâm đột nhiên dừng bước, lặng lẽ lui về phía sau. Giết Boss có nguy hiểm, tham chiến cần cẩn thận a

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23 : Giết Boss

Cứ như vậy, không ít người liền rút lui lại. Chuyện hái đào mọi người đều nguyện ý làm, chặt cây đào thì không phải ai cũng thích thể. Huống chi, chặt cây đào này còn mạo hiểm tánh mạng

Mọi người vừa rút lui, nhường cho địa phương của Cự sĩ thiên ma kia lại rộng hơn mấy phần. Cự sĩ thiên ma nhất thời càng thêm phách lối, cự kiếm quơ múa không ngừng, đánh người chơi ôm đầu tròn chui như chuột.

Nhưng là, luôn có chút nhân vật cường hãn chẳng biết sợ bạo lực. Dĩ nhiên, thủ pháp của bọn họ chính là lấy bạo chế bạo.

Vẫn có mấy đội ngũ tại bên thân Cự sĩ thiên ma đó, cùng nó so đấu không ngừng. Mà mọi người đứng xem đều nhìn ra được, mấy chi đội ngũ này người dẫn đội đều thực lực không tầm thường, lúc này mới có thể ở dưới tay Cự sĩ thiên ma chống đỡ nổi.

Người trong mấy đội ngũ này đều xuất ra các loại phi kiếm pháp bảo, đem Cự sĩ thiên ma kia vây khốn ở trong đó. Mấy người lui tới có bài bản, cũng làm cho Cự sĩ thiên ma kia không cách nào phát huy lực công kích siêu cường, gấp đến độ hấn oa oa kêu to.

Cũng có người chơi nhìn thấy tiện nghi, xông tới tính lẫn vào chút kinh nghiệm gì đó, không nghĩ tới mấy nhóm người kia giống như đều thương lượng tốt lắm, đồng thời rút lui, để cho bọn người chơi đó bại lộ tại trong tầm mắt của Cự sĩ thiên ma. Loại Boss này đều có tính cách của mình, Cự sĩ thiên ma tính cách nóng nảy vô cùng, chỉ cần thấy được người liền nhào qua chém lung tung một hồi, những người muốn nhặt tiện nghi kia dĩ nhiên cũng đều bị kịch.

Đám người Lâm Mộc Sâm ở bên cạnh nhìn hồi lâu, không khỏi liền bắt đầu ngứa tay.

“Không bằng chúng ta cũng đi lên chen vào một cuộc ? Con Boss lớn như vậy kinh nghiệm khẳng định không ít, đều bị đám người kia nhặt đi ta nhưng có chút đau lòng !”

Lâm Mộc Sâm cấp bậc thiếu chút nữa 28, cách 30 còn có một khoảng tương đối, dĩ nhiên là muốn thu nhiều chút kinh nghiệm.

“Ừ trong ngàn vạn người động thân ra, càng có thể hiện lộ chỗ siêu việt xuất chúng của ta !”

Lời Ngọc Thụ Lâm Phong nghe được Lâm Mộc Sâm cùng Khổ Hải cũng muốn tát hấn.

“Chúng ta sớm chút xuất thủ, cũng có thể sớm chút quen thuộc công kích phòng ngự cùng sinh mạng gì đó của Boss, đem cướp xuống nắm chặt cũng lớn hơn chút !”

Ý tưởng của Khổ Hải dĩ nhiên là cùng Boss giết chết lụm đồ, nhưng nói cũng không có gì sai.

“Vậy còn nói nhằm làm gì ? Lên !”

Sáng khoái nhất, trực tiếp nhất chính là Phong Linh Thảo rồi

Vì vậy một đội bao gồm ni cô, hòa thượng, tay cung nỏ cùng anh chàng đẹp trai, liền nhắm thẳng vào Boss vọt tới.

Đội ngũ bốn người bọn họ, là đội ngũ ít người nhất trong những đội vây công bên cạnh Boss. Như vậy không khỏi để cho những người chơi khác hết sức kinh ngạc, nghĩ thầm vừa nảy nhiều người như vậy đi lên đều là tặng không, các người bốn người này có thể làm gì ?

Dĩ nhiên người chơi vây xem cũng không phải tất cả đều là người không có kiến thức, xem bọn hấn bốn người dám xông lên tất nhiên là có nắm chắc trong lòng, chỉ sợ không phải nhân vật đơn giản. Lập tức một đám người vui vẻ nhìn bốn người này, xem bọn họ có thể chơi ra chiêu gì tới.

Những người đang đứng cạnh Boss lại thấy có bốn người đến, ăn ý vịn phần đồng thời lui về phía sau, đem bốn người nhường đến trước người Boss. Lâm Mộc Sâm đám người cũng không để ý, giữa lúc đó Phong Linh Thảo gầm lên một tiếng, giả ngự Phật kiếm liền hướng Boss kia vọt tới.

Ẩn nguyệt am mà Phong Linh Thảo báii nhập và Đại từ bị tự cùng là môn phái Phật môn, nhưng tu luyện lộ tuyến cũng không giống nhau. Trên thực tế, đại đa số đệ tử Ẩn nguyệt am đều lấy phụ trợ nổi danh, các loại trạng thái cộng thêm tới có thể đem một con thỏ vẽ trang thành một con sư tử.

Bất quá Phong Linh Thảo này lại hoàn toàn khác hẳn, ở Âm nguyệt am đem tất cả kỹ năng đạo pháp tăng lực lượng gì gì đó đều học hết, thăng cấp thuộc tính cũng thêm ở trên lực lượng, trang bị cũng ráng chọn trang bị tăng lực lượng, bây giờ lực lượng tăng lên tới một trình độ kinh khủng !

Mà nàng ở trong mấy ngày này, cứ nhiên đem Thiên quân quyết kia luyện đến cấp 5, ngạch ngoại tăng thêm 50% lực lượng ! Như vậy xuống, trong toàn bộ trò chơi lực lượng so nàng cao đều không có mấy !

Lực công kích của phi kiếm là do lực lượng quyết định, không chỉ là lực công kích, còn ảnh hưởng các loại hiệu quả mà công kích tạo thành. Tỷ như đánh lui đánh bay, thậm chí cắt đứt các loại hiệu quả, lực lượng cao đều có ngạch ngoại tăng thêm. Cho nên Phong Linh Thảo em này vừa ra tay, nhất thời để cho người quan sát chung quanh đều hít một hơi lạnh khí !

Một kiếm chém qua để cho thiên ma đó lui ngược lại hai bước tin nổi không ! Ngạnh hám cự kiếm của thiên ma đó không lui về phía sau tin nổi không !

Bây giờ ni cô đều hung hãn như vậy rồi ? Mấy người chơi xưa nay lấy lực lượng cao của mình mà tự hào cũng len lén lau mồ hôi.

Dĩ nhiên, bên này xuất sắc không chỉ là Phong Linh Thảo một người.

Khổ Hải ở một bên không ngừng chiếu Phật quang niệm phạm xướng, các loại hiệu quả giao nhau thêm ở trên người đội hữu, đem các đội hữu cũng biến thành người đủ mọi màu sắc. Dĩ nhiên những thứ hiệu quả này đều không chỉ cho đẹp mắt mà thôi, tăng tốc, tăng lực lượng, thêm pháp lực, thêm phòng ngự vạm vỡ nhất chính là, tên đầu mập tai to hòa thượng này sau khi thêm xong rồi các loại trạng thái, tự mình còn ôm một chuỗi phương tiện sạn xông tới !

Tay đánh kiểu phụ trợ đồ chơi này cũng tương đối hung hãn a ! Đan đá độc đầu có một tay, đoàn đội tác chiến chỗ dùng càng lớn. Không ít cốt cán bang hội thậm chí bang chủ gì đó, cũng bắt đầu hai mắt sáng lên.

So sánh xuống, Lâm Mộc Sâm cùng Ngọc Thụ Lâm Phong chiến đấu cũng không có làm người khác chú ý như vậy rồi. Hai người thả ra ba con cơ quan giáp sĩ, Lâm Mộc Sâm còn tốt, một tên tiếp một tên cống hiến DPS (dame per second : sát thương trong một giây, rút máu), Ngọc Thụ Lâm Phong lại chỉ biết là ở nơi đó tạo dáng.

Bất quá Ngọc Thụ Lâm Phong hấp dẫn ánh mắt so với Lâm Mộc Sâm phải nhiều hơn rồi. Không thể không nói, Ngọc Thụ Lâm Phong tạo hình bánh tòn như vậy vẫn rất có thị trường, không ít nữ người chơi cũng âm thầm kêu lên xì xào bàn tán, mang theo trợn trợn cười duyên, mà nam người chơi hơn phân nửa chưa chắc chăm chọc mấy câu gì như là tốt nữa dễ cùi, nhưng trong lòng hận không được mình có thể có đồng dạng khuôn mặt và một thân trang phục như vậy.

Đám người Lâm Mộc Sâm liền đón Boss vào tay, mấy đội ngũ mới này đánh lập tức nhìn thấu một đội người này bất phàm. Không nói Phong Linh Thảo cùng Khổ Hải hung mãnh, chính là bên cạnh hai đệ tử Mặc môn chơi cơ quan giáp sĩ kia, sát thương cũng tương đối không tầm thường.

Vì vậy mấy đội người này lại bắt đầu đánh Boss tới bọn họ ăn ý chính là không để cho người đục nước béo cò tới đây, người thật có thực lực tới đây cũng là một trợ lực lớn đánh Boss. Đến lúc đó đồ rơi xuống thuộc về người nào, sẽ phải nhìn thực lực và vận khí của mọi người.

Nhiều như vậy người chơi cùng nhau phát lực, con Boss này liền có chút không chống nổi. Mặc dù Boss thực lực mạnh mẽ, nhưng trên thực tế cũng liền lăn qua lộn lại mấy chiêu như vậy, uy lực lớn là lớn, nhưng chỉ cần thăm dò lối đánh, giết đứng lên cũng không khó khăn. Mắt thấy sinh mạng của Boss thăng tấp hạ xuống, những người chơi vây xem kia tâm tư lại nổi lên.

Không giành được kinh nghiệm, một kích cuối cùng này coi như không để nói rồi ! Đến lúc đó nếu là vận khí tốt, cướp được cuối cùng một kích, đồ rơi xuống liền tất cả thuộc về mình rồi !

Thậm chí còn có chút người chơi lòng mang ý xấu, nghĩ thầm nếu như có thể bạo những người thực lực cao cường này, nói không chừng là có thể tuôn ra cực phẩm trang bị nào đó ! Thừa dịp loạn một kiếm bay qua, ai biết là mình làm ?

Vì vậy, khi sinh mạng Boss hạ đến một phần mười, người chơi vây xem không kềm chế được, rốt cục vọt tới, vô số công kích đồng thời hướng trên đầu Boss rơi xuống !

Mấy đội người vây công đã sớm nhìn ra ý tưởng của mọi người vây xem, nhưng lại không có biện pháp gì tốt, chỉ có thể gia tăng công kích, trông cậy vào một kích cuối cùng kia có thể rơi vào trên đầu của mình.

Mà tại trong đó, Lâm Mộc Sâm đang nói lầm bầm. Vừa coi chừng tốc độ rút máu của Boss, vừa chuẩn bị tốt công kích mạnh nhất của mình. Bất quá con Boss này sinh mạng rơi nhanh vô cùng, hắn cũng không có thời gian tính kỹ, lập tức Ngưng quang quyết vào tay, nhắm ngay Boss kia liền bắt đầu sức lực.

Trong lúc này, tự nhiên có không ít người chơi xông lên bị Boss quật đến, cũng không ít người chơi bị người khác ngộ thương, bắt quả hiện tại không ai rảnh được qua quân bọn họ, Boss mới là vương đạo a !

Mất thấy sinh mạng Boss đã ít không thể nhận ra, Lâm Mộc Sâm rút cục nói lòng tay.

Vèo một tiếng, trên lục trúc nổ bắn ra một đạo kim sắc lưu quang từ trong tay Lâm Mộc Sâm, nhắm thẳng phía Boss bay tới. Vốn đạo quang hoa này thật là nổi bật, nhưng ở trong đồng đảo công kích, cũng không người đặc biệt chú ý tới. Các loại quang hoa quá nhiều, một đạo này hơi sáng ngời chút cũng không quá xuất chúng.

Ngay lúc lưu quang này rơi vào trên người Boss, sau khi trên đỉnh đầu của Boss toát ra một cái cực lớn tổn thương trong mắt Lâm Mộc Sâm, Boss điên cuồng hét lên một tiếng, sinh mạng về 0, cả người rơi xuống phía dưới. Mà tùy theo rơi xuống, còn có các loại ánh sáng đầy màu sắc, chính là vật phẩm tuôn ra !

Tất cả người chơi đều điên cuồng, đồng loạt vọt xuống phía dưới. Những món đồ này cho dù không thuộc về mình, nếu là mình có thể thủ đến thời gian bảo vệ kết thúc, vậy cũng là của mình rồi a !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24 : Chia của

Muốn chen nhau cướp đồ, không ai hơn được Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm tốc độ khá nhanh, trong những người chơi này không có ai so nổi. Hơn nữa kỹ năng Tốc hành kia, trong vòng 15 giây, tốc độ của hắn vượt trội đám người !

Mà những món đồ này đều là từ giữa không trung rơi xuống, chỉ cần tốc độ khá nhanh, đủ để đem mấy món tiếp lấy. Nhưng điều này vẫn có vấn đề không thể tránh khỏi, đó chính là những đồ chơi này có cho phép hắn nhặt hay không

Nếu như quyền nhặt đồ không có ở trên người của hắn mà nói, cho dù hắn có thể ở giữa không trung ngăn lại, những món đồ này cũng không thu được vào trong túi đồ của hắn, chỉ có thể trơ mắt nhìn bọn chúng rơi vào biển rộng. Mà một khi rơi đến trong biển rộng, vậy đến tột cùng là người nào mò được coi như không nói chính xác rồi

Lâm Mộc Sâm cũng cắn răng ngừng thở hướng một món vật kiện cách mình gần nhất xông tới, vạn phần khẩn trương ngoắc tay, vật kia ứng tiếng vào tay, dễ dàng liền bị hắn nhét vào trong túi đồ !

“Là của bên mình !”

Lâm Mộc Sâm trong lòng vui mừng, lập tức ngựa không ngừng vó hướng những vật khác vọt tới.

Có lẽ là trò chơi thiết định, có lẽ là Boss rơi xuống đồ đều không phải là vật phẩm, nói tóm lại, những vật này rơi xuống tốc độ cũng không nhanh. Lâm Mộc Sâm cấp tốc tiềm hành, trong khoảnh khắc liền mò được rồi hai ba món. Chỉ bắt quá, những khác người chơi thấy Lâm Mộc Sâm như vậy mò đồ, nhất thời tức giận rồi.

Mk ! Giết Boss ta cũng có phần, dựa vào cái gì đồ vật đều là người cầm ! Ta không lấy được, người cũng đừng muốn bắt được !

Không ít người chơi trong lòng đều có cùng ý tưởng như vậy, không hèn mà cùng thả ra phi kiếm pháp bảo cùng với các loại pháp thuật trong tay, hướng Lâm Mộc Sâm đập tới.

Lâm Mộc Sâm đang nhặt đồ trên mặt biển, chợt cảm giác không đúng, bên người tựa hồ nhiều không ít đồ vật ? Chợt vừa ngừng đầu, lập tức bị dọa sợ đến hồn phi phách tán.

Bà nội cha nó, nhiều công kích như vậy, lão tử cũng không phải là Boss!

Dưới tình thế cấp bách, Lâm Mộc Sâm tức thời tăng tốc độ quay về, thuận tay đem món đồ trước mặt chụp tới, cả người lập tức vọt đến mặt bên. Vô số công kích thất bại, tại chỗ Lâm Mộc Sâm vừa mới dừng lại phát ra tiếng nổ ầm ầm tai nhức óc, ngay cả mặt biển phía dưới cũng bị chấn được lật lên sóng nhỏ.

Lâm Mộc Sâm hận đến cắn răng nghiến lợi, bắt quá bây giờ lại không có công phu tìm những tên kia phiền toái. Hắn lượn bên trái tránh bên phải, hết sức không để cho những người chơi kia tìm được chính xác phương hướng hành động của hắn, làm hết sức đem những vật phẩm rơi xuống kia mò vào trong ngực mình.

Bắt quá người chơi vậy xem cũng không phải ngu, vừa nhìn Lâm Mộc Sâm vẫn đang cố gắng nhặt đồ, nhất thời tỉnh ngộ lại, rồi rít đem công kích ném hướng bốn phía những món vật phẩm rơi xuống kia. Ta không đuổi kịp người, ôm cây đợi thỏ vậy được rồi đi ?

Dưới loại vây công này, liên tính là Lâm Mộc Sâm cũng không dám lại xông tới muốn chết. Sau khi hao hết toàn lực lại vớt hai món đồ khác, lập tức chặt vật giá ngưng cơ quan gấp ung vọt ra khỏi vòng công kích của đám người chơi kia.

“Bà nó ! Thăng nào mới vừa đánh ta ta nhớ kỹ rồi ! Chờ sau này lão tử có rảnh tìm các người tâm sự !”

Lâm Mộc Sâm sau khi chui vào giữa đám người Phong Linh Thảo, lập tức rống to một tiếng. Khoan hãy nói, tiếng rống to này thật kinh hãi không ít người. Mặc dù không phải là tất cả mọi người biết Lâm Mộc Sâm có cung nỗ công kích cực kỳ cao, nhưng cơ hồ tất cả mọi người biết người này tốc độ nhanh xuất thần. Nếu là thật tìm mình gây phiền toái, người ta muốn chạy bỏ chạy, tự mình muốn chạy lại không chạy được đồ chơi này, thật đúng là không phải là chuyện tình gì để cho người ta khoái trá.

Bây giờ những vật phẩm rơi xuống khác đã rơi vào trong biển nước, những người chơi này cũng không rảnh tìm Lâm Mộc Sâm bọn họ gây phiền toái. Từng bước từng bước nhắm ngay địa phương những vật phẩm rơi xuống nước kia, nhào mạnh một cái xuống dưới. Trong trò chơi, Tị thủy quyết không phải là chuyện gì hi hãn, thậm chí ngay cả đạo thư đều không cần dùng liền có thể thông qua các loại con đường để học tập, hiện tại đám người phía dưới này đều bám Tị thủy quyết xuống biển đi tìm bảo bối, dĩ nhiên cũng có bảo vệ gương mặt của mình, đừng để cho tên cười chim kia có lòng nhớ đến mình.

Lâm Mộc Sâm thở hộc ra, qua nửa ngày mới tính là khá hơn. Mà lúc này, Khổ Hải tiến tới bên cạnh hắn : “Ta nói, Ngô Đồng huynh, người sẽ không thật sau này tính sổ, rảnh rồi đem những tên kia đều giết một lần ?”

Lâm Mộc Sâm liếc mắt lờm lờm hắn : “Người có thể ở dưới tình huống đó nhớ được ai đánh người ? Người cho rằng đôi mắt này của ta là máy quay phim a !”

Trong - Ngự kiếm tiêu dao - có chức năng ghi hình, nhưng lại cần tốn hao tiền vàng để sử dụng. Người bình thường ai không có việc gì cầm đồ chơi này đốt tiền ? Một phút chính là một lượng vàng a

Khổ Hải nghe lời này cũng chỉ có thể ngượng ngừng cười cười. Hắn cũng chỉ là tò mò, tên này phát ra bậc hào ngôn tráng ngữ, chẳng lẽ là muốn hướng đám người chơi chung quanh này tuyên chiến ? Điều này cũng không khỏi quá hào khí thôi !

Lâm Mộc Sâm nói tiếp : “Ta nếu không phải là nói như vậy, đám người này nhất định có thể nuốt sống chúng ta ! Ta chạy mất là không thành vấn đề, biết làm sao các người đám này kéo chân sau”

Nhất thời ba tên khác đối với hắn tròn mắt nhìn, tốc độ nguoi mau cũng không cần khoe khoang như vậy !

Phong Linh Thảo càng là hào sảng muốn chết, nghiêm mặt liền hướng về phía Lâm Mộc Sâm đưa tay ra : “Cầm tới ! Chia của !”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi : “Ta cầm những món đồ này không phải là tang vật, là chúng ta tần tần khổ khổ đánh Boss có được”

Phong Linh Thảo quát khẽ : “Ai quản nhiều như vậy ! Vội vàng móc ra xem một chút đều có vật gì tốt !”

Xem ra Phong Linh Thảo cũng không phải kẻ ngu, biết lúc này không thể hét to nói lớn. Lâm Mộc Sâm sau khi nghe lời của nàng vội vàng khoát tay chặn lại : “Đừng có gấp ! Chờ chút chúng ta đến địa phương không có ai lại nhìn !”

Tài không lộ ra ngoài a ! Vào thời khắc khẩn cảm hiện tại đem đồ vật móc ra, không phải là bức đám người bên cạnh mình kia tới cướp sao ! Truyền thuyết trong trò chơi này Lâm Mộc Sâm nhưng là còn nhớ rõ, trang bị mới vừa vào tay bị giết chết, có tỷ lệ rất lớn trang bị này sẽ bị tuôn ra tới !

Coi như là mê tín, nguoi cũng ngăn không được có người tin tưởng a

Phong Linh Thảo cũng hiểu đạo lý này, lập tức gạt đầu một cái. Vì vậy bốn người liền thừa dịp lúc những người khác không rảnh bận tâm đến bọn họ, lặng lẽ chạy mất.

Bây giờ ở trên chiến trường bờ biển Đông hải này, duy nhất tương đối an tĩnh, chính là trú địa của các môn phái rồi. Mặc dù cũng có không ít người chơi bay tới bay lui mua tiếp liệu bán rác rưởi tiếp nhiệm vụ giao nhiệm vụ gì gì đó, nhưng phần lớn cảnh tượng vội vã, sẽ không dừng lại thời gian quá lâu.

Dĩ nhiên, phiên địa phương này cũng có chỗ cho người chơi nghỉ ngơi. Ở trên bờ biển, xếp thành một hàng dài các quán rượu, trà, lẩu điểm, tiệm cơm, mặc cho người chơi đi vào thưởng thức món ăn ngon nói chuyện phiếm nghỉ ngơi. Bốn người tìm một quán rượu, muốn một gian nhỏ, gọi một bàn các loại rượu và thức ăn, liền đóng cửa, bắt đầu kiểm tra thu hoạch.

Lâm Mộc Sâm cũng không có giấu giếm, đưa tay liền đem đồ từ Cụ sĩ thiên ma nơi đó mò được móc ra, trưng bày ở trên bàn. Sau khi móc hết rồi, Lâm Mộc Sâm lại tra xét một chút túi đồ của mình, bất đắc dĩ vuốt tay : “Còn có đại khái chừng trăm mười lượng vàng, bắt quả cùng tiền của ta lẫn vào một khối !”

Tiền vàng vật này đến trong túi đồ liền biến thành một đồng con số, giao dịch cho người khác được, lấy ra đặt lên trên bàn cũng là không thể nào.

Những người khác tỏ vẻ hiểu, cũng không có nói trước chuyện tiền nong. Trên bàn món đồ giá rẻ nhất chỉ sợ cũng trị giá mấy trăm lượng vàng, mấy trăm lượng vàng rơi xuống kia cũng không tính là gì.

Lâm Mộc Sâm tổng cộng móc ra bảy món đồ, một thanh phi kiếm, hai món pháp bảo, hai loại tài liệu, một quyển đạo thư, một đồng linh thạch. Dĩ nhiên đồ Boss rơi xuống tất cả mọi người thấy được, ít nhất vượt qua mười món, bắt quả ở dưới tình huống lúc đó, có thể cướp được nhiều như vậy đã tương đối không dễ dàng.

“Boss kia chỉ rớt một quyển đạo thư, ta trước tiên đoạt lại ! Những món đồ khác chính là gần bên, ta cũng không biết có phải hay không là giá trị lớn nhất. Bắt quả ta cũng tận lực, các người cũng biết tốt lắm, bây giờ chúng ta liền thảo luận một chút, làm sao chia những món đồ này !”

Chương 25 : Bỏ vốn lớn

Ánh mắt của một đám người toàn bộ đều rơi trên bàn, dĩ nhiên không phải đang nhìn rượu và thức ăn, mà là đang nhìn những chiến lợi phẩm kia.

Trên lý thuyết, đạo thư giá trị dao động tương đối lớn, tính toán đứng lên tương đối phiền toái. Nhưng một món pháp bảo trong đó không thể tranh cãi trở thành thứ giá trị nhất.

Lục phẩm pháp bảo a ! Cấp 30 a ! Toàn bộ trò chơi mặt ngoài cũng chưa có xuất hiện qua ! Giá trị không cách nào lường được ! Đồ chơi này nếu là đem đến hội đấu giá, bán ra một giá trên trời đều không lý kỳ.

Phi kiếm cùng một món pháp bảo khác đều là hoàng phẩm, hai loại tài liệu cũng là hoàng phẩm. Bây giờ hoàng phẩm vũ khí trang bị gì đó coi như là vật phẩm lưu hành ở thị trường cao đoạn, phần lớn người chơi cũng sẽ mặc lấn vào một hai món trên người, đặc biệt có tiền hoặc có vận khí hoặc có nhân mạch hoặc có thực lực, mặc ba năm món cũng không phải là chuyện lý kỳ. Chính vì vậy, hoàng cấp đồ giá cả cũng là không thấp, nhu cầu quyết định thị trường sao.

Linh thạch sao, một đồng trung cấp linh thạch, có hai ba mươi khối, giá thị trường đại khái cũng bằng giá một món hoàng phẩm trang bị. Linh thạch đồ chơi này mỗi người đều cần, lại là tiêu hao phẩm, giá cả một mực trên cao không hạ.

Bảy món đồ, làm sao chia là một vấn đề.

“Trên nguyên tắc, chúng ta nên án theo nhu cầu phân phối. Nhưng việc này liên quan đến vấn đề giá trị món đồ, ta không hy vọng mọi người vì vậy mà huyền não không vui”

Lời của Lâm Mộc Sâm vừa nói ra, mọi người ríu rít gật đầu. Trong hai bữa nay giữa mọi người cũng tính là quen thuộc, mặc dù có chút khuyết điểm, nhưng giữa lẫn nhau cảm giác coi như không tệ, không muốn vì vậy mà tổn thương hòa khí. Quan trọng hơn chính là, đây mới là ngày thứ hai bây giờ nháo lên tan đội rồi, sau này còn đi đâu tìm đội hữu mạnh mẽ như vậy ?

“Cho nên chúng ta dạng này, phân phối còn là theo nhu cầu phân phối, nhưng bắt được đồ liền theo giá thị trường cầm tiền đi ra bốn người chia đều, như thế nào ?”

Phương thức phân phối này đã coi như là tương đối hợp lý rồi, có thể bảo đảm tất cả mọi người bắt được vật mình muốn, cũng sẽ không có người quá thua thiệt. Về phần giá tiền của vật phẩm liền từ đồ tốt rồi, ít nhất sẽ không bởi vì việc này tổn thương hòa khí.

“Đầu tiên chính là đạo thư này. Phân quang kiếm ảnh quyết, có thể đem phi kiếm phân ra một đạo bóng kiếm, lực công kích là 30% bản thể phi kiếm, bóng kiếm có tỷ lệ nhất định cấp mục tiêu gây ra trạng thái phá giáp. Vật này, ai muốn ?”

Cái này vừa nhìn chính là cái kỹ năng có tính kỹ thuật, thao túng đồ chơi này tất nhiên phải hao tổn nhiều không ít tâm thần. Bóng kiếm tổn thương cho dù đến hậu kỳ cũng sẽ không vượt qua bản thể phi kiếm, nhưng tất nhiên sẽ đề cho đối thủ hoa cả mắt. Hơn nữa trạng thái phá giáp kia cũng tương đối sắc bén, theo như tỷ lệ rút xuống phòng ngự đối phương, biến hướng tăng lên lực công kích của bản thân. Chỉ bất quá, trong bốn người dùng phi kiếm chỉ có Phong Linh Thảo.

“Ta không muốn ! Ta đi lộ tuyến là cực đoạn lực lượng, loại kỹ năng đùa bỡn hoa chiêu này không thích hợp ta !”

Ba người kia rất bất đắc dĩ, nếu như là những cô gái khác, đã sớm cặp mắt sáng lên rồi

“Cho ta !” Cuối cùng nói chuyện là Ngọc Thụ Lâm Phong : “Cơ quan phi kiếm trời sanh chính là sáo kiếm (một bộ gồm nhiều kiếm), chỉ bất quá lực công kích thấp chút. Đạo thư này nhiều ít có thể đền bù một phần lực công kích của cơ quan phi kiếm, hơn nữa cũng có thể hơi thể hiện đáng người tiêu sái của ta !”

Trong hai ngày tiếp xúc với nhau, ba người đối với Ngọc Thụ Lâm Phong loại tự luyện chánh vô địch này cũng đã thói quen. Hơn nữa người này tự luyện được người không có chút nào nổi nóng, mà không giống như những người khác như vậy nhìn liền ghê tởm

Ngọc Thụ Lâm Phong nói cũng không sai, kỹ năng này phân hóa bóng kiếm ra ngoài, nếu ít đi chỗ dừng cũng không lớn. Càng nhiều phi kiếm, bóng kiếm càng nhiều, càng có thể xuất hiện trạng thái phá giáp, uy lực cũng liền càng mạnh. Mặc môn cơ quan phi kiếm chính là dùng tiểu phi kiếm bằng gỗ tổ hợp với nhau tạo thành một chuỗi đại phi kiếm, có thể toàn thân thả ra, cũng có thể phân tán sử dụng. Nếu là tâm pháp cấp bậc cao, vừa ra tay chính là chín chín tám mươi một chuỗi phi kiếm. Mang theo tám mươi một cái bóng kiếm, đó là uy lực ra sao ?

“Được, vật này người dùng thích hợp. Bây giờ trên thị trường bình thường đạo thư đại khái chừng ngàn lượng vàng, chúng ta cũng không trả giá rồi, liền 1.000 lượng vàng, như thế nào ?”

Cái giá tiền này coi như là tương đối ưu đãi, nhưng cuối cùng cũng không phải bán tống bán tháo lỗ vốn. Lâm Mộc Sâm hỏi lên như vậy, Phong Linh Thảo cùng Khô Hải đều không có bày tỏ dị nghị.

“Tốt lắm, kế tiếp chúng ta lại nhìn một chút phi kiếm Vọng nhạc kiếm, công kích 138 – 154, lực lượng +20, thể lực +15, khi công kích có tỷ lệ nhất định xúc phát trạng thái lực lượng gia tăng 100 điểm. Đồ chơi này trừ Phong Linh Thảo không có người khác thích hợp rồi ?”

Nhìn qua cự kiếm mà Cự sĩ thiên ma cầm trong tay kia bị tuôn ra tới, mặc dù thể tích nhỏ đi rất nhiều, nhưng về hình dáng cũng không kém bao nhiêu. Hơn nữa thuộc tính, đơn giản chính là điển hình lấy lực đè người a

Phong Linh Thảo cười hắc hắc đem Vọng nhạc kiếm cầm vào trong tay, lặn qua lộn lại không rời mắt. Nàng đẳng cấp hiện tại là 29, thiếu một chút liền 30, còn phải chờ một trận mới có thể trang bị lên.

“Hoàng phẩm phi kiếm, 300 lượng vàng không thành vấn đề ? Như vậy trước ghi nhớ. Sau đó chính là pháp bảo mọi người mời xem, đây chính là trong truyền thuyết lục phẩm pháp bảo !”

Lâm Mộc Sâm hét lớn một tiếng, dọa mọi người giật mình. Hắn giựt một cái lấy lục phẩm cầm trong tay, đem thuộc tính biểu diễn đi ra.

Huyền thổ phương đình : gia tăng phòng ngự 500 điểm. Trang bị : mỗi lần bị công kích phòng ngự gia tăng 5%, tốc độ rút xuống 2%, kéo dài 5 giây, nhiều nhất có thể điệp gia (chồng lên) 8 lần. Sử dụng, hoàn toàn phòng ngự một lần công kích, cũng đem tổn thương của lần công kích này chuyển hóa thành sinh mệnh. Thời gian đóng băng : 2 giờ.

Đây là một pháp bảo loại phòng ngự, 500 điểm phòng ngự đã tương đối nghịch thiên, bây giờ bình thường người chơi có thể có cỡ ba trăm điểm phòng ngự đã không tệ, môn pháp bảo liền sánh bằng người khác một thân trang bị còn có thừa. Hiệu quả của trang bị cũng là phòng ngự càng cao hiệu quả lại càng rõ ràng, sau khi đạt tới cực hạn phụ thêm 40% phòng ngự cũng không phải nói đùa. Chỉ bất quá rút xuống tốc độ điểm này để cho người ta nhức đầu, chỉ có thể biến thành con rùa đen da dày thịt chắc.

Bất quá bỏ điều này qua một bên, chỉ cần một cái hiệu quả sau cùng cũng đủ được với danh tiếng lục phẩm pháp bảo của nó. Hoàn toàn phòng ngự một lần công kích, cũng đem tổn thương chuyển hóa thành sinh mệnh, dùng thật tốt mà nói, đây chính là một cái mạng a ! Chính là kinh nghiệm của một cấp a ! Mang theo đồ chơi này, không sai biệt lắm thì tương đương với hai cái mạng rồi !

Đợi đến tất cả mọi người sau khi xem qua thuộc tính của cái lục phẩm pháp bảo này, Lâm Mộc Sâm tuyên bố : “Đồ chơi này ta muốn.”

Người khác còn chưa lên tiếng, Khô Hải trước nhảy ra ngoài : “Người muốn ? Người là kiểu tầm xa tốc độ muốn đồ chơi này làm gì ? Phí của trời a ! Đồ chơi này hẳn cho ta loại người xung phong tại tuyến đầu chiến đấu này dùng mới đúng !”

Lâm Mộc Sâm lại là liếc mắt hần một cái : “Người một tên phụ trợ cũng không có phần lên tiếng ! Ta muốn pháp bảo này có chỗ dùng khác, chắc chắn sẽ không mai một nó là được ! Lại nói, người bỏ ra được giá tiền của pháp bảo này ?”

Lời trước còn dễ nói, câu nói sau cùng hoàn toàn đem Khô Hải đánh ngã. Lục phẩm pháp bảo bao nhiêu tiền ? Bây giờ trên thị trường cũng không có giá cả nào có thể tham khảo. Nói tóm lại, sẽ không so đạo thư rẻ hơn, ít nhất cũng phải 2.000 lượng vàng trở lên. Bây giờ trong tay ai có nhiều tiền như vậy ?

Chỉ có Lâm Mộc Sâm có. Hắn đem pháp bảo trước thu, sẽ đem những vật khác đẩy tới trước mặt Khổ Hải : “Những món đồ khác này, tùy tiện người chọn lựa !”

Khổ Hải ừ rừ cúi đầu, lôi kéo một món pháp bảo cùng hai món tài liệu kia : “Ta muốn những thứ đồ này làm gì ? Đây chính là lục phẩm pháp bảo a, những thứ đồ này thêm cùng một khối cũng so ra kém !”

Lâm Mộc Sâm đối với hắn khinh bỉ thật sâu : “Người đều có lục phẩm pháp bảo rồi, chớ lòng tham chưa đủ !”

“Nga ?”

Hai người khác lập tức nhìn về Khổ Hải. Tên đầu mập tai to hòa thượng này lại có lục phẩm pháp bảo rồi ?

Khổ Hải lập tức làm bộ đáng sầu mi khổ kiếm : “Tự ta làm cái đó, mặc dù cũng là lục phẩm, nhưng cùng cái này so ra kém quá nhiều ! Chỉ có một hiệu quả, ngạch ngoại gia tăng thêm ở trên tự thân hiệu quả tăng ích 80%, làm sao có thể cùng cái huyền thổ phương đình này so sánh !”

“Bà nó !”

Ba người khác cùng nhau mắng chửi Khổ Hải. Gia tăng thêm ở trên tự thân hiệu quả tăng ích 80%, cái này còn chưa đủ cường đại ? Đủ để có thể làm cho ẻo là biến thành mãnh nam ! Tên Khổ Hải này lại am hiểu phụ trợ nhất, cho hắn đơn giản là như hổ thêm cánh a !

Tại dưới chỉ trích của mọi người, Khổ Hải chỉ có thể ủy ủy khuất khuất lựa chọn còn dư lại pháp bảo và một dạng tài liệu, còn lại cũng không có hứng thú gì.

Lâm Mộc Sâm suy nghĩ một chút, liền cầm tài liệu còn dư lại tên là “Thiên ma thối cốt” (xương chân của thiên ma), lại đem linh thạch chia đều cho bốn người. Sau đó tính toán mọi người mua những món đồ này tổng cộng tốn bao nhiêu tiền, cuối cùng tổng số đạt tới 3.900 lượng vàng. Trong này, Lâm Mộc Sâm liền cống hiến 2.200 lượng vàng. Tới cuối cùng, Lâm Mộc Sâm lại thêm 100 lượng vàng đi vào, coi như là tiền Boss rơi, chính cho tròn số.

Phong Linh Thảo cùng Khổ Hải phân biệt đều nhận được mấy trăm lượng vàng, coi như là kiếm một khoản nhỏ. Ngọc Thụ Lâm Phong không lời không lỗ, cầm không một quyền đạo thư. Chỉ có Lâm Mộc Sâm, tài sản trực tiếp tiêu mất một nửa. Nhưng đạt được một món lục phẩm pháp bảo, cũng coi như đáng giá.

“Sau đó thì sao, chúng ta tiếp tục đi cà quái ?”

Lâm Mộc Sâm hỏi thăm. Chỉ thấy Phong Linh Thảo vỗ bàn một cái : “Cà tiểu quái làm gì ! Tiếp tục đi tìm Boss !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

Thật ra thì giết Boss đạt được kinh nghiệm cũng không nhiều bằng cà tiểu quái, dù sao cũng dưới con mắt dò xét của mọi người, muốn một mình giết Boss đơn giản là chuyện không thể nào. Kinh nghiệm của một con Boss nhiều hơn nữa, cũng không đủ phần cho mấy chục hơn trăm người a.

Nhưng là đám người Lâm Mộc Sâm hiện tại đang hưng phấn, tự nhiên sẽ không cân nhắc nhiều như vậy. Một con Boss thì có thu hoạch lớn như vậy, nếu là giết nhiều mấy con, vậy chẳng phải tốt sao ? Hoạt động vừa kết thúc, thực lực mình tăng lên một cấp bậc không nói, mỗi người cũng phải thành phú ông a ! Sau này phi kiếm bán hai thanh, cầm một thanh đập một thanh ! Ách tựa hồ bây giờ phần lớn người của môn phái kiếm tu đều làm như thế

.....

Nói tóm lại, ôm ấp ước mơ tốt đẹp về cuộc sống tương lai, đoàn người lần nữa lên đường.

Chỉ bất quá, lần này Boss cũng không dễ đánh như vậy rồi.

Boss xen lẫn bên trong bình thường vực ngoại thiên ma cũng không quá nhiều, phân bố thật là thưa thớt. Hơn nữa bây giờ đầy trời đầy đất toàn bộ bờ biển Đông hải tất cả đều là người chơi, tùy tiện phóng loạn một cái phạm vi pháp thuật đi xuống là có thể đốt tới một đồng người, đám người dày đặc như vậy làm sao có thể sẽ có Boss lẻ đàn không bị phát hiện ?

Coi như thỉnh thoảng có thể thấy Boss, muốn qua vớt kinh nghiệm cũng lao lực, càng đừng nhắc tới giết chết lượm đồ. Cũng không biết có phải hay không cơ sở của đông đảo quần chúng khiến người chơi có rồi năng lực học tập cường đại, nói tóm lại, vừa đến lúc Boss muốn chết, phần lớn người chơi phản ứng đầu tiên đều là trước quét sạch những người khác bên cạnh !

Tại mấy lần thân vùi hiểm địa thiếu chút nữa bị ngủm sau khi thật vất vả và chật vật trốn ra được, Lâm Mộc Sâm thở dài một hơi : “Không thể tiếp tục như vậy nữa rồi, tiếp tục như vậy muốn đánh Boss không khác nào nằm mơ giữa ban ngày ! Coi như là có thể mò được một kích cuối cùng, mình cũng muốn ngủm, đồ tất cả đều rơi đến trong biển !”

Đúng vậy, chuyện này phát sinh đã không phải một lần hai lần. Đến bây giờ cũng có không ít người chơi ở trên mặt biển chỗ Boss tử vong lặn xuống, kỳ vọng có thể ở đáy biển tìm được bảo bối Boss rơi xuống. Dĩ nhiên, người chơi chết ở trong tay những con quái vật biển sâu không biết bao nhiêu cấp kia càng là đếm không xuể.

“Chúng ta muốn đánh Boss, ít nhất phải loại bỏ quấy rầy của những người chơi kia ! Nếu không đến lúc đó ai cũng không chiếm được chỗ tốt, chỉ có thể vô duyên tiện nghi hệ thống rồi !”

Không sai, hệ thống đối với chuyện người chơi giết chết Boss kết quả cái gì cũng không nhặt được còn rơi cấp rơi kinh nghiệm là hết sức vui mừng nhìn thấy lúc này mới có thể kích thích người chơi luyện cấp * không phải sao ? Càng có thể tăng cường thời gian người chơi luyện cấp, gia tăng tuổi thọ trò chơi sao !

Muốn loại bỏ quấy rầy của người chơi cũng không phải không được, vậy thì nhất định phải đến thượng tầng.

Vực ngoại thiên ma phủ xuống tại từng đạo khe hở nứt ra ở cao trên không trung, từ trong hư không đột nhiên hiện ra, rơi xuống đến trình độ nhất định mới có thể cùng người chơi gặp nhau. Tại trên tầng cao đánh quái cũng không phải không có, thế nhưng đều là các đoàn thể lớn do bang hội tạo thành, đơn lẻ người chơi đi lên, không cẩn thận cũng sẽ bị thiên ma vây quanh. Bình thường người chơi đối phó một thiên ma cũng thành vấn đề, càng đừng nhắc tới đồng thời đối phó mấy con rồi.

“Phía trên rất nguy hiểm a làm không tốt thì phải ngủm !”

Khô Hải hơi có chút rầu rĩ, những người khác cũng đồng thời gật đầu. Người của những đại bang hội kia có thể giúp lẫn nhau, bốn người bọn họ dù sao lực lượng còn là quá nhỏ.

“Mặc kệ nó, trước thử một chút lại nói !”

Phong Linh Thảo bộc phát ra vô cùng chiến ý. Cô nàng hung hãn này đã lên tới cấp 30 rồi, cầm trong tay Vọng nhạc kiếm, chính là lòng tin tràn đầy.

Thương lượng nửa ngày, cũng không ai có biện pháp tốt hơn, chỉ có thể thử một chút hướng phía trên dựa sát vào một chút. Phía dưới cơ hồ không giành được đồ, còn không bằng mạo hiểm chút !

Thiên ma ẩn núp bốn phía, đoàn người hướng bầu trời bay đi. Dĩ nhiên bốn người đều không ngu, cũng không có chọn những vùng thiên ma tụ tập dày đặc, mà tìm đến chỗ giao nhau giữa phạm vi bao sản của các đại bang hội chui tới chui lui.

Thành viên những đại bang hội kia tự nhiên nhìn bốn người này không vừa mắt, nhưng nếu không tới trong phạm vi địa bàn bao sân của bang hội mình, bọn họ cũng không tiện xuất thủ. Đồ chơi này bây giờ bốn phía khắp nơi là thiên ma, cảnh nhánh chọt ngang nói không chừng sẽ gặp phải nguy hiểm, hái hoa không được.

Bốn người Lâm Mộc Sâm thật ra cũng không có mục đích gì, chỉ là muốn xem một chút có thể hay không trúng vận cứt chó nhặt được con Boss. Bốn phía nơi đây các đại bang hội đem thiên ma giết sạch bảy tám phần, cứ nhiên không có nguy hiểm gì như trong tưởng tượng. Bất quá đối với bình thường người chơi mà nói, còn là không khác nào vùng đất chết.

Bốn người Lâm Mộc Sâm mỗi người đều có tuyệt chiêu của mình, đối phó một chút thiên ma bình thường tự nhiên không cần phải nói. Nhưng mục đích của bọn họ cũng không phải đi lên giết tiểu quái a ! Bọn họ là muốn tới đánh Boss a !

Bốn người nhìn đầy con tức khắp nơi chạy loạn, khoan hãy nói, thật để cho bọn họ đụng phải con Boss.

Con Boss này xuất hiện ở chỗ giao giới giữa hai bang hội, người của hai bang hội đồng loạt thấy được. Người của hai bang hội này đồng thời rồi rầm, con Boss này nên tính thế nào ? Muốn cứng rắn nói, cũng coi là xuất hiện ở bên mình, dù sao địa bàn bao sân của bang hội không thể nào phải giăng dây lập bảng hiệu như vậy đi, lớn nhỏ đều là theo tâm ý bản thân mà định. Bất đắc dĩ là đối phương khẳng định cũng nghĩ như vậy, chẳng lẽ bởi vì con Boss này mà phát động một cuộc chiến bang hội ?

Kết quả, bốn người Lâm Mộc Sâm giúp bọn hắn giải quyết cái vấn đề này. Tại lúc người của hai bang hội vẫn còn ở sững sờ, Lâm Mộc Sâm nhanh tay lẹ mắt một nỗ bắn đi qua, nhất thời đem chú ý lực của Boss kia kéo tới đây. Sau đó Khổ Hải thêm phạt quang phạm xướng, Phong Linh Thảo hét lớn một tiếng, cầm trong tay Vọng nhạc kiếm liền vọt tới.

Mấy người ở chỗ này vòng vo nửa ngày, tự nhiên đã sớm tìm được một chỗ địa phương quái vật lùa thưa. Lập tức liền do Phong Linh Thảo vừa đánh vừa lui, đem Boss kia dẫn tới chiến trường bọn họ đã dự định sẵn.

“Đám người này có lai lịch gì ?”

Thành viên hai bên bang hội đều tròn to hai mắt. Tại trước mặt bọn hắn kéo Boss đi, đây là đoạt thức ăn trong miệng cộp a ! Đám người này không muốn sống nữa chẳng ? Lập tức có mấy người tương đối kích động muốn chạy qua tìm trăng tử, nhưng lại bị người bên cạnh kéo lại.

Nơi này không chỉ có một bang hội bọn hắn, đối diện còn có một cái đâu !

Người đi lên tìm trăng tử, cẩn thận bang hội đối diện kia tới đây nhặt tiện nghi !

Thành viên của bang hội này cũng không có chủ ý gì, cuối cùng chỉ có thể báo lên cho bang chủ.

“Gì ? Có người ở địa bàn chúng ta cướp Boss ?”

Hội trưởng của một bên bang hội, chính là Thiên Địa Nhất Kiếm. Mà bang hội này, dĩ nhiên chính là Càn khôn thần điện rồi.

Ban đầu sau khi từ trong tay Lâm Mộc Sâm mua được kim linh thạch, Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức chạy đi hoàn thành nhiệm vụ tiếp theo, đem Càn khôn thần điện gây dựng lên, được như nguyện trở thành trong trò chơi bang hội thứ nhất được thành lập.

Thiên Địa Nhất Kiếm vì vậy mà vô cùng đắc chí chừng mấy ngày, chỉ bất quá nhớ tới Lâm Mộc Sâm vẫn có chút cắn răng nghiêng lợi. Vô duyên vô cớ bị người tổng tiền 4.000 lượng vàng, cho dù ai cũng sẽ không dễ chịu.

Dĩ nhiên, bận rộn với luyện cấp cùng công việc bang hội, Thiên Địa Nhất Kiếm tạm thời cũng không có ý định tìm Lâm Mộc Sâm phiền toái. Hắn một lòng một ý muốn đem Càn khôn thần điện tạo thành đệ nhất bang hội trong trò chơi, mà không phải bang hội thứ nhất được thành lập !

Nhưng bang hội đồ chơi này, cũng không phải thứ nhất được thành lập là có thể trở thành mạnh nhất. Cũng không lâu lắm, cái thứ hai, thứ ba bang hội thành lập thành công cũng xuất hiện, hơn nữa thực lực cũng không so với Càn khôn thần điện bọn hắn thua kém bao nhiêu. Dù sao những năm gần đây, công hội chuyển đổi chiến đấu nhiều game online không chỉ có Càn khôn thần điện một cái.

Giữa các bang hội đều đang tích sức lực lượng, tranh thủ áp qua những người khác một đầu. Nhưng trò chơi khai phục thời gian ngắn ngủi, không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy liền phân ra thắng bại tới.

Mà lúc này, hoạt động bắt đầu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hai bang hội lớn

Thiên Địa Nhất Kiếm cho rằng hoạt động lần này là một cơ hội, một cơ hội đem Càn khôn thần điện kéo ra khoảng cách cùng những bang hội khác.

Hoạt động của trò chơi phần lớn đều vì ăn mừng một số ngày hoặc sự kiện đặc thù mà mở ra, bình thường đều là cấp phúc lợi cho người chơi dùng. Trong lúc hoạt động phần lớn có thể thông qua phương pháp tương đối đơn giản đạt được món đồ rất khó vào tay trước đây, tỷ như vũ khí trang bị pháp bảo tài liệu kỹ năng đạo thư văn vân, trong thời gian diễn ra hoạt động có thể nói là phát thưởng lớn.

Có thể ở trong hoạt động lấy được nhiều lợi ích, thì có tiền vốn áp chế những bang phái khác ! Cho nên ngay từ đầu hoạt động, Thiên Địa Nhất Kiếm liền nghiêm khắc ước thúc bang chúng, không cho bọn họ tự tiện hành động, tránh cho tổn thất sức chiến đấu.

Hắn làm như vậy, cũng thật làm đúng rồi. Ngày thứ nhất hoạt động tình cảnh vực ngoại thiên ma rơi rụng như mưa ai cũng không có dự liệu được, vô số người chơi cũng buồn phiền ăn thua thiệt rồi, rơi cấp không nói, còn bị cưỡng chế không cách nào tiến vào chiến trường trong 6 giờ. 6 giờ a, có thể đánh bao nhiêu con quái vật, làm bao nhiêu nhiệm vụ, mở bao nhiêu trang bị !

Sách lược anh minh của Thiên Địa Nhất Kiếm để cho bọn họ lúc đầu không có bị tổn thất gì, một đám bang chúng an an toàn toàn giết quái cả kinh nghiệm kiếm tích phân hoạt động, thực lực đều đều tăng lên.

Dưới hạn chế của Thiên Địa Nhất Kiếm, mọi người trong bang phái cũng không có cùng người của những bang phái khác gây xung đột gì. Bởi vì đám người dẫn đầu thành lập bang phái này phần lớn đều là đại công hội chuyên chiến nhiều trò chơi trên thực tế, biết rõ ở vào thời điểm này còn là vội vàng mở chỗ tốt mới là việc chính, lẫn nhau tranh đấu chỉ có thể lưỡng bại câu thương.

Ngày đầu tiên bọn họ dĩ nhiên như cá gặp nước, ngày thứ hai trôi qua cũng không tệ lắm, nhưng cuối cùng là có chút thiếu sót.

Đó chính là bởi vì địa bàn của bọn họ cố định rồi, không thể tùy tiện chạy loạn. Như vậy tới nay, muốn đánh Boss, sẽ phải chờ Boss rơi vào trên đầu bọn họ !

Bản đồ Đồng hải này bởi vì nguyên nhân hoạt động bị làm lớn ra không biết gấp bao nhiêu lần, đem mấy triệu người chơi toàn bộ chứa trong đó. Mà Boss cả mới lại không bao nhiêu, cho tới trưa cũng liền xuất hiện mười mấy con, như thế nào có thể xáo như vậy rơi vào trong địa bàn bang hội bọn họ ?

Người chơi của Càn khôn thần điện từ bằng hữu nơi nào khác nghe nói bên ngoài xuất hiện Boss giết tuôn ra bao nhiêu thứ tốt văn vân, từng tên hâm mộ không thôi. Cũng may Thiên Địa Nhất Kiếm rất có uy vọng cùng thủ đoạn, lúc này mới không có để cho bang chúng len lén đi ra ngoài tìm Boss. Dĩ nhiên các bang chúng cũng không phải đưa ngọc, không có đám người bang hội kia, coi như mình gặp Boss có thể như thế nào ?

Cho nên địa bàn chung quanh bang hội xuất hiện Boss, đúng là để cho bang chúng bang này hưng phấn một hồi. Bất quá không nghĩ tới còn chưa đợi bọn họ xuất thủ đâu, không biết nơi nào nhô ra bốn người, cư nhiên liền bắt đầu đánh Boss rồi !

Thiên Địa Nhất Kiếm sau khi nghe được tin tức này trong lòng cũng có chút tức giận, bất quá nhưng không có khinh cử vọng động. Dám ở trung gian hai bang hội cướp Boss, không phải là tên ngu ngốc vậy thì có chỗ dựa vào. Tên ngu ngốc có thể bay đến cao như vậy sợ rằng cũng không nhiều

Cho nên Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức quyết định, tự mình đi nhìn một chút.

Đợi đến lúc hắc ngưu phi kiếm đi tới chiến trường đánh Boss kia, trong lòng cả kinh, theo sau chính là vô tận tức giận.

Lại là người này ! Tùng Bách Ngô Đồng ! Người này cùng mình có cừ oán hay sao, hết lần này tới lần khác cùng mình bất hòa !

Sự kiện 4.000 lượng vàng lần trước đã để cho Thiên Địa Nhất Kiếm rất tức giận, bây giờ lại nhô ra cướp Boss ! Xem ra không cho hắn chút dạy dỗ là không được rồi !

Thiên Địa Nhất Kiếm đang định cho người đi lên giết người cướp Boss, đột nhiên ánh mắt ngưng lại. Bởi vì hắn thấy, trong địa bàn bang phái đối diện cư nhiên cũng nhô ra một đội người.

Bang phái đó được đặt tên là Nhất kiếm lăng vân, là một đại bang phái không kém gì Càn khôn thần điện, đồng dạng cũng là đại công hội chuyên chiến nhiều trò chơi. Ở trong - Ngự kiếm tiêu dao - vận khí kém chút, so Càn khôn thần điện chậm một bước hoàn thành nhiệm vụ lập bang, hối hận thật sâu.

Đồ vật gì đó cũng đều chú trọng cái thứ nhất, thứ nhất đi lên mặt trăng chính là Armstrong tên người này toàn thế giới đều biết, có mấy người biết thứ hai đi lên là ai ?

Cho nên đám người Nhất kiếm lăng vân kia cũng nhìn một cục tức, một lòng muốn cùng Càn khôn thần điện phân cao thấp. Cũng may cao tầng của Nhất kiếm lăng vân cũng không phải kẻ ngu, biết bây giờ trò chơi mới mở ra liền khai chiến bang hội không phải là cử chỉ sáng suốt, lúc này mới đem kích động của bang chúng đè ép xuống.

Mà tại lúc hoạt động này bắt đầu, ý tưởng của cao tầng Nhất kiếm lăng vân cư nhiên cũng cùng Thiên Địa Nhất Kiếm không mưu mà hợp. Đồng dạng bảo tồn thực lực, giồng nhau âm thầm phát tài, giồng nhau đánh không tới Boss

Vì vậy Boss vừa xuất hiện, thì có bang chúng thông báo cho bang chủ, sau đó một đám người rầm rầm rộ rộ giết tới đây.

Nếu là y theo ý tưởng của Hộ Hải Sinh Đào bang chủ của Nhất kiếm lăng vân, giết chết mấy người không có mắt kia, đem Boss hướng bên mình kéo tới là được. Nhưng là hắn cũng đồng thời thấy Thiên Địa Nhất Kiếm đối diện, nhất thời sắc mặt trầm xuống, cũng dừng lại bước chân.

Hai người ý tưởng cùng một dạng : không thể để cho đối phương nhất tiện nghị !

Mình đi lên liều sống liều chết, kết quả làm cho đối phương ngư ông được lợi, loại chuyện ngu ngốc này không thể làm !

Vì vậy bây giờ liền tạo thành một cái cục diện quỷ dị, người của hai đại bang hội coi chừng Boss mắt nhìn lom lom, bốn người Lâm Mộc Sâm tại dưới ánh mắt mọi người đánh Boss như chỗ không người.

Tình cảnh này thật quá quỷ dị rồi !

Đám người Phong Linh Thảo chuyên tâm đánh Boss không có chú ý, ngay cả Ngọc Thụ Lâm Phong đều tại thí nghiệm Phân quang kiếm ảnh quyết, chỉ có Lâm Mộc Sâm một tên tiếp một tên rút máu Boss, ngoác rách nhìn chung quanh.

Như vậy có ý gì ? Người của hai bang hội này muốn làm sao ? Cướp quái ? Điều này có thể nói không tốt ở trong mắt bọn họ, bốn người mình còn không phải là muốn diệt liên diệt ?

Mặc dù nói Lâm Mộc Sâm cũng không lo lắng bốn người bọn họ ngủ ở chỗ này, liều mạng xông ra đại khái là không thành vấn đề, nhưng con Boss này chắc chắn sẽ không đành lòng chạy theo mình đi, dĩ nhiên, hai đám người kia hiển nhiên cũng không thể để cho Boss chạy.

Bốn người mình liều chết liều sống xông lên làm gì ? Cũng không phải vì nhường cho đại bang phải đuổi đi !

Lâm Mộc Sâm rất là cảnh giác một trận, trong lòng quyết định chủ ý nếu như bọn họ tới cướp mình trước hết chạy trốn, đợi đến thời điểm Boss cạn máu trở lại cướp một kích cuối cùng, nhưng là không nghĩ tới, hai bên đều không nhúc nhích.

Lâm Mộc Sâm trong lúc nhất thời không nghĩ tới lộn lờ khúc chiết giữa hai bang hội, nhưng lại hiểu đây là cơ hội thật tốt của mấy người mình. Nếu như nắm chắc, con Boss này cũng rất có thể bị bọn người mình cầm xuống !

Hắn vẫn mắt xem sáu đường tai nghe bát phương, công kích trong tay cũng không có dừng, nhưng lại cố ý không hề sử dụng Ngưng quang quyết nữa. Vừa đánh, hắn còn đem tình huống trước mắt dùng kênh đội ngũ nói cho những người khác.

“Bọn họ dám cướp ? Dám cướp chúng ta liền tiêu diệt bọn họ !”

Phong Linh Thảo y nhiên hung hãn như vậy, bất quá lời của nàng lần này lại làm cho mọi người đồng thời gật đầu.

“Con Boss này nhưng là chúng ta phát hiện trước, nếu là bọn họ thật động thủ cướp, chúng ta cũng không cần cùng bọn họ khách khí !”

Khô Hải một bộ dáng vẻ liều mạng vì tiền. Nếu như tình huống như thế vứt bỏ Boss, hắn có thể đau lòng chết ! Con Boss trước hắn cũng không có bắt được thứ gì đặc biệt hữu dụng, lúc này làm sao có thể bỏ qua cho ?

“Trước mặt ngàn vạn người không biến sắc, mới là nguyên bản bộ mặt tiêu sái tuần lã của ta a !”

“Oe”

Ba người kia đồng thời khinh bỉ Ngọc Thụ Lâm Phong một tiếng, mà Ngọc Thụ Lâm Phong hoàn toàn lơ đãng. Hai bữa nay trải qua dày đặc chiến đấu cùng với chia cửa, giữa bốn người trình độ quen thuộc kịch liệt tăng cao.

“Tốt ! Bọn họ bây giờ cũng không động thủ, xem bộ dáng là bận tâm đến đối phương. Cho nên chúng ta muốn nắm giữ tốt cái ưu thế này”

Lâm Mộc Sâm nở nụ cười, ánh mắt hít lại thành một đường, một bộ dáng vẻ xảo trá.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28 : Cướp Boss

Đánh Boss vẫn còn tại vũng vàng tiến hành, người xem ở đây cũng an tĩnh thường thức.

Con Boss này tên là Tử thủ thiên ma, so với Cự sí thiên ma ít đi một phần uy vũ, nhưng công kích càng giống như mưa to gió lớn. Bốn cánh tay cầm bốn thanh trường kiếm, một chiêu đi ra chính là bốn kiếm cùng bay.

Con Tử thủ thiên ma này cũng không ngây ngốc chỉ nhìn chăm chăm một người mà đánh, không có chuyện gì chạy tới chạy lui liền đuổi theo hai người Ngọc Thụ Lâm Phong và Lâm Mộc Sâm. Tuy vậy tốc độ di động hai người đều không chậm, lại có cơ quan giáp sĩ cản trở, cũng không bị thương tích gì. Bất quá Phong Linh Thảo cùng Khô Hải hai người đều cẩn thận không ít, muốn hoàn toàn né tránh công kích của Boss cũng không dễ dàng.

Trò chơi này không có trị liệu nghề nghiệp đơn thuần, mỗi người cũng có thể học chút kỹ năng trị liệu. Bất quá kỹ năng này lúc bình thường dùng một chút có thể, chân chính thời điểm đánh Boss hơn phân nửa không dùng được chỉ cần người sử dụng một chút, Boss quá nửa liền nhắm người chạy đến rồi.

Cho nên, phần lớn người còn phải cần thuốc sống qua ngày. Dù sao trong thời gian ngắn chỉ cần không liên tục cần quá nhiều thuốc vấn đề cũng không lớn, điều này cũng khiến cho lượng nhu cầu của kỹ năng phụ luyện đan sư càng lúc càng lớn, địa vị càng là nước dâng thuyền cao.

Lâm Mộc Sâm trước khi vào chiến trường là mua không ít thuốc, trước lúc đánh Boss cũng từng phân phát cho mọi người. Dù sao vào chiến trường cũng chỉ có thể dùng NPC hệ thống mua đồ, giá cả của bọn họ tuyệt đối “đều” khiến người phải học máu.

Bọn họ ở chỗ này đánh Boss, hai bên hai bang hội nhìn liền có chút không bình tĩnh rồi.

Bốn người này vị miễn cũng quá buơ hăn, bốn người liền diệt gọn một con Boss !

Nghe nói - Ngự kiếm tiêu dao - trò chơi này kỳ thực là khích lệ mọi người theo chủ nghĩa anh hùng, nhưng mấy người đó cùng một dạng siêu cấp anh hùng là chuyện gì xảy ra !

Người một người anh hùng đến cỡ lan bác như vậy cũng liền thích hợp rồi, chơi thành siêu nhân cùng spider man như vậy đã quá siêu a !

Con Boss này cường hãn tuyệt đối không phải những tiểu Boss ở khu luyện cấp có thể so sánh, trong dĩ vãng trò chơi, đoàn đội không có mấy chục hơn trăm người liền cũng đừng nghĩ liệu. Mà bây giờ, cơ hồ sẽ bị bốn người diệt gọn rồi !

Mặc dù nói trong hoạt động này Boss chẳng qua là thân thể cường hãn, phương diện kỹ năng ít ỏi không có mấy, nhưng bốn người đấu Boss nhiều ít vẫn là tương đối khiêu chiến thần kinh của người khác. Bây giờ các bang chúng bình thường hai bên, đã bắt đầu xì xào bàn tán âm thầm cảm thán rồi.

Ngay cả Thiên Địa Nhất Kiếm cùng Nộ Hải Sinh Đào cũng có chút hoảng hốt, nghĩ thầm nếu như có thể đem bốn người này chiêu vào trong bang hội thì khỏe rồi

Trong bang hội bọn họ không phải không có cao thủ, tự hỏi một mình đấu mà nói cùng bốn người này cũng kém không được bao nhiêu, nhưng lại không có biện pháp gom góp ra một tiểu đội bốn người hung hãn như vậy. Nếu như có thể đem bốn người này chiêu vào trong bang hội

Đám người Lâm Mộc Sâm tự nhiên không nghĩ tới mấy người mình đã thành một kỳ tích, vẫn đang xuất lực đánh Boss. Sinh mạng Boss không ngừng giảm xuống, rất nhanh cũng đã đến gần mức nguy hiểm. Không cần bao lâu, Boss sẽ phải cúp rồi.

Lâm Mộc Sâm hiện tại tập trung tất cả tinh thần, nhìn Boss đồng thời còn chú ý hai bên bang hội. Nếu như bọn họ muốn cướp Boss mà nói, không sai biệt lắm cũng chính là lúc này.

Nào biết, trong lòng Thiên Địa Nhất Kiếm cùng Nộ Hải Sinh Đào bây giờ đều cảm thấy băn khoăn.

Có muốn hay không cướp ? Làm sao cướp ? Làm sao phòng bị bên kia ? Đây đều là vấn đề cần suy tính. Hô một tiếng một đám người nhào lên chém lung tung, thoải mái thì thoải mái rồi, hậu quả nói không chừng sẽ rất nghiêm trọng.

Hơn nữa làm chuyện này, còn phải mạo hiểm mang tiếng xấu bọn họ không phải là loại bang phái nhà giàu mới nổi nào đó, mà là đại công hội có nguồn gốc lịch sử khắc sâu chuyển chiến nhiều trò chơi bia miệng đối với bọn họ mà nói, có tác dụng tương đối trọng yếu.

Bất quá những điều này cũng không có căn cứ, tại trước mặt lợi ích thật lớn, loại đồ vật này đều có thể bỏ qua, dĩ nhiên tiền đề là phải đáng giá.

Cướp Boss đâu, có thể lấy được đạo thư vũ khí trang bị pháp bảo, nhưng lại sẽ tổn hại danh dự. Không cướp đâu, nhìn Boss dưới mắt bị người khác cầm đi, làm sao có thể cam tâm ?

Bắt quá ở trên chuyện tình này, Càn khôn thần điện có ưu thế trời sanh.

“Tên kia chính là Tùng Bách Ngô Đồng ban đầu cướp Boss chúng ta tổng tiền chúng ta ! Chớ bỏ qua cho hắn, giết chết hắn !”

Thiên Địa Nhất Kiếm quyết tâm độc ác. Chiêu mộ bốn người này quá không có khả năng, Tùng Bách Ngô Đồng kia không phải là tên đơn giản, chỉ sợ sẽ không cam tâm gia nhập Càn khôn thần điện của mình. Nếu không, ban đầu cũng sẽ không tổng tiền mình 4.000 lượng vàng

Hơn nữa mình có đại nghĩa nha ! Trước có thù oán nha ! Xuất thủ hoàn toàn có lý do nha !

Vì vậy người chơi của Càn khôn thần điện bên này lập tức mọi người kích động, hướng Boss kia liền vọt tới.

Dĩ nhiên, Thiên Địa Nhất Kiếm cũng không phải kẻ ngu, đã sớm an bài một đồng bang chúng ngăn ở giữa Boss cùng Nhất kiếm lăng vân. Ngoài mặt là bao vây Boss, trên thực tế đang làm gì ai nấy đều thấy được.

Nộ Hải Sinh Đào nhìn Thiên Địa Nhất Kiếm, cười lạnh một tiếng : “Thiên Địa bang chủ rốt cục vứt bỏ mặt mũi tới cướp Boss người ta rồi ? Làm hội trưởng của đệ nhất bang hội người làm như vậy không phải là có chút không phúc hậu a ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm cũng cười lạnh một tiếng : “Ta chẳng qua là đang giải quyết ân oán của chúng ta mà thôi ! Tên đệ tử Mặc môn cảm nỗ kia đã từng đoạt lấy Boss lập bang của chúng ta, bây giờ chúng ta muốn cướp trở lại !”

Nộ Hải Sinh Đào lại cười lạnh : “He he, đại danh của Càn khôn thần điện người nào không hiểu, cư nhiên còn có người có thể từ trong tay các người cướp đi Boss ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm lại cười lạnh : “Mã thất tiền đề (chơi chữ, nghĩa đen : ngựa có móng trước, nghĩa bóng : ngựa cũng có ví dụ thất bại, giống như câu “giày dép còn có số”) người nào chưa từng có, anh minh như ta cũng không phải là sợ ý một chút đặt cái tên cho thiệt kêu lại giống như tên của bang chủ các người sao !”

Nộ Hải Sinh Đào lần này không cười lạnh nữa, sắc mặt của hắn trở nên xanh mét. Thiên Địa Nhất Kiếm lấy danh tự này thật để cho bọn họ buồn bực thật lâu, bang hội mình gọi Nhất kiếm lăng vân, kết quả bang chủ Càn khôn thần điện tên là Thiên Địa Nhất Kiếm lẽ nào bang hội mình là làm tuyên truyền cho Thiên Địa Nhất Kiếm?

Thật ra thì Thiên Địa Nhất Kiếm trong lòng cũng buồn bực, lúc hắn đặt tên không có suy nghĩ nhiều, Càn khôn sao, chính là Thiên Địa. - Ngự kiếm tiêu dao - sao, dĩ nhiên là phải có kiếm. Thiên Địa Nhất Kiếm, có nhiều khí thế ! Nhưng chờ hắn tạo xong nhân vật vào trò chơi khổ khổ cực cực ra khỏi tân thủ thôn sau khi bãi xong sự môn triệu tập nguyên lai huynh đệ mới phát hiện mình có vấn đề với Nhất kiếm lăng vân đối thủ cạnh tranh này

Mịa lão tử chẳng lẽ là nằm vùng (gián điệp) Nhất kiếm lăng vân phái đến Càn khôn thần điện ? Thiên Địa Nhất Kiếm đã bối vì cùng tên bị bọn lão huynh đệ cười nhạo rất nhiều lần rồi, nhưng làm chủ một bang, hắn còn cần chặt răng hướng trong bụng nuốt, làm ra một bộ dáng vẻ cường ngạnh tới. Mà danh tự này cư nhiên đối với Nhất kiếm lăng vân đã kích không nhỏ, cũng là một niềm vui ngoài ý muốn rồi.

Tóm lại hai người miệng lưỡi sắc bén bắt đầu mắng nhau, nhưng thủ hạ của bọn họ cũng không có nhân rồi. Dù sao đã xé ra mặt mũi rồi, cướp !

Người của hai bang hội tự nhiên lẫn nhau nhìn không vừa mắt, không có chuyện gì liền đem công kích ném tới trên đầu đối phương. Boss không cần phải nói, đón nhận hỏa lực nhiều nhất, sinh mạng đều đều giảm xuống. Mà Lâm Mộc Sâm bọn họ cũng không dễ chịu, đám người chơi kia không thể nào sẽ bận tâm đến bọn họ, phạm vi công kích liên lụy đến bọn họ cũng liền thôi, thậm chí còn có người ra tay công kích trực tiếp !

“Bà nó, con cạp không phát uy, người xem chúng ta là Hello Kitty (tên một con mèo hoạt hình khá dễ thương) a !”

Lâm Mộc Sâm bị chọc vẫn chưa động, trầm tĩnh như băng xử sự không hoảng hốt được, trên đầu hắn cũng đang toát mồ hôi lạnh. Đồ chơi này bị đạn đánh tới cũng không dễ chịu đi

Bắt quá vận khí Lâm Mộc Sâm tựa hồ không tệ, hoặc là nói hắn đủ tầm thường, cũng không có người nào cố ý công kích hắn. Cho nên Lâm Mộc Sâm

đem Ngưng quang quyết súc đến 9 giây, buông lỏng tay !

Một mũi nổ tiễn gào thét mang theo lưu quang bắn vào đến chỗ đầu lâu Boss, ầm một tiếng đem Boss bắn bật ngựa ra sau. Tiếp đó, thân thể của Boss mất đi khí lực, chậm rãi ở giữa không trung rơi xuống.

Cùng lúc đó, mười mấy món đồ lóe lên tia sáng từ trong cơ thể Boss hướng ra phía ngoài rơi rụng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29 : Một người giữ ải

Chung quanh người chơi nhất thời sôi trào.

Mỗi người đều cảm thấy một kích cuối cùng này là mình tạo thành, quyền nhặt những món đồ đó đều ở trên người mình ! Vội vàng đi nhặt đồ, đừng để cho người khác đoạt !

Vì vậy tràng diện bắt đầu rối loạn như tơ vò, tất cả mọi người đều vọt tới chỗ vật phẩm rơi xuống. Trong này, tự nhiên cũng bao gồm bọn người Lâm Mộc Sâm.

Phong Linh Thảo cùng Khổ Hải gần mất nước, nhào qua liền vớt được hai món. Mà hai món đồ này, cư nhiên hết sức thuận lợi bị bọn họ bắt được trong tay ! Điều này nói rõ cái gì, nói rõ làm ra một kích cuối cùng chính là một người trong bốn người bọn họ !

Người này, dĩ nhiên là Lâm Mộc Sâm. Lâm Mộc Sâm tên này có lẽ cái khác không xuất chúng, nhưng chính là ánh mắt cùng trực giác xuất chúng. Dĩ nhiên, trực giác này của hắn cũng có thành phần tính toán ở bên trong, chỉ bất quá thời gian ngắn ngủi như vậy căn bản không có biện pháp để cho hắn tính toán chính xác, cho nên thành phần trực giác mới chiếm càng nhiều chút.

Cuối cùng một kích Ngưng quang quyết, Lâm Mộc Sâm súc đủ rồi 9 giây không nói, còn sử dụng Hóa mộc nổ tiễn tương đối trân quý. Công kích bản thân đã cao, còn phụ thêm thuộc tính tổn thương, đối với tà ma còn tạo thành ngách ngoại tổn thương cái gì là tà ma ? Vực ngoại thiên ma rõ ràng chính là a !

Dưới các loại thêm vào cùng nhau, một kích này tuôn ra một con số tổn thương tương đối đáng sợ, thậm chí có thể gây sát bất kỳ người chơi ở giai đoạn hiện giờ. Bất quá nếu quả thật cầm tới giết người, tổn thương liền không có cao như vậy rồi. Dù sao người chơi bây giờ còn không tồn tại thuộc tính tà ma

Nói tóm lại, quyền nhặt đồ con Boss này ở trên thân bốn người Lâm Mộc Sâm. Lâm Mộc Sâm cùng Ngọc Thụ Lâm Phong hai người thấy Boss bỏ mình, cũng vội vàng xông tới, chia nhau vớt một món đồ vào trong tay.

Bất quá cũng chỉ tới đó mà thôi.

Người của hai bên bang hội đều không phải kẻ ngu, mắt thấy vật phẩm rơi xuống nhanh chóng biến mất mấy món, tự nhiên là biết có người lượm đồ. Có người mất sắc lập tức hô to : “Là bốn người kia ! Là bọn họ lượm đồ !”

Nhất thời ánh mắt của mọi người đều đặt ở trên người của Lâm Mộc Sâm bọn họ. Giết chết bọn họ ! Tất cả mọi người trong lòng đều có cùng ý tưởng. Không giết sạch bọn họ, chờ bọn họ đem tất cả đồ đều lượm, mình còn có thể mò được cái con khỉ ?

Nhất thời, mục tiêu của tất cả mọi người đều chỉ hướng Lâm Mộc Sâm bốn người, các loại phi kiếm pháp bảo giống như hạt mưa hướng bốn người bọn họ rơi xuống.

Có kinh nghiệm lần trước, Lâm Mộc Sâm bọn họ tự nhiên biết sau khi vớt đồ rơi xuống sẽ phát sinh chuyện gì. Mỗi người đều chỉ sau khi vớt đồ, liền không quay đầu lại bỏ chạy. Nhưng không biết sao trong mọi người chỉ có Lâm Mộc Sâm tốc độ khá nhanh, Ngọc Thụ Lâm Phong chẳng qua là bình thường, Khổ Hải sau khi gia trì qua các loại trạng thái cũng còn có thể, nhưng Phong Linh Thảo thì không được rồi.

Nàng cơ hồ đem tất cả thuộc tính cũng thêm ở trên lực lượng, thân pháp tất nhiên không cao. Hơn nữa nàng học được loại tâm pháp đối với tốc độ cũng không có tăng ích cái gì, khiến cho tốc độ của nàng chậm nhất, rơi xuống cuối cùng. Thật may là lực lượng ít nhiều còn thêm chút phòng ngự, ngoài ra trang bị tăng lực lượng phần lớn sẽ thêm không ít thể lực, lúc này mới để cho nàng có thể kiên trì tới dưới tình huống không ngừng cắn thuốc. Nhưng rất hiển nhiên, nàng cũng cầm cự không được bao lâu.

Lâm Mộc Sâm đang chạy, lơ đãng vừa quay đầu lại, muốn nhìn một chút những người khác như thế nào, liếc thấy tình cảnh của Phong Linh Thảo. Cho dù là trốn chạy hần cũng trốn quen rồi, không khỏi cũng nổi giận.

“Bà nó ! Các người cướp Boss của chúng ta còn có lý ? Đừng tưởng rằng lão tử chỉ biết chạy !”

Lâm Mộc Sâm giận dữ sẽ như thế nào ? Hần tức thời quay ngoắt lại, cả người nhắm phía truy binh phía sau Phong Linh Thảo nhào tới !

“Đi nhanh lên, đừng quản ta, ta chạy thoát được !”

Lúc sát thân mà qua, Lâm Mộc Sâm rống lên một tiếng. Sau đó hần liền ném vào trong miệng một viên thuốc hồi máu, gờ nỗ trong tay lên.

Tốc độ của truy binh phía sau cũng có nhanh có chậm, nhanh chẳng qua là lẻ tẻ mấy tên, phần lớn cũng còn ở phía sau. Nhưng phi kiếm công kích cũng tính là một nửa tầm xa, vị trí của Lâm Mộc Sâm đang đứng ít nhất có thể để cho hơn mười người dùng phi kiếm công kích đến.

Bất quá, Lâm Mộc Sâm sử dụng là cái gì ? Là nỗ a ! Đồ chơi này công kích khoảng cách so phi kiếm có thể xa hơn nhiều rồi !

Giờ lên nỗ, Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái, Tán xạ tiền !

Tán xạ tiền tại mấy ngày nay lại thăng một cấp, ở dưới sự gia trì của Cung nỗ thần xạ bây giờ là cấp 3, một lần bốn mũi tên. Kỹ năng này nói thật địa vị rất khủng khiếp, nói là phạm vi công kích lại có hạn chế mục tiêu, nói là đạn thể công kích lực công kích lại tương đối có hạn. Cấp thấp mà nói, tác dụng thực tế không lớn.

Nhưng thời gian đóng băng của nó quá ngắn, thật muốn liều mạng đến, cũng là một kỹ năng tương đối có sức uy hiếp. Tựa như bây giờ, Lâm Mộc Sâm Tán xạ tiền không ngừng, đem mấy tên đang không ngừng tiến tới gần hần đánh cho ôm đầu trốn chui như chuột !

Lâm Mộc Sâm coi như là buông tay ra đến rồi. Hần trang bị lên món lục phẩm pháp bảo Huyền thổ phương đình kia, phòng ngự tăng vọt một cái đến hơn 700 điểm. Bình thường phi kiếm rơi vào trên người hần, tổn thương không quá hai con số. Coi như đồng thời có nhiều công kích rơi vào trên người hần, nhiều nuốt viên thuốc là được !

Lâm Mộc Sâm bây giờ có thể nói một người giữ ải, một người ngăn tại trung gian Phong Linh Thảo bọn họ cùng thành viên hai đại bang hội, bằng vào năng lực biến thái của một món lục phẩm pháp bảo, lấy một địch trăm đem đám người kia chọc cho lửa giận bốc cao ba trượng lại không làm gì được hần. Tiểu tử này cũng không phải chỉ đứng tại chỗ bất động, còn đang không ngừng bay ngược. Mặc dù tốc độ có chút chậm, nhưng dù sao vẫn còn đem những tên người chơi tốc độ chậm kia bỏ xa. Nếu không, thì không phải là lấy một địch trăm, mà là hơn ngàn người. Đến lúc đó coi như hần phòng ngự cao hơn nữa, cũng là bị chìm chết không cần thương lượng.

Lâm Mộc Sâm bây giờ cũng là có khổ khó nói. Vừa nãy nhất thời tức giận kích động lưu lại căn ở phía sau, chờ đầu óc sau khi tỉnh táo lại tuy rằng không hối hận, bất quá đáy lòng sợ hãi nói chung vẫn phải có. Tuy nói là trò chơi, nhưng cảnh tượng một người đối mặt thiên quân vạn mã như vậy, ít nhiều hãy để cho người sợ run.

Lâm Mộc Sâm hiện tại không phải là không muốn chạy, chẳng qua là Huyền thổ phương đình kia tại thời điểm chịu đòn sẽ thêm phòng ngự, nhưng đồng

dạng sẽ giảm tốc độ giảm rồi 16% tốc độ ! Đồ chơi này lập tức đem tốc độ của hấn hạ xuống chừng 130. Tốc độ này mặc dù cũng không tính là chậm, nhưng bây giờ đã có người chơi có thể đạt tới.

Trí mạng nhất, là hấn bây giờ đang bay ngược ! Tốc độ bay ngược phải so với bay xuôi chậm, đây là quy tắc cố định của trò chơi, không phải kỹ xảo có thể bù đắp. Mặc dù chậm không nhiều lắm, nhưng đủ để cho càng nhiều người chơi có thể đuổi kịp hấn.

“Đề cho người già bộ anh hùng ! Đề cho người cứu mỹ nhân ! Người thật cứu mỹ nữ cũng được a, người cứu ni cô ! Mặc dù ni cô này cũng không xấu xí”

Lâm Mộc Sâm một bên ở trong lòng chảy nước mắt mắng chửi chính mình, một bên còn phải làm ra dáng vẻ anh dũng không sợ hãi không để ý bản thân. Đánh nhau đánh chính là khí thế ! Chó điên vì sao càng dọa người ? Không phải bởi vì nó so chó khác lợi hại hơn, mà bởi vì nó so chó khác lại càng không muốn mạng, khí thế càng mạnh !

Phi phi phi, đám người đối diện kia mới là chó điên

Vừa cổ vũ chính mình vừa chửi chính mình, Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa tinh thần phân liệt. Nổ tiển trong tay bắn không ngừng, bắt quá nhưng không có lực uy hiếp gì quá lớn, nhiều lắm là cho đối phương tạo thành một điểm nhỏ phiền toái mà thôi. Dù sao lực công kích của Tán xạ tiển không đủ cao, đối phương cần chút thuốc cũng liền chịu nổi rồi.

Làm sao bây giờ ? Lâm Mộc Sâm mắt thấy phía sau người đuổi tới càng lúc càng nhiều, hung hăng cắn răng một cái.

Phải dọa sợ bọn hấn !

Len lén tháo xuống Huyền thổ phương đình, Lâm Mộc Sâm lần nữa đổi lại băng đạn của Hóa mộc nổ tiển, một phát Liên châu tiển liền nhắm ngay trước mặt hấn cái tên tốc độ nhanh nhất kia bắn qua !

Cùng lúc đó, Lâm Mộc Sâm còn đem cơ quan đường lang đã thu lại khi chạy trốn phóng ra ngoài. Cơ quan đường lang sau khi xuất hiện lập tức một chiêu Đột tiến vọt tới bên thân của người chơi kia, hai đạo kim quang bắt chéo chém rụng !

Hai dạng công kích đồng thời xuất hiện, người chơi kia cũng không phải là Lâm Mộc Sâm có lực phẩm pháp bảo hộ thể như vậy, lúc ấy liền hóa quang mà đi. Mà rất là đúng dịp, hiệu quả xuyên thấu của Thủy trúc nổ đồng thời bị xúc phát, nổ tiển liên tiếp xuyên qua ba người chơi phía sau. Mà ba tên người chơi này trong đó có hai tên sinh mạng chưa đầy, mà hiệu quả xuyên thấu tạo thành là phá giáp tổn thương, nói cách khác không nhìn phòng ngự hơn nữa hiệu quả cường hấn của Hóa mộc nổ tiển, hai tên người chơi sinh mạng chưa đầy này bị ai đồng thời hóa quang

Một phát giết sát ba người ! Loại chiến quả có tính chấn kinh này lập tức dọa mấy người chơi xông thẳng về trước giật mình, tốc độ nhất thời chậm lại. Vẫn là câu nói kia, hái đào tất cả mọi người thích, nhưng mạo hiểm tánh mạng chặt cây đào, còn là đào hữu người tới trước !

Tuy nói tin đồn giết chết người mới vừa nhặt được đồ, đồ hấn nhặt được có tỷ lệ rất lớn tuôn ra tới, nhưng tin đồn dù sao cũng là tin đồn. Bởi vì cái tin đồn mà rơi một cấp, đồ chơi này giống như tính không quá lời

Tinh thần thà chết đạo hữu không chết bản đạo, mấy người chơi xông lên trước nhất bắt đầu lùi bước, mà đây là điều Lâm Mộc Sâm đang muốn.

5 giây vừa qua, trạng thái giảm tốc biến mất. Xoay người, Tốc hành, lão tôn ta đi đây !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30 : Chia của lần nữa

Lâm Mộc Sâm nếu như triển khai toàn bộ tốc độ, ít nhất đồng người chơi hiện tại này không ai đuổi kịp hắn. 15 giây vừa qua, khoảng cách đã kéo ra thật xa, đã sớm công kích không tới. Dựa vào tốc độ so bình thường người chơi cao hơn một bậc, Lâm Mộc Sâm đem khoảng cách này càng kéo càng xa, rốt cục đưa bọn họ bỏ xa, cũng không nhìn thấy nữa.

Sau khi xác nhận phía sau mình không người đuổi tới nữa, Lâm Mộc Sâm lau mồ hôi lạnh, tìm một chỗ an toàn ngừng lại.

Đồ chơi này quá kinh hiểm rồi ! Lần sau thời điểm chuẩn bị làm anh hùng có thể phải do dự chút, đem mình liên lụy coi như bồi lớn !

Vừa nhìn trạng thái của mình, pháp lực cạn sạch, sinh mạng cũng còn dư lại không có mấy. Mà đan dược sớm ăn đến cực hạn, ăn nữa sẽ phải bị trừ máu. Có thể sống được tới, không thể không nói đây chính là một kỳ tích !

Tìm khối đá ngầm hơi điều tức (nghỉ ngơi hồi máu), đem sinh mạng khôi phục một chút, Lâm Mộc Sâm mở ra tin tức bản thân. Lúc này trong chiến đấu, thanh âm tin tức đề kỳ một mực vang lên không ngừng, nhưng Lâm Mộc Sâm nào có rảnh qua tiếp ?

“Thế nào rồi ? Chạy thoát không ?”

“Bà nó, nguoi quá dũng mãnh rồi ! Không trách nguoi muốn lục phẩm pháp bảo kia, sợ rằng không phải đã sớm muốn làm anh hùng ?”

“Ngô Đồng huynh động thân ra, tâm chí kiên nghị ngoài dự liệu bọn ta ! Tuy nói phong tư không kịp ta rất nhiều, nhưng khí khái này, nhưng cũng không thể so với ta kém hơn mấy phần rồi !”

Phía trên là ba tin tức phát tới sớm nhất, theo thứ tự là từ Phong Linh Thảo, Khô Hải cùng Ngọc Thụ Lâm Phong phát tới. Thật ra thì không cần nhìn tên, chỉ từ trên cách nói là có thể phân biệt ra được. Phong Linh Thảo đơn giản trực tiếp, Khô Hải lòng vẫn tràn đầy mơ tưởng món lục phẩm pháp bảo kia. Ngọc Thụ Lâm Phong đâu, phát cái tin tức cũng chảnh muốn chết

Kế tiếp tin tức cũng có nhiều mấy cái, nhưng phần lớn đều là hỏi thế nào vẫn chưa trở lại, rốt cuộc làm sao rồi, cùng với mình bây giờ ở đâu mà vội vàng tới đây các loại tin tức. Sau khi nhìn đến địa chỉ bọn họ cho, Lâm Mộc Sâm xem một chút sinh mệnh pháp lực của mình khôi phục không sai biệt lắm, liền lần nữa triệu hồi ra cơ quan giáp ung, hướng địa phương ba người dừng lại bay qua.

Sau khi bốn người hội hợp, lại giống như lần trước như vậy bao một gian phòng, đem thu hoạch lần này lấy ra.

Thu hoạch lần này không lớn như lần trước, nhưng nói chung còn khá được. Tiền vàng cùng linh thạch cũng không nhặt được, chỉ có một thanh phi kiếm, ba món pháp bảo, hai món tài liệu.

Phi kiếm thuộc loại hình tốc độ, mặc dù là hoàng phẩm, nhưng thuộc tính tương đối khá, ở trong hoàng phẩm cũng coi là cao cấp. Bất đắc dĩ ba người cũng không dùng được phi kiếm này, cho nên chuẩn bị sau khi hoạt động kết thúc cầm đi bán quách lại lấy tiền ra chia. Pháp bảo Ngọc Thụ Lâm Phong cầm một món, Khô Hải cầm một món, cuối cùng một món còn nhường cho Phong Linh Thảo lấy được.

Bây giờ, trước mặt chỉ còn dư lại hai món tài liệu. Nhắc tới hai món tài liệu thật là Lâm Mộc Sâm thấy được trong lòng ngứa ngáy, hai món toàn bộ đều thích hợp Cơ quan thuật sử dụng, hơn nữa có một món còn là lục phẩm !

Bất quá Lâm Mộc Sâm cũng đau lòng tiền. 4.000 lượng vàng của hắn kiếm tới mặc dù dễ dàng, nhưng cũng gần không được tiêu xài a. Theo nhân số tiến vào trò chơi càng ngày càng nhiều, vật giá tăng lên không ngừng, bây giờ mấy chục lượng vàng ở trong tay, căn bản không mua được thứ gì. Hơn nữa lần trước Boss rơi xuống hắn liền bỏ vốn lớn một lần, lần này mua nữa lục phẩm tài liệu, 4.000 lượng vàng kia có thể liền dư lại không bao nhiêu rồi.

“Nếu không, Phong Linh Thảo nguoi mua những tài liệu này ? Những tài liệu này cũng có thể dùng để đoán tạo, nói không chừng có thể tạo ra cực phẩm vũ khí !”

Nghĩ tới nghĩ lui, Lâm Mộc Sâm còn là quyết định nhịn đau đem tài liệu này nhường cho người khác.

Không nghĩ tới, Phong Linh Thảo nghe đề nghị của hấn về mặt kinh ngạc : “Kỹ năng phụ của ta là hái thuốc cùng luyện đan, muốn đồ chơi này làm gì ?”

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa học ra một ngụm máu. Người theo lộ tuyến bạo lực như vậy làm sao có thể chọn kỹ năng phụ văn nghệ như thế ? Toàn lực chiến sĩ vĩnh viễn là cùng đoán tạo liên lạc với nhau a ! Người chơi luyện đan cũng quá không có kiến thức rồi !

Đối với vị đại tỷ này Lâm Mộc Sâm thật là không biết nói gì cho tốt, vì một bộ Thiên quân quyết dám trực tiếp đầu thân Phật môn làm ni cô, loại quyết đoán này cũng làm được đi ra, nói vậy thân là toàn lực thuộc tính đi chơi luyện đan cũng là cá tính riêng của nàng.

“Khô Hải, vật này làm pháp bảo cũng không sai, người không suy nghĩ một chút ?”

Khô Hải đối với món lục phẩm tài liệu này xác thực cũng có chút chảy nước miếng, nhưng bây giờ chỉ có thể sàu mi khô kiểm than thở : “Ôi, ta học là Phật môn Luyện bảo quyết, nếu như là hoàng phẩm tài liệu ta còn có thể sử dụng Phật quang đem tịnh hóa, món lục phẩm tài liệu này ta hiện tại có thể xử lý không được !”

Lâm Mộc Sâm vỗ về dụ dỗ : “Bây giờ không được không có nghĩa là sau này không được sao, chờ người thực lực đủ rồi lại xử lý không được sao ?”

Khô Hải liếc hần một cái : “Chờ ta có thể xử lý lục phẩm tài liệu, chỉ sợ cũng phải chừng cấp 40 rồi. Đến lúc đó ai còn để ý tài liệu cấp 30 này nữa ?”

Khô Hải cái nhìn kia bao hàm các loại miệt thị, rất rõ ràng cho thấy tại vì Lâm Mộc Sâm mấy lần trước miệt thị mà báo thù.

Lâm Mộc Sâm trong lòng một trận biệt khuất, đồ chơi này làm sao bán còn bán không ra đi ? Dù sao cũng là lục phẩm tài liệu a ! Đồ chơi tốt trên thị trường vẫn chưa xuất hiện qua !

“Nếu không Lâm Phong huynh người cầm đi ? Nói không chừng có thể làm đi ra một món cực phẩm cơ quan !”

Ngọc Thụ Lâm Phong rất bình tĩnh : “Ta học là chưng cất rượu cùng may vá, đồ chơi này không dùng được.”

Lâm Mộc Sâm rốt cục một ngụm máu không kèm chế được, từ khóe miệng chảy ra : “Lâm Phong huynh, người là có loại suy nghĩ như thế nào mới có thể thân là một nam đệ tử Mặc môn phong lưu thích thàng đi học may vá ?”

Ngọc Thụ Lâm Phong vẫn như cũ bình tĩnh : “Tự mình động thủ com no áo ấm. Muốn làm ra một bộ y phục phù hợp thân thể, tốt nhất chớ qua tự mình trở thành một thợ may người cho rằng bộ quần áo trên người ta đây là thế nào tới ?”

Nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong bộ trường sam màu trắng kia khác hẳn với người khác hợp với thân thể tiêu sái phiêu dật, Lâm Mộc Sâm rốt cục cảm nhận được, muốn ở trong trò chơi ra vẻ khốc, quả nhiên cũng phải bỏ ra tương đương

Người quá chuyên nghiệp ! Lâm Mộc Sâm từ trong đáy lòng bắt đầu bội phục Ngọc Thụ Lâm Phong.

Đến cuối cùng, Lâm Mộc Sâm rốt cục ủy ủy khuất khuất buồn vui lẫn lộn đem món lục phẩm tài liệu này bỏ vào trong túi dĩ nhiên không thể tránh khỏi lại bỏ vốn một lần nữa.

“Chờ phi kiểm kia bán đi mình còn có thể thu hoạch chút”

Lâm Mộc Sâm bây giờ chỉ có thể như vậy an ủi mình.

Sau khi chia cửa xong, bốn người lại cử hành một lần hội nghị, đề tài thảo luận chính là kế tiếp nên đi làm cái gì.

Phong Linh Thảo ý tưởng rất đơn giản, lại đi tìm Boss, giết Boss.

Khổ Hải ý tưởng cũng rất đơn giản, chạy loạn khắp nơi, thấy có Boss liền đi lên cướp một kích cuối cùng, sau đó cướp đồ.

Ngọc Thụ Lâm Phong ý tưởng liền phức tạp một chút, muốn tại trước mặt của nhiều người chơi biểu hiện ra thực lực cường hãn của bản thân, cùng với phong độ phiên phiên siêu nhân nhất đẳng anh tuấn tiêu sái

Lâm Mộc Sâm học máu hết lần này tới lần khác, đám người này còn có thể không đáng tin cậy chút nữa không !

“Các vị bạn học a, thái độ phải đoan chính a ! Các người cho rằng hoạt động lần này là như thế nào ? Đây là một cơ hội ! Sau đây là một cơ hội cho mọi người xuất đầu ! Muốn nắm chắc cơ hội này, dĩ nhiên sẽ phải có kế hoạch mới được ! Bây giờ mọi người cũng nhìn thấy, đánh Boss không phải là chuyện đơn giản như vậy. Không có một đoàn đội lớn, đánh Boss đơn giản là cửu tử nhất sinh ! Coi như có thể bắt lại Boss, cũng gánh không được nhiều người chơi như vậy! Con Boss này là chúng ta vận khí tốt, người của hai bang hội kia không biết tại sao không có nửa đường nhúng tay, nếu không các người cho rằng chúng ta có thể bắt được giết Boss nhất đồ ? Chẳng lẽ các người cho là chúng ta sẽ còn vận khí tốt như vậy ?”

Lâm Mộc Sâm biểu lộ tương đối đau lòng ôm đầu, đám người này, giác ngộ làm sao lại thấp như vậy đây ?

Những người khác cũng cúi đầu không nói, điều này làm cho sắc mặt của Lâm Mộc Sâm hơi chút khôi phục, thở hắt một hơi, diễn giảng tiếp tục : “Cho nên chúng ta muốn trong hoạt động lần này mò chỗ tốt, phải mò chỗ tốt so giết Boss càng lớn ! Các người có nghĩ tới hay không, hoạt động lần này tích phân hoạt động có ý nghĩa gì ? Ta suy đoán, điểm tích phân hoạt động này khẳng định so giết Boss phải hữu dụng nhiều lắm ! Các người nghĩ a, giết Boss rơi xuống đồ cũng không thấy được ai nấy đều dùng, hao tổn tâm cơ giết con Boss, cuối cùng một dạng không dùng được chỉ có thể cầm đi bán lấy tiền cũng là chuyện nói không chừng ! Nhưng tích phân hoạt động đâu ? Trở về môn phái rút thăm trúng thưởng, rút được khẳng định đều là mình có thể dùng ! Nhiều tích lũy điểm tích phân, không phải so giết Boss mạnh hơn nhiều lắm ?”

Lâm Mộc Sâm nói tới chỗ này, tươi cười quỷ dị : “Hơn nữa, hai việc này cũng không thấy được nhất định liền gây xung đột”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31 : Làm nhiệm vụ là chính

Ý định của Lâm Mộc Sâm rất đơn giản, làm nhiệm vụ !

Trú điểm của các môn phái tại Đồng hải, đều đang không ngừng đưa ra nhiệm vụ, trên căn bản đều là ngẫu nhiên . Nhiệm vụ độ khó cũng không cao, không phải là giết nhiều ít bao nhiêu con quái, lấy được nhiều ít bao nhiêu mảy thứ thân thể của thiên ma. Nhiệm vụ này thường cho tích phân đúng là không tệ, nhưng làm xong nhiệm vụ nhất định phải giao lại rồi mới có thể nhận cái thứ hai, cứ như vậy đi đi về về, liên lãng phí không ít thời gian.

Cẩn thận tính ra, coi như là chỉ giết thiên ma tích phân cũng kém không được bao nhiêu sao, còn có thể bớt không ít chuyện ! Hơn nữa, giết thiên ma nói không chừng nhân phẩm bạo phát là có thể bạo đồ tốt đi ra không phải đều có truyền ra rồi sao, những vực ngoại thiên ma này có tỷ lệ rơi lục phẩm vũ khí trang bị pháp bảo tài liệu !

Cứ như vậy, đám người chơi liền cũng lười đi giao nhiệm vụ rồi. Phần lớn đều là thừa dịp thời điểm cần bổ sung, mới có thể đi giao một lần nhiệm vụ, lại tiếp thêm một cái.

Bất quá Lâm Mộc Sâm cũng không cho rằng nhiệm vụ là thứ đồ trò chuyện vu vơ. Hắn cảm thấy, nếu hệ thống đề ra những nhiệm vụ này cấp cho người chơi, vậy thì khẳng định không phải để chưng cho đẹp.

“Các người phải tin tưởng, trí não cấp bậc tính toán tinh cầu nhất định phải so với chút người chơi kia thông minh hơn nhiều ! Dám đem những nhiệm vụ Chức Nữ làm ra tới này không coi ra gì, cuối cùng thua thiệt nhất định là bọn họ !”

Lâm Mộc Sâm một phen lời nói quả nhiên đánh động mọi người. Mọi người tới tham gia hoạt động dĩ nhiên là vì đạt được chỗ tốt, giết thiên ma giết Boss đều là mục đích giống nhau. Trải qua Lâm Mộc Sâm một phen phân tích, vốn là nhiệm vụ không được người xem trọng, tựa hồ cũng có nội hàm không nhỏ.

“Vậy còn chờ gì, làm nhiệm vụ đi !”

Phong Linh Thảo tính tình chính là hấp tấp, lập tức liền ngự kiếm bay lên, nhắm phía cứ điểm Âm nguyệt am của nàng bay qua.

Bốn người mỗi người tự nhận nhiệm vụ, sau đó đối chiếu lẫn nhau, hai cái yêu cầu giết một số thiên ma, hai cái yêu cầu thân thể thiên ma. Bốn người lại tụ đến một chỗ, hướng thiên ma bên ngoài giết tới.

Ngày thứ hai hoạt động, đám người chơi giết thiên ma tìm được kỹ xảo rồi, tổn thương thật to giảm xuống. Phần lớn người chơi cũng chia làm từng khu vực, bảo vệ địa bàn giết quái của mình. Tất cả người chơi cũng biết, dưới tình huống hỗn loạn ở nơi đây, chạy loạn khắp nơi thì đồng nghĩa với muốn chết.

Mà bây giờ liền nhô ra bốn tên muốn chết.

Bọn họ rõ ràng không có vị trí giết quái cố định, chỉ cần thấy đến thiên ma đơn lẻ liền xông tới, hai con cũng dám đánh, ba con cũng chịu nổi, bốn con cư nhiên cũng còn có thể đối phó người chơi thấy bốn tên này mới đầu cũng còn lơ đãng, đến sau đó, tất cả đều tròn mắt há mồm.

Không cần phải đùa như vậy a, bốn người so mười mấy hai mươi người còn có thể đánh !

Nhìn bốn tên kia coi thiên ma không ra gì, một đường xông ngang đánh thẳng ở trong đồng thiên ma chạy quanh, vô số người chơi lệ rơi đầy mặt.

Mà làm nhân vật chính bốn người tự nhiên không có giác ngộ đã trở thành tiêu điểm, nhiệm vụ của bốn người có thể cùng nhau hoàn thành, rất nhanh liền cũng thỏa mãn yêu cầu nhiệm vụ rồi. Lần nữa giết xong ra ngoài, trở về giao nhiệm vụ, bắt đầu trở lại !

Làm nhiệm vụ này, chính là cả ngày. Sau khi rời mạng ăn chút gì giải quyết vấn đề vệ sinh cá nhân, ngày thứ ba hoạt động đến rồi.

Có kinh nghiệm của ngày thứ hai, đám người chơi đều cảm thấy ngày thứ ba hẳn nên có biến hóa gì khác, nhưng trên thực tế, không ai cảm giác được có cái gì bất đồng.

Thiên ma vẫn rơi là tả như mưa, Boss như cũ xuất thần nhập quỷ không biết ở địa phương nào xuất hiện. Duy nhất bất đồng, đại khái chính là Boss nhiều hơn một chút.

Boss tăng nhiều cũng không có giải quyết vấn đề sói nhiều thịt ít tăng nhiều cháo ít, ngược lại càng thêm kích phát mâu thuẫn nội bộ giữa người chơi. Hôm nay, chuyện cướp quái phát sinh so ngày thứ nhất nhiều gấp mấy lần, không ít người chơi từ nay trở thành cừu nhân dĩ nhiên, càng nhiều người chơi chết không giải thích được, ngay cả mình bị ai giết cũng không biết.

Bốn người Lâm Mộc Sâm vẫn còn đang làm nhiệm vụ. Làm nhiệm vụ tới trời tối đất, làm nhiệm vụ chết lặng cả người.

“Ta nói, đồ chơi này thật sự có dùng ?”

Phong Linh Thảo rất hào sảng, làm việc chỉ bằng một cỗ kích thích. Nhưng một khi sự kích thích này phát tiết qua còn không thấy được thu hoạch rõ ràng mà nói, nhục chí nhanh nhất cũng là nàng.

Lâm Mộc Sâm một nỗ lực bắn bay con thiên ma, tiện tay lượm túi tiền thiên ma rơi xuống, bắt đầu đi liếc mắt nhìn nàng : “Đừng có gấp sao. Nếu như dễ dàng như vậy bị nhìn ra, bây giờ ai còn liều mạng cả quái ? Cũng đều làm nhiệm vụ rồi ! Có chút kiên nhẫn có được hay không sư thái, người giác ngộ còn chưa đủ a !”

Khổ Hải ngược lại tỏ vẻ thích thú : “Dù sao cũng là cà quái, làm nhiệm vụ cũng không sai sao. Hơn nữa các người có phát hiện hay không, bây giờ thường cho đồ càng ngày càng nhiều ! Mặc dù vẫn chỉ có tiền vàng cùng linh thạch, nhưng thực ra thu hoạch không thể so với đơn thuần giết quái ít hơn sao.”

Mọi người đều gật đầu. Bất quá làm đến bước này cũng không dễ dàng, ít nhất làm hơn trăm cái nhiệm vụ ? Cũng may bốn người làm nhiệm vụ có hiệu suất, nếu không bây giờ có thể làm đến một nửa liền hết cút.

Nếu thấy được tiền cảnh, bốn người làm càng còn có nhiệt tình. Lại là khô khan qua nửa ngày, bốn người lần nữa hoàn thành một vòng nhiệm vụ, chia ra trở lại môn phái đi giao nhận nhiệm vụ.

“Đi ! Ta thấy đến cái đặc thù nhiệm vụ !”

Đột nhiên, Phong Linh Thảo ở kênh đội ngũ kêu to.

“Giết chết Thiết cốt thiên ma, cướp lấy ma tinh trong cơ thể Thiết cốt thiên ma! Thường cho một tờ toa thuốc, hạ phẩm Cường cốt đan, gia tăng lực lượng 60 điểm, kéo dài nửa giờ !”

Đan dược gia tăng 60 điểm lực lượng ! Hiện tại trên thị trường các loại phụ trợ đan dược thật ít ỏi, các loại đan dược hồi phục hệ thống luyện đan sư kia học được phần lớn đều là loại thêm máu hồi pháp lực. 60 điểm lực lượng, ít nhất sánh ngang ba bốn món trang bị gia tăng thuộc tính bây giờ !

“Hoặc, phần thưởng này quả thật không sai, nhìn, khổ tận cam lai, có hồi báo rồi !”

Lâm Mộc Sâm là cao hứng nhất, đồng thời trong lòng hắn cũng thờ phào nhẹ nhõm. Dù sao cũng là mình đề nghị làm nhiệm vụ, nếu là mình suy đoán sai lầm vậy coi như mất mặt lớn

“Đi, ta thế nào không nhận được ? Nhiệm vụ này chỉ có thể đơn độc hoàn thành ?”

Thanh âm của Phong Linh Thảo có chút hốt hoảng. Thiết cốt thiên ma, nghe tên tựa hồ là con Boss, để cho nàng một người một mình đấu ? Đừng nói nàng có đánh lại hay không, đồng đạo quần chúng nhân dân cũng không thể dễ mặc cho Boss khi dễ nàng một cô gái nhỏ yếu a !

Lâm Mộc Sâm ở trong kênh đội ngũ an ủi : “Người trước thử một chút ! Hệ thống cũng sẽ không cho ra nhiệm vụ không cách nào hoàn thành. Nói không chừng con Thiết cốt thiên ma không phải là con Boss gì đâu ! Nếu thật không được chúng ta lại nghĩ biện pháp !”

Phong Linh Thảo ủy ủy khuất khuất rời đội đi rồi, ba người còn lại như cũ còn là nhận nhiệm vụ giết quái bình thường. Thiếu một người, hiệu suất giết quái có điều giảm xuống, nhưng vẫn còn ở trong phạm vi mọi người chấp nhận.

“A ! Con Thiết cốt thiên ma quả nhiên không phải là Boss! Chương môn bọn ta cho ta cái pháp bảo làm nhiệm vụ, có thể tuần tra phương vị của Thiết cốt thiên ma! Đồ chơi này mặc dù so bình thường thiên ma mạnh chút, nhưng ta một người cũng đánh nổi !”

Đây coi như là tin tức tốt, dù sao kế tiếp tất cả mọi người có thể nhận được nhiệm vụ loại này. Phong Linh Thảo hẳn là trước đây tại trong bang hội làm không ít nhiệm vụ rồi, lúc này mới là người thứ nhất nhận được loại đặc thù nhiệm vụ này.

Sau khi làm tiếp mấy vòng nhiệm vụ, Khổ Hải cũng nhận được đặc thù nhiệm vụ.

“Tìm kiếm điểm xuất hiện Quỷ kiếm thiên ma bà nó, nhiệm vụ này cũng quá nhảm rồi, ai biết con quỷ thiên ma kia là từ trong cái khe nào chui ra !”

Khổ Hải kêu rên một trận, cũng không khỏi phải thoát ly đội ngũ đơn độc lên đường.

Bây giờ chỉ còn dư lại Lâm Mộc Sâm cùng Ngọc Thụ Lâm Phong hai người, nhưng hai người đều có cơ quan giáp sĩ trợ trận, giết quái tới cũng không khó khăn lắm. Chỉ bất quá nhận không tới đặc thù nhiệm vụ, Lâm Mộc Sâm trong lòng luôn là ngứa một chút. Nếu như có đặc thù nhiệm vụ, mình sẽ đạt được phần thưởng gì ?

“Ngô Đồng huynh, ta cũng nhận được cái đặc thù nhiệm vụ, muốn ta đi tìm kiếm mười tám cây xương sườn của Hoành cốt thiên ma tại hạ đi trước một bước !”

Lâm Mộc Sâm khóc không ra nước mắt, nhân phẩm ta kém như vậy ? Ngọc Thụ Lâm Phong tên kia làm nhiệm vụ còn không có nhiều bằng ta ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32 : Sự cố giao thông phát sinh

Lâm Mộc Sâm sau khi khổ ép làm tiếp ba bốn nhiệm vụ, lúc này mới tính ở trong tay chương môn nhận được cái đặc thù nhiệm vụ.

“Tìm kiếm cánh của Bức dực thiên ma ? Vì cơ quan thuật Mặc môn tăng thêm tài liệu mới ? Con Bức dực thiên ma này là cái quái gì ?”

Lâm Mộc Sâm hết sức buồn bực. Bất quá thật may là, giống như những người khác một dạng, hắn cũng thu được cái pháp bảo tạm thời để làm nhiệm vụ, có thể truy tung phương vị của Bức dực thiên ma.

Ra khỏi trú địa, Lâm Mộc Sâm bay đến giữa không trung. Đem pháp bảo trang bị lên rồi sử dụng, ở trước mặt hắn liền xuất hiện một bức ảo cảnh, chính là bản đồ Đông hải. Mà tại trên bản đồ này, mấy cái điểm nhỏ đang di động thật nhanh.

“Bà nó, nhìn tốc độ này, kéo tới 200 rồi ? Hiện tại có người đuổi kịp vật này sao ?”

Lâm Mộc Sâm nhìn những điểm nhỏ kia, ánh mắt cũng mờ rồi. Bờ biển Đông hải lớn như vậy cái điểm nhỏ này bất quá hơn mười cái, thế này phải làm sao tìm được ?

Có bấy ta cũng không bấy như thế chứ ? Bây giờ người chơi cộng thêm thiên ma tổng cộng mấy triệu, tại trong mấy triệu các loại vật sống tìm ra mười mấy con thiên ma tốc độ vượt quá 200 hình thể rõ ràng sẽ không lớn, đây là đang chơi ta ?

Lâm Mộc Sâm nhìn một cục tức, bắt đầu chạy tán loạn chung quanh. Cấp bậc của hắn đã đột phá 30, bất quá bây giờ còn không có trở về môn phái đi học tập kỹ năng mới. Nhưng trước gom rồi một bộ trang bị chanh phẩm cấp 30 ngược lại có thể mặc lên, thuộc tính lại đề cao một đoạn lớn, ít nhất tốc độ đã đột phá 170, công kích cũng có chỗ đề cao. Ở trong đồng thiên ma chạy loạn, ngược lại cũng không có nguy hiểm gì.

Nói thật, thế cục của bờ biển Đông hải bây giờ, đích xác để cho người ta hoa mắt. Ngẩng đầu nhìn lên, rậm rạp chẳng chịt tất cả đều là người, người chơi xen lẫn cùng thiên ma, trừ mấy con Boss hình thể lớn hơn một vòng, muốn từ trong đó phân biệt ra được một con thiên ma bị chỉ định thật sự là tương đối không dễ dàng.

Lâm Mộc Sâm nhìn bản đồ trước mắt, từng chút từng chút mò hướng Bức dực thiên ma cách mình gần nhất. Chỉ bất quá trên trời các loại thân ảnh tán loạn, muốn ở trong đó tìm được Bức dực thiên ma cũng không phải là một chuyện dễ dàng gì.

Thật may Lâm Mộc Sâm nhãn lực tốt, cứng rắn ở trong đám thân ảnh di động lần lượt thay đổi phía trên, tìm đến một cái bóng xẹt qua.

“Chính là hắn rồi !”

Lâm Mộc Sâm trong lòng vui mừng, lập tức giả ngụy cơ quan giáp ứng vọt tới.

Bầu trời này rơi xuống thiên ma muôn màu muôn vẻ, không võ giám định thuật đi lên cũng không ai biết là con thiên ma gì. Bức dực thiên ma kia sau lưng mọc một đôi con dơi cánh, vóc người nhỏ gầy khô đét, tầm thường muốn chết. Hơn nữa hần tốc độ bay mau, người chơi thấy hần nếu muốn giết một phát, kết quả con này xẹt một cái nhanh chóng, người chơi kia liền bắt không đến hần được nữa. Bất quá phần lớn người chơi căn bản không để ý, không có con này, không phải là còn nhiều con thiên ma dễ đánh hơn sao !

Cho nên Lâm Mộc Sâm cũng không có bị bất kỳ trở ngại, trực tiếp vọt tới bên người Bức dực thiên ma kia.

Bức dực thiên ma rất giao hoạt. Chúng nó cũng sẽ không trực tiếp công kích người chơi, chẳng qua là ở vị trí so bình thường thiên ma cao hơn một chút bay tới bay lui, chung quanh tán loạn.

Cho nên muốn giết chết chúng nó lấy được cánh, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Dĩ nhiên, đây là đối với người khác mà nói. Nếu như là Lâm Mộc Sâm tốc độ của hần coi như chậm hơn mấy con Bức dực thiên ma kia một đoạn, cũng sẽ không kém quá nhiều, huống chi khoảng cách công kích của hần xa muốn chết đâu !

Giờ lên Thuyết trực nổ, một loạt Liên châu tiễn. Liên châu tiễn này ít nhiều có chút tính chất truy tung, ở trên trời xẹt qua mấy đạo lưu quang liền hướng Bức dực thiên ma kia bay tới.

Bất quá Bức dực thiên ma động tác quỷ dị vạn phần, nhận ra được có người công kích nó, lập tức mấy cái chuyển ngoặt ở giữa không trung đảo một vòng. Mấy mũi nổ tiễn lại bắn bay hơn phân nửa, chỉ có hai tên bắn trúng thân thể Bức dực thiên ma.

Trải qua một đợt công kích này, Lâm Mộc Sâm cũng đại khái làm rõ ràng thuộc tính của con Bức dực thiên ma này. Quái này phòng ngự không cao, sinh mạng không dài, giết chết hần là cực kỳ dễ dàng. Chỉ bất quá tốc độ này Lâm Mộc Sâm còn là lần đầu thấy quái vật có thể tránh thoát Liên châu tiễn !

Bức dực thiên ma kia cũng không nói phản kích, bị đánh rồi xoay người bỏ chạy. Thứ này tốc độ bay nhanh, trong nháy mắt liền chui vào trong đồng thiên ma bên cạnh.

“Mịa ! Yêu quái, chạy đi đâu !”

Lâm Mộc Sâm trong miệng hét lớn một tiếng, cười lên cơ quan giáp ung liền đuổi theo. Trong nháy mắt, hần có loại cảm giác đại thánh phụ thể. Dĩ nhiên, nếu như mình cười không phải là cơ quan giáp ung mà là cân đầu vân, cầm trong tay không phải là Thuyết trực nổ mà là Kim cô bổng mà nói

Tốc độ của Lâm Mộc Sâm hiện tại có thể nói là kẻ nổi bật trong người chơi, tìm khắp toàn bộ trò chơi so với hần tốc độ cao cũng không biết có hay không, nhưng so với con Bức dực thiên ma này còn kém chút ít. Bất quá, Lâm Mộc Sâm còn có kỹ năng Tốc hành này !

Tốc hành vừa dùng, Lâm Mộc Sâm tốc độ lại tăng một cái rẹt. Vọt vào trong đồng thiên ma, Lâm Mộc Sâm tránh trái né phải cùng mấy con thiên ma kia sát thân mà qua, chọc cho mấy con thiên ma kia oa oa kêu loạn, cũng cảm hần không thể làm gì.

Tốc độ hơn 300, há là mấy tên tốc độ chưa tới 100 có thể so tương ?

Lâm Mộc Sâm trong nháy mắt liền đuổi kịp Bức dực thiên ma, nhưng không có lập tức đem giết chết. Lại bắn hai phát, đem Bức dực thiên ma rút thành cặn máu, Ngưng phách phát động !

Không sai, chính là Ngưng phách của ngưng tụ tinh phách. Đồ chơi này tốc độ nhanh như vậy, không đem làm hạch tâm của cơ quan giáp sĩ quá lãng phí rồi !

Thiết vũ phi chuẩn tốc độ đúng là không chậm, nhưng ở giai đoạn hiện giờ chiếm cứ ưu thế đã không có tính áp đảo rồi. Tinh phách của con Bức dực thiên ma này nghĩ rằng tất nhiên tăng thêm thuộc tính tốc độ càng mạnh !

Kỹ năng Ngưng phách này cần duy trì mười giây, hơn nữa cần mục tiêu của đối phương ở trên người mình. Thời gian Tốc hành của Lâm Mộc Sâm hiện giờ còn có 12 giây, tốc độ so với Bức dưc thiên ma kia còn nhanh hơn không ít, thời gian duy trì là không thành vấn đề. Mà công kích đến Bức dưc thiên ma kia chỉ có mình, mục tiêu của nó không phải là mình lại có người nào đâu ?

“Àm !”

Lâm Mộc Sâm vừa nghĩ đến nơi này, liền thấy Bức dưc thiên ma cùng một người chơi tông mạnh vào nhau, vô cùng buồn cười vô cùng hí kịch tính đảo một vòng từ giữa không trung rớt xuống. Trên nửa đường, mấy người chơi nhìn thấy tiện nghi, phi kiếm đều múa, nhẹ nhàng liền đem con Bức dưc thiên ma này chém rụng dưới kiếm.

Lâm Mộc Sâm tròn mắt há mồm nhìn phát sinh hết thấy này đây, đầu óc có chút chuyển vòng không tới.

“Bà nó, cuộc sống này lúc lên lúc xuống cũng thực tế quá nhanh rồi !”

Vốn là chiến đấu nắm chắc mười phần còn có thể cảm không một cái tình phách, thế nào chỉ chớp mắt quái là của người khác rồi ?

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa than vãn khóc lớn, mình tìm được một con Bức dưc thiên ma dễ dàng vậy sao ? Dem nó từ trong quái vật khác phân biệt ra được dễ dàng sao ? Ngưng phách ngưng được bảy tám giây dễ dàng sao ? Thế nào nháy mắt một cái liền mất rảo !

Bức dưc thiên ma ngươi không phải rất có thể bay sao ? Cua queo không phải là queo rất nắm chặt sao ? Thế nào liền xảy ra tai nạn giao thông đâu ? Ánh mắt ngươi mù sao ? Coi như là mù, ngươi không phải là Bức dưc thiên ma sao ? Sóng siêu âm tổng phải biết một chút chứ ?

Lâm Mộc Sâm ở chỗ này đau lòng ôm đầu, nhưng đối với sự thật đã phát sinh lại không có cách gì. Bức dưc thiên ma không có, Ngưng phách cắt đứt, trạng thái Tốc hành biến mất cố gắng trước đó thất bại trong gang tấc !

Lâm Mộc Sâm tràn đầy tức giận đè nén trong lòng, ngẩng đầu lên nhìn chăm chăm tên người chơi bị Bức dưc thiên ma tông trúng kia liền tính toán mắng lên : “Ánh mắt ngươi mù là dùng để thờ a”

Mới vừa mắng một câu, Lâm Mộc Sâm ngay lập tức ngậm miệng

Bởi vì hiện tại một phương khác của sự cố giao thông đang đứng trên một chuỗi phi kiếm tròn tròn đôi mắt, là một cô nàng.

Lâm Mộc Sâm mặc dù không phải cái loại trong truyền thuyết thấy gái là mềm nhũn ra, nhưng đối với phái nữ, nhiều ít vẫn có chút gì tôn trọng.

Thôi được, thật ra thì còn có chút sợ

Tỷ như chuyện này hôm nay, nếu như là một thằng, cùng lắm thì mắng nhau đôi câu, quá quắt lắm thì pk một trận, quay đầu tức giận hai ngày liền coi như xong. Nhưng nếu là một cô nàng, lại dám mở miệng mắng nàng

“Không phải chứ, xui xẻo như vậy ?”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh nuốt nước miếng, xoay người liền chuẩn bị trốn.

“Đứng lại !”

Lâm Mộc Sâm cả người cứng đờ, bà nó, ta đây năm nay không thuận lợi a

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33 : Mỹ nữ chất vấn

Lâm Mộc Sâm rất sợ phiền toái, nhất là loại phiền toái nữ nhân dẫn tới.

Nếu như là một người chơi bình thường khác, quá nửa sẽ mặt cười tươi tắn tiến tới rồi. Trò chơi sao, nam nam nữ nữ, không phải chuyện nhỏ sao ? Gọi nhau ông xã bà xã, không có chuyện gì tìm chút ngọt ngào, rất bình thường sao ! Mà loại xung đột không tính là xung đột này, chính là cơ hội tốt nam nữ làm quen !

Nhưng Lâm Mộc Sâm cũng không thích điều này. Lâm Mộc Sâm là thanh niên có chí hướng cao xa, cho dù muốn làm quen cũng phải thành lập trên cơ sở nói chuyện cưới hỏi.

Bằng không, hắn cũng không về phần bốn năm đại học một bạn gái cũng không có kết rồi. Cũng không phải không có nữ sinh đối với hắn liếc mắt đưa tình, nhưng không biết sao Lâm Mộc Sâm khi đó thật giống như một khúc gỗ, cả ngày đi học đánh cầu chơi trò chơi, đối với nữ sinh thật là không thêm quan tâm

Sau khi tốt nghiệp, hắn rốt cuộc có hay không hỏi hẹn, chuyện này liền không thể nói cho người ngoài rồi.

Nói tóm lại, Lâm Mộc Sâm bây giờ rất sợ cùng nữ nhân sinh ra quạ lại.

Cho nên hắn mặc dù thân thể cứng đờ một cái, nhưng lại không có dừng bước. Cơ quan giáp ung một tiếng rít dài, liền tính toán nhanh chóng chạy trốn.

“Tùng Bách Ngô Đồng, đừng cho là ta không biết ngươi là ai !”

Thanh âm một câu nói này tức thời dọa Lâm Mộc Sâm sợ run cả người. Làm sao có thể ! Mình bây giờ đã danh tiếng vang xa rồi sao ? Không có lý do a, mình lại không làm chuyện gì nổi danh thế giới !

Tốc độ của Lâm Mộc Sâm chậm lại một chút, nhưng vẫn không có dừng lại. Hắn quay đầu, nhìn nữ nhân kia một cái, trên mặt nặn ra một cái nụ cười khó coi : “Vị nữ hiệp này, ngươi nhận lầm người ?”

Cô nàng bị Bức dực thiên ma tông trúng kia, đại khái chừng hai mươi tuổi, dáng dấp coi như đẹp, ít nhất thoát nhìn rất tự nhiên, ánh mắt thật to, sáng ngời mang theo một tia giáo hoạt. Cho dù là dạng người tình thương cơ hồ là 0 giống Lâm Mộc Sâm như vậy, cũng nhìn ra tới cô nàng này cũng không phải giản thật.

Cô nàng kia một thân sa y, quần dài bó thân, mấy dải tơ mang ở trên người vòng quanh lơ lửng, nhìn qua liền giống như kia một thiên nữ đang bay trên trời kia. Không cần khác, chỉ nhìn một thân ăn mặc này, liền nhìn ra được đây là đệ tử của Ngọc khuyết tiên cung.

Ngọc khuyết tiên cung cùng Ân nguyệt am một dạng, đều là môn phái chỉ thu nữ đệ tử. Ban đầu lúc thiết định này được thả ra, còn đưa đến người chơi một trận sóng to gió lớn. Nguyên nhân rất đơn giản, môn phái thuần nữ (chỉ thu nữ) có hai cái, môn phái thuần nam (chỉ thu nam) chỉ có một cái, đây là kỷ thị giới tính ?

Không ít người chơi ở diễn đàn lớn tiếng hô hào, kỳ vọng để cho công ty trò chơi bên kia lại mở ra một môn phái thuần nam đệ tử. Thậm chí có người chơi thích xem chuyện lạ ở trên diễn đàn mở ra cuộc bỏ phiếu, để cho nam người chơi mình lựa chọn muốn mở môn phái dạng nào.

Mà đề nghị của những nam người chơi kia càng nhiều, cái gì anh tuấn tiêu sái a, phong lưu thích thàng a, chiến lực siêu quần a, một tên giết một mảnh a, một mình đấu Boss a nói tóm lại là làm sao thật thu hút thì làm vậy.

Chuyện này náo loạn một đoạn thời gian rất dài, công ty trò chơi nhưng vẫn không có tò thái độ. Cuối cùng, còn là một bài post không biết tên đem chuyện này chung kết rồi.

“Người ta phụ nữ chung một chỗ oanh oanh yến yến trăm hoa đua nở thoát nhìn thường tâm duyệt mục, các người lấy một đám đàn ông anh tuấn tiêu sái tụ thành một đồng coi là cái gì ? Đại bản doanh của gay sao ?”

Vì vậy những người chơi hò hét đòi thành lập thêm một môn phái thuần nam tất cả cảm hòng rồi. Tuy nói xã hội đang phát triển quan niệm đang thay đổi, chuyện nam nam với nhau đã thấy quen không còn lạ gì, nhưng đại đa số nam người chơi còn không có nguyện vọng gia nhập vào vòng đó cho dù là bị người khác cho là cũng không được.

Vì vậy, đợi đến lúc trò chơi phát hành, vẫn là hai môn phái thuần nữ và một môn phái thuần nam.

Ngọc khuyết tiên cung môn phái này không giống Ân nguyệt am, toàn bộ đệ tử của môn phái đều là nữ. Người chơi của Ngọc khuyết tiên cung ngược lại thì càng thêm phát dương vẻ đẹp dịu dàng nữ tính, quần áo ăn mặc đều cùng thiên nữ cô đại một dạng, quần dài lụa phất phơ. Mà các nàng mặc dù có ngự kiếm thuật, nhưng vũ khí đặc sắc của môn phái cũng là dải lụa quấn quanh trên thân các nàng. Như vậy thể hiện ra tới, càng lộ vẻ siêu phàm thoát tục của đệ tử Ngọc khuyết tiên cung, đẹp như thiên tiên.

Nhân số của Ngọc khuyết tiên cung nếu so với Ân nguyệt am nhiều hơn rồi, dù sao cô nương nào không muốn mình trở nên đẹp hơn ? Dĩ nhiên, Phong Linh Thảo dạng kia không phải nhân loại bình thường không tính ở bên trong

Nữ người chơi trước mặt cái này, một bộ y phục rõ ràng cho thấy sáo trang, còn mơ hồ để lộ ra một tia quang hoa, nhìn qua không phải là hàng bình thường. Dưới chân phi kiếm cũng bắt đồng tâm thường, mơ hồ hiện ra hình dáng một con phi yến, ít nhất cũng là phi kiếm hoàng phẩm trở lên. Bên cạnh hai dải lụa cũng giống như vậy, nhìn dáng dấp sẽ không so phi kiếm kém hơn bao nhiêu.

Dựa theo bình thường người chơi mà nói, như thế đã coi như là một thân cực phẩm rồi. Lâm Mộc Sâm nếu không phải là mấy ngày đầu điên cuồng giết quái, kiếm một bộ chanh phẩm trang bị, đoán chừng bây giờ còn không bằng đối phương.

Lâm Mộc Sâm nhìn từ trên xuống dưới nhưng không nói lời nào, để cho sắc mặt cô nàng kia càng ngày càng hồng, cuối cùng đem cái giận dữ thành giận thật.

“Uy, người xem cái gì đấy ? Giống như một tên dê xồm, chưa từng thấy qua mỹ nữ a ?”

Lâm Mộc Sâm ánh mắt khựng lại : “Chính bởi vì gặp qua quá nhiều mỹ nữ, thấy người mới cảm giác mới mẻ.”

Cô nàng kia lúc mới nghe nói như vậy còn không có phản ứng tới, đợi đến nàng phản ứng kịp lập tức thốt nhiên giận dữ : “Người nói ta xấu xí !”

Lâm Mộc Sâm vuốt tay : “Ta cũng không nói, người từ trong lời ta nói nghe được một từ xấu hoặc là cùng từ xấu tương tự hay không ?”

Cô nàng kia giận đến trợn to cặp mắt, một đôi dải lụa cũng tung bay lên tới. Lâm Mộc Sâm lập tức nắm chặt Thúy trúc nõ, con bé này chẳng lẽ muốn động thủ ?

Không nghĩ tới, cô nàng kia sau khi trợn mắt nhìn một hồi, đột nhiên lại nở nụ cười : “Tùng Bách Ngô Đồng, người khác không biết người, ta nhưng là nghe nói qua người rất nhiều lần nha ! Đột hai con Boss của Càn khôn thần điện, rất đặc ý phải không ?”

Con bé này làm sao biết chiến tích của ta ? Lâm Mộc Sâm trong lòng cả kinh, nhưng trên mặt nhưng không có chút biểu lộ nào : “Người nói sai lầm rồi, đó không phải là ta làm.”

Nữ người chơi mặt biểu lộ chế cười : “Làm rồi lại không dám nhận ? Người là Tùng Bách Ngô Đồng không sai ? Người khác không quen biết người, không có nghĩa là tất cả mọi người không quen biết người ! Người cho rằng đột hai con Boss chuyện lớn như vậy sẽ không ai biết ? Đừng có nằm mơ rồi !”

Lâm Mộc Sâm như cũ mặt không biểu tình : “Ta thừa nhận ta là Tùng Bách Ngô Đồng, nhưng ta không thừa nhận ta cướp qua Boss. Càn khôn thần điện một lần kia, Boss cũng chạy mất, đã trở thành Boss tự do rồi, người nào giết cũng không có vấn đề gì ? Huống chi đó là Boss nhiệm vụ lập bang của bọn hần, nếu thật chạy mất, đoán chừng bây giờ còn là tổ chức dân gian phi pháp đâu, bọn hần phải cảm ơn ta mới đúng !”

Người nữ kia người chơi giận dữ lại cười : “Cám ơn ngươi ? Tất cả đồ rơi xuống ngươi đều cầm đi, còn lờng gạt Thiên Địa Nhất Kiếm 4.000 lượng vàng, người ta còn phải cảm ơn ngươi ?”

Lâm Mộc Sâm nheo lại ánh mắt : “Ta nhưng là giúp bọn hần hoàn thành nhiệm vụ lập bang, tiết kiệm được tới tiền của cùng thời gian coi như tuyệt đối không chỉ chút ít như vậy, bọn hần tại sao không cảm ơn ta ? Còn có, ngươi giúp Thiên Địa Nhất Kiếm nói chuyện như thế, chẳng lẽ ngươi là bà xã hần ?”

Người nữ kia người chơi lập tức bị giận đến đầy mặt đỏ bừng : “Ngươi mới là bà xã hần ! Chẳng qua là chị ta ở Càn khôn thần điện, cho nên ta biết chút tin tức nội bộ thôi ! Vừa mới bắt đầu ta còn có chút không tin, bây giờ ta tin rồi, ngươi quả nhiên là tên khốn kiếp !”

Lâm Mộc Sâm kinh ngạc : “Khốn kiếp ? Là đang nói ta sao ? Không nên a ! Ta đây sao thanh niên tốt ngữ giảng tứ mỹ (một số tiêu chuẩn đánh giá thanh niên TQ) tâm địa thiện lương, cư nhiên sẽ đạt được loại đánh giá này ! Người của Càn khôn thần điện cũng quá không phúc hậu rồi !”

Nữ người chơi kia hừ lạnh một tiếng : “Ngươi còn tâm địa thiện lương ? Tâm địa thiện lương tại sao còn lờng gạt Thiên Địa Nhất Kiếm hết 4.000 lượng vàng ? Đánh không một con Boss đã tương đối khá rồi !”

Lâm Mộc Sâm lắc đầu một cái, thở dài : “Đứa nhỏ, ngươi quá ngây thơ rồi ngươi nói, ta nếu như cầm kim linh thạch kia đến những bang hội khác so với Càn khôn thần điện không sai biệt lắm, bọn họ có thể hay không cho ta nhiều tiền hơn ? Có thể đem kim linh thạch này bán lại cho Thiên Địa Nhất Kiếm, ta đã đủ phúc hậu rồi !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Thủ cung băng đạn

Nữ người chơi kia cứng họng, không có biện pháp phản bác lời của Lâm Mộc Sâm. Càn khôn thần điện dựng bang dùng bao nhiêu nhân lực vật lực năng lực dù không rõ ràng lắm, nhưng nghĩ đến khẳng định không phải là mấy món đồ rơi xuống cùng 4.000 lượng vàng kia có thể so sánh. Mặc dù nói như vậy, nhưng tại sao nghĩ như thế nào đều cảm giác không đúng đâu ?

Lâm Mộc Sâm vốn không muốn cùng cô nàng người chơi này dài dòng, nhìn nàng đang suy nghĩ xuất thần, xoay người liền muốn lạng lẽ chạy đi. Không nghĩ tới động tác này của hần, lại làm cho nữ người chơi kia giật mình tỉnh lại.

“Đội đã ! Đừng muốn chạy ! Lần đầu tiên cướp Boss coi như xong, lần thứ hai lại là chuyện gì xảy ra ? Ngươi còn giết ba người của Càn khôn thần điện đâu ?”

Lâm Mộc Sâm bắt đầu xoay người, thở dài : “Ta nói đại tiểu thư, ngươi chẳng lẽ là chó thích bắt chuột trong truyền thuyết yêu thích xen vào việc của người khác ? Nghe ý tứ của ngươi thì ngươi cũng không phải người của Càn khôn thần điện, tại sao nhiều chuyện như vậy ? Hơn nữa, ta lúc nào cướp con Boss thứ hai của Càn khôn thần điện rồi ? Từ chuyện kia về sau ta cho tới bây giờ không có lại gặp qua người của Càn khôn thần điện !”

Nữ người chơi kia tức thì lần nữa giận đến mặt mũi đỏ bừng : “Ngươi mới là chó đâu ! Giả bộ, ngươi liền giả bộ. Ngày hôm qua ngươi giết một con Boss thiên ma, còn thuận tay giết ba người chơi, ngươi đều không nhớ rồi ? Lần này còn có cái gì để nói, to gan trắng trợn cướp, không phải muốn Càn khôn thần điện cảm ơn ngươi nữa chứ ?”

Lâm Mộc Sâm gãi gãi đầu, đột nhiên tay phải nắm thành quyền đập lên lòng bàn tay trái, làm ra vẻ đột nhiên hiểu ra : “A ! Thì ra là bên trong hai bang hội ngày đó có một là Càn khôn thần điện ! Trách không được nhiều người như vậy, không hổ là đệ nhất bang hội, ha ha ha !”

Nữ người chơi nhìn hấn ha ha cười to, tựa hồ có chút càng thêm tức giận : “Như thế nào, thừa nhận rồi, hừ, còn nói mình là người tốt, tên lù đùng gât !”

Lâm Mộc Sâm nhìn cô nàng người chơi này, giống như nhìn đèn một món đồ gì đó chơi rất vui : “Ta cũng không có lừa ngươi, Boss kia nhưng là ta đánh trước đi, muốn cướp cũng là Càn khôn thần điện cướp của ta ! Do tự vệ, ta giết mấy người chơi cũng là bình thường thôi. Chẳng lẽ ta muốn đứng yên bị bọn họ giết mới đúng ? Làm người phải phúc hậu a, ta cũng không có mọc ra một khuôn mặt cho người chém, nói chung cũng phải cho phép ta vì sinh tồn giãy dụa một cái chứ ?”

Có lẽ là Lâm Mộc Sâm nói buồn cười, nữ người chơi kia phì cười một cái, rồi lập tức cảm thấy không ổn, đưa tay che miệng lại. Sau đó nàng liền đứng thẳng bất động, tựa hồ đang cùng người nào phát tin tức.

Lâm Mộc Sâm rất có chút nhàm chán không nói gì, thật khó hiểu Bức dực thiên ma mình đuổi theo liền cùng cô nàng trước mặt này chơi một lần tai nạn xe cộ, thật khó hiểu thiếu nữ này cư nhiên nhận biết mình, thật khó hiểu nàng lại còn cùng Càn khôn thần điện kia có chút quan hệ nào đó đây cũng quá không giải thích được !

Thời gian của mình thế nhưng rất quý báu ! Cùng cô bé này thoát nhìn miệng còn hơi sữa lãng phí thời gian dài như vậy, không có ý nghĩa a !

Nghĩ tới đây, Lâm Mộc Sâm lần nữa xoay người liền đi. Nữ người chơi đối diện kia thấy Lâm Mộc Sâm lại muốn chạy, vội vàng hô lên : “Ê, ngươi luôn muốn chạy làm gì ? Ta hỏi rõ ràng rồi, lần thứ hai đích xác không tính là ngươi cướp Boss, thôi được, ta miễn cưỡng thừa nhận ngươi xem như một người tốt !”

Lâm Mộc Sâm thân hình không ngừng, chỉ quay đầu cười một tiếng : “Thật ra thì ta cũng không tính là người tốt lành gì, nhưng nói chung không có xấu như ngươi nghĩ vậy là được. Tốt lắm, non xanh còn đó, nước biếc chảy dài, chúng ta liền từ biệt vậy !”

Nói xong, không để ý nữ người chơi kia ê ê kêu loạn, như một làn khói liền chạy rồi.

Tốc độ của Lâm Mộc Sâm tự nhiên không phải nữ người chơi kia có thể đuổi theo kịp, chạy một hồi sau, quay đầu nhìn lại, đã sớm không thấy được cái bóng của nữ người chơi kia, trong lòng coi như là thở phào nhẹ nhõm. Nữ nhân a, quả nhiên chính là phiền toái !

Không đi quản nữ người chơi kia nghĩ như thế nào, Lâm Mộc Sâm lại mở ra bản đồ. Lần này, nhất định phải giết chết một con Bức dực thiên ma, lấy được tinh phách, hơn nữa hoàn thành nhiệm vụ !

Chân chính hạ quyết tâm, đặc thù nhiệm vụ này cũng không phải khó hoàn thành như vậy. Bức dực thiên ma mặc dù thừa thốt, nhưng không biết sao môn phái cho pháp bảo lại có thể đánh dấu vị trí của bọn chúng. Chân chính khó khăn, là làm sao theo kịp tốc độ của bọn chúng.

Nếu như là những người khác, cũng chỉ có thể nghiên cứu hành động lộ tuyến của mấy con Bức dực thiên ma này, sau đó tìm một chỗ chặn lại nó, tiếp theo một kích phải chết. Nhưng Lâm Mộc Sâm bất đồng a, cơ quan giáp ung của hấn tốc độ vốn không thấp, lại thêm kỹ năng Tốc hành, trong vòng 15 giây, hấn so với tốc độ của Bức dực thiên ma kia còn nhanh hơn !

Cho nên, sau khi lại hao tổn một chút thời gian, Lâm Mộc Sâm tìm được một con Bức dực thiên ma khác, thành công đem sinh mạng của nó đánh tới dưới 5%, Ngưng phách thành công phát động, sau khi tinh phách ngưng tụ, lại bỏ thêm hai tên, liền đem Bức dực thiên ma này thành công săn giết.

Mang theo tinh phách cùng vật phẩm nhiệm vụ, Lâm Mộc Sâm thật cao hứng trở lại trú địa môn phái, sau khi đem nhiệm vụ giao nộp, liền thu được phần thưởng của nhiệm vụ đặc thù này.

Phần thưởng nhiệm vụ chính là một bản vẽ cơ quan thuật, chế ra đồ vật gọi là thủ cung băng đạn, chứa số lượng đạn cùng những băng đạn khác giống nhau, đều là hai trăm phát. Cái băng đạn này không có những năng lực đặc thù khác, duy chỉ có một dạng năng lực lại hết sức nghịch thiên, chính là có thể tự động hồi phục mũi tên trong băng đạn !

Chỉ cần mũi tên trong băng đạn không có bị dùng hết, như vậy sau khi kết thúc chiến đấu, mũi tên sẽ từ từ tự động hồi phục. Tốc độ tự nhiên không nhanh, nhưng nói chung lưu lại một mầm móng, có thể để cho mũi tên không đến nỗi càng dùng càng ít !

Mũi tên bình thường tự nhiên không đáng giá dùng cái băng đạn này tới chứa, dù sao luyện chế cái băng đạn này cũng cần không ít tài liệu đặc thù, hao phí cực lớn. Nhưng nếu như có mũi tên đặc thù, chứa vào trong cái băng đạn này, chỉ cần không phải một lần dùng sạch, vậy thì có thể nói là lấy không hết dùng không xong rồi !

Đúng lúc, trên người Lâm Mộc Sâm thì có một loại mũi tên như vậy. Mặc dù Hỏa mộc nổ tiễn không tính là mũi tên đặc thù phẩm chất cao gì, nhưng ở giai đoạn hiện giờ uy lực cũng coi là không nhỏ. Cũng tỷ như nói ngày hôm qua, một cây Hỏa mộc nổ tiễn cộng thêm Liên châu tiễn hơn nữa hiệu quả xuyên thấu của Thụy trúc nổ, không phải là một phát giết sát ba người chơi rồi sao.

Dĩ nhiên, cái băng đạn này Lâm Mộc Sâm bây giờ còn làm không được, trong tay hắn cũng không có nhiều tài liệu như vậy. Loại sản phẩm cơ quan thuật này không cần thiết phải dùng tài liệu đặc biệt tốt đi lắm, như vậy nhiều lắm là tốc độ khôi phục nhanh hơn một chút, trên thực tế đối chiến lực không có gì tăng lên. Cho nên, chỉ cần tìm được tài liệu trên bản thuyết minh cách điều chế là được rồi.

Sau khi đem bản vẽ vẽ xuống học tập, Lâm Mộc Sâm liền đem tinh phách của Bức dực thiên ma kia lấy ra.

Cơ quan giáp ung của Lâm Mộc Sâm bây giờ theo cấp bậc của hắn tăng lên, đã đến cấp 28 rồi. Dù sao hắn chỉ cần xuất hành, sẽ phải giả ngụy cơ quan giáp ung này, để cho nó cũng mót không ít kinh nghiệm. Chỉ bất quá tài liệu chế tạo cơ quan giáp ung bây giờ nhìn lại ít nhiều cũng có chút lạc hậu, chỉ có thể làm công cụ thay cho đi bộ.

Mặc dù nói Lâm Mộc Sâm nhờ đồ chơi này hiện tại tốc độ ở trong trò chơi vẫn tính nằm trong top đầu, nhưng qua một thời gian ngắn, sớm muộn sẽ bị người vượt qua. Nếu như những đệ tử Mặc môn khác, sẽ phải nghĩ biện pháp tìm tài liệu cao cấp hơn thay thế các bộ kiện của cơ quan giáp ung bây giờ, khiến cho tăng cường mới được. Nhưng Lâm Mộc Sâm lại có lựa chọn càng tốt, là thay đổi tinh phách.

Dĩ nhiên, cũng không phải nói tài liệu không cần thay đổi, chẳng qua là sau khi thay đổi xong tinh phách, hắn còn có thể dùng cơ quan giáp ung này một đoạn ngày thật dài, có thể từ từ thu thập tài liệu.

Thay đổi tinh phách, cái tinh phách trước kia nhất định sẽ bị hủy diệt. Nhưng tinh phách mà nói cũng không đáng tiếc, thay đổi sao, tất nhiên là cái sau tốt hơn so với cái trước. Nhưng nếu như là pháp bảo phi kiếm gì đó sẽ để cho người đau lòng, vậy đều là tiền

Sau khi đem tinh phách của Bức dực thiên ma vẽ tới trên thân của cơ quan giáp ung, thuộc tính của cơ quan giáp ung cũng tới một biến hóa to lớn.

Phòng ngự tăng lên một chút, công kích ngược lại thấp xuống một chút. Mà tốc độ, lập tức gia tăng đến 200 – 214 ! Kỹ năng Tốc hành cũng thay đổi thành kéo dài 20 giây, tốc độ gia tăng cũng đạt tới 120% !

Nếu là ở trong thực tế, tốc độ 200 thì không phải là người bình thường có thể điều khiển được, cơ hồ chỉ có tay đua xe chuyên nghiệp mới có thể chơi được, hơn nữa cũng không có thể vận chuyển tự nhiên, nhiều lắm là ở trên cuộc so tài chạy một chuyến. Người ở trên đường cái thử một chút ? Đụng không chết người ! Nhưng ở trong trò chơi, truyền tống thần kinh của người chơi được tăng cường, khiến cho tốc độ như vậy cũng có thể ứng phó tự nhiên, dĩ nhiên cũng cần tốc độ phản ứng đủ nhạy bén. Mà nếu như mở ra Tốc hành

Tốc độ siêu âm a ! Đồ chơi này nếu ở trong thực tế, vậy sẽ gặp phải bức tường âm thanh a ! Giống như Lâm Mộc Sâm như vậy đứng ở trên cơ quan giáp ung đối mặt không khí, trực tiếp là có thể đụng một phát bán thân bất toại (liệt nửa người) a !

Hoàn hảo là trò chơi, mới có thể làm cho người ta thể nghiệm được loại cảm giác không thể nghiệm được trong thực tế.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35 : Sự kiện nổi đuôi xe lửa

Lâm Mộc Sâm phát động cơ quan giáp ung, mở ra Tốc hành, cả người vèo một tiếng rồi đi tại chỗ, vọt tới giữa không trung. Giữa đám thiên ma dạo một vòng, chọc cho mấy con thiên ma kia gào lên không ngừng, lại không có một con đuổi kịp hắn. Tiện tay Lâm Mộc Sâm thuận thế gió lên nổi tiền, một tên một phát bắn trúng thiên ma, đem mấy con thiên ma kia toàn bộ kéo ra phía sau, kéo ra một cái đuôi xe lửa thật dài hướng trong đám người chơi vọt tới.

“Bà nó ! Tên điên này là ai !”

“Nhiều thiên ma như vậy, không tốt, chạy mau !”

“Tên này tốc độ thật nhanh ! Mấy con thiên ma kia không có một con có thể đuổi theo hắn ! Bất quá tên này dẫn nhiều thiên ma như vậy làm gì ? Ăn no không có việc gì sao ?”

Lâm Mộc Sâm thật ra thì chính là ăn no không có việc gì. Thân mang tốc độ cao như vậy không ai biết được, chẳng phải là cảm y dạ hành (mặc đồ đẹp đi dạo đêm không ai thấy) ? Đồ chơi này cũng quá tịch mịch a nhất thời kích động, Lâm Mộc Sâm liền tính toán tại trước mặt đám người chơi khoe khoang một hồi. Chính hắn thật ra thì cũng trầm nghĩ trong lòng, mình có phải hay không bị Ngọc Thụ Lâm Phong lây bệnh, tâm tình chánh như thế là chuyện gì xảy ra

Hắn ở trong đám thiên ma vòng vo khá nhiều thời gian, Tán xạ tiền càng là bắn loạn như không muốn tiền, sau lưng ước chừng đi theo mấy trăm con thiên ma. Mấy con thiên ma này chỉ bị một mình hắn công kích qua, tự nhiên chỉ biết đuổi một mình hắn. Cũng chịu thua Lâm Mộc Sâm tên này thần kinh thô cứng, nếu là một người nào khác, cho dù có tốc độ cao như thế, cũng không dám chơi kinh hiểm kích thích như vậy.

Mang theo trên trăm đầu thiên ma phi hành, trình độ thu hút vượt quá tưởng tượng. Vô luận hắn bay đến nơi nào, nghênh đón hắn đều là liên tiếp chuỗi kêu hoảng. Đám người chơi đang giết thiên ma không sai, nhưng bọn hắn hận không được thiên ma đều là từng con một xếp hàng đi lên để cho bọn họ giết, một đám cùng lên mà nói, chạy còn không kịp !

Lâm Mộc Sâm tên này hiện tại tâm tính cũng xấu, chuyên chọn địa phương nhiều người xông tới, làm người khác náo loạn, mình lại vì thế thích thú. Hơn nữa tên này tinh thông còn dùng Tán xạ tiền nhắm vào trong đám thiên ma trên đường đi bắn tới, cho dù có mấy con không để ý tới mình, tổng sẽ có chút đi theo mình đi sao !

Quý dị là, đại khái là do bởi nguyên nhân hắn mang theo một đồng lớn thiên ma, những thiên ma bị hắn công kích đến kia phần lớn cũng bỏ qua đối thủ trước mắt, gia nhập vào đến trong đội ngũ phía sau Lâm Mộc Sâm. Kết quả phía sau hắn thiên ma càng ngày càng nhiều, đen kìn kịt một mảnh, xa xa nhìn lại thật giống như một đám mây đen.

Đến mức này rồi, Lâm Mộc Sâm cũng có chút sợ hãi. Con khi họ người có lúc lỡ tay a, đồ chơi này mình quẹo cua một cái không kịp lúc, giống như con Bức dưc thiên ma kia giống nhau gây ra tai nạn giao thông, vậy còn không lập tức bị xé thành mảnh vụn rồi ?

Không biết mình có thể hay không cũng tông vào một mỹ nữ Lâm Mộc Sâm nheo mắt lại, nghĩ đến dáng vẻ nữ người chơi kia, đột nhiên cảm giác được nặng thật ra còn tính rất dễ thương đi.

Như vậy vừa mơ màng, hắn thiếu chút nữa tông trúng một con thiên ma rồi. Sau khi kinh hoảng đổ mồ hôi lạnh cả người, Lâm Mộc Sâm vội vàng quẹo cua, nhắm một hướng khác bay đi. Mà sau khi gây ra chuyện như vậy, hắn chợt phát hiện, bây giờ không cần hắn công kích, thiên ma cũng sẽ chủ động chạy tới rồi !

Tình huống thế nào ? Con khi họ thiên ma cũng có tâm lý tham gia náo nhiệt ? Duy trì tốc độ, hơi quay đầu nhìn chung quanh, Lâm Mộc Sâm cũng là phát hiện, thiên ma hơi gần hắn, cũng đang nhắm phía hắn vọt tới !

“Bà nó, gây họa rồi !”

Lâm Mộc Sâm nhất thời cảm thấy không ổn. Hiện tại tình huống này rất hiển nhiên không chịu mình khống chế, thiên ma sau lưng thật đông nghìn nghịt, số lượng chừng mấy ngàn !

Trong nhiều thiên ma như vậy, dĩ nhiên không thể nào tất cả đều là binh chủng cận chiến. Bất quá Lâm Mộc Sâm tốc độ khá nhanh, thân hình cũng đủ linh hoạt, cũng còn không có gặp phải nguy hiểm trí mạng gì.

Nhưng đây cũng không phải là vấn đề a ! Lâm Mộc Sâm bây giờ thật hận mình ngay từ đầu dùng Tốc hành, bây giờ thời gian đóng băng còn chưa kết thúc, không có biện pháp nhanh chóng đem những thiên ma này bỏ xa. Thiên ma càng ngày càng nhiều, từ từ bắt đầu từ bốn phương tám hướng xông lại, sớm muộn sẽ đem hắn bao vây trong đó !

Không có chuyện gì người chánh cái con khi ! Người còn thật cho rằng ai cũng là Ngọc Thụ Lâm Phong a ! Lâm Mộc Sâm vừa cố gắng phi hành vừa gắng mình. Nhắc tới cũng kỳ quái, Ngọc Thụ Lâm Phong tự luyện chánh như vậy, cư nhiên đến bây giờ còn sống thật tốt, tựa hồ không có kẻ thù gì, cái này thật đúng là cái dị số

Lần nữa mơ màng Lâm Mộc Sâm lại kém chút bị hai con thiên ma chặn lại, nhất thời cũng không dám nữa phân tâm. Tốc hành còn có một phút rưỡi liền hết đóng băng rồi, kéo tới thời gian, mình mở ra Tốc hành, là có thể đem đông thiên ma này bỏ xuống !

Hắn tại chỗ này kéo xe lửa kéo được phách lối, nhưng không biết tình cảnh này đã sớm tại trong đám người chơi đưa tới sóng to gió lớn.

“Bà nó, tên này là muốn làm cái gì ? Kéo một đoàn quái như thế, là muốn tìm chết sao ?”

Một đồng lớn người chơi vây xem nghị luận âm ỉ, tất cả đều dừng ở địa phương cách đám thiên ma kia khá xa. Tình cảnh này không giống như là đánh Boss, đánh Boss mọi người một đám ủa lên, Boss nhiều lắm cũng liền đồng thời đối phó mấy người cho đến mười mấy người, muốn chạy trốn chết vẫn đề còn không lớn; nhưng tên này là mấy ngàn thiên ma ! Một tiểu đội người chơi xông lên, đều cùng ném hòn đá nhỏ xuống sông không có khác nhau, tóe cái bọt nước liền xong !

Người chơi kẻ bên cũng bị quấy đến không cách nào đánh quái, chỉ có thể bay qua một bên xem náo nhiệt. Mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ cần không ảnh hưởng đến mình, thoát nhìn còn coi rất đã mắt.

“Chắc chắc, kỳ quan a, cho tới bây giờ chưa từng thấy qua nhiều thiên ma như vậy dày đặc như vậy nhét chung một chỗ ! Nếu là tiểu tử kia sợ ý một chút tốc độ chậm lại mà nói, vậy khẳng định chết không thể chết lại rồi !”

“Nhắc tới cũng kỳ quái, từ nơi nào nhô ra một tên tốc độ nhanh như vậy ? Nhìn bộ dáng kia, tốc độ chừng 200 rồi ? Một chuôi hoàng phẩm phi kiếm của ta tốc độ bất quá vừa tới 100, tên này là trúng vận cứt chó gì rồi có thể đạt tới tốc độ cao như vậy ?”

Không đề cập tới người chơi vây xem bên cạnh nghị luận âm ỉ thế nào, Lâm Mộc Sâm cũng đều muốn điên rồi. Mình chỉ bắt quá muốn đùa chơi mà thôi, không nghĩ đến phải chơi lớn như vậy a !

Hiện tại thiên ma sau lưng hắn nhìn đáng sợ đã hơn mười ngàn con rồi, cũng theo sát hắn không ngừng. Lâm Mộc Sâm đã sớm bỏ qua cử động khiêu khích chung quanh, nhưng chỉ cần hắn mang theo xe lửa thiên ma này đến gần, các loại thiên ma còn giống như thiêu thân lao đầu vô lửa xông lại. Không quá bao lâu, hắn liền bị thiên ma cho chìm rồi !

Chính tại thời điểm đang khẩn trương, thời gian đóng băng của Tốc hành rốt cục hết. Cẩn rằng một cái, Lâm Mộc Sâm lập tức phát động Tốc hành.

“Liền nhìn lần này có thể hay không chạy ra !”

Sau khi phát động Tốc hành, tốc độ của hắn thậm chí có thể đạt tới trên 400, tốc độ tuyệt đối vượt quá tốc độ âm thanh. Loại tốc độ này còn có thể bị mấy con thiên ma kia đuổi theo, vậy hắn cũng chỉ có thể nhận thua thôi.

Giữa không trung tốc độ Lâm Mộc Sâm đột nhiên tăng vọt, cả người giống như sao băng, vút một tiếng xẹt qua giữa không trung. Tốc độ nhanh, thậm chí làm cho phía sau hắn để lại một chuỗi ảo ảnh.

“Bà nó ! Đó là gì, siêu nhân ?”

“Siêu nhân ta xem không giống, đại khái là tia chớp (the Flash : nhân vật phim hoạt hình) ?”

“Các ngươi cũng sai lầm rồi, thật ra thì đó là Sonic (nhân vật phim hoạt hình) !”

Bất kể những người khác thế nào mắng chửi, nói tóm lại Lâm Mộc Sâm bây giờ đang nhanh chóng gia tốc. Trước mắt như cũ có thiên ma xông lại, nhưng Lâm Mộc Sâm đối với không chế phi hành thể này hiển nhiên rất có thiên phú, lạng trái lách phải, cứ nhiên không có phát sinh một lần tai nạn xe cộ, thuận lợi đem tốc độ của mình phát huy đi ra.

Tốc độ của mấy con thiên ma kia hoàn toàn theo không kịp Lâm Mộc Sâm, rất nhanh liền bị xa xa hít khói. Đợi đến lúc đạt tới khoảng cách nhất định, động tác của thiên ma cũng dần dần dừng lại, nhưng lại không có tản đi. Rậm rạp chằng chịt một đám, cứ như vậy dừng lại ở giữa không trung.

Thật vất vả thoát đi truy đuổi Lâm Mộc Sâm lau mồ hôi, của một vòng từ mặt sau mò đến trong đám người chơi. Có câu nói rất hay, muốn giấu một giọt nước, phương pháp tốt nhất chính là đem nó thả vào trong biển rộng. Bây giờ Lâm Mộc Sâm dung nhập vào trong biển người mê mông, quả nhiên cũng chưa có ai phát hiện hẳn chính là cái tên thủ phạm hấp dẫn một đồng lớn thiên ma.

Mọi người đang kỳ quái mấy con thiên ma kia tại sao trên không trung đứng ngẩn bất động, đột nhiên, dị biến xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36 : Hợp thể ?

Tại trên thân đám thiên ma dừng lại giữa không trung, đột nhiên nhô ra từng tia hắc khí (khói đen). Những hắc khí này trộn lẫn cùng nhau, rất nhanh liền đem hơn mười ngàn con thiên ma kia bao trùm ở trong đó, tạo thành một đoàn hắc vụ (đám sương màu đen) lớn.

Mà sau khi hình thành hắc vụ, càng nhiều thiên ma từ bốn phía bay tới, xông vào trong hắc vụ. Mỗi một con thiên ma đi vào, hắc vụ liền mở rộng một phần, cũng không lâu lắm, hắc vụ kia liền tạo thành một đám mây đen thật lớn, đem mảnh địa phương này hoàn toàn che kín.

“Tình huống gì ? Thiên ma này còn mang đề lựu đạn khói ?”

“Ta xem không phải là lựu đạn khói, phải là lựu đạn khí độc ! Thiên ma thả ra khói mù, vậy khẳng định có độc a ! Không tin ngươi đi lên thử một chút ?”

“Thử cái con khi ! Ta nếu là tiến vào, bất kể vụ kia có độc không có độc ta cũng không ra được ! Đây chính là hơn mười ngàn con thiên ma a !”

Quần chúng vây xem nghị luận âm ỉ, dĩ nhiên không có ai muốn vào xem một chút. Đồ chơi này vừa nhìn cũng biết không phải dễ chọc gì, chuyện muốn chết không ai nguyện ý đi làm.

Bây giờ quần chúng vây xem càng ngày càng nhiều, thậm chí nơi xa còn có càng nhiều người chơi ngự kiếm bay tới. Bất quá phần lớn vây tại một vòng tương đối xa bên ngoài, không ai nguyện ý làm tên thử nhất ăn con của con của đồ chơi kia vẫn chỉ là nhìn đáng sợ, cái ma vụ này đơn giản chính là bày tỏ sẽ giết chết người.

Vì vậy, ma vụ sau một lúc lâu không có bị quấy nhiễu, nồng nặc phảng phất một dạng thực chất. Lại qua một hồi, đột nhiên ma vụ nhanh chóng di động, ở giữa không trung vận vẹo thành hình, cuối cùng tạo thành một hình dáng một con thiên ma bự tổ chẳng !

“Đây là muốn chơi cái gì ? Hợp thể sao ?”

Người chơi nghị ngờ không hiểu, bất quá, hẳn không cần thận đã đoán đúng.

Ma vụ kia từ từ biến thành tứ chi thân thể của thiên ma, không còn là hình thái hư ảo. Đợi đến sau khi một tầng đám sương quần quanh bên ngoài biến mất, một con thiên ma bự chẳng xuất hiện ở trước mặt mọi người !

Thiên ma này bao lớn đâu, làm một cái so sánh, bình thường người chơi nếu đứng trước mặt nó, đại khái liền cùng một con kiến đứng trước mặt một người không sai biệt lắm.

Một con thiên ma khổng lồ như thế, cứ như vậy đứng vững đất trời, ngửa mặt lên trời gào lên một tiếng !

“Bà nó, thật đúng là hợp thể ! Mười ngàn con hợp thành một a, so Lôi đình vương lục thần hợp thể (ai từng xem 5 anh em siêu nhân thì biết robot hợp thể đánh yêu quái khổng lồ) mạnh hơn nhiều !”

“Lôi đình vương cái gì, người này là Đại lực thần ? Lại cao lại to !”

“Chớ nói nhảm, những thứ kia đều là người máy, đây là người máy sao ? Ta xem a, đây là Vua Slime (nhân vật hoạt hình với hình dạng chất lỏng) !”

Quần chúng vây xem một hồi cãi loạn xạ, hăng hái bùng bùng nghiên cứu đến lai lịch của con thiên ma hợp thể này. Dĩ nhiên, cũng có cách tương đối gần, một cái giám định thuật ném tới.

Cự linh thiên ma, cấp bậc ? ?.

Cấp bậc dấu hỏi ? Đồ chơi này là vượt qua người chơi mười cấp trở lên mới sẽ xuất hiện hiện tượng. Trừ tên cùng cái dấu hỏi cấp bậc này ở ngoài, giám định thuật không thu hoạch được gì.

“Đây là một con Boss a, các người không đi cướp Boss ?”

Có người chơi liền hỏi bằng hữu bên người, kết quả bằng hữu kia chê cười một tiếng : “Cướp Boss ? Vậy cũng phải chờ con Boss này không có máu ? Bây giờ, đi lên một tên chết một tên, đi lên một nhà chết một hộ khẩu ! Không muốn chết lãng xẹt mà nói, liền đằng hoàng ở chỗ này xem nào nhiệt !”

Mọi người phần lớn đều là tâm tư như thế, không ai muốn đi lên chịu chết. Cho nên tràng diện quý dị bây giờ hiện ra một loại trạng thái ngưng lại.

Nhưng là, tựa hồ chỉ có người chơi muốn ngưng, con Cự linh thiên ma bự chẳng kia cũng không có nghĩ như vậy.

Ánh mắt của hắn quét qua đám người chơi từ trái sang phải, tựa hồ đang muốn tại trong đám người chơi tìm gì đó. Đột nhiên, hắn đưa mắt dừng lại ở một chỗ.

Cự linh thiên ma thân thể cực lớn, ánh mắt tự nhiên cũng lớn muốn chết. Cho nên hắn như vậy vừa nhìn, điểm ánh mắt nhìn tới một đám người chơi đều cho rằng hắn đang nhìn chính mình.

“Bà nó, không phải xui xẻo vậy chứ ? Hắn làm sao nhìn ta ? Chẳng lẽ bởi vì ta phong tư xước xước tiêu sái bất quần ?”

Không ít người chơi đều có cùng suy nghĩ, ngoại trừ tên Lâm Mộc Sâm giữa đám người chơi này.

Lâm Mộc Sâm đỏ mặt lạnh từ từ chảy xuống, hắn có thể khẳng định, con Cự linh thiên ma này đang nhìn mình !

Tại sao ? Hơn mười ngàn con thiên ma này nhưng là mình dẫn tới cùng nhau a ! Bây giờ người này không nhìn chỗ khác chỉ nhìn nơi này, không phải đang tìm mình lại là đang tìm người nào ?

Bên cạnh một vòng người chơi vẫn còn ở lẫn nhau trên ghẹo : “Khà, thấy được không, Boss đang nhìn người kia ! Nhất định là bởi vì người nha đáng đáp

quá xấu, hấn đem người cho là cùng tộc rồi !”

Cũng không nghĩ đến, con Boss này đột nhiên, miệng khổng lồ há to, một đạo hắc khí liền từ trong miệng của hấn toát ra, trong một sát na, hắc khí liền tạo thành một mũi tên nhọn, nhắm thẳng địa phương ánh mắt nó nhìn tới bay qua !

“Bà nó !”

Một mảnh não loạn, tất cả người chơi lập tức thi triển thủ đoạn hướng bốn phía bỏ chạy. Không biết sao hắc khí kia tốc độ quá nhanh, căn bản không có mấy người chơi có thể kịp thời chạy trốn, đang bị hắc khí kia phun trúng !

Một đồng kia ít nhất mười mấy người chơi, toàn bộ hóa quang đi, không có một cái ngoại lệ. Đối với người chơi hiện giờ mà nói, công kích của con Boss này chính là giấy sát, hoàn toàn không có bất kỳ một chút khả năng chống lại !

“Bà nó, con Boss này quá biến thái ! Đây căn bản không phải người chơi hiện tại có thể đối kháng !”

Nhìn đến Boss một kích, tất cả người chơi cũng kinh hãi. Giấy sát a, cái gì khái niệm ? Bất kể người môn phái nào học tâm pháp gì mặc trang bị gì, một kích phải chết !

Dưới tình huống này, coi như quảng người đề cũng đề không chết con Boss này !

Trong nháy mắt, tất cả người chơi đều teo ròi. Con khi họ có một đường sinh cơ còn có thể liều mạng, hoàn toàn liền một chút hy vọng đều không có, ai còn chần chừ đứng ở nơi này chờ chết ?

Một vòng người chơi đều hô một tiếng chạy tứ tán, mỗi người hướng nơi xa chạy thực mạng. Cự linh thiên ma ngu7oi lợi hại hơn nữa, tổng sẽ không AoE (Area of effect : hiệu ứng khu vực, công kích phạm vi rộng trong Dota) 360o không có góc chết phạm vi cực lớn thôi ?

Bất quá dù vậy, vẫn có không ít người chơi không có tránh thoát công kích của Cự linh thiên ma. Mấy tên người chơi này không một ngoại lệ, tất cả đều là người bên cạnh Lâm Mộc Sâm

Lâm Mộc Sâm tự nhiên ngay lúc Cự linh thiên ma vừa muốn công kích liền trốn rồi, trốn so với ai khác cũng mau. Nhưng không biết sao con Cự linh thiên ma này liền nhắm chuẩn hấn, đối với người khác không lo không quản, một lòng một dạ muốn đem hấn hại chết.

Lâm Mộc Sâm tốc độ bay mau, nhưng vậy cũng không chịu được Cự linh thiên ma thân thể cực lớn. Cơ quan giáp ung của hấn bay lên nửa ngày, Cự linh thiên ma người ta mấy bước liền đuổi kịp. Sau đó không nói lời gì chính là một ngụm hắc khí, bao phủ phương viên phạm vi mười mấy trượng. Người có thể ở trong hắc khí kia chạy mất le que không có mấy, hết lần này tới lần khác tên đầu sỏ gây tội Lâm Mộc Sâm, bẻ vào tốc độ kia của hấn thuộc hàng siêu nhân, một mực không có ngừng.

Dần dần, Lâm Mộc Sâm bên người bắt đầu không có ai rồi. Những người chơi khác cũng không phải kẻ ngu, thấy một tên đập cơ quan ung chui vào nơi nào hắc khí liền phun tới chỗ đấy, còn có lý không tránh ? Đến cuối cùng, Lâm Mộc Sâm giống như một tên ôn thần, đến chỗ nào người ở đó tuyệt tích.

Nếu là chỉ như vậy cũng liền thôi, Lâm Mộc Sâm cũng không muốn đem người khác dính dấp đi vào. Nhưng không chịu được có người chơi ở một bên ồn ào lên : “Ê ta nói huynh đệ, người liền đằng hoàng theo Boss kia đi ! Nói không chừng Boss kia không phải muốn giết người, mà là muốn chiêu người làm con rể đầu !”

Đối với tên miệng nói bậy bạ này, Lâm Mộc Sâm phản ứng cũng rất đơn giản. Cơ quan giáp ung vừa quay đầu, liền nhắm phía người chơi nói lời này vọt tới.

Người chơi kia lập tức cả kinh thất sắc, xoay người liền muốn chạy, nhưng hấn làm sao có thể chạy quá Lâm Mộc Sâm ! Xẹt xẹt hai cái Lâm Mộc Sâm liền đem hấn đuổi kịp, nhưng cũng không công kích, chẳng qua là sát bên người mà qua. Lúc vượt qua hấn, Lâm Mộc Sâm còn quay đầu hướng hấn nhẹ nhàng cười một tiếng.

“Khốn kiếp”

Người chơi này một câu chưa nói xong, cũng đã bị hắc khí che mắt.

Mới nãy nói nhảm cũng không phải chỉ một tên người chơi này, cũng không có ít người chơi mồm năm miệng mười nói hươu nói vượn. Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái, dứt khoát đem cục tức trong lòng hướng vào gan lớn, ai cho bọn người xem náo nhiệt, đều chết đi cho ta !

Vì vậy, Lâm Mộc Sâm chợt quay người lại, vọt vào trong đồng người chơi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37 : Chương môn các phái

Chui như thế không cần phải nói, nhất thời lại là một trận quỷ khóc sói tru. Con khi họ nhìn người khác bị đuổi giết rất thú vị, nhưng đại phạm vi công kích liên lụy đến mình liền là một chuyện khác rồi.

“Bà nó ! Người tên khốn kiếp cách xa ta một chút ! Mẹ kiếp chó tới gần ta bên này !”

“Tiểu tử này trả thù xã hội rồi ! Mọi người vội vàng giết hắn !”

“Diệt cái đầu người ! Bây giờ Boss ở đuổi hắn, nếu là giết hắn, Boss không phân biệt công kích làm sao bây giờ !”

Bên cạnh người chơi chúng một bên chạy, một bên còn lẫn nhau cãi cọ không ngớt, càng có tên đối với Lâm Mộc Sâm há miệng mắng to. Mà chuyện đương nhiên, càng mắng hắn, hắn lại càng dùng sức chui, hơn nữa còn là dùng sức hướng sát bên thân người mắng hắn.

Cứ như vậy, Cự linh thiên ma kia liền chiến quả huy hoàng, cũng không biết giết bao nhiêu người chơi. Nói tóm lại, nếu như từ trên bầu trời xa xa nhìn lại, Lâm Mộc Sâm tựa như cùng cái điểm xác định của ông nhắm hồng ngoại, Cự linh thiên ma chính là khẩu súng bắn. Điểm tới chỗ nào, khẩu súng bắn liền bắn tới chỗ đó, bạch quang cũng liền nở rộ ở chỗ đó

Cũng không phải không có người chơi muốn ngăn cản Lâm Mộc Sâm, không biết sao công kích của bọn họ hoàn toàn theo không kịp cái tên tốc độ trên 200 này. Phi kiếm công kích cũng là có tốc độ phi hành, mặc dù rất nhanh, nhưng không chịu được không bằng Lâm Mộc Sâm linh hoạt; pháp thuật công kích cũng giống như vậy, người muốn dùng pháp thuật đập đến tên kia, tổng phải nắm giữ thời cơ tốt thôi ! Kém quá xa, thuộc tính chính xác cũng không có biện pháp để cho pháp thuật chơi trôi đi.

Cũng có người dùng pháp bảo bí thuật tới định trụ Lâm Mộc Sâm, nhưng hắn có cái Thanh âm chi linh a ! Cái hoàng phẩm pháp bảo từ Boss tân thủ thôn tước ra tới này cái khác không mạnh, chính là giải trừ mị hoặc hôn mê hiệu quả loại tinh thần tăng diện như thế lại mạnh. Cộng thêm ba giây miễn dịch, đủ để hắn chạy ra khỏi phạm vi công kích của pháp bảo người khác rồi.

Vì vậy dưới uy hiếp của Lâm Mộc Sâm cái ông nhắm này, vô số người chơi mất mạng chạy trốn, đại đa số đều hướng trú địa môn phái mà đi —— nơi đó nhưng là có chương môn các phái ở đâu ! Coi như chương môn không có tới, ít nhất cũng có trường lão gì đó. Loại dấu hỏi cấp Boss này, căn bản là cho kia đám đại lão chuẩn bị sao !

Lâm Mộc Sâm cũng là đồng dạng ý tưởng, mặc dù trong đám người xuyên qua xuyên lại, trên thực tế hay là đang hướng trú địa môn phái trốn. Chỗ này vốn là cách trú địa môn phái không xa, Lâm Mộc Sâm cũng là vừa tại trú địa môn phái làm xong cơ quan giáp ung liền đi ra nôi điện, bây giờ muốn trốn đi về ngược lại cũng không khó.

Cự linh thiên ma liền nhắm chuẩn Lâm Mộc Sâm, một ngụm hắc khí phun không ngừng, để cho Lâm Mộc Sâm chạy trốn chết. Nhưng cũng may là trú địa môn phái đã không xa, mình cuối cùng có thể thoát khỏi tên này rồi !

Quả nhiên không sai, cũng không lâu lắm, giữa không trung đột nhiên một tiếng sét nổ vang, vài bóng người ở giữa không trung nổi lên.

Mấy bóng người này vừa xuất hiện, đó là cả người các loại ánh sáng chói, giống như mấy loại người nộm mắc đèn chạy điện to lớn. Mỗi người dưới chân đều đạp một thanh phi kiếm, hình thái của phi kiếm kia thiên biến vạn hóa, thỉnh thoảng biến thành các loại tiên cầm thần thú, vừa nhìn liền biết phẩm chất bất phàm. Đoán chừng, không phải là tử phẩm ít nhất cũng là lam phẩm đi ?

Mấy bóng người này vừa xuất hiện, lập tức liền có người chơi kêu hoảng : “Đó không phải chương môn chúng ta sao ? Tình hư chân nhân phái Nga Mi !”

“Kia là chương môn chúng ta, Lăng Hàn Phong phái Trường Bạch !”

“Nhìn, Thiên Hải Tử chương môn phái Nam Hải chúng ta cũng ở đây !”

“Ha ha, có nhìn thấy một thân đạo bào kiếm lớn nhất không có ? Đó chính là Trác Phượng Minh lão đại phái Thuận dương chúng ta !”

Theo người chơi rồi rít chỉ chỉ trỏ trỏ, phần lớn người chơi đều biết rồi mấy người ngự kiếm phi hành kia là ai. Mấy người này chính là chương môn nhân tứ đại kiếm phái - Ngự kiếm tiêu dao - !

- Ngự kiếm tiêu dao - môn phái đông đảo, nhưng môn phái chân chính am hiểu kiếm thuật nhất chỉ có bốn, chính là Nga Mi kiếm phái, Trường Bạch kiếm phái, Nam Hải kiếm phái cùng với Thuận dương kiếm phái. Bốn kiếm phái này đều tinh thông kiếm thuật, một thân uy năng đều ở trên phi kiếm. Pháp bảo trang bị gì đó, đối với bọn họ đều là phụ trợ.

Bốn kiếm phái này, cũng là trước mắt trong các đại môn phái người chơi nhiều nhất. Nhắc tới cũng kỳ quái, tuy nói bốn môn phái này người chơi nhân số nhiều nhất, nhưng Lâm Mộc Sâm cũng không làm sao gặp được, chỉ có tên Thiên Địa Nhất Kiếm là phái Nga Mi còn không tính là bằng hữu mình đây rốt cuộc là tại sao vậy chứ ? Dù sao không phải tác giả quên là được rồi

Trừ bốn người chương môn ngự kiếm phá không mà đến ở ngoài, lục tục những chương môn khác cũng từ từ xuất hiện. Mà mỗi đi ra một người, đều có một đám người chơi kêu lên, trên mặt càng là tự có đắc ý. Cũng không lâu lắm, Lâm Mộc Sâm cũng nhìn thấy chương môn Mặc Hà nhà mình, tiên phong đạo cốt đứng ở trong các chương môn.

Chương môn Nga Mi ở giữa đó tiến lên một bước, ánh mắt như điện, nhìn Cự linh thiên ma kia : “Người tên vực ngoại thiên ma này, còn muốn xâm lấn Thần châu đại lục ta, thật là si tâm vọng tưởng ! Mặc dù mượn lúc kết giới này xuất hiện khe hở, hóa thân ngàn vạn nhập vào trong thân những tiểu thiên ma này lên qua tới đây, cũng kiếm không đến chỗ tốt ! Hôm nay tất nhiên muốn cho ngươi ở nơi này, hóa thành tro bụi !”

“Hồng !”

Chương môn Nga Mi nói một thôi một hồi, Cự linh thiên ma kia liền rống to một tiếng đến hồi đáp. Cũng không biết là tên này không biết nói chuyện, hay là không nguyện ý nói chuyện.

Chương môn Nga Mi mắt thấy bị mất mặt, tức thì hét lên giận dữ : “Vực ngoại thiên ma quả nhiên đồ dẫn ngu ngốc, ngay cả tiếng người đều nói không được ! Đã như vậy, sẽ dùng kiếm thuật Nga Mi ta mà nói chuyện !”

Nói xong câu này, cái này Tình hư chân nhân lập tức đưa tay ngoắc một cái, ở bên cạnh hắn, lập tức xuất hiện ngàn vạn kiếm quang.

Những thứ kiếm quang này tất cả đều ngưng như thực chất, hiện ra hình thái các loại phi kiếm. Tình hư tay lại phẩy một cái, các phi kiếm đồng thời bay đến trước người của hắn, ngưng tụ thành một chuỗi phi kiếm tổ chằng màu tím to lớn vô cùng, ánh sáng chói mắt. Phi kiếm này chợt ngưng lại, lập tức hóa thành lưu quang hướng Cự linh thiên ma kia bay tới !

Cự linh thiên ma thân thể khổng lồ, vận động tự nhiên sẽ không linh hoạt, phi kiếm này trúng ngay chính giữa ngực thiên ma không có chút nào ngoài ý

muốn, đem đâm xuyên qua một lỗ thủng thật to !

Cự linh thiên ma lớn tiếng gào lên, lỗ thủng trong ngực bắt đầu tràn ngập lên tới trần trần sương mù. Từ trong lỗ thủng kia, có thể thấy rõ ràng cảnh sắc đối diện. Mà cây máu trên đầu Cự linh thiên ma kia, cũng mất thường có thể thấy được rút xuống một đoạn thật to !

“Nga Mi uy vũ !”

Nga Mi kiếm phái này chính là nhân số nhiều nhất trong người chơi, bây giờ nhìn đến chương môn đại phát thần uy, lập tức vô số người chơi đồng thời hoan hô lên. Những chương môn khác liếc mắt nhìn nhau, lập tức cũng đồng thời xuất thủ.

Nhất thời, mấy đạo kiếm quang đồng thời hướng Cự linh thiên ma kia đánh tới, đem khối thân thể này đánh thành trăm ngàn cái lỗ. Nhưng Cự linh thiên ma này không hổ là hơn mười ngàn thiên ma hợp thể, mặc dù bị thương khá nặng, nhưng lại chưa chết đi, sinh mạng cũng còn dư lại không ít.

Mỗi khi chương môn một phái xuất thủ, cũng sẽ đạt được môn hạ đệ tử lớn tiếng hoan hô. Mà mấy chương môn này tựa hồ đều ước định tốt lắm, cũng chỉ xuất thủ một lần, liền dừng lại bất động.

Mặc môn chương môn Mặc Hà thấy tình huống như thế, cũng là hơi cười một cái, nhưng lại không xuất thủ. Hắn quay đầu, ánh mắt lập tức đặt ở trên người Lâm Mộc Sâm.

“Tùng Bách Ngô Đồng, ngươi đưa tới con Cự linh thiên ma này, phát hiện âm mưu sau lưng thiên ma xâm lấn, ngược lại có công lớn một cái. Qua đây, ta truyền thụ ngươi một đạo pháp thuật, để cho ngươi ở trong chuyện giết chết thiên ma này xuất một phần lực, cũng coi như đền bù ngươi tạo thành tội lỗi sinh linh đồ thần này !”

Lâm Mộc Sâm vừa nghe đến chương môn nhìn mình cũng biết không tốt, sau khi nghe được hắn hô lên mình tên, thiếu chút nữa khóc ra thành tiếng. Ta nói chương môn a, ngươi lần này nhưng là đem ta bán ! Lần này chết nhiều người chơi như vậy, sau khi xong bọn họ khẳng định không có biện pháp đi tìm thiên ma báo thù, khó không được đem khoản nợ này tính đến trên đầu của ta !

Nhưng là chương môn cho gọi, không thể không ứng. Lập tức hắn giơ lên tay áo che mặt, phát động Tốc hành, dùng tốc độ nhanh nhất vọt tới bên người chương môn. Tên bị người biết, mặt mũi này nói chung phải ngăn trở ?

Mặc Hà nhìn hắn một cái, cũng là một bộ dáng không nhịn được cười. Nhưng hắn làm chương môn, tự nhiên có khí độ của chương môn. Ho khan một tiếng, nghiêm nghiêm mặt, đưa tay vỗ vỗ bả vai Lâm Mộc Sâm.

“Chuyện này nếu là do ngươi đưa tới, do ngươi giải quyết dĩ nhiên là tốt nhất. Tới, ta đây liền truyền thụ cho ngươi một pháp thuật, để cho ngươi cho thiên ma này một kích trí mạng !”

Cho thiên ma một kích trí mạng ? Lâm Mộc Sâm nhìn một chút thiên ma kia còn dư lại không có mấy sinh mạng, vẫn là đầu đồ đầy mồ hôi. Minh công kích này qua, thiên ma kia đoán chừng ngay cả cảm giác đều không có ? Loại mặt hàng này chương môn các phái đi lên cũng không thể gây sát, là mình có thể động được sao ?

“Ngươi thả pháp thuật trước kia học, đợi đến một kích, tự nhiên có ta tới giúp ngươi !”

Đột nhiên, Lâm Mộc Sâm nhận được như vậy một cái giọng nói tin tức, như thế hắn là chương môn truyền âm pháp thuật. Lần này tâm tình của Lâm Mộc Sâm coi như an ổn xuống, chương môn nhà mình, tổng sẽ không hại mình ?

Trong nháy mắt, Lâm Mộc Sâm bên tai đình một tiếng : hệ thống đề kỳ : ngươi đạt được pháp thuật, Thiên cương chiến khí !

Chương 38 : Bầy anh em hồ lô

Thiên cương chiến khí : tụ tập dương cương chân khí giữa thiên địa, đề cao uy lực công kích. Cấp 1, sau khi sử dụng tăng lên một lần công kích kế tiếp 100% lực công kích.

Kỹ năng này nghịch thiên a tăng lên một kích kế tiếp 100% lực công kích ! Hơn nữa nói không phải là bình thường công kích, nói rõ kỹ năng công kích cũng có thể !

Có đồ chơi này, mình liền có thể thực thực tại tại không cần nhờ vận khí gây sát người rồi !

Lâm Mộc Sâm mừng rỡ, nhất thời đem Thiên cương chiến khí dùng ở trên thân. Nhất thời toàn thân hân hồng quang chói lóe, Lâm Mộc Sâm tự mình cũng cảm thấy lực lượng tăng lên gấp bội. Bất quá hân lộ đáng tiếc một cái cây pháp lực, nhất thời sợ hết hồn.

Đồ chơi này lập tức dùng một nửa toàn thân pháp lực ! Vội vàng nhìn lại linh thạch, thiếu một khối trung cấp linh thạch !

Bà nó đó là một khối trung cấp linh thạch a ! Bình thường dùng đủ dùng hai ba ngày ! Một cái kỹ năng phát ra sẽ không có !

Một nửa pháp lực còn đỡ, cẩn thận tính toán dùng còn không về phần sau khi dùng Thiên cương chiến khí liền không có pháp lực nào có thể dùng. Nhưng linh thạch này xài Lâm Mộc Sâm nghe rằng hết miệng, đây đều là tiền a ! Bây giờ trung cấp linh thạch một khối cũng đáng chừng 10 lượng vàng đầu !

Bất quá kỹ năng này cũng đúng là cường lực, hơn nữa thời gian đóng băng cũng không ngắn, cùng lắm thì không tới lúc khản cấp trước mắt không dùng là được.

Ngoài ra, kỹ năng này cư nhiên có thể thăng cấp bà nó như vậy muốn thăng cấp kỹ năng này phải tiêu bao nhiêu linh thạch ! Lâm Mộc Sâm bây giờ là đau cũng vui vẻ, nhìn kỹ năng này một hồi khóc một hồi cười, tựa như người bệnh tâm thần.

Chương môn Mặc môn tại sau lưng hân tự nhiên không nghĩ tới trong lòng hân suy nghĩ nhiều như vậy, chẳng qua là dùng tay vỗ một cái phía sau lưng của hân : “Tốt lắm, bây giờ sẽ dùng kỹ năng mạnh nhất của ngươi tới công kích Cự linh thiên ma kia !”

Lâm Mộc Sâm nghe lời này, không quan tâm nữa đau lòng linh thạch, lập tức giơ cánh tay lên, dùng Thụy trúc nỗ nhắm ngay Cự linh thiên ma kia, phát động Ngưng quang quyết !

Một đạo ánh sáng bị hội tụ đến trên nỗ tiến, càng ngày càng sáng. Mà lúc này, Lâm Mộc Sâm cũng đột nhiên cảm giác được, ngay sau lưng một cỗ tinh thuần pháp lực tràn vào trong cơ thể, toàn bộ theo thân thể chảy vào đến bên trong nỗ tiến kia.

Súc lực chín giây ! Lâm Mộc Sâm rút cục buông lỏng tay, mũi tên này chói lóe một cái trên không trung, liền mất đi tung tích.

Đột nhiên nghe một tiếng, Cự linh thiên ma ngửa mặt lên trời kêu to. Ngay tại giữa ngực hân, đột nhiên một đạo ánh sáng hiện ra, hoàn toàn biến mất nhập vào trong cơ thể hân. Chỉ thấy sinh mạng Cự linh thiên ma kia nhanh chóng giảm xuống, trong nháy mắt đã đến cuối.

Ầm một tiếng Cự linh thiên ma toàn thân cao thấp nhất thời toát ra vô số hắc khí, đem hân bao trùm trong đó. Mà thân thể con Cự linh thiên ma này trong lúc bất chợt nổ tan tành, hai tay hai chân, đầu lâu cùng với trên dưới nửa người, chính tề chia thành bảy khối !

Hắc khí ở giữa không trung quanh quẩn ngưng kết, cuối cùng phân ra đầu nhập vào trong bảy khối thân thể Cự linh thiên ma. Không quá một giây, hắc khí biến mất, hiện ra ở trước mặt mọi người, cũng là bảy con thiên ma nhỏ bé yếu ớt hơn !

“Bà nó ! Tên to xác kia nguyên lai là hồ lô tiểu kim cương ! Đây không phải là bảy kim cương hồ lô oa (hoạt hình TQ ‘Bầy anh em hồ lô’) sao !”

Đám người chơi kêu lên. Thậm chí có người chơi còn bắt đầu thảo luận, người nào là đại lực oa người nào là ẩn thân oa

Bảy thiên ma cùng Cự linh thiên ma kia dáng dấp y chang một khối, chẳng qua là hình thể teo nhỏ rất nhiều. Trọng yếu nhất là, người chơi giám định thuật lần này lại vô đi lên, bọn họ đã không phải là dấu hỏi cấp bậc.

Cự linh thiên ma phân thân, cấp bậc 40 !

“Cự linh thiên ma đã bị giết, đây chỉ là bảy phân thân của hắn thôi. Tiểu quái cỡ này không đáng giá bọn ta xuất thủ, còn là nhìn đệ tử các phái vậy !”

Chương môn Nga Mi ngay sau khi Lâm Mộc Sâm bắn mũi tên kia trúng Cự linh thiên ma, quay đầu nhìn chương môn Mặc môn một cái, vuốt râu một cái, nhẹ nhàng gật đầu. Mà chương môn Mặc môn thì lại khẽ mỉm cười, không nói một lời. Mà chương môn Nga Mi sau khi nhìn một chút bảy kim cương hồ lô oa kia không, bảy Cự linh thiên ma phân thân, kinh thường phát tay áo, xoay người ngự kiếm đi.

Những chương môn khác cũng là đồng dạng, lên tiếng khích lệ đệ tử môn phái mình một cái, xoay người rời đi. Mặc Hà nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, vỗ hán sau lưng một phát, cũng cùng những chương môn khác cùng nhau rời đi.

“Người tiểu tử này, thân là đệ tử Mặc môn, thân truyền của Mặc Ngôn, cư nhiên kỹ năng mạnh nhất không phải xuất từ Mặc môn ! Như vậy không theo nghề chính cũng không phải là không tốt, ta lại truyền cho ngươi một chiêu, liền đem kỹ năng kia bỏ thôi !”

Mặc Hà nói xong lời này xoay người rời đi, không để ý Lâm Mộc Sâm sau khi nghe hệ thống đề kỳ âm khốc lóc lã chã : “Ta nói chương môn, ngài cũng không thể đem kỹ năng ăn cơm của ta cho phế thôi !”

Vừa nhìn hệ thống đề kỳ, quả nhiên, Ngưng quang quyết không thấy ! Cái kỹ năng này Lâm Mộc Sâm thật vất vả nhả răng trong miệng cộp từ trong tay Càn khôn thần điện giành được Boss rơi xuống, không thấy rồi !

Lâm Mộc Sâm đau thấu lòng, đang suy nghĩ có muốn hay không đi tìm Mặc Hà đồng quy vu tận, đột nhiên phát hiện còn có một điều đề kỳ.

Hệ thống đề kỳ : người học được kỹ năng “Lưu tinh truy nguyệt”!

Lưu tinh truy nguyệt : lấy thể sao rơi, tạo thành cử động đuổi trăng. Nhanh chóng bắn ra một chỉ nỗ tiễn, đối với mục tiêu tạo thành đại lượng tổn thương, cũng nỗ tung tạo thành hai lần tổn thương, tạo thành hiệu quả đánh lui !

Kỹ năng này thoát nhìn tựa hồ cũng không so Ngưng quang quyết cường lực bao nhiêu, nhưng nó có thể tạo thành hai lần tổn thương, nỗ tung tổn thương lại là phạm vi tính , tựa hồ có thể coi như là một tiểu kỹ năng AoE. Mấu chốt còn mang hiệu quả đánh lui đồ chơi này là giết người đoạt hàng thủ đoạn tốt a !

Thấy kỹ năng này, Lâm Mộc Sâm lại bắt đầu mừng rỡ cảm tạ chương môn mình. Quả nhiên không hổ là chương môn, có chỗ tốt cũng để lại cho đệ tử mình !

Tình huống lúc này Lâm Mộc Sâm cũng đã nhìn ra, chương môn các phái đây là đang thị uy, hiển lộ thủ đoạn môn phái mình. Kiểm phái của Nga Mi cũng không cần nói, kiếm khí công kích sắc bén vô cùng, thoát nhìn liền sợ hết hồn. Những chương môn khác đều thi triển thủ đoạn, cũng đủ để rung động người chơi. Mặc môn đâu ? Chương môn cũng không thể thả ra một con cơ quan thú to cỡ thiên ma đó a ?

Hơn nữa, Mặc Hà người này cũng là một người thông minh. Chương môn bọn người lợi hại hơn nữa, cùng người chơi có quan hệ khi gì ? Nhìn bây giờ, người chơi của Mặc môn chúng ta đều mạnh như vậy rồi ! Thủ đoạn này vừa ra, danh tiếng Mặc môn nhất thời vô lượng.

Người chơi quan sát đều nghe được lời của chương môn mình, bảy con Boss này, là để lại cho mình a ! Hồ lô tiểu kim cương sau khi hợp thể là lợi hại, một con hồ lô oa cũng không khó đối phó sao ! Bọn họ thiếu chút nữa liền đem hồ lô oa búng trợn ỏ rồi ! Bảy con Cự linh thiên ma phân thân này, đó chính là cho phúc lợi cấp cho người chơi !

Đĩ nhiên, muốn cầm cái phúc lợi này cũng không dễ dàng. Boss cấp 40 a, đẳng cấp cao nhất trong người chơi hiện tại cũng mới cấp 34, 35, cùng con Boss này còn kém năm sáu cấp đâu ! Nhưng là, bây giờ tất cả người chơi đều bị Boss dụ văng đầu rồi. Nhiều người như vậy đây, còn không đối phó được bảy con Boss ?

Bây giờ quần chúng vậy xem không dưới 100.000, ủa lên một đám, đúng là đủ bao phủ bảy con Boss này rồi. Nhưng một cái sự thật khác chính là, nhất định sẽ có số lượng người chơi nhất định trở thành pháo thí.

Lâm Mộc Sâm tự nhiên không muốn trở thành pháo thí.

Lâm Mộc Sâm mới vừa thu được chỗ tốt cực lớn hai cái kỹ năng, bây giờ chẳng qua là đợi sau lưng những khác người chơi, rảnh rồi bắn một phát bảy con Boss kia. Dù sao chỗ tốt mình đã được, cần gì tiến về phía trước liều mạng đâu ? Phải biết, coi như mò được một kích cuối cùng rồi, có thể ở dưới công kích của trăm ngàn người chơi nhất được đồ rơi xuống, đó cũng là một chuyện khó như lên trời.

Ngay khi hần rảnh rồi bắn một phát tiêu cực đình công, đột nhiên một đạo tin tức truyền tới.

“Ngô Đồng, nguoi coi như nổi danh rồi, ở trước mặt toàn thể người chơi cũng lộ mặt rồi !”

Vừa nhìn nguồn gốc tin tức, chính là mập hòa thượng Khổ Hải.

Lâm Mộc Sâm hồi đáp : “Không có lộ mặt ! Mặt ta che lại rồi !”

Qua hồi lâu, Khổ Hải hồi đáp : “Coi như nguoi lì ! Bây giờ đang ở đâu đấy, nên hội họp !”

Lâm Mộc Sâm xem một chút phương vị của mình, cho đối phương phát qua. Chẳng bao lâu, Phong Linh Thảo Khổ Hải cùng Ngọc Thụ Lâm Phong ba nguoi, lộ mọ tới.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39

Bốn nguoi lần nữa hội họp, vào tổ đội, một đám nguoi liền bắt đầu ở trong kênh đội ngũ nói chuyện phiếm.

“Ta nói, Ngô Đồng, nguoi quá mạnh mẽ ! Ta nghe nói Cự linh thiên ma kia là do một nguoi chơi dẫn quá nhiều quái mới làm ra tới, nguoi chơi kia không phải là nguoi chứ ?”

Giọng của Phong Linh Thảo mặc dù có hoài nghi, nhưng biểu lộ một bộ dáng vẻ “khẳng định chính là nguoi”.

Lâm Mộc Sâm lắc đầu than thở : “Nguoi cho rằng ta muốn a ? Chỉ bất quá tùy tâm sở dục bay một hồi, ai biết đám thiên ma này lại nhìn chăm chăm ta ! Cuối cùng còn chơi cái họp thể, thiếu chút nữa một hơi đem ta thổi chết !”

Ngọc Thụ Lâm Phong ý vị thâm trường cười một cái : “Nguoi đó là tùy tâm sở dục ? Nghe nói nguoi là cố ý dẫn thiên ma, còn đặc biệt hướng trong đám nguoi chui, thấy thể nào đều là cố ý kéo quái hại nguoi !”

Lâm Mộc Sâm lập tức lớn tiếng tỏ khổ : “Ta cũng không hại một người ! Đám thiên ma kia bám sát ta muốn chết đi, nhưng một người cũng không tổn thương !”

Khô Hải cười híp mắt tiếp miệng : “Đúng, lúc ngươi kéo quái một người cũng không có tổn thương, nhưng lúc Cự linh thiên ma đuổi ngươi, ngươi nhưng là đã thương không chỉ một người !”

Lâm Mộc Sâm kháng nghị : “Ê ê, đó cũng không phải là ta làm tổn thương, là Cự linh thiên ma làm ! Đồ chơi kia thôi hắc khí thôi một phát một mảng lớn, tự ta trốn cũng khó khăn, còn quân được người khác ?”

Phong Linh Thảo khúc khích cười : “Đó cũng không phải một dạng, là ngươi chủ động đuổi những người đó, mới để cho bọn họ ngủ ? Mặc dù nói điểm công đức ngươi không có âm một điểm, thế nhưng những người này khẳng định đều đem ngươi ghi hận rồi !”

Lâm Mộc Sâm lúc này mới coi như có chút ừ rừ cúi đầu : “Đúng vậy, chừng môn đáng chết của ta lại còn đem danh hiệu của ta kêu lên ! Thật may là ta kịp thời che lại mặt, mới không đến nỗi bị người bắt một cái nhân chứng vật chứng đều có không đúng, các ngươi làm sao biết rõ ràng như thế ? Chuyện này là mới vừa phát sinh ? Coi như đội chó săn (phóng viên) cũng không khả năng hiệu suất như vậy !”

Ba người nhìn Lâm Mộc Sâm, các loại cười gian.

“Từ lúc mới bắt đầu ngươi dẫn thiên ma giai đoạn đó chúng ta không thấy ở ngoài, những thứ khác chúng ta đều thấy được !”

Phong Linh Thảo không dấu giếm được chuyện nhất, cuối cùng đem câu trả lời nói ra.

“Bà nó !” Lâm Mộc Sâm giận dữ, “Các ngươi đều thấy được, tại sao không đến giúp ta !”

Ngọc Thụ Lâm Phong phẩy tay : “Giúp thế nào ? Lúc ngươi dẫn quái chúng ta không thể nào đi lên hỗ trợ ? Hơn mười ngàn con thiên ma a ! Ba người chúng ta đi lên cũng không có khả năng để cho ngươi thoát khỏi hiểm cảnh. Sau đó Cự linh thiên ma kia ngươi xác nhận chúng ta có thể giúp được bề bọn mà không phải trở thành giống như đám người bên cạnh ngươi kia một dạng pháo thí ?”

Lâm Mộc Sâm suy nghĩ một chút, phát hiện quả nhiên như thế, vì vậy phát phát tay : “Được rồi, ta tha thứ các ngươi.”

Ba người lập tức giận dữ : “Tha thứ chúng ta ? Chúng ta làm chuyện gì thật xin lỗi ngươi ? Đừng giả bộ ra đáng vẻ đại độ a, khôn kiếp !”

Cùng lúc đó, trong cái nhau ầm ỉ, ba người còn có rãnh rồi đánh một phát công kích bảy kim cương hồ lô oa kia í không, là Cự linh thiên ma phân thân.

Bảy con Cự linh thiên ma phân thân đều đã bị người chơi vây lại, vô số công kích rơi vào trên đầu bọn họ. Tuy nói con Cự linh thiên ma phân thân này lực công kích cũng thật là cường đại, cũng sẽ trong miệng hắc hắc khí, nhưng uy lực so với Cự linh thiên ma kia nhưng kém quá nhiều. Trừ phi là người chơi bình thường không có bất kỳ thủ đoạn phòng ngự bị ngay mặt trực tiếp đánh trúng, nếu không muốn bị giết sát cũng không dễ dàng.

“Ta nói, chúng ta còn cướp con Boss không ?”

Khô Hải vừa cho mọi người thêm trạng thái, vừa thao túng chuỗi phương tiện sạn này của hắn đi chém một con Cự linh thiên ma phân thân. Từ trong đôi mắt hắn thỉnh thoảng toát ra một tia sáng tham lam đến xem, người này tất nhiên là đang thèm thuồng đồ Boss kia rơi xuống.

“Ngươi muốn chết liền qua. Chỉ cần Boss vừa chết, tất cả người chơi bên người đều sẽ bị quét sạch ngươi có tin hay không ?”

Lâm Mộc Sâm nhìn Khô Hải, một bộ đáng người lớn hận con không nên thân.

Phong Linh Thảo biểu lộ hung hãn : “Sợ cái gì ! Cùng lắm thì liều mạng với bọn họ !”

Lâm Mộc Sâm đau lòng ôm đầu : “Sư thái a, mặc dù nói đây là trò chơi, nhưng tại sao luôn muốn liều mạng đầu ? Liều mạng cũng phải có chỗ tốt mới được, bây giờ rõ ràng liều mạng cũng không lấy được chỗ tốt, lãng xẹt đi chịu chết làm gì ?”

Phong Linh Thảo liếc Lâm Mộc Sâm một cái, làm bộ muốn đem Vọng nhạc kiểm đập tới. Lâm Mộc Sâm lập tức khuôn mặt tươi cười né tránh, thân hình bay vèo một cái ra thật xa. Hiện tại tốc độ của hắn, tùy tiện thì triển một cái cũng không phải bình thường phi kiếm đụng đến được.

“Người tiêu tử này, tốc độ nhanh, công kích cao, không biết là trúng cái vận cứt chó gì rồi ! Còn có lần này, người khẳng định vót không ít chỗ tốt ?”

Khổ Hải mặt đầy ghen tỵ. Cái tên tiêu tử cười cơ quan giáp ung này vận khí thật quá tốt ! Chuyện lớn như vậy cũng có thể lần vào đến bên trong !

Lâm Mộc Sâm làm ra một bộ dáng vẻ ngượng ngùng : “Người như vậy khích lệ người ta người ta sẽ ngượng ngùng nha thật ra thì cũng không có mò được chỗ tốt gì, chính là học được cái kỹ năng !”

Vừa nói, Lâm Mộc Sâm đem miêu tả của kỹ năng Lưu tinh truy nguyệt phát đến trong kênh nói chuyện phiếm.

“Bà nó, kỹ năng này chính là ống phóng hỏa tiễn a ! Mặc môn còn có kỹ năng mạnh mẽ như vậy ? Coi như là một AoE phạm vi nhỏ đây, không biết có thể hay không cầm tới quần sát !”

Khổ Hải kinh hô một tiếng, để cho Lâm Mộc Sâm đắc ý vạn phần.

Bên cạnh Ngọc Thụ Lâm Phong nhìn một hồi nhủ lại chân mày : “Kỹ năng này uy lực cũng không sai, nhưng không có cách nào AoE. Kỹ năng này mạng hiệu quả đánh lui, nhưng hắn không phải là kích thứ nhất đánh lui, mà là nổ tung đánh lui. Nổ tung đánh lui như thế nhưng là bốn phương tám hướng, tự quái xong cũng bị hắn nổ banh ra !”

Những người khác suy tư một cái, rồi rít gật đầu. Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể thờ dài, còi đời này làm sao lại không có chuyện tốt trọn vẹn đâu chứ ?

Cái bộ dáng chảnh chọe này của hắn ngay cả Phong Linh Thảo cùng Khổ Hải cũng nhìn không nổi nữa, phi kiếm cùng phương tiện sạn không cẩn thận liền quẹo vào bên cạnh Lâm Mộc Sâm, đem hắn dọa sợ đến lại chạy trốn tán loạn một hồi.

Nói tóm lại, bốn người lần này cũng không có tham dự đến trong đại quân không lồ cướp Boss. Mọi người đều biết Boss thì tốt, nhưng muốn cướp Boss sẽ phải bỏ ra kinh nghiệm một cấp, còn chưa chắc có thể có thu hoạch, bọn họ dĩ nhiên không muốn đi làm đũa ngọc.

Nhưng còi đời này vĩnh viễn không thiếu đũa ngọc.

Đang lúc Lâm Mộc Sâm bọn họ đùa giỡn bóc phéc, một con Cự linh thiên ma phân thân bị giết chết rồi. Mấy món vật phẩm từ trên người Cự linh thiên ma phân thân kia rơi xuống dưới, ánh sáng nhàn nhạt hấp dẫn ánh mắt vô số người chơi.

Ngay sau đó, chính là các loại màu sắc ánh sáng lóng lánh, các loại phi kiếm pháp bảo pháp thuật đồng thời rơi vào trên những vật phẩm kia.

Những thứ này đều là người chơi bên ngoài phát ra công kích. Mắt thấy mình đã không vót được chỗ tốt, làm sao có thể để cho người bên trong nhặt được ?

Vì vậy, không biết bao nhiêu người chơi mạo hiểm tánh mạng xông tới nhặt đồ do đó biến thành bạch quang.

Trận tranh giành này lập tức trở thành một mồi lửa, người chơi bên cạnh Boss kia liền bắt đầu chém giết lẫn nhau. Vật phẩm Boss rơi xuống không ngừng giảm xuống, vòng chém giết cũng không ngừng tiếp cận mặt biển.

Sau đó, bảy con Cự linh thiên ma phân thân nối tiếp nhau bị giết chết, các loại vật phẩm rơi xuống. Sau đó chính là tái diễn chuyện phát sinh bên cạnh một con thiên ma phân thân trước đó, các loại bạch quang thoáng hiện, cũng không biết cúp bao nhiêu tên người chơi. Mà Cự linh thiên ma phân thân rơi xuống vật phẩm, rất ít bị người chơi mò được , tuyệt đại đa số đều rơi vào trong biển nước, dần dần chìm mất không thấy.

“Chắc chắc, người chơi chết lần này, sợ rằng so với bị Cự linh thiên ma người câu dẫn giết được còn nhiều hơn ?”

Ngọc Thụ Lâm Phong chân đạp cơ quan phi kiếm, đứng xa xa nhìn đám người chơi chém giết kia vô cùng cảm khái.

Lâm Mộc Sâm liếc hán một cái : “Ta cũng không câu dẫn Cự linh thiên ma kia, là chính hán đuổi theo ta ! Bất quá thoát nhìn, lần đó người chết tựa hồ thật không nhiều như lần này”

Khô Hải nhìn đám người chơi kia, buồn bực than thở, một bộ dáng vẻ hối tiếc không thôi. Bên cạnh Phong Linh Thảo thấy kỳ quái, mở miệng hỏi : “Thế nào, người mất đồ ?”

Khô Hải thở dài một tiếng : “Ta đang suy nghĩ, nếu như ta bây giờ có môn pháp thuật Thủy độn thì tốt biết mấy”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40 : Hoạt động kết thúc

Vật phẩm Boss rơi xuống đã rơi vào trong biển rộng, không ít người chơi đang hướng dưới mặt biển chui vào, cố gắng đánh vớt hai món. Nhưng vật phẩm rơi xuống này là có bảo vệ, không biết phải rơi bao lâu mới có thể mất đi bảo vệ. Tới khi đó, người chơi luyện pháp thuật Thủy độn không đến nơi đều sẽ bị nước biển áp bết nhè rồi

Nhìn dáng vẻ Khô Hải đau buồn u sầu, Lâm Mộc Sâm ra vẻ thần bí bước tới : “Muốn phát tài sao ? Bây giờ có cái cơ hội nha ?”

Ánh mắt của Khô Hải trong nháy mắt sáng lên : “Phát tài ? Làm sao phát ? Đồ Boss rơi xuống lại không giành được, đồ chơi kia đều có vật phẩm bảo vệ, ta lại không có pháp thuật Thủy độn”

Lâm Mộc Sâm cười rất đều : “Đồ Boss rơi có vật phẩm bảo vệ, của người chơi rơi cũng không có”

Mấy người lập tức đều hiểu rồi. Vì vậy không riêng gì Khô Hải, tất cả mọi người cặp mắt phát sáng, nhìn chăm chăm đám người chơi kia tựa hồ đã quên mất mục đích ban đầu chỉ biết lẫn nhau chém giết.

“Còn chờ cái gì, xông qua a !”

Khô Hải hét lớn một tiếng, các loại trạng thái trên người, đập bát vu liền muốn bắt đầu xông tới. Bên này Lâm Mộc Sâm vội vàng hô to : “Cẩn thận một chút ! Chớ cúp, nếu không được không bằng mất !”

Khô Hải đáp ứng một tiếng, người đã lẫn vào trong đám người chơi kia. Mà bên này Phong Linh Thảo cũng đã sớm đợi không kịp, mặt mũi hưng phấn giá ngự phi kiếm hấp tấp liền vọt tới. Lấy lực lượng của nàng, người có thể ngăn được nàng thật đúng là không nhiều lắm.

Ngọc Thụ Lâm Phong còn đang chần chờ, bất quá nhìn dáng dấp đã là đầy mặt lửa nóng. Lâm Mộc Sâm nhìn hán cười khà khà : “Lâm Phong huynh, lúc này muốn giữ vững phong độ coi như không dễ dàng”

Ngọc Thụ Lâm Phong nhìn Lâm Mộc Sâm một hồi, đột nhiên cắn răng một cái, trong nháy mắt liền đem một bộ quần áo cho đổi xuống, biến thành bộ dạng đồng phục đệ tử Mặc môn.

Nhìn Lâm Mộc Sâm tròn mắt há mồm một cái, Ngọc Thụ Lâm Phong nhoen miệng cười : “Đán thân trong chốn giang hồ, không có mấy thân phận bất đồng sao được !”

Ngay sau đó, hắn lại đeo lên một cái khăn che mặt, cỡi cơ quan phi hồ liền hướng đám người vọt tới.

“Bà nó ! Lão tử lần này thật cam nguyện chịu thua rồi” Lâm Mộc Sâm nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong đã giống như mọi người, ngửa mặt lên trời thở dài : “Ta vốn cho rằng ta đã đủ giáo hoạt, vậy mà tên cằng giáo hoạt lại núp ngay bên cạnh ta”

Ngọc Thụ Lâm Phong bình thường bộ dạng chảnh như vậy, tuyệt đối để cho người ta khó có thể đem hắn cùng cái tên đệ tử Mặc môn mặc đồng phục Mặc môn tương đối thường thấy đang cười cơ quan phi hồ kia có liên quan với nhau. Có thể cướp được chỗ tốt, cũng sẽ không mất mặt Ngọc Thụ Lâm Phong, người quá thần rồi !

Cảm thán xong một phen, Lâm Mộc Sâm cũng lập tức gia nhập trong hàng ngũ cướp đoạt trang bị. Bất quá hắn cũng không có thay quần áo, dù sao danh tiếng của mình cũng như vậy, đã phá quán phá tới cùng tốt lắm !

Sau nửa giờ, bốn người lại tụ tập cùng nhau.

“Tiếp tục như vậy không phải biện pháp a, đám người này đều giết điên rồi, sợ ý một chút liền sẽ trúng chiêu !”

Khô Hải há to miệng thở hỗn hển. Mặc dù tăng thêm một thân trạng thái, còn có lục phẩm pháp bảo phụ trợ, thuộc tính bình quân cao kinh thể hải tặc, nhưng ở trong công kích nhiều người chơi như vậy, có thể giữ được tánh mạng đã coi như không dễ dàng gì.

“Sẽ không a, ta cảm thấy rất thống khoái !”

Phong Linh Thảo uy phong lẫm lẫm, một bộ dáng vẻ hưng phấn vô cùng. Lâm Mộc Sâm liếc nàng một cái : “Người công đức bao nhiêu rồi ?”

Phong Linh Thảo cúi đầu vừa nhìn : “a, âm 100 (-100) rồi”

Lâm Mộc Sâm khinh bỉ : “Người đều muốn giết điên rồi ! Thời điểm điểm công đức -300 thì có tiểu thiên lôi hạ xuống, gánh qua không có chỗ tốt, không kháng nổi vậy rút 2 cấp, chính người cân nhắc mà làm !”

Phong Linh Thảo tức thời vẻ mặt sầu khổ. Trò chơi này điểm công đức thiết định rất bẫy người, công đức đạt tới 10.000 sẽ phải độ tiền kiếp lần đầu tiên, -3.000 chính là ma kiếp. Độ qua được tự nhiên chỗ tốt khá nhiều, không qua được cũng đủ để cho người nỗ lực thời gian tương đối dài trôi theo nước chảy. Nếu như chỉ như thế còn không tính cái gì, vấn đề là, mỗi khi đến thời điểm điểm công đức 1.000 hoặc là -300, hệ thống còn sẽ hạ xuống tiểu thiên lôi !

Tiểu thiên lôi đồ chơi này chính là đột nhiên xuất hiện một đạo sét đánh rung trời, dĩ nhiên nếu như là trời mưa thì không thể gọi sét đánh rung trời những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là cái tiểu thiên lôi này công kích rất cao ! Không có phòng bị mà nói, giây sát gọn một người chơi cũng là bình thường.

Hơn nữa thời gian tiểu thiên lôi đến còn không cố định, từ lúc người đạt tới điểm công đức 1.000 hoặc là -300 liền sẽ lúc nào cũng có khả năng hạ xuống tới. Nếu như người vận khí tốt ở đoạn thời gian này đem công đức kéo trở lại liền không thành vấn đề, nhưng nếu không thể mà nói, sẽ phải thời khắc cần thận thiên lôi không biết lúc nào rơi xuống. Nếu là người vừa đúng lúc đang đánh quái pk gì đó

Dĩ nhiên, chỉ cần kháng qua một đạo tiểu thiên lôi, thời điểm lần sau đạt tới điểm công đức này cũng sẽ không chịu tội nữa. Nhưng điểm công đức trên cơ sở này lại tăng lên 1.000 hoặc là rút xuống 300, vẫn sẽ có hạ một đạo tiểu thiên lôi, cho đến khi người độ xong tiền kiếp hoặc là ma kiếp thì ngưng.

Đây đều là tư liệu công ty trò chơi thả ra, tất cả người chơi đều biết. Trò chơi này mở ra một tháng tới nay, cũng thật có người chơi đã nếm thử tiểu thiên lôi là tư vị gì. Dĩ nhiên kết quả rất rõ ràng, trực tiếp rút 2 cấp, công đức về 0.

Vì vậy mọi người đều biết, cái tiểu thiên lôi này cũng không phải người chơi giai đoạn hiện tại có thể tiếp được . Cho nên trước mắt hoàn cảnh trong trò chơi còn không tính là xấu, người vô cơ pk không nhiều lắm giết người điểm công đức rơi rất mau, nếu như giết đồng môn rơi lại càng nhanh.

Bây giờ Phong Linh Thảo điểm công đức đã âm hơn một trăm rồi, nói vậy đều là cuộc chiến đấu lúc này giết chết . Hơn nữa lúc trước làm nhiệm vụ gì đó đều sẽ có phần thưởng điểm công đức, nói không chừng cô nàng này điểm công đức đã rớt hai trăm trở lên.

“Nghỉ ngơi chút, nếu không một đạo tiểu thiên lôi giáng xuống, kinh nghiệm người đạt được trong hai ngày hoạt động này liền mất sạch !”

Lâm Mộc Sâm vỗ vỗ bả vai Phong Linh Thảo, bộ dáng có chút dương dương đắc ý. Có thể không đắc ý sao, dựa vào tốc độ của hắn, lúc này mò được chỗ tốt nhiều nhất.

Ngọc Thụ Lâm Phong cũng trở về tới, bất quá quý dị là lúc hắn trở lại cư nhiên mặc thân áo bào trắng kia, giá ngự cơ quan phi kiếm. Cũng không biết hắn thay lại vào lúc nào

“Như vậy không được, ta cảm thấy, chúng ta hẳn đồng tâm hiệp lực. Không khách khí chút nói, tốc độ của ta nhanh nhất, có thể mò đồ nhất chính là ta. Cho nên, ta cảm thấy, các người phụ trợ ta một cái, giúp ta ngăn lại công kích của những người khác, chúng ta có thể đạt được chỗ tốt cũng liền lớn nhất !”

Lâm Mộc Sâm nói lên ý kiến, những người khác suy nghĩ một chút, chỉ có thể gật đầu đồng ý. Nửa tiếng vừa rồi bọn họ mặc dù cũng có thu hoạch, nhưng so với Lâm Mộc Sâm bây giờ kém quá nhiều.

Vì vậy bốn người lần nữa tập thể xuất động, lấy Lâm Mộc Sâm đi đầu, ba người khác phụ trợ, lần nữa vọt vào vòng chiến đấu.

Trận hỗn chiến hôn thiên ám địa này, liên luy đến càng lúc càng lớn. Mà hệ thống tựa hồ cũng đang tham gia náo nhiệt, đám thiên ma ngay sau khi Cự linh thiên ma bị giết chết, cư nhiên không hề lại xuất hiện mới, càng giết càng ít. Mà rất nhiều người chơi không có việc gì làm, cũng đều thấy được tình huống hỗn chiến bên này, tò mò bu lại, không thể kiểm soát bản thân liền bị cuốn vào trong chiến đấu.

Cho đến khi màn đêm phủ xuống, đột nhiên bên trong trú địa môn phái xuất hiện mười mấy đạo kiếm quang, bay đến giữa không trung. Chương môn các phái lại xuất hiện, mới khiến cho trận hỗn loạn này đình chỉ.

“Vực ngoại thiên ma xâm lấn Thần châu, người người đều phải giết đi ! Bất quá đệ tử các phái đã mệt mỏi, càng hắn là sai khi chiến đấu trở về thế ngộ đạt được, nghỉ ngơi dưỡng sức ! Cho nên chính là lúc mỗi người trở về, mau trở về sư môn !”

Chương môn Nga Mi thanh âm vang dội, toàn bộ người chơi trên không trung Đông hải đều nghe được tiếng la của hắn. Sau đó chương môn Nga Mi này liền quay đầu lại : “Tĩnh Hư liền bêu xấu !”

Chỉ thấy chương môn Nga Mi vung tay lên, vô số đạo kiếm quang đồng thời xuất hiện. Kiếm quang lần này cũng không ngưng mà hợp nhất, mà là trực tiếp hướng giữa không trung bay đi.

Mấy đạo kiếm quang này tất cả đều mang theo dải sáng thật dài, xa xa nhìn lại liền giống như sao rơi, chẳng qua là ngược lại những thứ sao rơi này bay đến giữa không trung, cũng là ở trong hư không đột nhiên ẩn mất, kế tiếp chính là tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa !

“Như vậy không có lý do a, hoạt động mới tiến hành ba ngày, làm sao liền kết thúc ?”

Đám người chơi sau khi nghe được lời của Tĩnh Hư chương môn Nga Mi đều kinh ngạc vạn phần. Hoạt động nhanh như vậy kết thúc ? Sẽ không đâu ? Làm sao cảm giác còn không có như thế nào đâu ?

“Đúng vậy, tổng cảm giác hắn còn có nhiều chuyện phải làm hơn đây cũng quá đột nhiên rồi !”

Bất kể người chơi nghị luận âm ỉ thế nào, chương môn Nga Mi thả ra kiếm quang đã đem những khe hở trong hư không kia toàn bộ phong bế lại rồi. Theo từng đạo kiếm quang dần biến mất, trên Đông hải cũng bắt đầu từ từ yên lặng.

“Đội đã, trước không cần đi ! Trước khi rời đi Đông hải, còn có sự kiện phải nói !”

Đột nhiên, chương môn Đại từ bị tự lão hòa thượng Tuệ Trí lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41 : Đổi lấy tích phân

Đám người chơi ngừng ra, đều dừng bước lại. Bờ biển Đông hải này vốn là một bản đồ mở, nhưng bởi vì nguyên nhân hoạt động tạm thời bị làm thành một pho bản, muốn rời khỏi cũng không phải là bay ra ngoài đơn giản như vậy, cần cùng mình người quản sự tại trú địa môn phái trò chuyện mới được. Bây giờ, còn không có người chơi lẹ tay như vậy truyền tống ra ngoài.

“Lần này thiên ma xâm lấn, vốn là thủ đoạn luyện binh các phái thương nghị tốt, ngay từ đầu dự tính muốn tốn thời gian rất lâu. Nhưng bởi vì có người phát hiện âm mưu của thiên ma, vạn bất đắc dĩ, chỉ có thể nói trước kết thúc.”

Lời lão hòa thượng kia vừa thốt ra, ánh mắt của đám người Ngọc Thụ Lâm Phong lập tức phóng đến trên người Lâm Mộc Sâm. Mà Lâm Mộc Sâm lại là ngửa mặt lên trời cười ha ha, một bộ dáng ta da mặt dày người có thể đem ta như thế nào.

“Vốn là lần này các phái đều chuẩn bị xong phần thưởng cho chư vị đệ tử mới gia nhập, nhưng thời gian quá ngắn, khiến cho tích phân gom góp của các vị đệ tử không đủ. Cho nên, chúng ta bây giờ tuyên bố, đệ tử các phái có thể đem trang bị tài liệu tiền vàng các loại đạt được trong hoạt động lần này, để đổi lấy tích phân hoạt động ! Vì công bình, hiện tại bắt đầu, cấm hết thầy hành vi giao dịch !”

“Bà nó !”

Người chơi đồng thanh hét lớn, đem hai chữ ngắn ngủi này hét được làm ly tấn trí khí thế hùng hồn. Cái trí não này cũng quá gài bẫy người, bây giờ mới nói có thể cầm những thứ đồ này đổi tích phân ! Còn không cho phép giao dịch !

Bang chủ các loại cán bộ các bang hội, nhất thời hối hận không kịp. Sớm biết như vậy trước hết đem trang bị bang chúng đánh tới thu thập trước a, cho bọn hắn bồi thường khác, trước đem cao thủ võ trang đứng lên tốt biết mấy !

Mà đám bang chúng người chơi cầm đến trang bị tài liệu gì đó âm thầm vui vẻ, như thế nếu là tống ra ngoài lại chơi một chiều này, mình liền canh cũng không húp được rồi !

Lâm Mộc Sâm một khối kia, ba cổ oán khí ngút trời cơ hồ đem Lâm Mộc Sâm chôn cất. Mà Lâm Mộc Sâm lại là nhìn túi đồ mình làm về mặt vui mừng : “Di, chỗ ta đây các loại đồ vật ngôn ngữ rất nhiều sao, xem ra có thể đổi không ít tích phân, nói không chừng có thể chen đến đệ nhất Mặc môn đâu !”

“Người nhất định là đệ nhất Mặc môn !” Ngọc Thụ Lâm Phong sắc mặt trắng bệch nhìn Lâm Mộc Sâm, dáng vẻ lại còn mang theo mấy phần đẹp trai lạnh lùng : “Cự lĩnh thiên ma chuyện lớn như vậy đều do ngươi làm ra, đệ nhất người còn chạy thoát ? Những thứ đồ này đặt ở người nơi đó đều là lãng phí ! Hắn cho chúng ta mới đúng !”

Khô Hải cùng Phong Linh Thảo gật mạnh đầu, ánh mắt kia hận được không thể đem túi đồ của Lâm Mộc Sâm chọc thủng, để cho mấy thứ đồ vật bên trong rơi ra tới.

Lâm Mộc Sâm lắc tay một cái, khuôn mặt vô lại : “Vậy các người nói làm sao bây giờ, hiện tại cấm các loại giao dịch, ta coi như muốn cho các người

cũng không có biện pháp ! Đây là số mệnh a

Phong Linh Thảo thiếu chút nữa giờ lên Vọng nhạc kiểm cho hần một phát thật độc, còn may là bị Ngọc Thụ Lâm Phong ngăn cản.

“Đừng lộn xộn nữa, người ban đầu câu kia thân huynh đệ mình tính sổ ta còn nhớ, biết người sẽ không vì chút đồ vật đó rồi. Thế nào bồi thường, liền do chính người !”

Sau khi Ngọc Thụ Lâm Phong nói lời này, Lâm Mộc Sâm mới coi như là nghiêm chỉnh một chút : “Các người cũng biết, tích phân hoạt động này cuối cùng có thể đổi cái gì còn phải dựa vào vận khí, nhắc tới cũng là có nguy hiểm. Không bằng như vậy, những thứ đồ trên người này ta dựa theo giá thị trường tính toán ra tới, sau đó cho ba người các người chia tiền như thế nào ?”

Ba người suy nghĩ một chút, cũng không có biện pháp nào khác, chỉ có thể gật đầu một cái. Vì vậy Lâm Mộc Sâm nhìn một chút túi đồ : “Ta chỗ này có mười ba món chanh phẩm trang bị cấp 30, hoàng phẩm có năm món. Hoàng phẩm phi kiểm bốn thanh, pháp bảo ba cái, tài liệu ít hơn loạn xà ngầu. Các người trước đem mấy thứ đồ này ghi nhớ, sau khi đi ra ngoài lại tính tiền.”

Khô Hải hào sảng vỗ một cái Lâm Mộc Sâm : “Không có sao, chúng ta tin được người, chắc chắn sẽ không để cho chúng ta thua thiệt !”

Lâm Mộc Sâm một cái tát đẩy hần ra cười mắng : “Cút, chớ dùng lời vợ vét ta ! Nói cho các người biết, ta đây cũng không có biện pháp, bây giờ không thể giao dịch, nếu không ta khẳng định theo như giá thị trường bây giờ cho các người ghi giấy nợ ! Sau khi đi ra ngoài, giá tiền này như thế nào liền nói không chính xác rồi !”

Phong Linh Thảo bĩu môi một cái : “Người liền ở đó nói nhảm, lập tức xuất hiện nhiều trang bị pháp bảo gì đó như vậy, sau khi đi ra ngoài giá cả khẳng định rớt ! Người chiếm đại tiện nghi rồi !”

Ngọc Thụ Lâm Phong còn là lắc đầu một cái : “Điều này cũng không nhất định. Hoạt động lần này tạo ra nhóm lớn người chơi cấp 30 trở lên, những thứ trang bị cấp 30 này khẳng định cung không đủ cầu, giá cả nói không chừng ngược lại sẽ tăng đi lên !”

Lâm Mộc Sâm làm ra một ve mặt ủy khuất : “Các người nhìn, thật là thứ gì cản Lữ Đồng Tân (câu thành ngữ TQ ‘Chó cản Lữ Đồng Tân’ ý chỉ giúp người khác không được trả ơn còn bị cản ngược lại) a, ta một lòng một dạ cho các người mưu phúc lợi, một ít người còn cho là ta ở chiếm tiện nghi

Nhìn Phong Linh Thảo lại muốn đem Vọng nhạc kiểm giờ lên, Lâm Mộc Sâm lập tức chạy nhanh như làn khói. Cùng ni cô theo lực lượng này cận chiến, vậy thì thật tự cho mình tìm không thoải mái.

Ngọc Thụ Lâm Phong đi theo Lâm Mộc Sâm, những người khác cũng mỗi người trở lại trú địa sư môn. Ba người bọn hần thật ra thì thu hoạch cũng khá nhiều, một ngày một đêm làm nhiệm vụ thời gian dài như vậy, tích phân hoạt động so với đám người cả ngày giết quái kia phải nhiều hơn không ít. Huống chi, trong tay bọn họ cũng có một ít trang bị đâu.

Thua thiệt nhất, chính là mấy tên người chơi lúc này bị giết kia không cách nào vào lại bờ biển Đông hải. Coi như bọn họ có nhiều trang bị hơn nữa, cũng chỉ có thể cầm đi bán lấy tiền mà không có thể đổi tích phân rồi

Dĩ nhiên, cũng không phải tất cả mọi người sẽ cầm trang bị để đổi tích phân. Mấy tên người chơi kia biết rõ mình tích phân không nhiều lắm, đổi cũng không làm được gì, tự nhiên sẽ không đem hy vọng đặt ở trên rút thăm trúng thưởng liều vận khí, còn không bằng đem trang bị bán đổi tiền còn thực tế !

Thôi không đề cập tới tâm tư của mỗi người chơi, Lâm Mộc Sâm một đường bay đến trú địa Mặc môn, tìm được chương môn Mặc môn Mặc Hà.

“Chương môn đại nhân, đệ tử Lâm Mộc Sâm tới đổi tích phân hoạt động !”

Mặc Hà đang ở bên trong một cái trường bông tại ngay giữa trú địa, nhàn nhã thưởng thức trà, thấy Lâm Mộc Sâm tiến tới, trên mặt đều là nụ cười : “Rất tốt, Lâm Mộc Sâm, người làm rất tốt, không hổ là quan môn đệ tử (đệ tử nhỏ nhất trong các đệ tử) của trưởng lão Mặc Ngôn ! Lần này đánh lui vực ngoại thiên ma, người có thể tính là lập công đầu a !”

Cùng chương môn nhà mình Lâm Mộc Sâm tự nhiên không dám giả bộ đáng về đắc ý, chỉ có thể thừa cơ hội này tỏ vẻ : “Nơi nào nơi nào, còn là chương môn dạy thật tốt ! Ta chẳng qua là đúng dịp mà thôi, mới có thể phát hiện bí mật của Cự linh thiên ma kia nhắc tới cũng là cơ quan giáp sĩ Mặc môn ta uy lực vô cùng, tài năng làm cho ta tụ tập đầy đủ thiên ma, để cho âm mưu của vực ngoại thiên ma bạo lộ ra !”

Thấy đệ tử của mình biết suy nghĩ trước sau, Mặc Hà tay vuốt cằm râu mỉm cười : “Lập công lớn mà không kiêu, không hổ đệ tử Mặc môn ta ! Phải biết, trong Thần châu đại lục này, mấy kiếm phái kia ý thế hiếp người, xem thường chúng ta những môn phái này khác, nhất là Mặc môn chúng ta đây đệ tử ít nhất ! Lần này, người nhưng là cho chúng ta nở mày nở mặt rồi !”

Thì ra là như vậy ! Lâm Mộc Sâm cuối cùng biết được vì sao chương môn mình muốn vào lúc đó làm ra như vậy. Đệ tử Mặc môn có nhân số ít nhất trong các đại môn phái, thậm chí so với ni cô môn phái Ấn nguyệt am còn ít hơn, đây là một sự thật được công nhận. Mặc dù đây là trong trò chơi, nhưng chương môn được trí não gắn ghép trí năng trình độ tương đối tự nhiên không cam lòng. Mình dẫn ra Cự linh thiên ma, đạt được một cái công lớn, tự nhiên để cho chương môn tươi cười nở mặt.

Chương môn cao hứng, Lâm Mộc Sâm tự nhiên cũng cao hứng. Dỗ dành tốt lắm chương môn, các loại kỹ năng tâm pháp gì đó không phải bó to ! Mình vậy vị tiện nghi sư phụ cả ngày lẫn đêm không thấy được người, muốn bắt được chỗ tốt chỉ có thể nghĩ biện pháp lấy lòng chương môn !

Bất đắc dĩ mặc dù Lâm Mộc Sâm đã dùng mọi cách nịnh nọt, nhưng Mặc Hà cũng không có ý tứ cho thêm ngạch ngoại phần thưởng, chẳng qua là ý bảo Lâm Mộc Sâm đem đồ vật dâng lên trình cho trưởng lão bên cạnh, để tính toán giá trị đổi lấy tích phân.

Lâm Mộc Sâm vừa nhìn nịnh bợ cũng không được gì, trong lòng tự nhiên có chút buồn bực, nhưng lại không thể phát tác, chỉ có thể đành hoàng đi giao đồ vật.

Dù sao dựa vào tích phân bản thân, đến lúc đó không cho ta phần thưởng tốt cũng nói không được đi ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42 : Rút thưởng

Giao xong đồ vật, Lâm Mộc Sâm tra xét một chút tích phân hoạt động của mình, rất nhiều, tương đối nhiều. Về phần con số cụ thể bao nhiêu, ta nghĩ cũng như thế nào, các người cũng sẽ không nhìn, cho nên cũng không viết ra tới.

Ngọc Thụ Lâm Phong ngay tại phía sau hắn, cho nên Lâm Mộc Sâm tìm hắn nhìn một chút tích phân của hắn, sau đó chính là mặt mũi tươi cười : “Khà khà, không sai biệt lắm, thật ra thì tích phân của chúng ta không kém bao nhiêu”

Ngọc Thụ Lâm Phong mặt không biểu tình : “Tích phân của người để cho ta xem một cái.”

Lâm Mộc Sâm chậm chậm phô bày tích phân hoạt động của mình, Ngọc Thụ Lâm Phong sau khi liếc mắt nhìn, sắc mặt hơi đỏ, tiếp đó thờ dài một hơi, trên mặt lộ ra thần sắc cô đơn.

“Ài, ta cũng biết, trời cao trao cho ta dung mạo tuấn mỹ hơn xa người rất nhiều, liền muốn lấy đi của ta một ít thứ gì khác. Nhìn bộ dáng kia, điểm tích phân này so với ta cao hơn gấp đôi, chính là trời cao cho người bồi thường thôi !”

Lâm Mộc Sâm vừa mới bắt đầu còn không có nghĩ tới, sau khi suy nghĩ ra lập tức tức muốn chết : “Ê, ta coi như không đẹp bằng người, cũng không về phần so người xấu xí gấp ba ! Khoan đã mấu chốt không ở nơi này ! Người nào nói cho người biết tích phân càng nhiều người càng xấu xí !”

Ngọc Thụ Lâm Phong không để ý đến hắn nữa, tự mình rời khỏi chương môn giả ngự cơ quan phi kiếm mà đi. Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể lộ vẻ tức

giận tròn mắt nhìn hấn một cái, xoay người cũng muốn leo lên cơ quan giáp ung.

“Tùng Bách Ngô Đồng, ngươi phải biết, sư phụ của ngươi chính là Mặc Ngôn trưởng lão thực lực mạnh nhất Mặc Môn. Ở bên ngoài, chớ mất danh tiếng sư phụ ngươi !”

Chương môn thấy Lâm Mộc Sâm phải đi, vội vàng dặn dò một tiếng. Lâm Mộc Sâm tùy tiện trả lời một câu, lại thi lễ một lần, đi ra khỏi lều.

“Chớ mất danh tiếng sư phụ ? Sư phụ ta kia có danh tiếng gì sao ? Hơn nữa ta nếu như cộng thêm bái sư một lần kia tổng cộng mới gặp mặt lão nhân gia ông ta có hai lần hấn có cảm giác hay không tận chức trách của sư phụ ?”

Trong lòng khinh bỉ vô hạn, Lâm Mộc Sâm hướng giữa không trung bay đi. Trên đường liên lạc ba người kia, bốn người lần nữa tập hợp.

Phong Linh Thảo đáng vẻ tươi cười nở mặt, nhìn dáng dấp tích phân cũng không ít. Khổ Hải thì lại sâu mi khổ kiếm, thu hoạch tựa hồ không lớn.

Ngọc Thụ Lâm Phong sớm chờ tại nơi đó, chân đạp cơ quan phi kiếm, đón gió mà đứng, tà áo tung bay, còn là bộ dáng tiêu sái để cho người ta muốn chém chết kia của hấn. Dĩ nhiên, đám bé gái thỉnh thoảng trải qua đại đa số còn đối với hấn chăm chú mà nhìn, sau khi sát thân mà qua sẽ còn có tiếng cười trộm truyền tới.

“Ngô Đồng ngươi đã đến rồi ! Ta cho ngươi biết nga, ta là tích phân xếp thứ ba trong Ấn nguyệt am chúng ta ! Nghe nói ba tên xếp đầu có đặc thù phản thưởng đâu !”

Lâm Mộc Sâm sững sốt : “Còn có chuyện này ? Ta thế nào không biết ?” Ánh mắt cũng là chuyển hướng Ngọc Thụ Lâm Phong.

Ngọc Thụ Lâm Phong liếc hấn một cái : “Ngươi biết không biết có ý nghĩa gì ? Dù sao đặc thù phản thưởng ngươi là cầm chắc rồi.”

Nghe lời của Ngọc Thụ Lâm Phong, Lâm Mộc Sâm sờ ột cười khúc khích. Phong Linh Thảo thấy bộ dáng của hấn tò mò, liền hỏi : “Ngô Đồng ngươi tích phân bao nhiêu ? Năm chắc đệ nhất ?”

Lâm Mộc Sâm khoát tay làm ra vẻ khiêm tốn : “May mắn, may mắn mà thôi !”

Khổ Hải ở một bên cắn răng nghiêng lợi : “May mắn cái con khi ! Ngươi dù sao nhiều tích phân như vậy rồi, căn bản là không cần phải dâng lên những trang bị kia ! Phân cho chúng ta thì tốt biết mấy, ít nhất có thể để cho chúng ta xếp hạng lại tăng lên một chút !”

Ngay sau đó hấn chớp lấy Lâm Mộc Sâm khóc rống lên : “Ta còn kém mấy điểm a ! Kém mấy điểm liền hạng ba ! Kết quả đứng hạng tư ! Nếu là cho ta nhiều hơn nữa một món trang bị, ta không chừng cũng có thể đạt được đặc thù phản thưởng rồi !”

Lâm Mộc Sâm đưa tay đè lại hấn từ từ trấn an : “Đừng có gấp đừng có gấp, suy nghĩ một chút biện pháp đúng rồi, trên người ngươi cũng có trang bị là lượm được ở trong đây ? Dâng lên thử xem ?”

Khổ Hải vừa nghe lời của Lâm Mộc Sâm liền ngây ngẩn cả người, sau đó vỗ mạnh đầu trục một cái : “Không sai a ! Ta ở trong này đổi hơn phân nửa trang bị trên thân đâu ! Cầm đi mấy món là có thể đem tích phân xông lên rồi ! Trang bị này có thể mua nữa, đặc thù phản thưởng có thể chỉ một lần này ! Ta đây đi ngay góp chút nữa !”

Khổ Hải chạy nhanh như làn khói, Lâm Mộc Sâm cũng tính là thờ phào nhẹ nhõm.

Bây giờ người chơi cũng còn tụ tập ở bờ biển Đông hải nơi này, dâng lên trang bị đoán chừng phải kéo dài một đoạn thời gian. Đợi đến đổi xong tích phân, mọi người liền có thể rời đi nơi này, trở lại sư môn đi rút thưởng rồi.

Cũng không lâu lắm, Khổ Hải sắc mặt vui mừng chạy trở lại. Nhìn trang bị trên người hấn, đổi lại không ít món cấp thấp, đoán chừng là vì bảo hiểm góp nhiều mấy món.

Đến lúc này tích phân bốn người tất cả đều có tên trên bảng, trong đó Lâm Mộc Sâm đệ nhất Mặc môn, Ngọc Thụ Lâm Phong hạng hai Mặc môn, Phong Linh Thảo hạng ba Ân nguyệt am, Khổ Hải hạng ba Đại từ bi tự.

Phong Linh Thảo đạt được hạng ba Ân nguyệt am tương đối dễ dàng, dù sao những đệ tử Ân nguyệt am khác phần lớn đều là loại hình phụ trợ, trừ hai tên đi theo đại đoàn đội của bang hội ăn theo không ít tích phân ở ngoài, nàng cũng không có đối thủ cạnh tranh nào; nhưng Khổ Hải liền khổ cực rồi, Đại từ bi tự là môn phái Phật môn, hàng yêu phục ma đó là đa số. Hắn một mình chơi phụ trợ, toàn dựa vào cùng Lâm Mộc Sâm bọn họ làm nhiệm vụ mới kiếm đến nhiều tích phân như thế.

Lại một canh giờ trôi qua, giữa không trung còn sót lại thiên ma cũng bị người chơi nhảm chán vô sự dọn dẹp sạch sẽ, đổi lấy xong hết mới coi là kết thúc. Mà sau đó, trú địa các phái cũng mở ra chức năng truyền tống rồi, trực tiếp trở lại môn phái.

Lâm Mộc Sâm cùng Ngọc Thụ Lâm Phong chung đường, sau khi cáo biệt những người khác, liền trở về Mặc môn.

Đệ tử Mặc môn mặc dù nói trải qua thống kê là trong tất cả các môn phái trong trò chơi có nhân số ít nhất, nhưng bây giờ lít nha lít nhít cũng có hơn mười ngàn người. Nhiều người như vậy tự nhiên không thể nào đứng xếp hàng từng người một rút thưởng, cho nên hệ thống mở ra chức năng phổ biến, tất cả mọi người có thể tiến vào một gian tỉnh thất để rút thưởng.

Lâm Mộc Sâm cùng Ngọc Thụ Lâm Phong đồng thời tiến vào tỉnh thất, nhưng sau khi đi vào chỉ còn dư lại chính hắn một người. Tỉnh thất không lớn, chỉ chừng ba thước vuông. Bốn phía trống rỗng, chỉ ở căn phòng chính giữa thả một món đồ vuông vức cao chừng một người.

Lâm Mộc Sâm liếc nhìn lại, thiếu chút nữa phun com. Một máy đánh bạc (slot machine) ! Tiền hiệp trò chơi này liền dựa vào đồ chơi này rút thưởng ? Chức Nữ đại nhân người cũng quá lười biếng thôi !

Hắn đi lên phía trước, vừa đụng vào máy, hệ thống đề kỳ theo sau xuất hiện.

Hệ thống đề kỳ : pháp bảo Luân hồi đầu, có thể từ trong rút ra phần thưởng đối từ tích phân hoạt động lần này.

Cũng may, ít nhất thiết định đồ chơi này là pháp bảo Lâm Mộc Sâm sau khi đọc ác khinh bị một hồi trí não Chức Nữ chơi xấu, bắt đầu đọc hướng dẫn rút thưởng.

Hướng dẫn rút thưởng cũng rất đơn giản, chỉ cần rút thăm thì có thưởng, người người đều có, tuyệt đối không có rút không, tỷ lệ trúng thưởng 100%. Tích phân nhất định có thể đổi một lần cơ hội rút thưởng Bính cấp, ba lần cơ hội rút thưởng Bính cấp có thể đổi một lần cơ hội rút thưởng Ất cấp, ba lần cơ hội rút thưởng Ất cấp có thể đổi một lần cơ hội rút thưởng Giáp cấp.

Nói cách khác, nếu như người có một lần cơ hội rút thưởng Giáp cấp, người có thể lựa chọn rút ra một lần Giáp cấp, cũng có thể lựa chọn rút ra một lần Ất cấp sáu lần Bính cấp, cũng có thể lựa chọn rút ra hai lần Ất cấp ba lần Bính cấp không cần ta đem tất cả tổ hợp liệt kê ra hết ? Thật ra thì ta rất nguyện ý, có thể lần nhiều vào không ít số chữ đầu. Ý, tựa hồ bây giờ là lần vào không ít rồi

Lâm Mộc Sâm tính toán một chút, mình có thể đổi hai lần Giáp cấp một lần Bính cấp. Dĩ nhiên nguyện ý chia tách ra mà nói, có thể đổi số lần thì càng nhiều.

Lựa chọn thế nào đâu, đây là một vấn đề để cho người ta nhức đầu. Giáp cấp cơ hội rút được đồ nhất định phải so Ất cấp tốt hơn không ít, nhưng nếu như cho trang bị liền bèo quá rồi. Trang bị đồ chơi này người có tốt hơn nữa cũng nhiều lắm mặc một hồi, nếu như là đạo thư mà nói đây chính là có thể sử dụng cả đời a

Đổi thành Ất cấp đâu, nhiều cơ hội hơn gấp đôi, cũng càng có khả năng đạt được đạo thư. Đạo thư của Ất cấp giá trị thật ra cũng không nhỏ, nhưng so với Giáp cấp luôn phải kém hơn một chút vậy

Bính cấp Bính cấp đồ chơi này còn dùng cân nhắc sao thấy thế nào đồ chơi này đều là phần thưởng an ủi

Băn khoăn nửa ngày, Lâm Mộc Sâm quyết định, tách một cái, lưu một cái !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43 : Chọn một trong hai

Hắn làm như vậy cũng là có nguyên nhân.

Cơ hội rút thương Giáp cấp hắn dám khẳng định không có bao nhiêu người có thể lấy đến tay, dù sao hoạt động này ngay từ đầu thiết kế cũng không phải là chỉ ba ngày một cái hành động không theo lẽ thường của hắn dẫn phát Boss cuối cùng hệ thống thiết trí trong hoạt động, sau đó Boss bị đánh chết, hoạt động tự nhiên không cách nào tiếp tục nữa.

Điều này trực tiếp đưa đến tích phân hoạt động của đại đa số người chơi thiếu nghiêm trọng, gián tiếp đưa đến hoạt động cuối cùng tích phân đổi trang bị xuất hiện. Dĩ nhiên, trí não Chức Nữ nói không chừng cũng có ý mượn cơ hội lần này thu về trang bị tiền vàng ổn định thị trường, thuận thế mà làm thôi.

Cho nên Lâm Mộc Sâm nhất định phải bảo đảm mình có cái cơ hội Giáp cấp, nếu không chẳng phải là quá thua lỗ ? Nhưng toàn bộ cất giữ hai cái cơ hội Giáp cấp lại có chút quá không đáng tin vạn nhất cho vũ khí trang bị tài liệu gì đó, tới chỗ nào mà khóc chứ ?

Điều đổi thành Át cấp không bỏ được, điều để Giáp cấp dùng lại lo lắng, cuối cùng chỉ có thể cân đối một cái, một lần Giáp cấp, ba lần Át cấp !

Muốn rút thương rồi, dĩ nhiên trước rút ra Bính cấp. Bính cấp ra cái gì cũng sẽ không để cho Lâm Mộc Sâm thất vọng, nếu như có thể ra bản đạo thư gì đó ngược lại còn có thể có chút vui mừng.

Chăm chú nhìn chăm chăm mấy đánh bạc, Lâm Mộc Sâm cẩn thận quan sát những đồ án chuyển động kia. Minh nhãn lực tốt a, nếu có thể trong nháy mắt bắt lại ba cái đồ án giống nhau, chẳng phải là tìm được biện pháp có thể rút đến phần thưởng lớn ?

Bất quá rất hiển nhiên, hắn đánh giá quá thấp trí não Chức Nữ rồi. Mắt không chớp một cái trọn mắt nhìn mấy phút, đôi lấy chính là mặt tràn đầy nước mắt cùng thị lực mơ hồ. Vừa lau nước mắt, Lâm Mộc Sâm vừa hung hăng kéo xuống cần gạt.

Kính coong ! Hệ thống đề kỳ : người thu được sáu phần Hồng thiết mộc.

Hồng thiết mộc, hoàng phẩm tài liệu cấp 30, chất địa cứng rắn, dùng làm tài liệu luyện chế trang bị phòng hộ là tuyệt.

Ý, không tệ lắm ! Cur nhiên cho đồ vật chính phù hợp dùng ! Rút ra phần thưởng của Bính cấp này này ngược lại để cho Lâm Mộc Sâm có chút vui mừng ngoài ý muốn.

Kế tiếp, chính là Át cấp rút thương rồi. Nhắc tới Át cấp quả nhiên so Bính cấp mạnh hơn nhiều, cur nhiên bị hắn rút được một món lục phẩm trang bị ! Một món y phục dạng trường bào, phụ thêm thuộc tính là thân pháp cùng nguyên khí. Thân pháp đối với hắn mà nói là một thuộc tính tốt, Mặc môn tâm pháp đối với thân pháp có rất nhiều cộng thêm, công kích né tránh và tốc độ cũng cùng thân pháp gắn liền. Nguyên khí sao là gia tăng giới hạn pháp lực !

Pháp lực của Lâm Mộc Sâm một mực không nhiều lắm, nhưng bởi vì kỹ năng cung nỏ tiêu hao pháp lực không nhiều, một mực cũng không có thiếu hụt gì. Thuộc tính này nói như thế nào đây, tổng so không có mạnh.

Thân là lục phẩm trang bị, y phục này tự nhiên không thể nào chỉ thêm chút thuộc tính trụ cột. Y phục bản thân kèm theo hai kỹ năng, một là làm ra phân thân cùng bản thể giống nhau như đúc, không có công kích không có phòng ngự đựng một cái liên biến mất, một cái khác còn lại là có thể cùng phân thân hoán đổi vị trí.

Hai cái kỹ năng này hiển nhiên là kỹ năng chạy trốn hỗ trợ lẫn nhau biến cái phân thân ném tới nơi xa, lại cùng phân thân hoán đổi vị trí, người bình thường là không biết rõ cái nào là chân thân, mượn cơ hội chạy trốn, ngược lại rất tiện lợi.

Lần thứ hai rút thưởng Ất cấp vừa xuất hiện, Lâm Mộc Sâm lập tức hướng về phía nóc phòng mắng một tiếng : “Bà nó cho ta nhiều linh thạch như vậy làm gì ! Lão tử không thiếu linh thạch !”

Không sai, phần thưởng thứ hai chính là hai cái linh thạch cao cấp. Nhắc tới đồ chơi này giá trị cũng không nhỏ, thật muốn bàn luận tới so với trang bị pháp bảo gì đó giá trị cao hơn chút, dù vậy Lâm Mộc Sâm bây giờ không cần a ! Hơn nữa vật này giá trị là chết, hoàn toàn không có tiềm lực thăng giá trị !

Nhưng hai cái linh thạch cao cấp, tương đương với hai trăm cái linh thạch trung cấp, coi như cũng đáng giá một hai ngàn lượng vàng, trò chuyện thắng vu vơ.

Lần thứ ba Ất cấp phần thưởng cuối cùng không có để cho Lâm Mộc Sâm thất vọng nữa, là một quyển đạo thư !

Mặc môn cơ quan bí thuật : tu luyện đạo thư này, có thể tại trong quá trình chế tạo cơ quan có tỷ lệ phát sinh dị biến, cũng xuất hiện cách điều chế biến dị. Đạo thư cấp bậc càng cao, tỷ lệ biến dị càng lớn.

Đây là cái đồ chơi gì ? Lâm Mộc Sâm rất ngạc nhiên. Cơ quan thuật dị biến ? Sẽ dị biến ra thứ gì tới ? Lâm Mộc Sâm hoàn toàn không biết. Nhưng cái này cũng không làm trở ngại hắn trực tiếp đem đạo thư liền trang bị lên.

“Ta học chính là cơ quan thuật, vật này đến trong tay ta chính là thiên ý a !”

Lâm Mộc Sâm bây giờ một quyển đạo thư đều không có, trước còn có cái Ngưng quang quyết lại làm cho chương môn phế đi. Con khi họ ngoại luyện đến cấp 31 đạo thư cũng không có kiếm được, ra cửa có ý cùng người ta chào hỏi sao ?

Bây giờ rốt cục có bản đạo thư nơi tay rồi ! Mặc dù bản sách này đối với lực chiến đấu không có trợ giúp gì

Ba lần Ất cấp thưởng cho cảm xong, dĩ nhiên là đến phiên Giáp cấp rồi.

Quá trình rút thưởng lần này Lâm Mộc Sâm dứt khoát liền không có mở mắt, một tay nắm cần gạt một tay dựng ở trước người : “Ngọc hoàng đại đế Như Lai Phật tổ Chân chủ Ala Jesus cơ đốc Thái thượng lão quân Nguyên thủy thiên tôn Đẩu chiến thắng Phật phù hộ ta lấy được kỹ năng đạo thuật hữu dụng, pháp bảo cũng thích hợp, không muốn vũ khí trang bị tài liệu !”

Lâm Mộc Sâm sau khi hướng các đại năng cổ kim trong ngoài mình có thể nghĩ đến thay phiên cầu nguyện một lần, cắn răng một cái hung ác tâm kéo xuống cần gạt.

Chỉ chốc lát sau, trong căn phòng nhỏ nhỏ này quanh quẩn một tiếng hét thảm : “Bà nó, đây coi là cái gì ! Hệ thống ngoại quả nhiên là đang chơi ta !”

Lâm Mộc Sâm bây giờ nhìn kết quả rút thưởng, khóc không ra nước mắt.

Hệ thống đề kỳ : ngoại lấy được chân nguyên tâm hạp (hộp cầu nguyện thật tâm). Ngoại có thể lựa chọn mở ra đạt được một món pháp bảo, hoặc là lấy được một cái nhiệm vụ.

Giáp cấp phần thưởng, pháp bảo khẳng định không phải là hàng bình thường, nói không chừng là một cái số lượng phẩm còn cao thanh phẩm pháp bảo ! Nếu như nói hoạt động lần này sau khi kết thúc sẽ còn có một phần nhỏ người chơi đạt được lục phẩm pháp bảo trang bị gì đó, như vậy thanh phẩm pháp bảo chỉ sợ cũng phải đợi hoạt động lần sau mới phải xuất hiện ! Giá trị to lớn, tự nhiên không cần nói cũng biết.

Nếu như lần này rút thưởng chỉ cho như vậy một phần thưởng, Lâm Mộc Sâm cũng liền cắn răng chấp nhận. Vấn đề là nó trả lại cho một cái lựa chọn khác, lấy được một cái nhiệm vụ !

Giáp cấp phần thưởng cho nhiệm vụ ! Một cái nhiệm vụ cùng pháp bảo sánh vai !

Nhiệm vụ này hiển nhiên không phải tùy tiện chạy chân một hồi là có thể hoàn thành nhiệm vụ, độ khó tuyệt đối sẽ lớn đến không thể tưởng tượng. Nhưng đồng dạng, thu hoạch cũng tuyệt đối sẽ lớn muốn chết. Nhưng nếu là nhiệm vụ thì có khả năng sẽ thất bại, thất bại tám thành liền cái gì cũng không được.

Là an ổn cầm một món pháp bảo đây, còn là nhận nhiệm vụ đi đánh bạc lớn hơn tiền lời đâu ?

Lâm Mộc Sâm vô cùng bồn khoăn. Chúc Nữ chiều này chơi quá đẹp, căn bản là muốn chơi chết người a

“Làm sao bây giờ ? Ném cái đồng tiền nhìn mặt trái mặt phải ? Quá trẻ con rồi ! Hơn nữa trong trò chơi này lấy đâu ra đồng tiền pháp bảo a ! Rất có thể là thanh phẩm pháp bảo a ! Đồ vật dùng đến sáu mươi bảy mươi cấp cũng sẽ không lạc ngũ nhưng là hoàn thành nhiệm vụ, nói không chừng có thể đạt được đồ càng tốt”

Suy nghĩ hồi lâu, Lâm Mộc Sâm rốt cục thì cắn răng một cái : “Cầu phú quý trong hiểm nguy, liều mạng ! Không liều một lần, đến lúc đó hối hận cũng không kịp !”

Nhắm mắt lại, Lâm Mộc Sâm hít sâu một hơi, trước dùng lại thân thể run rẩy, sau đó cắn răng lựa chọn nhiệm vụ.

Kính coong ! Hệ thống đề kỳ : Người đạt được nhiệm vụ “Mặc môn phản đồ”, mời hướng tới chương môn Mặc môn hỏi thăm chuyện tình liên quan.

Mặc môn phản đồ ? Xem bộ dáng là nhiệm vụ cùng Mặc môn có liên quan, món đồ thưởng cho cuối cùng tám thành cũng là cùng tâm pháp kỹ năng gì đó của Mặc môn có liên quan. Lâm Mộc Sâm thở phào nhẹ nhõm, ít nhất cái này mở đầu không tệ có câu thường nói, khởi đầu tốt là thành công một nửa sao !

Nhưng đó cũng không phải bắt đầu, chân chính bắt đầu phải hỏi chương môn Mặc môn mới biết.

Lâm Mộc Sâm lập tức rời đi phòng rút thưởng, chạy tới trước người chương môn, đem chuyện mình nhận được nhiệm vụ hướng hấn kể lại một lần.

Mặc Hà nghe được lời của Lâm Mộc Sâm, sắc mặt có chút ngưng trọng, sau đó thở dài thật sâu : “Ôi, nếu người đã biết chuyện này, như vậy ta cũng sẽ không lừa gạt người. Mặc môn chúng ta, đúng là xuất hiện qua phản đồ ! Hơn nữa còn không phải là bình thường phản đồ, tên phản đồ này, là sư đệ của ta !”

Lâm Mộc Sâm nhất thời một ngụm máu dâng lên trong cổ họng. Sư đệ của Mặc Hà ! Cùng sư phụ mình một bối phận ! Sư phụ mình tạm thời không nói, gặp được hai lần, trừ đại ung kia đủ bảnh tòn ở ngoài, còn không có nhìn ra có chỗ nào đặc thù. Nhưng chương môn lại bắt đồng a ! Thời điểm giết Cự linh thiên ma, truyền chút công lực cho mình, sẽ để cho mình phát ra một kích xuyên thủng Cự linh thiên ma kia ! Sư đệ của chương môn chẳng lẽ là loại củi mục trong truyền thuyết không có học được thứ gì liền len lén thoát đi sư môn ?

Ôm một phần vọng hy vọng Lâm Mộc Sâm hướng Mặc Hà đưa ra nghi vấn của mình, mà Mặc Hà còn lại là sờ râu mép của mình, mắt nhìn phương xa : “Nhớ năm đó, Mặc Xuyên sư đệ thực lực so với ta kém hơn một đường”

Lâm Mộc Sâm rốt cục không nhịn được, máu tươi từ khóe miệng chảy ra

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44 : Chuyển đi Đại từ bi tự

“Chuyện đó, chương môn, ngài nói ta đem nhiệm vụ này trả lại cho người, ngài đem pháp bảo trả lại cho ta được không ?”

Lâm Mộc Sâm đáng thương nhìn Mặc Hà, kỳ vọng có thể thoát khỏi cái nhiệm vụ chống lại đại năng vượt quá tưởng tượng này của mình.

Mặc Hà nhướn mày : “Người coi nhiệm vụ này là trò đùa trẻ con ? Nếu đã nhận, đó là quả quyết không thể đổi lại. Dĩ nhiên, nếu như người tự nguyện buông tha cho ngược lại có thể, chỉ bất quá pháp bảo người là không cầm được.”

Lâm Mộc Sâm lại một lần nữa bắn khoắn. Buông tha cho chỗ tốt của rút thưởng Giáp cấp có được ? Đồ chơi này tổn thất quá lớn a

Mặc Hà nhìn hẩn, giọng nói cũng hòa hoãn xuống : “Tùng Bách Ngô Đồng, người vì Mặc môn ta làm ra công hiến, ta tự nhiên sẽ không hại người. Nhiệm vụ lần này mặc dù gian khổ, nhưng cũng chưa chắc không cần phải làm ra sinh tử tranh đấu. Lấy tu vi cùng vận khí của người, chưa chắc không có cơ hội thành công.”

Nếu chương môn cũng nói như vậy, Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể sò mũi nhận xuống. Bằng không thì như thế nào ? Buông tha cho nhiệm vụ buông tha cho pháp bảo ? Chuyện xoi hồng bồng không Lâm Mộc Sâm hẩn cho tới bây giờ sẽ không đi làm.

“Nhắc tới đây đã là chuyện mấy chục năm trước. Năm đó Mặc Xuyên sư đệ ta tuổi còn nhỏ hơn ta rất nhiều, tu vi so với ta chỉ kém một đường, chính là tân tú chói mắt nhất Mặc môn, thậm chí so với ta còn có khả năng ngồi lên cái chức chương môn này. Hẩn làm người mặc dù có chút cuồng ngạo, nhưng cũng không phải người không biết suy nghĩ vì việc chung, cho nên được trưởng bối Mặc môn ký thác rất nhiều hy vọng.”

Nói đến chuyện năm đó, ánh mắt Mặc Hà thâm thúy, một bộ dáng vẻ hoài niệm.

“Nhưng là chợt có một ngày, sư đệ ta đây chộc ra một cái họa lớn như thế ! Chẳng biết tại sao, hẩn cư nhiên ở trong một cuộc tranh đấu, đem Minh Tâm đệ tử của Tuệ Trí phương trượng Đại từ bi tự, giết chết rồi !”

Lâm Mộc Sâm khóe mắt co quắp. Người này cũng quá mạnh mẽ, cư nhiên giết chết đệ tử của lão đại Đại từ bi tự ! Mọi người đều biết, hòa thượng là không thể kết hôn, cho nên bình thường cũng không có con trai. Phương trượng Đại từ bi tự hiển nhiên càng không thể nào có dây dưa thế tục, tình thương của cha đầy lòng đều đặt trên người đệ tử. Nói rộng ra, đây chính là mối thù giết con a !

“Chuyện này phát sinh cực kỳ đột nhiên, không người nào có thể dự liệu được. Mặc Xuyên cùng Minh Tâm kia kỳ thực nguyên bản quan hệ không tệ, cũng coi như bạn tốt, chẳng biết tại sao lại vào buổi tối ngày nọ tranh chấp lên tới, kế tiếp ra tay đánh nhau to. Cuối cùng Mặc Xuyên trẻ tuổi khí thịnh, sơ ý một chút lỡ tay giết chết, đem Minh Tâm kia giết chết tại chỗ !”

Mặc Hà thờ dài một tiếng, biểu lộ vô hạn buồn bã : “Từ đó về sau, Mặc Xuyên liền biến mất ở trong tầm mắt chúng ta. Mà vì vậy, Mặc môn chúng ta cũng cùng Đại từ bi tự quan hệ ác liệt, mấy chục năm nay rất ít lui tới. Mặc môn chúng ta vẫn đối với Đại từ bi tự lòng mang áy náy, mà cũng một mực lòng mang nghi ngờ. Ngày đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì ? Mặc Xuyên vì sao phải giết chết Minh Tâm ? Sau đó lại vì sao ra đi không nói một tiếng ? Điều nghi ngờ này một mực giấu ở trong lòng ta mấy chục năm, đến nay không có cởi bỏ.”

Hẩn bên này nói nửa ngày, Lâm Mộc Sâm cũng vừa khinh bỉ tình tiết kịch bản cầu huyết này, vừa trong lòng sinh ra dự cảm bất tường. Đại từ bi tự a, tựa hồ cùng mình có dạng gì xoắn siết

Mặc Hà kể xong chuyện xưa, nhìn Lâm Mộc Sâm một cái : “Những năm gần đây, ta một mực ý đồ cùng Đại từ bi tự nối lại tình xưa, không biết sao không có cơ hội gì. Mấy hôm trước, nghe nói Đại từ bi tự có kẻ trộm náo loạn, mất một cây lục ngọc trúc. Không bằng người liền mượn cơ hội này, đi Đại từ bi tự giúp một tay, thuận tiện dò xét một cái chân tướng năm đó, như thế nào ?”

Bà nó !

Lâm Mộc Sâm trong lòng máng ra tiếng. Bà nó chuyện kia chính là lão tử làm a ! Để cho lão tử đi điều tra, gài bẫy ta cũng không cần phải làm đến mức như vậy ?

Trò chơi này cũng vậy, trộm có cây trúc mà thôi, làm sao còn làm ra chiến trận lớn như vậy ? Truy nã cũng liền ở bốn môn truy nã tốt lắm, vì cái gì ngay cả người của môn phái khác đều biết rồi ? Minh phạm lỗi còn không đáng giá hạ khí lực lớn như vậy đi truy cứu ?

“Thật ra thì người cũng hiểu, giúp một tay bắt kẻ trộm là giả, dò xét chân tướng là thật. Có thể hay không bắt được kẻ trộm không có vấn đề, tốt nhất có thể đạt được một ít đầu mối, để cho ta có thể tìm tới Mặc Xuyên. Ta nhất định phải ngay mặt hỏi hắn một câu, vì sao năm đó không trở về Mặc môn ? Nếu như hắn không sai, Mặc môn coi như là liều mạng Đại từ bi tự trở mặt, cũng sẽ bảo vệ hắn !”

Thanh âm của Mặc Hà như chém đinh chặt sắt, Lâm Mộc Sâm cũng là bủi môi. Tình tiết này quá cầu huyết rồi, bạn tốt chỉ giao đột nhiên phản bội, đại khái chạy không thoát mấy dạng như lấy được bảo, tình cảm hoặc là con đường quan niệm. Mặc Xuyên tiểu tử kia tất nhiên cũng có chút đuối lý, nếu không cũng không đến nỗi nhà đều không trở về liền trốn rồi.

“Việc này không nên chậm trễ, người bây giờ liền lên đường !”

Mặc Hà vung tay áo, xoay người liền muốn rời đi. Lâm Mộc Sâm vội vàng kêu to : “Chường môn ! Chường môn ! Người xem, ta không đi Đại từ bi tự có được hay không ? Cho ta một đầu mối khác sao, tỷ như Mặc Xuyên sư thúc trước kia có yêu thích cái gì không”

Mặc Hà thân hình không ngừng, bước nhanh rời đi. Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể bất đắc dĩ ngậm miệng.

Đại từ bi tự bà nó bây giờ muốn lão từ tự mình đi bắt mình cái này là nhiệm vụ quái gì a ! Trả lại ta cơ hội rút thưởng Giáp cấp ! Bây giờ không được đem pháp bảo kia cho ta cũng được a !

Hiện tại hồi hận cũng không kịp, chỉ có thể trách hệ thống quá có thể chơi người rồi ! Lâm Mộc Sâm thở dài một tiếng, xoay người ra khỏi đại điện. Dĩ nhiên, từ đầu đến cuối hắn một chút cũng không nghĩ tới rốt cuộc hay là bởi vì tự mình lòng tham không đáy mới làm tới mức như thế

Một canh giờ sau, một người chơi một thân trang bị ngổn ngang hồng chanh xen lẫn, trên đầu đeo cái mặt nạ, lén la lén lút đi tới cửa vào Đại từ bi tự.

Sau khi cùng tiểu sa di tại cửa nói mình là tới giúp một tay bắt tặc, tiểu sa di liền đi vào trong chùa, cũng không lâu lắm liền mang tới một hòa thượng.

“Bần tăng Minh Tính, ra mắt thí chủ.”

Tên Minh Tính này cũng không kiêu ngạo không siểm nịnh, thấy Lâm Mộc Sâm chính là chấp tay chào, Lâm Mộc Sâm vội vàng hoàn lễ. Con khi họ trong lòng hồ thẹn, dĩ nhiên là sẽ lo lắng, hành động tự nhiên cũng liền đáng hoàng.

Minh Tính mang theo Lâm Mộc Sâm liền đi hướng vào trong Đại từ bi tự, bảo là muốn bẩm báo phương trượng, để cho phương trượng tới định đoạt chuyện này. Trên thực tế nếu như là người khác khẳng định không có ý tưởng dư thừa gì, coi như một đời trước Đại từ bi tự cùng Mặc môn có khúc mắc, cũng không tới phiên hắn người chơi này tới hứng chịu. Nhưng Lâm Mộc Sâm không được a ! Trong lòng hắn có quý a !

Truy nã trên sơn môn Đại từ bi tự còn dán đây ! Mặc dù chỉ vẽ hình dáng một tên cỡi cơ quan giáp ung cầm trong tay nỏ cung, thế nhưng cũng là mình a !

Hắn như vậy co đầu rút cổ, dĩ nhiên để cho Minh Tính bên cạnh hết sức kỳ quái.

“Tùng Bách thí chủ, không biết người vì sao phải che mặt lại ?” Minh Tính đặt câu hỏi. Mà đám NPC này, chẳng biết tại sao liền xem Tùng Bách thành họ của Lâm Mộc Sâm nào có nói họ như thế sao ?

Lâm Mộc Sâm vừa nghe lời này mồ hôi lạnh liền chảy róc rách ra ngoài, mình che mặt dĩ nhiên bởi vì sợ bị người của Đại từ bi tự nhận ra. Ban đầu lúc trộm cây trúc, ít nhiều cũng cùng mấy tên hòa thượng đánh giáp mặt. Mặc dù lần đó hắn trộm cấp không thành, nhưng hiểm nghi nhất định là lớn nhất a.

Hắn bên này lo lắng che giấu đẩy tới đẩy lui, nói năng lộn xộn trả lời Minh Tính, ngược lại để cho Minh Tính càng thêm nghi ngờ. Hơn nữa Minh Tính tựa hồ cũng nhìn ra chút gì, ánh mắt hướng nhìn Lâm Mộc Sâm cũng càng ngày càng quý dị.

Lâm Mộc Sâm bên này đang suy tính nếu như chuyện vỡ lẽ làm sao chạy trốn, trước mặt Đại hùng bảo điện cuối cùng đã tới. Minh Tinh sau khi đem Lâm Mộc Sâm đưa đến trước mặt phương trượng, lần nữa mặt mang nghi ngờ nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, xoay người ra cửa. Mà Lâm Mộc Sâm, cũng rất cục thờ phào nhẹ nhõm.

Lão hòa thượng Tuệ Trí kia Lâm Mộc Sâm đã từng ra mắt tại thời điểm hoạt động, đáng vẻ hiền từ. Bây giờ nhìn Lâm Mộc Sâm, trên mặt khẽ mỉm cười : “Tùng Bách Ngô Đồng, lúc thiên ma xâm lấn, ngươi thật là lóe sáng thật chói a ! Khám phá âm mưu của vực ngoại thiên ma, cũng tính vì giới tu hành Thần Châu lập được một công !”

Nghe được giọng nói hiền hòa của lão hòa thượng, Lâm Mộc Sâm cũng không khỏi thả lỏng ra : “Nơi nào nơi nào, may mắn mà thôi, không so được các vị chưông môn tu hành cao thâm, dễ dàng chém chết Cự lĩnh thiên ma kia !”

Tuệ trí lại cười : “Bất quá chuyện nào ra chuyện đó, chuyện ngươi tại trong chùa ta đây trộm cắp, cũng không thể vì vậy bỏ qua rồi !”

Bà nó ! Lâm Mộc Sâm tròn mắt há mồm, có cần phải nhanh như vậy liền bại lộ không a !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45 : Chuyện phát sinh

Lâm Mộc Sâm chê cười : “Tuệ Trí phương trượng, ngài nhận lầm người ? Ta nhưng là tới giúp một tay bắt trộm !”

Tuệ Trí khẽ gật đầu, trên mặt một bộ trẻ con để dạy : “Trộm kêu bắt trộm, từ xưa đã có !”

Lâm Mộc Sâm nhất thời phun một ngụm máu ra ngoài. Từ này là dùng như vậy sao ? Tại sao chỉ chớp mắt mình tới chuyện bắt trộm này liền trở thành chứng cứ mình là tặc rồi ?

“Tuệ Trí phương trượng, cái khác ta không nói rồi, chuyện như vậy muốn nói chứng cứ, xin hỏi người có chứng cứ sao ? Lung tung đồ thừa nhưng bị coi là phi báng nha !”

Tuệ Trí cười mà không đáp, ánh mắt dừng lại trên cánh tay phải của Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm theo bản năng cúi đầu một cái, bà nó ! Thúy trúc nõ của mình không có thu !

Hắn lúc này phỉ sức nửa ngày đem y phục đều đổi, cơ quan giáp ung cũng không dám cởi, mặt cũng che lại, sợ chính là bị người của Đại từ bi tự cùng mình đánh nhau giáp mặt nhận ra mình. Nhưng *** tính mấy cũng có chỗ hở, chuỗi Thúy trúc nõ dùng lục ngọc trúc làm ra này lại còn trang bị chứ !

Mình làm sao chính là dùng nõ a, nếu như là phi kiếm tốt biết mấy ! Giấu ở bên trong ai nhìn ra được chứ ! Không đúng, nếu như mình dùng phi kiếm, cũng liền không cần thiết tới Đại từ bi tự trộm cây trúc rồi

Lâm Mộc Sâm ngẩng đầu lên, vẫn còn muốn liều chết chống cự : “Chuyện đó, ta thật ra thì cây trúc này là ta mua”

Tuệ Trí trên mặt vẫn gọn sóng không sợ hãi : “Như vậy a ta có tên sư chất đã từng thấy qua kẻ trộm kia một mặt, không bằng ta đem hắn gọi tới, Tùng Bách thí chủ đem mặt nạ tháo xuống, cùng hắn đối chất một phen ?”

Lời này của lão hòa thượng đều nói như vậy rồi, Lâm Mộc Sâm lại giả bộ cũng không có ý nghĩa nữa. Hắn vừa ngẩng đầu, đầy mặt đáng vẻ trơ tráo :
“Thôi được, đại sư, chuyện này là ta làm. Bất quá phía sau núi các ngươi nhiều cây trúc như vậy, còn kém như vậy một cây hai cây ? Cùng lắm thì ta bồi là được rồi ?”

Nghe Lâm Mộc Sâm lời này, Tuệ Trí lập tức vui vẻ cười to : “Ha ha ha, sẽ chờ ngươi những lời này rồi ! Ngươi có biết, lục ngọc trúc ta đây là muốn cảm tới làm cái gì không ?”

Lâm Mộc Sâm nhất thời ngửa mặt lên trời cười khan, chợt dạ nói : “Ta xem Đại từ bi tự đây cảnh sắc nên người mắt mê xinh đẹp, lục ngọc trúc này sợ là dùng để làm phong cảnh ? Ngươi xem như vậy thế nào, ta tìm một chỗ, cho ngươi đào mấy chục cây trúc tới bổ sung, bảo đảm so rừng trúc bây giờ còn xinh đẹp hơn”

Tuệ Trí nhìn Lâm Mộc Sâm, một bộ ý cười cao thâm khó đoán : “Lục ngọc trúc ta đây, chính dùng để luyện chế Phật môn pháp bảo sử dụng ! Mỗi cây trúc đều có chỗ dùng của nó, thiếu một thứ cũng không được ! Thiếu một cây lục ngọc trúc này, ta ít nhất còn phải chờ thêm thời gian mấy chục năm, mới có thể đem pháp bảo này luyện thành. Ngươi nói, ngươi muốn bồi thường ta như thế nào ?”

Bà nó ! Ngươi muốn bắt đồ chơi này làm tài liệu luyện chế pháp bảo, ngươi cũng đem bọn nó bảo vệ cho tốt a ! Liền dựa vào hai tên hòa thượng tùy tiện lui tới như vậy, trông coi thế nào được ? Chẳng lẽ ngươi lão hòa thượng này chơi là chấp pháp câu cá ? Đặc biệt tìm thẳng xui xẻo tới giúp ngươi làm việc ?

Mà Tuệ Trí lời nói kế tiếp, ẩn chứa ý tưởng của Lâm Mộc Sâm : “Muốn bồi thường lục ngọc trúc ta đây cũng đơn giản, ngươi đi ngay vào trong Côn Lôn sơn, giúp ta tìm một cây bạch ngọc trúc tới ! Lục ngọc trúc ta đây chính là Phật môn bảo vật, cũng liền Côn Lôn sơn bạch ngọc trúc kia có thể so sánh với !”

Lâm Mộc Sâm lập tức liền muốn đem Thủy trúc nõ của mình ném tới trên mặt hắn. Côn Lôn sơn ! Đó là địa phương nào ? Quái vòng ngoài thấp nhất cũng là cấp 35, bên trong càng là khu vực quái cấp 40 trở lên ! Nhìn Tuệ Trí lão hòa thượng bộ dáng như vậy, bạch ngọc trúc này còn không phải là tùy tiện có thể lấy được , sợ rằng vòng ngoài căn bản là không tìm được ?

Lâm Mộc Sâm khở gương mặt : “Đại sư, có còn lựa chọn nào khác hay không ? Tại hạ bây giờ tu vi thấp kém, đoán chừng đi Côn Lôn sơn là cửu tử nhất sinh”

Tuệ Trí lập tức gật đầu : “Không thành vấn đề, ngươi ở nơi đây cho ta chiếu cố rừng trúc cho đến khi một măng trúc tiếp theo lớn lên cỡ cây lục ngọc trúc kia, là được !”

Bà nội cha mày thẳng c. a cây trúc lớn như vậy, lại là dị chủng, không có mấy chục năm là trồng không đến ? Ta nào có loại ở lại cho ngươi chiếu cố rừng trúc ? Bà nó đến lúc đó trò chơi cũng đóng cửa a

Lâm Mộc Sâm suy nghĩ thêm bây giờ liền đem cơ quan giáp ứng xuất ra sau đó nhất phi trùng thiên trốn thoát Đại từ bi tự không đi quản hắn, cùng lắm thì nhiệm vụ thất bại là được. Nhưng mình cũng không phải là sư phụ, không có con ưng mạnh mẽ thế kia liền làm không ra bỏ trốn hung hãn như vậy, cho nên vẫn là chấp nhận

Biết mình lại tiếp tục ăn vạ, tên Tuệ Trí này nói không chừng liền trực tiếp động thủ dạy dỗ mình. Mặc dù giết chết mình tựa hồ có vi phạm tôn chỉ Phật môn, nhưng một chương giáng xuống đánh rớt mấy tầng tu vi còn là thật phù hợp trò chơi này thiết định không có biện pháp, nhận.

“Tại hạ nguyện ý vì đại sư đi lấy được bạch ngọc trúc !”

Tuệ Trí rốt cục hài lòng cười. Hắn phát phát tay : “Như vậy ngươi hãy mau động thân. Rừng trúc ta đây thiếu cây trúc, linh khí tiết ra ngoài, nói không chừng lúc nào liền toàn bộ mất đi công dụng. Cho nên, ngươi tốt nhất trong vòng một tháng đem bạch ngọc trúc này mang về cho ta, nếu không chỉ sợ ngươi sẽ phải lấy nhiều thêm cho ta chút bạch ngọc trúc rồi”

Bà nó đây là đang uy hiếp ta, trong vòng một tháng không lấy được sẽ phải thêm nhiệm vụ ? Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa đem răng cắn nát, nhưng người đang dưới mái hiên, không thể không cúi đầu nếu thật là lấy không được bạch ngọc trúc, mình dứt khoát sẽ để cho hắn giết chết mình mấy cặp được rồi !

Nhận nhiệm vụ, Lâm Mộc Sâm vừa muốn ừ rừ cúi đầu rồi đi, đột nhiên nghĩ đến, bà nó mình không phải là đến tự thú a ! Mình là tới dò xét tin tức !

Hắn lập tức dừng bước : “Tuệ Trí phương trượng, ta đây còn có một chuyện muốn nhờ. Chưởng môn chúng ta đây, tuổi càng lúc càng lớn, cũng liền bắt đầu nhớ chuyện xưa rồi. Cho nên hắn cũng nhớ tới tiểu sư đệ Mặc Xuyên của mình, cũng dặn dò ta dò xét một cái chân tướng năm đó. Ngài nhìn, ngài có đầu mối gì, có thể hay không nói cho ta biết một cái ?”

Nghe lời của Lâm Mộc Sâm, sắc mặt của Tuệ Trí cũng biến đổi, lộ ra vài tia bi thương : “Ồi, chuyện cũ năm xưa này thôi kệ, cùng Mặc môn tức giận nhiều năm như vậy rồi, cũng nên để cho chuyện này có cái lời giải. Không bằng như vậy, người đem bạch ngọc trúc thu hồi lại cho ta, ta liền đem chuyện ta biết nói cho người, như thế nào ?”

Còn có thể làm sao đâu, Lâm Mộc Sâm chỉ có thể đáp ứng một tiếng, xoay người ra khỏi Đại hùng bảo điện, cỡi lên cơ quan giáp ưng liền bay vượt ra ngoài.

Người cho rằng ta lập tức đi ngay Côn Lôn sơn tìm bạch ngọc trúc ? Nói giỡn đâu ! Ta mới vừa cấp 30, đi tìm chết sao ?

Mặc dù Lâm Mộc Sâm có nguyên vẹn lòng tin có thể ngay mặt giết chết một con quái cấp 35, nhưng không có nghĩa hắn liền dám xông vào khu vực quái cấp 35. Huống chi, đồ chơi này phía sau còn có cấp 40 đang chờ

Muốn hoàn thành chuyện gì trước tiên phải có vũ khí sắc bén ! Sửa sang lại trang bị trước đã !

Lâm Mộc Sâm tại hoạt động thật có thể tính là thu hoạch phong phú, dĩ nhiên trừ cái phần thưởng Giáp cấp rút thưởng gài người này ở ngoài. Trên người một bộ trang bị tất cả đều đổi thành chanh sắc cấp 30 rồi, trong túi đồ còn dư mấy món trang bị phẩm chất tốt. Cái này dĩ nhiên là Lâm Mộc Sâm riêng lưu lại chuẩn bị bán lấy tiền hắn bây giờ nhưng là thiếu nợ đâu, còn là ba người, mỗi người 2.000 lượng vàng !

Hiện tại giá thị trường 1 lượng vàng có thể đổi ba bốn khối, 6.000 lượng vàng chính là 20.000 đại dương (nhân dân tệ) a nếu như mình bỏ sung không hết chỗ hồ này, qua mấy ngày chắc chắn sẽ phải ăn không khí rồi. Thiếu nợ không trả ? Lâm Mộc Sâm còn không về phần thấp kém như vậy.

Trừ này đó ra, Lâm Mộc Sâm còn lưu lại không ít tài liệu mình hữu dụng. Cấp 30 rồi, có thể làm một con cơ quan giáp sĩ nữa. Mặc dù nói bây giờ không thể đồng thời thả ra ba con, nhưng nhiều hơn một con thực lực còn sẽ tăng cường mấy phần, cùng lắm thì nhìn tình huống đổi lại dùng sao.

Ngoài ra, ôm một tia hy vọng, Lâm Mộc Sâm chạy tới con đường buôn bán xem một chút có người nào cầm bạch ngọc trúc tới bán hay không. Nhưng thực tế thì tàn khốc, sự thật chứng minh loại vật này cho dù có người lấy được cũng sẽ không dân đen lấy ra bày sạp bán đi.

Qua một thời gian ngắn tựa hồ có cái buổi đấu giá, buổi đấu giá này sẽ là không thời gian cố định cử hành, bình thường phải xem số lượng vật có giá trị đưa đi mua bán để quyết định. Bất quá thời gian không còn kịp nữa rồi, nếu như trên buổi đấu giá không có bán, bản thân lại không đủ thời gian tự mình đi lấy một cây mà nói, Lâm Mộc Sâm cũng không muốn thay lão hòa thượng kia trồng cây trúc cả đời

Bất kể nói thế nào, trước tiên đem cơ quan giáp sĩ mới làm ra !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46 : Thoại Mai Đường

Thời điểm tại môn phái, Lâm Mộc Sâm cũng đã đem kỹ năng học xong rồi. Cấp 30 lại đạt được một tờ bản vẽ cơ quan giáp sĩ mới, Lâm Mộc Sâm lần này lựa chọn một thứ tuyệt đối không phải là chủ lưu.

Cơ quan huyền quy, tốc độ thấp, công kích thấp, duy chỉ có lực phòng ngự cao muốn chết. Hướng nơi nào đặt xuống, nơi đó giống như tường đồng vách sắt, một bộ xác cứng rắn cùng một tấm thuẫn không kém bao nhiêu.

Trong trò chơi này, tu luyện kiếm thuật có thể có kiếm khí hộ thể, tu luyện pháp thuật có chân nguyên hộ thể, nhưng tu luyện cơ quan thuật hai thứ này lại đều không có, chỉ có thể bỏ công sức trên người cơ quan giáp sĩ. Cơ quan huyền quy loại đồ lực phòng ngự cực cao này chính là cầm tới dùng để phòng ngự.

Tại thời điểm hoạt động Lâm Mộc Sâm liền nghĩ tới ý định này. Minh tốc độ là mau, nhưng cũng không có thể dựa hết vào tốc độ ăn com sao vạn nhất ngày nào đó tốc độ bị hạn chế làm sao bây giờ ? Người khác còn có thể dựa vào các loại hộ thể kháng một cái, mình sợ rằng beng beng hai cái đã bị giết chết.

Cho nên, lấy cái cơ quan giáp sĩ có tính phòng ngự không chậm trễ một giây ! Hơn nữa lập tức sẽ phải đến khu vực quái cao cấp lẫn lộn, phòng ngự cao chút cũng có thể bảo hiểm chút.

Chỉ tiếc hiện tại Mặc môn tâm pháp của hắn còn chưa đủ tầng thứ cho gọi ra con cơ quan giáp sĩ thứ ba, cho nên chỉ có thể thay phiên dùng. Nghĩ đến lại tăng lên hai tầng, có thể đem ba con cơ quan giáp sĩ đều mang trên người, thực lực tất nhiên sẽ tăng thêm một bậc nữa.

Tài liệu cần thiết cho cơ quan huyền quy không ít, bất quá Lâm Mộc Sâm bây giờ có thể góp được bảy tám phần. Cộng thêm phần thưởng Bính cấp sáu cây Hồng thiết mộc, chế tạo ra cơ quan huyền quy này dư sức có thừa.

Dĩ nhiên, chỉ chế tạo ra cũng không đủ dùng, còn phải gắn thêm hạch tâm mới được.

Lâm Mộc Sâm mặt mũi đau nhói lấy ra Huyền thổ phương đỉnh, cắn răng một cái nhét vào trong cơ thể cơ quan huyền quy. Lục phẩm pháp bảo a, cứ như vậy gắn đến trên thân cơ quan giáp sĩ ! Điều này nói rõ cái gì ? Nói rõ đồ chơi này cũng không có biện pháp cầm đi đổi tiền nữa rồi !

Dĩ nhiên, lục phẩm pháp bảo làm thành hạch tâm cài đặt đến trên thân cơ quan huyền quy, lập tức để cho thuộc tính của cơ quan huyền quy này tăng lên một cấp bậc. Mặc dù tốc độ cùng công kích vẫn còn thấp, nhưng phòng ngự này đã căng đến mức tương đối biến thái. Đơn giản mà nói, đứng ở nơi đó ngang kháng một người chơi bình thường cầm bình thường phi kiếm chém tới khi pháp lực hao hết cũng không vấn đề gì.

Ngoài ra, hai cái kỹ năng của Huyền thổ phương đỉnh được cơ quan huyền quy kế thừa hoàn toàn, bản thân còn có cái kỹ năng biến thái : Hi sinh, trong vòng 5 giây đem tổn thương đối với chủ nhân dời đến trên người mình.

Có đồ chơi này, coi như là quái cấp 40 Lâm Mộc Sâm cũng có lòng tin đứng yên đó mà mặc cho nó đánh !

Hải lòng đem cơ quan huyền quy thu hồi, Lâm Mộc Sâm lại nhìn một chút lục trúc nõ trong tay. Nhắc tới vũ khí trang bị đồ chơi này thay đổi mới chính là mau a, mắt thấy vũ khí này sẽ phải quá hạn ! Nhìn đáng tiếc còn phải kiếm món vũ khí tốt hơn mới được. Không biết sao trên thị trường bây giờ trên căn bản không có loại vũ khí cung nõ này, coi như là có cũng là cấp bậc phẩm chất đều thấp. Quả nhiên đệ tử Mặc môn là mẹ kế nuôi sao, muốn ăn com cũng phải mình tự tay tạo ra

Lưng đeo một số nợ lớn, Lâm Mộc Sâm bây giờ áp lực lớn như núi. Lại thêm cái nhiệm vụ cứu tử nhất sinh, áp lực của Lâm Mộc Sâm đã vượt qua dãy núi Hymalaya cho nên hắn cũng không có tìm những người khác, còn nợ người ta tiền đâu, lại thiếu nhân tình nữa, sau này gặp người ta không tự chủ được thấp hơn người ta một cái đầu có nhiều khó chịu.

Vì vậy Lâm Mộc Sâm sửa sang lại một chút trang bị của mình, sau khi đem tài liệu còn thừa lại cầm tới thăng cấp một cái cơ quan thuật, liền chuẩn bị lên đường hướng tới Côn Lôn.

Muốn đi Côn Lôn, có hai loại phương pháp. Một loại chính là cỡi cơ quan giáp ưng tự đi bay qua, chỗ tốt chính là dọc theo đường đi có thể trải ngang qua nhiều khu vực quái vật, thuận tiện còn có thể giết quái thăng cấp. Chỗ xấu cũng không cần nhiều lời, bay cỡ mười ngày rưỡi tháng như vậy đã tính Lâm Mộc Sâm tốc độ đủ nhanh

Lại có một biện pháp, chính là mua tờ thổ địa thần phù. Thổ địa thần phù đồ chơi này chỉ có thể ở miếu thổ địa địa phương mua, không đạt tới chỗ kia tự nhiên không có cách nào bán phỏng miếu thổ địa. Cho nên, Lâm Mộc Sâm chỉ có thể đi đường buôn bán tìm người chơi mua một tờ.

Việc bán ra thổ địa thần phù này cũng coi là một sản nghiệp trong trò chơi, phần lớn là người chơi có bằng hữu ở khắp các nơi trong trò chơi, thông qua phi kiểm truyền thư đem thổ địa thần phù mọi nơi tập trung lại bán ra. Đồ chơi này tiền vốn không cao, chẳng qua là cần thời gian dài ngồi tại đường buôn bán, cho nên cạnh tranh cũng coi như kịch liệt, giá cả không tính là quá gài người. Lâm Mộc Sâm tùy tiện tìm hai nhà, liền mua được thổ địa thần phù một thành phố dưới chân núi Côn Lôn.

Chỗ kia gọi Định sơn thành, phải là đồ vật trí não hư cấu ra. Lâm Mộc Sâm sau khi bước ra miếu thổ địa, đập vào mắt chính là một dãy núi lớn liên miên chập chùng nguy nga cao ngất.

“Bà nó Côn Lôn sơn lớn như vậy, để cho ta đi đâu mà tìm cây trúc”

Trên lý thuyết cây trúc là không có khả năng sinh trưởng ở trong sơn khu kiểu này, nhưng bắt đắ dĩ đây là tiên hiệp trò chơi thượng cổ dị chủng sao, tự nhiên là có chỗ kỳ dị.

Ra khỏi miếu thổ địa, vừa đi vừa hỏi thăm đường đi bên trong Định sơn thành. Tìm tiệm tạp hóa tốn 10 lượng vàng mua tờ bản đồ Côn Lôn sơn. Bản đồ này dĩ nhiên là vô cùng thô tháo, nhưng ít ra có thể biểu hiện đại khái phương vị. Chân chính tinh sảo bản đồ, cần người chơi tự mình thăm dò mới có thể được đến.

Sau đó, cỡi cơ quan giáp ung, Lâm Mộc Sâm liền chuẩn bị bắt đầu mò kim đáy biển.

“Uy, Tùng Bách Ngô Đồng !”

Lâm Mộc Sâm mới vừa cỡi cơ quan giáp ung, thiếu chút nữa trực tiếp từ phía trên té xuống. Minh danh tiếng cao như vậy ư ? Địa phương vắng vẻ như vậy cũng có người nhận biết mình ?

Quay đầu vừa nhìn, đó là một cô gái, một thân trang bị nhìn qua chính là người chơi của Ngọc khuyết tiên cung. Mà nữ tử này thoạt nhìn tựa hồ có chút nhìn quen mắt ?

“Ngươi là tên nào ai đó tới chứ”

Lâm Mộc Sâm nghĩ tới, đây không phải là ban đầu ở đó nửa đường ngăn cản mình mang đầy chánh nghĩa cái tên kia sao !

“Ta tên là Thoại Mai Đường !”

Nữ người chơi Ngọc khuyết tiên cung kia cười híp mắt nhìn Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm lập tức chột hiểu ra : “Ai da, Thoại Mai Đường tiểu thư, thật là đi đâu cũng có thể gặp lại a, ngươi xem, ở đây địa phương vắng vẻ như thế chúng ta cũng có thể vô tình gặp gỡ chuyện đó, ta có chút chuyện, ngươi trước bận rộn, ta đi rồi !”

Lâm Mộc Sâm xoay người đã muốn đi. Căn cứ trực giác nam nhân của hắn, nữ nhân này không dễ chọc. Cũng không phải sợ chết khiếp nàng lợi hại ra sao, chủ yếu là sợ nàng giống như một tấm đường da trâu dán chặt mình

“Đừng có gấp sao, ngươi tới Côn Lôn sơn đây có chuyện gì ? Nếu như có địa phương nào không tìm được ta có thể cho ngươi làm hướng dẫn nha, ta chính là người bản địa Côn Lôn sơn !”

Lâm Mộc Sâm vừa nghe lời này bước chân cũng không kèm được phải ngừng lại. Đúng vậy, Ngọc khuyết tiên cung tọa lạc tại Côn Lôn, thế mới biết cô nàng có tên Thoại Mai Đường này coi như dân bản địa ! Có người bản địa dẫn đường, không cần mình chạy loạn xạ tốt hơn nhiều ?

Bất quá đầu Lâm Mộc Sâm tên này lòng nghi ngờ còn rất nặng . Vô sự lấy lòng, không phải kẻ gian tức là phường đạo chích ! Thoại Mai Đường này đánh chủ ý gì ? Ngay từ đầu còn vì Cần khôn thần điện nổi giận dưng dưng chất vấn mình, bây giờ tự đề cử mình, có chút mâu thuẫn ?

“Có ý đồ gì?”

Lâm Mộc Sâm dùng thần sắc hoài nghi quan sát trên dưới Thoại Mai Đường, ánh mắt kia thiếu chút nữa để cho Thoại Mai Đường đem một dải lụa qua siết chết hẳn.

Cổ nén tức giận, Thoại Mai Đường nặn ra nụ cười: “Ngươi lợi hại sao, nhiều thêm tên bằng hữu lợi hại như ngươi vậy tổng so với nhiều thêm cừu nhân phải tốt hơn? Dù sao ta bây giờ vừa đúng lúc cũng không có việc gì, liền giúp ngươi một chút được rồi!”

Lâm Mộc Sâm lòng vẫn còn có chút nghi ngờ, nhưng cẩn thận suy nghĩ một chút, nàng có thể kiểm soát mình thứ gì? Kiểm tài? Trên người mình thật ra không có đồ gì đáng tiền. Trang bị là chanh phẩm không tính là đáng tiền, vũ khí coi như nàng đánh tuôn ra cũng bán không được giá. Cơ quan? Nàng cũng phải có thể đánh tuôn ra mới được a.

Kiểm người? Lâm Mộc Sâm tự tin còn chưa tới mức Ngọc Thụ Lâm Phong loại đó vừa ra khỏi cửa ngân vạn thiếu nữ cùng gào thét chói tai, không đến nỗi liền trêu chọc đến loại si tình nữ trong truyền thuyết?

Liều mạng, coi như là viên đạn bọc đường mình cũng nhận! Cùng lắm thì ăn sạch đường, cầm viên đạn đi bán!

Vì vậy Lâm Mộc Sâm cũng cười một cái: “Được thôi, vậy thì đa tạ Thoại Mai Đường tiểu thư rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 47 : Vấn đề về bang hội

Hai người cùng nhau tổ đội, đồng thời hướng Côn Lôn sơn tiến vào bên trong. Vì cùng tốc độ của Thoại Mai Đường, tốc độ của Lâm Mộc Sâm chỉ phát huy một nửa.

“Bạch ngọc trúc? Thứ gì vậy? Tài liệu pháp bảo sao?”

Lâm Mộc Sâm nước mắt thê lương, nghề nghiệp đón củi thật cứ như vậy hiu quạnh sao.....

Thoại Mai Đường suy tư một hồi: “Nếu nói rừng trúc sao, trên Côn Lôn sơn này cũng có, nhưng phân bố tương đối ít, hơn nữa muốn tiếp cận cũng không dễ dàng. Nhưng ta biết đại khái hai địa phương, có thể dẫn ngươi đi xem một chút.”

Lâm Mộc Sâm thở phào nhẹ nhõm. Có mục tiêu, tổng so với không có mục tiêu thật tốt.

Hai người dùng tốc độ phi hành của Thoại Mai Đường, dọc theo đường đi hai người nếu là im lặng không lời vậy thì quá lúng túng. Nhưng Thoại Mai Đường này không giống Phong Linh Thảo, ngươi cùng Phong Linh Thảo chung một chỗ, không nhìn mặt cùng vóc người của nàng thoáng qua thanh âm của nàng ngươi cũng cảm giác không được giới tính của nàng là nữ, cơ hồ là lời nói không kiêng kỵ, gì cũng có thể trò chuyện. Nhưng trời mới biết Thoại Mai Đường loại cô bé tiêu chuẩn này nguyện ý trò chuyện điều gì?

Đến cuối cùng, còn là Thoại Mai Đường mở miệng trước: “Tùng Bách Ngô Đồng..... ngươi danh tự này kêu lên thật phiền toái, bảo ngươi Ngô Đồng ngươi không ngại?”

Lâm Mộc Sâm chen ra một khuôn mặt cười: “Không ngại, trên thực tế bằng hữu của ta cũng gọi ta như vậy.”

Thoại Mai Đường nhìn đáng vẻ thật cao hứng : “Ngô Đồng ừ, danh tự này cũng cảm giác không tệ. Đáng tiếc ta không gọi Phụng Hoàng”

Lời này vừa ra, Thoại Mai Đường tự mình cũng cảm giác được không đúng. Lâm Mộc Sâm cũng sững sốt một chút, sau đó cẩn thận nghĩ lại, không có cây ngô đồng kia dẫn không đến kim phụng hoàng cô bé này đang câu dẫn mình ?

Thoại Mai Đường sắc mặt lập tức có chút hồng, Lâm Mộc Sâm liền quay đầu đi làm bộ như cái gì cũng không nghe được. Qua hồi lâu, Thoại Mai Đường mới lần nữa nói chuyện : “Thời điểm hoạt động thiên mã, ta đang tại bên cạnh mấy chương môn, ta nghe được rồi nha, chương môn bọn người kêu người đi qua giết Boss !”

Lâm Mộc Sâm lập tức mặt mũi đau khổ : “Ta bồi lớn rồi, làm chim xuất đầu, Boss kia còn gì cũng không roi”

Thoại Mai Đường cười khúc khích một tiếng : “Không tệ, ở trước mặt mấy trăm ngàn người chơi lộ diện, bây giờ đại khái người của toàn bộ trò chơi đều nghe qua tên của người rồi !”

Lâm Mộc Sâm lập tức đỏ mặt lạnh liên tục : “Thật sao ? Cũng may là ta che mặt lại, nếu không ta chẳng phải là bạo lộ khuôn mặt trước toàn thể nhân dân trò chơi”

Thoại Mai Đường kỳ quái nhìn hắn : “Bạo lộ có cái gì không tốt ? Gia tăng độ nổi tiếng a ! Thiên Địa Nhất Kiếm bọn họ muốn bạo lộ còn không bạo được đâu !”

Lâm Mộc Sâm lập tức lời sâu ý nặng nói cho Thoại Mai Đường : “Hắn cái loại bang chủ đại bang hội đó tự nhiên hận không được nổi danh thật to, nhưng giống ta loại hiệp khách độc hành này, còn là khiêm tốn một chút mới tốt. Nếu không đi tới chỗ nào bị người chú ý tới chỗ này, nói không chừng ngày nào đó liền bị người chặn lại đánh rớt đồ”

Thoại Mai Đường như có điều suy nghĩ, đột nhiên hỏi Lâm Mộc Sâm : “Như vậy người có muốn hay không tìm một nhà bang hội để gia nhập ? Có rất nhiều chỗ tốt nha, tỷ như có phiên toái có thể kêu người giúp một tay gì đó.”

Lâm Mộc Sâm kinh hãi : “Người không phải là kéo ta vào Càn khôn thần điện ? Bọn họ ở trên người ta ăn thua thiệt lớn như vậy, làm sao có thể còn để cho ta gia nhập ? Thiên Địa Nhất Kiếm sợ rằng đều có thể xé xác ta !”

Thoại Mai Đường lại khúc khích cười : “Thiên Địa Nhất Kiếm cũng không dễ giận như vậy ! Hơn nữa ta cũng không có ý định giới thiệu người vào Càn khôn thần điện, ta lại không có vào bang hội kia, như thế nào vì bọn họ để ý làm gì ?”

Lâm Mộc Sâm lại giật mình : “Người thật không phải người của Càn khôn thần điện ? Ta còn tưởng rằng ngày đó người đang gạt ta nhớ được người nói tỷ tỷ của người ở Càn khôn thần điện, chẳng lẽ Thiên Địa Nhất Kiếm kia là tỷ phụ người ?”

Thoại Mai Đường then quá thành giận cầm dải lụa quất Lâm Mộc Sâm một cái : “Chớ nói nhảm ! Chỉ bất quá Thiên Địa Nhất Kiếm đang theo đuổi tỷ tỷ ta mà thôi ! Ta ngược lại cảm thấy Thiên Địa Nhất Kiếm người này tạm được, nhưng ta không thích loại không khí đại bang hội đó của bọn họ, làm như một cái công ty vậy.”

Lâm Mộc Sâm sau khi tránh thoát dải lụa lập tức gạt đầu thật mạnh : “Không sai a ! Ta chính là bởi vì điều này mới không thích gia nhập bang hội . Bây giờ bang hội trò chơi không thể so với trước kia rồi, tất cả mọi người giống như bằng hữu, cả ngày nói chuyện phiếm đùa giỡn đánh nhau. Bây giờ bang hội lớn, quy củ cũng nhiều, mỗi ngày giống như làm việc công ty ! Trong thực tế bị tức là đủ rồi, làm sao đến trong trò chơi còn chịu con tức này !”

Thoại Mai Đường cũng là lòng có vẻ thích thú : “Cho nên ta cũng không hiểu được tỷ tỷ ta sao, làm gì phải chơi như kinh doanh quản lý, rất mệt mỏi ! Nhìn ta tốt biết mấy, bang hội bây giờ căn bản không có nhiều chuyện như vậy, nguyện ý chơi thế nào liền chơi thế đấy, vui vẻ biết mấy !”

Lâm Mộc Sâm sờ sờ cằm : “Cho nên người tính toán giới thiệu ta tiến vào bang hội các người ?”

Thoại Mai Đường biểu lộ lập tức trở nên quái dị : “Ặc cái này, nếu như bang hội tất cả đều là nữ sinh người không ngại”

“Dừng một chút, dừng lại !” Lâm Mộc Sâm nhất thời đầu đầy mồ hôi, “Loại bang hội toàn phái nữ này không thích hợp bọn ta đây loại lão gia không hiểu phong tình tiến vào”

Thoại Mai Đường liếc hắt một cái : “Ngươi cho rằng ngươi có thể tiến vào ? Ta cũng chỉ là tùy tiện nói một chút mà thôi. Bang hội chúng ta nhưng là bang hội phái nữ tiếng tăm lừng lẫy, xa gần đều biết, cho tới bây giờ còn không có thu qua một nam bang chúng đâu !”

Lâm Mộc Sâm nghe lời này có chút quen tai, lập tức lo sợ hỏi : “Bang hội ngươi tên gì ? Không phải là một trong hai bang hội đại danh鼎鼎鼎鼎 đó chứ”

Thoại Mai Đường quý dị cười một tiếng : “Không sai, bang hội ta chính là một trong hai bang hội đại danh鼎鼎鼎鼎, Vạn thụ vô cương !”

Lâm Mộc Sâm lập tức bay qua một bên, cách Thoại Mai Đường xa một chút.

Thoại Mai Đường ra về ừ ừ khua : “Làm sao a, bao nhiêu anh chàng hướng bên người tỷ muội chúng ta đều làm không được đâu, ngươi còn chê ta ?”

Lâm Mộc Sâm chê cười : “Không có, không có chê, chẳng qua là phản xạ tự nhiên. Ha ha, thật ra thì cũng không có sao, điều kiện của ta khẳng định không phù hợp quan niệm thẩm mỹ của các ngươi”

Thoại Mai Đường nhìn Lâm Mộc Sâm một chút, trên mặt hiện ra thần sắc mập mờ : “Điều này cũng nói không chừng nha, ngươi bộ dạng kia nhìn qua cũng không sai, khẳng định điều chỉnh qua, nhưng điều chỉnh biên độ cũng không lớn. Nếu là phối hợp với tên gay yếu ớt a đúng rồi, nghe nói Mặc môn bọn ngươi có tên người chơi đẹp để giống như nữ nhân, ngươi có quen hay không ?”

Lâm Mộc Sâm nhất thời lại cách Thoại Mai Đường xa một chút, nhanh chóng lắc đầu : “Không quen biết ! Ta cùng đồng môn rất ít trao đổi”

Thoại Mai Đường cười lạnh : “Tên lười gât ! Tỷ tỷ đều cùng ta nói, thời điểm ngươi lần đầu tiên cướp Boss của Càn khôn thần điện, chính là tên kia đi ra đất nói . Lần thứ hai càng là cùng ngươi đồng thời đánh Boss, còn nói không quen biết ? Hừ hừ, chỉ sợ là có cái gì gian”

Lâm Mộc Sâm lập tức cả người mồ hôi lạnh thêm ngửa ngáy : “Dừng hiểu lầm, chúng ta tuyệt đối không phải là cái loại quan hệ đó giống như ngươi tưởng tượng ! Ta là boy thuần chính, chỉ có hứng thú với nữ nhân !”

Thoại Mai Đường cười gian : “Tên kia nghe nói xinh đẹp cùng nữ nhân cũng có thể sánh ngang, nói không chừng ngươi sợ ý một chút liền vui sâu tiến vào”

Lâm Mộc Sâm tức thì muốn qua đời, đột nhiên biến thân nô mục kim cương (một trong hai ông thần giữ cửa hay thấy ở mấy cổng chùa đôi mắt trừng trừng) : “Có muốn hay không ta bắt ngươi đi thử một chút ? Ta rốt cuộc có phải boy chính hiệu hay không, thử một chút thì biết !”

Thấy Lâm Mộc Sâm nổi giận, Thoại Mai Đường lúc này mới coi như thu liễm một chút, lặc lặc nở nụ cười : “Nói giỡn thôi, thật ra thì bên trong Vạn thụ vô cương cũng không phải đều là hủ nữ, chẳng qua là nhóm người phát khởi kia đều là hủ nữ, kết quả càng gia nhập càng rộng mà thôi. Tỷ như ta cũng chỉ vui mừng một đám tỷ muội chung một chỗ chơi mới gia nhập. Bất quá ngươi phải thật cẩn thận rồi, cái tên gì đó Ngọc Thụ Lâm Phong, bây giờ nhưng là thanh danh vang xa trong xòng bọn hủ nha !”

Lâm Mộc Sâm lập tức quyết định, sau này không có chuyện quan trọng tuyệt đối không cùng Ngọc Thụ Lâm Phong đứng chung một chỗ. Tiếng người đáng sợ, miệng mọi người là thước đo vàng, nếu như bị người định rồi giới tính, sau này còn muốn lật người coi như khó khăn.

Vợ đồ chơi này sớm muộn phải tìm, ai biết có thể hay không ở trong trò chơi gặp phải chân mệnh thiên nữ (chân mệnh thiên tử là vua, chân mệnh thiên nữ cũng là vua, ở nhà vợ là vua, chồng là ở độ) ? Đến lúc đó nữ nhân mình coi trọng sau khi nghe ngóng, hừm, tên này cùng Ngọc Thụ Lâm Phong có gian tình ! Đến lúc đó mình khóc cũng không có chỗ để khóc

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48 : Cuối cùng thấy bao sân

Hai người cười nói vui vẻ, rất nhanh liền lên đến Côn Lôn sơn. Mà cũng không lâu lắm, liền tiến vào khu vực quái vật dày đặc.

Vòng ngoài Côn Lôn sơn đều là quái vật cấp 35 trở lên, nếu như là trước hoạt động người có thể liều với chúng nó cũng không nhiều lắm, nhưng hoạt động này vừa xong, không ít người đột phá đại quan cấp 30, người tới chỗ này cũng liền nhiều hơn.

Đây đều là bởi vì một quy luật của trò chơi, vượt cấp đánh quái kinh nghiệm nhiều, bảo bối hay rớt.

- Ngự kiếm tiêu dao – tại trên điểm này cũng không có thể ngoại lệ, dù sao vượt cấp đánh quái là một điểm dễ thấy trong trò chơi, càng dễ dàng kích thích lòng cạnh tranh của người chơi. Mà vượt cấp đánh quái sao, tự nhiên là có nguy hiểm, hơi chút lơ đãng sẽ ngủm, ngủm sẽ rơi cấp, rơi cấp liền cần một lần nữa luyện đi lên

Công ty trò chơi cầu điều gì ? Cầu chính là số lượng người chơi càng nhiều càng tốt thời gian online càng lâu càng tốt sao !

Vô luận như thế nào tính toán, người chơi trong trò chơi càng nhiều online thời gian càng dài, trò chơi mới có càng nhiều thu nhập hơn nữa.

Bất quá công ty trò chơi cũng không có khả năng để cho người chơi dễ dàng liền vượt cấp giết quái lượm bảo vật, nếu không những đẳng cấp các khu vực quái vật kia tăng dần theo tầng thứ chẳng phải là xếp đặt cho có ? Cho nên, trong trò chơi có cái quy định hết sức gài người, quái vật đẳng cấp cao, thấy người chơi cấp bậc thấp, khí thế sẽ tăng mạnh. Vốn là 100% sức chiến đấu, liền dám phát huy đến 120% trở lên.

Cho nên, vượt cấp giết quái chuyện này, không phải cao thủ không dám làm. Dĩ nhiên, còn có biện pháp khéo hơn, chính là cả đám cùng đánh.

Cả đám cùng đánh giết quái hiệu suất tự nhiên sẽ so một người cao chút, nhưng kinh nghiệm trên thực tế nhiều hơn không bao nhiêu. Chủ yếu nhất là, vượt cấp giết quái tỷ lệ rơi bảo vật sẽ cao hơn chút nào đó. Cho nên vẫn có không ít người chơi, thành đoàn kết đội tới đây giết quái đẳng cấp cao. Dĩ nhiên, nếu như thực lực người bây giờ không đủ bị quái giết chết, thật xin lỗi, ai cho người già bộ đại gia tới ?

Trên đường nói chuyện phiếm để cho Lâm Mộc Sâm biết Thoại Mai Đường cô bé này cư nhiên đã cấp 30, so với mình cao hơn một cấp ! Cho nên Lâm Mộc Sâm quyết định mình ở trên đường tùy tiện giết mấy con quái, đem cấp bậc của mình tăng lên tới 31 lại nói. Hắn như thế cũng có tự mình cân nhắc, nếu như thật ở trong Côn Lôn sơn cúp, cấp 31 ngủm là rơi đến cấp 30. Nhưng nếu như hắn sắp lên cấp 31 mà ngủm, kia trực tiếp rơi đến cấp 29, tương đương với rớt hai cấp, cũng không tránh khỏi quá đau khổ.

Vì để tránh cho trạng huống đau khổ như thế phát sinh, Lâm Mộc Sâm liền quyết định vội vàng đem một cấp này thăng lên. Dĩ nhiên, hắn không cho rằng mình sẽ chết, đánh không lại còn trốn không thoát sao ? Nhưng là có chuẩn bị không hại gì, huống chi bên người còn có kẻ liên lụy

Bất quá, nếu thật như kẻ liên lụy thân vùi hiểm địa, Lâm Mộc Sâm tám thành sẽ không qua vì nàng liên lụy một cái mạng là được.

Hai người giảm xuống tốc độ phi hành, tại trên đầu mấy con quái vật ngừng lại. Quái vật cấp 35 mặc dù cường đại, nhưng còn không sẽ đối với bọn họ tạo thành uy hiếp. Lâm Mộc Sâm cũng không cần nói, vận cửt chó bọc phát, các loại kỹ năng vượt quá bình thường người chơi; Thoại Mai Đường kia ngược lại cũng không kém, mặc dù đều là môn phái chiêu thức, nhưng luyện được cấp bậc rất cao, trên người các loại vũ khí trang bị cũng không phải vật phẩm, vượt cấp đánh quái cũng không thấy được cố hết sức.

Nhân cơ hội này, Lâm Mộc Sâm cũng thử một lần uy lực của Lưu tinh truy nguyệt. Một nổ bắn ra, một đạo sao rơi xẹt qua giữa không trung, điểm sáng lấp lánh khắp nơi bay xuống, cho đến sao rơi đọng vào quái vật, ầm một tiếng, phát sinh nổ tung, gây ra một vòng gợn sóng không khí.

Lâm Mộc Sâm tính một chút, lực công kích căn bản của kỹ năng này không cao như Ngưng quang quyết, nhưng lại có tính trường thành mà Ngưng

quang quyết không cách nào so sánh. Uy lực thủ quyết của Ngưng quang quyết với uy lực của công kích bình thường, nhận được thuộc tính tăng thêm không nhiều lắm. Nhưng Lưu tinh truy nguyệt này cũng là căn cứ vào Mặc môn tâm pháp cùng Cơ xảo xạ thuật, nhận được tăng thêm phải nhiều hơn rồi. Trọng yếu nhất là, Lưu tinh truy nguyệt này là cung nỗ kỹ năng a ! Nhận được Cung nỗ thần xạ tăng thêm a ! Lên tới liền là hai cấp !

Hơn nữa thời gian đóng băng của Lưu tinh truy nguyệt muốn ngăn lại rất nhiều, không đến nỗi giống như Ngưng quang quyết kia một dạng chỉ có thể một phát đóng băng hết mấy phút chơi phát giây sát. Lâm Mộc Sâm bây giờ có thể dùng Lưu tinh truy nguyệt tiếp Liên châu tiến tiếp Tấn xạ tiến lại tiếp Liên châu tiến lại tiếp Lưu tinh truy nguyệt như vậy tuần hoàn tới đánh quái, thời gian đóng băng kín kẽ không khe hở, bình thường công kích cũng không cần rồi. Dĩ nhiên, hiện tại mấy con tiểu quái này trên căn bản không thể để hắn có cơ hội đem tuần hoàn đánh xong

Lâm Mộc Sâm ở chỗ này giết mệt mỏi, mắt thấy cấp bậc sắp bước vào 31, đột nhiên, từ trong rừng cây bên cạnh toát ra tới mấy người.

“Nơi này người của Huyết chiến lang chúng ta bao xuống, những người không có nhiệm vụ nhanh chóng rời đi !”

Đối diện đại khái sáu bảy người, nhìn dáng dấp cũng liền bộ dạng không quá 30 cấp. Dẫn đầu là một người chơi thân thể cao lớn, thấy Lâm Mộc Sâm cùng Thoại Mai Đường hai người liền ác hình ác trạng rống lên.

Gi, bao sân ? Kể từ lúc hoạt động nhìn thấy các bang hội phân chia địa bàn giết quái ở ngoài, Lâm Mộc Sâm thật đúng là chưa có xem qua bang hội bao sân chuyện như vậy. Là Huyết chiến lang ? Công hội nào ? Nghe tựa hồ là mấy tên điên cuồng lão toét mới dám đặt tên như thế. Nhắc tới trong trò chơi này loại người chơi như vậy thật ra thì không ít, chỉ bất quá mình còn chưa gặp qua thôi

Lâm Mộc Sâm mơ màng. Hắn cái kỹ năng mơ mơ màng màng này ít nhất cũng là cấp tông sư, thường để cho hắn ở trước mặt buổi diễn lớn biểu hiện được gọn sóng không sợ hãi vững như thái sơn.

Chỉ bất quá, đối diện mấy tên điên cuồng lão toét kia tựa hồ cũng không có cảm thấy Lâm Mộc Sâm có phong phạm cao nhân như vậy, mà cho rằng tiểu tử đối diện kia xem thường hắn !

“Bà nó, tiểu tử nguoi không đi có phải hay không ? Nói cho nguoi biết, đừng tưởng rằng có cô em ở bên người liền vô địch, anh hùng khí khái không phải biểu hiện như vậy ! Chờ chút nữa bị chúng ta tiêu diệt, lúc đó mặt mũi mất hết không phải là một điểm nửa điểm rồi ! Thúc thôi thì cút nhanh lên, bằng không đem nguoi giết chết, cô em lưu lại, coi trọng huynh đệ chúng ta làm sao bây giờ ?”

Tên cầm đầu này biểu lộ bi ối, sau khi nói xong lời này, phía sau hắn đám đồng bọn kia càng là cười ầm lên.

Lâm Mộc Sâm mặt không biểu tình xem bọn họ, quay đầu liếc mắt nhìn Thoại Mai Đường : “Còn Lôn bọn nguoi cũng thích sinh ra loại vật này ?”

Thoại Mai Đường tay vỗ trán : “Vật này nơi nào đều có được không, không tính là đặc sản Côn Lôn.”

Lâm Mộc Sâm lắc đầu : “Coi như là đặc sản cũng không có biện pháp mang về nhà tặng người a

Hai người trò chuyện bên này, bên kia mấy tên Huyết chiến lang nhất thời liền nổi giận.

“Bà nó ở trước mặt bọn lão từ các nguoi cũng dám cười mỉa tình cảm ! Không muốn sống cứ việc nói thẳng, lão từ miễn phí đưa các nguoi về thành !”

Nói xong, tên kia liền giả ngụy phi kiếm vọt tới, phi kiếm trong tay càng là ngang trời vẽ một cái, trực hướng Lâm Mộc Sâm bay đi.

Lâm Mộc Sâm dưới chân cơ quan giáp ung chọt về một vòng, đem phi kiếm kia dễ dàng tránh khỏi. Còn hắn thì nhìn Thoại Mai Đường thờ dài một cái : “Nguoi xem, cho nên ta không muốn gia nhập bang hội, ít nhiều gì cũng bởi vì không muốn cùng thứ nguoi như thế chung đội a !”

Ngoài miệng vừa nói, tay của Lâm Mộc Sâm cũng không có nhàn rồi. Giờ lên Thủy trúc nỗ, một phát Liên châu tiến liền hướng tên kia bắn tới !

Tên cầm đầu kia né trái tránh phải, vẫn bị bắn trúng hai tên, sinh mạng rút xuống một đoạn, nhất thời thốt nhiên giận dữ : “Bà nó, lại còn dám phản kháng ! Các huynh đệ lên, giết đôi cẩu nam nữ này !”

Lời này vừa ra, Lâm Mộc Sâm nhất thời vui vẻ cười một tiếng : “Ta với người đánh cuộc, đám người này khẳng định đều là đi tìm chết thành viên đoàn đi tìm chết, nếu không sẽ không đối với nam nữ chung một chỗ oán niệm như vậy !”

Thoại Mai Đường càng là cau giận : “Bọn họ cũng tìm được bạn gái ? Bộ đáng như vậy, coi như là nam nhân cũng không có người muốn, chỉ có thể lẫn nhau sáp cắn xuông !”

Ngôn ngữ hung hãn như thế nhất thời để cho Lâm Mộc Sâm xúc xé trong gió, đồ chơi này quả nhiên gần mực thì đen, hủ nữ loại sinh vật này sức chiến đấu cao đến phá thang đo rồi a

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49 : Ninja rùa

Lâm Mộc Sâm tự nhiên có kinh nghiệm pk.

Trước kia Lâm Mộc Sâm đã chơi qua rất nhiều trò chơi, người như thế phiêu bạt tại giang hồ, ai có thể không bị chém ? Bị chém làm sao bây giờ ? Dù sao không thể về nhà trùm chăn khóc lóc, đánh ngược lại thôi !

Thường xuyên qua lại, tên người chơi nào trong tay đều có mấy cái nhân mạng như vậy tên nào hung hãn chút, nhân mạng cũng đếm không hết. Lâm Mộc Sâm mặc dù không tính là hung hãn, nhưng chém chém giết giết luôn là có.

Trong - Ngự kiếm tiêu dao - đây, Lâm Mộc Sâm ngược lại đã rất an phận một hồi, lớn nhất chiến đấu bất quá là tại lúc hoạt động cướp Boss rút đồ giết mấy người của Càn khôn thần điện. Mà giống như hôm nay như vậy đường hoàng chính diện tác chiến, ngược lại một lần đều không có qua.

Nhưng điều này không có nghĩa là Lâm Mộc Sâm sẽ sợ mình kỳ ngộ liên tiếp một thân các loại kỹ năng nghịch thiên một thân chanh sắc trang bị cầm trong tay hoàng phẩm vũ khí thân mang ba con cơ quan giáp sĩ biến thái, thực lực như vậy sẽ sợ mấy người chơi bình thường ?

Vì vậy Lâm Mộc Sâm bắn một loạt Liên châu tiễn cộng thêm một phát Lưu tinh truy nguyệt hơn nửa một phát Tán xạ tiễn, nhất thời liền đem tên cầm đầu kia giết rồi.

Tên cầm đầu nọ cũng là khinh thường, tự cho rằng sáu bảy người mình còn không đối phó được hai người ? Khí thế bày ra tới, nói không chừng liền đem bọn họ hù dọa chạy trốn. Bọn hắn đám người chơi này mặc dù làm việc không chút kiêng kỵ nào, nhưng cũng không cần thiết đi lên liền giết người. Ai cũng không phải là người điên, kẻ hiếu sát cũng còn có mục tiêu đặc thù nhất định đâu !

Nhưng hắn cũng không nghĩ tới, Lâm Mộc Sâm không nói hai lời liền đánh rồi. Mà tên đệ tử Mặc môn này công kích lại cao một cách kỳ lạ, trúng một chiêu Liên châu tiễn sinh mạng liền rút ngay gần một nửa ! Tiếp theo mà đến kỳ quái kỹ năng sau khi bắn trúng mình lại nổ một cái, lúc ấy đem mình quất thành tia máu. Mới vừa luống cuống tay chân muốn mở ra kiếm khí hộ thể, liền là một mũi tên nữa bắn trúng mình. Sau đó cũng chưa có sau đó rồi, mình về thành dưỡng sức !

Bỏ qua không đề cập tới tên này như thế nào mê mang, phía sau mấy tên kia thấy bằng hữu của mình ngủ, nhất thời thốt nhiên giận dữ, từng tên một điều khiển phi kiếm pháp bảo liền nhắm phía Lâm Mộc Sâm cùng Thoại Mai Đường hai người công tới.

Lâm Mộc Sâm tự nhiên chẳng hề sợ hãi, nhưng hắn cũng sợ Thoại Mai Đường bị giết chết. Vì vậy hắn liền đem cơ quan huyền quy thả ra, ngăn ở trước mặt hai người.

Cơ quan huyền quy hình thể to lớn, sau khi thả ra lập tức dựng người lên, dùng mai cứng trên lưng của mình chắn trước người của Lâm Mộc Sâm cùng Thoại Mai Đường.

Cơ quan huyền quy chiều dài đại khái hai thước rưỡi, chiều rộng cũng có hai thước, toàn bộ tương tự như một cái giường lớn. Đồ chơi lớn như vậy, ngăn trở thân hình hai người dư sức có thừa. Nhưng vấn đề là đây là một con rùa đen lớn a !

Đám người công kích Lâm Mộc Sâm kia ánh mắt hoảng sợ : “Ninja rùa (nhân vật truyện tranh Mỹ, mấy con rùa trúng độc biến thành người được một con chuột cũng bị vậy dạy dỗ thành ninja) ?”

Con rùa đen dựng đứng, chỉ sợ cũng chính mấy tên thích ăn pizza này rồi.

Lâm Mộc Sâm tự nhiên bất kể bọn họ nghĩ như thế nào, ở trên đầu con rùa đen thò đầu ra, nỗ lực bắn liên tục, trong nháy mắt lại bắn ngã một tên.

Công kích của đám người kia tất cả đều rơi xuống trên người cơ quan huyền quy, tại trên người của cơ quan huyền quy đánh ra mấy đóm lửa. Nhưng lực phòng ngự của cơ quan huyền quy được kêu là cao một cách thái quá, sinh mạng rắn chắc chỉ rút xuống một tia !

Mấy tên kia cũng không phải kẻ ngu, chỉ chớp mắt liền nghĩ đến biện pháp, chuyển tới phía sau hấn ! Phi kiếm công kích mặc dù là điều khiển từ xa, nhưng tầm mắt không thấy đến cũng là không được. Con rùa đen đó lớn như vậy, đem phi kiếm vòng qua phía sau đi, thế tất sẽ thoát khỏi khống chế.

Bọn họ chuyển, Lâm Mộc Sâm bắt lấy Thoại Mai Đường, cũng chuyển theo. Bên ngoài đám người nọ lượn quanh vòng lớn, Lâm Mộc Sâm bọn họ lượn quanh vòng nhỏ, người nào phí sức người nào tiết kiệm lực nhìn một cái liền rõ. Lâm Mộc Sâm nhân cơ hội lại bắn qua một phát Lưu tinh truy nguyệt, lập tức nổ tung đám người kia quý khóc sôi tru.

Thoại Mai Đường kỳ thực sớm đã bị con cơ quan huyền quy to lớn này chấn kinh rồi. Mặc môn còn có loại đồ chơi này ?

Thật ra thì ngay từ đầu trong trò chơi bá nhập Mặc môn, phần lớn đều là hướng về mấy thứ cơ quan giáp sĩ này mà tới. Cơ quan giáp sĩ, hẳn cùng cơ giáp không kém bao nhiêu đâu ? Nói không chừng còn có Optimus Prime, Megatron (2 nhân vật trong phim Transformers, tên tiếng Tào là Kinh thiên trụ và Uy chấn thiên), thực tế không làm sao đạt đến trình độ cao cỡ Eva (nhân vật phim hoạt hình Wall-e) cũng tạm được a.

Kết quả hoàn toàn không phải là một chuyện như vậy. Mặc dù cơ giáp Mặc môn cũng coi là đẹp, nhưng cùng những người máy to xác hoạt hình kia chênh lệch vẫn là rất lớn, hoàn toàn không cùng một loại phong cách. Cứ như vậy, không ít người chơi nhất thời thất vọng, rồi rút rời Mặc môn mà đi dĩ nhiên, nguyên nhân chủ yếu còn là Mặc môn ép quá khổ, vũ khí cơ quan đều phải tự mình làm, thao tác phức tạp, đánh nhau lại không mạnh

Nói tóm lại, bây giờ phần lớn người chơi đối với Mặc môn biết rất ít.

Phần lớn đệ tử Mặc môn đều mang con hồ con báo gì đó, uy phong a, ai có thể gặp đến có người mang con ninja rùa ra khỏi cửa đâu ?

Mặc dù nói, con ninja rùa này đúng là cho lực, giống như một bức tường lớn chặn lại công kích của mấy người kia, để cho đám người kia một chút tính khí đều không có.

Đám người kia công kích không có hiệu quả, chỉ có mình bị đánh, tự nhiên sẽ không lại cùng Lâm Mộc Sâm bọn họ dây dưa tiếp. Tiểu tử ngươi phách lối đúng không ? Chúng ta nhiều người ! Coi như chúng ta bồi tiếp không đủ, chúng ta còn có cả bang hội đâu !

Vì vậy mấy người này rồi rút chạy trốn, dùng lời trên giang hồ mà nói, chính là lưu được núi xanh sợ gì không có cùi đốt !

Lâm Mộc Sâm lại bắn mấy tên, sau đó lại miễn phí đưa một tên người chơi lạc ở phía sau về thành dưỡng sức, lắc đầu thở dài : “Như vậy không có cường lực AoE, giết lên tới chính là không đã a

Thoại Mai Đường nghe được lời này của hấn đều muốn điên rồi, người muốn tốc độ có tốc độ, muốn công kích có công kích, muốn phòng ngự có phòng ngự, còn buồn không có AoE ? Có AoE, người liền biến thái thành cái dạng gì ? Thiên quân vạn mã một người trực tiếp vượt qua ?

Đem cơ quan huyền quy thu hồi, Lâm Mộc Sâm cùng Thoại Mai Đường tiếp tục đi tìm rừng trúc. Cơ quan huyền quy này mạnh thì mạnh, nhưng vấn đề lớn nhất chính là tốc độ quá chậm. Lúc chiến đấu di chuyển Lâm Mộc Sâm căn bản là không có cách nào đem nó thả ra tới dùng, chỉ có thể thời điểm đánh trận địa chiến vui đùa một chút còn được.

Mà lúc này, thì Huyết chiến lang đám người kia tại Định sơn thành hội họp rồi.

“Cái gì ? Các người đánh không lại bọn hắc ? Bọn họ mới hai người !”

Tên cầm đầu nổi trận lôi đình. Minh mạng mấy huynh đệ bao sân giết quái, kết quả sân còn chưa có bao xong, ngược lại bị người diệt rồi, loại thua thiệt này làm sao ăn được ?

Một huynh đệ của hắc uý khuất nói : “Không có biện pháp, Anh hùng ca người sau khi cúp rồi, tên kia triệu hoán ra tới một con rùa đen lớn, y chang ninja rùa, lực phòng ngự con đó cao a, chúng ta căn bản đánh không phá ! Kết quả Tiểu tam tử cùng Khiêu tử còn bị bọn họ cúp”

Tên Anh hùng ca cầm đầu vừa nghe, ngược lại bình tĩnh xuống. Xem ra đối phương có điểm đâm tay, dựa vào mấy người này báo thù thì không quá khả năng rồi. Nhưng không quan hệ, ca có bang hội ! Gia nhập bang hội là vì sao, không phải là vì loại thời điểm này có thể có người ra mặt giúp một tay sao !

“Đi, chúng ta đi tìm đường chủ, để cho hắc phái người giúp chúng ta xuất khẩu khí !”

Anh hùng ca lần nữa bày ra bộ dáng đại ca của hắc, mang theo một đám tiểu đệ rầm rầm rộ rộ bay ra ngoài.

Lâm Mộc Sâm tự nhiên không biết đám người bao sân mới vừa vô tình gặp được kia vẫn còn đang tính toán chính mình, coi như biết hắc cũng sẽ không để ý. Bọn họ có thể tìm tới mình sao ? Côn Lôn sơn lớn như vậy, muốn tìm đến mình liền cùng ở trong rừng cây tìm kiếm một con kiến đặc thù nhất định không sai biệt lắm. Ta kỳ ngộ nhiều như vậy, nhân phẩm nhất định là max điểm, còn sợ loại chuyện xác suất nhỏ này ?

Cho nên hắc như cũ nhẹ nhàng thoải mái mang theo Thoại Mai Đường chạy khắp nơi, dựa vào Thoại Mai Đường một chút xú trí nhớ kia tìm kiếm chỗ rừng trúc sinh trưởng.

Côn Lôn sơn khí hậu giá rét, sinh trưởng phần lớn đều là các loại tùng bách. Coi như bạch ngọc trúc kia là dị chủng, cũng không phải sinh trưởng ở địa phương bình thường. Thiết tưởng muốn biết đến, quả thật không phải chuyện dễ dàng. Bất quá Lâm Mộc Sâm nghe lời của Thoại Mai Đường, biết nàng đã gặp qua mấy rừng trúc đều ở nơi sơn cốc, liền phỏng đoán rừng trúc sinh trưởng đại khái là muốn tránh gió. Cho nên, hắc cũng lục lọi hết sơn cốc này đến sơn cốc khác. Mặc dù vẫn là mò kim đáy bể, nhưng mò kim may cùng mò Định hải thần châm (cây gậy của Tôn Ngộ Không lấy từ Đông Hải Long Vương), nói chung nó không phải là một chuyện đúng không.

Thoại Mai Đường đi theo Lâm Mộc Sâm, vừa mới bắt đầu còn rất thích thú, thời gian dài cũng rất nhàm chán. Nàng có hay không nhiệm vụ trong người, nhất thời cao hứng làm hướng dẫn viên, nhưng cũng không thể làm cả đời đi ? Hơn nữa, mình tựa hồ không được đến chỗ tốt gì ?

Vì vậy Thoại Mai Đường chớp mắt một cái, xoay mặt cười híp mắt nhìn Lâm Mộc Sâm.

Đặt áo kỷ niệm

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50 : Bữa ăn dã ngoại

“Ê, như vậy tìm cũng không phải biện pháp, không bằng nghỉ một chút ?”

Thoại Mai Đường lên tiếng, mà ánh mắt của Lâm Mộc Sâm vẫn đang ngó chừng rừng cây dưới chân, tự nhiên không nhìn thấy biểu lộ giảo hoạt của Thoại Mai Đường kia.

“Ặc ừ, cũng tốt.”

Trong trò chơi tự nhiên sẽ không để cho thân thể mệt mỏi, nhưng tinh thần còn là sẽ mệt nhọc . Hơn nữa trò chơi vì mô phỏng chân thật, để cho người chơi khi thể lực giảm xuống tới trình độ nhất định sẽ xuất hiện các loại trạng thái di động chậm chạp. Thích ứng nghỉ ngơi cũng là cần thiết. Dĩ nhiên, mô phỏng chân thật chẳng qua là cách nói của công ty trò chơi, gài người chơi gia tăng thời gian người chơi online mới là tác dụng thật sự.

Đồng dạng, trong trò chơi mức độ đói bụng mức độ khát nước cũng đều không cách nào bỏ qua, hai mức độ này nếu là thấp rồi, thuộc tính rút xuống không nói, vậy thì thật là có thể để cho người bụng rỗng miệng sùi bọt mép. Dĩ nhiên công ty trò chơi cũng rất theo sát tâm lý, trong thực tế ngành ăn uống đã sớm ở trong trò chơi mở ra các loại phân bộ kính mời đến thăm

Lâm Mộc Sâm bây giờ cũng có chút đói, vừa đứng tìm một chỗ ngồi xuống ăn chút gì uống chút nước. Lại nói người chơi không phải đang ở tu tiên sao, thể nào ích cốc cũng sẽ không ? Thật là tăng thứ quá thấp rồi

Lâm Mộc Sâm địa hình không quen, chỉ có thể dựa vào Thoại Mai Đường dẫn đường. Mà Thoại Mai Đường này quanh qua quẩn lại, cứ nhiên liền mang theo Lâm Mộc Sâm đích thực tìm được một khối đất bằng phẳng trong sơn cốc.

Sơn cốc này vừa đứng ở bên trong mấy ngọn đồi thấp, rất là bí mật. Bên trong sơn cốc có một bãi cỏ khá bằng phẳng, dùng để làm bữa ăn dã ngoại đúng là rất thích hợp nếu như không có đám cỏ chạy tới chạy lui phía dưới mà nói.

“Không quan hệ, đám cỏ này bắt quá là bình thường quái, dọn một hồi là xong sao.”

Thoại Mai Đường cười thật ngọt ngào, nhưng Lâm Mộc Sâm tự dưng cảm thấy có chút trong lòng phát lạnh. Tình huống ra sao ? Thế nào liền cảm giác cô nàng này đang gài bẫy mình

Nhưng hiện tại thể lực của Lâm Mộc Sâm xác thực không nhiều lắm, mức độ đói bụng cùng mức độ khát nước cũng đến gần max điểm, không nghỉ ngơi một lát đích xác không được. Dù sao là một đám quái bình thường, cấp bậc cao chút mà thôi, dọn dẹp một hồi thôi !

Đem nỗ lực giờ lên, Lưu tinh trụ nguyệt Tán xạ tiễn thay phiên bắn, lại xen vào một ít Liên châu tiễn, dưới chân mấy bạn cỏ cấp 38 to cỡ con nghé biết phun ra đất rồi rít chết đi, rơi ra hoặc nhiều hoặc ít tài liệu, cùng với lẻ tẻ mấy món trang bị.

Thoại Mai Đường cũng không có nhân rồi, nàng kia một đôi dài lụa cũng là uy lực khá lớn, thi triển ra quang hoa vòng quanh, mặc dù nhìn qua nhẹ bồng, nhưng thật là trúng sẽ chết rụng liền tiêu. Dĩ nhiên, nàng đánh đều là mấy con Lâm Mộc Sâm đánh cạn máu

Nói tóm lại, cũng không lâu lắm, hai người liền dọn dẹp ra một mảnh đất trống. Thỏ nơi xa có thể tạm thời không cần đi quản chúng nó, có phiến đất trống như vậy là đủ rồi.

Lâm Mộc Sâm thở dài ra một hơi, đặt mông ngồi trên đất, móc ra lon Coca liền uống ừng ực. Không sai, chính là Coca. Thời điểm - Ngự kiếm tiêu dao – vừa công bố, các công ty giải khát lớn cũng đều tốn giả lớn tiền mua quyền đặt tên, đem các loại thức uống dùng để giải trừ mức độ khát nước trong trò chơi này tất cả đều mua xuống. Dĩ nhiên, mùi cũng làm được * không khác biệt, thế giới mô phỏng, muốn cái gì có cái đó.

Nghe nói, ban đầu còn có công ty được phẩm muốn mua quyền đặt tên các loại đan dược bên trong - Ngự kiếm tiêu dao -. Nhưng là công ty trò chơi sau khi trải qua một phen thảo luận uyển chuyển từ chối rồi. Dùng lý do cũng rất đơn giản, tránh khỏi người chơi nhầm lẫn chức năng thuốc men trong trò chơi và trong thực tế

Nói tóm lại, hai người lấy ra các loại thức ăn đóng gói bánh bao, các loại thức uống như Coca, nước trái cây, bày ra một đồng, thật là có chút bộ dáng bữa ăn dã ngoại.

“Ôi, ở bên ngoài chính là không có biện pháp, ở trong thành liền có thể ăn một bữa thật ngon. Trong trò chơi này ăn đồ, mùi cũng bên ngoài một dạng

đầu.”

Thoại Mai Đường rất hiền nhiên là người rất biết hưởng thụ, mang các loại đồ ăn thức uống cũng tương đối tinh xảo, giống như thức uống sinh tố gì đó a, bánh ngọt khéo tay a, quả hạt khô gì đó. Không giống Lâm Mộc Sâm, chứa đầy Coca, đùi gà xúc xích một đồng lớn, toàn bộ ăn hàng.

Hai người vui vẻ ăn uống, lúc ăn không được không ít rồi, Thoại Mai Đường đột nhiên cười một tiếng : “Ta nói, có muốn hay không ném chút rượu ? Thứ này cũng không phải là công ty bên ngoài nào sản xuất , hoàn toàn là trò chơi sáng tạo nha, mùi vị rất kỳ lạ .”

Lâm Mộc Sâm không thích rượu, nhưng cũng không phải không thể uống. Nghe nói rượu có mùi vị kỳ lạ, ngược lại cũng thật tò mò.

Vì vậy Thoại Mai Đường liền móc ra một bình rượu nhỏ xinh xắn, đem nút đây rút ra, một cổ mùi rượu liền nhẹ nhàng thoảng ra.

Mặc dù Lâm Mộc Sâm đối với rượu không có nghiên cứu gì, cũng biết mùi của rượu này tương đối khá. Nhưng là chờ lúc hắn vừa định rót một chén ném thử một chút, đột nhiên nghe được bên trong sơn cốc một tiếng gầm thét mơ hồ.

Lâm Mộc Sâm vỗ xuống cái trán, quay đầu nhìn Thoại Mai Đường : “Đừng nói cho ta đây là điều tình cò, ta không tin ta nhân phẩm thật tốt như vậy, tùy tiện tìm chỗ ăn đã ngoài cũng có Boss ra sao.”

Thoại Mai Đường gương mặt khó hiểu : “Có ý gì ? Ta cái gì cũng không có làm a, làm sao sẽ biết có Boss đi ra ?”

Lâm Mộc Sâm mặt mũi nghi ngờ : “Người không biết ? Người không phải là đã tới sao, không biết nơi này có Boss ? Không phải cố ý mang ta tới đây đối phó con Boss này ?”

Thoại Mai Đường gương mặt ủy khuất : “Ta làm sao sẽ biết ? Lần trước tới cũng chẳng qua là nhìn nơi này phong cảnh không tệ thôi, nếu là có Boss, tự ta có bang hội có tỷ muội, làm gì không được phải để cho người tới giết ?”

Lâm Mộc Sâm trên đầu bắt đầu đổ mồ hôi lạnh : “Nói cũng có đạo lý nói như vậy ta oan uổng người ?”

Thoại Mai Đường phùng quai hàm bữu môi dùng sức gật đầu.

Lâm Mộc Sâm ánh mắt du dôi không chừng : “Cái gì đó ha ha, nếu gặp, chúng ta liền đem con Boss này giết chết đi !”

Vì vậy Lâm Mộc Sâm một hộp nuốt ực Coca trong tay, gọi ra cơ quan giáp ung, cả người hướng chỗ tiếng hô truyền tới bay đi.

Thoại Mai Đường cũng tùy thân đứng lên, đối với bóng lưng của Lâm Mộc Sâm này dùng sức làm mặt quỷ, cười trộm ngư kiếm bay tới.

Lâm Mộc Sâm vừa bay vừa buồn bực, không có đạo lý a, mình trực giác cũng cảm giác cô nàng này có âm mưu, không có lý do nàng cái gì cũng không biết . Nhưng nàng nói đúng là có đạo lý, gài mình tới giết Boss nàng có ích lợi gì ? Khó tránh khỏi mình còn phải phân chiến lợi phẩm hơn nữa chính là, nếu quả thật có Boss, lúc này thế nào không xuất hiện ? Không phải là chờ mình ăn uống no đủ lại tới ?

Hắn dĩ nhiên sẽ không nghĩ đến, trò chơi kia rượu sáng tạo chính là vật phẩm nhiệm vụ triệu hoán Boss

Nói tóm lại, sau khi bay một lát, Lâm Mộc Sâm liền thấy Boss đang xông về phía hắn. Con kia chính là một con thỏ bụi vô cùng, hai cái lỗ tai dài thật giống như hai cái cánh, đang cố gắng huy động, đem thân thể mập mạp của con thỏ kia mang tới giữa không trung. Kinh khủng nhất là, con Boss này tốc độ lại còn không chậm ! Như vậy dùng sức phẩy lỗ tai, nó sẽ không sợ tai rõ tai điếc ?

Thân thể con thỏ kia lớn chừng tòa nhà 2 tầng, trừ này đó ra, thật đúng là không có chỗ nào đặc biệt. Dĩ nhiên, Lâm Mộc Sâm sẽ không xem thường bất kỳ một Boss, coi như con thỏ bình thường lúc này, cũng không phải là sẽ phun hỏa cầu như điện sao.

Vỗ cái giám định thuật đi lên, Lâm Mộc Sâm biết tên con thỏ vương này, Dực nhĩ thỏ vương. Sau khi nhích tới gần, hần phát hiện, con thỏ vương này xác thực là lão đại mấy con thỏ khác kia người này không phải phun hỏa cầu, là phun cột lửa !

Lâm Mộc Sâm đối với lửa cảm hận thật sâu. Trong trò chơi này cũng có ngũ hành thuộc tính, Lâm Mộc Sâm vốn là ngũ hành thăng bằng, nhưng đốn củi thuật dùng nhiều, hần phát hiện mộc thuộc tính của mình tăng lên một bậc, so những thuộc tính khác đều cao hơn một đoạn mặc dù trong ngũ hành hỏa khắc kim, kim mới khắc mộc, nhưng đồ chơi này đầu gỗ mạnh hơn nữa có thể cảm được lửa đốt ?

Thấy thỏ vương phun cột lửa, Lâm Mộc Sâm dĩ nhiên là hướng bên cạnh chột né, cột lửa to lớn liền theo sát bên người hần mà qua. Lâm Mộc Sâm cảm giác một trận lửa cháy trên thân thể, theo bản năng vừa nhìn cây máu : “Bà nó !”

Quay người lại, Lâm Mộc Sâm tè ra quần xông vào ra thật xa, bắt lại Thoại Mai Đường đang bay tới : “Đồ chơi này chúng ta không đối phó được, chạy mau !”

Con Boss này một ngum cột lửa phun ra ngoài, chẳng qua là ở bên cạnh hần lướt qua, liền nướng hần nửa cây máu ! Cái này nếu như bị ngay mặt phun đến, còn không trực tiếp thành tro rồi ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51 : Dẫn họa cho người

Côn Lôn sơn này quả nhiên đầm rồng hang hổ, tùy tiện xuất hiện con Boss cũng mạnh đến loại trình độ này đồ chơi này tuy nói so với Cự linh thiên ma phải kém xa, nhưng đối với người chơi mà nói, ý nghĩa không lớn —— đều là tên giây sát, khác nhau chẳng qua là bị hắc khí phun chết hay là bị cột lửa phun chết.

Tại sao mình tùy tiện tìm chỗ ăn bữa đã ngoại cũng sẽ gặp phải chuyện như vậy ? Lâm Mộc Sâm nghĩ không ra. Vốn đang cho là vấn đề của cô nàng Thoại Mai Đường kia, nhưng mình đứng là cũng không thấy nàng dùng thủ đoạn gì lại nói, căn cứ đám thảo bên ngoài kia mà xem, cho dù có Boss cũng không nên mạnh đến loại trình độ này ?

Vừa chạy, Lâm Mộc Sâm vừa nhận thức lại nhân phẩm bản thân. Chẳng lẽ nói Chức Nữ thấy mình mạnh quá đáng, thả ra cái đồ chơi như vậy tới gõ mình ? Không đến nỗi chứ ? Chức Nữ mỗi ngày công việc bề bộn, mình có tài đức gì có thể để cho lão nhân gia nàng chú ý mình ?

Lâm Mộc Sâm chạy khá nhanh, thể nhưng thỏ vương tốc độ cư nhiên cũng không chậm ! Hai cái lỗ tai lớn cùng thân thể không sai biệt lắm vọt một cái vào liền bay ra ngoài thật xa, mặc dù còn không về phần đề cho Lâm Mộc Sâm tránh né không kịp, nhưng cũng có thể để cho hần bỏ rơi không ra. Đáng giận nhất là, Thoại Mai Đường tốc độ nhưng chậm nhiều lắm, nhưng thăng này đối với nàng không thêm đề ý, chỉ biết đuổi theo mình !

Nếu như chỉ là như vậy cũng liền thôi, Lâm Mộc Sâm có lòng tin từ từ hất nó ra. Nhưng con thỏ vương này lại còn có cái năng lực, đuổi theo một đoạn, sau khi nhìn khoảng cách, hai cái lỗ tai bẻ ngược ra sau, trong hai lỗ tai lập tức vù một tiếng phụt ra hai cổ ngọn lửa, giống như hỏa tiễn, lại đuổi theo tới. Thật may là điều năng lực này tựa hồ không có biện pháp liên tục thi triển, nếu không Lâm Mộc Sâm sớm đã bị nướng chín.

“Bà nó, đây cũng không phải biện pháp a, nói chung phải nghĩ biện pháp hất ra nó mới được”

Vừa suy nghĩ, Lâm Mộc Sâm vừa hướng vòng ngoài Côn Lôn sơn bay tới. Làm sao bây giờ ? Bỏ rơi không ra nó, cũng chỉ có thể để cho nó dò đi sự chú ý. Biện pháp tốt nhất dò đi chú ý lực là gì ? Khục khục, bọn người chơi Côn Lôn sơn, thật xin lỗi

Hần tại mặt trước trốn được thật nhanh, bị hần bỏ rơi Thoại Mai Đường cũng buồn bực muốn chết.

Con Boss này là nhiệm vụ của mình, cần dùng bình rượu kia hấp dẫn ra tới. Nhưng trình tự nhiệm vụ cũng không phải như vậy, bình rượu này nhưng là muốn Boss kia uống vào ! Ai biết tên Tùng Bách Ngô Đồng kia vọng động như vậy, còn không có làm sao đâu liền chạy qua !

Boss không uống rượu, thực lực kia cũng không phải là tùy tùy tiện tiện có thể giải quyết. Thoại Mai Đường muốn đem rượu ném cho Boss, không biết sao Lâm Mộc Sâm tốc độ bay mau, thỏ vương tốc độ cũng không kém hẳn, hai người cứ như vậy chạy xa, chỉ còn dư lại nòng một người tại nơi này, cô đơn lạnh lẽo tịch mịch.

Nhìn phía xa bóng lưng Lâm Mộc Sâm cười cơ quan giáp ứng phía xa, Thoại Mai Đường trong lòng hồi hận vạn phần, một cỗ tình cảm kỳ dị đang nổi lên. Người này, cứ nhiên tự mình một người quên sống chết dần đi rồi Boss.....

“Tùng Bách Ngô Đồng ngươi đây đáng chết , nhiệm vụ của ta a”

Thoại Mai Đường thiếu chút nữa khóc lên. Nhiệm vụ này nhưng là nàng làm một chuỗi liên tiếp nhiệm vụ cuối cùng mới làm tới bước này, giết Boss cầm vật phẩm nhiệm vụ liền có thể trở về giao nhiệm vụ cầm phần thưởng cuối cùng rồi, kết quả Boss này cứ như vậy bị Lâm Mộc Sâm dẫn đi rồi !

Xin nhờ ta mới là chánh chủ a ! Không phải nói rượu này đối với ngươi vô cùng cảm dỗ sao ? Thế nào đảo mắt liền cùng gã đàn ông chạy rồi !

Sớm biết cũng không chơi nhiều mưu mẹo như vậy, bây giờ đem nhiệm vụ của mình cũng đập hư rồi !

Thoại Mai Đường sau một hồi oán trách bản thân, chợt cắn răng một cái.

“Không được, không thể buông tha ! Theo sau, xem một chút có cơ hội hay không”

Thoại Mai Đường lập tức thúc giục phi kiếm, đi theo sau lưng Boss, cô gắng đuổi theo.

Lâm Mộc Sâm đại khái tính trốn tới khu luyện cấp bên ngoài. Đến lúc đó, nhiều người chơi như vậy thấy được Boss, người nào sẽ để ý Boss có bao nhiêu lợi hại ? Nhất định sẽ bu lại mà đánh. Đến lúc đó, mình tự nhiên có thể thừa dịp loạn chạy trốn, nói không chừng còn có thể nhặt tiện nghi

Lâm Mộc Sâm bản tính đánh rất tài, nhưng bắt đắc dĩ hắn không biết đường trong tay mặc dù có bản đồ, thế nhưng đồ chơi đó hắn cũng không phải là dân bản địa Côn Lôn sơn, dùng bản đồ tìm ra phương vị của mình cũng không phải là chuyện dễ dàng. Còn muốn tìm được khu luyện cấp, vậy thì càng khó.

Bất quá, nhân phẩm của hắn tựa hồ còn chưa dùng hết. Có một đám người như thế, bây giờ đang hướng hắn chạm mặt vọt tới.

Đám người kia, chính là người chơi của Thị huyết chiến lang. Anh Hùng Ca sau khi bị Lâm Mộc Sâm giết chết tự nhiên không cam lòng, liền tìm tới rồi đường chủ Thanh Long đường của Thị huyết chiến lang, cũng chính là thượng cấp của hắn đi tổ khổ.

Đường chủ Thanh Long đường là Thị Huyết Cuồng Dao vừa nghe, vậy sao được, có người dám khi dễ người của Thị huyết chiến lang chúng ta ! Người nọ là chán sống rồi sao ! Đi, các huynh đệ, cho đại hùng báo thù đi !

Không sai, Anh Hùng Ca ở trước mặt bọn tiểu đệ là đại ca anh hùng, ở trước mặt lão đại mình chính là đại hùng (con gấu lớn) hắn có lúc liền nghĩ, có cần hay không kiếm con mèo màu xanh dương cho hợp cảnh. Dĩ nhiên cái ý nghĩ này bây giờ quá nhảm, cũng chỉ là suy nghĩ một chút thôi.

Vì vậy Thị Huyết Cuồng Dao mang theo một đám người rầm rầm rộ rộ liền hướng vào trong Côn Lôn sơn vọt tới. Dĩ nhiên, thời gian trôi qua lâu như vậy, còn muốn từ trong Côn Lôn sơn này tìm ra một người chơi cũng không dễ dàng, nhưng là Thị Huyết Cuồng Dao không quan tâm. Giết người không phải là mục đích, mục đích là để cho người khác xem một chút, có người dám đụng đến người của bọn ta, chúng ta liền dám xuất ra nhiều người như vậy dọn dẹp hắn !

Dĩ nhiên, Côn Lôn sơn đông đảo người chơi có phải hay không ăn một bộ này, cũng không ở trong phạm vi suy tính của hắn rồi.

Một đám người đang đi loạn khắp nơi, Thị Huyết Cuồng Dao cũng tính toán tìm thêm một hồi không tìm được liền trở về đi. Đồ chơi này báo thù là quan

trọng, nhưng cũng không về phần để cho nhiều huynh đệ như vậy lãng phí thời gian luyện cấp. Tư thái làm đủ là được, tên đại hùng này mặc dù năng lực chưa ra cóc khô gì thực lực cũng chẳng ra sao, nhưng cuối cùng là tiểu đệ mình thu, không thể để cho hắn rét lạnh tâm.

Bất quá, không đợi bọn họ dọn đường hồi phủ, Lâm Mộc Sâm liền xa xa dắt Boss chạy tới.

Lâm Mộc Sâm tốc độ khá nhanh, khoảng cách không phải là rất gần mà nói rất khó nhìn ra tướng mạo của hắn. Nhưng Côn Lôn sơn người chơi Mặc môn chung quanh đây cũng không nhiều, Anh Hùng Ca mắt sắc nhìn một cái liền nhận ra tới : “Cuồng Đao ca, chính là tên kia ! Là tên kia giết chúng ta ! Ý, phía sau hắn chính là”

Thị Huyết Cuồng Đao theo Anh Hùng Ca chỉ dẫn phương hướng vừa nhìn, nhất thời mừng rỡ như điên : “Boss! Tên kia phía sau đi theo con Boss!”

Giết Boss dĩ nhiên là chuyện người chơi ưa thích nhìn thấy, Thị Huyết Cuồng Đao cũng không có ý định bỏ qua. Nhưng báo thù cho huynh đệ chuyện này cũng tương đối trọng yếu, quan hệ đến uy tín của mình ở trong bang hội. Hai tên này tốc độ cũng quá nhanh, muốn cản lại một tên cũng không dễ dàng, hai tên đều cản lại đích thật không quá thực tế

Thị Huyết Cuồng Đao đang tại băn khoăn, chợt nghe đại hùng kia vui mừng kêu to : “Cuồng Đao ca, giết Boss a ! Boss roi đồ cũng đều là đồ tốt !”

Thị Huyết Cuồng Đao nhất thời thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm thật may thằng này là một tên ngu ngốc

Một đám người nhất thời chặn trên đường Lâm Mộc Sâm phải trái qua, Thị Huyết Cuồng Đao còn ôm một tia hy vọng, nếu như có thể ôm cò đánh thỏ lưỡng toàn kỳ mỹ mà nói vậy thì tốt nhất. Dĩ nhiên, nếu như bây giờ không được, tự nhiên còn là ưu tiên Boss.

Lâm Mộc Sâm không có cho hắn gia tăng ngạch ngoại khó khăn, thấy có người ngăn ở trước mặt, hắn quả quyết nâng cao cơ quan giáp ung, cơ hồ dán sát phạm vi công kích của đám người kia từ trên đám người này xa xa bay đi.

Mọi người đều biết, trò chơi này bay càng cao bị lực cản càng lớn. Nhưng lấy tốc độ Lâm Mộc Sâm bây giờ, điểm lực cản này cũng còn không coi là gì, mấu chốt là hất ra con Boss này ! Con thỏ kia mặc dù tốc độ bay mau, nhưng hình thể to lớn cũng không hết sức linh hoạt, loại động tác độ khó cao này đoán chừng nó làm không được.

Quả nhiên, thỏ vương ngay lúc ở trạng thái phụt khí gia tốc từ lỗ tai, lập tức liền nhắm phía đám người Thị huyết chiến lang kia vọt tới. Mà Anh Hùng Ca càng là ý khí phong phát vọt tới trước nhất, thả ra phi kiếm hết lớn một tiếng : “Chết cho ta, người con thỏ đáng chết này !”

Sau đó một cột lửa gào thét tới, nhất thời liền đem hắn nuốt sống đi xuống. Đợi đến khi cột lửa biến mất, Anh Hùng Ca cũng giống nhau biến mất, chỉ còn dư lại một đồng người chơi Thị huyết chiến lang lếch thếch

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52 : Thoại Mai Đường u buồn

“Bà nó, Anh Hùng Ca tại sao lại bị giết ?”

Tiểu đệ giáp cả kinh thất sắc.

Thị Huyết Cuồng Đao cắn răng : “Liều mạng ! Boss mạnh như vậy, roi đồ khẳng định không phải là mặt hàng bình thường !”

Dưới khích lệ, tiểu đệ ắt dùng cảm xông tới, kết quả bị con thỏ trào một phát đánh bay. Đang trên quỹ tích bay đi, tiểu đệ ắt hóa quang mà đi, chỉ để lại một đạo dấu vết sáng chói.

Thị Huyết Cuồng Dao rất cực hoảng sợ rồi : “Đây là Boss gì ! Một phát một em ! Đây là Boss giai đoạn hiện tại nên xuất hiện sao ? Bug (lỗi chương trình, lỗi trò chơi) rồi !”

Bất quá hiện giờ hấn hoảng sợ cũng vô dụng, thỏ vương quả quyết bỏ qua Lâm Mộc Sâm hướng bọn họ vọt tới. Một đám người chơi Thị huyết chiến lang nhất thời náo loạn, ai cũng không muốn đứng ở trước mặt thỏ vương đó, làm pháo hôi cũng phải có ý nghĩa, đối mặt con Boss này, ý nghĩa duy nhất của pháo hôi chính là gia tăng chiến tích đối phương !

Mọi người tứ tán chạy trốn, thỏ vương cũng không gấp gáp, thoải mái nhẹ nhàng đuổi theo sát, hoặc là một cái tát vỡ thành sao rơi, hoặc là một cột lửa trực tiếp hỏa táng. Mà Thị huyết chiến lang đám người này cũng không có tâm tư đoàn kết lại liều mạng chiến đấu, cột lửa kia vừa nhìn cũng không chỉ là đơn thể công kích, một đám người đi lên, cũng không phải là tăng nhanh hiệu suất của người ta thôi.

Lâm Mộc Sâm đạp trên phi ưng đứng giữa không trung, xa xa nhìn thỏ vương kia giết người. Con Boss này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra đâu, thực lực như vậy bây giờ chính là đi lên mấy trăm người cũng diệt a, hệ thống tại sao sẽ ở lúc này đem loại Boss này thả ra ? Khó hiểu a

Mà lúc này, Thoại Mai Đường cũng đến. Thị huyết chiến lang người cuối cùng người vừa mới bị thỏ vương giết chết, hóa quang biến mất, mà ánh mắt của thỏ vương lại rơi vào trên người của Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm sợ hết hồn : “Bà nó ! Tên này còn không có quên ta ?” Sau đó chính là khắc sâu hối hận tại sao mình không vội vàng cao chạy xa bay làm gì ở lại chỗ này xem náo nhiệt, thấy chưa, dẫn hỏa thiêu thân rồi không phải sao ?

Thoại Mai Đường bây giờ đang tại sau lưng Boss, thấy Boss lại muốn hướng Lâm Mộc Sâm xông tới, lập tức đem bình rượu cầm trong tay ném ra đằng xa. Rượu ở giữa không trung vẩy ra ngoài, tàn mất ra mùi rượu nồng nặc.

Vì vậy thỏ vương chợt dừng lại, quay đầu, mở ra miệng rộng, một hóp đem bình rượu nho nhỏ kia nuốt vào trong miệng. Sau đó cũng không dừng lại, tiếp tục xoay người hướng Lâm Mộc Sâm vọt tới !

Lâm Mộc Sâm đang chạy như bay bỏ trốn, vừa quay đầu nhìn thỏ vương kia vẫn còn đang đuổi mình, nhất thời giận đến há miệng mắng to : “Ta là ôm con của người nhảy sông rồi hay sao, người liền đuổi theo ta đuổi không ngừng ? Ặc ở trong sơn cốc đó ta tựa hồ đúng là giết không ít con cháu người, nhưng bọn hấn bắt quả là tiểu quái bình thường, sinh ra chính là vì cho người ta giết, đúng không ?”

Lâm Mộc Sâm vẫn như cũ chột dạ điên cuồng bỏ trốn, nhưng chạy chạy, hấn chợt phát hiện, con Boss này tốc độ giảm xuống rồi. Hơn nữa giảm xuống không phải là một điểm nửa điểm, có ít nhất cỡ một phần ba !

Đây là chuyện gì ? Thời gian cuồng bạo của Boss qua rồi ? Ngược lại nghe nói Boss có cuồng bạo cách nói này, nhưng cho tới bây giờ không có nghe nói mới vừa đánh liền cuồng bạo dù sao bất kể như thế nào, hiện tại con Boss này không đuổi kịp mình !

Con thỏ vương này trừ phun cột lửa ở ngoài liền sử dụng qua một lần vũ trào công kích, vô luận cái nào công kích đều không xa bằng khoảng cách công kích của Lâm Mộc Sâm. Điều này đại biểu cái gì ? Đại biểu Lâm Mộc Sâm có thể chơi thả diều (kéo quái ra xa chạy vòng quanh mà bắn)

Lâm Mộc Sâm do dự, Lâm Mộc Sâm dừng lại, Lâm Mộc Sâm xông ngược lại !

Bởi vì người vì tài mà chết chìm vì ăn mà tiêu, nếu như con thỏ vương này còn là hùng phong vẫn như cũ, hấn tuyệt đối không dám xông ngược lại. Nhưng bây giờ tốc độ thỏ vương chậm lại rồi, ít nhất nói rõ, nó xảy ra vấn đề !

Loại Boss yêu thú đẳng cấp thấp này không có quá nhiều trí tuệ, sẽ không chơi âm mưu bày rập gì, nó nếu yếu đi, vậy thì thật sự là yếu đi.

Quả nhiên, lúc Lâm Mộc Sâm vọt tới con thỏ vương kia trong phạm vi công kích của mình, xẹt xẹt hai mũi tên bắn xuống, tuôn ra tổn thương cư nhiên không có nhỏ đến đâu. Phải biết nếu như là Boss, lực phòng ngự khẳng định rất mạnh, đối công kích tước giảm tất nhiên không ít. Bây giờ điều này nói rõ cái gì ? Nói rõ con thỏ vương này phòng ngự cũng không cao !

Công kích đánh không tới mình, phòng ngự không đủ cao, tốc độ không đủ nhanh, con Boss này còn có cái gì độ khó ?

Cho nên, mấy phút sau, Lâm Mộc Sâm cầm vật phẩm con thỏ vương này rớt xuống, bản thân còn là đầy mặt không thể tin nổi.

“Điều này quá không khoa học rồi, tại sao bốp thế nào trong lúc bắt chợt con Boss này cứ như vậy cùi mục rồi ?”

Con Boss này rơi xuống vật phẩm cũng không nhiều, trừ linh thạch chỉ có hai ba món. Đem mấy thứ đồ này thả vào trong túi đồ, Lâm Mộc Sâm quay đầu liền tính toán đi tìm Thoại Mai Đường. Thật vất vả bắt được người hướng dẫn a, cũng đừng làm cho nàng chạy rồi.

Nhưng là chờ hẵn quay người lại, Thoại Mai Đường liền từ một bên mỉm cười bay tới.

“Boss giải quyết rồi hả ?” Thoại Mai Đường dựa đến bên người Lâm Mộc Sâm, làm vẻ dịu ngọt.

Lâm Mộc Sâm không chút dấu vết bay qua bên cạnh mấy bước : “Giải quyết hết rồi, nửa lúc sau con Boss này đột nhiên trở nên yếu đi, thật là kỳ quái”

Thoại Mai Đường cổ ra vẻ tươi cười : “Vậy sao, đúng là thật kỳ quái. Lại nói con Boss này rớt chút gì ? Hẳn là không sai ?”

Lâm Mộc Sâm nhú lại chân mày, liếc nhìn túi đồ : “Một hoàng phẩm pháp bảo, một cái đai lưng, còn có một món đồ gì đó tên là tinh hồng châu, tựa hồ là một tài liệu gì đó.”

Chính là nó ! Thoại Mai Đường trong lòng kêu to. Tinh hồng châu chính là vật phẩm nhiệm vụ của nàng ! Cầm cái vật phẩm này, nàng một loạt khổ cực của nhiệm vụ liền tính có hồi báo rồi !

Cho nên nàng bây giờ có chút cẩn thận : “Chuyện đó con Boss này dù sao cũng là hai chúng ta phát hiện”

Lâm Mộc Sâm nhìn nàng một cái : “Muốn chiến lợi phẩm ? Ặc được, ta cũng không phải người hẹp hòi.”

Vừa nói, Lâm Mộc Sâm mở ra khung giao dịch : “Cái đai lưng này thật thích hợp Ngọc khuyết tiên cung , ngươi cầm đi !”

Bằng tâm mà nói, cái đai lưng kia đúng là không tệ, cộng thêm chính là Ngọc khuyết tiên cung cần căn cốt cùng nguyên khí, ngạch ngoại thuộc tính cũng là gia tăng vật lý pháp thuật song bạo kích. Phải biết dải lưng của Ngọc khuyết tiên cung công kích được tính là vật lý pháp thuật đồng thời công kích, cái đai lưng này đơn giản chính là chuyên môn cho các nàng làm sẵn.

Nhưng Thoại Mai Đường muốn không phải là cái này a ! Sau khi tinh hồng châu kia tới tay thường cho đồ vật giá trị là gấp mấy chục lần cái đai lưng này a !

Nhưng Thoại Mai Đường dám nói thẳng sao ? Nàng không dám. Ngay từ đầu chính là nàng thiết kế chuẩn bị nhỏ nhỏ gài bẫy Lâm Mộc Sâm một cái, kết quả khéo quá hóa vụng. Nàng cũng không dám đánh cuộc tấm lòng của gã này rốt cuộc có đủ rộng lớn hay không người chơi bình thường thấy cô en xinh đẹp như nàng vậy đã sớm thần hồn điên đảo rồi, đánh Boss rơi đồ còn không phải hai tay dâng lên ? Kết quả tên này lại còn đáng vẻ thật không tình nguyện !

Ngươi có biết, ngươi có thể đánh rơi con Boss này tất cả đều là công lao lão nương ! Thoại Mai Đường trong lòng rơi lệ hô to, nhưng lại không dám nói ra.

Bất quá Thoại Mai Đường là một cô gái thông minh. Nàng lập tức biểu hiện ra vẻ vui mừng : “Tinh hồng châu ? Bộ đáng gì ? Để cho ta xem một chút ! Ta đánh được một tờ bản vẽ may vá, bên trong vừa đúng có cái tài liệu gọi danh tự này !”

Lâm Mộc Sâm vừa nghe lời này, liền đem tình hồng châu cũng bày đi lên : “Ngươi nếu là dùng liền cầm đi. Tài liệu này cổ cổ quái quái , cơ quan thuật của ta tựa hồ không dùng được.”

Thoại Mai Đường vui mừng như điên, lập tức liền muốn điểm giao dịch, không nghĩ tới, lúc này, đột nhiên bên cạnh có người hét lớn một tiếng : “Chính là tiểu tử kia ! Dẫn quái hại Cuồng Dao bọn họ !”

Lâm Mộc Sâm lập tức kinh hãi, cũng không quan tâm giao dịch, lập tức thật nhanh xoay người, khung giao dịch này cũng liền biến mất rồi. Thoại Mai Đường lúc ấy thiếu chút nữa bật khóc, thật không dễ dàng kiếm chút dụ dỗ tới tay, làm sao liền có người tới chọc ngang một gây ! Con tức tử trong bụng xông lên ngực lại vọt tới óc, Thoại Mai Đường xoay người liền quát mắng một tiếng : “Chết cha rồi hay sao, gấp gấp như vậy đuổi tới đây nhặt xác à !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53 : Beach Head

Rất nhiều người đều gặp qua phụ nữ mắng chửi người, nhưng đoán chừng rất ít người gặp đến Thoại Mai Đường cô gái xinh đẹp như vậy dùng lời độc ác như thế để mắng người. Cho nên không riêng gì người vừa tới, ngay cả Lâm Mộc Sâm cũng ngại ngần cả người.

Thoại Mai Đường vẫn như cũ nổi giận dưng dưng : “Không có thực lực thì đừng khoe mẽ ! Một đám người đuổi giết một người để bị Boss diệt, các người còn có ý tứ lớn tiếng kêu la !”

Người vừa tới bị chửi mớ hồ rồi, nhất thời nửa khắc mà không biết chuyện gì xảy ra. Thật ra thì chuyện rất đơn giản, đám người kia cùng Thị Huyết Cuồng Dao bọn họ không phải là cùng nhau, chẳng qua là Thị Huyết Cuồng Dao bọn họ sau khi bị giết về thành không nhìn được, suy nghĩ một chút bang hội mình còn có người ở phụ cận, liền vội vàng phát tin tức nói có kẻ thù ở nơi này, còn có con Boss hết sức mạnh mẽ không nên đụng.

Thị huyết chiến lang cái bang hội này dựa vào điều gì ngưng tụ chung một chỗ ? Nghĩa khí a ! Huynh đệ gặp nạn tự nhiên muốn rút đao tương trợ, huynh đệ bị người giết chết cũng muốn chạy qua báo thù ! Một đám người tức tối liền chạy tới đây, ngay lúc Boss vừa chết, Lâm Mộc Sâm cùng Thoại Mai Đường còn chưa đi.

Nhưng là không nghĩ tới, bọn họ bên này mới kêu một câu, bên kia cô em họ thoát nhìn thanh thuần khả ái liền ác độc mắng một trận bay tới.

Nhắc tới mắng chửi người cũng có quy tắc, người há mồm bà mẹ mày, người khác vừa nghe, người mắng ta ! Nhất thời há miệng mắng ngược lại, thật ra thì trong lòng đều không làm sao để ý. Nhưng Thoại Mai Đường mắng kiểu này lại bất đồng, trực tiếp để cho đối phương không xuống đài được, thế nào há miệng mắng đều không thể giải cục tức, vậy làm sao bây giờ ? Đánh đi !

Một đám người chơi Thị Huyết Cuồng Dao nhất thời nổi giận, đập phi kiếm liền xông lại, tất cả công kích đều hướng Thoại Mai Đường bay tới. Thoại Mai Đường mắng thuận miệng, trong lòng cảm thấy há giận một chút, nhìn đến vô số phi kiếm pháp bảo pháp thuật bay tới, dưới đáy lòng cũng sợ hãi, lập tức chui đến sau lưng Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm có thể làm sao đâu, chỉ có thể ở trong lòng thầm mắng một tiếng “bà nó”, cũng không thể tránh nữa, cơ quan huyền quy lại thả đi ra, ngăn ở trước người. Dù sao đám người này cũng là tới tìm mình trả thù, đánh thì đánh !

Nhất thời lại là một phát Lưu tinh truy nguyệt bay qua, ầm một tiếng nổ tung mấy người. Lưu tinh truy nguyệt dưới sự tăng thêm của Cung nổ thần xạ biến thành cấp 2, uy lực tự nhiên không nhỏ, lập tức đánh cho đối phương quý khóc sôi tru. Ngay sau đó lại là Liên châu tiễn Tán xạ tiễn, một người chơi ngay đầu nhất thời hóa thành bạch quang.

Lâm Mộc Sâm bên này vừa đánh vừa lui, to lớn huyền quy đem hắn che chắn gió thổi không lọt, mặc dù sinh mạng đang ổn định giảm xuống, nhưng lại kiên trì một hồi không vấn đề gì. Dù sao bên trong con rùa đen này nhưng là gắn vào món lục phẩm pháp bảo, càng bị đánh phòng ngự nọ càng cao

Một đám người tốc độ không có nhanh bằng Lâm Mộc Sâm, nhưng so với cơ quan huyền quy này mà nói nhưng là phải nhanh hơn rất nhiều. Mặc dù ngay từ đầu cúp hai tên, rất nhanh hay là có người từ mặt bên vọt tới. Sau đó chính là hai dải lụa bay tới, còn không có nhìn rõ chuyện gì xảy ra đâu, lại là liên tục mấy mũi tên bắn trúng hần. Tiếp sau đó, cũng chưa có sau đó rồi

“Bà nó, các ngươi đây là đùa bọn vô lại a !”

Đối diện người chơi Thị huyết chiến lang tức nổ phôi. Chơi cái chiến thuật rút cổ rùa này cũng quá vô lại rồi, dựa vào lực phòng ngự biến thái của con rùa đen kia đánh người mình bên này, các ngươi cho là chơi Beach Head (tên một trò chơi, bắn lính không cho đổ bộ) đâu ?

Lâm Mộc Sâm tự nhiên sẽ không cùng bọn họ nói đạo lý gì. Tính thêm lần này đã là đợt thứ ba rồi, người của Thị huyết chiến lang cùng mình đã thù sâu như biển, chẳng lẽ còn muốn ta cùng các ngươi giảng đạo lý ? Có cơ giáp ta không cần, ta là thằng khờ a ! Ta nhưng là Mặc môn ! Nhìn kỹ, dựa vào cơ quan ăn com, Mặc môn !

Lâm Mộc Sâm cũng không nói nhiều, nỗ tiến bắn không ngừng, để cho đám người chơi kia hận đến ngứa răng ngứa lợi. Cung nỗ này khoảng cách công kích nếu so với phi kiếm xa hơn nhiều lắm, bọn họ muốn công kích được Lâm Mộc Sâm liền nhất định phải đến gần, đến gần liền sẽ bị nỗ tiến bắn

Dĩ nhiên, người của Thị huyết chiến lang cũng không phải kẻ ngu, đối chơi một hồi cảm giác có cái gì không đúng, lập tức người ngựa tản ra, vòng ra xa muốn từ phía sau công kích Lâm Mộc Sâm. Mà Lâm Mộc Sâm cũng dứt khoát, vừa nhìn tình thế không tốt, chạy !

Thu lại cơ quan huyền quy, Lâm Mộc Sâm đạp cơ quan giáp ưng liền hướng một mặt ít người nhất vọt tới. Chỉ bất quá lần này liền khổ Thoại Mai Đường rồi. Thoại Mai Đường tại Ngọc khuyết tiên cung cũng tính là cao thủ, nhưng bắt đầu dĩ tốc độ không đủ nhanh, Ngọc khuyết tiên cung cũng không phải sở trường phòng ngự, lần này liền đem nòng bại lộ trước mắt lũ sói.

Thoại Mai Đường bây giờ nếu không phải là ở trước mặt mọi người cố làm ra vẻ, đã sớm bật khóc rồi. Ta đây là trên ai chọc ai ? Quái nhiệm vụ không cẩn thận nổ tung rồi, vật phẩm nhiệm vụ vừa mới cầm đến tay lại đột nhiên bị cắt đứt, bây giờ cũng tốt, cùng người khác xích mích cùng người pk, người ta chạy rồi, đem mình ném ở nơi này !

Thật may là, Lâm Mộc Sâm còn không đến mức không có lương tâm như vậy.

Lâm Mộc Sâm xông ra ngoài, cũng là đem cơ quan đường lang thả ra. Cơ quan đường lang vừa xuất hiện, một đạo kim quang liền vọt tới trước mặt một người chơi, hai cánh tay vung lên, cộng thêm phía sau bám theo một chuỗi Liên châu tiền, nhất thời đem tên người chơi này đưa về thành. Sau đó hần xoay người, hô lớn : “Còn không chạy mau ? Chờ chết sao ?”

Thoại Mai Đường lúc này mới coi như nhận được nước mắt, đạp phi kiếm vọt đi.

Tiếp theo đó, Thoại Mai Đường chạy phía trước, Lâm Mộc Sâm vừa lui vừa đánh, ngược lại chấn nhiếp rồi một đám người Thị huyết chiến lang kia. Qua một hồi, hai người cũng là đem đám người Thị huyết chiến lang kia hất ra, rốt cục thoát khỏi trạng thái chiến đấu.

“Phù Côn Lôn bọn ngươi bên này dân phong quá hung hãn rồi !”

Tìm một nơi kín đáo dừng lại rơi xuống đất, Lâm Mộc Sâm dựa vào cây ngồi xuống, thở hổn hển.

Thoại Mai Đường sau khi trải qua buồn buồn vui vui rồi lại buồn buồn, tâm tình này thật sự khó có thể hình dung, không biết là nên khóc cho tốt hay nên cười cho tốt. Nghe Lâm Mộc Sâm lời này, cũng không nhận được hích một tiếng bật cười : “Đây không tính là cái gì rồi, Thị huyết chiến lang đám người này một mực phách lối khoe mẽ, rất nhiều người chơi đều chán ghét bọn họ. Bất quá người của bọn hần tương đối ôm thành một đoàn, bình thường người chơi cầm bọn hần cũng không có biện pháp.”

Lâm Mộc Sâm ngạc nhiên nhìn nàng, sau đó thở dài : “Đại tỷ, ta nói là ngươi”

Thoại Mai Đường nhất thời mặt mũi đỏ bừng. Nếu là thường ngày, lời độc ác như thế nàng nhất định là không nói ra miệng, nhưng hôm nay thật sự là bị ép nóng nảy, miệng không lựa lời. Thật ra thì chính nàng cũng kỳ quái, cái loại lời như thế mình như thế nào nghĩ ra tới ?

Nhất thời nàng then quá thành giận : “Ta chính là tức giận thế nào rồi ? Nữ nhân cũng không cho phép phát tính khí mắng chửi người ? Ta hôm nay còn sẽ nói cho người biết rồi, Boss kia đích xác là ta đưa tới ! Bình rượu kia của ta chính là vật phẩm nhiệm vụ ! Sau đó người có thể giết Boss đó, cũng là bởi vì ta đem bình rượu kia cho Boss uống ! Tinh hồng châu kia chính là vật phẩm nhiệm vụ ! Thế nào chứ !”

Thoại Mai Đường một trận nói toạc móng heo chấn kinh Lâm Mộc Sâm rồi, để cho hắn thật lâu mới dám mở miệng nói chuyện : “Người xem, ta nói không sai, Côn Lôn chỗ này dân phong quá hung hãn bất quá ta thật cao hứng, đây mới là người sao ! Một mực ta liền suy nghĩ, ban đầu ở Đồng hải dám ngăn ta lại chất vấn cô nàng kia đi đâu rồi ?”

Lâm Mộc Sâm vừa nói vừa cười, vừa đem tinh hồng châu ném cho Thoại Mai Đường. Trò chơi này đồ vật là có thể qua lại vứt loạn, nhưng khung giao dịch vật này như cũ vẫn tồn tại. Để tránh lừa gạt sao, khung giao dịch có hệ thống bảo đảm, dù sao bảo hiểm chút.

Nhưng bây giờ nơi này liền hai người, tùy tiện một chút cũng không có gì.

Thoại Mai Đường kinh ngạc nhìn Lâm Mộc Sâm. Nàng vốn là cho rằng nhiệm vụ kia của mình cũng đừng tưởng hoàn thành, trước mắt gã này thấy thế nào hẹp hòi thế này, sau khi biết mình lừa hắn, còn không nổi giận lôi đình thuận tay đem mình một tên xuyên tim ?

Lâm Mộc Sâm lạnh nhạt : “Chớ nhìn ta như vậy, con người của ta đây, là ghét người khác gạt ta. Nhưng người này nếu như có thể dàng hoàng thừa nhận sai lầm, ta cũng không phải không thể cho hắn một cơ hội xử lý khoan hồng”

Nhìn Thoại Mai Đường cái biểu lộ kia “ta tin người mới có quý”, Lâm Mộc Sâm nở nụ cười : “Thật ra thì chuyện rất đơn giản, ta cảm thấy, hiện tại người cái bộ dáng này càng thuận mắt một chút. Trước kia cái loại dáng vẻ đáng yêu ngoan hiền, quá kém rồi !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54 : Khổ công đồn củi

Bất kể Thoại Mai Đường như thế nào nổi giận đùng đùng trợn mắt nhe răng, Lâm Mộc Sâm sau khi nghỉ đủ rồi, vỗ vỗ cái mông đứng lên : “Đi thôi, chúng ta lại đi tìm bạch ngọc trúc !”

Hắn tới Côn Lôn son làm gì ? Không phải là tới giết Boss, cũng không phải tới trừ gian diệt ác đả kích xã đoàn tổ chức bắt lương trong trò chơi Thị huyết chiến lang, hắn là tới tìm bạch ngọc trúc làm nhiệm vụ. Kết quả nào loạn một lưu mười ba chiêu, bạch ngọc trúc còn chưa thấy bóng.

Thoại Mai Đường cũng không có thật tức giận, chỉ bất quá đối với Lâm Mộc Sâm đánh giá như thế vẫn có chút mất hứng, cho nên không nói một lời đứng lên đập phi kiếm liền đi. Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể nhún vai, đập cơ quan phi ưng đi theo phía sau của nàng.

Lần này quá trình tìm kiếm tương đối thuận lợi, trừ bị một ít quái vật cấp 40 gặp đến, giết tới giết lui có chút chật vật ở ngoài, cũng không có gì khác ngoài ý muốn phát sinh.

Hai giờ trôi qua, hai người rốt cục thuận lợi tìm được một mảnh rừng trúc.

Phiến rừng trúc này ở trong một cái bồn địa, bốn phía đều là cây cối cao lớn, lộ ra phiến rừng trúc này rất là đột ngột. Hơn nữa phía trên rừng trúc mây mù lượn quanh, Lâm Mộc Sâm thử tại trên đỉnh lao xuống dưới, cũng tại trong mây mù lạc mất phương hướng. Thật vất vả chui ra ngoài, phát hiện mình đã sớm rời đi phạm vi phiến mây mù kia.

“Là trận pháp !” Lâm Mộc Sâm một tay chống cằm, biểu hiện trên mặt pha chút thích thú, “Ngươi lúc trước phát hiện nơi này, không có xuống xem một chút ?”

Thoại Mai Đường vẫn còn tức giận : “Xin nhờ, nơi này là khu vực quái cấp 40 ! Ban đầu ta cũng là cùng mấy tỷ muội tới thám hiểm, làm sao dám rơi xuống ? Bị quái bao vây liên xong đời !”

Lâm Mộc Sâm nhìn Thoại Mai Đường : “Hả ? Không nghĩ tới ngươi còn rất có tinh thần mạo hiểm ?”

Thoại Mai Đường hơi có chút ngượng ngùng : “Chúng ta ban đầu phạm vi thám hiểm cũng không có tới đây là có người lạc đường rồi”

Lâm Mộc Sâm nhìn lại nàng : “Là ngươi đi ?”

Thoại Mai Đường giận dữ : “Nếu không phải ta mà nói, lần này ta làm sao còn có thể dẫn ngươi tới đây !”

Lâm Mộc Sâm sờ cảm một cái : “Nếu như không phải là ngươi mà nói, ta nghĩ chúng ta đã sớm hấn tới đây rồi. ”

Đáp lại hấn là một dải lụa, Lâm Mộc Sâm vội vàng tránh né, thiếu chút nữa bị dải lụa này quất trúng. Dải lụa của Ngọc khuyết tiên cung thoát nhìn đẹp đẽ, dùng cũng thuận tay, bị đánh trúng cũng không phải chuyện đùa.

Náo loạn một hồi sau, Lâm Mộc Sâm nhìn rừng trúc trước mặt, vung tay lên : “Đi xuống xem một chút !”

Phiến mây mù này rất là kỳ quái, chỉ bọc lại rừng trúc, bên ngoài cũng là rõ ràng vô cùng. Lâm Mộc Sâm rơi đến trên mặt đất, sát mặt đất vòng quanh rừng trúc tìm một vòng, phát hiện đoàn mây mù này, chỉ có một lối vào.

“Là mê cung !” Thoại Mai Đường lòng tin tràn đầy, “Trò chơi này sẽ không buộc người học cái gì cứu cung bát quái, loại trận pháp này hơn phân nửa là một mê cung ! Từ lối vào đi vào, thì có nhiều lối đi, chỉ có một lối mới có thể đi thông trung tâm ! Theo trận pháp này đến xem, trong rừng trúc này rất có thể sẽ có cái loại bạch ngọc trúc ngươi cần đó !”

Lâm Mộc Sâm cũng đồng ý quan điểm của nàng : “Nói rất có lý sao đồng chí nhỏ, như vậy ngươi nói một chút, cái mê cung này phải đi như thế nào để đến trung tâm ?”

Thoại Mai Đường lập tức vỗ ngực một cái : “Yên tâm, ta là chuyên gia ! Có nghe nói qua hay không, ở trong mê cung chỉ cần tay phải một mực tựa vào vách tường mà đi, cuối cùng nhất định sẽ đi tới lối ra ?”

Vì vậy, nửa giờ sau, hai người đích xác đi tới lối ra rồi. Phải biết, trong rừng trúc mịt mù này, chỉ có một lối vào. Nói cách khác, dạo một vòng lớn, hai người lại trở về chỗ cũ.

Lâm Mộc Sâm mặt vô biểu tình nhìn Thoại Mai Đường, Thoại Mai Đường mặt vô biểu tình nhìn Lâm Mộc Sâm.

“Đây là một sai lầm,” Thoại Mai Đường lên tiếng, “Ta không nghĩ tới Chúc Nữ cư nhiên cũng đã nghe nói qua cái quy tắc bàn tay phải này”

“Ngươi kệ đi !” Lâm Mộc Sâm cắt đứt Thoại Mai Đường lên tiếng, “Điều này rõ ràng cho thấy Chúc Nữ đang đùa chúng ta, đường trong mê cung này nhất định là không chỉ một lối, chỉ có một lối có thể đi thông trung tâm, những lối đi khác tất cả đều là chuyển trở lại lối vào !”

“Vậy làm sao bây giờ ?” Thoại Mai Đường cũng rất khổ não. Mây mù này trực tiếp xuyên ngược lại có thể đi xuyên qua, nhưng mây mù vô cùng nồng hậu, căn bản không thấy rõ đường trước mặt. Nếu là cái trận pháp, trí não nhất định sẽ che giấu tọa độ gì đó, lại trộn lẫn một cái cảm quan của người chơi, đi loạn là đương nhiên trở lại lối vào. Ngươi nếu là tổ cáo lên trên, người ta lý do quá đơn giản, đây là ảo thuật ! Ảo thuật hiểu sao !

“Ta ngược lại có cái biện pháp cùi bắp, chính là thời gian hao phí có thể sẽ lâu một chút.” Lâm Mộc Sâm nhìn phiến rừng trúc này, như có điều suy nghĩ.

Thoại Mai Đường tò mò : “Cái biện pháp cùi bắp gì ? Thời gian dài chút không cần gấp gáp, hôm nay làm rõ cái mê cung này ta cũng liền không đi rồi !”

Thoại Mai Đường rất tức giận, mê cung này dám đùa mình !

Lâm Mộc Sâm đi lên phía trước, sờ sờ một cây cây trúc chỗ lối vào, một cái giám định thuật ném lên : “Vân vụ trúc, có thể tự bốc sương khói, mê người tầm mắt.”

Vỗ cây trúc này, Lâm Mộc Sâm tà ác nở nụ cười. Sau đó hắn tại trong ánh mắt hoảng sợ của Thoại Mai Đường, móc ra một cây đao đồn cùi.

Hai giờ sau, Lâm Mộc Sâm ở chỗ sâu rừng trúc, thờ hồn hèn đặt mộng ngồi dưới đất.

“Ê, làm sao một rồi ?” Thoại Mai Đường vừa ăn linh thực vừa nhìn Lâm Mộc Sâm.

Lâm Mộc Sâm tức giận nhìn nàng một cái : “Nói nhảm, liền tục hai giờ không ngừng đồn cùi, đổi thành người người không mệt ? Trò chơi này cũng không phải thể lực vô hạn !”

Thoại Mai Đường ném một viên đường ở trong miệng : “Không có biện pháp a, ta lại không biết đồn cùi. Lại nói, đây là nhiệm vụ của người, người không xuất lực ai xuất lực ? Hơn nữa, người cũng thu được không ít tài liệu sao !”

Lời này ngược lại nói không sai, một đường tới Lâm Mộc Sâm thật lòng chém không ít cây trúc, dùng để làm nỗ tiến đủ hắn dùng tới hơn mười cấp cũng dùng không xong. Hơn nữa Vân vụ trúc này cấp bậc tựa hồ không thấp, làm ra mũi tên lực công kích hẳn là không sai. Hơn nữa, có những tài liệu này, cái thủ cung băng đạn kia cũng liền có thể làm ra tới rồi.

“Được, làm liền một mạch, giết đến cuối cùng !”

Lâm Mộc Sâm nghỉ ngơi đủ rồi, phấn khởi thừa dững mảnh, giờ lên đao đồn cùi, tiếp tục hướng trung tâm rừng trúc phóng tới.

Lại qua một canh giờ, Lâm Mộc Sâm rốt cục đi tới trung tâm rừng trúc. Mà trung gian tại đó, mấy cây trúc như một loại bạch ngọc đang đứng vững ở nơi đó. Bạch ngọc trúc này lớn có nhỏ có, thô nhất một cây đứng hàng trung gian, nhìn qua cũng có mười mấy thước cao.

“Rốt cuộc tìm được”

Lâm Mộc Sâm lệ rơi đầy mặt. Vì cây bạch ngọc trúc này, hắn tốn bao nhiêu khí lực ? Không giải thích được đánh xong mấy trận không nói, chém cây trúc này kể từ ra khỏi sư môn, hắn liền không có dùng qua đao đồn cùi cường độ cao như vậy !

Đĩ nhiên, thu hoạch cũng tương đối không nhỏ. Trừ một đồng lớn Vân vụ trúc ở ngoài, đồn cùi cấp bậc tăng lên tới cấp 38. Bây giờ chém nữa cây trúc, đã là tương đối quen việc dễ làm rồi.

Lâm Mộc Sâm thở dài ra một hơi, đi lên phía trước, giờ lên đao đồn cùi, liền hướng một cây bạch ngọc trúc bỏ tới nhỏ nhất.

“Bà nó !”

Đao đồn cùi ngay khi chém lên cây trúc, Lâm Mộc Sâm khé mắt đột nhiên thoáng qua một đạo bạch tuyến. Lâm Mộc Sâm lập tức dừng tay né tránh, xoay người một cách ưu mỹ tạo thể thiết bản kiêu không có tránh thoát khỏi !

Đạo bạch tuyến kia ở giữa không trung lượn một cái, một ngum cắn lên cánh tay Lâm Mộc Sâm. Nhất thời Lâm Mộc Sâm sắc mặt xám ngắt, trên đỉnh đầu vòi máu một cái tiếp một cái bắt đầu phọt ra. Lâm Mộc Sâm vội vàng lui về phía sau né tránh đạo bạch tuyến kia tiếp sau công kích, một loạt mũi tên loạn xạ đem bức rồi. Đợi đến hắn ổn định thân hình lại ngó qua, kia chính là một con rắn như bạch ngọc, to bằng ngón tay.

“Bà nó, chỗ này lại còn có bầy”

Lâm Mộc Sâm hít một hơi, liếc mắt nhìn cây máu của mình. Sau đó, không đợi hấn phản ứng kịp, người liền hóa quang đi.

Độc chết ! Đơn giản hai động tác, Lâm Mộc Sâm liền bị con rắn kia độc chết rồi !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55 : Tình tiết cầu huyết

Từ Định sơn thành sống lại Lâm Mộc Sâm một đường phát điên bay về phía rừng trúc. Bản đồ trong tay hấn đã mở ra, vị trí của rừng trúc vô cùng rõ ràng.

Trong nửa giờ lộ trình, Lâm Mộc Sâm cũng không biết giết bao nhiêu quái vật cản đường. Lưu tinh truy nguyệt Tán xạ tiền Liên châu tiền tựa như không cản tiền vung loạn, thật là gặp đến vật còn sống chính là mấy tên ném qua. Chờ hấn vọt tới bên ngoài rừng trúc vừa nhìn, công đức của mình cu nhiên còn rút mấy điểm rồi, sợ là có người chơi xen lẫn trong đám quái, sợ ý một chút liền bị hấn chung quái cùng nhau diệt.

Lâm Mộc Sâm cũng không quan tâm đau lòng, một hơi liền vọt tới trong rừng trúc. Để cho hấn vui mừng là, cây trúc bị hấn chém đứt cũng không có lần nữa hiện mới ra tới. Nếu không, hấn thật sẽ phải khóc. Ba giờ đồn củi a ! Đao đồn củi độ bền đều muốn chém thành 0 rồi !

Lần nữa tiến vào đến trung tâm rừng trúc, Thoại Mai Đường đang ngồi tại nơi đó, dưới bàn chân ngổn ngang một đống lớn bao bì linh thực.

“Ngươi coi như trở lại rồi, nhìn, con rắn kia ta cũng không động, đều giữ lại cho ngươi đâu !”

Thoại Mai Đường trong miệng nhồm nhoàm, có thể thấy được nàng trong khoảng thời gian này thật sự không có nhàn rồi, mặc dù chỉ là miệng không có nhàn rồi

Lâm Mộc Sâm ánh mắt đỏ bừng nhìn mấy cây bạch ngọc trúc kia : “Nó đâu rồi ? Ta sẽ không giết nó, khắc khắc khắc, ta sẽ nhường nó cảm nhận được thứ càng kinh khủng”

Thanh âm của Lâm Mộc Sâm để cho Thoại Mai Đường cũng rung mình một cái. Bất quá điều này cũng không trách Lâm Mộc Sâm, từ lúc tiến vào trò chơi đến giờ hấn cũng chưa từng ăn thua thiệt lớn như vậy. Đối mặt Càn khôn thần điện nhiều người chơi như vậy hấn gượng qua rồi, đối mặt vô số thiên ma hấn gượng qua rồi, đối mặt Boss thiên ma hấn gượng qua rồi, đối mặt Cự linh thiên ma cái thứ hết cách đó hấn cũng gượng qua rồi ! thậm chí liền tại Côn Lôn này, dưới tình huống mặt trước có người chơi chặn đường mặt sau có Boss đang truy sát, hấn cũng gượng qua rồi ! Kết quả bốp, ngay tại thời điểm sắp đạt tới mục đích, bị ám toán rồi !

Như vậy coi như Lâm Mộc Sâm năng lực tâm lý chịu đựng mạnh mẽ, nhưng phàm hơi kém một chút, tâm lý biến thái bắt đầu ngoài đường phố giết người trả thù xã hội cũng có khả năng.

Nói tóm lại, Lâm Mộc Sâm không tính toán cứ như vậy thật đơn giản giết chết con bạch xà này. Giết chết nó đảo mắt nó lại trở về hiện mới, nào có chuyện tốt tiện nghi như vậy ? Từ nay về sau, ngươi cũng đừng nghĩ tới loại cuộc sống sung sướng này nữa rồi !

Lâm Mộc Sâm cười gằn từ trong túi đồ móc ra hai món đồ vật. Một lồng cơ quan thú, một cái bẫy cơ quan.

Hai cái đồ chơi này đều là sản phẩm cơ quan thuật, công dụng cái trước là nhốt một quái vật thuộc loại yêu thú, cái sau lại là thủ đoạn bắt lại quái vật loại

yêu thú. Đơn giản mà nói, hai cái đồ chơi này chính là dùng bắt sùng vật.

Trong - Ngự kiếm tiêu dao -, điều khiển yêu thú đồ chơi này ai cũng có thể, mấu chốt là phải bắt được một con yêu thú dùng được. Mà muốn bắt đến yêu thú dùng được, các loại công cụ tất không thể thiếu. Mà công cụ này cũng không phải là đồ chơi đặc thù gì, cơ quan thuật có thể tạo, đoán tạo có thể tạo, thậm chí may vá cũng có thể tạo.

Loại vật này Lâm Mộc Sâm là chế tạo phó sản phẩm để luyện kỹ năng cơ quan thuật mà làm ra tới, cần tài liệu nhiều, tăng điểm kỹ năng ít, không tính là cái đồ gì giá trị rất cao. Cho nên Lâm Mộc Sâm sau khi làm hai cái, liền chuyển làm những vật khác rồi.

Không nghĩ tới, đồ chơi này hôm nay lại có chỗ dùng.

Muốn bắt yêu thú, đầu tiên cần chính là đem sinh mạng của yêu thú đánh tới 10% trở xuống. Điều này đối với Lâm Mộc Sâm không phải là vấn đề khó khăn gì, hần chủ yếu suy tính là, chờ lập tức đem đồ chơi này làm chết là tốt rồi.

Hai ba phát tên bắn qua, sinh mạng của Bạch ngọc xà tà tà giảm xuống. Đợi đến khi chỉ còn dư một tia, Lâm Mộc Sâm liền đem bày cơ quan ném tới.

Cái gì ? Người hỏi dùng bày làm sao bắt được xà ? Không sai, mọi người đều biết thân rắn là hình trụ tròn, trong đó cũng không có thứ gì có thể động trúng bày. Nhưng các người phải biết, đây là trò chơi, Chức Nữ nói thế nào nó là có thể như thế này

Cho nên, cũng không lâu lắm, Lâm Mộc Sâm liền đem con bạch xà này bắt được trong tay, nhét vào trong lòng cơ quan thú.

Con Bạch ngọc xà này cũng không phải là Boss, chẳng qua là tinh anh quái vật so quái vật bình thường mạnh một chút. Mà tổn thương của nó cái gì cũng không cao, duy nhất cảm cho ra tay chính là kỹ năng hạ độc kia. Người chơi của giai đoạn hiện nay, trúng độc hần phải chết, cứu cũng không kịp. Chỉ bắt quá kỹ năng rắn độc này phải một giờ mới có thể dùng một lần, sau khi dùng qua nó chính là củi mục rồi

Muốn chơi ngự thú, cần phải có kỹ năng đạo thư tương ứng. Lâm Mộc Sâm bây giờ tự nhiên không có đồ chơi này, cho nên hần liền đem lòng cơ quan thú nhét vào trong túi đồ, hướng trong tay phun nước miếng, lại xóc lên đao đồn củi.

“Ha, công nhân chúng ta có lực lượng”

Công nhân đồn củi Lâm Mộc Sâm, lại bắt đầu khổ công đồn củi. Bạch ngọc trúc là cái gì ? Là cây trúc so với lục ngọc trúc cao hơn cấp bậc. Muốn chặt xuống tới, tự nhiên phải phí công phu so với chặt lục ngọc trúc còn phải càng nhiều hơn

Một giờ trôi qua, Lâm Mộc Sâm không chỉ có đem cây thô nhất kia bỏ xuống, ngay cả mấy cây gầy hơn bên cạnh cũng không bỏ qua cho. Bà nó, bảo người âm ta ! Nhìn đống cây trúc kia, Lâm Mộc Sâm hưng hăng phun nước miếng.

Chuyện kể tiếp rất đơn giản, hai người rồi đi rừng trúc, bay trở về Định sơn thành. Hai người đều có thu hoạch riêng, vì vậy quyết định ở chỗ này chia tay.

“Hi hi, Tùng Bách Ngô Đồng, sau này nhớ không có việc gì tới xem ta một chút nha. Trải qua hôm nay, ta thừa nhận người không phải là người xấu”
Thoại Mai Đường tâm tình rất khoái trá, “Nhưng ta cũng khẳng định, người cũng không phải vật gì tốt !”

Lâm Mộc Sâm liếc mắt nhìn Thoại Mai Đường : “Như nhau như nhau !”

Cô nàng này mắng chửi hung hãn lần kia đoán chừng mình là không thể quên được

Vỗ tờ thổ địa thần phù, Lâm Mộc Sâm trở lại thành Lạc Dương. Cũng không dừng lại chạy tới Đại từ bi tự, Lâm Mộc Sâm lấy ra một cây bạch ngọc trúc nhỏ nhất, giao cho Tuệ Trí.

Tuệ Trí gật đầu mỉm cười : “Không tệ, nhanh như vậy liền đem bạch ngọc trúc lấy trở lại, như vậy, chuyện người trộm cắp lục ngọc trúc của Đại từ bi tự chúng ta, liền coi như xóa bỏ rồi !”

Lâm Mộc Sâm đảo cặp mắt trắng dã. Sớm biết muốn rút một cấp, người có cho ta tiền ta cũng không đi ! Ặc cũng không thể nói như vậy, nếu là cho cỡ ngàn lượng vàng mà nói

Nói tóm lại, Lâm Mộc Sâm nhiệm vụ này coi như là hoàn thành. Hệ thống cũng không có quá bạc đãi hắn, cho hắn không ít kinh nghiệm cùng tiền vàng linh thạch. Nhưng tương đối, kinh nghiệm của một cấp rưỡi kia thật sự quá làm hắn đau lòng rồi

“Như vậy, liền để cho ta đem chuyện năm đó nói cho người biết.” Tuệ Trí nhìn Lâm Mộc Sâm, lên tiếng. “Chuyện năm đó chúng ta cũng không rõ lắm, vốn là Mặc Xuyên cùng Minh Tâm là bằng hữu cực tốt, không biết vì sao ngày đó đột nhiên hai người tranh chấp. Cảnh tranh chấp không có ai thấy, nhưng từ các loại tung tích trước kia đến xem, nguyên nhân phải là một nữ nhân của Ngọc khuyết tiên cung tên là Tần Mộng Nhiên.”

Lâm Mộc Sâm lập tức dựng lên lỗ tai. Bất quá a ! Đây chính là bất quá ! NPC của trò chơi này có thể giới của mình, không chỉ đơn giản là bối cảnh trò chơi mà thôi. Chúc Nữ đây chính là máy vi tính dùng để thôi diễn tình cầu đã được cải tạo, tùy tiện biên chút kịch bản, đồ chơi kia liền so với cái gì kịch truyền hình điện ảnh các loại cho lực hơn nhiều !

“Tần Mộng Nhiên là hai người bọn họ lúc du lịch Thần Châu gặp gỡ, sau đó quan hệ từ từ thân mật. Nhưng cũng vì vậy, quan hệ của Mặc Xuyên cùng Minh Tâm bắt đầu chẳng hòa hợp rồi”

Lâm Mộc Sâm ngồi ngay đó đang uống trà, hiện tại nghe lời của Tuệ Trí, một hớp liền đem trà trong miệng phun ra ngoài.

“Chẳng lẽ là tình sát ?” Lâm Mộc Sâm hai mắt sáng lên. Không sai sao, hắn là dạng như vậy ! Hai đệ tử của danh môn đại phái bởi vì một nữ đệ tử của danh môn đại phái khác trở mặt thành thù đây là tình tiết nhiều cầu huyết biết mấy a !

“A di đà Phật !” Tuệ Trí cúi đầu miệng tụng Phật hiệu, “Lúc này chân tướng ta người đều không rõ ràng, tự nhiên không nên suy đoán lung tung. Bất quá, người nếu như tìm được Tần Mộng Nhiên, nói không chừng có thể được đến tin tức của Mặc Xuyên.”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56 : Tự mình yêu mình

“Tần Mộng Nhiên kia ở đâu chứ ?” Lâm Mộc Sâm không kịp chờ đợi hỏi.

Tuệ Trí mặt mỉm cười : “Côn Lôn, Ngọc khuyết tiên cung.”

Lâm Mộc Sâm lại phun một ngụm trà ra ngoài, bà nó a, ta mới từ Côn Lôn trở về, người lại muốn ta quay lại Côn Lôn ! Tần Mộng Nhiên kia không phải là dây dưa giữa Mặc Xuyên và Minh Tâm sao ? Minh Tâm chết rồi, Mặc Xuyên trốn tránh, nàng làm sao vẫn còn tại Ngọc khuyết tiên cung ?

Tuệ Trí như cũ mỉm cười : “Mặc dù chúng ta suy đoán chuyện này cùng Tần Mộng Nhiên có quan hệ, nhưng lại không có bất kỳ chứng cứ nào, có thể đem nàng như thế nào ? Sau khi chuyện phát sinh sau, Tần Mộng Nhiên lập tức trở về đến Ngọc khuyết tiên cung, cũng không có ra khỏi cửa nữa, một lòng tu luyện. Nàng không muốn mở miệng, chúng ta ai cũng không có biện pháp.”

Lâm Mộc Sâm chỉ có thể học máu lại học máu, vì cái chuyện xấu này mà gây nên, nhìn bộ dáng Tần Mộng Nhiên kia coi như là bị tình cảm bản khoãn làm cho tâm như tro tàn rồi, từ trong miệng nàng hỏi về chân tướng của chuyện ? Vậy phải tìm bác sĩ tâm lý !

Lâm Mộc Sâm nhìn Tuệ Trí, trong ánh mắt ôm một tia hy vọng : “Chuyện đó, cũng chưa có đầu mối gì khác ? Không đi tìm Tần Mộng Nhiên không thể được sao ?”

Tuệ Trí thờ dài : “Nếu như có đầu mối khác, Đại từ bi tự chúng ta sẽ còn nhẫn nại nhiều năm như vậy ? Đi, đi hỏi một chút Tàn Mộng Nhiên kia, năm đó rốt cuộc xảy ra chuyện gì rồi !”

Lâm Mộc Sâm khóc không ra nước mắt, chỉ có thể chạy đến phố buôn bán mua thêm tờ Côn Lôn thổ địa thần phù vổ một cái, người liền lại xuất hiện ở Định sơn thành.

Ngọc khuyết tiên cung ở chỗ nào Lâm Mộc Sâm còn biết, nhưng hắn không cảm thấy mình tới cửa như vậy liền có thể thuận lợi gặp Tàn Mộng Nhiên. Như vậy cũng chỉ tìm xong một tay trong rồi vì vậy Lâm Mộc Sâm cho Thoại Mai Đường phát tin tức.

“Hi, đang ở đâu đấy ?”

Thoại Mai Đường đáp lại : “Thế nào, một ngày không thấy như cách ba thu a, lúc này mới tách ra một hồi ?”

Lâm Mộc Sâm : “Chuyện đó, không phải là cảm thấy chúng ta có tình nghĩa chiến tranh vĩ đại sao, hẳn nên thường thăm hỏi nhau.”

Thoại Mai Đường : “A ? Vậy ngươi thật đúng là người trọng tình nghĩa. Ta bây giờ đang tại sư môn đây, cảm giác rất tốt, tương đối vui vẻ, cứ như vậy.”

Lâm Mộc Sâm không nói : “Kỳ thực đâu, ta cảm thấy ta hẳn nên ghé thăm ngươi một chút”

Thoại Mai Đường kinh ngạc : “Ngươi không phải là trở về Lạc Dương rồi sao ? Nhanh như vậy chạy về tới thăm ta ? Thật coi trọng tỷ tỷ ta rồi ? Ta cho ngươi biết nha, muốn làm bạn trai của ta, nhất định phải gọi liền đến đuổi liền đi, lúc cần ngươi đây ngươi phải lập tức xuất hiện ở trước mặt của ta, lúc chán ghét ngươi rồi ngươi cần biến mất ngay lập tức”

Lâm Mộc Sâm cả người mồ hôi lạnh : “Đại tỷ, đừng hiểu lầm, ta thật không có cái ý nghĩ này nói thật đi, ta bây giờ trên đầu có cái nhiệm vụ, cần đến Ngọc khuyết tiên cung tìm một nữ nhân gọi Tàn Mộng Nhiên.”

Lần này, qua nửa ngày Thoại Mai Đường mới trả lời : “Ta liền nói thôi, ngươi thế nào đột nhiên lại chạy về tới tìm ta. Tàn Mộng Nhiên người này ta biết, là một NPC trong Ngọc khuyết tiên cung, nghe nói là đại sư tỷ của nhị đại đệ tử, không thu đồ đệ, nhưng thường sẽ ban bố một ít nhiệm vụ nhỏ. Bất quá dẫn ngươi đi vào là một vấn đề a”

Lâm Mộc Sâm lập tức tỏ thái độ : “Ta thật biết điều, bảo đảm không gây chuyện.”

Thoại Mai Đường hỏi đáp : “Không phải sợ ngươi gây chuyện, chẳng qua là Ngọc khuyết tiên cung có quy tắc, nếu như không có chuyện trọng đại, là không cho phép phái nam tiến vào. Việc này thật rất khó làm”

Lâm Mộc Sâm nhất thời thần thờ. Để cho ta đi một địa phương cấm tiết phái nam tiến vào tìm một nữ nhân ? Nhiệm vụ này độ khó thật lòng không thành vấn đề sao ? Ngọc khuyết tiên cung a, đó là cùng Mặc môn, Đại từ bi tự sánh vai đại môn phái, tùy tiện hai NPC trông cửa cũng có thể dễ dàng đem mình bóp chết ! Dĩ nhiên, hẳn cũng không có khả năng thành thực mặc cho người ta bóp

“Biện pháp ta ngược lại có một,” dòng tin tức tiếp theo của Thoại Mai Đường đã tới, “chỉ bất quá muốn ngươi bỏ ra một chút hy sinh. Nói vậy nhiệm vụ này rất trọng yếu nha ? Ngươi chắc là sẽ không ngại một chút hy sinh đi ?”

Lâm Mộc Sâm đột nhiên có dự cảm xấu : “Chuyện hy sinh này là làm sao ? Roi kinh nghiệm hay là muốn tiêu tiền ? Nếu như hy sinh không phải quá lớn mà nói”

Thoại Mai Đường dòng tin tức tiếp theo rất nhanh đến, mà Lâm Mộc Sâm không khỏi cảm thấy, cái tin tức này tựa hồ rất khoái trá : “Đều không phải ! Yên tâm, sẽ không để cho ngươi tổn thất cái gì. Tinh huống cụ thể, còn là gặp mặt bàn lại !”

Hai mươi phút sau, Lâm Mộc Sâm ở trong một trấn nhỏ bên ngoài Ngọc khuyết tiên cung gặp được Thoại Mai Đường, đồng thời còn có một nữ người

chơi khác.

“Đây là bằng hữu ta, Nùng Trang Đạm Mạt.” Thoại Mai Đường giới thiệu nữ người chơi kia, sau đó quay đầu : “Tùng Bách Ngô Đồng, miễn cưỡng coi như bằng hữu. Tốt lắm, kể tiếp liền nhờ vào ngươi rồi.”

Lâm Mộc Sâm rất mờ mịt, làm sao liền dựa vào nàng rồi ?

Nùng Trang Đạm Mạt là một nữ người chơi thoát nhìn rất thanh tú, nhìn ra được nàng đối với tướng mạo cơ hồ không có một chút sửa đổi, hơn nữa tựa hồ có chút không sửa lại đẹp. Sau khi thấy được Lâm Mộc Sâm, ánh mắt của nàng lập tức sáng lên.

“Mặt mũi này không tệ, mặc dù hơi có chút cương trực, nhưng có thể dùng bóng mờ tới để cho nó trở nên nhu hòa. Ánh mắt rất tốt, chỉ cần đem lông mày khéo léo làm nhạt một chút”

Nhìn Nùng Trang Đạm Mạt kia hơi có chút biểu lộ thần kinh, Lâm Mộc Sâm rợn cả tóc gáy : “Đây là muốn làm gì ?”

Thoại Mai Đường cười híp mắt : “Rất đơn giản, Ngọc khuyết tiên cung không để cho nam nhân đi vào, vậy để cho ngươi biến thành nữ nhân không phải được sao ?”

Lâm Mộc Sâm lập tức cả người rùng mình một cái : “Không phải chứ, trò chơi này cũng có - Quý hoa bảo điển - ? Không được không được, nghe nói ở trong trò chơi cắt mắt, trong thực tế tâm lý cũng sẽ chịu ảnh hưởng”

Thoại Mai Đường cười đập hấn một cái : “Chớ nói nhảm thế ! Là hóa trang ! Nếu như ngươi nguyện ý, cũng có thể gọi nó dịch dung. Nùng Trang Đạm Mạt là một thợ trang điểm, ở trong trò chơi lần tới lộn lúi kết quả may mắn học cái thuật dịch dung. Lấy tướng mạo của ngươi, đem ngươi biến thành nữ nhân cũng không khó, chỉ bất quá sẽ hơi xấu xí chút thôi”

Lâm Mộc Sâm kháng nghị : “Ê ê, cái gì gọi là xấu xí, mặt của ta trung tính như vậy, coi như giả mạo nữ sinh đi tham gia chọn người mẫu cũng không có vấn đề gì, nói không chừng còn có thể cầm đệ nhất danh gì đó đâu !”

Thoại Mai Đường còn chưa lên tiếng, Nùng Trang Đạm Mạt ngược lại lên tiếng : “Giả mạo nữ sinh đoán chừng không được, nhưng lấy thân phận nương nương xuất đạo ngược lại có khả năng cao.”

Lâm Mộc Sâm nghẹn một hơi không kịp thở, Thoại Mai Đường bên kia đã sớm cười nghiêng ngả rồi. Sau khi hít sâu hai cái thật dài, Lâm Mộc Sâm vỗ xuống bả vai Nùng Trang Đạm Mạt : “Sau này ta giới thiệu cho ngươi một tên càng giống như nương nương, để cho ngươi trang điểm, chân nương cũng thỏa đáng !”

Nùng Trang Đạm Mạt ánh mắt lại sáng lên : “Thật chứ ? Vậy ngươi ngày đó cần phải đem hấn mang đến cho ta nhìn một chút. Nếu như là thật, hai người các ngươi hoàn toàn có thể làm một đôi tổ hợp sao !”

.....

Hơn nửa canh giờ trôi qua, Lâm Mộc Sâm bộ mặt cứng ngắc trong lòng thống khổ ngồi ở trên ghế, Nùng Trang Đạm Mạt ở bên cạnh hấn bận rộn tới lui.

Hấn giữ vững một cái tư thế này bất động nửa canh giờ, cảm giác thân thể mình đều cứng ngắc rồi. Vì vậy hấn liền phát tin tức cho Thoại Mai Đường oán trách : “Ta nói, đây là tiên hiệp trò chơi a, làm sao liền tìm ra tới cái thuật dịch dung ? Chẳng lẽ là không thể tìm cái pháp thuật có thể sửa đổi dung mạo gì đó sao ?”

Thoại Mai Đường đang tại một bên cắn hạt dưa xem náo nhiệt, cũng không lâu lắm liền hồi đáp tin tức : “Loại pháp thuật đó cũng có, nhưng ngươi cũng biết đây là tiên hiệp trò chơi a đồng chí, mấy tên NPC trong môn phái kia sẽ không nhìn ra ? Thuật dịch dung thì hay hơn nhiều, không có dấu vết pháp thuật, tất cả đều là thủ đoạn hóa trang, chỉ cần ngươi không lộ ra sơ hở liền không thành vấn đề.”

Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể thở dài. Không có biện pháp, ai bảo mình nhận cái nhiệm vụ buồn chán như vậy, người ta chịu giúp một tay, mình cảm kích còn không kịp, có thể nói cái gì đâu ?

Lại hơn nửa canh giờ sau, Nàng Trang Đạm Mạt rút cục vỗ tay một cái : “Tốt lắm, không sai biệt lắm. Trong trò chơi tài liệu không đủ, nếu không còn có thể làm được càng tinh tế một chút.”

Thoại Mai Đường vứt bỏ vỏ hạt dưa trong tay bu lại, nhìn mặt của Lâm Mộc Sâm chặc chặc than thở : “Chu choa ! Nếu như không phải chúng ta trước kia đã quen biết, ngại như vậy đi tới trước mặt của ta, ta thật nhìn không ra ngại là một gã nam !”

Lâm Mộc Sâm cũng nhận lấy một tấm gương đồng Nàng Trang Đạm Mạt đưa tới, nhìn mình một cái, lập tức kinh ngạc.

Bà nó ! Đây còn là ta sao ! Nếu như là tại lúc một mình tự soi gương, bản thân ta cũng phải yêu chính mình rồi !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57 : Thê thảm bị vây xem

Lâm Mộc Sâm bản thân đáng đáp thanh tú, nhưng cũng chỉ là thanh tú mà thôi. Lúc tiến vào trò chơi hơi làm sửa đổi, để cho bộ mặt nhiều đẹp trai một chút, nhưng tổng thể mà nói, còn là một đại lão già.

Nhưng trải qua Nàng Trang Đạm Mạt một phen trang điểm, như vậy thoát ra chính là một trung hình mỹ nữ a !

Lâm Mộc Sâm mình cũng không nghĩ tới, mình nguyên bản còn có thiên phú như thế ! Nhìn gương mặt xinh đẹp còn mang chút anh thư kia, thật là càng xem càng mê muội. Bất quá xoay đầu lại vừa nghĩ, người nọ là mình ! Mình đối với mình phát xuân đây là loại sở thích gì ? Nhất thời run rẩy rùng mình một cái, thanh tỉnh lại.

Thoại Mai Đường chặc chặc khen ngợi, mà Nàng Trang Đạm Mạt trên mặt cũng hiện ra nhàn nhạt đắc ý. Nữ hài tử này nhìn qua lãnh lãnh đạm đạm, nhưng duy chỉ có đối với kỹ thuật nắm chắc này của mình, tựa hồ rất lấy làm tự hào.

“Mặt coi như làm xong, y phục này nhưng làm sao bây giờ ?” Lâm Mộc Sâm vẫn có chút rầu rĩ.

Trong trò chơi này, trang bị không phân biệt nam nữ, ai cũng có thể mặc. Nhưng mặc đến trên người liền không giống nhau rồi, kiểu dáng nam nữ đó là tương đối bất đồng, liếc mắt liền nhìn cho ra tới. Dịch dung đồ chơi này dụ dỗ qua được người chơi, dụ dỗ qua được NPC, ngại còn dụ dỗ qua được hệ thống ? Cho nên coi như mặt ngại lại quyến rũ lại xinh đẹp giống nữ nhân còn hơn nữ nhân, trang bị mặc trên người còn là một dạng, nên là đồ nam chính là đồ nam.

Chẳng lẽ dựa vào một khuôn mặt nữ nhân xuyên một thân trang bị phái nam liền có thể tránh thoát ánh mắt của NPC ? Nhờ cậy, Chức Nữ làm sao có thể sẽ cho phép loại chuyện kém cỏi này phát sinh ?

Cho nên, đây cũng là cái vấn đề không thể không giải quyết.

Thoại Mai Đường che miệng cười trộm : “Không thành vấn đề, ta đã sớm chuẩn bị xong, cho ngại cái này !”

Lâm Mộc Sâm nhận lấy một bộ y phục đủ màu sắc Thoại Mai Đường móc ra từ trong túi đồ, trên mặt tràn đầy nghi ngờ : “Y phục này rất hoa lệ, nhưng mặc đến trên người ta chỉ sợ cũng không được đợi đã, đây là món pháp bảo ?”

Huyền hình thái y : chanh phẩm pháp bảo. Sau khi trang bị lên, có thể ngẫu nhiên lựa chọn quần áo màu sắc rực rỡ đủ loại hình dáng làm thành dáng ngoài ăn mặc.

Pháp bảo này đối với thực lực tăng lên có thể nói là một chút tác dụng đều không có, hoàn toàn chính là cầm tới dùng để khoe mẽ thấy đồ chơi này, Lâm Mộc Sâm chợt hiểu ra : “Trang bị lên cái này thì có thể làm cho quần biến thành váy ? Không thành vấn đề sao ? Không phải nói NPC cũng nhìn ra được pháp lực ba động sao ?”

Thoại Mai Đường kinh bị nhìn hấn một cái : “Trên mặt có pháp lực ba động vậy khẳng định là có vấn đề, trên y phục có cũng không nhất định rồi. Cô bé nào không thích ăn mặc thật xinh đẹp ? Nói cho người biết, pháp bảo này rất quý báu, đến lúc đó dùng xong rồi phải trả ta !”

Lâm Mộc Sâm tự giễu, dung mạo mình đây biến thành nữ, làm sao thông minh lại giảm xuống ? Chẳng lẽ trong truyền thuyết ngực lớn nhưng không có đầu óc quả nhiên là sự thật không đúng ! Mặt của mình thay đổi, vóc người lại không thay đổi !

Nói tóm lại, Lâm Mộc Sâm trang bị lên Huyền hình thái y, một bộ váy dài lục sa lập tức xuất hiện ở trên người của hắn. Trang bị cái gì cũng không tiện, nhưng cả người đã hoàn toàn biến thành một mỹ nữ. Coi như là đem Phong Linh Thảo, Ngọc Thụ Lâm Phong bọn họ chộp tới, hoặc là đem bạn học cũ của hắn chộp tới, thậm chí là đem cha mẹ của hắn chộp tới, cũng hoàn toàn sẽ không nhận ra cô nương này nguyên lai là bằng hữu - bạn học - con trai của mình.

“Thành công lớn !”

Thoại Mai Đường cùng Nùng Trang Đạm Mạt vỗ tay lên trời một cái, biểu lộ vô cùng hưng phấn. Vì vậy Lâm Mộc Sâm lại bắt đầu có dự cảm không hay rồi, đồ chơi này, làm sao giống như là đang đùa ta đâu

Kế tiếp, Nùng Trang Đạm Mạt lại làm tóc cho Lâm Mộc Sâm, để cho mái tóc này thoát nhìn ít nhiều có chút hơi thờ phách nữ. Dù sao đây là trò chơi, mà không thật sự là cổ đại, phái nữ tóc ngắn còn có một chút. Sau khi đem tất cả chỗ sơ hở cũng đền bù xong, ba người liền lên đường hướng tới Ngọc khuyết tiên cung.

“Thanh âm của người còn là một sơ hở, chúng ta bây giờ không có pháp thuật hoặc là pháp bảo sửa đổi thanh âm. Đến lúc đó người nói ít lời một chút là được ít nhất ở trước khi gặp được Tàn Mộng Nhiên, chớ bại lộ thân phận, chuyện này còn kém không nhiều lắm.”

Lâm Mộc Sâm cũng biết giọng mình là vấn đề lớn nhất hiện giờ, cổ họng nhỏ như thế nào đi nữa cũng không thể giống như nữ nhân, đồ chơi này không có trải qua chuyên nghiệp huấn luyện thực tế quá khó khăn. So sánh lên đến, dáng người động tác kém một chút, vấn đề cũng không lớn. Hiện đại phái nữ, tư thế giống như nam nhân hơi bị nhiều.

Ba người rời xuống cửa Ngọc khuyết tiên cung, từ Thoại Mai Đường cùng Nùng Trang Đạm Mạt mang theo, Lâm Mộc Sâm hướng bên trong Ngọc khuyết tiên cung đi tới.

Ngọc khuyết tiên cung dựa núi mà xây, sau đầu sơn môn chính là bậc thang thật dài. Cùng Mặc môn tùy tiện bay loạn bất đồng, Ngọc khuyết tiên cung này quy củ tương đối nghiêm, không cho phép trực tiếp phi hành tiến vào Ngọc khuyết tiên cung, ở bên trong tiên cung phi hành càng phải sát mặt đất, hơn nữa tốc độ không thể quá nhanh. Dĩ nhiên, đây là Ngọc khuyết tiên cung một loại biện pháp bảo vệ nữ đệ tử, nếu không quy củ không cho phép nam đệ tử tiến vào liền trở thành sắt vụn ve chai rồi.

Lâm Mộc Sâm đi tại trung gian Thoại Mai Đường cùng Nùng Trang Đạm Mạt, hướng chỗ ở của Tàn Mộng Nhiên đi tới. Bên trong Ngọc khuyết tiên cung này quả nhiên khí thế bằng bạc, chỉ bất quá khắp nơi đều mang một tia hơi thờ nữ tính. Mà ở trên đường, càng là có không ít NPC phái nữ cùng nữ người chơi đi tới đi lui.

Có câu nói làm chuyện khuất tất tổng sẽ trong lòng có quỷ, Lâm Mộc Sâm chính là như thế. Mặc dù nói chuyện này không tính là ra sao khuất tất, nhưng đồ chơi này cũng không phải chuyện gì đáng giá kiêu ngạo. Cho nên ở trên nửa đường, hắn luôn cảm thấy chung quanh mấy nữ người chơi kia đều đang hữu ý vô ý nhìn mình, có người thậm chí còn sẽ kéo bạn gái che miệng cười trộm.

Vừa mới bắt đầu Lâm Mộc Sâm còn tưởng rằng đây là ảo giác của mình, nhưng càng hướng bên trong đi, nữ người chơi như vậy thì càng nhiều, có người thậm chí còn đi theo sau ba người, vừa nhìn vừa cười.

Vì vậy Lâm Mộc Sâm rốt cục nhận ra được không đúng, tiện tay phát cho Thoại Mai Đường một cái tin : “Chuyện gì xảy ra ? Ta làm sao cảm giác mấy

người chơi này đang tại sở thú xem khỉ ?”

Thoại Mai Đường hồi đáp rất nhanh đã tới rồi : “Ngượng ngùng, chuyện đó, ngại biết, bang hội của ta vào là một bang hội phái nữ, có thật nhiều bang chúng đều là Ngọc khuyết tiên cung xuất thân. Lúc ta tìm Nùng Trang Đạm Mạt bị những người khác phát hiện, liền hỏi ta một cái muốn làm gì”

“Sau đó ngại đã nói ra hết có đúng hay không ?” Lâm Mộc Sâm sắc mặt tái xanh cắn răng nghiêng lợi. Bà nó, lão tử bây giờ biến thành một trò cười cho toàn bang hội rồi ! Thoại Mai Đường ở công hội nào ? Vạn thụ vô cương ! Vạn thụ vô cương là một công hội như thế nào ? Công hội toàn phái nữ ! Mà ở trong chút phái nữ này, còn có tương đối một bộ phận là hủ nữ

Lão tử lần này có thể tính là thật nổi danh rồi, còn là tại bên trong công hội phái nữ nổi danh Lâm Mộc Sâm che mặt. Bà nó, bị đám hủ nữ này để mất tới, lão tử coi như nhảy vào trong Hoàng hải cũng tẩy không sạch rồi

Thoại Mai Đường bên kia một bộ không nhịn được nữa còn phải giữ vững bộ dáng nghiêm túc, Nùng Trang Đạm Mạt ngược lại cũng không có quá lớn phản ứng. Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái cũng coi như phá nhà phá đến cùng rồi, coi quần chúng vây xem bên cạnh như không, ánh mắt thẳng tắp hướng về phía trước. Nhưng loại thể nghiệm này dù sao cũng là hấn cho tới bây giờ không có trải qua, cho nên tư thế đi bộ của hấn cũng bắt đầu không được bình thường. Dĩ nhiên, điều này lại dẫn tới phía sau liên tiếp chuỗi tiếng cười.

Cũng may con đường này, cuối cùng còn có cuối. Lại một lát sau, ba người cuối cùng đi tới chỗ ở Tàn Mộng Nhiên.

Quần chúng vây xem coi như có chút tư chất, không có vọt vào phá hư nhiệm vụ của Lâm Mộc Sâm. Ba người sau khi tiến vào phòng, hấn cuối cùng xem như thở phào nhẹ nhõm. Bị người vây xem không phải chưa từng trải qua, thế nhưng đều là thời điểm đánh Boss xuất danh tiếng, như thế này làm một nguy nương bị vây xem cái này *** đều là chuyện gì a !

Thoại Mai Đường sau khi tiến vào căn phòng này, lập tức nhún nha nhún nhảy chạy tới trước mặt NPC đang ngồi trước bàn đọc sách, cao hứng nói : “Tần tỷ tỷ, ta lại tới xem ngại rồi !”

NPC phái nữ Tàn Mộng Nhiên kia lớn lên tương đối xinh đẹp, dĩ nhiên, không phải là hồng nhan làm sao trở thành họa thủy được gặp được Thoại Mai Đường, Tàn Mộng Nhiên nhất thời trước mặt sáng lên, đem sách ném một cái đã bắt lấy tay của Thoại Mai Đường : “Ồi chào, đây không phải là Thoại Mai sao, lại tới xem tỷ tỷ rồi ? Như thế nào, lần này cho tỷ tỷ mang đến vật gì tốt ?”

Lâm Mộc Sâm ở một bên trong gió nhếch nhác. Đồ chơi này, thấy thế nào cũng không giống như người bị tình tổn thương thâm khuê oán nữ a ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58 : Đại tỷ gỡ rồi

Tàn Mộng Nhiên cùng Thoại Mai Đường nói đùa một hồi, quay đầu liếc mắt nhìn Lâm Mộc Sâm, mở miệng cười nói : “Vị Nùng Trang Đạm Mạt kia ta biết, vậy vị này là ai ? Bằng hữu ngại mới kết giao đến sao ?”

Thoại Mai Đường cười xấu xa : “Ừ, là bằng hữu ta mới kết giao đến. Bởi vì nghe nói hấn có chuyện tìm ngại, tùy ý ta liền đem hấn mang tới.”

Mọi người nói là Hán ngữ, Tàn Mộng Nhiên tự nhiên nghe không ra “hấn” cùng “nàng” khác nhau : “Nha ? Tìm ta có việc ? Cái này thật là kỳ quái rồi, nhìn vị cô nương này không phải người của Ngọc khuyết tiên cung chúng ta, ta đã mấy chục năm không có rồi đi Ngọc khuyết tiên cung rồi, thế nào còn có ngoại nhân biết ta ?”

Nguyên lai là một lão thái bà rồi, đáng đáp còn họa thủy như vậy Lâm Mộc Sâm trong lòng khinh bỉ, nhưng lại không biết thế nào mở miệng. Là

dùng giả giọng đầu, hay là dùng nguyên bản giọng nói đây ? Bị nàng phát hiện mình không phải nữ nhân, có thể hay không đem mình trực tiếp đánh văng ra ? Nhưng dùng giả giọng cũng quá lộ liễu rồi

Cắn răng một cái, Lâm Mộc Sâm dùng thanh âm tương đối nhu hòa tương đối hàm hồ nói : “Ta là đệ tử Mặc môn, lần này là phụng mệnh chương môn, tới hỏi cô nương chân tướng của chuyện mấy chục năm trước.”

Tần Mộng Nhiên lập tức sắc mặt một tiếng đem nước trà trong miệng tất cả đều phun ra ngoài, sau đó lau miệng, tròn to mắt nhìn Lâm Mộc Sâm : “Người không phải là nữ ? Là một nam nhân ? Là đệ tử Mặc môn ?”

Lâm Mộc Sâm bây giờ đỏ mặt phải giống như con cua bị luộc chín, vừa cắn răng nghiêng lợi vừa há miệng trả lời : “Đúng vậy, người đừng hiểu lầm, ta chỉ bởi vì muốn tiến vào Ngọc khuyết tiên cung mới làm loại hóa trang này, đó cũng không phải sở thích của ta

Tần Mộng Nhiên nhìn Lâm Mộc Sâm, đột nhiên không có chút nào báo trước cười lớn : “Ha ha ha ha ha ! Ta nhìn không được rồi người không cần giải thích, ta đều hiểu. Đệ tử Mặc môn sao ta đã sớm biết ha ha ha, không thể không nói, người giả trang thế này tương đối khá ha ha ha”

Lâm Mộc Sâm bị Tần Mộng Nhiên cười đỏ từ mặt đến cổ, nhưng lại rất kỳ quái nàng tại sao phải cười lợi hại như vậy. Giả gái sao, đồ chơi này ở cổ đại xác thực so nữ giả nam trang phải là không chủ lưu một chút, nhưng cũng không về phần cười thành như vậy ?

Qua hồi lâu, Tần Mộng Nhiên mới coi như hơi dừng lại cười to : “Đừng hiểu lầm, ta không có ý cười nhạo người đâu sắc ! Ha ha, tốt lắm tốt lắm, ta sẽ không cười. Người nói là người hỏi tới chuyện tình mấy chục năm trước kia ? Nói thật với người, chuyện tình kia mặc dù do ta gây nên, nhưng trên thực tế cùng ta không có quan hệ gì.”

“Hả ?” Lâm Mộc Sâm rất kinh ngạc. Bất quá nhìn biểu hiện của Tần Mộng Nhiên này, cũng đúng là không giống dáng vẻ dính líu thật sâu. Phải biết, nếu như nàng thật là hồng nhan họa thủy làm cho Mặc Xuyên cùng Minh Tâm trở mặt thành thù, không đến nỗi bây giờ còn cái bộ dáng không tìm không phải này ?

Tần Mộng Nhiên nhìn Lâm Mộc Sâm ánh mắt trở nên có chút khó hiểu : “Chuyện này dính đến người khác *, ta thật không thể nói rõ cho người. Như vậy đi, ta đem chỗ ở hiện giờ của Mặc Xuyên nói cho người biết, chính người đi tìm hẩn hỏi. Nếu như là người mà nói hẩn là không có vấn đề”

Lâm Mộc Sâm mừng rỡ, nếu như có thể trực tiếp cùng Mặc Xuyên đối thoại, nhiệm vụ này hoàn thành đó là chắc chắn rồi. Mặc dù trốn tránh Mặc môn mấy chục năm, nhưng Mặc Xuyên một lần cũng chưa cùng Mặc môn làm gì không đúng, điều này nói rõ cái gì ? Nói rõ Mặc Xuyên đối với Mặc môn vẫn có tình cảm ! Làm một đệ tử Mặc môn, hẩn còn không về phần giết người diệt khẩu ? Bất quá Tần Mộng Nhiên câu nói tiếp theo kia là có ý gì ? Tại sao là ta liền không thành vấn đề ?

Tần Mộng Nhiên lại là che miệng cười trộm : “Vốn là người muốn tìm được Mặc Xuyên, nhất định phải thỏa mãn ta mấy yêu cầu mới được. Bất quá người bộ dạng giả trang này a a, ta thật lâu không có cười qua vui sướng như vậy rồi, yêu cầu này liền miễn được rồi !”

Lâm Mộc Sâm sắc mặt biến đổi, trong lòng bức bối khó chịu. Miễn nhiệm vụ giảm bớt phiền toái dĩ nhiên là chuyện tốt, nhưng tại sao chính mình lại không cao hứng nổi đâu

Tần Mộng Nhiên lại nhìn Lâm Mộc Sâm lần nữa, muốn cười lại cố nhịn, bất đắc dĩ quay đầu đi : “Mặc Xuyên bây giờ hẩn là ẩn cư tại Vô Lượng sơn, trong một sơn cốc mặt sau núi. Người đến nơi đó, nói mình là đệ tử Mặc môn ắt hẩn liền có thể tiến vào. Lấy bộ dáng của người, nói không chừng sẽ còn đạt được ngoại đạo chỗ tốt tốt lắm tốt lắm, người nếu là có chuyện liền đi thôi, nếu không ta thấy người liền muốn cười sắc ha ha ha”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy hắc tuyến, đại tỷ gỡ rối này thật là hồng nhan họa thủy dẫn phát Mặc Xuyên cùng Minh Tâm đấu đá ? Thấy thế nào đều không đến nỗi dù sao một người là nhân vật siêu quần bạt tụy của Mặc môn, một người là đệ tử phương trượng Đại từ đại tự, thường thức có cần phải kém kém như vậy không ?

Nói tóm lại, Lâm Mộc Sâm lập tức rời đi Ngọc khuyết tiên cung như bỏ trốn, đưa tay đem tóc đánh loạn, lại đem pháp bảo tháo xuống. Lúc đang tìm địa phương rửa mặt, Thoại Mai Đường cùng Nùng Trang Đạm Mạt đuổi theo tới đây.

Thoại Mai Đường trên mặt mang một nụ cười đùa : “Ê ê, như vậy rửa đi đáng tiếc biết mấy ? Đây chính là Mạt Mạt muối mắt hơn một giờ mới cho người

chuẩn bị xong !”

Lâm Mộc Sâm lấy làm kỳ : “Mặt Mặt muội ?”

Thoại Mai Đường ôm chầm một cái Nùng Trang Đạm Mặt : “Nùng Trang Đạm Mặt danh tự này nhắc tới rất phí sự sao, cho nên liền gọi tắt thêm hai âm một cái, Mặt Mặt muội, được không ?”

Nùng Trang Đạm Mặt không lên tiếng, nhìn mặt của Lâm Mộc Sâm, rõ ràng có một loại thần sắc đáng tiếc.

Lâm Mộc Sâm mở hời rờng rờng, lập tức tìm dòng nước đem mặt tẩy rửa sạch sẽ. Sau đó lại dùng mặt nước tự soi một chút, phù, còn là gương mặt này nhìn thoải mái.

Đứng lên, Lâm Mộc Sâm đem Huyền hình thái y giao dịch cho Thoại Mai Đường : “Lần này cảm ơn các người rồi, ta thiếu các người nhân tình. Sau này có chuyện gì cần ta giúp một tay, cứ mở miệng ! Khả khả khả”

Thoại Mai Đường rung mình một cái : “Ta làm sao cảm giác trong lời của người để lộ ra một cổ cảm giác ‘ta nhất định sẽ trả thù’ đâu ?”

Lâm Mộc Sâm rất bình tĩnh : “Có sao ? Ảo giác của người ! Ta nhưng là người có ân biết trả !”

Thoại Mai Đường làm ra tư thế không tin : “không thấy được, người có phải hay không đem chuyện này làm thành ân tình còn chưa biết chừng !”

Lâm Mộc Sâm không hề để ý nằng nỡ, quay đầu đối mặt Nùng Trang Đạm Mặt : “Tên kia coi như xong, lần này còn may mà người giúp một tay. Yên tâm, sau này ta nhất định sẽ đáp trả nhân tình này .”

Thoại Mai Đường không cam lòng : “Ê ê, cái gì gọi là cái tên kia ? Coi như xong ? Không có ta ai biết người là ai a, người cho rằng tìm một người hiểu thuật dịch dung dễ dàng như vậy ? Hừ hừ, dám qua sông rút cầu, cẩn thận ta để cho người đẹp mất !”

Lâm Mộc Sâm lần nữa không có để ý đến nàng, sau khi lên tiếng chào, đập lên cơ quan giáp ung bỏ chạy xa.

Giúp thì người giúp rồi, ta vốn là muốn cảm tạ người, thế nhưng toàn bộ Vạn thụ vô cương cũng tới đây vậy xem là chuyện gì xảy ra ! Lâm Mộc Sâm trong lòng cảm tức, tự nhiên không có gì tâm tư để ý đến nàng.

Vô Lượng sơn tại Tây Nam bộ bản đồ, khoảng cách Côn Lôn đó là tương đối xa. Lâm Mộc Sâm không thể nào cân nhắc tự mình bay qua, chỉ có thể đến Định sơn thành mua tờ thổ địa thần phù, rồi một cái liền đi tới Nam Minh thành dưới chân núi Vô Lượng sơn.

Chỗ này tại cổ đại nghiêm chỉnh mà nói đã coi như là vùng đất man hoang, nhưng ở trong trò chơi cũng là một thành phố phồn vinh. Loại địa phương này tự nhiên sẽ có thật nhiều đặc sản địa phương, nhưng Lâm Mộc Sâm hiện tại cũng không có thời gian rồi rãnh đi dạo phố, cái nhiệm vụ khi gió này chạy chừng mấy ngày, mắt thấy một bước cuối cùng rồi, vậy khẳng định là lòng như lửa đốt a.

Đập lên cơ quan giáp ung, Lâm Mộc Sâm bay đến mặt sau Vô Lượng sơn. Vô Lượng sơn này diện tích cũng rất rộng rãi, muốn tìm một sơn cốc cũng không dễ dàng. Nhưng hấp thu giáo huấn tìm người hướng dẫn lần trước, hắn quyết định tự bỏ công sức rốt cục hơn nửa ngày trôi qua, Lâm Mộc Sâm cuối cùng tìm được một cái sơn cốc thoạt nhìn hết sức quý dị.

Sơn cốc này chung quanh bị cây cối vây lượn, giữa các cây lớn cũng là các ngăn lồng tinh xảo dùng các loại mộc liệu chế thành. Trong sơn cốc, các loại cơ quan dã thú chạy tới chạy lui, ngay cả phòng ốc tựa hồ cũng là do cơ quan thuật chế thành. Loại địa phương này, không phải đệ tử Mặc môn ở, nói ra quý đều không tin.

Đứng ở trước sơn cốc chỗ đó rõ ràng có cái lối vào, Lâm Mộc Sâm cũng không tính đường đột đi vào. Hai bên lối vào hai đầu cơ quan báo kia cũng không phải là chum cho đẹp mắt, hắn ném một cái giám định thuật đi lên, trừ tên ở ngoài các loại thuộc tính tất cả đều là dấu hỏi.

“Ê ! Có ai không ? Ta là đệ tử Mặc môn Tùng Bách Ngô Đồng, tiến tới bái phỏng Mặc Xuyên sư thúc !” Lâm Mộc Sâm hô to. Mà qua hồi lâu, một

bóng người rớt cục xuất hiện ở trong sơn cốc, từ từ bước ra.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Chức Nữ, người rớt cuộc có nhiều hủ

Đó là một nam tử, người mặc một bộ trường sam hợp dáng nhát màu, vóc người thon gầy, hai mắt sáng ngời. Cho dù là từ góc độ của nam nhân đến xem, cũng là một mỹ nam tử không thể có nhiều được.

Người này đi tới lối vào, trên dưới quan sát Lâm Mộc Sâm, sau đó nhú lại chân mày : “Đệ tử Mặc môn ? Đem cơ quan giáp sĩ của ngươi thả ra cho ta nhìn một chút !”

Khí tràng quả nhiên thật là mạnh ! Một câu nói như vậy liền khiến người cảm giác được khí phách lộ ra a ! Lâm Mộc Sâm liên tục không ngừng đem cơ quan giáp ưng thả đi ra, để cho bay một vòng giữa không trung sau lại đem thu hồi, lại thả ra cơ quan huyền quy cùng cơ quan đường lang. Đồng thời chỉ có thể không chế hai cơ quan giáp sĩ quả nhiên bị ai, cho người ta xem một chút cũng phải phân hai lần mới được.

Ba cơ quan giáp sĩ thay phiên biểu diễn, mà nam nhân kia chân mày một mực nhíu chặt, nhíu được Lâm Mộc Sâm sợ hết hồn hết vía. Minh làm ba đồ chơi hẳn là không đến nỗi cảm không ra tay ? Ít nhất sư phụ mình nhìn còn coi như hài lòng

“Cùng ta tiến vào.”

Xem xong rồi ba cơ quan giáp sĩ biểu diễn, nam tử xoay người, không nhanh không chậm hướng bên trong sơn cốc đi tới, mà Lâm Mộc Sâm tự nhiên hơn hờ theo sau.

Tiến vào sơn cốc, Lâm Mộc Sâm mới xem như biết cái gì là thế giới cơ quan. Liên tính nội bộ Mặc môn cũng sẽ không có nhiều các loại cơ quan giáp sĩ như vậy chạy loạn khắp nơi a nơi này đơn giản chính là một vườn thú của cơ quan chế tác ! Các loại cơ quan hổ, cơ quan lang, cơ quan điều thậm chí còn có cơ quan thỏ cùng cơ quan con ếch có thể tự mình nhốt tại chỗ này mấy chục năm cũng làm ra nhiều đồ như vậy chẳng lẽ Mặc Xuyên này chính là kỹ thuật trạch (nhân viên kỹ thuật chỉ biết nhốt mình nghiên cứu) trong truyền thuyết ?

Nói tóm lại, Lâm Mộc Sâm đi theo nam nhân đến trung gian của sơn cốc, một mảnh đất trống rộng rãi bên trong.

“Ta chính là Mặc Xuyên.” Nam tử kia mở miệng nói, ngược đầu chấp tay sau lưng tư thế hết sức cao ngạo. “Mặc dù ta đã rời đi Mặc môn, nhưng cho tới bây giờ không dám quên mình chính là xuất thân Mặc môn. Chuyện của mấy chục năm trước, ta bất luận đối với Mặc môn còn là Đại từ bi tự cũng lòng mang áy náy, chẳng qua là mình không còn mặt mũi nào trở về Mặc môn nhận tội. Nếu chương môn sư huynh để cho ngươi tới thám thính chân tướng năm đó”

Mặc Xuyên nhìn Lâm Mộc Sâm, trong hai mắt đột nhiên phóng ra ánh sáng : “Chỉ cần ngươi trải qua được khảo nghiệm của ta, như vậy ta đem chuyện năm đó hoàn toàn nói cho ngươi biết, cũng không phải không có khả năng !”

Tới rồi ! Lâm Mộc Sâm trong lòng thầm kêu. Liên tiếp chuỗi nhiệm vụ, cuối cùng coi như đến thời khắc cảm lấy phần thưởng ! Khảo nghiệm sao, đồ chơi này nhất định là sẽ không chết người. Đoán chừng cái khảo nghiệm này quyết định đó là có thể bắt được dạng phần thưởng gì.

Mặc Xuyên nhìn thẳng Lâm Mộc Sâm : “Ta ở trong Mặc môn, không luyện Thiên công kiếm quyết, không luyện Cơ xảo xạ thuật, một thân bản lĩnh tất cả đặt trên cơ quan giáp sĩ. Cho nên cái khảo nghiệm này, sẽ phải xem một chút cơ quan giáp sĩ của ngươi đến tốt cùng tu luyện được như thế nào ! Khảo nghiệm tổng cộng chia làm vì ba bước, theo thứ tự là tốc độ, công kích cùng phòng ngự !”

Nghe được Mặc Xuyên nói như vậy, Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa bật cười. Bà nó, anh đây chọn ba cơ quan giáp sĩ, vừa đúng thiết kế đến ba mặt này !

Bằng vào Xảo thủ thiên thành cùng ba con cơ quan giáp sĩ được trang bị hạch tâm của ta, thông qua cái khảo nghiệm này đó là chắc chắn a !

Trên thực tế cũng cùng Lâm Mộc Sâm dự đoán chênh lệch không có mấy. Thứ nhất khảo nghiệm, chính là đuổi theo một con cơ quan điều Mặc Xuyên thả ra.

Cơ quan điều kia khéo léo vô cùng, tốc độ đạt tới 300 trở lên. Nhưng mà tốc độ cơ sở của cơ quan giáp ung kia của Lâm Mộc Sâm liền vượt qua 200, hơn nữa kỹ năng Tốc hành, cũng không lâu lắm, cơ quan giáp ung liền bay vô tới một cái bắt được con tiểu điều kia, khảo nghiệm hoàn thành được đơn giản dị thường.

Ngay cả Mặc Xuyên ở một bên nhìn cũng khẽ gật đầu, tốc độ phương diện này, Lâm Mộc Sâm đúng là làm được không tệ, ở trong người chơi cấp bậc hiện giờ, có thể nói là độc chiếm ngôi đầu.

Kế tiếp khảo nghiệm chính là phòng ngự, Mặc Xuyên vung tay lên, đưa tới hai đầu cơ quan hồ, hướng về phía cơ quan huyền quy Lâm Mộc Sâm thả ra chính là phun mạnh một hồi.

Hai đầu cơ quan hồ này cũng không phải là gần người tác chiến, mà là nơi xa phun ra một dạng chùm sáng để công kích. Công kích vừa nhanh lại dày đặc, đánh cơ quan huyền quy thân thể không ngừng run rẩy. Bất đắc dĩ hạch tâm trong cơ thể cơ quan huyền quy này nhưng là lực phẩm pháp bảo, là pháp bảo bị đánh càng nhiều phòng ngự càng cao ! Cực kỳ cao phòng ngự để cho cơ quan huyền quy kháng một đoạn thời gian tương đối dài, mà ngay khi cơ quan huyền quy sinh mạng không nhiều lắm, hai cơ quan hồ lại tính toán phóng đại chiêu, xoẹt một tiếng hoàn toàn phòng ngự một lần công kích, thuận tiện đem sinh mạng bị đánh rút bỏ sung đầy đủ rồi kỹ năng quý dị này Mặc Xuyên thấy được cũng khóe mắt co quắp.

Cơ quan huyền quy dùng thành tích gấp đôi thời gian hoàn thành khảo nghiệm, kế tiếp chính là công kích. Bất quá công kích mặt này nhưng để cho Lâm Mộc Sâm có chút mất mặt, cơ quan đường lang cấp bậc hơi thấp, hướng về phía một con cơ quan giáp sĩ hình người mặc giáp dày mà Mặc Xuyên gọi ra tới chém nửa ngày trời, thi triển mấy lần Liệt địa kim quang, mới coi như công phá xong phòng ngự của cơ quan giáp sĩ kia.

Sau khi ba khảo nghiệm hoàn tất, Lâm Mộc Sâm thấp thòm nhìn Mặc Xuyên. Ta mất khí lực nhiều ngày như vậy, đập vào mấy tờ thổ địa thần phù, cộng thêm thiếu nhân tình của một khuê nữ mặt lạnh diện mạo thuần khiết nhưng thực ra là ma nữ xấu bụng, mới coi như làm được tới bước này, người nhưng ngàn vạn đừng để cho ta thất vọng a.

Quả nhiên Mặc Xuyên lên tiếng, tin tức trong lời nói để cho Lâm Mộc Sâm lại vui vẻ lại thất vọng : “Cơ quan giáp sĩ của người tốc độ cùng phòng ngự hai hạng đã tương đối khá, ổn bước phát triển tiếp là được, quá cao cường hóa người hiện tại cũng không không chế được. Chẳng qua là công kích một hạng này, cũng là kém quá nhiều ! Phải biết, tinh túy của cơ quan Mặc môn ngay tại trên cơ quan giáp sĩ, người tinh nghiên Thiên công kiếm quyết hoặc là Cơ xảo xạ thuật, đều là hành vi bỏ gốc lấy ngọn !”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh. Cẩn thận suy nghĩ một chút, mình tựa hồ thật sự là dựa vào cung nỗ đánh thiên hạ, thường dùng nhất của cơ quan giáp ung cơ hồ chính là chuyên dụng chạy trốn đột kích

“Bất quá, ít nhất người coi như không có yếu đi danh tiếng Mặc môn.” Mặc Xuyên lại chuyển giọng, “đã như vậy, ta liền đem chuyện năm đó nói cho người nghe. Ai, đã nhiều năm như vậy, ta không có lúc nào là không tại trên chuyện này nhận đến đau khổ. Có lẽ sau khi nói ra, trong lòng sẽ còn khá hơn một chút.”

Kế tiếp, Lâm Mộc Sâm liền từ Mặc Xuyên nơi đó, lấy được chân tướng chuyện tình năm đó.

Ngay từ đầu chuyện tình cùng Lâm Mộc Sâm lý giải không có gì bất đồng, Mặc Xuyên cùng Minh Tâm là bạn tốt, ước hẹn cùng chung du lịch Thần Châu. Mà tại trên đường du lịch, hai người làm quen Tàn Mộng Nhiên.

Nhưng tình tiết tiếp theo, liền cùng Lâm Mộc Sâm tưởng tượng hoàn toàn bất đồng rồi. Thì ra cũng không phải Mặc Xuyên cùng Minh Tâm cùng lúc coi trọng Tàn Mộng Nhiên, mà là Tàn Mộng Nhiên đơn phương coi trọng Mặc Xuyên !

Nhắc tới tình tình của Tàn Mộng Nhiên cũng đúng như thế, dám yêu dám hận. Dĩ nhiên, lúc đó Tàn Mộng Nhiên tuổi còn nhỏ, đối với yêu hận gì đó còn không rõ ràng, chẳng qua là rất có hảo cảm mà thôi. Mà cảm giác của Mặc Xuyên đối với Tàn Mộng Nhiên ngược lại cũng không tệ, vì vậy hai người dần dần bắt đầu thân mật.

Sau đó, liền chọc giận một người khác rồi, chính là Minh Tâm. Vừa mới bắt đầu Mặc Xuyên còn chưa phát giác, sau đó mấy lần phát hiện Minh Tâm âm thầm đang ngăn trở hai người bọn họ, nhất thời sinh lòng nghi ngờ. Vì vậy vào một ngày nọ, Mặc Xuyên liền cùng Minh Tâm tâm sự, muốn hỏi một câu Minh Tâm rốt cuộc có ý tưởng gì.

Kết quả kết quả quá mẹ hán cũng không ngờ rồi, đối tượng Minh Tâm ghen tỵ cư nhiên không phải là Mặc Xuyên, mà là Tần Mộng Nhiên !

Nói cách khác, Minh Tâm không phải là coi trọng Tần Mộng Nhiên, mà là coi trọng Mặc Xuyên !

Mặc Xuyên tự nhiên không cách nào tiếp nhận, vì vậy lập tức cố ý né tránh Minh Tâm. Mà Tần Mộng Nhiên trong lúc vô tình biết được chuyện này, nhất thời trong gió nhếch nhác, hơn nữa đối với Mặc Xuyên sinh ra hoài nghi Mặc Xuyên lúc ấy là mỹ nam tử nổi danh, mà Minh Tâm mặc dù là hòa thượng, nhưng cũng lấy tuổi nấy nổi tiếng. Hai người nọ trước kia coi như hình bóng không rời, lần này, Tần Mộng Nhiên dĩ nhiên là hiểu lầm. Vì vậy nàng thương tâm rồi đi, chuẩn bị thôi lui ra cạnh tranh, để cho Mặc Xuyên cùng Minh Tâm song túc song phi.

Mặc Xuyên tên này biệt khuất a mình trên ai chọc ai ? Vì vậy liền quyết định đi Ngọc khuyết tiên cung để tìm Tần Mộng Nhiên, cũng cùng Minh Tâm đoạn tuyệt quan hệ. Minh Tâm tự nhiên không muốn, tự xưng muốn đi giết Tần Mộng Nhiên á hồ ly tinh kia. Vì vậy Mặc Xuyên dưới con nóng giận liền cùng Minh Tâm tranh đấu đứng lên chuyện về sau, mọi người liền cũng biết rồi.

“Ta ngay sau chuyện đó, hối hận thật sâu không nên vô cùng kích động, dẫn tới phạm phải sai lầm không thể vãn hồi. Mà cũng bởi vì chuyện này, ta đã không còn mặt mũi nữa đối mặt người đời. Cho nên ta liền tìm tới chốn không người này bắt đầu ẩn cư, chỉ có Tần Mộng Nhiên biết đôi chút tin tức của ta, nhưng ta cũng đã lâu chưa từng gặp nàng rồi.”

Mặc Xuyên đem đoạn chuyện xưa này kể xong, Lâm Mộc Sâm ở một bên đã sớm nghe được khóe mắt co quắp tứ chi vô lực.

Chức Nữ a, người rốt cuộc là có nhiều hủ a !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60 : Cuối cùng kết thúc

Chẳng lẽ là do đám nhân viên hỗ trợ bảo trì nhằm chán tại trong máy chủ thả quá nhiều * tiểu thuyết ? Xin nhờ muốn thả các người cũng để chút “tắt” mã bá khí hơi lộ, hoặc là loại tiểu thuyết hậu “tắt” có được hay không ! Chơi như vậy sẽ thật sự chết người !

Không trách nàng kia thân hình đậm nhạt như vậy nhìn thấy bộ dạng mình lại cười lợi hại thế, không trách nàng nói nếu là mình mà nói liền không thành vấn đề nữ nhân này cái gì cũng biết, chính là không nói cho mình biết !

Chẳng lẽ nàng cho rằng mình giả trang nữ cũng là bởi vì có yêu thích đặc biệt gì đó ? Cho nên hẳn cảm giác mình cùng Mặc Xuyên sẽ rất có tiếng nói chung ? Bà nó, lão tử đó là vợ và với bất đắc dĩ có được hay không !

Lâm Mộc Sâm bị đoạn tình tiết này rung động được thần hồn điên đảo dục tiên dục tử chết đi sống lại, cố gắng kèm chế từ một cổ ngồn ngọt dâng lên từ trong cổ họng, run run hỏi : “Như vậy Mặc Xuyên sư thúc, ta đem đoạn chuyện này nói cho chương môn nghe, thật không thành vấn đề ?”

Mặc Xuyên thờ dài một tiếng, trong ánh mắt đều là tịch mịch : “Không quan trọng, nói cho hán biết. Ta còn trẻ khinh cuồng, bước sai đường, dẫn tới đã không cách nào quay đầu lại, cả đời cũng đối với Mặc môn có điều áy náy. Tuy nói đoạn chân tướng này thật sự là để cho người ta nhưng ta bây giờ còn gì để mất đâu chứ ?”

Lâm Mộc Sâm im lặng. Đúng vậy, chuyện này tổng thể mà nói, trừ không cẩn thận thất thủ đem Minh Tâm giết ở ngoài, Mặc Xuyên thì thật ra không có

lỗi gì. Đáng đáp anh tuấn đẹp trai không phải lỗi của hấn ? Chiêu người thích cũng không thành vấn đề a ? Cũng không phải là hấn chủ động câu dẫn Tần Mộng Nhiên cùng Minh Tâm phi phi, như vậy thế nào không được tự nhiên như vậy.

Nói tóm lại, Mặc Xuyên bởi vì chuyện này mất đi quá nhiều thứ. Một bạn tốt tri kỷ, một hồng nhan tri kỷ, thậm chí là sư môn của mình. Chuyện này giấu ở trong lòng hấn mấy chục năm trời, hiện tại hấn cũng đã nghĩ ra. Mất mất liên mất mất, dù sao nhiều lắm là sư huynh của mình biết hoặc là thêm Tuệ Trí phương trượng nữa ?

Lâm Mộc Sâm nhưc đầu. Chuyện này mình muốn như thế nào cùng chương môn mở miệng ? Sư đệ người thật ra thì cũng không phải bởi vì nữ nhân mà giết Minh Tâm, nhưng thật ra là bởi vì Minh Tâm xin yêu bắt thành đưa đến ác quả này ? Bà nó, chương môn sẽ không giết người diệt khẩu ?

Không có biện pháp, nhiệm vụ chính là như vậy, nói gì cũng phải trở về nộp mới có thể đạt được phần thưởng. Lâm Mộc Sâm thở dài, xoay người liền muốn rời đi.

“Đội đã.” Mặc Xuyên đột nhiên mở miệng, “Nếu người là đệ tử Mặc môn, tới đây một hồi không cho người chút gì cũng nói bất quá đi. Mới vừa khảo nghiệm người mấy cơ quan giáp sĩ, công kích phương diện còn không được như ý. Không bằng như vậy, ta truyền thụ người một kỹ năng, có thể đề cao thật lớn công kích của cơ quan giáp sĩ !”

Còn có chuyện tốt như thế ? Lâm Mộc Sâm mừng rỡ nhìn sang. Quả nhiên sao, khảo nghiệm lúc này không phải là bận rộn không, chỗ tốt ở nơi này đây !

Hệ thống đề kỳ : người đạt được kỹ năng “Thất tinh liên tâm”.

Thất tinh liên tâm : phát động cơ quan giáp sĩ làm ra bảy lần công kích liên tục ở trong phạm vi nhất định tấn công mục tiêu. Lực công kích căn cứ cơ quan giáp sĩ bản thân công kích cùng với người chơi công kích cộng thêm được quyết định, mỗi một kích cũng so sánh với một kích lực công kích gia tăng 10%. Lúc kỹ năng phát động, cơ quan giáp sĩ hành động xem như thuận di (dịch chuyển tức thời).

Kỹ năng này đẹp trai ngây người ! Tựa hồ có chút cái bóng vô địch trăm nhiều tầng của trò chơi xưa cũ. Nếu như ở trong phạm vi đó chỉ có một người, mà người này lại không có kịp thời né khỏi mà nói, vậy hấn nhất định phải chết. Coi như không chết, bị chém tới mấy nhất bổ sung thêm hai nỗ

Lão tử rốt cục cũng có con cơ quan giáp sĩ dùng để chiến đấu có thể cầm ra ! Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa muốn ngửa mặt lên trời hét dài. Cơ quan đường lang lực công kích phải không tệ, nhưng tốc độ công kích bây giờ không đủ nhìn, chỉ có thể cầm tới sử dụng đánh bắt ngờ. Mà bây giờ có kỹ năng này, hoàn toàn có thể cầm tới tác chiến thường quy !

Lúc tạm biệt Mặc Xuyên, Mặc Xuyên không khỏi chần chờ nói : “Sau này nếu như người tại trên tu luyện có thắc mắc, nói thí dụ như thời điểm đạt được cơ quan giáp sĩ thời mới, không ngại đến ta chỗ này, ta có thể chỉ điểm người một cái. Bây giờ ta có thể vì Mặc môn làm, cũng chỉ có nhiều như vậy.”

Sau khi Lâm Mộc Sâm cảm tạ, liền ngựa không ngừng vó chạy về Lạc Dương, nhiệm vụ này làm chừng mấy ngày rồi, cuối cùng đã tới lúc hái quả.

Tại trước chương môn Mặc Hà, sau khi đem chuyện như thế nói xong một lần, Lâm Mộc Sâm liền thấp thỏm bất an nhìn phản ứng của Mặc Hà. Bị diệt khẩu đó đương nhiên là một chuyện cười, đây là trò chơi, người chơi bị giết một ngàn tám trăm lần như cũ có thể sống lại, NPC có ngu đi nữa cũng không ngu tới mức này.

Mặc Hà nhìn qua rất trấn định, trên thực tế là mặt vô biểu tình. Nhưng Lâm Mộc Sâm đã sớm phát hiện, Mặc Hà đã sớm đem râu mép mình kéo xuống một xấp dây mà không tự biết.

“Ặc, chương môn, người xem chuyện này”

Lâm Mộc Sâm thận trọng mở miệng, dù sao hấn còn phải cảm phần thưởng đi luyện cấp đầu, không rảnh cùng hấn ở nơi này suy nghĩ. Mấy ngày trôi qua rồi, người ta cũng mượn cơ hội sau hoạt động tăng lên thực lực đi luyện cấp đánh bảo, cấp bậc đều thăng lên một đoạn, chỉ có hấn, xui xẻo bị ai không có thăng cấp ngược lại rút một cấp

Mặc Hà nghe được lời của Lâm Mộc Sâm, lập tức giựt mình tỉnh lại : “Nha nha, Lâm Mộc Sâm, người làm không tệ. Chân tướng chuyện này thì ra

là như vậy cái này, để cho ta nói thế nào cho phải đây”

Lâm Mộc Sâm khẽ nhún vai : “Đó chính là chuyện của chương môn người. Người xem ta nhiệm vụ đã hoàn thành, có phải hay không hẳn là đem phần thưởng cho ta rồi ?”

Mặc Hà đang thất thần, rất rõ ràng không yên lòng : “Tốt, thưởng cái này cho người đúng rồi, chuyện này tựa hồ hẳn nên thông báo một cái Đại từ bi từ mới được, không bằng người đi một chuyến ?”

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa khóc ra thành tiếng : “Chương môn đại nhân, người đây là đem ta ép hướng tuyệt lộ a chuyện như vậy có thể là tiểu đệ từ ta đây dám lên cửa đi nói sao ? Người ta lại cho rằng ta hồ ngôn loạn ngữ đem ta liền giết đi ! Hành hạ xong, nhiệm vụ này ta coi như là chịu đủ rồi”

Mặc Hà nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, phát ra một tiếng thở dài : “Nói cũng phải, thật là khó khăn cho người. Được, ta đây có ba phần thưởng, người có thể chọn một mà thôi !”

Lâm Mộc Sâm nghe lời này, lập tức thu lại bộ dáng than trời trách đất, tiến lên trước đi tuyển chọn.

Ba lựa chọn cái thứ nhất, đại lượng tiền vàng kinh nghiệm linh thạch. Đồ chơi này Lâm Mộc Sâm mới nhìn thấy liền bỏ qua rồi. Không phải nói hẳn không thiếu tiền, hẳn bây giờ còn ôm nợ 6.000 lượng vàng, thiếu tiền thiếu muốn chết, nhưng nếu như ở trong loại nhiệm vụ này chọn tiền vậy đơn giản chính là hành vi “lừa” đến không thể “lừa” thêm được nữa. Lâm Mộc Sâm coi như thông minh lại thấp, cũng sẽ không ở lúc này phạm sai lầm.

Thứ hai lựa chọn là món pháp bảo, thanh cấp pháp bảo ! Pháp bảo tên Nguyên dương xích, có thể thu nạp dương cương khí vào bên trong, lại ở khi cần thiết đem hóa thành công kích thả ra tới. Nhìn giới thiệu pháp bảo này uy lực kinh người, sử dụng thích đáng uy lực sẽ không so với chút môn phái am hiểu pháp thuật kia truyền dạy pháp thuật chênh lệch bao nhiêu. Hơn nữa đồ chơi này tồn thương cùng thuộc tính nhân vật không quan hệ, toàn xem người bắt được dương cương khí uy lực như thế nào, cũng coi là món bảo bối có thể sử dụng thời gian thật dài cũng không nói quá.

Mà lựa chọn thứ ba là hạng kỹ năng. Lưu tinh tả địa : lấy ngàn vạn nổ tiền đồng thời đánh vào một chỗ, đối với một mảng lớn mục tiêu đối địch trong phạm vi duy trì đại lượng thương tổn. Kỹ năng cần dẫn đạo, trong lúc dẫn đạo kéo dài tiêu hao pháp lực linh thạch cùng với nổ tiền.

Thấy cái kỹ năng thứ ba, Lâm Mộc Sâm lập tức vỗ bàn, chính là nó !

Pháp bảo khá hơn nữa, nói không chừng mình còn có thể lấy được tốt hơn, ngăn pháp bảo có hạn, nói không chừng lúc nào liền bị đào thải, nếu là nhân phẩm kém đến nỗi chết không chừng còn bị tuôn ra đi. Kỹ năng liền không giống rồi, học được chính là của mình ! Hơn nữa không phải là đạo thư hình thức, hoàn toàn không có số lượng hạn chế !

Nhìn tên đầu của kỹ năng này, cùng Lưu tinh truy nguyệt tựa hồ là cùng một hệ. Nói không chừng Mặc môn vậy thì có một hệ kỹ năng mang tên Lưu tinh, chỉ bất quá bình thường thủ đoạn học không tới, cần bằng vào thực lực và vận khí hoặc là cống hiến các phương thức mới có khả năng học được. Hệ kỹ năng nghe nói học đủ số lượng nhất định uy lực sẽ có hỗ trợ lẫn nhau, loại vật này làm sao có thể bỏ qua cho ?

Huống chi, đây là AoE a ! Đại phạm vi AoE a ! Hoàn toàn không phải là Tán xạ tiền kia có thể so sánh ! Có đồ chơi này, mình mới coi như là chân chính có đại sát khí a !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61 : Luyện cấp đổi trang bị

Nhiệm vụ hoàn thành, Lâm Mộc Sâm thần thanh khí爽 rời đi Mặc môn. Quả nhiên Giáp cấp phần thưởng không phải nói đùa, nếu là ban đầu chọn pháp bảo bây giờ không phải là muốn khóc chết ?

Tuy nói cuối cùng cấp bậc phần thưởng đại khái cũng cùng thanh phẩm pháp bảo không sai biệt lắm, nhưng trong quá trình Lâm Mộc Sâm thu hoạch cũng là tương đối không nhỏ. Một đồng lớn Vân vụ trúc, cây bạch ngọc trúc nhỏ nhỏ, kỹ năng Mặc Xuyên cho nhiệm vụ này cực kỳ đáng giá rồi !

Đĩ nhiên, quá trình hoàn thành nhiệm vụ cũng là chật vật vạn phần. Bạch ngọc trúc cũng không cần nói nhiều, trực tiếp cúp cấp một, chính là Ngọc khuyết tiên cung cũng cho Lâm Mộc Sâm mang đến tổn thương tâm lý không thể vãn hồi bất quá biện pháp này tiết kiệm rất nhiều thời gian, nếu không, chỉ sợ hắn còn phải làm nhiệm vụ một hơi dài mới có thể đi vào, lại làm tiếp nhiệm vụ một hơi dài thỏa mãn Tân Mộng Nhiên cái lão bà bị nhốt mấy chục năm đó được, Lâm Mộc Sâm tại ác rồi.

Nói tóm lại, trước tiên đi tạo vũ khí !

Thủy trúc nõ cấp bậc bây giờ thấp rồi, mặc dù cộng thêm thuộc tính không tệ, nhưng dùng đến dù sao không đủ thoải mái. Cũng may lần này lấy được bạch ngọc trúc, lại đi lấy chút tài liệu có thể làm dây cung liền có thể làm nõ rồi.

Trò chơi này trừ vũ khí có đặc thù bản vẽ gì đó mới có thể làm được đặc thù tên, những khác vũ khí đều là dùng kỹ năng chế tạo vũ khí trụ cột nhất làm được, tốt xấu toàn nhìn tài liệu cùng độ thuần thực. Lâm Mộc Sâm bây giờ độ thuần thực cũng không tệ lắm, nhưng bắt đầu đi không có đặc thù bản vẽ, chỉ có thể ở trong tài liệu vui đùa một chút hoa chiêu.

Chạy đến phố buôn bán dạo quanh một vòng lớn, thật đúng là để cho Lâm Mộc Sâm mua được một cọng hoàng phẩm thanh măng gân cấp 35. Mặc dù tốn hai trăm lượng vàng, nhưng có thể làm ra vũ khí, cũng tính là vật có giá trị.

Cũng không lâu lắm, vũ khí của Lâm Mộc Sâm nóng hổi ra lò. Vũ khí này còn là hoàng phẩm, tên gọi Bạch ngọc trúc nõ, thẳng thắn muốn chết công kích tự nhiên so Thủy trúc nõ cao một đoạn lớn, thuộc tính đề cao công kích đối với tà ma vẫn còn, dù sao cây trúc có thể thay thế lục ngọc trúc luyện pháp bảo khẳng định cũng có Phật môn thuộc tính. Mà những thứ thuộc tính khác, liền cùng Thủy trúc nõ bất đồng.

Lúc công kích có 5% tỷ lệ tạo thành hai lần công kích, kèm theo kỹ năng Chấn nhiếp : lần sau công kích khiến cho đối phương hôn mê 3 giây.

Nếu không làm sao nói tài liệu tốt mới là thật tốt đây, cái kỹ năng Chấn nhiếp này đơn giản là lợi khí giết người giết Boss a. Mặc môn chính là điểm này không tốt, không chế kỹ năng quá ít rồi

Một đồng Vân vụ trúc còn đặt ở trong túi đồ, nhưng Lâm Mộc Sâm bây giờ không có quá tốt tài liệu làm đầu mũi tên, chỉ làm hai tổ bình thường Vân vụ tiên xong việc. Vân vụ tiên bắn ra tựa như mây mù quấn quanh, có tác dụng mê hoặc tâm mắt đối phương. Thử nghĩ vốn là bắn tới chính là một cây mũi tên, kết quả lại là một đoàn mây mù lớn, người muốn tránh thế nào ?

Bất quá loại tài liệu tốt này dùng để làm bình thường mũi tên quá lãng phí, còn là đợi khi tìm được tài liệu làm đầu mũi tên lại làm tiếp nhiều hơn.

Bạch ngọc trúc cũng còn dư lại không ít, dù sao một cây thô nhất lớn nhất bị Lâm Mộc Sâm cắt làm của riêng rồi nhưng căn cứ vào vấn đề giống như vậy, bây giờ cũng chỉ có thể ném ở trong túi đồ mốc meo.

Thủ cung băng đạn đây là một đồ chơi thật khá, nhưng mấy dạng tài liệu tương đối trọng yếu trong đó Lâm Mộc Sâm bây giờ một dạng đều không có, cũng chỉ có thể tạm thời để đó. Phố buôn bán kia, cũng không phải thứ gì đều có. Nếu thật muốn thu tập tài liệu tốt mà nói, dĩ nhiên là buổi đầu giá tương đối cho lực. Nhưng muốn đi buổi đầu giá, dĩ nhiên là trước phải thu được một khoản tiền. Mà bây giờ, Lâm Mộc Sâm đang thiếu nợ 6.000 lượng vàng

“Bà nó, ban đầu còn là quá kích động a”

Nhớ tới một thân món nợ, Lâm Mộc Sâm có loại xúc động muốn rơi lệ. Vốn là mình rất có tiền, 4.000 lượng vàng đầu, khi đó cá nhân một người chơi đơn lẻ có thể có nhiều tiền như vậy đã là con số kinh người rồi. Cũng không nghĩ đến, một hoạt động trải qua mình trở thành phụ tư sản (kẻ thiếu nợ), người ta hoạt động đều kiếm tiền mà nói

Bất quá lúc đó cũng không có biện pháp, chẳng lẽ còn có thể nói cảm không như vậy chút trang bị ? Hệ thống đáng chết thiết định không thể giao dịch, những trang bị này lúc ấy chính là nương nhờ trên người hắn. Như đã nói qua, dựa vào những trang bị này đối tích phân, Lâm Mộc Sâm cũng đúng là cảm

không ít chỗ tốt

Nói tóm lại, luyện cấp ! Đánh bảo ! Kiếm tiền ! Lại không luyện cấp, mắt thấy sẽ bị đệ nhất tập đoàn quân bỏ rơi !

Vì vậy trời trôi đất trắng trời âm đạm thời gian tựa như tên bắn như nước chảy dần dần trôi qua

Nửa tháng sau, Lâm Mộc Sâm lên tới cấp 35 rồi. Mà bây giờ cấp bậc cao nhất, khó khăn lắm đã cấp 39.

Trong nửa tháng, buổi đấu giá tiến hành một lần, đưa tới đợt sóng bốc lửa cực lớn. Vô số người chơi kháng nghị buổi đấu giá cử hành quá ít, để cho người chơi không có càng nhiều hơn thủ đoạn tiến hành mua bán vật phẩm. Sau đó công ty trò chơi phát biểu thanh minh, cân nhắc ở trong trò chơi gia nhập chức năng phòng đấu giá

Dĩ nhiên quan hệ này cùng Lâm Mộc Sâm không lớn, Lâm Mộc Sâm ở phòng đấu giá duy nhất thu hoạch chính là, mua được tài liệu có thể làm đầu mũi tên cùng thủ cung băng đạn. Dĩ nhiên, điều này cũng để cho hắn mới vừa hòa hoãn lại ví tiền lại một lần nữa trống trơn như không.

Nhưng thu hoạch hiển nhiên cũng là to lớn. Ba mươi sáu mai Bạch ngọc nổ tiền, công kích cao không nói, đối với tà ma tổn thương gia tăng tự nhiên cũng giữ lại. Ngoài ra chính là cộng thêm thủy thuộc tính tổn thương 12 điểm, mộc thuộc tính tổn thương 9 điểm, cộng thêm hút pháp lực 20 điểm.

Hút pháp lực cái thuộc tính này có chút lúng túng, đánh quái không dùng được, pk hút lại có chút ít. Dĩ nhiên nếu như người chịu một hơi bắn ra mấy chục mai hiệu quả vậy khẳng định là chắc chắn, nhưng đây chính là hiếm hoi nổ tiền a, tổng cộng liền ba mươi sáu mai a

Dĩ nhiên, có thủ cung băng đạn, sự thiếu sót này được đền bù. Nhưng thuộc tính của thủ cung băng đạn này nhưng là phải ít nhất còn dư lại một quả nổ tiền, hơn nữa thoát khỏi trạng thái chiến đấu mới có thể khôi phục. Lâm Mộc Sâm làm được món này tốc độ khôi phục là 9 giây một mai, đánh còn dư lại một mai mà nói, 315 giây, hơn 5 phút mới có thể toàn bộ khôi phục xong. Thật muốn là pk mà nói, cơm nước đều lạnh cả rồi.

Nhưng bất luận như thế nào, cái thủ cung băng đạn này cuối cùng là có thể cất giữ nằm chờ cách mạng. Bất quá cái băng đạn này nhưng là không thể bỏ lẫn vào, Hòa mộc nổ tiền chỉ có thể trước tiên đặt ở trong băng đạn bình thường rồi.

Ngoài ra, đáng giá nhắc tới chính là, Vân vụ trúc ở thời điểm làm tài liệu chế tạo đầu mũi tên, Mặc môn cơ quan bí thuật phát uy ! Một cách điều chế quỹ dị xuất hiện ở trong danh sách cơ quan thuật chế tạo của Lâm Mộc Sâm.

Nùng vụ nổ tiền : sau khi bắn ra đựng mục tiêu lập tức nổ tung, tạo thành một đoàn mây mù bao phủ, kéo dài 30 giây.

Bà nó, đây chính là lưu đạn khói a ! Nhiều bắn mấy mai qua, nhất thời là có thể đem một mảng lớn phạm vi tất cả đều dùng sương mù bao phủ ở ! Chỗ dùng nhiều lắm, vật này đơn giản có thể xưng là thần khí bất quá vật này khuyết điểm cũng là có, tỷ như nó không có lực công kích, tỷ như mây mù của nó chẳng phân biệt được địch ta

Các loại kỹ năng tăng lên đừng nói rồi, nửa tháng chẳng phân biệt được ngày đêm giết quái luyện cấp, kỹ năng cấp bậc tăng không lên mới có quý. Kỹ năng khác còn dễ nói, chỉ có Cung nổ thần xạ, cấp bốn thời điểm tự nhiên lại tăng lên lý năng loại cung nổ một cái cấp bậc. Đồ chơi này quả nhiên là muốn nghịch thiên a bình bạch vô cơ tăng lên hai cấp kỹ năng, Lâm Mộc Sâm bây giờ liền dám dùng một Liên châu tiền một Lưu tinh truy nguyệt giết người !

Đáng tiếc mình mặc dù ngu bực ngời ngời, nhưng tự nhiên không có võ đài phát uy nửa tháng này Lâm Mộc Sâm trôi qua là gió êm sóng lặng, trò chơi không có cử hành đại hình hoạt động nào, cũng không có nghe nói có người xúc phát đại hình nhiệm vụ gì. Duy nhất một chút tin tức chính là, mấy đại bang hội ném thư muốn đánh trú địa bang hội, kết quả rất bi ai không một thành công, tất cả đều thất bại.

Nhưng chuyện của công hội sao, tự nhiên cùng Lâm Mộc Sâm không có quan hệ gì. Nếu như hắn thời điểm ngay từ đầu không phải là gặp kỳ ngộ đưa đến trong lòng hắn mọc cỏ rồi, nói không chừng hắn đích xác sẽ tìm cái bang hội vui đùa một chút. Nhưng là bây giờ, khắc khắc, nơi nào công hội nuôi được hắn con cá lớn này ?

Dĩ nhiên, người ta có hay không cấp cho người lưu cá cái hồ để nhảy cũng là một vấn đề

Trong thời gian nhàm chán này, Lâm Mộc Sâm chợt nhận được tin tức của Thoại Mai Đường.

“Gi ? Thiên Địa Nhất Kiếm tìm ta giúp một tay đánh trủ địa bang hội ?”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62 : Cò kè mặc cả

Tin tức này tuyệt đối ngoài dự liệu của Lâm Mộc Sâm. Thiên Địa Nhất Kiếm là ai ? Bang chủ của Càn khôn thần điện. Hắn và Lâm Mộc Sâm quan hệ thế nào ? Bị Lâm Mộc Sâm lừa 4.000 lượng vàng, còn tại thời điểm hoạt động bị Lâm Mộc Sâm cướp đi một con Boss giết chết mấy tên bang chúng

Tuy nói cướp Boss chuyện này còn đợi thương lượng, nhưng mấy người chơi kia của Càn khôn thần điện bị ngủ cũng là chân thật xuất từ tay của Lâm Mộc Sâm. Đồ chơi này không tính là thù sâu như biển, nhưng cũng tuyệt đối không gọi được là bằng hữu ?

Vì thế cho dù Thiên Địa Nhất Kiếm ở trong danh sách hảo hữu của Lâm Mộc Sâm, nhưng hai người cho tới bây giờ không có trao đổi bất cứ tin tức riêng tư gì —— dĩ nhiên, Thiên Địa Nhất Kiếm bị Lâm Mộc Sâm lừa gạt một lần kia khẳng định không tính.

Bây giờ chợt nghe Thoại Mai Đường nói Thiên Địa Nhất Kiếm muốn tìm mình giúp một tay đánh trủ địa bang hội, hắn liền đột nhiên cảm giác được mình có phải chơi trò chơi lâu quá nên xuất hiện ảo giác hay không ?

“Không sai, bất quá cũng không tính là Thiên Địa Nhất Kiếm tìm người, nhưng thật ra là chủ ý của tỷ tỷ ta.”

Tin tức này của Thoại Mai Đường càng làm cho Lâm Mộc Sâm nghi ngờ.

“Tỷ tỷ của người ? Tại sao lại toát ra tỷ tỷ của người tới ? Ta giống như cùng nàng cho tới bây giờ chưa từng gặp mặt nói chuyện ?”

Nói đến một điểm này, Thoại Mai Đường kể tiếp tin tức tựa hồ có chút ngượng ngùng : “Điều này sao ặc, cái đó, ha ha, nhưng thật ra là bởi vì ta rồi ! Người biết, gần nhất các đại bang hội đều đang buồn rầu vì chuyện trủ địa bang hội, tỷ tỷ ta liền nói, chủ yếu nhất vấn đề chính là thiếu cao thủ. Ta liền nghĩ, người không phải là cao thủ sao, tìm người không phải là vừa đúng ? Vì vậy tỷ tỷ ta liền nhờ cậy ta tới tìm người.”

Lâm Mộc Sâm cảm giác có chút cười không nổi : “Cao thủ ? Ta ? Nói giỡn, Càn khôn thần điện người ta sẽ thiếu cao thủ ? Nhiều ta một cái không nhiều lắm, làm sao phải tìm ta mới được ?”

Thoại Mai Đường tin tức trả lời : “Bởi vì người là duy nhất cao thủ ta biết sao ! Một người có thể chịu nổi hơn mười người công kích, còn có thể phản công giết chết mấy tên, người không phải là cao thủ ai là cao thủ ?”

Lâm Mộc Sâm hừ vinh tâm đạt được cực lớn thỏa mãn, nhưng đồng thời đề phòng tâm cũng nổi lên : “Ha ha, nói như vậy cũng không sai, hơn nữa bây giờ gặp lại bọn họ, ta có thể để cho bọn họ một tên cũng không chạy được ! Nhưng việc này cùng Càn khôn thần điện có quan hệ gì ? Bọn họ nhiều người như vậy, làm không được lại tìm ta một người ngoài như vậy, huống chi ta cùng bọn họ còn có xung đột qua

“Chính là bởi vì từng có xung đột, Càn khôn thần điện bên kia mới công nhận người là một cao thủ !” Thoại Mai Đường hiển nhiên không muốn buông tha cho : “Tỷ tỷ ta nói, bây giờ cao thủ thì càng nhiều càng tốt, bởi vì trủ địa bang hội kia muốn bắt lại bình thường bang chúng cơ hồ là vô dụng, hơn nữa càng nhiều người càng phiền toái. Cho nên người loại siêu cấp cao thủ này liền bị tỷ tỷ nhìn trúng rồi !”

Lâm Mộc Sâm đối với lời nói này của nàng không tin mấy : “Ta mới không tin đây, Càn khôn thần điện một cái bang hội lớn như vậy, siêu cấp cao thủ hẳn cũng không thiếu ? Ta đây loại người cô đơn cũng không có tư nguyên bang hội giúp một tay lấy trang bị làm nhiệm vụ, coi như so với bọn hãn mạnh cũng mạnh không tới nơi nào, cũng không về phần không thể thiếu ?”

“Đừng nói như vậy chứ, tỷ tỷ đã nói với ta, bọn họ rất thương thức người cao thủ như vậy chiến lực cường hãn suy nghĩ bén nhạy trí khôn hơn người tốc độ siêu quần lại nhân phẩm kiên định”

“Nói thật.”

“Bọn họ rất thương thức người cao thủ như vậy suy nghĩ bén nhạy tốc độ siêu quần nhân phẩm cũng không sai”

“Nói thật.”

“Bọn họ rất thương thức tốc độ của người siêu quần, mặc dù nhân phẩm của người chưa ra hình dáng gì.”

Thì ra là như vậy, Lâm Mộc Sâm hiểu. Nhìn dáng dấp muốn đánh hạ trứ địa bang hội kia, bọn họ cần một người chơi tốc độ cực nhanh giúp một tay. Nói đến một điểm này, Lâm Mộc Sâm ngược lại tương đối tự hào. Mặc dù nói bây giờ người chơi trên căn bản đã đến niên đại cấp 30, nhưng tốc độ có thể lên một trăm rưỡi vẫn le que không có mấy. Mà Lâm Mộc Sâm đâu, cơ hồ đều muốn đạt tới hai trăm ba hai trăm tư rồi ! Đây là không có mở ra tốc độ của Tốc hành, mở ra Tốc hành, Lâm Mộc Sâm tự tin cho dù có mấy trăm người cũng không ngăn được hắn.

“Ừ ta nghĩ bọn họ không phải là tay không bắt cướp, tính toán liền dựa vào người một câu nói suông sẽ để cho ta miễn phí đi giúp một tay ?”

Nắm giữ chủ động, Lâm Mộc Sâm bây giờ có điểm hơi đắc ý. Nếu là bọn họ muốn cầu cạnh mình, vậy tổng không thiếu được chỗ tốt ?

“Cái này ta cũng không rõ ràng, bằng không ta để cho tỷ tỷ ta thêm người hảo hữu, để cho nàng cùng người nói ?”

Lâm Mộc Sâm có chút kỳ quái : “Tại sao không phải là Thiên Địa Nhất Kiếm ? Hẳn nhưng có thêm ta hảo hữu rồi.”

“Nghe nói là hắn không muốn cùng người đàm luận vấn đề thù lao lần trước 4.000 lượng vàng đã đủ để cho hắn đau lòng rồi.”

Lâm Mộc Sâm rất vô tội, mình nhưng là giá cả rõ ràng, vừa không có chen ép thị trường ép mua ép bán, nhiều lắm coi như là lũng đoạn kinh doanh chuyện như vậy quốc gia cũng không quản được, người tên bang chủ trong trò chơi có cần so đo như vậy hay không ?

Không quá một giây, hệ thống liền đề kỳ một người chơi tên là Bạc Hà Đường thêm rồi hảo hữu của hắn.

“Xin chào, ta là tỷ tỷ của Thoại Mai Đường, là ngoại giao quan của Càn khôn thần điện. Ta nghĩ đại khái tình hình Thoại Mai Đường đã cùng người nói rồi, bây giờ ta rất thành khẩn mời người tham gia hoạt động tấn công trứ địa bang hội của Càn khôn thần điện chúng ta, xin hỏi người có thời giờ rảnh không ?”

Bạc Hà Đường lời nói rất có lễ phép cũng rất được thể, nhưng Lâm Mộc Sâm chính là từ trong cảm nhận được mùi vị lãnh đạm vô tình vì công việc chung. Đồ chơi này là các người cầu xin ta a, thái độ cư nhiên không thả được thấp chút ?

“A a, không cần quá cho ta mặt mũi, nói thẳng thuê là được rồi sao. Ta người này, không có lợi không làm, dĩ nhiên cũng sẽ không thấy lợi quên nghĩa. Chỉ cần ra giá thích hợp, để cho ta đi giúp một tay tuyệt đối không thành vấn đề.”

Người không thấp, vậy thì ta tới thấp một văn tiền làm khó đến anh hùng, Lâm Mộc Sâm bây giờ thật lòng có chút nghèo điên rồi.

Bạc Hà Đường lời nói vẫn rất có vẻ quan lại : “Là như vậy, chuyện chúng ta tấn công trứ địa bang hội bây giờ đã xảy ra một ít vấn đề, dự trừ đoán chừng chưa đủ để cho bang hội nhận chịu tổn thất nhất định, bất quá cũng đồng dạng để cho chúng ta biết ý nghĩa của việc tấn công trứ địa bang hội. Đó chính là tình anh hóa, dùng chiến thuật biến người đã không cách nào giải quyết cái vấn đề này. Từ một ít nguyên nhân, tình nhuệ cao thủ của bang hội chúng ta có hơi chút chưa đủ, cho nên chúng ta quyết định tìm một ít cao thủ bên ngoài bang hội tới giúp một tay. Dĩ nhiên, phí dụng thuê mướn là nhất định sẽ trả, hẳn có thể để cho các người hài lòng.”

Người rất giáo hoạt a, Lâm Mộc Sâm cảm thán. Dùng “các nguoi” mà không phải dùng “nguoi”, Bạc Hà Đường là muốn từ mặt bên điếm ra Lâm Mộc Sâm cũng không phải là không thể thiếu . Từ đó có thể để cho Lâm Mộc Sâm đối với giá trị của mình đoán chừng thật to rớt xuống, có thể trình độ lớn nhất áp giá thấp.

“Nha ? Là thế này phải không ?” Lâm Mộc Sâm nghiêm chỉnh lại. “Ta giống như nghe nói, các nguoi bây giờ vô cùng cần một người chơi tốc độ rất nhanh tới giúp một tay đâu ?”

Bạc Hà Đường lần này qua một hồi mới đáp lại : “Ta cũng biết cô muội muội gốc kia của ta khẳng định không che được miệng được, sự thật chính là như vậy, chúng ta cần một người chơi tốc độ khá nhanh tới giúp bọn ta giải quyết một ít vấn đề. Bởi vì trước mắt chúng ta biết người chơi tốc độ khá nhanh bao gồm nguoi một người, hơn nữa cùng bang hội chúng ta cũng từng có trao đổi nhất định, cho nên trước hết nghĩ tới nguoi.”

Lâm Mộc Sâm cười lạnh, Bạc Hà Đường này thật đúng là một người hiểu sâu đạo lý đàm phán a, không trách Thiên Địa Nhất Kiếm theo đuổi nàng đâu, loại nữ nhân này đuổi tới tay, vô luận là gia đình sự nghiệp đều là một trợ lực giỏi a.

“Tốt, nếu nguoi như vậy cho ta mặt mũi, ta cũng không vòng vo tam quốc rồi. Không biết Càn khôn thần điện có thể cho ta cái dạng giá cả gì ? Còn có, lần hành động này nguy hiểm bao lớn ? Nguoi phải biết, không mạo hiểm cùng mạo hiểm giá cả hiển nhiên là bất đồng”

Bạc Hà Đường lần này rất dứt khoát : “3.000 lượng vàng. Theo chúng ta quan sát, sẽ không có nguy hiểm gì, dĩ nhiên điều này phải thành lập dưới tình huống tốc độ của nguoi xác thực đủ nhanh, thao tác cũng theo kịp tốc độ của nguoi.”

Bà nó ! Dám hoài nghi tố chất chuyên nghiệp của lão tử ! Cho rằng kinh nghiệm cướp Boss của lão tử đều là thôi ra ?

“Ít đi. 5.000 lượng vàng là căn bản, có hay không cần tăng giá cũng phải xem cụ thể hành động rốt cuộc là hình dáng gì ta đã nói với nguoi, 5.000 lượng vàng mặc dù không ít, nhưng nếu quả thật rơi cấp mà nói, cái giá cả này coi như không đủ.”

Lâm Mộc Sâm đòi hỏi nhiều. Bây giờ là người bán thị trường, ta cũng không tin nguoi còn có thể tìm được người tốc độ so với ta còn nhanh ! Nếu là thật có người này, chỉ bằng giao tình của mình và Càn khôn thần điện nhiều lần chạm trán như vậy, nguoi có thể tới tìm ta mới gặp quý rồi !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63 : Sao không đi cướp

Bạc Hà Đường qua một lúc sau mới trả lời tin tức : “Không bằng chúng ta gặp mặt bàn lại đi, như vậy nói luôn là bất tiện. Vấn đề giá cả, chúng ta có thể thương lượng lại.”

Có cửa ! Lâm Mộc Sâm trong lòng vui vẻ. Minh bây giờ trên người số tiền lẻ gom góp lại cũng có ngàn tám trăm lượng vàng, cộng thêm linh thạch giá trị ngàn tám trăm lượng vàng. Trang bị gì đó nên bán đều bán, kiếm tới tiền cũng phần lớn đều đổi trang bị trên người thăng cấp mau cũng có một chút chỗ xấu, đó là trang bị mặc trên người còn chưa hết nóng đâu, lại muốn thay đi rồi.

Nếu như có 5.000 lượng vàng vào trường, nợ của mình liền có thể trả sạch ! Nghĩ tới một điểm này, Lâm Mộc Sâm lập tức lòng như lửa đốt, dựa theo địa chỉ Bạc Hà Đường cho liền bay đi.

Càn khôn thần điện mặc dù là bang hội thành lập đầu tiên, quy mô cũng số một số hai, nhưng bắt đầu từ bây giờ còn không có trú địa bang hội, cho nên chỉ có thể hẹn đến trong thành Lạc Dương gặp mặt. Đón nhận Bạc Hà Đường mời tổ đội, Lâm Mộc Sâm đến khách sạn, trước mắt tối sầm lại liền tiến

vào một cái phòng đơn.

“Xin chào, ta chính là Bạc Hà Đường. Người này người hẳn là biết, Thiên Địa Nhất Kiếm, bang chủ của chúng ta.”

Trong phòng tổng cộng hai người, một mỹ nữ phát ra phong vị thành thực, một nam nhân nhìn qua trầm ổn tinh minh. Trên thực tế Lâm Mộc Sâm thật ra thì cũng không biết gì về Thiên Địa Nhất Kiếm, dù sao ban đầu tổng tiền là thông qua tin tức lừa, mua bán là thông qua phi kiếm truyền thư làm. Nhưng trong đội ngũ rất rõ ràng viết sao, trừ hẳn ra, một Bạc Hà Đường, một Thiên Địa Nhất Kiếm.

“Xin chào xin chào, Tùng Bách Ngô Đồng, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.”

Thiên Địa Nhất Kiếm ra về nhiệt tình, Lâm Mộc Sâm cũng mặt cười chào đón. Bất quá trong lòng hai người đang suy nghĩ gì, chỉ có hai người bọn họ mới biết.

Sau khi mọi người ngồi xuống, Lâm Mộc Sâm lập tức tiến vào chính đề : “Cá nhân ta đối với chuyện các người tấn công trú địa bang hội rất có hứng thú, cho nên, ta muốn biết các người thời điểm lần trước ném thư đã gặp cái gì, cũng dễ làm chuẩn bị.”

Thiên Địa Nhất Kiếm cùng Bạc Hà Đường nhìn nhau một cái, sau đó thờ dài cười khổ : “Nhắc tới cũng không sợ mất mặt, nguyên bản chúng ta là lòng tin tràn đầy, Càn khôn thần điện chúng ta hiện tại đã có mấy ngàn người, cấp bậc bang hội đã đến cấp 2, tập thể hoạt động sẽ còn gia tăng không ít thuộc tính, đánh hạ trú địa này sẽ không có vấn đề. Nhưng ai biết được, địa phương quý quái kia cũng không phải nhiều người là có thể bắt lại”

Nghe một hồi, Lâm Mộc Sâm cuối cùng biết Thiên Địa Nhất Kiếm bọn họ gặp cái gì.

Thiên Địa Nhất Kiếm bọn họ chủ yếu ở Lạc Dương phát triển, lựa chọn trú địa bang phái cũng là tại phụ cận Lạc Dương. Đúng lúc Lạc Dương cách đó không xa trên Thủ Dương sơn thì có tòa động phủ tiên nhân, chính là hệ thống cung cấp cho bang hội người chơi dùng để làm trú địa bang hội, Thiên Địa Nhất Kiếm liền đem ánh mắt liếc về nơi đó.

Tòa động phủ tiên nhân này đặt rõ ràng ở mặt ngoài, muốn đánh hạ tự nhiên cần kế hoạch nhất định. Bất quá bây giờ còn không có người có thể làm ra tráng cử như vậy, cho nên hoàn toàn không có các loại đồ vật tấn công chiến lược gì đó, chỉ có thể tự mình tìm tòi.

Vì vậy Thiên Địa Nhất Kiếm rất là nghiêm túc đối đãi, đem người chơi cấp 30 trở lên trong bang hội toàn bộ triệu tập qua. Sau khi chuẩn bị xong, liền mở ra cửa trước động phủ. Tiếp sau đó, hai con thủ sơn thần thú (thần thú bảo vệ nữ) xuất hiện.

Không đợi Thiên Địa Nhất Kiếm bọn họ bày xong trận thế, thủ sơn thần thú liền lấy thế sét đánh không kịp che tai cho tiếng chuông ngân vang để thế giới tràn ngập tình yêu trong tim miệng khó mở lời gặp vui càng thêm vui, hai pháp thuật phạm vi rộng ném xuống, nhất thời liền đem hơn ngàn người chơi này giết chết bảy tám phần mười, cuối cùng chỉ còn dư lại hơn hai trăm người.

Chạm trán không kịp đề phòng tổn thất thảm trọng, Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức thốt nhiên giận dữ, chỉ huy còn dư lại người chơi chặn đứng hai con thủ sơn thần thú, tổn thất nhiều sức lực mới đưa hai con thủ sơn thần thú này giết chết. Hai con thần thú cũng coi như cho lực, cư nhiên rút một thanh lục phẩm phi kiếm cùng một món lục phẩm pháp bảo, những hoàng phẩm trang bị tài liệu khác chưa tính. Nhưng dù vậy, cũng không có biện pháp đền bù tổn thất do cái chết * trăm người mang tới.

Kế tiếp một cửa ải thì càng thêm bí ẩn. Sau khi tiến vào tiên nhân động phủ, tất cả mọi người lập tức lâm vào ảo cảnh. Các loại chim bay kích thước cỡ chim yến bay đầy trời, tốc độ nhanh quá xá, đợi đến một người chơi mạo hiểm tiến tới chính là ủa một đám xông tới, không tới mấy giây liền đem hắn đánh thành bạch quang rồi. Mà người nếu là ôm thành đoàn đi tới, được, không thành vấn đề, đám chim nhỏ cũng rất hiểu chuyện, sẽ không tới lấy trứng chọi đá. Nhưng vấn đề là, làm sao đi đều tìm không tới cửa ra đám chim nhỏ kia ở giữa không trung vây quanh bọn họ, chính là lúu ra lúu rít xem nào nhiệt, đem Thiên Địa Nhất Kiếm bọn họ đều phải giận điên lên.

Sau đó vẫn có người chơi mất sắc phát hiện, trong bầy chim nhỏ có một con màu sắc bất đồng. Những con khác đều là toàn thân màu đen, chỉ có một con kia có màu tím pha chút hồng, vì vậy suy đoán cửa ải này mấu chốt ngay tại trên người con chim nhỏ kia. Nhưng hết cách trong nhóm người này không ai có thể trụ vững mấy con chim nhỏ khác để đuổi theo con chim nhỏ màu tím kia, cuối cùng chỉ có thể bị ai lui về phía sau, kết thúc lần tấn công trú địa này. Mà như vậy vừa lui, lần sau còn muốn đi, thì phải nửa tháng sau rồi.

“Động phủ tiên nhân kia chỉ ở mừng một hoặc rằm mở ra, bây giờ là mừng tám, còn có bảy ngày. Chúng ta nghĩ tới nghĩ lui, cũng chỉ có thể tìm một người chơi tốc độ nhanh đuổi theo con chim nhỏ màu tím kia, những người khác tăng thêm che chở mới được. Chỉ bất quá con chim nhỏ kia tốc độ quá nhanh,

trong bang hội chúng ta hiện giờ không ai có thể theo kịp nó, cho nên ta liền nhớ tới người Ngô Đồng huynh. Nhớ lúc trước tại trong hoạt động thiên ma, Ngô Đồng huynh nhưng là biểu hiện chói mắt a, tốc độ cao không ai bằng ! Lần này, liền hy vọng Ngô Đồng huynh có thể rút đao tương trợ !”

Thiên Địa Nhất Kiếm kết thúc giảng thuật, Lâm Mộc Sâm suy tư một lát, ngẩng đầu cười một tiếng : “Cho nên nói sao, chúng ta còn là tới nói chuyện một chút vấn đề thù lao ! Nghe người nói, ta phát hiện nhiệm vụ này tính nguy hiểm thật sự là có chút lớn, 5.000 lượng vàng sợ rằng còn có chút thấp rồi !”

Thiên Địa Nhất Kiếm trong lòng giận dữ, bà nó người ban đầu đoạt Boss của chúng ta liền đoạt ta 4.000 lượng vàng, lần này còn muốn như thế nào ? Phải biết khi đó 4.000 lượng vàng, bắt được tới hiện tại sức mua ít nhất tương đương với 10.000 lượng vàng trở lên a ! Bây giờ cứ nhiên lại dám chém giá cao ! Bà nó đây là ăn chắc không có người không được rồi a !

Thiên Địa Nhất Kiếm mặc dù trong lòng hận không được có thể sử dụng ý niệm cắt đứt mạng của Lâm Mộc Sâm che IP của hắn, nhưng bắt đắc dĩ trước đó hắn đã đáp ứng Bạc Hà Đường không tham dự cò kè mặc cả, cho nên chỉ có thể duy trì biểu lộ trầm ổn đó giả bộ pho tượng.

Bạc Hà Đường nhìn Lâm Mộc Sâm, khẽ mỉm cười : “Nha ? Vậy người cho rằng, chúng ta hẳn nên ra giá dạng nào mới có thể mời được người giúp một tay đây ?”

Lâm Mộc Sâm cười khà khà : “Người xem, nghe các người nói, đám chim bay kia thích vây đánh, hơn nữa chuyên tìm lạc đàn. Ta nếu như muốn đi bắt con chim màu tím kia, như vậy lại không thể tránh khỏi phải rời khỏi đại bộ đội. Cho nên ta nhất định sẽ lâm vào trong vòng vây của bầy chim nhỏ. Mặc dù các người nói những người khác sẽ tăng thêm che chở, nhưng người cũng biết, việc che chở này có thể phát huy bao nhiêu tác dụng ? Hơi có tên run tay nói không chừng liền đem ta cùng nhau che chở tiến vào việc này nguy hiểm có chút lớn thôi ? Ta cảm thấy, ít nhất phải tăng gấp đôi !”

Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức ngồi không yên rồi, lập tức đứng dậy : “Tăng gấp đôi ? Người tại sao không đi cướp”

Lâm Mộc Sâm nhìn hắn một chút : “Nếu như người chơi túi đồ có thể rút mà nói, ta chỉ sợ sớm đã sớm đi làm chuyện này rồi !”

Thiên Địa Nhất Kiếm bị nghẹn được không nói ra lời, nhìn đáng vẻ mặt đỏ đến cổ tựa hồ lập tức liền trở mặt, Bạc Hà Đường liền vội vàng kéo hắn : “Đừng có gấp, nếu nói mặc cả sao, chính là ra giá trên trời liền trả giá dưới đất. Ta nghĩ Ngô Đồng tiên sinh cũng sẽ không cần chặt cái giá tiền này, một chút cũng không có thương lượng đi ?”

Lâm Mộc Sâm nhìn Bạc Hà Đường, nhún nhún vai : “Như vậy người nói một chút, người rút cuộc có thể ra giá bao nhiêu cho ta ?”

Bạc Hà Đường đem Thiên Địa Nhất Kiếm nhấn vào chỗ ngồi, mình cũng ngồi xuống : “Rất đơn giản. Tiền thuê còn là 5.000 lượng vàng không thay đổi, bất quá, nếu như người có thể ở nơi đó giết đến bất kỳ vật phẩm cùng trú địa bang hội không liên quan, toàn bộ thuộc về người tất cả, như thế nào ?”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64 : Tiền trợ cấp cho nhiều chút

Lâm Mộc Sâm ánh mắt híp một cái : “Nếu như chỉ làm một bước này mà nói, ta cho dù có thu hoạch cũng sẽ không quá nhiều a”

Bạc Hà Đường mỉm cười : “Cũng không chỉ như thế. Cũng không ai biết được mấy bước phía sau còn có những gì, nói không chừng còn có chỗ cần đến người. Chỉ cần chúng ta đưa ra thỉnh cầu hơn nữa người tham dự mà nói, người đạt được chiến lợi phẩm chúng ta không lấy một đồng ! Bất quá còn có một điểm, nếu như một bước nào đó người không có giúp một tay mà nói, tiền thuê cũng chỉ có thể cho người 20%, cũng chính là 1.000 lượng vàng, không thành vấn đề.”

Lâm Mộc Sâm suy nghĩ một chút, vỗ một cái : “Tốt ! Cứ quyết định như vậy ! Tháng này mười lăm là ? Đến lúc đó ta khẳng định đến !”

Bạc Hà Đường nở nụ cười hài lòng. Song phương sau khi khách khí thêm mấy câu, Lâm Mộc Sâm rời đi khách sạn, đập cơ quan giáp ứng bay lên không. Trong khách sạn, chỉ còn dư lại Bạc Hà Đường cùng Thiên Địa Nhất Kiếm hai người.

“Người cho hắn điều kiện không phải là quá ưu hậu rồi ? 5.000 lượng vàng cũng không ít đi, còn khích lệ hắn đi cướp đồ rơi xuống ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm có chút nghi ngờ không hiểu. Trong quá trình đàm phán hắn căn bản không có nói chuyện, có thể thấy được hắn đối với Bạc Hà Đường còn là rất tín nhiệm, nhưng điều này không có nghĩa là hắn liền nghĩ rõ ràng được.

Bạc Hà Đường ngồi vào trước Thiên Địa Nhất Kiếm : “Người phải cân nhắc tính tất yếu của hắn đối với hành động chúng ta. Người cũng biết, những bang hội khác cũng đều đang đánh trú địa bang hội rồi, chẳng lẽ người không muốn lại đạt được danh tiếng bang hội có trú địa đầu tiên ? Tốc độ của người này ta nghe muội muội ta nói qua, đúng là mau xuất chúng, ít nhất Cần khôn thần điện chúng ta là không ai hơn được, bước thứ hai không phải hắn không thể. Phía sau sao sẽ phải nhìn năng lực của hắn rồi. Dù sao ta nói là hắn đạt được chiến lợi phẩm thuộc về hắn, có thể hay không cướp được một kích cuối cùng còn nói không chừng đâu. Ngoài ra, loại cao thủ này còn là kết giao một cái cho thỏa đáng, không cần thiết không phải đem hắn đẩy tới phía đối lập đi.”

Thiên Địa Nhất Kiếm có chút không phục : “Hắn thật đáng giá chúng ta làm như vậy ?”

Bạc Hà Đường mỉm cười : “Đáng giá. Nếu như là những người khác có thực lực như hắn vậy, có lẽ không thấy được đáng giá làm như vậy, nhưng cái tên Tùng Bách Ngô Đồng này tốt ở chỗ không có dã tâm. Từ trên miêu tả của người cùng muội muội mà nhìn, người nọ là một loại tâm lý tiểu nông, tiểu phú là an, sẽ không mang tới cho người uy hiếp gì. Chiêu mộ hắn phải không quá có thể , người này chỉ sợ không phải cái loại người thích bị trói buộc đó. Mà loại cao thủ này phần lớn nhỏ mọn, chen ép bọn họ mà nói sợ rằng sẽ đưa tới chuyện điên cuồng trả thù, được không bằng mất. Cho nên, làm tốt quan hệ đối với chúng ta không có chỗ xấu.”

Thiên Địa Nhất Kiếm suy nghĩ một chút, miễn cưỡng gật đầu một cái : “Ánh mắt của người ta là tin tưởng, hy vọng hắn có thể biểu hiện ra được giá trị tương ứng.”

Lâm Mộc Sâm tự nhiên không biết đầu lĩnh cùng phụ tá / kiếm bạn gái của hắn của Cần khôn thần điện ở sau lưng nghị luận hắn, dù sao ý nghĩ của hắn rất đơn giản, mình xuất lực cầm tiền, sau đó tìm nhiều cơ hội cướp một con Boss..... hừ hừ, không biết ca bây giờ có các loại đòn sát thủ cướp Boss !

Còn có thời gian một tuần lễ, Lâm Mộc Sâm như cũ chạy loạn khắp nơi luyện cấp. Nhưng hiện tại luyện cấp cũng không phải dễ dàng như vậy rồi, hết một ngày cũng liền 30% kinh nghiệm. Luyện cấp luyện một mỗi liền quấy rầy Ngọc Thụ Lâm Phong bọn họ, kết quả đối lấy Ngọc Thụ Lâm Phong khinh bỉ, Khô Hải than vãn, Phong Linh Thảo mời mọc bà nó, Thiên hạ vì công cái loại địa phương hủ nữ tụ tập đó là mình đi được sao ? Mình ở Vạn thụ vô cương nơi đó đã rộng rãi lộ mặt một lần, không cần thiết trở thành bạn của hủ nữ trong trò chơi này !

Nói tóm lại, bây giờ vừa qua, Lâm Mộc Sâm cấp bậc tăng lên tới cấp 37, các loại kỹ năng lại lấy được tăng lên. Liên châu tiễn ở dưới gia trì của Cung nỗ thần xạ đã biến thành bảy mai nỗ tiễn, gây sát một quái vật ngang cấp cũng không phải vấn đề. Tán xạ tiễn tăng lên cũng không lớn, cộng thêm Cung nỗ thần xạ bây giờ cũng bắt quá cấp sáu, đây là bởi vì nguyên do cơ hội sử dụng nó quá ít. Nguyên nhân chính là, Lưu tinh truy nguyệt cùng Lưu tinh tả địa dùng quá đã rồi !

Một cái công kích siêu cường thêm nỗ tung phạm vi nhỏ, một cái khác dẫn đạo tính đại phạm vi aoe --- --- có hai cái kỹ năng này, Lâm Mộc Sâm giết quái hiệu suất đó là thật to tăng lên, bất quá linh thạch tiêu hao cũng là thật lớn

Nếu như không phải là mấy lần trước đánh Boss cộng thêm rút thương rút được một đồng linh thạch, Lâm Mộc Sâm bây giờ đã muốn nhập không gánh nổi xuất rồi.

Nhân thoại ít nói, cuối cùng đã tới ngày hẹn của Lâm Mộc Sâm cùng Thiên Địa Nhất Kiếm bọn họ rồi. Sau khi lấy được tin tức của Bạc Hà Đường, Lâm Mộc Sâm rất nhanh liền chạy tới Thủ Dương sơn, tới cửa của tòa động phủ tiên nhân này rồi. Lâm Mộc Sâm ngạc nhiên phát hiện, nơi này thật là người người tấp nập, tựa hồ Cần khôn thần điện đem tất cả bang chúng toàn bộ đều gọi tới.

“Đây là có chuyện gì ? Không phải nói lần hành động này chỉ cần tinh anh sao ?”

Sau khi cùng Bạc Hà Đường hội hợp, Lâm Mộc Sâm bày tỏ ra đối với tình huống hiện tại hết sức kỳ quái.

Bạc Hà Đường cười khỏ thờ dài : “Ngươi biết đó, hiện tại trong trò chơi các đại hình bang hội đều ở đây cạnh tranh lẫn nhau”

Vừa nói như thế Lâm Mộc Sâm liền hiểu rồi, đồ chơi này chính là lẫn nhau hủy đài sao ! Càn khôn thần điện bên này đánh trủ địa bang hội, những bang hội khác liền thiếu không được nhìn chuẩn thời cơ tới đây đảo loạn gì đó. Dù sao mấy tên bang chúng bình thường kia cũng không giúp được một tay, để cho bọn họ ngăn trở một lát những người của bang hội khác cũng tốt.

Không quá bao lâu thời gian, nhân viên tập hợp xong xuôi. Thiên Địa Nhất Kiếm trong kênh bang hội phát biểu một bài diễn giảng khích lệ tinh thần, mà tạm thời bị gia nhập bang hội Lâm Mộc Sâm dĩ nhiên là bịt tai không nghe thấy. Anh mày là tới kiếm tiền, không phải là tới đánh thiên hạ cho ngươi !

Tòa động phủ tiên nhân này đạo cửa ải thứ nhất chính là hai con thủ sơn thần thú, hai cái đồ chơi này thực lực tương đương mạnh mẽ, bất quá dù sao Càn khôn thần điện đã có kinh nghiệm, hơn hai trăm tên tinh nhuệ đánh được gọn sóng không sợ hãi.

“Bước này không cần ta giúp một tay ?” Lâm Mộc Sâm trong lòng ngứa ngáy. Boss cái đồ chơi này liền đại biểu các loại đồ rơi xuống, phải biết hiệp nghị nhưng là chỉ cần mình có thể cướp được đồ liền tất cả thuộc về mình !

Di, ta tại sao muốn dùng từ “cướp” đâu ? Loại tâm thái này cũng không hay

Rất hiển nhiên, Thiên Địa Nhất Kiếm thì không có khả năng để cho Lâm Mộc Sâm gia nhập vào giai đoạn thứ nhất này. Một giai đoạn này bang chúng của mình đủ để đối phó, cần gì phải đem tên này vô cớ tiến vào cùng người của mình cướp chiến lợi phẩm ?

Di, tại sao mình lại cảm thấy tên này là muốn cướp đâu thật là khó hiểu a

Nói tóm lại, Càn khôn thần điện thực lực vẫn là tương đối không sai, hai trăm tinh anh rất nhanh liền đem hai con thủ sơn thần thú bắt lại, đồ rơi xuống cũng bị Thiên Địa Nhất Kiếm bỏ vào trong túi, chờ đợi sau khi chuyện kết thúc lại tiến hành phân phối.

Tiếp sau đó, chính là giai đoạn thứ hai rồi.

“Yên tâm, chúng ta nhất định sẽ che chở ngươi. Dĩ nhiên, chính ngươi cũng phải cẩn thận một chút, chớ hướng vào trong phạm vi pháp thuật gì đó mà chui.”

Bạc Hà Đường bây giờ toàn chức đảm nhiệm đại sứ trao đổi giữa Càn khôn thần điện cùng Lâm Mộc Sâm, quả nhiên thân phận ngoại giao quan của nàng không phải là vô cớ mà tới mà Lâm Mộc Sâm nhìn một bầy lớn chim nhỏ màu đen không ngừng chao lượn trên bầu trời, thần sắc có chút ngần ngại : “Bà nó, các ngươi thật lòng có thể bảo vệ tốt ta sao”

Trên trời kia chim nhỏ quá nhiều ! Hơn ngàn vạn cũng không đủ để hình dung số lượng những con đó. Nhiều chim nhỏ như vậy cùng nhau oanh tới trên người Lâm Mộc Sâm không tự chủ được rung mình một cái.

“Đừng lo lắng, mấy con chim nhỏ kia mặc dù rất nhiều, nhưng lực công kích đơn lẻ cũng không mạnh. Chỉ cần chớ bị vây lại là được hơn nữa, nếu như thật rất đơn giản mà nói, ngươi nghĩ rằng chúng ta tại sao muốn bỏ tiền nhiều như vậy thuê ngươi ?”

Lời của Bạc Hà Đường để cho Lâm Mộc Sâm lập tức nhớ lại món nợ 6.000 lượng vàng trên người. Cẩn rằng một cái, giàu sang giành trong hiểm nguy, liều mạng !

Cố gắng tìm được con chim nhỏ màu tím kia trong bầy chim, Lâm Mộc Sâm đập lên cơ quan giáp ưng, hướng giữa không trung liền bay đi.

“Ta nói, tiền trợ cấp cho nhiều hơn chút nữa không thành vấn đề ?” Thanh âm đáng thương còn tại giữa không trung truyền tới

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65 : Trình diễn máy bay

Lâm Mộc Sâm mặc dù ôm quyết tâm chết chắc vọt tới bầu trời, nhưng hấn cũng không thật sự liên muốn chết.

Vô duyên vô cớ ai nguyện ý rút kinh nghiệm một cấp đầu ? Càng hướng chi chết rồi nhiệm vụ liền không hoàn thành, nhiệm vụ không hoàn thành cũng chỉ có 1.000 lượng vàng tiền trợ cấp

1.000 lượng vàng tiền trợ cấp đủ làm con khỉ gì a ! 5.000 lượng vàng mới là vương đạo !

Lâm Mộc Sâm khoảng cách mấy con chim nhỏ kia càng ngày càng gần, trong lòng cũng dần dần hiểu ra rồi. Phía dưới đám người Càn khôn thần điện kia nói muốn che chở mình, đơn thuần là nói nhảm cho hả giận bà nó các người đám chân ngắn này ngay cả mấy con chim nhỏ vậy đều theo không kịp, dựa vào cái gì che chở ta tốc độ càng nhanh hơn ?

Bà nó, bị gài bẫy rồi ! Nhưng tên đã lấp vào cung không bắn không được, Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái, nhắm ngay con chim nhỏ màu tím mới vừa tìm được, một hơi vọt tới.

Đĩ nhiên, hấn vừa vọt qua liền hối hận. Đám chim nhỏ kia từng con một như không muốn sống một loại, giữa không trung như chích thuốc liền hướng Lâm Mộc Sâm đánh tới !

Chim nhỏ phần nộ cũng không phải bọn người phần nộ như thế ! Phi phi, lão tử cũng không phải là đầu heo ! Cho nên Lâm Mộc Sâm rất sáng suốt co vòi rồi. Trực tiếp xông tới, có thể hay không bắt lại con chim nhỏ màu tím tạm thời không đề cập tới, chết nhất định là chết chắc rồi.

Trực tiếp công kích bất thành, Lâm Mộc Sâm liền quyết định thử một chút đường cong cứu nước. Mượn mình tốc độ vượt quá thường nhân, Lâm Mộc Sâm bắt đầu ở chung quanh đàn chim nhỏ lượn vòng. Khoảng cách của hấn nắm chắc được vô cùng tốt, vừa hay có thể câu dẫn đến một phần chim nhỏ, cũng không sẽ để cho chim nhỏ ulla lên một đám. Sau đó ở giữa không trung lượn vòng qua vòng lại, từ từ đem tiểu điều kéo ra tới mấy tầng, trên không trung tạo thành quỹ đạo đồ án

“Bà nó, còn chơi dẫn như vậy !”

“Đây coi là gì ? Trình diễn máy bay sao ? Bà nó tiểu tử này cho rằng hiện tại đang ở buổi duyệt binh đâu ?”

“Khà, trở lại một khà !”

Nghe đám người của Càn khôn thần điện phía dưới bắt đầu ồn ào, Lâm Mộc Sâm bịt tai không nghe thấy. Thích trách cứ trách, lão tử là tới kiếm tiền !

Bây giờ đàn chim nhỏ trên bầu trời đã bị Lâm Mộc Sâm kéo thành một cái đường, thỉnh thoảng còn theo động tác của hấn lay động mấy cái. Hơi chơi mấy kiểu uốn lượn, đường cong này liền hợp thành các loại các dạng đồ án, một hồi tạo thành chữ 2, một hồi tạo thành chữ b

Tìm được rồi ! Lâm Mộc Sâm ánh mắt co rút, lại trong bầy chim nhỏ tìm được con chim nhỏ màu tím kia. Con này rất giao hoạt, giấu ở trung ương nhất của đám chim nhỏ màu đen, thật sự là địa phương được bảo vệ chặt chẽ nhất.

Liều mạng ! Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái, đột nhiên liền lấy thế sét đánh không kịp che tai chuông vang ngân nga vân vân, lao ngược một cái xông tới, lập tức vọt tới chỗ sâu của đàn chim nhỏ màu đen kia !

Nhất thời đám chim nhỏ kia liền tức giận rồi. Trên không trung đang bày ra hình dạng hết sức giống chữ s liền lập tức biến thành một đồng ngôn ngang, tất cả chim nhỏ đều nhắm phía Lâm Mộc Sâm bay vọt tới. Trong nháy mắt, thân ảnh của Lâm Mộc Sâm liền bị che mất.

Chưa tới một sát na, thân ảnh của Lâm Mộc Sâm lần nữa xuất hiện, bay cũng tựa như hương Càn khôn thần điện bên kia vọt tới, sau lưng theo sát một con ninja rùa thân thể dựng đứng.

Ninja rùa cơ quan huyền quy tương đối cho lực, chỉ nghe được tiếng va chạm bộp bộp của mấy con chim nhỏ kia, sinh mạng dần dần hạ thấp, lại vẫn vững như Thái Sơn.

Thật may là mấy con chim nhỏ này chỉ biết công kích gần người theo kiểu tự sát Lâm Mộc Sâm chỉ còn dư một tia máu, nắm con chim nhỏ màu tím kia, mở ra Tốc hành, bay so với mấy bay phản lực còn nhanh hơn. Phía sau cơ quan huyền quy chặn lại phần lớn chim nhỏ, nhưng vẫn có cá lọt lưới ở sau lưng Lâm Mộc Sâm gắt gao bám đuôi.

“Bà nó, còn chờ cái gì ! Nói hay lắm che chở đâu !”

Lâm Mộc Sâm một tiếng rống giận đánh thức đám tinh anh của Càn khôn thần điện đã nhìn thù người ra. Sau đó chính là các loại màu sắc phi kiếm pháp bảo xẹt qua không trung, các loại pháp thuật phạm vi rộng bao phủ khắp bốn phía Lâm Mộc Sâm

“Bà nó nhắm chuẩn chút ! Đem lão tử cúp các ngươi cũng không có chỗ tốt !”

Chỉ còn dư một tia máu Lâm Mộc Sâm dĩ nhiên là kinh hãi lo lắng. Đạn được sớm nuốt rồi, nhưng muốn sinh mạng khôi phục đến mức an toàn rất hiển nhiên còn cần một chút thời gian.

Càn khôn thần điện che chở không thể bảo là không cho lực, nhưng dù sao đám chim nhỏ kia tốc độ quá nhanh, mà Lâm Mộc Sâm sinh mạng cũng quá ít bất đắc dĩ, Lâm Mộc Sâm quay người lại, nhanh chóng đổi cái băng đạn, một phát Tán xạ tiễn liền bắn ra ngoài.

“Phốc !”

Tán xạ tiễn chính xác bắn trúng mấy con chim nhỏ, nhưng cũng không có đem bọn chúng giết chết. Trên thực tế bây giờ chim nhỏ bám theo phía sau hần số lượng hàng trăm, Tán xạ tiễn coi như giết mấy con cũng chẳng ích gì. Lưu tình trụ địa tựa hồ có thể có hiệu quả, nhưng hần dám dừng lại dẫn đạo kỹ năng sao ?

Đó là muốn chết ! Cho nên, sau khi mấy cây Tán xạ tiễn bắn trúng mục tiêu, tất cả nổ tung, mấy đoàn mây mù lớn trong nháy mắt đem đám chim nhỏ kia bao phủ trong đó !

Nùng vụ nổ tiễn lập công rồi ! Tiêu điều ở trong sương mù dày đặc không tìm được Lâm Mộc Sâm, lập tức chung quanh bắt đầu bay loạn. Mặc dù rất nhanh bọn họ liền vọt ra khỏi sương mù dày đặc, nhưng còn muốn tìm Lâm Mộc Sâm ? cái bóng cũng không có !

Trong đội ngũ của Càn khôn thần điện, Lâm Mộc Sâm chưa tỉnh hồn thờ hồn hên. Minh còn dư lại một tia máu, cơ quan huyền quy cũng còn dư lại một tia máu, đám chim nhỏ này thật sự là quá hung hãn ! Có loại khí thế này, quả nhiên đầu heo cái gì đều không cần nói !

Bất quá nguy hiểm cũng đã trôi qua rồi, đám người Càn khôn thần điện này đi cướp chim nhỏ màu tím không thể làm được vậy, nhưng kết thành trận thế bảo vệ tánh mạng còn là không vấn đề chút nào .

Đem con chim nhỏ màu tím đưa cho Thiên Địa Nhất Kiếm, Lâm Mộc Sâm vừa hưởng thụ hồi phục của mấy người chơi học trị liệu thuật, vừa mặt tươi cười : “Như thế nào, Thiên Địa Nhất Kiếm bang chủ, ta 5.000 lượng vàng tới tay !”

Thiên Địa Nhất Kiếm rất kích động. Tên này làm được rồi ! Cửa ải thứ hai có thể qua rồi ! Con chim nhỏ màu tím vừa vào tay hần liền được hệ thống đề kỳ, trận nhãn ảo trận vào tay, có thể giải trừ ảo trận.

Dưới sự kích động hần cũng không có chú ý Lâm Mộc Sâm nói gì, vừa ừ hử đáp ứng, vừa giải trừ ảo trận. Trong nháy mắt, đầy trời chim nhỏ biến mất không thấy, chung quanh cảnh tượng cũng không trông trái vô biên nữa, mà là biến thành bên trong một tòa đại điện. Mà tại trước mặt bọn hần, một cánh cửa hơi mở ra.

Rốt cục qua cửa ải này, lập tức sẽ đến cửa ải tiếp theo rồi. Thiên Địa Nhất Kiếm vùng tay lên : “Tiến lên ! Hôm nay nhất định phải đem trứ địa bang hội cầm xuống !”

Đoàn đội hai trăm người tinh anh bắt đầu tiến về phía trước, Thiên Địa Nhất Kiếm ngay bên người Lâm Mộc Sâm mặt nở nụ cười : “Ngô Đồng huynh, lần này ngươi thật là giúp ân lớn rồi. 5.000 lượng vàng đợi sau khi trở về liền dâng lên, tuyệt đối sẽ không để cho ngươi uống công khổ cực ! Hiện tại không có chuyện gì mà nói, liền nhìn một chút thực lực của người chơi Càn khôn thần điện chúng ta, như thế nào ?”

Lâm Mộc Sâm trên mặt cười đáp ứng, trong lòng thầm mắng bà nội cha mày thằng c., nghe ý như thế tiểu tử này là không tính toán để cho mình tham gia Boss chiến phía sau a chờ coi, đừng để cho ta tìm được cơ hội, nếu không ta để cho ngươi muốn khóc cũng không kịp

Nói tóm lại, tòa động phủ tiên nhân này cửa ải thứ hai coi như là qua rồi. Mặc dù không ai biết muốn đánh hạ trứ địa bang phải cần phải qua mấy cửa, nhưng bây giờ hiển nhiên không đủ sau khi vào cửa, chính là cửa ải thứ ba kế tiếp.

Phía sau cửa lại là một phen cảnh tượng, tựa hồ đã rời đi đại điện đi tới phía sau núi động phủ rồi. Mặc dù như thế, nhưng cũng không ai biết đây có phải hay không là ảo cảnh. Là thật hay giả, Chúc Nữ nói mới tính, những người khác chỉ có phản chấp nhận.

Chỗ này rất là bằng phẳng, bốn phía cây cao san sát. Các loại thú rừng côn trùng kêu ra rả, chim kêu hoa thom, tựa hồ làm cho người ta lạc vào rừng rậm nguyên thủy, làm cho lòng người thoải mái.

“Tình huống thế nào ?”

Tất cả mọi người đều óc mơ hồ. Nhưng so sánh đây không phải là điểm cuối của lộ trình, Bất giới trước khi chết một ngày có nói thôi được, công lực mơ màng của Lâm Mộc Sâm đang thật to tăng cường.

“Trước chia thành mấy tiểu đội, bốn phía lục soát một chút, nhìn xem có đầu mối nào không !” Bất đắc dĩ, Thiên Địa Nhất Kiếm cũng chỉ có thể phát ra loại mệnh lệnh này.

Mà Lâm Mộc Sâm đâu, tìm tảng đá ngồi xuống, móc ra Coca cánh gà, non nước như tranh, chính là địa phương tốt để ăn dã ngoại a

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66 : Xuất thủ lần nữa

Lâm Mộc Sâm tại chỗ này nhẹ nhàng thoải mái xem não nhiệt, Đám người Càn khôn thần điện này cũng là bận rộn đủ mệt.

Rừng rậm cũng không lớn, mặc dù ngũ tạng đều có, nhưng chim sẽ chính là chim sẻ, gộp lại một địa phương lớn một chút như vậy. Bên ngoài rừng rậm là vách đá vô tận, mây mù lượn quanh không thấy rõ nơi xa. Đi xuống thử một chút ? Có người có lòng này, nhưng không ai có gan này.

Bay xuống vấn đề cũng không lớn, trong trò chơi này tùy tiện bắt một người ra tới ít nhất cũng sẽ đập thanh phi kiếm lượn hai vòng. Nhưng bên trong mây mù này có gì cũng không dễ nói rồi, hậu quả của sự cố rút “máy bay” phần lớn đều là rút một cấp hoặc là bị kịch tương tự Lâm Mộc Sâm trực tiếp rơi một cấp cộng thêm hơn 90% kinh nghiệm.

Cho nên sau khi đem cánh rừng rậm này đại khái phạm vi tra rõ, tình lực của tất cả mọi người đều đặt ở trong rừng rậm rồi. Cửa ải thứ ba này, huyền bí hẳn ngay tại nơi này.

Bất quá đợi nửa ngày, một đám người chơi Càn khôn thần điện rồi rít trở lại.

“Không có phát hiện chỗ nào đặc thù”

Từng tên tinh anh ừ rừ cúi đầu, thẹn thùng vô cùng.

Thiên Địa Nhất Kiếm buồn bực : “Không hẳn a ! Cái địa phương quỷ này cũng không có lối ra, huyền bí nhất định là ngay tại trong rừng rậm này ! Các ngươi thật cái gì cũng không phát hiện ? Đặc thù quái vật gì đó ?”

Đợi đến sau khi tất cả mọi người lắc đầu, Thiên Địa Nhất Kiếm khổ tư hồi lâu, đột nhiên trước mắt sáng lên : “Có phải hay không là những đám mây mù bên ngoài kia có vấn đề ? Xong ra là có thể tìm được cửa ra rồi ?”

Không ai đáp lời. Đồ chơi này ai cũng không tính toán cầm mạng của mình đi làm thí nghiệm thành công, chỗ tốt là của bang hội, thất bại, roi cấp là của mình.

Thiên Địa Nhất Kiếm quay đầu xem một chút Lâm Mộc Sâm, mặt cười giả là : “Ngô Đồnghuynh, ngươi xem”

Lâm Mộc Sâm lại không phải kẻ ngu, làm sao có thể cho hắn đi làm pháo hôi : “Nhiệm vụ của ta đã hoàn thành rồi, ngươi xác nhận còn muốn ta xuất thủ ? Ta đã nói với ngươi, nếu như ta thật phát hiện cái gì thu được chỗ tốt, ta nhưng là sẽ không nhờ ra !”

Một câu nói làm cho Thiên Địa Nhất Kiếm lại do dự. Trên thực tế lúc này có chuyện hắn căn bản không dám nói ra, con chim nhỏ màu tím kia ngay sau khi nhiệm vụ hoàn thành, biến thành một lục phẩm pháp bảo ! Lục phẩm pháp bảo bây giờ mặc dù chợt có xuất thế, nhưng cũng là có giá mà không ai bán, người cầm tiền cũng không có chỗ để mua. Việc này nếu để cho tên kia biết quá trình sau đó nếu quả thật không cần hắn không thể, hắn khẳng định liều mạng đi cướp đồ, đến lúc đó mình tổn thất không phải liền lớn rồi ?

Cho nên Thiên Địa Nhất Kiếm lại là cẩn thận một cái, hướng về phía hai trăm tinh nhuệ kia nói : “Người nào bay ra ngoài mây mù dò xét một vòng ? Tìm được cửa ra thưởng cho một thanh hoàng phẩm phi kiếm, ngủm mà nói bồi thường một món hoàng phẩm pháp bảo !”

Đầu năm nay phi kiếm nếu so với pháp bảo đắt hơn một chút, dù sao phi kiếm chủ yếu nhìn là lực công kích, lực công kích của hoàng phẩm phi kiếm đẳng cấp phù hợp chắc chắn sẽ không yếu. Nhưng pháp bảo liền nói không chính xác rồi, các loại các dạng kỳ quái chức năng, càng là có Huyền hình thái y loại này kỳ vật tồn tại

Nếu nói dưới trọng thưởng tất có dũng phu, lập tức thì có người đứng ra tự xưng mình nguyện đi trước tìm tòi. Vị nhân huynh này chân đạp phi kiếm tốc độ cũng không chậm, bay ra ngoài phạm vi rừng rậm, chốc lát không ngừng liền vọt vào trong mây mù. Sau đó cũng không lâu lắm, Thiên Địa Nhất Kiếm tâm đều treo đến cổ họng rồi liền nhận được tin tức : ta ngủm rồi, bây giờ ở thành Lạc Dương.

Thiên Địa Nhất Kiếm một ngụm máu thiếu chút nữa phun ra ngoài. Bà nó, một món hoàng phẩm pháp bảo cứ như vậy đưa ra, cái gì cũng không được !

Bất quá hắn cũng có tâm lý chuẩn bị, chỉ có thể thở dài một tiếng, đưa ánh mắt đặt trên người Lâm Mộc Sâm.

“Ngô Đồnghuynh, không biết ngươi đối với hiện trạng có thể có biện pháp gì ?”

Lâm Mộc Sâm nuốt xuống miếng thịt gà trong miệng, lại hớp một ngụm nửa lon Coca, nhìn Thiên Địa Nhất Kiếm, nhếch môi cười : “Thế nào, Nhất Kiếm tính toán nhờ giúp đỡ với ta rồi ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm trong lòng thật hận, tên này cười như thế nào ghê tởm như vậy ? Có nên kích động muốn đâm một cái, Thiên Địa Nhất Kiếm nở ra một nụ cười : “Ngươi cũng nhìn thấy, người của chúng ta bây giờ tạm thời không tìm được bất kỳ đầu mối. Nếu như Ngô Đồnghuynh có phát hiện điều gì mà nói, không bằng nói ra nghe một chút ?”

Lâm Mộc Sâm phe phẩy tay : “Chúng ta trước đó đã nói tốt lắm, nếu như ta xuất thủ, ở chỗ này đạt được thứ gì cũng coi là của chính ta. Ngươi xem, điều kiện như vậy đã rất ưu hậu, ta nếu như tại trong này cái gì cũng không được đến, vậy coi như là làm không công cho bọn ngươi. Nhất Kiếm huynh

không đến nỗi ngay cả một cái cơ hội như vậy cũng không chịu cho ta ?”

Mới rồi lời của Thiên Địa Nhất Kiếm lập lò hai khả năng, bản ý chính là không muốn Lâm Mộc Sâm lấy thêm đến chỗ tốt gì, có thể không mất gì từ trong miệng hắn lừa gạt đến đầu mối liên tốt nhất. Nhưng là hiện tại, hắn nhưng không được không nhắm mắt căn cứ đáp ứng yêu cầu của Lâm Mộc Sâm : “Không thành vấn đề, coi như ta cầu xin Ngô Đồng huynh xuất thủ tốt lắm. Chỉ cần có thể đánh hạ trú địa bang hội, bỏ ra giá cao như thế nào cũng đáng !”

Lâm Mộc Sâm vỗ vỗ tay phui xuống các loại thức ăn mảnh giấy vụn, lập tức nhảy lên : “Liên chờ người những lời này rồi !”

Sau đó, hắn không nói hai lời, gọi ra cơ quan giáp ưng liền bay tới giữa không trung. Mà hắn càng bay càng cao, trực tiếp bay đến phía trên cây lớn che trời, ở trên không trung mất nhìn xuống dưới.

Qua hồi lâu, Lâm Mộc Sâm lại rơi xuống đến mặt đất, búng tay cái tách : “Tìm được rồi ! Xem ta !”

Thiên Địa Nhất Kiếm lấy làm kỳ, làm sao hắn bay đến giữa không trung một lát liền tìm được rồi ? Trên bầu trời cũng không phải không ai từng bay lên, từ phía dưới một mảnh rừng rậm mịt mờ cái gì cũng không thấy được, thẳng này là làm sao nhìn ra đầu mối ?

Chỉ thấy Lâm Mộc Sâm ở trong rừng rậm bay tới bay lui, rất nhanh liền đi tới trước mặt một thân cây. Cây này cùng chung quanh cây cối hơi có bất đồng, mặc dù lá cây chênh lệch không lớn, nhưng cây này lại có vẻ hơi thấp bé, hơn nữa thon nhọn hơn nhiều. Trọng yếu nhất là, thân cây khô này màu đỏ sậm, cùng những cây cối màu xám đen khác chênh lệch khá lớn.

Thật ra thì cây này đặt ở trong rừng rậm không hút chút nào, nhưng Lâm Mộc Sâm chính là dám khẳng định cây này có vấn đề. Sau khi đi tới, không nói hai lời, hắn liền nhặt lên đao đòn cùi bắt đầu chặt mạnh.

Chặt như vậy, chính là nửa giờ. Sau nửa giờ, Lâm Mộc Sâm cấp bậc đòn cùi đạt tới cấp 40, mà cây kia cũng bị hắn thu vào trong túi.

Hồng thiết mộc, lục phẩm tài liệu, cấp bậc 40. Cứng rắn dị thường, tính dai khá tốt.

Lục phẩm tài liệu a ! Vật này đối với Lâm Mộc Sâm mà nói, giá trị so với một món hoàng phẩm pháp bảo phi kiếm bình thường gì đó cao hơn nhiều ! Lục phẩm tài liệu, liền ý nghĩa mình có thể làm ra lục phẩm nỗ, lục phẩm nỗ tiền, các loại lục phẩm cơ quan, tạo nên cơ quan giáp sĩ khẳng định uy lực cũng tương đối bất phàm !

Hơn nữa, Hồng thiết mộc này cũng không chỉ một cây. Sau khi cấp bậc đòn cùi lên tới 40, chém loại Hồng thiết mộc này hiệu suất cũng ngay sau đó đề cao. Lâm Mộc Sâm lượn tới lượn lui lại tìm được một cây Hồng thiết mộc đồng dạng, lại là một hồi chặt mạnh.

Thiên Địa Nhất Kiếm bọn họ cũng đều nhìn ra được rồi, mấy cây màu sắc bất đồng này chính là đầu mối Lâm Mộc Sâm nói ! Trên thực tế dường như cũng đúng như thế, mỗi cây Hồng thiết mộc sau khi bị chặt xuống, khu rừng rậm nho nhỏ này cũng sẽ hơi chấn động một cái, các loại chim muông sợ hãi kêu riu rít, bay toán loạn khắp nơi. Có người chơi của Càn khôn thần điện bay đến trên bầu trời nhìn xuống, ngạc nhiên phát hiện, mấy cây Hồng thiết mộc kia bởi vì so với cây cối bên cạnh thấp hơn một đầu, ở trong rừng rậm cư nhiên cũng coi như bất mất. Mà mấy cây Hồng thiết mộc này, chính hợp thành một hình ngũ giác nằm cạnh !

“Bà nó, đám cùi mục này, còn tinh anh đâu, ngay cả quan sát lực của một tên khốn kiếp cũng không sánh bằng !”

Thiên Địa Nhất Kiếm trong lòng thầm mắng đám người kia của bang hội mình, nhưng hắn lại quên, chính hắn cũng là cái gì cũng không nhìn ra được

Nếu tìm được năm cây Hồng thiết mộc rồi, như vậy ngay bây giờ liền để cho những người khác đem mấy cây còn lại chặt xuống tới lấy giảm bớt tổn thất ? Cái ý nghĩ này ngược lại không tệ, nhưng Thiên Địa Nhất Kiếm bị ai phát hiện, hơn hai trăm tên tinh anh cộng thêm mình, cư nhiên không có một người biết đòn cùi

Chương 67 : Nộ Hải Sinh Đào

Lâm Mộc Sâm chặt được rất vui sướng, dù sao cũng là lục phẩm tài liệu a, chỉ riêng vật này cũng đáng giá lệ phí xuất thủ rồi. Trên thực tế hắn đã sớm phát hiện mấy cái cây này có cái gì không đúng, đối với một tiểu phu mà nói, cây hơi có chút đặc biệt đều chạy không khỏi ánh mắt của hắn, huống chi mấy thứ cực phẩm tài liệu này chứ ?

Thôi được, trên thực tế là hắn nhầm chán vô cùng đem mỗi cái cây đều vỗ lên giám định thuật, kết quả phát hiện cây này kết quả giám định có gì đó không đúng lại ở không trung vừa nhìn, lập tức phát hiện điểm khả nghi rồi.

Vô luận như thế nào, lại qua một giờ, Lâm Mộc Sâm cuối cùng đem năm cây toàn bộ chặt đổ. Mà cùng lúc đó, năm cái cọc gỗ đồng thời thả ra bạch quang, ở trong rừng rậm xuyên qua, hơn nửa quỹ dị không có bất kỳ cây nào đem ngăn trở. Bạch quang của năm cái cọc gỗ bắt đầu nổi tiếp, ở trong rừng rậm hình thành một hình ngôi sao năm cánh cộng thêm năm cạnh bên.

“Bà nó, đây là trận pháp a, tại sao chúng ta không có phát hiện”

Thiên Địa Nhất Kiếm hồi hận muốn chết. Điều này nếu như mình sớm phát hiện, cần gì đem tiện nghi lớn này cấp cho tên Tùng Bách Ngô Đồng kia ? Đã sớm kêu một tên bang chúng biết đốn củi đi vào chặt rồi ! Vừa rồi hắn cũng không phải không nghĩ quá ý định này, nhưng đảo mắt vừa nghĩ Tùng Bách Ngô Đồng người ta đều chặt rồi, mình lại tìm thêm người, chẳng phải là rõ ràng cướp đồ ? Từ mặt mũi của bang chủ một đại bang hội, hắn không tiện có ý gọi người, bây giờ chỉ có thể nhìn Lâm Mộc Sâm đem mấy thứ cực phẩm tài liệu kia đều thu vào trong túi.

Mà bây giờ, hắn nhìn đến ánh sáng bắn ra bốn phía, hiểu rõ giai đoạn kế tiếp sắp đến, nhưng lại cũng không biết phải làm gì.

Đột nhiên, mặt đất của toàn bộ rừng rậm đều bắt đầu chấn động. Cây cối đều đang lay động, mặt đất cũng đang run lắc không ngừng, căn bản không người đứng được. Tất cả mọi người lập tức đập lên phi kiếm pháp bảo cùng với cơ quan các loại đồ, bay đến giữa không trung.

Ngay tại trung tâm rừng rậm, vốn là một hồ nước. Lúc này người của Càn khôn thần điện cũng đem cái hồ nước này lật cả đất chổng lên trời, hoàn toàn không có phát hiện có đồ vật gì. Mà hiện tại, nước trong hồ liêu mạng run động, tựa hồ có cái gì đó muốn từ bên trong chui ra.

“Nhanh chóng hướng hồ nước tiến tới !”

Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức hạ lệnh. Làm bang chủ một đại bang hội, hắn chút ánh mắt như thế vẫn phải có. Tất cả mọi người lập tức bay đến chung quanh hồ nước, chờ đợi biến hóa phát sinh.

Không quá một giây, chỉ thấy nước trong hồ đột nhiên toàn bộ phun bắn lên trên, tạo thành một cái suối phun to lớn. Mà ở trung ương suối phun, một thân ảnh cao lớn hiển hiện ra tới.

Tên này thân thể tròn trịa, toàn bộ tựa như một viên bi nhỏ đặt trên một viên bi lớn hơn. Viên bi lớn chính là thân thể, viên bi nhỏ còn lại là đầu. Viên bi lớn bốn phía mọc ra vài cánh tay thon dài, bây giờ đang quơ múa bốn phía, mỗi lần quơ múa đều theo đó vỗ ra một cột nước.

“Boss !”

Thiên Địa Nhất Kiếm hưng phấn rồi. Quả nhiên khai hoang trú địa bang hội cũng là có chỗ tốt có thể cảm, cửa ải thứ nhất có hai con thú sơn thần thú, cửa ải thứ hai có pháp bảo, cửa thứ ba lại xuất hiện Boss rồi ! Nếu không phải là lấy được trú địa bang hội chỗ tốt càng nhiều, hắn thật hận không được mỗi tháng mừng một ngày rằm đều tới giết một lần.

Hơn hai trăm tên tinh anh lập tức bắt đầu hướng Boss công kích, mà Boss cũng đồng dạng cố gắng phản kích. Con Boss tại trú địa bang hội này thực lực khẳng định không kém, nhưng Càn khôn thần điện cũng không thẹn là đại bang hội đệ nhất thành lập, một đám người chơi tiến lui có độ, công thủ thích

đáng, cùng Boss kia chiến cái ngang tài ngang sức.

Lâm Mộc Sâm đâu, dĩ nhiên là đang xem náo nhiệt. Dù sao xuất lực nhiều hơn cũng sẽ không đưa nhiều tiền hơn, mình làm sao mới bắt đầu liền ra tay ? Phải biết, nỗ lực tinh thần vậy cũng là tiền nha

Cầm một bọc hạt dưa một bên ăn tiện thể xem rất vui vẻ, đột nhiên lúc đó, Lâm Mộc Sâm nhận được một lời mời hảo hữu.

Nộ Hải Sinh Đào ? Người nào a ?

Lâm Mộc Sâm hảo hữu vốn không có mấy người, bây giờ mình cũng không có ở bên ngoài chạy loạn, lại có người thêm mình, Lâm Mộc Sâm nhất thời nổi lên lòng hiếu kỳ.

Thuận tay đem thêm làm hảo hữu, đối phương lập tức bắn ra một tin tức.

“Là Tùng Bách Ngô Đồng ? Ta là bang chủ của Nhất kiếm lăng vân, Nộ Hải Sinh Đào.”

Nhất kiếm lăng vân ! Lâm Mộc Sâm không quen biết Nộ Hải Sinh Đào, nhưng hắn biết Nhất kiếm lăng vân. Trong trò chơi này mấy đại bang hội kể từ sau khi dựng bang liền đang không ngừng tuyên truyền chiêu người, Lâm Mộc Sâm ít nhiều cũng gặp qua. Nhưng cái tên bang chủ của Nhất kiếm lăng vân (file text ghi là “Nhất kiếm lăng vân” nên để nguyên ko biết tác giả có ý gì không hay đánh máy sai) này tìm đến mình, là có chuyện gì ?

“Ta là Tùng Bách Ngô Đồng, không biết Nộ Hải Sinh Đào bang chủ, tìm ta có chuyện gì sao ?”

Trước mắt Boss nhìn đáng đáp muốn qua một hồi mới có thể giết chết, Lâm Mộc Sâm đang rảnh rồi nhàm chán, vừa hay cái tên này chạy tới giải sầu, chính là mưa đúng lúc trong truyền thuyết a !

“Hảo, chúng ta cũng không vòng vo rồi. Nghe nói người bây giờ đang giúp Càn khôn thần điện đánh trú địa bang hội ? Hơn nữa còn xuất lực không nhỏ ?”

Bà nó, tên này tin tức làm sao nhanh nhạy như vậy ? Chuyển niệm vừa nghĩ, đoán chừng là bên trong hai trăm tên tinh nhuệ này có nằm vùng của Nhất kiếm lăng vân chuyện như vậy ở giữa các đại bang hội cũng không hiếm thấy, hơn nữa cơ hồ tất cả mọi người trong lòng đều biết rõ. Có lúc Lâm Mộc Sâm đều đang nghĩ, không phải là một trò chơi sao, tựa như Vô gian đạo (tên một bộ phim), có mệt hay không a.

“Làm sao có thể nói xuất lực không nhỏ đâu, đó là tương đối xuất lực rồi ! Không khách khí nói, không có ta mà nói, lần này bọn họ chưa chắc có thể đánh đến cửa ải thứ ba rồi !”

Lâm Mộc Sâm không chút khách khí tự bán tự khen. Chẳng lẽ cái tên Nộ Hải Sinh Đào này cũng muốn mình đi hỗ trợ đánh trú địa bang hội ? Đây chính là con đường tuyệt vời để phát triển làm giàu a

“A a, quả nhiên cao thủ không hổ là cao thủ, tới chỗ nào cũng có thể phát sáng gây sốt. Như vậy, ta có cái giao dịch nho nhỏ muốn cùng người nói, người xem coi thế nào ?”

Tới rồi ! Lâm Mộc Sâm kích động vạn phần. Việc mua bán thế là hết cái này đến cái khác a, chẳng lẽ danh tiếng cao thủ của mình rốt cục tàn ra khắp trong toàn bộ trò chơi rồi ?

“Nộ Hải Sinh Đào hội trưởng nói một chút coi, là dạng giao dịch gì ? Ta sao, coi như là tên lính đánh thuê chuyên nghiệp, chỉ cần giá cả hợp lý, hết thấy đều dễ nói !”

Qua một lát, Nộ Hải Sinh Đào tin tức lại tới : “Nếu như vậy ta cũng không khách khí. Người cũng biết, giữa các bang hội bọn ta là quan hệ cạnh tranh, cũng hy vọng có thể ở mọi phương diện áp chế bang hội khác một đầu. Vinh dự của đệ nhất lập bang để cho Càn khôn thần điện lấy được rồi, Nhất kiếm lăng vân chúng ta nhưng là tương đối không cam lòng a. Bây giờ lại là tấn công trú địa bang hội, chúng ta cũng không muốn Càn khôn thần điện liên tục xuất ra danh tiếng. Người xem, người có thể hay không nghĩ biện pháp, để cho hành động lần này của Càn khôn thần điện thất bại ?”

Bà mẹ mày thẳng c. ! Cái này bà nó là để cho lão tử phá hoại a !

Lâm Mộc Sâm tin tức trả lời : “Việc này có chút không trọng nghĩa ta nhưng là thu tiền rồi, không thể đập chiêu bài chính mình”

Nộ Hải Sinh Đào rất nhanh hồi đáp : “Các hạ làm cẩn thận một chút, không để cho bọn họ phát hiện, ai dám nói người không trọng nghĩa ? Về phần vấn đề tiền sao Cần khôn thần diện cho người bao nhiêu, chúng ta lại thêm 20%, người xem như thế nào ?”

Lâm Mộc Sâm suy tư một hồi : “Nói vậy, người nếu biết ta bây giờ đang giúp Cần khôn thần diện đánh trú địa bang hội, như vậy liên nhất định là có người tại bên trong những tình anh này của Cần khôn thần diện ? Nếu như muốn phá hoại mà nói, hẳn rõ ràng thích hợp hơn, người cần gì tìm ta, cho ra một khoản tiêu phí phát sinh đâu ?”

Cách một hồi, Nộ Hải Sinh Đào tin tức lần nữa truyền tới : “Rất đơn giản, ta cái tên nằm vùng đó mặc dù là ở trong đám tình anh đó, nhưng cũng chính bởi vì thế mới không tiện hạ thủ a, một khi hạ thủ liền sẽ bị phát hiện. Ngô Đồng huynh người lại bất đồng, chỉ cần hơi bí mật một chút, không có dễ dàng bạo lộ như thế. Về phần làm gì, thì phải nhìn cao thủ người rồi, ha ha !”

Ha ha em gái người ! Người cái tên này rõ ràng chính là muốn gài bẫy anh a ! Cho Cần khôn thần diện phá hoại, lại dùng cái tên nằm vùng đó đem mình bán, rõ ràng chính là muốn để cho mình đổ vỡ a ! Cho rằng lão tử là ngu đi ? Mới trước 20%, liền muốn để cho lão tử mạo hiểm lớn như vậy ? Huống chi tiền này mình có thể hay không bắt được còn nói không chừng sao ! Lão tử dám đến giúp Cần khôn thần diện, nhưng là ký hợp đồng rồi ! Chức Nữ ở trên cao làm chứng minh hợp đồng, ai cũng không dám giờ trò. Lão tử hiện tại rõ ràng đang ở trong phó bản này, người làm sao cùng ta ký hợp đồng ? Người cho rằng người là Ngu Lang, có thể tùy tiện vào trong căn nhà nhỏ của Chức Nữ a !

Lâm Mộc Sâm dứt khoát trả lời : “20% không được, 200% còn có thể suy nghĩ một chút. Ngoài ra, người phải tìm người cùng ta ký hợp đồng, nếu không ta có thể không tin người được.”

Nộ Hải Sinh Đào trả lời : “Ngô Đồng huynh người đây là làm khó người khác a, ta bây giờ như thế nào cùng người ký hợp đồng ? Người của ta không tiến vào người nơi đó được, người bây giờ cũng không cách nào đi ra ? Yên tâm, Nộ Hải Sinh Đào ta uy tín luôn luôn không tệ, tuyệt đối sẽ không quỵ nọ !”

Bà nó ! Ngay cả giá tiền cũng không cùng ta trả, còn dám nói sẽ không quỵ nọ ? Bà nó người hoàn toàn không có ý định đưa tiền ! Thằng này giỏi, lão tử không làm !

“Nếu như vậy, vậy thì không có gì để nói rồi. Nhất kiếm lưỡng đắc cũng đang đánh trú địa bang hội ? Chúc hết thấy thuận lợi !”

Nói xong, Lâm Mộc Sâm đóng cửa tin tức nói chuyện phiếm lại, thuận tay liền đem Nộ Hải Sinh Đào kéo vào trong sổ đen.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68 : Đánh cò

Căn bản liền không có đem Nộ Hải Sinh Đào kia coi ra gì, Lâm Mộc Sâm chỉ chớp mắt liền quên người này. Người xem, mình cướp Boss tổng tiền, vậy làm sao cũng coi là chân tiểu nhân ? So với cái thứ kia đạo mạo ngan nhiên nguy quân tử nói chung thì tốt hơn một chút dĩ nhiên, nếu như cái tên Nộ Hải Sinh Đào này có thể một mực nguy trang tiếp nguy trang cả đời, đây cũng là cùng chân quân tử không sai biệt lắm. Bất quá tên này lại muốn thuê mình phá hoại hoạt động của đối thủ cạnh tranh, việc này có chút không phúc hậu rồi. Mấu chốt nhất chính là, hẳn lại còn muốn quỵ nọ !

Làm sao lão tử lớn lên rất giống bút máy chuyên dụng để đáp đề sao ? Người nói dụ dỗ là có thể dụ dỗ ?

Nói tóm lại, Lâm Mộc Sâm liền không có đem chuyện này đặt trong lòng đi, quay đầu vẫn như cũ giống như xem cuộc vui nhìn đám người Càn khôn thần điện kia đánh Boss.

Mà ở một chỗ khác, thoạt nhìn qua một người có chút khí chất thư sinh đột nhiên ngẩng đầu, sắc mặt âm tình bất định.

Bên cạnh một người bu lại : “Thế nào rồi bang chủ, tiểu tử kia không nghe lời ?”

Tên khí chất thư sinh mười phần này chính là Nộ Hải Sinh Đào. Hắn âm trầm nhìn về phía trước, trên mặt không biểu tình : “Tiểu tử kia rất giáo hoạt, tựa hồ nhìn ra một chút gì rồi. Không cho ta mặt mũi, hừ hừ !”

Tại bên cạnh Nộ Hải Sinh Đào tên này cũng là quan viên của Nhất kiếm lăng vân, gọi Đương Nhân Bất Nhượng, tại trong bang hội đang giữ chức vị quân sư, bình thời chủ ý quỷ quái cũng rất nhiều. Lúc này thấy Nộ Hải Sinh Đào sắc mặt không tốt, liền nhỏ giọng mở miệng : “Có muốn hay không giáo huấn hắn một chút ? Chờ hắn đi ra, tìm người dò xét rõ vị trí của hắn, giết hắn mười lần tám lần. Một tên người chơi không có bang hội, cũng không vùng vẫy nổi ra sóng to gió lớn gì !”

Nộ Hải Sinh Đào suy nghĩ một chút, lắc lắc đầu : “Tiểu tử này tốc độ bay mau, muốn đuổi kịp hắn cũng không dễ dàng. Hơn nữa loại người như thế, nếu như cùng bang hội chúng ta dây dưa, cũng rất phiền toái.”

Đương Nhân Bất Nhượng âm hiểm cười : “Cái này đơn giản, Càn khôn thần điện bọn họ nhờ đến người rồi, Nhất kiếm lăng vân chúng ta cũng không một dạng nhờ đến người sao ! Muốn nói tốc độ, vậy cũng không có chậm đi nơi nào ! Đến lúc đó để cho hắn đi đánh lén, quý biết là chúng ta làm ? Người xem tên này khác không được, đánh lén giết người nhất định là không thành vấn đề”

Nộ Hải Sinh Đào lần này nghiêm túc suy tính rồi, gật đầu một cái : “Vậy tốt, chờ tấn công trú địa bang hội chuyện này vừa xong, sẽ để cho hắn đi tìm cái tên Lâm Mộc Sâm đó làm phiền. Mịa, Càn khôn thần điện nhiều người ta không động vào được, một tán nhân (một người chơi đơn lẻ không bang hội, tổ chức) cũng dám cùng ta đùa bỡn ? Còn dám kéo ta vào sỏ đen ? Sống không nhịn được rồi !”

Lâm Mộc Sâm tự nhiên không biết mình một phen cách làm đã để cho bang chủ một đại bang hội ghi hận mình rồi, vẫn còn đang vui vẻ xem Càn khôn thần điện đánh Boss đâu. Con Boss này đánh mặc dù kinh hiểm vạn phần, nhưng đám tinh anh của Càn khôn thần điện huấn luyện nghiêm chỉnh, cư nhiên đến bây giờ cũng không có giảm nhân số, đã đem con Boss này đánh ngất ngư, mắt thấy liền sắp ngủ của tôi.

Vì vậy Lâm Mộc Sâm chậm rãi giơ Bạch ngọc trúc nõ của mình lên, gắn vào Hóa mộc nõ tiễn, Thiên cương chiến khí mở ra ! Lưu tinh trụ nguyệt !

Chỉ thấy một mũi tên tựa như sao rơi xẹt qua chân trời, lập tức bắn tới trên người con Boss kia. Âm một tiếng, thân thể Boss lay động, lui về sau một chút, sau đó liên tiếp hai tiếng nổ tung, nhất thời nổ sạch một tia máu cuối cùng của Boss. Thân thể Boss lay động hai cái, theo đó mấy dạng vật phẩm cùng nhau hướng trong hồ nước rơi xuống.

Không sai, Lâm Mộc Sâm chính là định cướp một kích cuối cùng giết Boss. Thiên cương chiến khí gia tăng công kích 100%, lực công kích cường đại của Lưu tinh trụ nguyệt, cộng thêm sau khi được Cung nõ thần xạ tăng lên tới cấp 4 kỹ năng này từ một lần nổ tung biến thành hai lần nổ tung, lực công kích siêu cường để cho đám người Càn khôn thần điện kia đều không phản ứng kịp, Boss đã bị giết chết rồi !

Lâm Mộc Sâm đáp cơ quan giáp ung vèo một tiếng bay qua, hót một cái đem mấy dạng vật phẩm rơi xuống chụp vào trong tay, cười hi hi nhét vào túi đồ.

Thiên Địa Nhất Kiếm mặt trầm như nước, bay đến trước người Lâm Mộc Sâm, cố nén tức giận mở miệng : “Ngô Đồng huynh ngươi đây là có ý gì ? Tại chúng ta nhiều người như vậy cướp Boss trắng trợn, là xem thường chúng ta ? Ban đầu ký hợp đồng, ngươi không có ý định tuân thủ rồi ?”

Lâm Mộc Sâm làm ra vẻ vô tội : “Ê, ban đầu hợp đồng không phải đã nói rồi sao, nếu như một bước nào cần ta xuất thủ, ta đoạt được liền thuộc về ta tất cả. Bước này đích xác là ngươi yêu cầu ta xuất thủ đi ? Ta đánh Boss cầm đồ có gì không thể ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm nhất thời thiếu chút nữa xuất huyết nội. Bà nó ! Ta để cho ngươi xuất thủ là để cho ngươi tìm ra bí mật của mảnh đất này, cũng không phải để cho ngươi xuất thủ đánh Boss ! Bất quá chuyển niệm vừa nghĩ trên hợp đồng viết đúng là cùng Lâm Mộc Sâm nói giống nhau, tên khốn này cư nhiên ở chỗ này chui lỗ trống !

Thiên Địa Nhất Kiếm lúc này đang suy nghĩ có muốn hay không trở mặt đem cái tên Lâm Mộc Sâm đá ra ngoài, đột nhiên Bạc Hà Đường truyền tới tin tức : “Đừng nóng giận, trước hết để cho hắn đi theo. Người này nhân phẩm mặc dù chưa ra hình dáng gì, nhưng thực lực và tiểu thông minh vẫn phải có. Cửa ải phía sau, tận lực không để cho hắn tham dự là được rồi.”

Thiên Địa Nhất Kiếm này đang theo đuổi Bạc Hà Đường, mà Bạc Hà Đường như có như không tựa hồ cũng có như vậy một chút ý tứ, cho nên Thiên Địa Nhất Kiếm bây giờ nghe lời muốn chết. Nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, Thiên Địa Nhất Kiếm mặt cười tâm không cười : “Ngô Đồng huynh thật là sáng suốt hơn người a ! Thôi được, lần này là ta yêu cầu, ta liền không nói gì rồi. Kế tiếp, còn hy vọng Ngô Đồng huynh có thể nể tình ta, đối với hợp đồng này ít nhiều coi trọng một chút !”

Lâm Mộc Sâm cười ha ha, nghĩ thầm bà nó có tiền không kiếm là khôn kiếp, người cho rằng thời điểm lão tử ký hợp đồng chỉ biết nhìn chằm chằm 5.000 lượng vàng kia ? Sau này đừng có chuyện như vậy nữa, nếu không

Vì vậy hai người tự suy nghĩ vẫn vơ cùng những người khác tụ tập chung một chỗ, chuẩn bị hướng cửa ải kế tiếp tiến tới. Sau khi Boss ngủ, hồ nước lập tức khô cạn, hiện ra ra một cái động lớn không đáy tới om. Không cần hỏi, bước kế tiếp nhất định là tiến vào trong động đi.

Người của Càn khôn thần điện bây giờ ánh mắt nhìn Lâm Mộc Sâm cũng tương đối không hữu hảo. Ở cửa ải thứ hai lúc trước còn có người bội phục người này tốc độ xuất chúng phản ứng cũng mau lẹ, giúp bang hội mình một đại ân, người muốn giao hảo cũng không ít. Nhưng là bà nó hắn cư nhiên cướp Boss ! Người chặt nhiều đầu gỗ như vậy chỗ tốt còn không có cảm đủ ? Con Boss này người một chút lực cũng không ra, cư nhiên cũng có ý tứ tới hái đào ?

Lâm Mộc Sâm dĩ nhiên là đối với mấy thứ ánh mắt giết người này coi như không thấy. Lão tử là tới kiếm tiền, cũng không phải là tới kéo quan hệ ! Thế nào, các người còn dám ở chỗ này động thủ sao ? Trên hợp đồng đã sớm viết điều khoản liên quan tới an toàn cá nhân, nhiều lắm là người đem ta đá ra ngoài đội ngũ đá ra bang hội để cho ta thôi lui ra hành động lần này thôi nhưng lão tử cũng kiếm đủ rồi, không có vấn đề !

Áp dụng tinh thần lộn chết không sợ nước sôi, Lâm Mộc Sâm ngang tàng theo những người khác cùng nhau bay vào cái động ngầm dưới đất đó.

Sau khi tiến vào địa động, theo lệ lại là trước mắt tối sầm, ngay sau đó sáng lên, một cái không gian trống trải liền xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Nhìn qua đây là một sơn động lớn, chung quanh cùng trên đỉnh sơn động còn có chung nhũ thạch tồn tại. Mà ở ngay chính giữa sơn động, trên mặt đất phương viên mười mấy trượng, thật chính tề về một bàn cờ to lớn. Mà ở ngay chính giữa bàn cờ, hai đen hai trắng bốn vật thể hình bán cầu đang đặt ngay tại bốn ô trống chính giữa.

“Cửa ải này là cờ vây ! Cờ vây hay lắm, ta biết đánh, lần này nhìn ta đại hiển thân thủ !”

“Cờ vây cái con khi ! Cờ vây là đánh tại trên điểm giao cắt, đây rõ ràng chính là caro !”

“Caro em gái người ! Người nào nghe nói caro chia trắng đen ?”

Một đám bang chúng tại bên ngoài bàn cờ bay ở giữa không trung nhìn bàn cờ kia, rồi rít bàn tán.

Thiên Địa Nhất Kiếm lại buồn bực. Trú địa bang hội đáng chết này làm sao phức tạp như vậy ? Kéo lên mười con tám con Boss mọi người thống thống khoái khoái chém giết một trận không phải hay biết mấy ? Như vậy một đồng loạn cào cào, quá phí sự rồi !

“Tốt lắm, Đại Thương, người không phải nói người biết đánh cờ vây sao ? Người đi thử một chút, xem một chút chơi thế nào !”

Người bị kêu là Đại Thương vốn tên là Thần Thương Hiệp, vừa nghe lời của Thiên Địa Nhất Kiếm, lập tức hăng hái bùng bùng đáp một tiếng, liền nhắm phía bốn cái nghi là con cờ kia bay qua. Sau khi đến bên cạnh, hắn ngo bèn trái trông bên phải, nhặt một con cờ trắng, liền đánh xuống.

Tên Thần Thương Hiệp này vừa đánh xuống, tự thân lập tức bị một cái lông màu đen bao phủ, cùng con cờ bên cạnh độc nhất vô nhị. Mà cùng lúc đó, Thần Thương Hiệp và một con cờ đen khác đang kẹp một con cờ trắng ngay giữa, màu sắc đột nhiên biến đổi, cũng biến thành con cờ đen.

“Bà nó, thì ra là không phải là cờ vây cũng không phải caro, cái này bà nó là cờ Othello (trong máy tính có game tên là Checkers) !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69 : Trượng nghĩa tương trợ

Càn khôn thần điện lần này tới hơn hai trăm người, trừ một đám quan viên bang hội ở ngoài còn có hai trăm tinh anh, trong đó tự nhiên sẽ không có không ai biết chơi cờ Othello. Chỉ bất quá đồ chơi này phần lớn truyền lưu nước ngoài, thực tế trong nước thật đúng là không có bao nhiêu người thường chơi đồ chơi này, tự nhiên không quá làm người khác chú ý. Tên Thần Thương Hiệp này vừa đánh xuống, con cờ trắng biến đổi thành con cờ đen, nhất thời tất cả mọi người hiểu.

“Người nào am hiểu cờ Othello ?” Thiên Địa Nhất Kiếm vội vàng hỏi. Đồ chơi này hẳn mặc dù biết chơi thế nào, nhưng muốn nói am hiểu lại kém quá xa. Mà đối thủ của bọn họ là ai ? Chúc Nữ a ! Trí não đẳng cấp thôi diễn tinh cầu ! Coi như nàng không có khả năng thiết kế chương ngại quá mạnh mẽ cho người chơi, nhưng coi như lão nhân gia nàng tùy tiện chơi, người bình thường thế nào chơi nổi ?

Hết lần này tới lần khác những người khác cùng hẳn một dạng, đều chỉ biết chơi thế nào mà thôi. Hò hét loạn lên thảo luận một hồi, cuối cùng không có biện pháp, còn chỉ có thể cắn răng cứng rắn xông lên.

Tên Thần Thương Hiệp kia sau khi rơi xuống đất bị bao lại, nhất thời đang tại kênh công hội nói mình không thể động rồi, kỹ năng gì đó cũng không có thể dùng, chỉ có thể trò chuyện mà thôi. Hắn đánh một quân đen, hệ thống dĩ nhiên là đánh quân trắng, đem nguyên bản ở trên bàn cờ một con cờ đen ăn luôn. Kế tiếp lại là một người chơi của Càn khôn thần điện rơi xuống ăn một con cờ trắng, tiếp sau đó hệ thống lại đánh một con, bất quá lần này ăn chính là Thần Thương Hiệp.

“Bà nó ! Ta đang liên tục rút máu ! Không thể cắn thuốc không thể hồi phục, nhìn đáng dáp không tới hai phút máu sẽ rút sạch !”

Đám người Càn khôn thần điện này lập tức điên rồi. Làm sao chơi cờ Othello còn có nguy hiểm tánh mạng ? Điều này bà nó không khoa học a !

“Thời gian cấp bách, mọi người vội vàng tiếp tục !”

Thiên Địa Nhất Kiếm bắt đầu dĩ. Ai biết trong cửa ải này tự nhiên xuất hiện cờ Othello, nếu không đã sớm nghiên cứu trước một chút rồi ! Làm sao bây giờ ? Chỉ có thể nhắm mắt đưa chân rồi. Nếu không, thời gian hao tổn được quá lâu, nhiều người ngủ là không ổn rồi.

Trên thực tế tên biến thành con cờ này cũng không phải một mực đang rơi máu, nếu như được đồng bạn lật qua tới, ngược lại có thể dừng lại trạng thái rơi máu, nhưng cũng sẽ không tự động khôi phục. Nói tóm lại, bị lật thành quân trắng thời gian dài rồi, sớm muộn còn là một chữ chết.

Cờ Othello ngang dọc tám ô vuông, tổng cộng là sáu mươi bốn ô vuông. Toàn bộ lấp đầy, trò chơi cũng liền kết thúc. Cho nên Thiên Địa Nhất Kiếm càng thêm cẩn thận, đồ chơi này nếu bị thua sẽ như thế nào ? Tất cả người biến thành quân cờ đều chết thì ra ngoài khiêu chiến lần nữa ? Tấn công trú địa công hội trực tiếp thất bại ? Bất luận loại nào đều không phải là kết quả hắn muốn. Nhưng nếu muốn thắng thật sự là có chút khó khăn. Bà nó Chúc Nữ người kia năng lực tính toán phóng đến chúng ta nơi này qua nổi sao làm khi gì a !

Trong lòng suy nghĩ là được rồi, Thiên Địa Nhất Kiếm cũng không dám mắng ra tiếng. Ai biết Chúc Nữ có thể hay không vừa vận nhận được đoạn ghi âm này, sau đó trở nên nhỏ mọn liền cho âm thầm hạ độc thủ chơi ngáng chân gì đó mặc dù nói là trí não, nhưng Chúc Nữ danh tự này dù sao cũng là nữ nhân đi

Nói tóm lại, thời điểm trên bàn cờ con cờ qua hơn phân nửa, Thiên Địa Nhất Kiếm nhìn ra có cái gì không đúng rồi.

Dựa theo tình huống này tiếp tục, đó là nhất định phải thua a ! Làm sao bây giờ ? Thiên Địa Nhất Kiếm gấp đến độ giống như con kiến bò trên chảo nóng.

Trong lúc lơ đãng, hắn thấy được Lâm Mộc Sâm đang vui vẻ tại một bên cắn hạt dưa hạt bí hạt hướng dương. Tên kia trên mặt không có khăn trương cũng không có nhìn hà hề, một bộ dáng vẻ trầm ổn, tựa hồ là ổn định nắm chắc ?

Thiên Địa Nhất Kiếm cắn răng. Hắn thật ra không muốn lại cầu xin tên này, hết lần này tới lần khác hiện giờ những người khác cũng không có biện pháp. Tiếp tục như vậy nữa, không sai biệt lắm là nhất định phải thua

“A, bang chủ, ta cúp rồi !”

Vừa lúc đó, trước hết rơi xuống Thần Thương Hiệp rốt cục chịu không chịu nổi lật tới lật lui, sau khi trắng đen biến ảo một hồi, sinh mạng hao hết, hóa quang mà đi. Mà con cờ hán đại biểu đó, lập tức mất đi sáng bóng, bên trong mơ hồ hình người cũng biến mất không thấy.

“Ta cũng sắp rồi ! Bang chủ, không tới một phút nữa ta cũng muốn treo !”

“Ta sinh mạng không tới một nửa !”

Thần Thương Hiệp những lời này lập tức dẫn phát những người khác kêu khổ. Đồ chơi này ở bên trong không thể động đậy, chỉ có thể nhìn sinh mạng chậm rãi giảm xuống cảm giác thật lòng khó chịu a.

Thiên Địa Nhất Kiếm bị làm cho tâm phiền ý loạn, hơn nữa hắn cũng lo lắng nhiệm vụ thất bại, chỉ có thể nhắm mắt đi tới trước mặt Lâm Mộc Sâm.

“Ngô Đồng huynh, không biết tình huống trước mắt, ngươi có biện pháp gì hay không ?”

Lâm Mộc Sâm hít mắt nhìn cuộc cờ, lắc đầu một cái : “Nếu như ngay từ đầu Nhất Kiếm bang chủ liền tới tìm ta mà nói, ta đại khái còn có thể tranh thủ đánh thắng lợi, dù sao ta đối với đồ chơi này ít nhiều có chút nghiên cứu” Lâm Mộc Sâm không có nói láo, cờ Othello cái loại trò chơi trí tuệ này vẫn luôn là sở thích của Lâm Mộc Sâm.

Thiên Địa Nhất Kiếm đều muốn tức điên rồi. Bà nó lúc không cần người giúp một tay người bay tới một mũi tên đem Boss đoạt, bây giờ lúc cần dùng tới người người không lên tiếng rồi ! Làm sao bây giờ ? Trơ mắt nhìn mấy tên tinh anh kia đi tìm chết ?

Bất quá Lâm Mộc Sâm lại sờ cảm một cái : “Nhưng ta bây giờ có cái mơ hồ ý tưởng, có lẽ có tác dụng, có lẽ không dùng được. Thôi được, lần này cũng không tính ta cung cấp trợ giúp, ta tư nhân cho Nhất Kiếm bang chủ người một đề nghị như thế nào ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm lấy làm kỳ, người này thế nào lương tâm phát hiện ? Cự nhiên chủ động buông tha cho mình quyền lợi cướp đồ của mình ?

“Ngô Đồng huynh có đề nghị gì hay ?” Nhưng là, có tiện nghi không chiếm là khôn kiếp ! Thiên Địa Nhất Kiếm ở trên loại chuyện này cũng hết sức quyết đoán.

Lâm Mộc Sâm nhìn bàn cờ kia : “Nói ra, cửa ải này, không có quy định một lần chỉ có thể đi lên một người ?”

Nghe lời của Lâm Mộc Sâm, Thiên Địa Nhất Kiếm lập tức mừng rỡ. Không sai a ! Mặc dù mọi người đều cho rằng đây là cờ Othello, chính là giao đấu đánh cờ, nhưng cũng chưa có ai nói nhất định phải một lần tới một người a ! Chuyện này nếu như một lần tới một đồng lớn, đem quân trắng đều vây quanh

“Ai kia, hai người các người, cùng tiến lên đi thử một chút !”

Hai tên vô danh tinh anh bang chúng lĩnh mệnh mà đi, đồng thời tìm đến hai đầu của hai con cờ trắng, vừa tung người rơi xuống.

Cự nhiên không có xảy ra vấn đề ! Hai người đều thuận lợi hóa thành cờ đen, cũng đem cờ trắng kẹp lại đều biến thành cờ đen !

Thiên Địa Nhất Kiếm mừng rỡ như điên : “Ha ha ha, quả nhiên hữu dụng ! Ngô Đồng huynh đại nghĩa tương trợ Thiên Địa Nhất Kiếm ta vô cùng cảm kích a”

Trong nháy mắt, cảm giác của Thiên Địa Nhất Kiếm đối với Lâm Mộc Sâm trong nháy mắt biến chuyển thật lớn. Tên này mặc dù nhân phẩm chưa ra hình dáng gì, nhưng thỉnh thoảng cũng biết giảng nghĩa khí sao

Bất quá, phát sinh tại trong chớp mắt tiếp theo liền để cho hắn há to miệng ngẩn người ở đó, cũng không khép lại được nữa.

Hệ thống cũng đồng thời đánh xuống hai quân trắng, lập tức đem hai con cờ đen tất cả đều lật lên !

“Bà nó hệ thống chết tiệt cũng thật là biết ứng biến a” Lâm Mộc Sâm đứng tại một bên, mặt thần thờ nhìn bàn cờ. Chú ý này, quả thật là không đáng tin cậy

Thiên Địa Nhất Kiếm mặt trầm như nước, nhìn bàn cờ im lặng không nói.

“Thật ra thì cũng không phải không có phương pháp giải quyết, người đem tất cả ô trống đều lấp đầy” Lâm Mộc Sâm lời này nhất thời để cho Thiên Địa Nhất Kiếm lần nữa trước mắt sáng lên, lập tức chỉ huy người hành động.

“Không được a bang chủ, chỉ có chỗ có thể đánh mới có thể rơi xuống đi, những địa phương khác đều sẽ bị bắn lên tới”

Quy tắc đánh cờ Othello là nhất định phải có chỗ có thể lật cờ mới có thể đánh xuống, những địa phương khác là không cho phép đánh. Kết quả Càn khôn thần điện bên này rơi xuống năm quân, hệ thống cũng học theo đánh xuống năm quân. Chỉ thấy trên bàn cờ một mảnh trắng xóa, quân đen chỉ còn lại lẻ tẻ mấy con.

Thiên Địa Nhất Kiếm quay đầu mặt không biểu tình nhìn Lâm Mộc Sâm : “Không biết Ngô Đồng huynh đối với tràng diện hiện giờ thấy thế nào ?”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh : “Khắc, chỗ này quy tắc thật quý dị khắc..... nếu không như vậy, người để cho còn dư lại huynh đệ thử một chút đi đánh mấy quân cờ trắng của hệ thống kia đi ? Không ai quy định mấy con cờ trắng kia không được phép công kích ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm nhìn Lâm Mộc Sâm một cái, cổ nhin đầy bụng tức giận, quay đầu hạ lệnh : “Đều đi công kích mấy con cờ trắng kia ! Đừng đánh đến huynh đệ mình !” Thiên Địa Nhất Kiếm đây cũng là phá quân phá tới cùng. Dù sao chờ đợi cũng là một chữ thua, còn không bằng nghe theo chủ ý xấu của tên khốn kiếp này !

“Ý, bang chủ, con cờ này thật có thể công kích thôi ! Đánh lên tới liền hiện cây máu rồi !”

“Thật ?” Thiên Địa Nhất Kiếm nhất thời bộ dáng mừng rỡ. Bà nó, cuối cùng có con đường sống rồi a !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70 : Khảo nghiệm cuối cùng

Vì vậy còn dư lại hơn một trăm tên tinh nhuệ của Càn khôn thần điện, liền bắt đầu hoạt động khổ cực đánh con cờ.

“Ý, đồ chơi này cur nhiên rót tài liệu !”

“Linh thạch ! Thật là nhiều linh thạch !”

“Lục phẩm giấy ! Con cờ này làm sao đem trang bị để bên trong ?”

Tiếng kinh hô liên tiếp vang lên, làm cho Lâm Mộc Sâm tâm đầu đau rồi.

Bà nó nguoi giả bộ đại mũi tôi cái gì a ! Còn không tính là trợ giúp, chỉ nói ra tư nhân đề nghị ! Xem đi, người ta cảm chỗ tốt không có phần của nguoi rồi đi !

Lâm Mộc Sâm vừa mắng mình, vừa cặp mắt đỏ bừng nhìn đám người kia từ trong con cờ đạt được các loại các dạng đồ vật. Phải biết bản cờ này tổng cộng sáu mươi bốn ô vuông a ! Trừ đi Càn khôn thần điện mấy tên người chơi kia hóa thành con cờ, ít nhất còn có hơn hai mươi cái là con cờ máy chủ đặt xuống a !

So sánh với hần mà nói, Càn khôn thần điện đám người kia coi như vui mừng lớn. Cửa ải thứ nhất Boss rút chút đồ nhưng không nhiều lắm, cửa ải thứ hai gì cũng không có rơi, cửa ải thứ ba Boss bị cái tên khốn kiếp thuê tới cướp đoạt, bây giờ cửa ải này, hơn hai mươi con cờ chính là hơn hai mươi cái tài liệu vũ khí trang bị pháp bảo linh thạch tiền vân vân đồ vật a !

“Khà, chúng ta có muốn hay không chờ bọn hần cúp hết rồi biến thành hệ thống con cờ lại đánh rơi đồ ?”

Có tên nhân sĩ bất lương trong kênh bang hội ra chủ ý xấu, sau đó liền dẫn tới một mảnh tiếng mắng.

“Bà nó tiểu tam nguoi tên súc sinh ! Cầm mệnh các huynh đệ cho nguoi thay đổi trang bị ?”

“Lão tử một cấp so với chút đồ vật kia trân quý hơn nhiều ! Vội vàng giải quyết để lão tử đi ra ngoài !”

Trong lúc nhất thời, kênh bang hội đó là tương đối ồn ào. Thiên Địa Nhất Kiếm mặt mỉm cười, vậy mới đúng sao, đây mới là không khí hoạt động công hội hần nên có sao ! Trước bị Tùng Bách Ngô Đồng tên kia huyền não đè nén rất ức chế, hiện tại rốt cục trở lại quỹ đạo chính !

Cùng lúc đánh con cờ, người của Càn khôn thần điện vẫn còn đang không ngừng biến thành con cờ đen rơi xuống, mà hệ thống cũng thành thực đánh xuống con cờ trắng, sau đó sẽ bị người chơi đánh nát đến cuối cùng, toàn trường con cờ đen, một con cờ trắng cũng không có.

Ừng ừng chấn động lần nữa phát sinh, toàn bộ sơn động dần dần nứt ra. Trên vách núi đối diện bàn cờ một đạo khe hở càng lúc càng lớn, một đạo ánh sáng từ trong tiết lộ ra ngoài.

“Lại qua cửa rồi !”

Càn khôn thần điện hoan hô nhảy cẫng, Lâm Mộc Sâm mặt xám như tro tàn. Mặc dù biết những thứ đó vốn không nên là của mình, nhưng cùng mình sát vai mà qua cảm giác đó thật lòng hết sức khó chịu a

Hần dĩ nhiên không có lòng tốt đem tất cả thu hoạch đều công hiến ra ngoài, chẳng qua là hần đối với cờ Othello kia cũng không có nắm chắc thôi. Vừa mới bắt đầu hai đề nghị rất hiển nhiên liền sụp đổ rồi nhưng là cái biện pháp thứ ba dưới tình thế cấp bách hần cứng rắn xuất ra tới, lại hữu dụng ! Đồ chơi này cũng ra ngoài dự liệu chính hần, trong con cờ tuôn ra trang bị vậy càng là không thể tưởng tượng nổi. Cho nên bây giờ Lâm Mộc Sâm một bụng hổ hân cũng không ra được, chỉ có thể tự mình cứng rắn nuốt xuống.

Nói tóm lại, cái cửa ải thứ tư này Lâm Mộc Sâm không thu hoạch được gì, chỉ có thể ủ rũ cúi đầu đi theo mọi người đi tới cửa ải thứ năm rồi.

Cửa ải thứ năm xinh đẹp ngoài ngoài ý muốn. Một mảng lớn không gian cây cỏ xanh tươi, hoa thơm chim hót. Bầu trời tựa hồ bị một cái lồng bán trong suốt bao lại, chính giữa không gian lơ lửng một người.

Một người cực kỳ xinh đẹp, giống như thiên nữ trong đoạn flash tuyên truyền, một thân quần dài sa mỏng, bên người thái mang vòng quanh.

“Đây là động phủ của Kim Toàn chân nhân, lưu đội người hữu duyên tới. Các vị nếu xông qua bốn cửa ải trước rồi tới nơi này cửa ải cuối cùng, nghĩ đến phải là người hữu duyên rồi.”

Thiên Địa Nhất Kiếm nội tâm vô cùng kích động, ngoài mặt lại cố tự trấn định bay đến trước mặt thiên nữ đó : “Tại hạ Thiên Địa Nhất Kiếm, chính là bang chủ của bang hội Càn khôn thần điện, chính là tới đây mượn động phủ để dừng, để cho bang chúng bang hội nghỉ ngơi sinh hoạt.”

Lâm Mộc Sâm bấu môi, còn rất biết nói sao.

Thiên nữ mỉm cười : “Nếu đã như thế, nói vậy các người đã làm xong chuẩn bị đối mặt với khảo nghiệm cuối cùng ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm sợ hết hồn, lập tức lui về sau một chút, sau khi cùng thiên nữ kia kéo ra khoảng cách nhất định mới lần nữa trấn định lại : “Không sai, chúng ta đã chuẩn bị sẵn sàng rồi !”

Thiên Địa Nhất Kiếm những lời này vừa ra khỏi miệng, thiên nữ kia nhất thời cả người quang hoa vòng quanh, chậm rãi bay lên : “Khảo nghiệm cuối cùng chính là Kim Toàn chân nhân tự mình thiết định, chỉ tại khích lệ tu sĩ đừng cảm liễu đầu, có tâm truy cầu trường sinh. Cho nên, một mục tiêu của khảo nghiệm này chính là, vẫn còn sống.”

“Vẫn còn sống” ba chữ vừa ra khỏi miệng, thiên nữ bên cạnh thái mang đột nhiên hóa thân ngàn vạn, hướng Càn khôn thần điện cộng thêm một tên Lâm Mộc Sâm đám sinh vật này đánh tới !

“Bà nó a ! Nữ nhân này hung hãn như vậy !”

Phần lớn mọi người còn không có kịp phản ứng gì, công kích liền đi tới trước mắt. Lập tức thì có hai ba tên tinh anh thốt không kịp đề phòng bị giết chết, hóa thành bạch quang biến mất.

“Đánh không lại, chạy mau !”

Thiên Địa Nhất Kiếm bây giờ biết tại sao thiên nữ kia nói khảo nghiệm cuối cùng là vẫn còn sống, công kích này đơn giản là phô thiên cái địa, không thể tránh né a ! Hơn nữa công kích mạnh đến ngoại hạng, cơ hồ là đụng phải sẽ chết dính vào liền tiêu, ngay cả cái toàn thân đều không lưu bất quá trò chơi này từ trước đến giờ không có cái gì toàn thắng, điểm này có thể không cần để ý.

Nhưng loại công kích này, trời mới biết người của mình bên này có thể trụ được bao lâu ?

Đầy trời đều là thái mang bay múa, phạm vi công kích cơ hồ hoàn toàn bao phủ thiên địa này. Cho dù có chút khe hở, cũng cần tập trung tinh thần toàn bộ tinh thần chăm chú đi tìm, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất xông tới, mới có khả năng tránh thoát.

Bà nó, trước kia làm sao không có phát hiện Ngọc khuyết tiên cung đám thiên nữ kia mạnh mẽ như vậy ? Chẳng lẽ Boss quả nhiên đều chơi gian lận ? Trong tình huống như thế, Thiên Địa Nhất Kiếm lại còn có thời gian suy nghĩ vẫn vơ.

Người của Càn khôn thần điện từng tên một giảm bớt, nhìn bộ dáng chừng hai trăm người này không kiên trì được bao lâu. Thiên Địa Nhất Kiếm làm bang chủ, trên người vũ khí trang bị pháp bảo cái gì cũng có thể nói là đứng đầu nhất, bản thân cũng là cao thủ trò chơi, ngự kiếm thuật của sư môn Nga Mĩ kiếm phái tại phương diện quẹo cua lại tương đối xuất chúng, lúc này mới một mục gian nan kiên trì. Mà những người chơi khác, cách khá xa còn may, cách gần phần lớn vừa đối mặt liền trở về thành chờ tin tức đi.

Khảo nghiệm quỷ quái này lúc nào kết thúc ? Thiên Địa Nhất Kiếm có chút tuyệt vọng rồi. Công kích phô thiên cái địa này, coi như người tốc độ nhanh hơn nữa cũng tránh không thoát tốc độ nhanh ?

Thiên Địa Nhất Kiếm đột nhiên toát ra một tia hy vọng. Trong đám người này, còn có một tên tốc độ nhanh muốn chết ! Nếu nói có ai có thể kiên trì đến

cuối cùng, cũng chỉ có hấn rồi !

Trong lúc bẽ bộn liếc mắt nhìn danh sách đoàn đội, tên của Tùng Bách Ngô Đồng rõ ràng ngay trước mắt. Tên này quả nhiên chưa chết !

“Ngô Đồng huynh ! Hết thầy dựa vào người rồi ! Nhất định phải kiên trì đến cuối cùng !” Thiên Địa Nhất Kiếm rống to. Bất kể nói thế nào, bây giờ cái tên Tùng Bách Ngô Đồng này còn là người trong bang hội. Chỉ cần hấn kiên trì đến cuối cùng, nhiệm vụ này còn có thể hoàn thành !

Ngay khi hấn hết qua không lâu, hơn hai trăm tinh anh rốt cục tử vong hầu như không còn, ngay cả hấn cũng đồng dạng bị vài sợi thái mang cùng lúc đập lên thân, hóa quang biến mất đi.

Cho nên hiện tại nơi này chỉ còn dư lại một mình Lâm Mộc Sâm rồi.

Lâm Mộc Sâm bây giờ đâu chỉ đầu đầy mồ hôi, hấn đơn giản liền biến thành thủy nguyên tố rồi, tùy tiện chỗ nào tát cả đều là nước, mồ hôi.

“Bà nó ! Có dám hay không biến thái chút nữa !”

Lâm Mộc Sâm đang liều mạng, nhưng không phải vì Càn khôn thần điện mà liều mạng, là vì kinh nghiệm một cấp của bản thân mà liều mạng. Cái chết tiết này nếu là chết tại nơi này rút kinh nghiệm một cấp, vậy thật không đáng đi ? 5.000 lượng vàng liền muốn mua một cái mạng của lão tử ? Không có cửa !

Dĩ nhiên, hấn đã đem đồ vật lấy được nơi Boss từ cửa ải thứ ba tự động quên mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71 : Trấn phủ linh bài

Lâm Mộc Sâm đang liều mạng trốn, cơ quan giáp ứng thực hiện các loại lăn lộn, tìm kiếm khe hở giữa thái mang, giống như một con cá lội tới lợi lui.

“Vậy cũng không phải biện pháp a, thái mang càng ngày càng dày đặc rồi !”

Lâm Mộc Sâm thật lòng không muốn rơi một cấp này. Luyện một cấp tốn bao nhiêu sức ? Lúc đầu mà nói đơn giản tự nhiên, nhưng bây giờ, không có ba năm ngày người tưởng cũng không cần tưởng. Vậy còn là chưa tới cấp 40, sau cấp 40 nghe nói một cấp liền ít nhất cỡ một tuần lễ

Rơi một cấp có tổn thất lớn như vậy, Lâm Mộc Sâm làm sao có thể cam tâm ? Vì vậy hấn lập tức triệu hoán ra cơ quan huyền quy, trụ tại trước người, kỳ vọng vật này có thể giúp hấn ngăn trở một ít công kích.

Ngược lại cũng đừng nói, cơ quan huyền quy này thật đúng là không phải để cho có, bị một thái mang đánh trúng, cư nhiên không có treo ! Thế nhưng sinh mạng cũng xoạt một tiếng đến đầu rồi, chỉ còn dư một chút tia máu.

Lâm Mộc Sâm lập tức phát động kỹ năng, hoàn toàn phòng ngự một lần công kích, cũng hút lấy sinh mạng. Kết quả một cái thái mang khác đánh trúng cơ quan huyền quy, ngược lại đem sinh mạng của nó bổ sung đầy đủ rồi.

Mượn cơ quan huyền quy này trụ vững hai đợt công kích như thế, Lâm Mộc Sâm đã sớm chạy đi thật xa rồi, thở nhẹ ra một ngụm. Lại quay đầu vừa nhìn, cơ quan huyền quy sinh mạng lại bị quét đến đáy rồi, vội vàng đem cơ quan huyền quy thu hồi tiếp tục chạy trốn.

Phiến thiên địa này phạm vi cũng không tính là hết sức rộng rãi, thái mang của thiên nữ kia công kích cơ hồ chiếm cứ một nửa địa phương. Nếu như chỉ là như thế, Lâm Mộc Sâm qua lại chạy trốn còn có đường sống tương đối lớn, nhưng dù sao thiên nữ này nằng cũng không ngu, chỉ đứng yên bất động, nằng cũng biết bay a ! Đuổi theo Lâm Mộc Sâm, đầy trời thái mang kia cơ hồ cả trời đất đều che phủ rồi.

Lâm Mộc Sâm mắt thấy không cách nào tránh thoát công kích, cắn răng một cái đem cơ quan huyền quy lại thả ra, sử dụng kỹ năng Hy sinh ! Mình bị đánh một cái, sinh mạng không tổn thương, nhân cơ hội chạy trốn, thế nhưng cơ quan huyền quy rắc một tiếng, biến thành mảnh vụn trở lại trong túi đồ của hắn.

Cơ quan giáp sĩ dĩ nhiên cũng sẽ treo, sau khi treo thì không thể dùng nữa, không được bổ sung một chút tài liệu nữa mới có thể chữa trị. Mà kết quả chữa trị cũng nhìn chất lượng của tài liệu chữa trị, chất lượng tốt dĩ nhiên là có thể để cho thuộc tính tăng lên, chất lượng kém không cần phải nói chính là giảm thấp thuộc tính rồi. Bất kể như thế nào, đồ chơi kia muốn chữa trị khẳng định sẽ phải tốn tiền, hơn nữa còn là không ít tiền, làm sao có thể để cho Lâm Mộc Sâm không đau lòng ?

Lâm Mộc Sâm xoay người nổi giận gầm lên một tiếng : “Bà nội cha mày thằng c. ! Lão tử liều mạng với mày !” Dù sao chung quanh cũng không có người, Lâm Mộc Sâm cũng không sợ phá hủy hình tượng của mình. Dĩ nhiên, hắn dường như cũng không có hình tượng gì có thể nói

Khoát tay, một cây nõ tiến bắn ra, Lưu tinh truy nguyệt ! Chết rồi lão tử cũng muốn cho ngươi tìm điểm phiên toái !

Nhưng ngoài dự liệu của hắn là, Lưu tinh truy nguyệt này cùng thái mang sau khi va chạm, đột nhiên nổ tung, cứ nhiên đem thái mang kia đánh lui trở về !

“Ý, chẳng lẽ đồ chơi này, cứ nhiên có thể đánh lui ?” Đột nhiên thấy loại cảnh tượng này, Lâm Mộc Sâm nhất thời kinh ngạc. Chẳng lẽ cửa ải này, là muốn chủ động phản kích mới có thể qua ?

Đã như vậy, Liên châu tiền Tấn xạ tiền Lưu tinh truy nguyệt lần lượt thả ra nhất thời đem trước mặt hắn đánh ra một mảnh đất trống. Theo tính cách, hắn thậm chí đem cơ quan đường lang cũng thả đi ra, một bộ Thất tinh liên trăm xẹt xẹt xẹt liền đem bảy sợi thái mang chém lui. Dĩ nhiên, đợi đến kỹ năng kết thúc hắn lập tức liền đem cơ quan đường lang thu hồi lại. Sửa một cơ quan huyền quy liền đủ để cho hắn đau lòng rồi, lại sửa một cơ quan đường lang không phải là muốn cho hắn đau lòng chết.

Sau khi đánh mở được cục diện, chuyện sau đó liền đơn giản. Lưu tinh tiết địa ! Mãng lớn nõ tiến từ giữa không trung xuất hiện, giống như mưa sao rơi một dạng đập lên trên thái mang, đem thái mang đánh cho liên tiếp lui về phía sau. Kỹ năng này không có thời gian đóng băng, chỉ cần liên tục dẫn đạo, liên tục bắn ra cũng không thành vấn đề. Cứ như vậy, ít nhất tạm thời là an toàn rồi.

Bất quá đâu, vấn đề cũng là có. Đó chính là việc này pháp lực linh thạch dùng ào ào a linh thạch cũng không cần nói, đó căn bản liền tương đương với tiền. Pháp lực cũng kém không được bao nhiêu. Pháp lực không có làm sao đây ? Cần thuốc a ! Cần thuốc có thể cần loại kém sao ? Hiển nhiên không thể ! Đan dược bộ pháp phẩm chất cao bị Lâm Mộc Sâm coi như đường đậu, cách một hồi liền nuốt một viên. Dược vật này hạn mức tích lũy cao nhất từ từ bị cùng lúc lấp đầy, Lâm Mộc Sâm cũng vì tiền vàng tiêu hao nhiều đau lòng đều nhanh bật khóc rồi.

Bà nó, chưa tới một hồi, ta còn không bằng chết một lần còn có lợi hơn đâu !

Nhưng là bây giờ, tiền cũng xài rồi, lại treo một lần, tổn thất vậy mẹ nó liền là gấp đôi rồi ! Càng đến loại thời điểm này Lâm Mộc Sâm thì càng không muốn chết, cắn chắc răng, kiên trì ! Kiên trì chính là thắng lợi ! Kiên trì chính là tiền vàng !

Thật may là, tình huống như vậy cũng không phải không có lúc kết thúc. Không biết qua thời gian bao lâu, Lâm Mộc Sâm đột nhiên cảm thấy hoa mắt, đầy trời thái mang biến mất không thấy, trong thiên địa chỉ còn sót lại hắn, cùng thiên nữ trước mặt, cùng với, còn đang không ngừng phóng Lưu tinh tiết địa

Bà nó ! Lâm Mộc Sâm vội vàng dừng lại kỹ năng. Đồ chơi này qua mỗi giây đều là tiền !

Thiên nữ thu hồi thái mang, mặt mỉm cười nhìn Lâm Mộc Sâm : “Các hạ đúng là người có đại nghị lực ! Đối mặt cục diện chết chắc không chút nào buông tha cho, kiên dữ mà phản kích nghịch thiên mà đi, chính là bốn sắc người tu hành chúng ta ! Có thể cắn chắc hàm răng kiên trì tới cùng, duy chỉ có nghị lực như thế mới có thể tại trên đường cầu đạo rào bước về phía trước ! Cửa ải này, coi như các hạ qua rồi !”

Ngay sau đó, Lâm Mộc Sâm được đến hệ thống đề kỳ : Cấp bậc của ngài tăng lên cấp 38, cấp bậc của ngài tăng lên cấp 39, cấp bậc của ngài tăng lên

.....

Bà nó ! Một phát thăng liên ba cấp ! Tình huống này là sao ? Chẳng lẽ là cửa ải này sau khi đánh nhau sẽ cho nhóm lớn kinh nghiệm, nhưng đây là dựa theo nhân số tiến vào mà tính, cuối cùng liên còn dư lại một mình ta, kinh nghiệm liên đều cộng đến trên người ta ?

Đồ chơi này vui mừng quá lớn, để cho Lâm Mộc Sâm đều có chút không dám tin tưởng. Nhìn thuộc tính nhân vật của mình nửa ngày trời, Lâm Mộc Sâm mới tin tưởng vừa rồi hệ thống đề kỳ không phải là ảo giác. Lập tức lên tới cấp 40 rồi ! Bà nó lão tử cũng có một ngày cấp bậc tiến vào đệ nhất đoàn đội !

Quả nhiên như thế, chỗ tốt cuối cùng này cũng để cho lão tử được rồi ! Lâm Mộc Sâm có lúc liên tưởng. Chức Nữ này có phải hay không coi trọng mình, làm sao chuyện gì tốt cũng để lại cho mình ? Trở về hẳn là không có chuyện gì độc ít sách tăng cường một chút nội hàm của bản thân, liên xem một chút các loại kiến thức nuôi bò công nghệ cao mới nhất tốt lắm

Thăng cấp xong, thiên nữ lại đưa tới một dạng đồ : “Đây là Trấn phủ linh bài, chính là dùng để thao túng động phủ này. Nếu như ngươi muốn đem làm trú địa bang hội, mở ra linh bài tiến hành thao tác là được. Năm đạo cửa ải đều bị bài trừ, nơi đây sẽ có biến hóa lớn, các loại ảo trận lập tức sẽ phải biến mất. Cho nên, các hạ tạm thời rời đi trước, tránh cho bị thương tổn !”

Sau đó, thiên nữ trước mặt liền mở ra một cánh cửa, trung gian ánh sao lượn quanh, phảng phất đi thông một không gian khác. Lâm Mộc Sâm tự nhiên sẽ không đối với lời của NPC này có điều hoài nghi, chuyện đi tìm chết hẳn trước giờ không làm. Vì vậy hắn khom người, liền từ trong cánh cửa kia xuyên qua.

Trước mắt lại lần nữa là tối sầm rồi sáng lên, xuất hiện ở trước mặt, chính là đại môn của động phủ kia. Mà ở bên cạnh hắn, Thiên Địa Nhất Kiếm, Bạc Hà Đường cùng với một đám tinh anh của Càn khôn thần điện, đều rồi rít dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn hắn.

“Như thế nào ? Thành công rồi sao ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm biểu lộ khâm trương nhất. Đây chính là trú địa bang hội a ! Có đồ chơi này rồi, bang hội thì có nhà, các bang chúng cũng liền có địa phương cố định tiếp nhận nhiệm vụ. Các loại nhiệm vụ ở trú địa bang hội trừ cấp cho bang chúng phần thưởng ở ngoài, sẽ còn cho bang hội phát triển tiền bạc, muốn phát triển lớn mạnh, trú địa bang hội này dĩ nhiên là càng sớm đạt được càng tốt !

“Cái này Nhất Kiếm bang chủ, ngươi xem, các ngươi nhiều người như vậy cũng không có thể kiên trì xuống, ta một người”

Lâm Mộc Sâm làm ra vẻ xấu hổ.

Thiên Địa Nhất Kiếm nhất thời mặt xám như tro tàn : “Như vậy a a, cũng không có biện pháp, cửa ải cuối cùng quá biến thái rồi”

Lâm Mộc Sâm vẫn mặt mũi xấu hổ : “Ngươi xem, Nhất Kiếm bang chủ, cái này thật không có ý tứ. Ban đầu nói rõ rồi ta đạt được đồ tất cả thuộc về ta, nhưng đồ chơi này ta cầm cũng vô dụng, ngươi xem ngươi có muốn hay không bỏ tiền mua lại ?”

Lâm Mộc Sâm vừa nói liền mở ra khung giao dịch, đem một dạng đồ vật bỏ vào trong khung giao dịch, đương nhiên không có điểm vào giao dịch. Mà Thiên Địa Nhất Kiếm nán chí ừ rừ lơ đãng liếc mắt nhìn vật kia, lập tức ngây người như phỗng, gương miệng thật to, có thể nhét vào cái trứng gà đó là chuyện nhỏ, Lâm Mộc Sâm đoán chừng cầm cái trứng đà điều có lẽ cũng không có vấn đề gì.

“Trần Trấn phủ linh bài ? !”

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72 : Lại tổng tiền

Đồ chơi này chỉ nhìn cái tên cũng biết là để làm gì, Trần phủ linh bài của động phủ tiên nhân, điều này nói rõ cái gì ? Nói rõ cái động phủ tiên nhân bị bắt lấy rồi a !

Thiên Địa Nhất Kiếm kích động vạn phần, tay đều có chút run, lúc đang định điểm vào giao dịch, Lâm Mộc Sâm bên kia lại đem khung giao dịch đóng.

Thiên Địa Nhất Kiếm thiếu chút nữa điên rồi : “Ngô Đồng huynh ngươi đây là muốn làm gì !”

Lâm Mộc Sâm thờ dài : “Ồi Nhất Kiếm huynh, ngươi có biết, vì qua cửa ải cuối cùng này, cơ quan giáp sĩ của ta đều bị phá hỏng rồi”

Vừa nói, Lâm Mộc Sâm liền đem mảnh vụn trên cơ quan huyền quy kia của mình lấy ra, cho Thiên Địa Nhất Kiếm xem.

Cơ quan giáp sĩ đồ chơi này hỏng được mức độ không giống nhau, chữa trị cần tài liệu linh thạch tiền vàng gì đó cũng bất đồng, dĩ nhiên hình tượng bên ngoài cũng bất đồng. Lâm Mộc Sâm cơ quan huyền quy này là làm sao hỏng ? Thời điểm cây máu cạn kiệt bị thái mạng một kích hủy đi. Dưới tình huống này, có thể nói là hỏng không thể hỏng hơn được nữa, chữa trị tiền vốn so với làm lại một con mới không kém là bao nhiêu.

Thiên Địa Nhất Kiếm nhìn đến một đồng mấy thứ gỗ vụn bị bể được nhận không ra hình dáng của Lâm Mộc Sâm, mặt đều tái rồi. Bà nó tên này lại là muốn tổng tiền a ! Trước kia thời điểm chưa có tồn thất cũng dám hô lên giá cả 5.000 lượng vàng bán đi Kim linh thạch, bây giờ tồn thất một con cơ quan giáp sĩ, muốn được bao nhiêu tiền ?

Nhưng cái Trần phủ linh bài này, Thiên Địa Nhất Kiếm có thể không cần sao ? Mất nhiều nhân lực vật lực như vậy, chẳng lẽ cũng bởi vì không cam lòng Lâm Mộc Sâm tổng tiền, đem cái trú địa bang phái sắp tới tay này không cần rồi ?

Cho nên Thiên Địa Nhất Kiếm chỉ có thể nhẫn nhịn trong lòng rỉ máu, nặn ra vẻ mặt tươi cười : “Ngô Đồng huynh vì Càn khôn thần điện ta đánh hạ cái Trần phủ linh bài này, cơ quan giáp sĩ hỏng rồi, Càn khôn thần điện ta tự nhiên không thể không có bày tỏ. Không biết Ngô Đồng huynh cơ quan giáp sĩ này chi phí chế tạo bao nhiêu ?”

Lâm Mộc Sâm làm bộ nhắm mắt lại tính toán một hồi, mới mở mắt mỉm cười : “Nếu là cùng Nhất Kiếm huynh đòi tiền, lộ ra ta người này không đủ trọng nghĩa, thừa dịp cháy nhà hôi của. Không bằng ta liền đem tài liệu liệt kê ra cho ngươi, Nhất Kiếm huynh nhìn xem có thể hay không giúp ta gom góp bảy tám phần mười ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm mừng rỡ hơn hơ. Bởi tài liệu được a ! Tài liệu đồ chơi này, không ít bang chúng vì đạt được bang hội cống hiến, mỗi ngày đều có nộp lên, hàng tích trữ nhưng là tương đối không ít. Dem so với vàng thật bạc trắng, tài liệu này sẽ phải rẻ hơn nhiều, cuộc mua bán này có lợi !

Chỉ bất quá chờ Lâm Mộc Sâm đem tài liệu đều báo ra, sắc mặt của Thiên Địa Nhất Kiếm lại bắt đầu dần dần xám ngắt, cuối cùng trở nên xanh mét. Bà nó ngươi làm cơ quan giáp sĩ phải dùng tới nhiều tài liệu như vậy ? Đừng nói một con rùa đen lớn này, nhiều như vậy tài liệu chính là một đầu voi cũng làm được rồi !

Lâm Mộc Sâm đâu để ý mấy thứ này, thuận miệng liền đem các loại tài liệu cần gấp còn thiếu báo ra. Cơ quan thuật này cần tài liệu mặc dù phần lớn đều lấy mộc đầu làm chủ, nhưng trên thực tế các loại kim thiết, xương cốt da lông tinh quái cũng cần rất nhiều. Những tài liệu này Lâm Mộc Sâm nếu như tự mình thu thập không biết phải tốn bao nhiêu tiền, bây giờ thật vất vả có cái cơ hội miễn phí đạt được, hắn thậm chí hận không được đem tài liệu của cơ quan giáp sĩ cấp 50 cũng báo ra !

Huống chi, Lâm Mộc Sâm hiện giờ, đỉnh đầu có một bản vẽ cơ quan chỉ dùng mộc đầu làm không được.

Động phủ tiên nhân cửa ải thứ ba con Boss đó, đồ rơi xuống đều bị Lâm Mộc Sâm ôm đến tay rồi. Trong đó phi kiếm pháp bảo trang bị linh tính cũng còn không tính, chủ yếu nhất chính là rơi một tờ bản vẽ cơ quan thuật.

Cái bản vẽ này Lâm Mộc Sâm vừa nhìn ánh mắt liền xanh rồi. Nếu như đồ chơi này làm ra, gắn lên trên người cơ quan giáp sĩ, vậy đơn giản chính là vô địch rồi a ! Không cần biết giết quái hay pk, đồ chơi này đều là bug giống nhau tồn tại ! Hơn nữa hắn hiện tại đến cấp 40 rồi, lập tức là có thể lại đi tạo một con cơ quan giáp sĩ. Đến lúc đó đem đồ chơi này cùng cơ quan giáp sĩ hợp hai làm một, lúc ấy liền ngưu bức rồi !

Cho nên, Lâm Mộc Sâm liền tham lam đòi hỏi, bắt kẻ mình có dùng được hay không, trước tiên phải cầm tới tay hẵng nói !

Đợi đến Lâm Mộc Sâm danh sách này liệt kê xong, Thiên Địa Nhất Kiếm đã sắc mặt khó coi muốn chết : “Ngô Đồng huynh, nhiều tài liệu như vậy chỉ sợ người cái cơ quan giáp sĩ này dùng không hết ?”

Lâm Mộc Sâm nhất thời gương mặt ủy khuất : “Nhất Kiếm huynh, người có điều không biết a, ta làm con cơ quan giáp sĩ này dùng tâm huyết lớn chừng nào ! Các loại tài liệu đều là cao cấp, đều là hàng hóa tốt nhất đương thời trên thị trường ! Thậm chí ta còn bỏ vào hai món lục phẩm pháp bảo, vì chính là tăng cường uy lực cơ quan giáp sĩ này ! Bây giờ hỏng thành cái bộ dáng này, như muốn khôi phục lại thuộc tính lúc đầu, đây chính là khó lại càng khó a !”

Hai món lục phẩm pháp bảo ? Người tại sao không đi chết ! Khoác lác cũng phải có hạn độ, bây giờ ai dám nói có hai món lục phẩm pháp bảo ? Ngay cả ta đây đứng đầu một bang trên người cũng bắt quá một món mà thôi ! Huống chi đem hai món lục phẩm pháp bảo trang bị lên trên cơ quan giáp sĩ bà nó trên cơ quan giáp sĩ có thể trang bị pháp bảo sao ! Người cho rằng trong bang hội ta không có đệ tử Mặc môn a !

Thiên Địa Nhất Kiếm tự nhiên sẽ không nghĩ đến, thật ra thì thật có người đem pháp bảo trang bị trong cơ quan giáp sĩ đi. Dĩ nhiên, hai món lục phẩm pháp bảo đó là chân thực đang tổng tiền

Thiên Địa Nhất Kiếm hiển nhiên sẽ không thành thực liền đem những tài liệu này giao ra đây, Lâm Mộc Sâm cũng cắn chết không nhả miệng không được nhiều chút tài liệu không thể. Sau đó Bạc Hà Đường cũng tham dự đi vào, cùng Thiên Địa Nhất Kiếm hai nhân cùng Lâm Mộc Sâm mặc cả. Qua nửa ngày, song phương mới coi như đạt thành nhất trí, ba người tất cả đều tranh được cả người mồ hôi.

“Tốt lắm, Ngô Đồng, những tài liệu này đã không ít rồi. Nếu như không có vấn đề gì khác mà nói, ta tìm hậu cần quan đem những tài liệu này cầm tới !” Bạc Hà Đường sắc mặt ửng đỏ, sợ rằng nằng thật lòng rất ít khi vì một chút tài liệu cùng người cò kè mặc cả.

Lâm Mộc Sâm cũng mệt mỏi ngất ngư, nhưng xem một chút những tài liệu này cũng miễn cưỡng đủ dùng rồi, liền gật đầu một cái. Không sai biệt lắm là được, chớ đem bọn họ chọc điên rồi, lần sau còn muốn gạt cũng không dễ dàng rồi.

Cũng không lâu lắm, quả nhiên liền cùng bang chúng đem các loại tài liệu cầm tới, cùng Lâm Mộc Sâm tiến hành giao dịch. Đem các loại tài liệu đều bỏ vào trong túi, Lâm Mộc Sâm cười tươi như hoa. Bên cạnh Thiên Địa Nhất Kiếm thì lại tức muốn chết, thật hận không được một kiếm đem tên khốn này chém rồi lại đem Trần phủ linh bài đoạt lấy. Dĩ nhiên, nếu quả thật có thể làm như vậy bà nó trò chơi này tại sao không phải chết rồi liền toàn thân rút sạch đồ ! Thiên Địa Nhất Kiếm lần đầu tiên thống hận quy định của trò chơi này cúp rồi chỉ có tỷ lệ nhất định rơi trang bị.

Cũng không lâu lắm, tài liệu giao dịch hoàn tất. Sau đó Lâm Mộc Sâm hướng về phía Thiên Địa Nhất Kiếm, lại cười híp mắt xòe tay ra.

Thiên Địa Nhất Kiếm ngạc nhiên : “Không phải đều cấp cho người rồi sao, còn muốn cái gì ?”

Lâm Mộc Sâm cũng là ngạc nhiên : “Không phải nói còn có 5.000 lượng vàng tiền thuê sao ? Chẳng lẽ Nhất Kiếm bang chủ không nhận trước ?”

Thiên Địa Nhất Kiếm thiếu chút nữa hộc máu. Bà nó, còn phải cho hắn 5.000 lượng vàng ! Bà nó sớm biết mới này trả giá chút nữa rồi !

Ủy ủy khuất khuất đem 5.000 lượng vàng giao dịch cho Lâm Mộc Sâm, Thiên Địa Nhất Kiếm mới được như nguyện lấy được Trần phủ linh bài. Lâm Mộc Sâm tra xét túi đồ một cái, hài lòng.

“Vậy được rồi sao, Nhất Kiếm bang chủ, thật là hợp tác khoái trá ! Sau này lại có chỗ cần dùng đến ta, nhất định mở miệng ! A a !”

A a em gái người a ! Thiên Địa Nhất Kiếm thậm chí liền muốn hiện tại triệu tập người đem Lâm Mộc Sâm đánh rút đồ rồi. Trong túi đồ nhiều thứ tốt như vậy, tổng có thể tuôn ra tới mấy vạn thôi ! Chuyển niệm vừa nghĩ, làm không được vì tên khốn kiếp này mà đánh mất danh tiếng bang hội mình, lúc này mới nhận được không có xuất thủ. Dĩ nhiên, hắn coi như xuất thủ cũng không thấy được có thể lưu lại Lâm Mộc Sâm

Sau khi cùng Bạc Hà Đường sắc mặt đồng dạng khó coi lên tiếng chào hỏi, Lâm Mộc Sâm đáp cơ quan giáp ưng bay lên không. Đợi đến khi thân ảnh của hắn biến thành một điểm đen biến mất không thấy, Càn khôn thần điện bên này lập tức thông giận mắng ra tiếng : “Tùng Bách Ngô Đồng ! Người tên khốn kiếp !”

Không có nghe được tiếng mắng chửi tức giận Lâm Mộc Sâm tâm tình tốt không thể tốt hơn được nữa. Xuất thủ một lần nhiệm vụ liền kiếm được nhiều như vậy, đại bang hội quả nhiên có tiền ! Nhìn ra tới, đây là con đường phát tài làm giàu không sai đâu. Bằng không, sau này mình liền chuyên nghiệp làm lính đánh thuê thì hay rồi ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73 : Hết nợ một thân nhẹ

Bất quá muốn làm lính đánh thuê, một là phải có danh tiếng, hai là phải có thực lực, ba còn lại là phải có nhân mạch. Người không có danh tiếng ai tin tưởng được ? Không có thực lực làm sao giúp người bẽ bộn ? Không có nhân mạch, cho dù có mua bán cũng không ai tìm người tới làm a.

Phải nói ở trong trò chơi này kiếm tiền, đại khái có mấy cách. Giết quái đánh bảo coi như là đơn giản nhất, vấn đề là đồ chơi này dựa vào nhân phẩm, không có nhân phẩm tốt coi như có thể kiếm tiền cũng kiếm không được bao nhiêu. Sau đó chính là lập bang hội, nhưng cái này tiền vốn yêu cầu quá lớn, hơn nữa phí tâm phí sức, người bình thường là làm không được cái này. Tiếp đến chính là trở thành cao thủ nổi danh toàn bộ trò chơi, tranh thủ làm đại diện gì đó, thu lợi cũng là tương đối không rẻ.

Trò chơi mới vừa mở ra không bao lâu, làm đại diện các loại tạm thời còn không cần tưởng. Bang hội đâu, Lâm Mộc Sâm coi như là có lòng cũng không có lực. Tiền vốn không đủ không nói, phí tâm phí sức vậy hần liền không chịu nổi. Đánh bảo bán vàng ? Loại cách sống này thảnh thơi làm còn tạm được, thời gian dài có thể đem người mệt mỏi học máu.

Cho nên sao, lính đánh thuê này thật lòng là một cách hay. Nhưng muốn làm một nghề này cũng không dễ dàng, ít nhất lấy các hạng chỉ tiêu hiện tại của Lâm Mộc Sâm, bây giờ còn chỉ có thể suy ngẫm.

“Nếu không mình trước tìm chút con đường nhận hai nhiệm vụ ? Tỷ như đi thử một chút Nhất kiếm lăng vân bên kia nhiệm vụ trú địa bang hội? Việc này có chút không ổn, dù sao mới vừa đem Nộ Hải Sinh Đào kéo vào sổ đen”

Lâm Mộc Sâm cũng biết ý nghĩ này của mình không đáng tin cậy, suy nghĩ một chút cũng mặc kệ rồi.

“Trước mắt trọng yếu nhất, còn là tăng lên thực lực a !”

Mới vừa lừa một khoản tiền cùng một đồng lớn tài liệu, vừa hay trở về môn phái đem cơ quan giáp sĩ làm ra. Mặc môn tâm pháp cũng muốn thăng cấp, lên tới cấp 4 là có thể mang ba con cơ quan giáp sĩ, đến lúc đó vậy thì thật là người cần giết người, Phật cần giết Phật, dám ra về trước gót chân, tất cả gạt ngã !

Trở lại môn phái, Lâm Mộc Sâm chuyện thứ nhất chính là trả tiền. Nếu là thiếu tiền người khác, tỷ như Thiên Địa Nhất Kiếm, hẳn chắc chắn sẽ không tích cực như vậy, nhưng Ngọc Thụ Lâm Phong mấy người này nói thế nào cũng là số ít bằng hữu của hắn trong trò chơi, thiếu nợ không trả đó là tương đối đã thương tình cảm cùng đã thương nhân phẩm đi.

Lâm Mộc Sâm trên người bây giờ có ý giữ lại mấy thanh phi kiếm bình thường, chính là dùng để làm phi kiếm truyền thư. Tiền sau khi bay đi, hắn liền một lần cho ba người phát tin tức trả tiền.

“Nha, biết rồi !” Cái này là Phong Linh Thảo, như cũ hào sảng như vậy, tựa hồ có trả tiền hay không căn bản không có vấn đề.

“Ngô Đồng huynh cần gì gấp gáp như vậy ? Ta cũng không phải rất thiếu tiền dùng, còn không bằng cho ta kiếm mấy món hoa mỹ trang bị tới” có thể nói lên loại yêu cầu này, dĩ nhiên không phải Ngọc Thụ Lâm Phong còn ai vào đây.

“Ê, ta nói, thời gian dài như vậy, làm sao liền không có chút tiền lãi” đối với Khổ Hải cái đức hạnh này, Lâm Mộc Sâm nhưng đã sớm tập thành thói quen rồi.

Hết nợ một thân nhẹ a ! Lâm Mộc Sâm liền cảm thấy cho tới bây giờ chưa từng sung sướng như vậy. Sau này kiếm mỗi một phân tiền đều là của mình rồi ! Không cần lại hốt hoảng trong lòng sợ phá sản nữa rồi !

Mặc dù bây giờ trong túi cũng không còn dư mấy đồng, nhưng loại cảm giác cả người buông lỏng như vậy thật lòng quá đã rồi ! Sau này không có ngoài ý tiêu xài, cũng không cần mượn tiền nữa rồi !

Chạy đến truyền công trường lão kia, sau khi chọn bản vẽ cơ quan giáp sĩ cấp 40, Lâm Mộc Sâm lập tức tìm một chỗ yên tĩnh. Lừa nhiều tài liệu như vậy, cũng không thể lãng phí rồi.

Cơ quan huyền quy bắt đầu sửa chữa cũng không quá phí sự, dùng tới Hồng thiết mộc phần thưởng hoạt động cùng một cây Hồng khúc thiết mộc chặt được trong động phủ tiên nhân, cộng thêm một ít tài liệu gì khác, sửa chữa làm lại cơ quan huyền quy hoàn tất thuộc tính tăng lên một đoạn lớn, kỹ năng vẫn còn là mấy cái kia giữ nguyên không đổi. Tổng thể mà nói, vẫn là công kích thấp tốc độ thấp, phòng ngự lực càng thêm biến thái quá xá rồi. Nếu như cơ quan huyền quy này có thể phòng ngự 360 độ hơn nữa tốc độ theo kịp với mình thì tốt biết mấy, vậy mình nhưng là chân chính vô địch rồi

Đem cơ quan huyền quy thu vào, kế tiếp mới là trọng điểm, cơ quan giáp sĩ mới !

Lần này, Lâm Mộc Sâm chọn bản vẽ là một cơ quan giáp sĩ hình người. Nguyên bản mục tiêu trước đó của hắn cũng không phải cái này, nhưng từ Boss động phủ kia rơi xuống bản vẽ, lại làm cho hắn sửa lại tâm tư.

Thật ra thì Boss động phủ kia tên là Hoàng cân lực sĩ, chính là tiên nhân dùng cơ quan thuật kết hợp tiên thuật chế tạo ra cơ quan chế phẩm, cho nên mới có bản vẽ cơ quan rơi xuống. Mà cái cơ quan này thật sự tương đối thích hợp cơ quan giáp sĩ hình người, mà cũng chỉ có cơ quan giáp sĩ hình người có thể cài đặt loại cơ quan chế phẩm này, Lâm Mộc Sâm mới đưa ra quyết định chọn bản vẽ cơ quan giáp sĩ thứ tư.

Cơ quan giáp sĩ này tên là Phích lịch phong lôi hồng, tên lại bắt đồng cùng cơ quan giáp ưng gì đó. Thật ra thì chân chính đến cấp bậc cao sau này, các loại cơ quan giáp sĩ liền có tự mình đặc biệt danh hiệu, thuộc tính cùng công dụng cũng sẽ tăng cường rất nhiều. Bây giờ Lâm Mộc Sâm tạm thời còn không có cái năng lực này, đợi đến hắn sau này cấp bậc cao rồi, nói không chừng còn phải đem mấy con cơ quan giáp sĩ trước đó lần nữa tế luyện một phen, để cho bọn chúng biến thành cao cấp cơ quan giáp sĩ có tên riêng.

Phích lịch phong lôi hồng này cần tiêu hao tài liệu, là mấy con cơ quan giáp sĩ trước đó không cách nào so sánh. Thật may là Lâm Mộc Sâm sớm có tính toán, từ Càn khôn thần điện lừa tới một số lớn tài liệu kia ngược lại đủ dùng. Đây cũng là nguyên do Thiên Địa Nhất Kiếm tại sao sắc mặt tái xanh thiếu chút nữa tức hộc máu, những tài liệu này coi như dựa theo giá thị trường bây giờ mà tính, ít nhất cũng đáng giá 10.000 lượng vàng, huống chi còn có rất nhiều tài liệu sau này tất nhiên sẽ tăng giá. Nhưng vì trú địa bang hội, hắn cũng không quản mấy thứ này rồi.

Phích lịch phong lôi hồng hình thể rộng lớn, bốn cánh tay hai chân, có thể cài đặt bốn món pháp bảo ở trên người. Mấy món pháp bảo này không giống với hạch tâm, hoàn toàn là cầm tới dùng, ngược lại đối với thuộc tính tự thân cơ quan giáp sĩ không tăng ích lợi gì.

Tiếp theo, chính là bản vẽ Boss Hoàng cân lực sĩ kia rơi xuống rồi.

Đồ vật bản vẽ này chế tạo ra, gọi là Tiên quang phong lôi pháo ! Chính là một món pháp bảo uy lực vô cùng. Có thể ngưng tụ pháp lực cùng với thiên địa nguyên khí bốn phía, hóa thành chùm sáng bắn ra. Một kích bắn ra, không ai có thể ngăn cản !

Dĩ nhiên, đây chỉ là giới thiệu của pháp bảo, thực tế tự nhiên không thể nào là vô địch đi. Nhưng nghĩ đến vật này, giết sát một nắm người chơi bình thường hẳn là không thành vấn đề đi ?

Lâm Mộc Sâm lừa đến tài liệu, bảy tám phần cũng có thể làm ra tới hai món Tiên quang phong lôi pháo. Đem vật này sau khi chế tạo ra, Lâm Mộc Sâm mới biết, mình đã đánh giá thấp đồ chơi này.

Nhìn lực công kích của vật này, coi như cơ quan huyền quy của mình cũng trụ không được mấy phát, người chơi bình thường càng là chỉ có phần đi làm pháo hôi. Hơn nữa đồ chơi này là thẳng tắp công kích, nói cách khác, nếu như một đám người chơi bình thường xếp thành một hàng, trực tiếp có thể toàn

bộ giấy sát !

Đĩ nhiên, cơ hội như vậy gần như không có, nhưng đồ chơi này lực công kích cũng đủ đáng sợ.

Chẳng qua là, món đồ uy lực lớn như vậy tự nhiên cũng có hạn chế cực lớn. Tự lực liền cần 10 giây, sau khi công kích xong còn cần 20s đồng băng. Mượn Mặc môn tâm pháp cùng Xảo thủ thiên thành cộng thêm, thời gian này có thể hạ thấp 20%, nhưng cũng muốn tự trên 8 giây. Muốn dùng đồ chơi này, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Đĩ nhiên, đây là chuyện nhỏ, chân chính trọng yếu là, bắn một pháo sẽ ngốn một viên trung cấp linh thạch ! Cõi như là hiện giờ, trung cấp linh thạch một viên cũng muốn ba bốn lượng vàng, đồ chơi này đơn giản chính là đốt tiền a !

Lâm Mộc Sâm buồn bực muốn ngửa mặt lên trời rống to, thật vất vả có cái kỹ năng cường lực công kích, cứ nhiên cứ như vậy đốt tiền, Chúc Nữ người là cảm thấy nam nhân có tiền liền trở nên xấu xa hay là thế nào ?

Buồn bực thì buồn bực, vật này làm được hay là muốn dùng. Đem hai món Tiên quang phong lôi pháo này trang bị lên trên Phích lịch phong lôi hồng, Phích lịch phong lôi hồng kia bốn cánh tay hai tay ôm một pháo, càng thêm uy phong lẫm lẫm. Tiên quang phong lôi pháo này tựa như vốn nên ở trên thứ này một dạng, người không có thấy tên cũng không sai biệt lắm sao !

Lừa tới tài liệu còn dư lại một ít, Lâm Mộc Sâm cũng không có hẹp hòi, cầm tới liền đem cơ quan đường lang cường hóa một lần, đem công kích của nó tăng lên không ít. Thất tinh liên trăm kia uy lực cũng là căn cứ cơ quan giáp sĩ bản thân công kích mà tính, cường hóa một lần như vậy, đến lúc đó dùng kỹ năng này, uy lực càng thêm biến thái.

Lâm Mộc Sâm vừa nhìn tự thân trạng thái, ít nhiều cũng có chút lằng lằng rồi. Bây giờ trong toàn bộ trò chơi người mạnh như mình thế này cũng không có mấy ai ? Xem ra là lúc mình hô mưa gọi gió rồi !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Hoạt động tiết thanh minh

Lâm Mộc Sâm rời đi Mặc môn đặc chí trần trề, dạo Lạc Dương bay một vòng, nhưng cũng không ai chạy tới thấy hắn cúi đầu liền lay. Qua một hồi hắn cũng không còn hứng thú, đồ chơi này muốn hô mưa gọi gió sợ rằng phải có vương phách khí loại kỹ năng nghịch thiên này, nhìn đáng đáp mình là không có rồi.

Phải nói danh tiếng hắn bây giờ cũng có một chút, ít nhất không ít người chơi từng tham gia hoạt động nghe qua tên của hắn, nhưng cũng chỉ là nghe qua thôi. Chân chính biết sự biến thái của hắn đoán chừng cũng chỉ có mấy bằng hữu cộng thêm Cần khôn thần điện đám người kia, nói vậy những người này là không có hứng thú gì giúp hắn khuếch trương danh tiếng.

Liên quan tới chuyện lĩnh đánh thuê hắn bây giờ cũng không tìm được khách hàng nào, Nhất kiếm lăng vân đừng nói rồi, Nộ Hải Sinh Đào tên kia sợ rằng muốn thuê mướn mình cũng là để cho hắn tự sát, chuyện này hắn cũng không có cái gì hứng thú. Mà này khác hắn biết hơn nữa có người quen ở bang hội, chỉ có Thiên hạ vì công cùng Vạn thụ vô cương hai bang hội này, Lâm Mộc Sâm trên căn bản đó là trốn được bao xa thì trốn.

Cho nên, rất nhàm chán đi quấy rầy một lần mấy người trên danh sách hảo hữu của mình, sau khi không có đạt được nhiệt liệt đáp lại nào, hắn cũng chỉ có thể sờ một cái tim địa phương luyện cấp làm nhiệm vụ đi.

Ôi, cao thủ, luôn là tịch mịch.

Bất quá, những ngày tịch mịch này cũng không kéo dài bao lâu. Trong thực tế, tiết thanh minh đến rồi.

Trò chơi này lúc mới bắt đầu tuyên truyền, liền hướng rộng khắp người chơi cam kết, trong trò chơi chỉ trải qua ngày lễ truyền thống ! Tỷ như tiết thanh minh, tết đoàn ngo, tết trung thu vân vân, tất cả ngày lễ phương tây một mực bỏ qua. Việc cam kết này mặc dù đưa tới một số người bất mãn, nhưng càng nhiều hơn là các loại thanh âm bảo hay. Thậm chí còn có tổ chức đoàn thể dân gian ủng hộ - Ngự kiếm tiêu dao - , xưng là vì phát triển văn hóa truyền thống làm ra công hiến, thậm chí còn ban hành mấy thứ bằng khen.

Mà bây giờ, trò chơi mở ra tới nay ngày lễ đầu tiên đã đến.

Trang chủ trò chơi lập tức liền đem chủ đề hoạt động ngày lễ lần này phát ra, đó chính là, giỗ tổ.

Trong trò chơi, các đại môn phái đã kéo dài phát triển hơn ngàn năm, tự nhiên có đông đảo tiền bối cao thủ. Những tiền bối cao thủ này có người vượt qua ba đạo kiếp số phi thăng trở thành tiên ma rồi đi mảnh không gian này, cũng có người không có gượng qua được liền cúp rồi. Nhưng vô luận là loại nào, bây giờ tiền bối môn phái không có lang thang tại trong phiên không gian này, đều để lại một tia thần niệm, phù hộ các môn phái.

Mà hoạt động lần này, chính là muốn để từ các môn phái tìm được tia thần niệm kia của tiền bối mình, tiến hành cúng bái, sau đó đạt được chỗ tốt.

Dĩ nhiên, loại hoạt động này tự nhiên sẽ không đơn giản tìm đồ như vậy. Thần niệm của tiền bối các môn phái cũng sẽ xuất hiện trong một không gian hư vô mờ ảo, cho phép người chơi đơn lẻ hoặc là tổ đội đi vào tìm. Mà trong không gian trừ tiền bối các môn phái, cũng có rất nhiều cao nhân môn phái tà đạo, thậm chí thần niệm của vực ngoại thiên ma trước kia từng xuất hiện qua tại Thần châu đại lục đều xuất hiện. Trong những thần niệm này có bình thường quái cũng có Boss, đánh chết tự nhiên có các loại đồ vật tương ứng rơi xuống, hơn nữa còn sẽ rơi xuống vật phẩm cần thiết để cúng bái, các loại nhang đèn vật cúng. Bất được nhang đèn vật cúng càng nhiều, thời điểm cúng tổ đạt được chỗ tốt cũng liền càng nhiều.

Dĩ nhiên, nếu chỉ có như vậy, ngược lại cũng không tính là khó khăn gì, so với nhiệm vụ giết thiên ma cũng không kém đến nỗi nào. Mấu chốt là, thần niệm của mấy thứ tà ma ngoại đạo này, bọn họ thì biết gạt người ! Bọn họ sẽ giả trang làm thần niệm của tiền bối các môn phái, dẫn dụ người chơi đối với bọn họ cúng bái. Người một khi cúng bái sai lầm rồi, vậy đúng là không chịu nổi, thần niệm của mấy thứ tà ma ngoại đạo kia tuyệt đối sẽ không khách khí, trực tiếp tổng người ra ngoài, phản thưởng gì đó không cách nào đạt được không nói, thuận tiện còn phải rơi một cấp.

Dĩ nhiên, nếu như người quá cẩn thận tất cả đều là địch, sợ ý một chút công kích tiền bối của môn phái mình, sẽ đạt được cùng phía trên giống nhau các loại đãi ngộ.

Ngủm ở trong hoạt động này, không phải là không thể vào nữa, nhưng mỗi mua vé vào cửa. Lần đầu tiên tiến vào vé vào cửa là miễn phí, nhưng người nếu như cúp vắng ra lại tiến vào, giá vé vào cửa lần lượt tăng lên. Lần đầu tiên ngủm cần 50 lượng vàng, lần thứ hai 100 lượng vàng, lần thứ ba 500 lượng vàng, lần thứ tư 1.000 lượng vàng

Không có ác nhất, chỉ có càng ác hơn ! Loài người đã không cách nào ngăn cản Chức Nữ thu về tiền vàng rồi !

Đối mặt hoạt động lần này, Lâm Mộc Sâm dĩ nhiên là không có ý định một người một ngựa xông lên. Đồ chơi này vừa nhìn cũng biết bấy rập nặng nề, nếu như không có hai bằng hữu giúp một tay, khi tự mình tới thì chết cũng không biết là chết thế nào.

“Chúng ta cần tìm thêm người của mấy cái môn phái đi cùng nhau, mới có thể tận lực bảo đảm ích lợi của mọi người.”

Lâm Mộc Sâm đã triệu tập lại Ngọc Thụ Lâm Phong, Khô Hải cùng Phong Linh Thảo, bắt đầu nói về ý nghĩ của mình.

“Cứ như vậy, chúng ta gặp phải tiền bối của môn phái mình, thì có thể làm cho bằng hữu của những môn phái khác giúp đỡ thử công kích một lần. Mặc dù Chức Nữ an bài có thể sẽ không đơn giản như vậy, nhưng dạng này nói chung sẽ có điểm bảo đảm.”

“Phiền toái như vậy ? Không thể tất cả đều giết sao ?” Phong Linh Thảo tương đối ghét loại chuyện tình hao phí tế bào não này.

Lâm Mộc Sâm lau mồ hôi : “Nghe nói nếu như bị đệ tử bốn phái công kích, tiền bối các phái sẽ bộc phát 300% lực lượng Boss thực lực gấp bốn, ta nghĩ chúng ta cho dù tổ đội nhiều người hơn nữa cũng đánh không lại.”

Khỏ Hải ở một bên trầm ngâm gật đầu : “Đúng vậy, trạng huống lý tưởng nhất chính là mỗi môn phái cũng có thể tìm tới một người, sau đó liền có thể làm hết sức thử dò xét nhiều hơn những thần niệm kia, là có thể đạt được phần thưởng tối đa có thể”

Lâm Mộc Sâm tròn trắng mắt : “Người của tất cả môn phái ngươi đều quen biết ? Coi như ngươi quen biết, ngươi biết bây giờ có bao nhiêu môn phái ? Các đại môn phái không nói, mấy môn phái nhỏ ẩn tàng kia bây giờ căn bản liền không ai biết tổng cộng có bao nhiêu, tổ đội cùng nhau cần bao nhiêu người ? Phải biết, hoạt động lần này chỉ có thể tiểu đội tiến vào, không thể đoàn đội tiến vào a !”

Ngọc Thụ Lâm Phong ở một bên cũng đồng ý : “Hơn nữa tổ đội càng nhiều người, người chia phần thưởng tự nhiên cũng càng nhiều. Hơn nữa ngươi tổ đội nhiều người, cần cúng bái thần niệm tiên bối tự nhiên cũng càng nhiều. Đến lúc đó chính là chạy đông chạy tây, lãng phí thời gian cũng không có lợi.”

Lâm Mộc Sâm cũng nhưc đầu : “Vậy thì chúng ta bốn người đi ? Nói thật người có chút thiếu a ai biết ở bên trong sẽ gặp phải tình huống thế nào ? Các ngươi có bằng hữu gì đó hay không có thể kéo qua tới ? Cần phải có thể tin tưởng thật lòng, cũng đừng đến lúc đó xảy ra vấn đề, tất cả mọi người khó nói.”

Phong Linh Thảo biểu lộ không hiểu : “Tại sao thiếu người ? Ban đầu lúc ở hoạt động Đông hải, chúng ta bốn người không phải là cũng được sao ?”

Lâm Mộc Sâm buồn lòng mỗi miệng giải thích : “Đại tỷ a, ngươi phải hiểu, nếu như chỉ có bốn người chúng ta, vậy cũng chỉ có tiền bối của ba môn phái chúng ta có thể đi thử một chút, tiền bối của môn phái khác đối với chúng ta căn bản không có chỗ dùng, trực tiếp giết rồi chỗ tốt gì cũng không có. Muốn lấy nhiều chỗ tốt một chút, tất nhiên phải tận lực kiếm nhiều mấy người của bất đồng môn phái sao.”

Nghe lời của Lâm Mộc Sâm, Phong Linh Thảo ngược lại hiểu ra rồi : “Nguyên lai là như vậy. Vậy ta trở về bang phái kêu ít tỷ muội tới ? Phần lớn môn phái đều có, cơ hội khẳng định đủ nhiều”

Lâm Mộc Sâm dùng sức lau mồ hôi : “Đừng nhiều quá, một hai người là được. Một tiểu đội tối đa mười người, ngươi gọi quá nhiều người tới cũng không thể tổ đội cùng nhau, hơn nữa nhiều người liền nhiều phân tán, càng phiền toái”

Phong Linh Thảo không nói rồi, đoán chừng là đang liên lạc cùng tỷ muội tình cảm tốt của nàng. Lâm Mộc Sâm đưa ánh mắt hướng về những người khác, Khỏ Hải cười khổ : “Bằng hữu ta cũng không ít, nhưng không phải là đồng môn cũng không nhiều. Ta thử một chút, nhưng không cần ôm hy vọng quá lớn.”

Lâm Mộc Sâm lại nhìn về Ngọc Thụ Lâm Phong, Ngọc Thụ Lâm Phong mặt vô biểu tình : “Ta có thể tìm tới một người, bằng hữu trong thực tế, tin được.”

Lâm Mộc Sâm lập tức nhiều chuyện : “Bằng hữu trong thực tế của ngươi ? Nam hay nữ ?”

Ngọc Thụ Lâm Phong liếc hần một cái : “Nam ! Lấy tuyệt thế phong tư của ta, tự nhiên phải có lá xanh làm nền !”

Bằng hữu thực tế của Ngọc Thụ Lâm Phong, ngươi thật biết bộ mặt thật của bằng hữu này của ngươi sao

Kế tiếp, chính là Lâm Mộc Sâm tự mình rồi. Phải nói hần trong thực tế cũng có bạn bè ở trong trò chơi, chính là chuyện xưa vừa mới bắt đầu cái tên đó (tác giả : ta thật lòng chưa quên), thế nhưng tên này đã sớm tìm xong đội ngũ của mình rồi, ít nhất hoạt động lần này là không cách nào ở chung một chỗ rồi.

Còn dư lại, trong trò chơi, người cũng coi như bằng hữu thật lòng, chỉ có tên kia

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75 : Kêu bạn gọi bè

Lâm Mộc Sâm thật lòng rất không muốn tìm tên kia, nhưng người ta mấy người kia đều tìm bằng hữu rồi, mình cũng không thể không có ý tứ ?

Đĩ nhiên Lâm Mộc Sâm cũng ôm một phần ảo tưởng, nếu như ba người khác tìm được đầy đủ đội hữu rồi, như vậy mình bên này không phải có thể bỏ qua đi tìm cái tên chuyên gây phiền toái kia rồi ?

Sự thật là tàn khốc đi. Phong Linh Thảo bày tỏ nàng tìm được một tỷ muội của Nam Hải kiếm phái, Khổ Hải thì bày tỏ có tên bằng hữu của Nga Mi kiếm phái sẽ đến. Mà tên bằng hữu kia của Ngọc Thụ Lâm Phong, lại là người của Bồng lai tiên phái.

“Ta nói, các ngươi lúc hoạt động thiên ma ở Đông Hải đều không có nhiều bằng hữu như vậy, tại sao lần này đột nhiên nhô ra nhiều như vậy ?” Lâm Mộc Sâm bày tỏ tương đối không hiểu.

Ngọc Thụ Lâm Phong nhìn hẩn một cái : “Lúc hoạt động Đông Hải các đại bang hội tự nhiên muốn ước thúc bang chúng của mình cùng nhau hành động, hoạt động tiết thanh minh lần này lại không biện pháp lấy bang phái làm đơn vị, tự nhiên người rồi rãnh cũng nhiều hơn rồi.”

Lâm Mộc Sâm xấu hổ, mình loại nhân sĩ không bang hội này quả nhiên không cách nào hiểu rõ tính tổ chức tính kỉ luật của loại hoạt động tập thể đó a.

Bảy người cũng coi như không ít rồi, nhưng Lâm Mộc Sâm cũng không thể thừa nhận mình ở trong trò chơi không có bằng hữu khác, phải biết đồ chơi này nhưng là quan hệ đến nhân phẩm, mình làm sao cũng không thể để cho mấy tên kia cho rằng nhân phẩm của mình đã kém đến nỗi không kết giao được bằng hữu

“Ta nói Thoại Mai a, gần nhất có rãnh rồi không ?”

Thoại Mai Đường tin tức trả lời tràn đầy cảnh giác : “Làm sao, kêu ngọt như vậy ? Vô sự lấy lòng, không phải kẻ gian cũng phùng đạo tặc, nói, có phải có chuyện gì muốn tính kẻ ta hay không ?”

Lâm Mộc Sâm rất bất đắc dĩ : “Ta là loại người như vậy sao ! Đừng hiểu lầm, chỉ là chúng ta nơi đây có cái đội ngũ, muốn tại thời điểm hoạt động tiết thanh minh cùng nhau hành động. Ta đây không phải là cảm thấy, mọi người cùng nhau hành động có thể đạt được ích lợi tương đối nhiều sao, cũng muốn báo đáp một chút ân tình người trợ giúp ta làm nhiệm vụ, cho nên muốn hỏi coi người hiện tại có đội ngũ rồi hay chưa”

Thoại Mai Đường lập tức trả lời tin tức : “Người trước tiên đội một chút !”

Qua hồi lâu, tin tức lại tới : “Nùng Trang Đạm Mạt cũng không có đội ngũ đâu, có thể hay không cùng nhau ?”

Lâm Mộc Sâm run lập cập, tựa hồ nhớ tới tình cảnh mình lấy thân phận giả gái ở Ngọc khuyết tiên cung chiêu diêu qua : “Cái này sao”

“Làm sao, xem thường người ta ? Ta cho người biết, Mạc Mạc nhưng là đệ tử của ẩn tàng môn phái Huyền thần cung, thực lực so với ta còn mạnh hơn đâu !”

Lâm Mộc Sâm trong lòng khinh bỉ, thực lực của người lại không mạnh tới đâu, mạnh hơn người không phải là quá bình thường rồi

Nhưng tình thế bức người, Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể đáp ứng : “Làm sao sẽ chứ, ta chẳng qua là cảm thấy chúng ta một đám đại lão gia này, sợ Mạc Mạc không thích ứng sao. Nếu là nàng muốn đến, tự nhiên vô cùng hoan nghênh !”

“Hừ, theo như người nói nam nhân nhiều là có thể hù được chúng ta rồi ? Không thể nào ! Người đang tại Lạc Dương đúng không, chờ, lập tức tới ngay !”

Lâm Mộc Sâm mồ hôi như thác, mình chút nhỏ mọn này cũng bị đối phương đoán được, nữ nhân này không phải rất ngốc sao, làm sao đột nhiên thông minh ra rồi

Nói tóm lại, nửa giờ sau, mọi người tại Lạc Dương gặp mặt.

Phong Linh Thảo mang tới cô bé gọi Âu Dương Oánh Oánh, cũng không biết có phải là tên thật hay không. Cô bé này vừa đến, sau khi được Phong Linh Thảo giới thiệu, cặp mắt liền nhìn chăm chú Ngọc Thụ Lâm Phong. Nếu như nói trong ánh mắt này tất cả đều là ngưỡng mộ cũng còn may, dù sao ở trong trò chơi Ngọc Thụ Lâm Phong cũng là mỹ nam tử hiếm thấy, nhưng ánh mắt của cô bé này nói như thế nào đâu, chính là để cho người ta có chút không rét mà run. Lại chột liên tưởng đến bang hội của Phong Linh Thảo, Ngọc Thụ Lâm Phong lập tức hơi cách xa một chút cô bé đó. Chỉ bắt quả ánh mắt của cô bé vẫn như cũ lửa nóng, làm cho Ngọc Thụ Lâm Phong đứng ngồi không yên.

Bằng hữu của Khổ Hải cùng hẳn không sai biệt lắm, đồng dạng tròn trịa trong trò chơi đích xác rất nhiều người đều thích đem mình làm cho càng đẹp trai càng tốt, nhưng luôn có mấy người sáng tạo quái dị, loại hình thể tròn trịa này cũng rất chiêu người hoan nghênh. Danh tự của cái tên tròn trịa này cũng rất đặc sắc, gọi Bảo Linh Cầu nhìn hẳn đáng về hòa hòa khí khí, đầy mặt tươi cười, tên này nếu như tại cổ đại, vậy chính cống là một tên chủ quán rượu.

Mà bằng hữu của Ngọc Thụ Lâm Phong liền lộ vẻ bình thường hơn nhiều, diện mạo cũng tương đối khá, dĩ nhiên không có Ngọc Thụ Lâm Phong nghịch thiên như vậy. Bất quá tên này sau khi đến, theo lễ phép lên tiếng chào, sau đó liền bắt đầu vây quanh Phong Linh Thảo cùng Âu Dương Oánh Oánh lượn lờ. Đáng vẻ đăm chiêu kia, ngay cả Ngọc Thụ Lâm Phong cũng bưng kín mặt rồi.

“Tên này mặc dù là người không đáng tin cậy một chút, nhưng đánh nhau thực lực coi như còn có thể”

Nếu Ngọc Thụ Lâm Phong cũng giải thích như thế rồi, những người khác cũng không tiện nói gì nữa. Cũng may Phong Linh Thảo mang tới cô bé cũng không phải cái loại người nhu nhược kia, còn không về phần bị cái tên gọi là Phong Lưu Thích Thăng này làm cho luống cuống tay chân.

“Bà nó, không hồ là bằng hữu trong thực tế”

Thấy danh tự của tên này, Lâm Mộc Sâm, Phong Linh Thảo, Khổ Hải không hẹn mà cùng ở trong lòng đồng thời khinh bỉ.

Tiếp sau đó, Thoại Mai Đường cùng Nùng Trang Đạm Mặt song song giá lâm. Vì vậy Phong Linh Thảo, Ngọc Thụ Lâm Phong cùng Khổ Hải đồng thời đối với Lâm Mộc Sâm càng thêm khinh bỉ : “Không nhìn ra a, tiểu tử người còn rất phong lưu”

Lâm Mộc Sâm roi lệ đầy mặt : “Không phải như các người tưởng như vậy”

Nói tóm lại, đoàn người coi như hội tụ cùng nhau rồi. Những người khác còn dễ nói, chỉ có Ngọc Thụ Lâm Phong luôn cảm giác ớn ớn, tựa hồ có người nào đó đang một mực len lén nhìn chăm chú hắn, mà cái loại ánh mắt đó còn không chỉ một cái.

“Khục khục, chuyện đó, mọi người đều là bằng hữu, hoặc là bằng hữu của bằng hữu, sớm muộn cũng sẽ biến thành bằng hữu, cho nên ta cũng không nói thêm cái gì. Hoạt động còn chưa bắt đầu, mục đích của việc đem mọi người triệu tập đến cùng nhau, chính là nói một lần chuyện tình phân phối chiến lợi phẩm. Có câu thân huynh đệ mình tính số, không thể bởi vì chuyện như vậy đã thương tình cảm. Ta cùng ba người phát khởi thương nghị một lần rồi, đại khái cho là dạng này tương đối hợp lý”

Lâm Mộc Sâm là người thực tế, đầu tiên liền nói về vấn đề phân phối lợi ích. Trên thực tế, giống như bọn họ loại đội ngũ tạo thành từ bằng hữu cùng bằng hữu của bằng hữu dễ dàng ở phương diện này sinh ra mâu thuẫn nhất, lo liệu trước ngược lại không sai.

Thật ra thì phương pháp phân phối bọn họ nói lên lần này cùng lần trước không sai biệt lắm, chẳng qua là tăng thêm một điều thành công cúng bái trường bối môn phái mình đạt được chỗ tốt không cần phân phối, dĩ nhiên cũng sẽ không cố ý đi tìm trường bối của người nào là được. Những người khác sau khi nghe xong, rồi rít bầy tỏ đồng ý. Loại phương pháp phân phối này cũng coi như lưu truyền rộng rãi, trong nhóm bằng hữu tương đối thân mật phần lớn dùng loại phương pháp này.

Chuyện này vừa nói xong, liền tới vấn đề thống nhất chi tiết cụ thể một lần thời gian thượng tuyến gì đó. Dù sao hoạt động còn chưa bắt đầu, cũng không ai biết tình huống bên trong ra sao. Nhưng tiếp liệu nhất định là phải mang đủ đi ra lại đi vào đó chính là tiền đó

Tiếp sau đó, chính là thời gian các loại tự đi bồi dưỡng tình cảm. Phong Lưu Thích Thăng trông thấy bốn cô bé ánh mắt đều muốn sáng rực rồi, cùng con ong mật một dạng vây quanh bốn đóa hoa vo ve loạn chuyển. Nhưng không hẹn mà cùng, bốn cô bé đều vây bên người của Ngọc Thụ Lâm Phong.

“Nhìn, tên này chính là Ngọc Thụ Lâm Phong. Ta không có lừa ngươi, nói cho ngươi biết có thể thấy người thật, ngươi còn không tin !”

“Quả nhiên thật là đẹp trai Phong Linh tỷ tỷ, ngươi như thế nào quen biết hắn ? Thông qua Tùng Bách Ngô Đồng ? Chẳng lẽ giữa hai người bọn họ”

“Mặc Mặc, ngươi tới xem, hắn quả nhiên so Ngô Đồng còn dễ hóa trang thành nữ nhân hơn đâu !”

“Ừ, góc cạnh bộ mặt của hắn càng nhu hòa một chút. Nhìn dáng dấp cư nhiên không có từng điều chỉnh gì qua, tên này ở trong thực tế dung mạo cũng kém không nhiều lắm. Xin hỏi, ngươi có hay không hứng thú tiến quân giới nghệ sĩ ? Ta biết mấy bằng hữu, hắn là sẽ rất thương thức ngươi”

Ngọc Thụ Lâm Phong mặt vô biểu tình, cúi đầu, hơi hất lộn tóc trên trán ra : “Các ngươi thương thức đối với phong thái bức người của ta ta có thể hiểu, nhưng ta đối với nam nhân cũng không có hứng thú, cũng không có ý tưởng tiến quân giới nghệ sĩ. Ta loại nam nhân này, nhất định phải độc lập độc hành, ở trong thế giới này lưu lại một đạo phong cảnh huyền lệ”

Mấy người khác kia đều tụ thành một đồng, vừa lẫn nhau khách sáo vừa ôm các loại hâm mộ ghen tỵ nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong bên đó. Bà nó, thế này hóa ra là chuyên môn mở ra cho ngươi cuộc gặp mặt fan hâm mộ sao

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76 : Đọc sách

Vì đã kích khí điểm phách lối của Ngọc Thụ Lâm Phong, Lâm Mộc Sâm moi gan móc ruột suy nghĩ nửa ngày trời, rốt cục nghĩ ra một biện pháp hay có thể dời đi chú ý lực của mọi người.

“Mọi người yên lặng một chút, ta có hai câu muốn nói ta mới không có hợp đến ghiền rồi ! Lão từ đời này còn chưa từng làm lãnh đạo gì ! Ngươi cho rằng lãnh đạo là dễ làm như vậy sao, ngươi không biết nịnh hót dễ dàng như vậy là có thể được lãnh đạo coi trọng ? Nếu không phải là con người của quá mức ngay thẳng đời đã ! Lầm rồi lầm rồi !”

Lâm Mộc Sâm mới vừa mở miệng, liền bị Khổ Hải cùng Thoại Mai Đường đám người ồn ào lên thiếu chút nữa quên mất bản ý của mình.

“Khục khục, nhưng thật ra là như vậy. Ta cảm thấy, mọi người hắn là tại trước khi hoạt động bắt đầu trở lại mấy chỗ thuộc loại tàng kinh các của môn phái, xem một chút lịch sử bí văn gì đó của môn phái mình, tốt nhất có thể học thuộc.”

“Cái gì ! Phải đọc sách !” Khổ Hải kinh hãi.

“Cái gì ! Phải đọc sách !” Phong Linh Thảo cũng kinh hãi.

Lâm Mộc Sâm phiền lòng mở miệng : “Các ngươi nghĩ a, trong hoạt động muốn phân biệt tà ma ngoại đạo cùng trường bối bốn môn, dựa vào bề ngoài tới phân biệt nhất định là không đáng tin cậy, chủ yếu vẫn là phải dựa vào thử nói mấy câu dò xét. Ngươi nếu như không biết lịch sử bí văn của môn phái mình, ngươi đến lúc đó lấy cái gì tới phân biệt thiệt giả ?”

Lâm Mộc Sâm lý do quan miện đường hoàng, hơn nữa hoàn toàn để cho người ta tìm không ra lý do phản bác. Mọi người đều gật đầu, chỉ có Khổ Hải cùng Phong Linh Thảo sắc mặt như đất.

Khổ Hải mặt giống như khổ qua : “Không đọc không được sao ? Phải biết ta ghét nhất đọc sách văn rồi, thi tốt nghiệp trung học ngữ văn thiếu chút nữa không hợp cách

Lâm Mộc Sâm liếc hần một cái : “Vậy tất cả thần niệm của trường bồi Đại từ bí tự chúng ta đều buông thả, ngươi cảm thấy như thế nào ?”

Mặt của Khổ Hải đơn giản có thể nặn ra tới nước ép khổ qua : “Vậy làm sao có thể được, tà ma bình thường giết bắt quá roi chút trang bị gì đó, cứng bái trường bồi môn phái mình đây chính là có thể đạt được bốn môn tâm pháp chân giải các loại đồ được, ta liều luôn

Lâm Mộc Sâm lại đem ánh mắt nhắm hướng Phong Linh Thảo, Phong Linh Thảo sắc mặt khó coi, cuối cùng chột kéo một cái Âu Dương Oánh Oánh bên cạnh : “Oánh Oánh, ngươi sẽ giúp một tay đối không ?”

Âu Dương Oánh Oánh ánh mắt nhìn chăm chú Ngọc Thụ Lâm Phong, hoàn toàn không có ý tứ quay đầu : “Ngươi nếu có thể căn cứ Ngọc Thụ Lâm Phong ca ca giúp ta viết bài * văn

Phong Linh Thảo mừng rỡ nhìn sang : “Không thành vấn đề ! Xem ta cho ngươi viết một bài văn siêu biến thái * triển miên trắc trở ruột gan lộn phèo công thụ (xx giữa 2 người bị động là thụ, chủ động là công không phân biệt nam nữ) luân phiên cực kỳ nặng khẩu vị !”

Ngọc Thụ Lâm Phong giận : “Chớ tùy tiện đem người khác làm thành nhân vật chính loại văn chương này ! Dĩ nhiên, nếu như ngươi có thể chấp nhận đem phong thái bản thân ta miêu tả ra bảy tám phần mười, ta ngược lại có thể không ngại

“Khư

Tất cả phái nam nhất trí khinh bỉ.

Hai ngày sau, lúc hoạt động bắt đầu, thành Lạc Dương.

“Như thế nào, tất cả mọi người có học thuộc chưa ?”

Trong trò chơi tự nhiên không thấy được mấy thứ nhân vật vòng mắt đen, nhưng mọi người nhất trí tinh thần uể oải lại hết sức rõ ràng.

“Dĩ nhiên đọc, bắt quá tài liệu môn phái đáng chết này thật đúng là nhiều, Chức Nữ có phải hay không rất rối rãnh a ngáp

“Chớ tùy tiện nói tên của nàng, ta hoài nghi nàng sẽ kiểm soát tất cả đối thoại nhắc tới tên nàng, nếu như ngươi nói xấu mà nói

Thoại Mai Đường biểu lộ nửa tin nửa ngờ, nhưng vẫn là nghe lời ngừng miệng.

“Tiếp liệu đều chuẩn bị xong chưa ? Hoạt động lần này nhưng là chừng mấy ngày, nửa đường nhưng là không thể đi ra. Đều xong rồi, vậy chúng ta liền lên đường !”

Các đại chủ thành đều có điểm hoạt động, tại điểm hoạt động sau khi cùng NPC nói chuyện lấy được vé sử dụng vào cửa liền có thể tiến vào thần niệm không gian. Tiến vào địa điểm ngẫu nhiên, dĩ nhiên người tổ đội trước rồi tiến vào địa điểm nhất trí.

Một nhóm chín người trước mặt ánh sáng chột lóe, liền đến một mảnh thiên địa khác. Phiến thiên địa này không trung một mảnh hỗn độn, trên mặt đất lại là cỏ xanh liên miên. Tại trên mặt cỏ cùng giữa không trung, các loại các dạng kỳ quái quái vật khắp nơi chạy loạn.

“Mấy thứ này chính là những thứ thần niệm của tà ma ngoại đạo rồi ? Nghe nói NPC chân chính có đồ đều là Boss, những quái vật này có thể tùy tiện

giết ?”

Phong Linh Thảo mặt hưng phấn. Cô gái này vậy còn thật gọi một tên bạo lực. So với chuyện tình hao phí đầu óc kia, vô nào giết quái mới là nàng thích nhất.

Mọi người lập tức bắt đầu động thủ. Cúng bái tổ tiên cần nhang đèn tế phẩm, những thứ đồ này phải toàn dựa vào mấy con quái vật này tuôn ra tới.

Trận chiến đấu này vừa bắt đầu, mọi người mỗi người phong cách liền toàn bộ đều biểu lộ ra. Lâm Mộc Sâm cũng không cần nhiều lời, đập cơ quan giáp ung, thả ra cơ quan đường lang, phối hợp Lưu tinh tả địa của hắn, quái nọ là một mảnh một mảnh giết. Về phần Phích lịch phong lôi hồng đồ chơi kia tiêu hao quá lớn, không cần thiết ở loại địa phương này dùng đến.

Trừ hắn ra, tên Phong Lưu Thích Thắng của Bồng lai phái kia vừa ra tay cũng là phạm vi pháp thuật. Hắn cái phạm vi pháp thuật này trong nháy mắt tổn thương không có cao bằng Lưu tinh tả địa của Lâm Mộc Sâm, nhưng thắng ở liên miên không dứt, còn mang các loại kéo dài tổn thương, hiệu suất giết quái cũng tương đối khá.

Dải lụa Ngọc khuyết tiên cung của Thoại Mai Đường công kích coi như là bán tầm xa, so với khoảng cách công kích của phi kiếm hơi xa hơn một chút, hiệu suất cũng còn có thể. Nùng Trang Đạm Mạt sở trường là các loại ảo thuật, đối với quái vật tạo thành phần lớn đều là tinh thần công kích, cộng thêm các loại mặt trái trạng thái, phụ trợ năng lực cũng tương đối mạnh.

Âu Dương Oánh Oánh là Nam Hải kiếm phái, am hiểu kiếm khí phân hóa, một chuỗi phi kiếm ném ra chính là mấy chục đạo kiếm quang, ít nhiều cũng coi như cái phạm vi công kích; Nga Mi kiếm phái của Bảo Linh Cầu lại là sở trường kiếm thuật biến ảo, chuyển ngoặt lượn vòng các loại tương đối thành thực, tuy vậy phạm vi công kích thu hẹp, hiệu suất chỉ có thể coi như bình thường.

Tương đối dễ cho Lâm Mộc Sâm kỳ quái, chính là hai con cơ quan giáp sĩ của Ngọc Thụ Lâm Phong. Một con hồ một con lang kia, cũng không biết được Ngọc Thụ Lâm Phong lấy đến kỹ năng đạo thư đồ tốt gì đó, cư nhiên từ thân thể công kích biến thành pháp thuật công kích ! Xa xa hóa cầu băng tiễn phun ra, uy lực cũng tương đối không tầm thường.

Sau đó, liền khỏ rồi Khỏ Hải cùng Phong Linh Thảo hai người này.

Khỏ Hải phụ trợ kỹ năng không ít, lực phẩm pháp bảo còn có thể tăng cường trạng thái tăng ích của bản thân, nhưng vấn đề là phương tiện sạn của hắn là gần người công kích nếu như chui vào bên trong công kích của Lâm Mộc Sâm cùng Phong Lưu Thích Thắng, đó chính là muốn chết, 100% cùng quái đồng thời bị Lâm Mộc Sâm bọn họ giết luôn. Phong Linh Thảo cùng hắn một dạng, càng am hiểu thân kiếm hợp nhất thân thể công kích, một dạng không dám đứng ở bên trong phạm vi công kích. Cho nên hai người chỉ có thể bị kịch một người một bên tìm chút tiểu quái lạc đàn mà đánh, hiệu suất thể thâm không nổi nhìn.

Dĩ nhiên, mọi người tổ đội đánh quái, vật phẩm nhiệm vụ nói chung là phải chia đều, nếu không mấy tên đơn thể công kích sẽ phải khóc chết. Mấy người vừa giết vừa bay vào bên trong, cố gắng phân biệt có hay không NPC hình thức đặc thù.

Qua không biết bao lâu, Lâm Mộc Sâm đột nhiên công kích dừng lại, nheo mắt lại nhìn về phía trước : “Xem một chút cái đó, có phải hay không người ?”

Mọi người cùng ngẩng, nơi xa quả nhiên có cái thân ảnh mặc trường bào, hai tay chấp sau lưng, ngửa đầu nhìn tinh không. Nhìn bộ dáng kia, tuyệt đối là cái NPC. Hơn nữa không phải là trước mắt mấy con tiểu quái này, phải biết, mấy con tiểu quái này nhưng ngay cả bộ dạng hình người đều không có

“Nhìn xem nhìn xem, môn phái nào ?”

Mọi người đều hưng phấn. Giết lâu như vậy mới thấy một con NPC, ai mới là người may mắn đó ?

Đoàn người bay đến bên cạnh NPC kia, nhìn bề ngoài không có đặc thù gì rõ ràng. Như vậy sẽ phải dựa vào trò chuyện tới phân biệt rồi.

Phong Linh Thảo tương đối kích động, lập tức vọt tới trước nhất : “Vị tiền bối này, người thuộc môn phái nào ?”

Mọi người đều đỏ mặt. Người có thể hay không uyển chuyển một chút ! Chọc giận tới tên kia làm sao bây giờ ? Trong trò chơi này NPC từng con một tinh ranh như quỷ, người nếu như lời nói không lễ phép để cho bọn họ tức giận, coi như không phải nổi điên giết người, cũng sẽ ở các loại phương diện cho người chút ít giày mặt một chút.

Kết quả con NPC kia sau khi thấy Phong Linh Thảo lập tức mừng rỡ : “Ta là Ân nguyệt am trưởng lão đời thứ ba, người đứa nhỏ này còn không nhanh lên quỳ lạy ?”

“Giả !” Mỗi người một miệng đồng thanh.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77 : Các loại hàng giả hàng nhái

Đồ chơi này sơ hở quá nhiều rồi !

Điểm đầu tiên, làm sao cứ như vậy đứng díp, người của Ân nguyệt am cùng người nói chuyện, người liền là người của Ân nguyệt am? Loại tỷ lệ này so mua vé số trúng giải nhất cao hơn một chút, nhưng cũng cao không tới đâu thôi ?

Tiếp đó, người ta là Ân nguyệt am, Ân nguyệt am a ! Một am ni cô, tại sao có thể có đại nam nhân như người vậy làm trưởng lão ?

Con NPC này giả cũng quá không có trình độ rồi ! Nếu như trong hoạt động này NPC đều cái đức hạnh như thế, vậy các loại phần thưởng chẳng phải là tặng không ?

Nói tóm lại, ngay sau khi nghe lời tên này, Lâm Mộc Sâm không nói hai lời chính là một cái Lưu tinh truy nguyệt ném tới. Con NPC kia bị nổ văng thật xa, mặt mày đầy bụi thốt nhiên giận dữ : “Tiểu tử, lại dám đối với lão tổ bất kính, người chán sống rồi sao ?”

Không ai nghe lời của hắn, các loại công kích giao nhau mà lên, Phong Linh Thảo càng dứt khoát một kiếm chém tới. Công kích của những người khác chẳng qua để cho tên này rơi máu, công kích của Phong Linh Thảo vừa rơi xuống trên người hắn, lập tức để cho người này biến thân rồi.

Tên kia nguyên bốn tiên phong đạo cốt lập tức mặt mũi trở nên dữ tợn, đôi cánh tay cũng biến thành móng vuốt xấu xí. NPC nhìn Phong Linh Thảo cười gằn : “Cư nhiên khám phá nguy trang của ta, các người chết chắc rồi ! Thành thực biến thành tế phẩm cho lão tổ !”

Sau đó hắn liền bị các loại công kích che mắt.

Mặc dù nói đồ chơi này cũng coi như con Boss, nhưng ở dưới giáp công của chín người, sinh mạng đều đều giảm xuống, phản kích yếu ớt vô lực. Lâm Mộc Sâm vừa bắn tên vừa đem cơ quan đường lang thả ra ngoài, một phát Thất tinh liên trăm liền chém đứt hắn một đoạn lớn máu. Những người khác lại càng không khách khí, chiêu gì uy lực lớn liền đem chiêu đó đập lên

Không quá hai phút, con NPC này hét thảm một tiếng tiêu tùng, theo sau chỉ còn tuôn ra mấy dạng vật phẩm.

Mỗi người thi triển thủ đoạn đem vật phẩm rơi xuống nhặt hết, rồi rút báo ra.

“Nhang đèn cỡ lớn một cây !”

“Trái táo một mâm ! Ta nói đồ chơi này là như thế nào đem trái táo góp thành một mâm còn rơi ra tới sẽ không văng ra ?”

“Trọng điểm không tại chỗ này ? Trọng điểm là tên này thân là một luồng thần niệm như thế nào lấy được một mâm trái táo hoàng phẩm hộ oản cấp 40 một đôi !”

“Hoàng phẩm phi kiếm cấp 40 một thanh cộng thêm thuộc tính cũng không tệ lắm !”

Nói tóm lại, giết con Boss này coi như là có chút thu hoạch. Trang bị phi kiếm đừng nói rồi, nhang đèn cỡ lớn cũng là một món đồ tốt. Giết tiểu quái chỉ rơi nhang đèn cỡ nhỏ, mười cây nhang đèn cỡ nhỏ mới có thể hợp thành một cây cỡ trung, mười cây cỡ trung lại hợp thành một cây cỡ lớn còn có trái táo, tiểu quái bình thường đều là từng trái từng trái rơi, hơn nữa cái mâm còn rơi riêng đi

Thời điểm cúng bái tổ tiên, dĩ nhiên là đồ cúng càng tốt đạt được phần thưởng càng tốt. Cho nên loại vật này nhiều mới có lợi.

Coi như là được cái mở cửa gặp may, đoàn người khí thế như hồng tiếp tục giết đi xuống. Tiểu quái giết không ngừng, NPC cũng không ngừng tìm kiếm.

Lục tục sau đó, đoàn người lại gặp mấy con NPC, không một ngoại lệ đều là tà ma ngoại đạo nhược trí. Nhưng mọi người cũng phát hiện, đồ chơi này trí lực từ từ tăng lên. Một khi làm không tốt mà nói, thật đúng là không dễ dàng phân biệt ra được.

Sau khi giết mấy tên tà ma ngoại đạo, Phong Linh Thảo bắt đầu buồn bực : “Ta nói, như vậy còn có tên trưởng bối thật sự sao ? Gặp phải nhiều như vậy, tất cả đều là giả !”

Lâm Mộc Sâm cười khặc khặc : “Giả còn không tốt ? Rơi đồ a ! Mặc dù rơi đều là hoàng vật phẩm, nhưng đồ chơi này ít nhiều có thể bán ít tiền sao !”

Mấy loại hoàng phẩm trang bị bây giờ giá cả có điều ngã xuống, nhưng vẫn là hàng hóa phông tay.

Phong Linh Thảo chu miệng : “Cần nhiều tiền như vậy có ích lợi gì ! Người khác cũng không có thể đánh đến ! Mấu chốt là phần thưởng sư môn a phần thưởng sư môn ! Đồ chơi kia cho môn phái tâm pháp chân giải đồ gì đó, mới thật sự là hàng tốt !”

Ngọc Thụ Lâm Phong ở bên cạnh chen vào nói : “Chức Nữ chắc rằng sẽ không dễ dàng như vậy để cho người cúng bái đến trưởng bối sư môn chân chính, nếu không mấy thứ tâm pháp gì đó kia không phải là quá không đáng giá ? Đi tiếp vào bên trong hẳn là có thể gặp phải. Ồi, Ngô Đồng, nếu quả thật gặp phải trưởng bối Mặc môn, chúng ta dựa vào mị lực cá nhân của mỗi người tới tranh thủ ai tới cúng bái như thế nào ?”

Lâm Mộc Sâm giận dữ : “Cút ! Oản tù tì ! Lại nói mị lực cá nhân dùng cái quái gì ? Trưởng bối sư môn còn có thể xem bộ dáng người đẹp mắt liền tặng thêm cho người chỗ tốt ?”

Vừa đi vừa nói, trước mặt lại xuất hiện một con NPC.

Con NPC này ăn mặc một thân bó sát người, chân đạp một con song đầu cơ quan điều, nhìn dáng dấp chính là người trong Mặc môn.

Lâm Mộc Sâm lập tức mừng rỡ, cơ quan giáp ung tăng tốc độ liền vọt tới trước mặt NPC kia. Phía sau Ngọc Thụ Lâm Phong thần sắc đầy mặt khinh thường, khoan thai chậm rãi theo tới.

Lâm Mộc Sâm sớm đem oán tù tì kia quên mất không còn một mống, xông lên liền bắt đầu đáp lời : “Ha ha, tiền bối, người Mặc môn đi ?”

Lão đầu khô gầy kia nhìn Lâm Mộc Sâm một cái : “Ừ ? Người cũng là người trong Mặc môn ? Người là đệ tử của ai ?”

Có cửa ! Lâm Mộc Sâm trong lòng mừng thầm, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường : “Tại hạ là đệ tử của Mặc Ngôn trưởng lão, không biết tiền bối là ?”

Lão đầu khô gầy kia cau mày suy tư một hồi, thở dài : “Ôi, già rồi, đối với Mặc môn những hải tử kia đều không quen thuộc. Người nói Mặc Ngôn, là đệ tử của Mặc Tâm sao ?”

Lâm Mộc Sâm rất là khổ công nghiên cứu lịch sử môn phái mình một chút, biết sư phụ của lão sư Mặc Ngôn mình gọi Mặc Văn, không phải là tên Mặc Tâm kia. Nhưng là hắn lại biết trong môn phái mình đúng là có người gọi Mặc Tâm, hơn nữa còn là sư đệ của Mặc Văn. Đây rốt cuộc là tình huống ra sao ? Lão đầu này rốt cuộc có phải hay không thật là người trong Mặc môn ?

Vừa gỡ rối đầu, Lâm Mộc Sâm vừa nghĩ tới quỷ chủ ý. Nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong sắp đến gần, hắn liền gấp gáp, cư nhiên thật sự linh quang chợt hiện : “Không, sư phụ ta là đệ tử của Mặc Văn. Tiên bối thật là quý nhân nhiều chuyện dễ quên a, không biết tiên bối là vị nào trong Mặc môn ?”

Lão đầu ngao nghể đứng thẳng : “Lão phu Mặc Tùy Phong, chính là trưởng lão đời thứ tư Mặc môn !”

Mặc Tùy Phong danh tự này Lâm Mộc Sâm cũng nghe qua, nói tóm lại từ nơi này hắn tìm không thấy điểm khả nghi nào. Bất quá cứ như vậy nhận người này, Lâm Mộc Sâm còn không có nắm chắc cao như vậy. Bất quá hắn cũng biết, Chức Nữ nhất định sẽ cho mấy thứ sản phẩm hàng giả hàng nhái kia lưu lại một chút sơ hở, nếu không cái hoạt động này cũng liền không có cách nào chơi. Nhưng bây giờ mấu chốt là, sơ hở là có sơ hở, người phải tìm thấy mới được. Hơn nữa thật khẳng định không có chút nào sơ hở, nhưng người như thế nào có thể xác định hắn không có sơ hở đây ?

Đây là một vấn đề bản khoán nhường người nhức cả trứng.

Cũng may Lâm Mộc Sâm bây giờ ít nhiều đã có chủ ý.

“Nha nha ! Nguyên lai là Mặc Tùy Phong trưởng lão ! Tiên bối đại danh ta có nghe nói qua, nghe nói các hạ đối với cơ quan thuật rất có thành tựu, con song đầu điều này chính là chế phẩm của Tùy Phong trưởng lão ?”

Nhắc tới con song đầu điều này, gương mặt của Mặc Tùy Phong đặc sắc : “Không sai, con song đầu điều này được đặt tên là Ly Xa, chính là thượng cô trần cầm (chim quý thượng cô). Ta ngẫu nhiên gặp qua một lần tung tích Ly Xa, hướng tới không thời, rốt cục lợi dụng cơ quan thuật của mình tốn thời gian ba năm đem chế tạo ra”

Mặc Tùy Phong kia đang thao thao bất tuyệt, Lâm Mộc Sâm bất thành lời nói ra một câu : “Xin hỏi 3.928 trừ đi 696 lại cộng thêm 237 nhân thêm với 42, bằng bao nhiêu ?”

Lão đầu kia sừng sốt, cúi đầu liền bắt đầu tính toán. Mà ngay lúc hắn đang cúi đầu, Lâm Mộc Sâm lập tức giá ngự cơ quan giáp ưng lui về phía sau, tiếp đó chính là một phát Lưu tinh truy nguyệt.

“Già ! Mặc môn ta am hiểu nhất thuật tính toán, tính toán bốn cấp này cũng không biết còn giả bộ trưởng lão Mặc môn !”

Một kích trúng được, lão đầu tự xưng Mặc Tùy Phong kia lập tức trở nên dữ tợn, toàn bộ thân thể lập tức biến lớn, kể cả song đầu điều dưới chân cùng nhau vặn vẹo biến hình, cuối cùng trở thành một đầu vực ngoại thiên ma thon dài.

“Tiểu tử Mặc môn, ngược lại giao hoạt ! Bất quá, đây chính là tử kỳ của ngươi rồi !”

Lâm Mộc Sâm lập tức chạy trốn thật nhanh, rất nhanh liền trở về trong đại bộ đội. Ngọc Thụ Lâm Phong tròn mắt nhìn hắn một cái, hất đầu hai con cơ quan giáp sĩ liền vọt tới : “Ngô Đồng, người người này thật lòng không phúc hậu ! Nếu có lần sau nữa, nhất định không buông tha ngươi !”

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh hướng về phía vực ngoại thiên ma kia liên tục công kích : “Ta sai lầm rồi, lần sau ngươi đi thử, thử xong rồi chúng ta lại nghiên cứu vấn đề oản tù ti”

“Cút !”

Chương 78 : Tình thế khó xử

Con vực ngoại thiên ma này thực lực rất mạnh, nhưng như cũ không chịu nổi chín người tập thể oanh tạc, thời gian qua không lâu liền cúp. Tuôn ra tới linh tinh mấy món trang bị phi kiếm, đều là vật hoàng phẩm. Duy nhất đặc thù chính là tuôn ra hai cây Ly Xa vĩ vũ (lông đuôi con Ly Xa), xem bộ dáng là tài liệu tốt.

“Nhìn dáng dấp Chức Nữ này là muốn để cho hoàng phẩm trang bị biến thành trang bị bình dân a” mọi người cảm thán. Hoạt động này xong xuôi, đoán chừng các loại hoàng phẩm trang bị sẽ phải không đáng giá rồi.

“Các vị, ta cảm thấy ta đã đoán được một chút kỳ xảo của hoạt động lần này.” Lâm Mộc Sâm bay tới ngay giữa mọi người, rất thương thức bọn họ đối với mình chú ý : “Chức Nữ này chắc chắn sẽ không để cho đám người chơi không tìm được trường bối chân chính mà nổi điên, cho nên, mấy thứ tà ma ngoại đạo biến thành trường bối các môn phái này, hẳn đều có ít nhất một nhược điểm ! Nói thí dụ như lịch sử môn phái, kỹ năng môn phái, sở trường môn phái vân vân cho nên, chúng ta đọc sách trước khi tiến vào thì hữu dụng rồi ! Các người chỉ cần ở trên các loại phương diện đều đặt ra một cái vấn đề, xác suất phân biệt được thiệt giả sẽ gia tăng thật lớn !”

Khô Hải nhất thời kinh hãi : “A ? Đọc sách thật sự hữu dụng ?”

Phong Linh Thảo không sợ hãi, cười híp mắt nhìn Âu Dương Ánh Ánh.

Lâm Mộc Sâm lắc đầu than thở : “Đại hòa thượng, kiến thức chưa đủ hại chết người đó ! Tình huống hiện tại thế này người cũng nhìn thấy, NPC một tên so một tên giáo hoạt, người không có chút kiến thức chuẩn bị làm sao độ nổi bọn họ ?”

Khô Hải gượng cười : “Ta một khi đọc sách liền mệt, một khi mệt sẽ phải ngủ bắt quá ta ít nhiều cũng đọc chút rồi sao, cũng sẽ không xui xẻo như vậy liền đứng díp tà ma ngoại đạo vừa hay sẽ biết thứ ta chưa đọc đi ?”

Lâm Mộc Sâm lại than thở : “Người vẫn chưa hiểu, vấn đề bây giờ không phải là tà ma sẽ không biết cái gì, mà là người làm sao có thể phân biệt được thiệt giả ! Muốn đem sự thật phân biệt ra, người liền cần mọi phương diện đều biết Kê, bây giờ nói cũng vô ích, liền xem vận khí của người đi.”

Vì vậy mọi người liền gặp đến vận khí của Khô Hải rồi con NPC kế tiếp chính là cá đầu hói hòa thượng.

Khô Hải quay đầu nhìn mọi người, trên mặt khóc không ra nước mắt : “Các người thật sự không ai đọc một chút tư liệu của Đại từ bi tự sao ?”

“Bà nó, chúng ta cũng không phải đầu trục, làm sao muốn đi đọc tư liệu của Đại từ bi tự Phong Linh Thảo, không phải nói người ! Ý, nhắc tới cũng kỳ quái, người ta hòa thượng ni cô mỗi ngày tụng kinh niệm Phật, trí nhớ lực kia nhất định là rộng lớn, như thế nào hai tên đầu trục các người phương diện này đều là ngu ngốc”

Lâm Mộc Sâm sờ cằm, nhìn một tăng một ni : “Tục ngữ có nói tóc dài kiến thức ngắn, các người đầu tóc này đều mất rồi, kiến thức quái lạ cũng không thấy nhiều hơn được bao nhiêu”

Vì vậy kế tiếp Lâm Mộc Sâm liền bắt đầu tránh né phi kiếm của Phong Linh Thảo, Khô Hải lại là về mặt đau khổ hướng tới con NPC kia.

“Vị sư phụ này” mặc dù không có đọc bao nhiêu sách, nhưng Khô Hải cũng chỉ có thể nhắm mắt đưa chân. Nhưng sau mấy vấn đề, Khô Hải mồ hôi lạnh liền tà tà chảy ra ngoài.

“Ta nói, ta cũng không phân biệt ra được a, ta nói lên vấn đề hẳn đều có thể đáp được !”

“VẬY ĐÃ NÓI RÕ LÀ THẬT RỒI, CỨNG BÁI ĐI !”

“Vấn đề là, có chút vấn đề câu trả lời ta cũng không biết có đúng hay không”

“Mất lé rồi đi ! Để cho ngươi không ngoan ngoãn học tập ! Làm sao bây giờ ? Buông tha cho hắn, trực tiếp tìm một con kế tiếp ?”

“Nhưng ta lại không cam lòng”

Một phen đối thoại đi qua, Khổ Hải đều muốn khóc rồi. Nếu như là thật, buông tha cho liên ý nghĩa bỏ qua một cơ hội đề cao môn phái tâm pháp. Nếu như là giả, buông tha cho liên ý nghĩa vứt bỏ linh tinh mấy món trang bị. Bất kể là thật hay giả, buông tha cho đều là nỗi đau trong lòng hắn không cách nào thừa nhận.

“Ta ngược lại có một biện pháp có thể giảm bớt tổn thất” Lâm Mộc Sâm nhìn hòa thượng kia không có ý tốt.

Khổ Hải giống như chớp được một cây cỏ cứu mạng : “Biện pháp gì ? Nói mau tới nghe một chút !”

“Đầu tiên, ngươi nếu như không cứng bái mà nói, liên khẳng định không lấy được phần thưởng môn phái tâm pháp, điểm này không thể nghi ngờ.” Lâm Mộc Sâm mở miệng nói, “Bất quá đâu, chúng ta có thể ném thử một lần mở rộng chiến quả như vậy, chúng ta trước tiên hạ thủ đem con Boss này đánh chỉ còn dư lại một chút máu, sau đó Khổ Hải ngươi đi lên mò hắn một phát. Nếu như hắn là thật đâu, sẽ biến thành NPC môn phái sức chiến đấu 400%, giết chết nói không chừng có thể bạo chút mấy loại đạo thư môn phái các ngươi; nếu như hắn là giả đâu, sẽ biến thành Boss tà ma ngoại đạo bình thường, ít nhất rơi xuống sẽ không giảm bớt”

“Ta có vấn đề !” Thoại Mai Đường giờ tay : “Nếu như sau khi Khổ Hải công kích NPC biến thân, máu hồi đầy đâu ?”

Lâm Mộc Sâm nhún nhún vai : “Vậy chúng ta cũng chỉ bỏ chạy được rồi, xem ai vận khí kém phải tốn 50 lượng vàng lần nữa đi vào.”

Cái phương pháp này tương đối mạo hiểm, nhưng lại lấy số phiếu tuyệt đối ưu thế tám so với một thông qua. Duy nhất phiếu phản đối tự nhiên đến từ Khổ Hải, hắn mặt mũi ủy khuất nhìn những người khác : “Nếu như là thật làm sao bây giờ nếu như là thật, ta chẳng phải là vứt bỏ một cơ hội tăng lên bốn môn tâm pháp”

Lâm Mộc Sâm không nhịn được : “Vậy ngươi đi ngay cứng bái a !”

Khổ Hải vẫn ủy khuất : “Nếu như là giả làm sao bây giờ, rơi một cấp, còn phải tốn thêm 50 lượng vàng”

Đối với Khổ Hải loại hành vi trước sợ sói sau sợ cọp này, mọi người ban cho cực đoan khinh bỉ, sau đó chính là vòng qua hắn, hướng về phía hòa thượng kia gào thét mà tới.

“A di đà Phật, các ngươi dám ngiệt chương này, lại dám đối với bản tăng động thủ”

Hòa thượng kia thực lực tương đối không kém, so với NPC tà ma trước kia gặp phải đều mạnh hơn một đường. Nhưng Boss đồ chơi này thiết kế ra đến chính là để cho người ta giết, rất nhanh sinh mạng liền hạ xuống đến mức nguy hiểm.

“Còn chờ cái gì đâu, Khổ Hải, vội vàng tới đây chém một cái !”

Khổ Hải lè mề chậm chạp bay tới, vừa bay còn vừa cầu : “Giả giả, nhất định phải là giả” sau đó một cái phương tiện sạn liền bỏ tới.

Àm !

Hòa thượng kia lập tức tuôn ra khí thế không gì sánh kịp, thân thể lập tức biến thành cao lớn, kim quang lập lòe, Phật quang chiếu khắp.

“Bà nó, là thật hơn nữa đầy máu rồi ! Mọi người chạy mau !”

Chỉ thấy hòa thượng to lớn kia không đi đuổi người khác, nén đủ lực liền hướng Khổ Hải bay tới, giơ lên Phật châu trong tay chính là một phát Như Lai Phật chương : “Đánh người cái tên khi sư diệt tổ !”

Khổ Hải không chút nào lo lắng hóa quang mà đi, dọa đến những người khác đồng thời run sợ trong lòng. Bất quá sau khi giết Khổ Hải, hòa thượng này lắc đầu than thở, thân ảnh dần dần trong suốt, cuối cùng biến mất không thấy.

“Thì ra là loại NPC môn phái này sau khi giết chết đệ tử bốn môn công kích mình sẽ biến mất phù, lại thêm điểm kiến thức.”

Lâm Mộc Sâm lòng vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ ngực. Loại NPC môn phái bị chọc giận này, cũng không phải người chơi hiện tại có thể giết chết. Coi như người người đủ nhiều có thể đem nó đông chết, nhưng người ta giết phản đồ môn phái mình xong liền biến mất, người còn có thể đem hấn gây sát được sao ?

Bên cạnh Thoại Mai Đường bu lại ý tứ không tốt : “Ta nói, Ngô Đồng, người chỉ sợ sớm đã biết hòa thượng này phải là thật đi, chúng ta đánh không lại đi ? Có ý đề cho Khổ Hải đi chịu chết ?”

Lâm Mộc Sâm cười gian : “Làm sao có thể ! Ta cũng không phải là nội bộ nhân viên công ty trò chơi, làm sao biết sẽ phát sinh cái gì ? Bất quá theo ta suy đoán, chủ đề của hoạt động tiết thanh minh này là giỗ tổ, nhất định là muốn bày tỏ tôn kính đối với tổ tiên mình. Người vi phạm ý đồ của Chức Nữ đi công kích tổ tiên môn phái mình, vậy khẳng định sẽ không có trái ngon để ăn Khổ Hải hy sinh cũng coi như có giá trị, ít nhất khẳng định một cái suy đoán của ta sao !”

Thoại Mai Đường vì Khổ Hải mặc niệm, hòa thượng, kiến thức chưa đủ thật hại chết người, coi như người không chết, cũng có người muốn hại người chết

Khổ Hải ở trong kênh đội ngũ khóc rống : “Roi cấp ! Còn phải tốn thêm 50 lượng vàng tiền vào ! Mạng của ta thật là khổ a

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79 : Suy đoán

Mặc dù rút cấp bậc, nhưng hoạt động hay là muốn làm. Khổ Hải móc 50 lượng vàng mua vé vào cửa, lại bay nửa ngày mới theo kịp đại đội ngũ.

“Lần sau lại nhìn thấy hòa thượng ta liền cúng bái !” Khổ Hải biểu lộ kia thật gọi cán răng nghiêng lợi.

Lâm Mộc Sâm nhìn hấn : “Nha ? Vậy nếu như hòa thượng tiếp theo là giả làm sao bây giờ ? Phải biết tà ma ngoại đạo được cúng bái uy lực cùng tổ tiên môn phái bị chọc giận là giống nhau nha !”

Khổ Hải nhất thời ừ rừ cúi đầu. Bất quá hấn suy nghĩ một chút, ánh mắt lại sáng lên : “Người xem, người ý tưởng kia cũng không có hoàn toàn sai lầm, bất quá có thể hơi cải tiến một chút. Tỷ như các người đem hấn đánh tàn phế máu, ta lại chạy lên cúng bái

Lâm Mộc Sâm hận sắt không thành thép tron mắt nhìn hấn một cái : “Lúc người bị đánh gần chết sẽ còn tiếp nhận người khác cúng bái ? Bất kể thiệt giả khẳng định lúc ấy liền giận điên rồi ! Dù sao hoạt động lần này cứ như vậy thiết kế, hoặc là liền cúng bái, hoặc là liền giết, làm cả hai căn bản liền không có khả năng ! Lại nói, coi như người có thể cúng bái xong rồi, tà ma thực lực 400% người một dạng không đối phó được

Khổ Hải tức thời lần nữa bị đánh ngã, vò đầu bứt tóc cũng không nói thêm nữa. Phải nói Khổ Hải người này cũng coi như một người tinh minh, nhưng thiếu hụt kiến thức điểm này đối với hắn đã kích quá lớn. Nếu không làm sao nói, kiến thức cải biến vận mệnh đâu !

Nói tóm lại, đoàn người tiếp tục đi tới, thanh trừ tiểu quái tìm NPC. Mấy con NPC tiếp theo đều bị phán định là hàng giả mà bị giết chết, thu hoạch của đoàn người lại nhiều thêm mấy dạng.

“Ta nói, hoạt động lần này rốt cuộc an bài bao nhiêu con NPC thật, làm sao đến hiện giờ chỉ có hòa thượng kia là thật thôi ?”

Thoại Mai Đường bắt đầu cảm râm. Thật ra thì không riêng gì nàng, những người khác ít nhiều cũng có chút không nhận được. Giở tổ a ! Chúng ta là đến tìm tổ tiên, cũng không phải là tới kiếm hoàng phẩm trang bị

Lâm Mộc Sâm cũng bắt đầu dĩ than thở : “Chức Nữ tự nhiên sẽ không để cho chúng ta quá dễ dàng liền đạt được phần thưởng môn phái tâm pháp ta thậm chí hoài nghi, NPC trưởng bối môn phái của hoạt động lần này đều là duy nhất. Nói cách khác, đến cuối cùng, chỉ có số ít người chơi có thể đạt được phần thưởng môn phái tâm pháp, đại đa số người chơi chỉ có thể đánh mấy con tà ma ngoại đạo đạt được một ít trang bị, còn có một chút tên xui xẻo lại là chết quá nhiều ngược lại bồi tiền tiến vào không, đại đa số hắn là đều bồi tiền tiến vào. Bởi vì sau khi đi ra ngoài, hoàng phẩm trang bị nhất định phải đại hạ giá.”

Nghe lời của Lâm Mộc Sâm, mọi người đều than thở. Chức Nữ này a, quả nhiên sẽ không để cho người chơi vô cớ chiếm tiện nghi

Nói tóm lại, đoàn người lại đi rồi thật xa, gặp mấy con NPC. Bất quá thật là may mắn, lần này rốt cục đụng phải con thật !

Vận khí tốt chính là Âu Dương Oánh Oánh. Nàng gặp con NPC của Nam Hải kiếm phái, đi lên hỏi han nửa ngày trời, đem khắp mọi mặt vấn đề đều hỏi một lần, sau khi xác nhận trả lời không có lầm, nàng vô cùng trấn định lấy ra nhang đèn cùng đồ cúng, bắt đầu dâng hương cúng bái. Mà NPC kia cũng không có để cho nàng thất vọng, mỉm cười tay phủ đỉnh đầu của nàng, một đạo bạch quang chớp qua, NPC biến mất không thấy.

“Như thế nào như thế nào ?” Phong Linh Thảo lộ ra cực kỳ hưng phấn.

“Nam hải tâm pháp thăng cấp cần kinh nghiệm giảm bớt 2%.” Âu Dương Oánh Oánh nhủ lại chân mày.

“Phần thưởng này có chút thấp a” mọi người đồng thời nghi ngờ. Theo lý thuyết, một hoạt động phức tạp như vậy, phần thưởng sẽ không ít như vậy đi ? Bây giờ cấp bậc Nam Hải phái tâm pháp của Âu Dương Oánh Oánh đã đến cấp 4 rồi, bình thường mà nói môn phái tâm pháp cấp bậc đều là cấp 10. Tương lai sáu cấp cần kinh nghiệm giảm bớt hai phần trăm phần thưởng này thật lòng không tính là quá cao.

Lâm Mộc Sâm suy tư một hồi, mở miệng hỏi : “Người dùng cái gì nhang đèn cùng đồ cúng ? Tổng cộng hỏi bao nhiêu vấn đề ?”

Âu Dương Oánh Oánh nhìn xuống túi đồ : “Một cái nhang đèn cỡ trung, một mâm trái táo. Thời điểm cúng bái hệ thống đề kỳ, mỗi lần chỉ có thể dùng một cây nhang đèn cùng một dạng đồ cúng.”

Lâm Mộc Sâm búng tay cái tách : “Ta lại có cái suy đoán.”

Mọi người đều nhìn hắn, tên này suy đoán quá nhiều rồi, hơn nữa có tương đối quý dị nhưng càng quý dị chính là, những thứ suy đoán này tự nhiên phần lớn đều rất có thể tin vào !

Lâm Mộc Sâm làm ra vẻ thâm trầm : “Ta suy đoán, cúng bái thế này đạt được chỗ tốt, cùng nhang đèn tế phẩm có liên quan. Cỡ nhỏ so ra kém cỡ trung, cỡ trung lại không bằng cỡ lớn. Đồ cúng cũng giống như vậy nhưng bây giờ có thể gom đến tế phẩm đầy đủ nhất chính là một mâm các loại trái cây cao cấp chút gì đó, cho nên điều này còn đợi nghiệm chứng. Ngoài ra, còn có cái suy đoán, ta cũng không có quá nhiều chứng cứ. Đó chính là, lúc phân biệt thật giả hỏi vấn đề càng nhiều, thời gian hao phí càng dài, càng dễ cho NPC kia cảm thấy không nhận được, như vậy thu được chỗ tốt lại càng ít !”

“Chà !” Mọi người sợ hãi than. Lâm Mộc Sâm suy đoán này, điều đầu tiên còn dễ nói, cẩn thận suy nghĩ một chút cũng có thể tiếp nhận. Điều sau có chút không thể tưởng tượng nổi đi ?

“Thật ra thì Ngô Đồng nói có đạo lý.” Người thứ nhất ủng hộ Lâm Mộc Sâm chính là Ngọc Thụ Lâm Phong. “Lúc cúng bái tổ tiên, người nếu như không

ngừng hỏi han đối phương có phải tổ tiên người hay không, tự nhiên sẽ làm cho đối phương không nhận được dĩ nhiên, ta cảm thấy điều này cũng hẳn là chịu ảnh hưởng của mệnh lực cá nhân, nếu như là ta mà nói

“Là người mà nói người hỏi một ngày đối phương cũng sẽ thật cao hứng đúng không ! Tự luyện cường !” Dám cùng Ngọc Thụ Lâm Phong nói như vậy dĩ nhiên là bạn tốt trong thực tế của hắn Phong Lưu Thích Thắng. Mặc dù mọi người cũng biết Ngọc Thụ Lâm Phong tính tình có chút cái đó, nhưng dám nói thẳng không kiêng kỵ, cũng chỉ có cái tên không biết nể nang này cùng hắn quen biết không biết bao nhiêu năm.

Ngọc Thụ Lâm Phong nhìn hắn một cái : “Thế nào, không tin ? Không tin mà nói, lần sau lại đi quán bar tán gái chứ kéo ta làm mẫu dụ.”

Thái độ của Phong Lưu Thích Thắng lập tức chuyển biến 180 độ : “Ha ha ha, người biết, ta chẳng qua là đang nói đùa chúng ta là bạn tốt sao, tán gái song kiếm khách, dạ trăng huynh đệ bình ! Lấy vốn liếng của người, khẳng định không có NPC có thể kháng cự mệnh lực của người !”

“Hừ” mọi người đồng thời đối với Phong Lưu Thích Thắng nịnh hót bày tỏ khinh bỉ.

Cười gằn thì cười gằn, Lâm Mộc Sâm điều suy đoán này mặc dù còn đợi nghiệm chứng, nhưng không thể nghi ngờ khả năng tính còn là cực cao. Kế tiếp mọi người đối với NPC tìm tòi càng thêm cấp bách, từng tên một ánh mắt sáng lên, gặp đến NPC tựa như cá mập người được mùi máu tanh bình thường xông thẳng tới.

Dù vậy lần này Chức Nữ thả ra trường bối môn phái thật lòng quá ít rồi, Lâm Mộc Sâm bọn họ chạy nửa ngày trời cũng không có gặp phải người thứ ba. Người thứ nhất bị Khổ Hải lãng phí, con thứ hai cho phần thưởng cũng không phải là rất cho lực, mọi người nhiều nhất thu hoạch cũng chính là coi như có thể kinh nghiệm trị giá, cùng một nhóm hoàng phẩm trang bị thật ra thì chín người trên thân mỗi người ít nhiều gì cũng đổi mấy món rồi. Dựa theo cái tốc độ này tiếp tục, hoạt động kết thúc nói không chừng mỗi người cũng có thể đổi một thân.

Nhưng là, đồ chơi này cũng không phải mục đích cuối cùng của bọn họ ! Trang bị xác thực là càng nhiều càng tốt, nhưng làm sao cũng không bằng phần thưởng môn phái tâm pháp a ! Hơn nữa những trang bị này có thể tương tượng biết sẽ ở sau khi hoạt động kết thúc đại hạ giá nói vậy Chức Nữ sẽ không sợ hàng hóa lưu thông bành trướng ?

Thời gian hoạt động ngày thứ nhất cứ như vậy trôi qua. Đoàn người ước định xong rồi thời gian lần sau lên mạng, rồi rút tìm điểm an toàn rời mạng. Trong cái không gian này có không ít đảo nhỏ trôi nổi trên không, mặt trên mấy loại đảo nhỏ cùng bốn phía đều là không có quái vật, phương tiện người chơi nghỉ ngơi hoặc là rời mạng.

Sau đó, còn chưa buồn ngủ Lâm Mộc Sâm liền đăng nhập lên diễn đàn trò chơi. Nhắc tới kể từ sau khi chơi trò chơi này Lâm Mộc Sâm trừ ngủ ở ngoài chính là tại chơi trò chơi, nhiều lắm là thỉnh thoảng liếc mắt nhìn trang chủ công ty trò chơi gì đó lấy được một lần tin tức mới nhất, hẳn đã từ một nhân viên văn phòng công tác hơn nửa năm thành công thoát hóa thành trạch nam rồi

Vừa lên diễn đàn, Lâm Mộc Sâm mới biết, chuyện mình quan tâm tới những thứ hàng hóa kia lưu thông bành trướng là quá lo lắng rồi.

Người chết tại trong hoạt động lần này xa so với hắn tưởng tượng còn nhiều !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80 : Ngày thứ hai

Rất nhiều người chơi một người một ngựa liền vọt vào hoạt động không gian, rất tự nhiên liền bị NPC gây văng ra ngoài. NPC trong hoạt động lần này mặc dù không có năng lực gây người, nhưng một người đánh hạ cũng là thuộc về chuyện tương đối nghịch thiên. Người chơi có thể nghịch thiên, tự nhiên không nhiều lắm.

Mà người chơi tổ đội ba năm người tình huống cũng không khá hơn chút nào, dù sao tinh anh còn là số ít. Nhưng người chơi tổ đội tỷ lệ từ vong hiển nhiên sẽ thật to giảm thấp, cho nên người chơi chết ở trên tay NPC và ma ngoại đạo thật ra thì cũng không quá nhiều.

Chết nhiều nhất, chính là các loại các dạng người chơi cứng bái sai lầm NPC người có thể phân biệt ra được thiệt giả, thật lòng không nhiều lắm. Một khi mấy cái vấn đề đáp đúng đường, mừng rỡ như điên lấy ra nhang đèn đồ cúng liền bắt đầu cúng bái, sau đó chính là một con tà ma ngoại đạo thực lực 400% cười gằn xuất hiện tên này, lại là chân thực đẳng cấp giấy sát.

Dĩ nhiên, người vừa mới bắt đầu chết chắc chắn sẽ không quan tâm, không phải 50 hay 100 lượng vàng sao, anh cảm ra được ! Tiếp theo sau khi chết qua hai lần, lúc đó mất 500 hay 1.000 lượng vàng, liền trợn tròn mắt. 500 hay 1.000 lượng vàng, coi như là phủ hào các loại quan viên bang hội, cũng sẽ đau lòng một trận, càng đừng nhắc tới những người chơi khổ cực bình thường kia rồi.

Nhưng không đi vào ? Vì vậy buông tha cho hoạt động ? Không thể a ! Tiền đều bồi tiến vào rồi, liền lấy mấy món rất rõ ràng lập tức sẽ phải biến thành hàng bình dân hoàng phẩm trang bị, nhiều lắm là cảm về cái tiền vốn, đồ chơi này vô duyên lãng phí thời gian ? Hơn nữa, thấy người khác bắt được chỗ tốt, có thể không thấy thêm ?

Vì vậy từ loại tâm lý đánh cuộc đồ này, người đem tiền nện vào trong hoạt động càng tới càng nhiều, táng gia bại sản cũng không phải không có

Dĩ nhiên, cũng không phải không có ai hô hào, đây là một tràng âm mưu của công ty trò chơi, tuyệt đối là vì thu về tiền vàng mà cử hành cái hoạt động bấy rập này. Sau đó liền lại có gặp người gặp may nhô ra, đem món đồ cúng bái tưởng bói môn phái đạt được phần thưởng môn phái tâm pháp hoặc là đạo thư kỹ năng gì đó phoi ra. Kết quả đã điên cuồng càng thêm điên cuồng, không điên cuồng cũng ngo ngoe muốn động.

Nói tóm lại, bởi vì đủ loại nguyên nhân, phần lớn tiền vàng trong tay người chơi giảm bớt, trang bị tăng nhiều, nhưng giá cả trang bị có điều giảm xuống, hơn nữa lấy hoàng phẩm trang bị là chủ yếu.

Bất quá người chơi tham gia hoạt động nhưng không có vì vậy đánh mất nhiệt tình, cũng bởi vì có người chơi nhiệt tâm đem tâm đắc của mình sửa sang lại bày ra, cụ thể cư nhiên cùng Lâm Mộc Sâm suy đoán không sai biệt lắm, bất quá nhưng không có vấn đề hỏi han càng ngăn phần thưởng càng tốt một hạng này. Bất quá chuyện chỉ cần về đọc tư liệu môn phái liền có thể phân biệt thiệt giả này, liền đủ để đám người chơi kích động rồi. Dĩ nhiên, phần lớn người chơi cũng không có suy đoán ra tới NPC môn phái là có hạn, ở trong mắt bọn hắn, chỉ cần đọc xong tư liệu, môn phái tâm pháp kia xòe tay là có thể được a !

Trên diễn đàn một mảnh cảnh tượng náo nhiệt, Lâm Mộc Sâm cũng thấy hải lòng. Quần chúng có nhiệt tình là chuyện tốt sao, đem tiền đều đập vào trong hoạt động, tiền trên tay mình thì càng đáng giá tiền rồi bà nó, trên tay mình không có tiền rồi !

Lâm Mộc Sâm còn đắm chìm tại thời điểm sau khi từ Càn khôn thần điện lừa tới một số tiền lớn, bây giờ suy nghĩ một chút, số tiền này đều trả nợ rồi a ! Trên người cũng liền còn có 1.800 lượng vàng đầu bà nó, sớm biết liền đem đồ có thể bán trên người đều cầm đi bán rồi

Làm sao bây giờ ? Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái, không bỏ được hài tử không bắt được sói !

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Lâm Mộc Sâm liền trước dự định lên mạng, đem mấy thứ đồ chơi đáng tiền trên người kia đều lấy ra, ném vào trong phòng đấu giá hệ thống quên nói, trước khi hoạt động bắt đầu, hệ thống rất cực mớ ra phòng đấu giá hệ thống, có thể để cho người chơi tùy thời tùy chỗ đem các loại trang bị tài liệu không dùng nữa treo lên tiến hành giao dịch. Buổi đấu giá đồ chơi kia thật lòng bấy rập, mặc dù có thể dụ dỗ nâng lên giá cả một ít cực phẩm, nhưng đối với thị trường càng lớn hàng hóa bình thường, cực phẩm một chút mà nói, cũng là tẻ lớn hơn lợi.

Làm xong hết chuyện này, Lâm Mộc Sâm mới lại đau lòng tốn 50 lượng vàng tiến vào hoạt động không gian. Sau đó hấn đáy lòng âm thầm thề, tuyệt đối không thể chết vắng ra ngoài, lại tiến vào nữa chính là 100 lượng vàng rồi

Sau khi mọi người tập hợp, liền lại bắt đầu lịch trình cùng ngày thứ nhất hoạt động giống nhau. Trừ tiểu quái, tìm NPC. Giả liền giết, thật liền cúng bái.

Phải nói hoạt động không gian cực lớn vô cùng, nhưng trên thực tế muốn đụng phải những người chơi khác cũng không phải việc gì khó. Vào ngày thứ nhất Lâm Mộc Sâm bọn họ cơ hồ quá một hồi liền đụng phải một nhóm, nhưng phần lớn bình an vô sự, mỗi bên một đường. Nhưng ngày thứ hai này, thì có người chơi không an phận nhô ra.

Lâm Mộc Sâm bọn họ tìm các loại trưởng bối môn phái có trong đội ngũ mình, sau khi đi lên đáp lời phát hiện không đúng liền đánh, một nhóm chín

người sắc bén vô cùng, chém giết loại tà ma ngoại đạo này cũng không hao phí chuyện gì. Nhưng ngày thứ hai đoàn người đã thâm nhập tương đối sâu rồi, mấy con NPC này cũng từ từ bắt đầu một tên so với một tên lợi hại, công kích một tên so với một tên cao, thân pháp một tên so với một tên quý dị, phòng ngự một tên so với một tên có thể chống đỡ nói tóm lại, chín người cũng bắt đầu dần dần không dám tùy tiện ứng phó rồi.

Kết quả bọn họ bên này cẩn thận, lại bắt đầu có tên lòng mang ý xấu theo dõi bọn họ rồi.

Lâm Mộc Sâm bọn họ bên này là chín người, thực lực hiển nhiên người người không tầm thường, chém giết Boss cũng là như nước chảy mây trôi, mấy người phân công minh xác, hiệu suất cao muốn chết. Nhưng là đầu, người đánh Boss, chú ý lực kháng định liền tại trên người Boss đi? Lúc này nếu như ở phía sau các người thọc lên một đao, cùng Boss trước sau giáp công, có phải hay không là có thể đem các người đám người kia giết đâu? Boss rơi xuống thuộc về chúng ta không nói, còn tiêu diệt rồi đối thủ cạnh tranh tiềm ẩn, một hòn đá hạ hai con chim, cố sao mà không làm?

Có loại ý nghĩ này không phải một hai người, nhưng chỉ có một đội ngũ chuẩn bị đem ý này biến thành hành động.

Đội ngũ này tự nhiên tự tin thực lực rất mạnh, có năng lực cướp được con Boss này mà tự thân sẽ không bị tổn thương gì. Hơn nữa bọn họ ít nhiều cũng hiểu được NPC trường bối môn phái hoạt động lần này có hạn, mỗi chi đội ngũ thực lực mạnh đều là đối thủ cạnh tranh.

Chi đội ngũ này nhưng thật ra là một bang hội đội ngũ, cũng chính là một đám bằng hữu trong bằng hữu tự cho là tinh anh, hợp thành đội ngũ, chuẩn bị tại trong hoạt động làm một tràng lớn.

Mà thực lực của bọn họ cũng đúng là không tệ lắm, vận khí cũng rất tốt, dọc theo đường đi tới đánh không ít Boss tà ma ngoại đạo rồi, trên người trang bị cũng thay đổi không ít. Nhưng ở trên NPC môn phái vận khí của bọn họ cũng không ra sao, đến nay một con cũng không gặp phải.

Vậy mà chính là điểm này, để cho bọn họ cảm thấy NPC môn phái thả ra trong hoạt động lần này nhất định là có hạn, muốn đạt được phần thưởng môn phái tâm pháp đầu tiên là phải dựa vào trí tuệ bản thân, thứ hai chính là phải dựa vào vận khí.

Thay vì đi đụng vào những thứ kia dựa vào vận khí mới có thể đạt được, tại sao không nghĩ biện pháp kiếm nhiều tiền một chút đâu? Huống chi, ngày thứ hai đội ngũ tương đối thâm nhập, cũng từ Boss tà ma nơi đó thu được các loại lục phẩm tài liệu trang bị gì đó cấp 40 trở lên. Vật này lại bất đồng với mấy thứ hoàng vật phẩm kia, coi như qua một hồi cũng là hàng tranh nhau cướp!

Sau cấp 40 cấp bậc tăng lên có nhiều khó khăn bây giờ phần lớn người đều biết rồi, dừng lại trên mấy tháng cũng chưa biết chừng. Mà trang bị giai đoạn này, tự nhiên sẽ kéo dài trên một đoạn thời gian tương đối dài. Giết nhiều Boss một chút, chẳng phải càng tốt hơn?

Nhưng giết Boss cũng không phải dễ dàng như vậy. Boss trở nên càng ngày càng mạnh, sơ ý một chút sẽ chết người. Hơn nữa gặp phải Boss cũng không thấy được đều chờ mình tới đánh Boss chỗ sâu không gian này càng ngày càng thừa thốt, mà xác suất gặp phải những đội ngũ khác cũng càng ngày càng cao không ít người chơi cũng đang suy đoán, hoạt động không gian này có phải hay không hình nón

Như đã nói ở trên, người chơi chi đội ngũ này liền bắt đầu nổi lên lòng bất lương rồi. Mà bắt đầu mấy lần, cứ nhiên để cho bọn họ thuận lợi đắc thủ, thật lòng lấy được mấy dạng thứ tốt. Vì vậy bọn họ làm thuận tay rồi, đưa ánh mắt phóng đến Lâm Mộc Sâm chi đội ngũ này.

Đám người này thuộc công hội, gọi Nhất kiếm lăng vân.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81 : Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp

Nhất kiếm lăng vân thật lòng là một cái đại bang hội, ít nhất ở các loại phương diện quy mô nhân số sẽ không kém so với Càn khôn thần điện. Nhưng bọn hắc tặc hồ chính là so với Càn khôn thần điện kém một chút vận khí bang thành lập đầu tiên không có cướp được, trụ địa bang hội đầu tiên cũng không có đánh tới !

Phải nói thế giới chính là kỳ diệu như vậy, hai chuyện này trên căn bản đều cùng Lâm Mộc Sâm có liên quan. Như vậy Lâm Mộc Sâm chính là thiên sứ may mắn rồi ? Nhưng Thiên Địa Nhất Kiếm bên kia đem Lâm Mộc Sâm hận đến ngứa răng ken kết

Nhất kiếm lăng vân bên nọ mặc dù không biết Càn khôn thần điện lập bang Lâm Mộc Sâm ở chính giữa đóng vai trò then chốt, nhưng sau đó lúc tấn công trụ địa bang hội, Lâm Mộc Sâm phát huy tác dụng bao lớn, cũng là biết rõ một hai.

Dĩ nhiên, đây chỉ là một bộ phận cao tầng biết đến, phía dưới rộng lớn các bang chúng chú ý nhiều hơn còn là Càn khôn thần điện cái đối thủ cạnh tranh này. Càn khôn thần điện đóng tại Lạc Dương, Nhất kiếm lăng vân trên căn bản cũng tại Lạc Dương hoạt động, nếu nói một núi không thể chứa hai hổ, trừ phi một đực một cái tại phương diện bang hội này không ai nguyện ý làm con cái đi, vì vậy các loại mâu thuẫn tiếp diễn, nhưng điều này đều không liên quan gì tới Lâm Mộc Sâm.

Chuyện Nộ Hải Sinh Đào chuẩn bị tìm cao thủ giết chết Lâm Mộc Sâm mấy lần bang chúng bình thường tự nhiên cũng không có khả năng biết đến, cho nên lần này một tiểu đội người chơi này, căn bản không biết Lâm Mộc Sâm.

Đám người chơi này ở Nhất kiếm lăng vân cũng coi là tinh nhuệ rồi, trang bị tâm pháp kỹ năng cái gì cũng tính là cao hơn người chơi bình thường một đoạn, nếu không bọn họ cũng sẽ không có lòng tin lớn như vậy liên tiếp đánh cướp suông sẽ mấy đội ngũ người chơi đánh Boss. Mà bây giờ, bọn họ nhìn chăm chú vào Lâm Mộc Sâm đám người này. Tại trong ánh mắt của bọn hắc tặc, mặc dù nhóm người này hơi có vẻ sắc bén, nhưng mình là đánh lên a ! Đối phương đang đánh Boss ! Như vậy cũng không bắt được, còn tính là tinh nhuệ ?

Cho nên ngay tại lúc Lâm Mộc Sâm bọn họ đánh Boss, đám người này ở phía xa mò mẫm nhìn lên, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Dĩ nhiên, Lâm Mộc Sâm bọn họ cũng không phải kẻ ngu. Đánh Boss đánh được một nửa, Thoại Mai Đường đột nhiên trò chuyện riêng một cái với Lâm Mộc Sâm : “Bên kia có một đám người, một mực bất động đang nhìn chúng ta, không phải là có ý đồ gì ?”

Lâm Mộc Sâm bọn họ ở ngày thứ hai cũng đánh mấy con Boss rồi, mặc dù phần lớn đều vẫn là hoàng phẩm đồ chơi, nhưng ít nhiều gì cũng có hai dạn đồ vật sắc bén tuôn ra. Lâm Mộc Sâm nghe xong lời của Thoại Mai Đường, xoay người liếc mắt nhìn, lúc này liền hiểu đám người kia đang đánh cái chủ ý gì.

“Mọi người cẩn thận một chút, sợ rằng có người để mắt tới chúng ta rồi !”

Lâm Mộc Sâm chỉ đội ngũ này mặc dù không thể nói đều là cao thủ, nhưng so với bình thường người chơi mà nói như thế nào cũng phải cao hơn một đoạn. Nghe lời của Lâm Mộc Sâm, mọi người rớt rít nhìn đội ngũ kia một cái.

“Có người tính toán cướp quái ? Thật tốt quá, ta thích pk !” Đối với Phong Linh Thảo Lâm Mộc Sâm đã tuyệt vọng rồi, trò chơi này đã không cách nào ngăn cản ả bạo lực nữ này

“Bọn họ cho là chim sẻ sao, tính toán ngay cả bộ ngựa với ve sầu cùng nhau bắt lại (thành ngữ Tàu : đường lang bộ thiên, hoàng tước tại hậu; bộ ngựa bắt ve, chim sẻ rình sau) ? Hừ hừ hừ” Phong Lư Thích Thảng người này nhìn qua phóng đảng không kềm chế được, thật ra thì cũng có một trái tim bạo lực.

“Chờ chút các ngươi đều trước tiên đánh Boss, không cần lo chuyện bên này, ta tới theo chân bọn họ vui đùa một chút !” Lâm Mộc Sâm hùng hổ khí thế ngang tàng phát hiệu lệnh, nhưng không đợi mấy em ném tới ánh mắt sùng bái, hắc lại nặn ra gương mặt : “Ta nếu như không được rồi, các ngươi phải tới cứu ta a !”

Lâm Mộc Sâm từ trên bàn chất mà nói, cũng là một tên yêu thích pk. Dù vậy ở trong trò chơi này trong khoảng thời gian này chỉ lo giết quái cướp bảo kiếm tiền thăng cấp thôi, con ghien pk này thật đúng là chưa từng đủ độ. Hắc cũng không phải là cái loại người đó nhìn xéo đến người liền văng tục một câu “bà mẹ mày” qua gây chuyện sau đó khai chiến, muốn tìm cơ hội như vậy, thật đúng là không dễ dàng.

Phải nói trước kia kỹ năng gì đó của hắc tương đối thích hợp một người pk, nhưng trò chơi này vừa không có cái gì đại hội võ thuật thiên hạ đệ nhất hoặc là tỷ võ chiêu thần gì đó, một đối một tình huống như thế thật đúng là không dễ dàng đụng phải. Bây giờ đây, thật vất vả có cái kỹ năng thích hợp quần sát, không cảm tới khoe mẽ, hắc làm sao sẽ cam tâm ?

Nhất kiếm lừng vãn đám người kia dẫn đầu gọi Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp, là một tên hòa thượng Đại từ bi tự. Hòa thượng này nhưng cùng Khổ Hải kia bất đồng không đi con đường phụ trợ tầm thường, hoàn toàn chính là một phần tử bạo lực, dựa vào đa thô thật dày trước giờ đánh giết ở giết Boss đánh quái đánh hội đồng đều xông lên trước nhất. Tên này ở trong đoàn đội của Nhất kiếm lừng vãn lớn nhỏ cũng tính là một đội trưởng, lần này chính là cùng các đội viên của mình đi ra chuẩn bị tại trong hoạt động kiếm một khoản. Vứt bỏ nhiệm vụ chuyển sang đánh cướp, cũng là chủ ý của tên này.

Thân là một tinh nhuệ của đại bang phái, ánh mắt nhìn người của hắn vẫn phải có. Dĩ nhiên không phải nhìn một cái là có thể thấy rõ thực lực của đối phương như thế nào tính khí như thế nào, mà là có thể nhìn ra người này mặc trên người trang bị cấp bậc tới đâu

Lâm Mộc Sâm đoàn người này, trên người trang bị ít nhất cũng là chanh phẩm, hơn nữa xen lẫn không ít hoàng phẩm. Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ mấy tên này trên người có hàng đồ chơi này giết người là có xác suất bạo trang bị, lại có thể bạo Boss lại có thể bạo người, nhất cử lưỡng tiện a !

Hắn tự nhiên chưa từng nghĩ sẽ thất bại, hữu tâm tính vô tâm, bọn họ bên kia còn vướng con Boss. Boss trong hoạt động này đều không phải kẻ ngu, mình giúp hắn đánh người công kích hắn, hắn cao hứng còn chưa kịp. Đợi đến lúc đem đám người kia giết chết người một NPC hệ thống ngu ngốc còn muốn trở mình ?

Vì vậy, đợi đến lúc Lâm Mộc Sâm đám người đem Boss đánh còn sót lại một phần năm sinh mạng, Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp cảm thấy cơ hội tới rồi.

Hướng thủ hạ dặn dò một tiếng, Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp lập tức đập một cái mõ gỗ, liền hướng Lâm Mộc Sâm đám người vọt tới !

Một đám người rầm rầm rộ rộ tập hợp thành một đoàn, xa xa nhìn lại khí thế bức người. Mà lúc này, Lâm Mộc Sâm đột nhiên xoay đầu lại, hướng về phía bọn họ toét miệng cười một tiếng.

Có âm mưu ? Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp trong lòng lập tức thoáng qua cái ý niệm này. Sau đó, hắn liền thấy đối diện tên kia giờ nở trong tay lên, xẹt một tiếng mấy cây mũi tên liền phân tán hướng bọn họ bắn tới đây.

Tán xạ tiễn uy lực cũng không coi là cao, điểm này Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp tự nhiên cũng biết. Đệ tử Mặc môn như thế mặc dù ít, người chọn dùng cung nỏ càng ít, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có. Làm một cái đại bang hội, các loại các dạng người chơi đều phải thu dụng, ai biết địa được phương nào là có thể dùng tới, cho nên Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp tự nhiên cũng biết những thứ tư liệu tương đối thô thiển này.

Mặc kệ hắn, xông ! Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp trong lòng lập tức đã quyết định. Mà chiều Tán xạ tiễn này sau khi bắn trúng hắn, quả nhiên liền tổn thương không cao không đúng, là một chút tổn thương đều không có !

Sau đó, mấy đoàn mây mù đồng thời bạo ra, đưa bọn họ đám người này bao trùm ở trong đó.

“Tập trung ! Tất cả tập trung !”

Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp lập tức ra lệnh. Bị mây mù bọc lại, tầm mắt bị cản trở, dưới tình huống bình thường có hai cái lựa chọn. Một cái là tập trung, do người phòng ngự cao làm tấm chắn mặt trước; một cái là tản ra, phân tán để gia tăng độ khó đối phương công kích.

Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp đối với phòng ngự của mình tương đối có lòng tin, thậm chí còn có món pháp bảo chuyên phòng ngự. Một vòng công kích khẳng định đánh không chết mình, chờ lao ra đoàn mây mù này là có thể giết đối phương !

Sau đó, một đạo cột sáng thô to liền từ ngay phía trước bắn tới đây, đem bao gồm cả hắn ở bên trong bốn năm tên người chơi của Nhất kiếm lừng vãn toàn bộ bao phủ trong đó. Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp chỉ cảm thấy thân thể bị một cỗ lực mạnh đánh trúng, cả người xoạt một tiếng lui về sau thật xa. Lại chợt nhìn trạng thái, hắn lau một bả mồ hôi lạnh. Độ phòng ngự của pháp bảo chuyên phòng ngự kia một phát lập tức rút hơn phân nửa !

Hắn pháp bảo này gia tăng chính là độ phòng ngự, đem độ phòng ngự đánh cạn sạch mới có thể dễ cho hắn mất máu. Dĩ vãng mà nói, người khác muốn đem độ phòng ngự của hắn đánh rụng, không có bảy tám lần công kích là không thể nào, nhưng một phát này liền đánh rút hơn phân nửa !

Người này dùng là cái kỹ năng gì ? Không đợi cái ý niệm này của hắn xoay chuyển tới, lại một đạo chùm sáng phun tới đây

Vội vàng chân nguyên hộ thể, cần thuốc, luống cuống tay chân hạ xuống, Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp phát hiện sinh mạng của mình còn lại không đủ một nửa, pháp bảo kia sớm đã bị đánh tàn tạ, chờ hân có rãnh rồi đi sửa chữa. Lại liếc nhìn danh sách đội ngũ, bà nó ! Thiếu mất bốn người !

Hai cột sáng công kích giết chết bốn người bên mình ! Tên này là Boss sao !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82 : Các loại yêu nghiệt

Lâm Mộc Sâm cảm giác rất thoải mái, cho dù hệ thống đề kỳ hân rút một ít điểm công đức hân vẫn cảm giác rất thoải mái.

Chân chính giây sát ! Hai món Tiên giới phong lôi pháo một trước một sau công kích, trực tiếp giết chết bốn người rồi ! Bà nó, đây mới gọi là pk a ! Nếu nói pvpppppp (pvp : player versus player, 1 chọi 1; pvpppppp : 1 chọi một đám) còn có thể chiếm thượng phong, đây là một chuyện đáng khoe khoang cỡ nào !

Bất quá rất hiển nhiên, công kích như vậy chỉ có thể tới một lần vậy thôi. Lần sau công kích phải chờ đến gần nửa phút sau người chơi nào sẽ thành thực chờ ở nơi đó nửa phút lại chịu tiếp hai pháo sẽ bị giây sát ?

Cho nên Lâm Mộc Sâm lập tức đem Phích lịch phong lôi hồng thu vào. Đồ chơi này lúc không thể phóng pháo liền là một đồng sắt, một chút lực công kích đều không có, nếu như bị người đánh hồng rồi hân cũng không chỗ mà khóc đi.

Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp bây giờ đã cảm giác được không đúng rồi. Hân cũng biết cái loại công kích cấp bậc giây sát đó không thể nào liên tục thi triển, nếu không tên kia đơn giản chính là tồn tại siêu hơn cả Boss trong trò chơi sẽ xuất hiện loại người chơi như thế sao ? Đến hậu kỳ có lẽ sẽ có, nhưng bây giờ nếu như xuất hiện, vậy thì quá không khoa học rồi !

Bất quá một đợt đả kích này đủ để đưa sĩ khí của bọn hân đánh tới băng điểm (nước đóng băng 0 độ, băng điểm tức là 0 điểm), trực tiếp giây sát bốn người a, đây là khái niệm gì ? Mười người hai đợt công kích sẽ liền bị giết bảy tám phần, nhưng đối phương chỉ mới một người xuất thủ !

Nhưng là ! Xin chú ý, coi như là như vậy, cũng phải thua người không thua trận ! Ít nhất Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp cảm thấy, mình không thể lui ! Lui rồi liền lúng túng rồi, sau này trước mặt huynh đệ bang hội làm sao nâng đầu lên được ?

Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp này có thể lên làm đầu lĩnh dựa vào là dám đánh dám giết, cũng không phải hiểu được triết lý rõ ràng bảo toàn tự thân cho nên, coi như người khác có thể chạy, hân cũng không thể chạy !

Cẩn rằng một cái, Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp lại nuốt một viên thuốc, chọt vọt ra khỏi mây mù. Gặp được Lâm Mộc Sâm, vọt tới chính là một cái giám định thuật, cộng thêm chụp hình lưu niệm.

Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp cũng có một chút vận khí, lấy được cái kỹ năng có thể giám định ra tên của người khác. Dĩ nhiên kỹ năng này là có tỷ lệ thành công nhất định, ít nhất lần này vận khí không tệ, Tùng Bách Ngô Đồng danh tự này liền bị hân giám định ra tới. Chụp hình là vì hai tầng bảo hiểm, ít nhất chiếu đến gương mặt này, sau này muốn báo thù cũng có vật đối chiếu không phải sao ?

“Bà nó tiêu tử ngươi lại dám giết người của chúng ta, ngươi nhất định phải chết ! Đừng cho là Nhất kiếm lăng vân bọn ta là dễ khi dễ, vô duyên vô cớ không minh bạch liền đối với chúng ta công kích, ngươi chán sống rồi !”

Bàn Tăng Pháp Hào Lão Nạp cũng không phải kẻ ngu, lên tới chính là một hồi nổ vang miêng. Đồ chơi này mình chiếm đại nghĩa a, ta tùy tiện bay bay trở

ngại ngại rồi ? Cư nhiên liền dám chủ động công kích !

Lâm Mộc Sâm lần nữa toét miệng cười một tiếng : “Nhất kiếm lăng vân ? Đại bang hội a, ta thật là sợ nói như vậy mà nói, ta càng cần phải giết người diệt khẩu rồi !”

Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp một hơi thiếu chút nữa nghẹn không thở nổi. Diệt khẩu em gái ngại a ! Cái này mẹ hần là trò chơi, cũng không phải là thực tế ! Ngươi cho rằng giết người liền không có khổ chủ rồi ?

Bất quá hần cũng biết, người này tất nhiên là đang đùa giỡn mình. Ý đồ của mình đối phương cũng khẳng định nhìn ra, sợ dĩ không cùng mình khẩu chiến ngược lại dùng cái lý do chẳng ra gì làm nguyên nhân tiếp tục khai chiến, chính là người này thật lòng không có đem Nhất kiếm lăng vân để ở trong lòng !

“Mẹ kiếp ngại dám cùng Nhất kiếm lăng vân chúng ta đối nghịch, tiểu tử ngại thật là không muốn sống nữa rồi !” Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp nhất thời cao hứng lên, người này cư nhiên không đem bang hội để ở trong mắt, sau này tìm người diệt hần, vậy khẳng định là để cho người trong bang hội cùng chung cừu địch rồi. Đây chính là ngại tự tìm đi !

Mặc dù nói như vậy, Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp cũng không có tâm tư cầu chết gì đó. Đồ chơi này có thể còn sống ai nguyện ý chết ? Bất quá sống cũng phải có tồn nghiêm sống, nói thí dụ như đem người này giết chết !

Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp trong kênh đội ngũ rống một tiếng, tự mình triển khai chân nguyên hộ thể, Phật quang lượn lờ quanh thân, pháp bảo gì đó đều mở ra, tiện tay kéo ra một chuỗi Phật châu, cả người liền hướng Lâm Mộc Sâm nhào tới. Mà phía sau mấy tên đại nạn không chết càng là hét lớn một tiếng, thi triển thủ đoạn vọt tới.

Lâm Mộc Sâm thấy tình huống như thế khẽ mỉm cười, đem cơ quan huyền quy thả ra : “Bà nó, các ngại còn xem nào nhiệt, mau tới giúp một tay !”

Mấy người phía sau “xía” một tiếng, nhất thời liền có mấy người quay đầu lại. Phong Linh Thảo không cần nói, đã sớm hai mắt sáng lên ngự kiếm vọt tới. Cô nàng này đang đợi sau khi lên tới cấp 40 đạt được năng lực nhân kiếm hợp nhất, hoàn toàn thành một tên cận chiến, nhưng cùng lúc đó lực công kích cực lớn đề cao, nháy mắt gia tốc cũng cực kỳ kinh khủng. Sơ ý một chút, giây sát cũng không còn là mơ ước.

Phong Linh Thảo tự nhiên đem mục tiêu chọn đến một tên gần nhất, chính là Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp. Bất quá Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp chân nguyên hộ thể tương đối không yếu, cộng thêm phòng ngự pháp bảo, lại cũng không có bị giây sát, nhưng độ phòng ngự một phát hạ xuống mức nguy hiểm, hãy để cho hần bị dọa xuất mồ hôi lạnh cả người.

“Bà nó, lực lượng của ni cô này cộng thêm bao nhiêu a, công kích mạnh như vậy !”

Lúc này Lâm Mộc Sâm công kích hần cũng không có chính mắt nhìn thấy, nhưng nghĩ đến cũng là một ít cường lực pháp bảo, tốc độ công kích chắc chắn sẽ không mau. Nhưng phi kiếm này cũng không một dạng, một phát không được vòng qua tới còn có thể tới một phát, tránh không thoát vậy hai ba phát liền là một chữ chết !

Mặc dù phòng ngự pháp bảo mạnh nhất bị đánh tàn, nhưng Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp cũng biết, cố chống mà nói, mình khẳng định đánh không lại ả ni cô này.

“Này đều là yêu nghiệt đâu ra a, cũng làm cho ta đụng phải !” Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp lau bả mồ hôi lạnh, vội vàng xoay người chuẩn bị hất ra Phong Linh Thảo. Đi công kích Lâm Mộc Sâm. Người chơi dùng cung nỏ, gần người tác chiến nhất định là nhược điểm của hần !

Hần đã đoán đúng một nửa. Gần người tác chiến đối với Lâm Mộc Sâm bản thân mà nói đúng là cũng coi như nhược điểm, nhưng hần là đệ tử Mặc môn a ! Đệ tử Mặc môn nhưng là có cơ quan giáp sĩ !

Cơ quan đường lang đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp, sau đó trong nháy mắt biến mất. Tiếp sau đó, Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp liền cảm giác thân thể ở trong thời gian ngắn bị chém thật nhiều phát độ phòng ngự tự nhiên biến mất rồi, sinh mạng cũng le que không còn bao nhiêu.

Ngẩng đầu lên, Bản Tăng Pháp Hào Lão Nạp chỉ kịp thấy đối diện cái tên người chơi Mặc môn đáng chết đó bắn ra một chuỗi mũi tên liên tiếp, sau đó cũng chưa có sau đó rồi.

Bản Tạng Pháp Hào Lão Nạp sau khi bị giết chết, còn dư lại mấy người chơi đã không tạo được uy hiếp gì, Lâm Mộc Sâm bọn họ thật là nghĩ thế nào hành hạ liên hành hạ thế này. Mà ở trong quá trình này, bọn họ còn phát hiện một kỳ vật rồi, đó chính là Nùng Trang Đạm Mạt !

Mặc dù lúc mới bắt đầu Thoại Mai Đường cùng Lâm Mộc Sâm nói qua, Nùng Trang Đạm Mạt là một đệ tử của môn phái ẩn tàng, nhưng Lâm Mộc Sâm thật ra thì cũng không có quá để ý.

Môn phái ẩn tàng đồ chơi này kỳ thực chính là kỹ năng gì đó đặc thù chút, thực tế đánh nhau đích xác so với chút đệ tử môn phái bình thường không có vận khí gì mạnh hơn một ít, nhưng nếu là bàn về cao thủ, hay là phải nhìn thao tác. Dĩ nhiên, môn phái ẩn tàng nếu thân là ẩn tàng, muốn gia nhập độ khó tự nhiên sẽ có chút cao, trừ sở trường ở ngoài còn muốn chút vận khí.

Nùng Trang Đạm Mạt hiển nhiên vận khí không tệ, nhưng ở trước khi chiến đấu cũng không có biểu hiện ra chỗ nào đặc thù. Tâm pháp của Huyền thần cung này sở trường pháp thuật, pháp thuật công kích hiệu quả huyền lệ một ít, lực công kích cao một chút, cũng không phải rất làm người khác chú ý. Nhưng thế này một khi pk lên tới, lập tức sẽ dễ cho người trước mắt sáng lên.

Huyền thần cung, danh như ý nghĩa, am hiểu nhất chính là ảo thuật. Mà ở trong tay của Nùng Trang Đạm Mạt, ảo thuật này biểu hiện chính là, thay đổi góc độ công kích của đối phương, để cho công kích này dời đến những phương hướng khác, thậm chí là trực tiếp công kích đến chính hấn !

Chỉ thấy Nùng Trang Đạm Mạt vung tay lên, trước mặt nàng liền xuất hiện một mặt thủy kính, phi kiếm của đối phương chui vào thủy kính đồng thời liền biến mất không thấy. Mà ở bên cạnh đối phương, một tấm thủy kính khác đột nhiên xuất hiện, phi kiếm từ trong bắn ra, trực tiếp đem người thả ra phi kiếm kia xuyên thấu !

Bà nó, kỹ năng này cũng nghịch thiên quá phận rồi ? Lâm Mộc Sâm cũng hít một hơi lạnh. Đồ chơi này nếu như cùng nàng pk, ai có thể đánh lại nàng ? Nhưng trải qua một đoạn thời gian quan sát, Lâm Mộc Sâm phát hiện, hiệu quả của thủy kính này dường như là nháy mắt. Nếu như nắm giữ không tốt thời gian cùng địa điểm xuất hiện của thủy kính, kỹ năng này chỉ sợ cũng tương đương với một kỹ năng rác rưởi, hơn nữa tựa hồ sẽ còn khiến cho người sử dụng xuất hiện trạng thái căng thẳng thời gian nhất định. Bất quá Nùng Trang Đạm Mạt nắm giữ được tương đối tốt, ít nhất ở trong loại hỗn chiến này cư nhiên không bị một chút tổn thương. Dĩ nhiên, điều này cũng có phần lớn nguyên nhân công kích đều tập trung vào trên người Lâm Mộc Sâm

Chẳng lẽ, Nùng Trang Đạm Mạt này, còn là một người theo trường phái kỹ thuật ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Xấu

Chương 83: Xấu

Kỹ thuật không kỹ thuật lưu Lâm Mộc Sâm tạm thời còn không cách nào phán đoán, nhưng trước mặt mấy người này, kỹ thuật hiển nhiên so sánh. Tại mấy người cuồng oanh loạn tạc dưới, vút xuống dưới mấy trang bị liên hóa quang mà đi rồi.

"Không góp sức ah !" Phong Linh Thảo thất vọng đã bay trở về. Lâm Mộc Sâm đỏ mặt hỏi, thu hoạch được ba người người còn ngại không góp sức? Chẳng lẽ lại làm cho nhân gia xếp thành đội cho người lần lượt giết? Đương nhiên, nếu như bọn hắn thực có can đảm xếp thành đội, nhất định là chính mình trước thả ra Phích Lịch Phong Lôi Hồng trực tiếp qua đến ...

Nhất lên mấy người kia điệu roi trang bị, một đám người xoay đầu lại thu hoạch được Boss thừa một điểm cuối cùng máu, đem đánh rơi xuống boss, căn bản không đem lúc này tập kích coi vào đâu. Nhưng mà, Lâm Mộc Sâm Phích Lịch Phong Lôi Hồng hay (vẫn) là thu hút không ít chú ý ánh mắt.

"Ngô đồng, người cái kia mới đồ chơi là cái gì? Lực công kích như thế nào mạnh như vậy ! Hai phát công kích chết luôn bốn người !" Nhất định là làm ít ăn nhiều a. Bất quá đây vấn đề chính là những người khác cũng muốn hỏi đây, ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Lâm Mộc Sâm trên người.

Lâm Mộc Sâm đó là tương đương đặc ý nhếch miệng cười cười, thò tay càng làm Phích Lịch Phong Lôi Hồng lộ ra kêu gọi: "Các vị mời nhìn! đây là hình người cơ quan giáp sĩ, cánh tay có bốn cái, có thể nắm giữ bốn thanh một tay vũ khí hoặc hai thanh hai tay vũ khí! Đương nhiên, tại anh mình thân vũ trong tay của ta, nó nắm giữ hai môn Tiên Giới Phong Lôi Pháo! Đây pháo uy lực vô cùng, thẳng tắp công kích, một pháo đi qua tựa là quét ra đến một cái thông đạo ah! Đây Phong Lôi Pháo chính là cơ quan thuật chế tạo, coi như là pháp bảo chủng loại. Lực công kích siêu cấp, mãnh liệt, chỉ có điều tự lực thời gian hơi dài, [thời gian cold-down] càng dài..."

Vừa mới tại Nhất Kiếm Lăng Vân đám người kia xông đến đây thời điểm, Lâm Mộc Sâm cũng đã vung trộm thả ra Phích Lịch Phong Lôi Hồng đến tự lực rồi, lúc này mới tại sương mù dày đặc tên nổ bắn đi ra sau kịp thời nã pháo. Lại nói tiếp cái đồ chơi này quả nhiên không thuận tiện như vậy, nếu có thể lại để cho tự lực thời gian ngắn một nửa thì tốt biết bao nhiêu, dù là [thời gian cold-down] lại thêm chút...

Giải giải một đồng lớn này Tiên Giới Phong Lôi Pháo thuộc tính về sau, Lâm Mộc Sâm mặt của lại xụ xuống: "Khai mở một pháo một quả trung cấp linh thạch! Các người cũng biết ta mở hai pháo, hai quả trung cấp linh thạch sẽ không còn a... Bất quá khá tốt cái đồ chơi này cũng không phải lấy ra thông thường tác chiến, bằng không thì ta liền muốn phá sản, sau đó đến các người chỗ đó lần lượt ăn hỏi rồi."

"Thôi đi pa ơi..., được tiện nghi còn ra vẻ! Nếu không phải loại pháp bảo này người chơi không thể dùng, ta đều hận không thể lộng [kiếm] hai cái tới chơi chơi! Đứng rồi Lâm Phong, người không lộng [kiếm] hai cái?" Khó hải đảo mắt nhìn Ngọc Thụ Lâm Phong.

"Đứng vậy đứng vậy, chỉ cần người muốn, ta có thể miễn trừ thù công phí! Nhưng tài liệu này nha... Phải chính người ra. Người xem, cái đồ chơi này là cỡ nào uy phong lẫm lẫm ah! Đứng ở phía sau người, đem người cái kia Ngọc Thụ Lâm Phong khí chất như vậy một phụ trợ, một điểm quái dị cảm giác đều không có! Vậy đơn giản tựa là một khối, hoàn mỹ không một tí vết!"

Lâm Mộc Sâm lập tức bắt đầu cổ động Ngọc Thụ Lâm Phong. Phải biết, tạo một cái cái đồ chơi này nhưng là sẽ trường khá nhiều cơ quan thuật độ thuần thực đấy... Không biết làm sao làm cái đồ chơi này nhu cầu tài liệu quá biến thái, Lâm Mộc Sâm cũng gần kề cho tới hai phần mà thôi. Chủ yếu nhất là, thứ này đã nói là thật được, nhưng khuyết điểm cũng đồng dạng rõ ràng, làm nhiều rồi cũng vô dụng. Bán đi? Lấy hiện tại mặc môn đệ tử cái kia bị thăm số lượng, ngày tháng năm nào mới có người mua cái đồ chơi này...

Ngọc Thụ Lâm Phong nhìn lướt qua cái kia Phích Lịch Phong Lôi Hồng: "Xấu..."

Lâm Mộc Sâm lập tức nước mắt rung rung tay chỉ hướng Ngọc Thụ Lâm Phong run run.

Một chữ liền đem mình đánh bại có hay không có! Mấu chốt chính mình còn một điểm phân bác đều tìm không ra đến! Ngọc Thụ Lâm Phong người là tên khôn kiếp chiếu cổ một chút người khác lòng tự trọng người sẽ chết ah! Nói sau thứ này tạo hình gọi phóng khoáng! Có khí thế! Sao có thể gọi xấu!

Được rồi, tựa hồ hoàn toàn chính xác có chút xấu... Nhưng xấu không xấu có thể coi như cơm ăn được không? Thực dụng mới được là chứng minh giá trị a!

Ách... Tựa hồ có thể dùng đến tình huống cũng không nhiều... Được rồi, phản chính nhà mình hài tử nhà mình đau, ta thích là tốt rồi!

Tóm lại Lâm Mộc Sâm nhanh chóng không có tìm không có phải điều chỉnh tốt chú ý chuyện, tiếp tục cùng mọi người cùng nhau, đánh quái đi vậy.

Chết trở về thành Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp, cùng giống như mình chết trở về huynh đệ tụ họp, mỗi người mắng không lạng thỉnh.

"Móa nó, thật sự là không may, gặp được một đám biến thái!"

"Lão nạp ca, chuyện này không nên cứ tính như vậy, chúng ta phải đem tràng tử tìm trở về!"

"Đứng rồi! Không mẹ nó tiêu diệt bọn hần lần thứ nhất, mấy ca không cam lòng!"

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp vung tay lên, ngăn trở những người khác bày mồm tám lười mà thảo luận. Nghĩ nghĩ, mò ra hảo hữu liệt biểu List, tìm được một cái tên bắt đầu phát tin tức: "Liễu tỷ, làm gì đâu rồi, bề bọn không? Có rảnh rồi, giúp một việc đi!"

Tên kia chữ là Liễu Như Phiêu Phiêu người chơi đã qua một hồi trở về cá tin tức: "Lại có chuyện gì rồi hả? Nói cho người, lại vừa ý cái đó tiểu cô nương để cho ta hỗ trợ tính toán vị trí cho người đi qua quấy rối, việc này người cũng đừng nghĩ rồi."

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp vội vàng hồi trở lại tin tức: "Cái kia chỗ nào có thể đâu rồi, dù thế nào cũng không có thể bởi vì loại chuyện nhỏ nhặt này phiền toái tỷ người nha, lần này thật là có sự tình, có người xem thường Nhất Kiếm Lăng Vân, chủ động tìm chúng ta thù dật chuyện, thuộc hạ còn rất cứng ngạnh, các huynh đệ đều bị hần giết rồi, cho nên mới đến tìm Liễu tỷ hỗ trợ tra một chút người này tọa độ, chúng ta bỏ đi báo thù!"

Liễu Như Phiêu Phiêu cũng không lâu lắm liền hồi phục: "Hòa thượng nghèo, chớ cùng ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan! Lại gây chuyện đi à nha? Lần này đụng vào kẻ khó chơi rồi, làm bất quá liền tới tìm ta hỗ trợ, người cho rằng ta là ai? Tiêu phòng đội hay (vẫn) là xe cứu thương? Nói với các người a, đừng không có việc gì làm đi làm chuyện bại hoại Nhất Kiếm Lăng Vân danh tiếng, bang chủ bọn hần không có ý tứ nói người, ta có thể không có ngưng ngưng gì!"

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp như cũ mặt dày mày dạn: "Hắc hắc, ta biết đấy, Liễu tỷ. Nhưng lần này không giống với, đám người kia thật sự là xem thường chúng ta Nhất Kiếm Lăng Vân! Sẽ thấy giúp ta lúc này đây đi, ta cam đoan lần tới tuyệt đối không gây chuyện rồi!"

Cái kia Liễu tỷ tựa hồ cũng cảm cái này Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp không có biện pháp gì: "Được rồi, các ngươi tại nơi nào, ta liền tới đây."

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp lập tức đại hỉ như điên đem vị trí của mình phát tới, cũng không lâu lắm, một mỹ nữ liền đạp phi kiếm phiêu nhiên tới.

Mỹ nữ này cách ăn mặc nhìn về phía trên là thứ kiếm phái, tư thế hiên ngang, xinh đẹp tuyệt trần trong mang theo một tia khí khái hào hùng. Phi kiếm rơi xuống đất, mỹ nữ nhìn thoáng qua Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp: "Đến cùng chuyện gì xảy ra, hòa thượng nghèo ngươi liền nói cho ta một chút đi."

Vì vậy Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp sẽ đem vừa rồi đang hoạt động trong không gian chuyện đã xảy ra nói một lần, đương nhiên chuyện song phương liền thay đổi 720 độ ... Bọn hắc Nhất Kiếm Lăng Vân người đang đánh Boss, mấy người đi lên không nói hai lời liền đoạt, đem mấy người bọn hắc giết đi ra. Đương nhiên, giữa chừng mấy cái đột nhiên nhô ra người, các loại nói năng lỗ mồm vũ nhục Nhất Kiếm Lăng Vân ...

Liễu Như Phiêu Phiêu tự tiểu phi tiểu nhìn bọn họ: "Thật sự? Ta thế nào cảm giác, cướp người Boss mới là phong cách của các ngươi đâu này? Còn có mắng công hội chuyện này, ta cũng không tin không oán không cừu chính đám bọn hắc sẽ vô duyên vô cớ trêu chọc chúng ta công hội? Hòa thượng nghèo, ngươi điểm này tiểu tâm nhãn cũng đừng cùng ta đùa bỡn đi!"

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp bị phơi bày cũng nửa điểm không xấu hổ, chỉ là hắc hắc cười không ngừng: "Liễu tỷ, ngươi đã đều hiểu ta cũng không nhiều lời rồi. Nhưng ta còn cường điệu hơn một điểm, bọn hắc thật không có bất chúng ta Nhất Kiếm Lăng Vân coi vào đâu! Ta lúc đầu là thật trên báo chúng ta công hội danh hào, bao nhiêu cũng là bởi vì nhìn có chút đánh không lại nha, cho nên tựa như dọa bọn hắc hạ xuống, để cho bọn họ có một bậc thang, tất cả mọi người thu tay lại mà thôi. Kết quả mấy tiểu tử kia không thêm chịu nể mặt mũi! Ngươi nói, Liễu tỷ, ta có thể nuốt xuống cơn tức này sao!"

Liễu Như Phiêu Phiêu nghiêng qua hắc sắc: "Được rồi, ta cũng vậy mặc kệ ngươi những cái...kia chó má đồ vô chuyện. Chỉ là ta cho ngươi biết, chuyện này tuyệt đối không có có lần sau! Mặt khác, ngươi lại gây chuyện lời nói, ta cũng sẽ nói cho hội trưởng, về sau rốt cuộc không cần quản ngươi rồi. Trong lòng ngươi không thoải mái lui ra bang hội cũng thể, giảm đi cả ngày cho Nhất Kiếm Lăng Vân bôi đen!"

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp hắc hắc cười không ngừng, vội vàng cam đoan tuyệt đối sẽ không, sau đó liền mặt tràn đầy chờ mong nhìn Liễu Như Phiêu Phiêu.

Liễu Như Phiêu Phiêu duỗi ra một tay, Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp về mặt ngạc nhiên: "Ý gì? Liễu tỷ?"

Liễu Như Phiêu Phiêu trừng mắt hạnh: "Ý gì? Lấy tiền! Ta kỹ năng này hạn chế ngươi chưa nghe nói qua? Trong một tuần lễ, lần thứ nhất dùng miễn phí, lần thứ hai dùng mười khối trung cấp linh thạch, lần thứ ba hai mươi khối, lần thứ tư bốn mươi khối ... Nhưng lại muốn điều roi kinh nghiệm ngươi có biết hay không! Kỹ năng này đã là ta trong bảy ngày lần thứ ba dùng, ngươi cũng không thể để cho ta giúp đỡ còn mất tiền cùng kinh nghiệm chứ?"

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp lập tức khổ khuôn mặt. Mịa lão tử vừa mới bị giết chết một cấp còn mất trang bị, bây giờ muốn phải đi báo thù còn phải lấy trước tiền ...

Tuy nói không tình nguyện, nhưng công việc đều tới mức này rồi, hắc còn dám nói "Đại tỷ ta không cần ngươi trở về đi" sao? Trước mắt này Liễu tỷ thế nhưng là bang hội quan viên a, tầm quan trọng cùng hắc so với một cái trên trời một cái dưới đất. Nàng một cái mất hứng, chính mình cũng không có gì quả ngon để ăn ...

Ủy ủy khuất khuất lấy ra tiền đến, Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp trong lòng đứng Lâm Mộc Sâm bọn họ hận ý lại bỏ thêm một tầng. Vì vậy đang tại đánh quái Lâm Mộc Sâm mãnh lực đánh cho mấy nhảy mũi, thiếu chút nữa một nỏ bắn vào Ngọc Thụ Lâm Phong khuôn mặt làm tên đẹp trai này sắc mặt tái xanh, không lâu sau đó Lâm Mộc Sâm cũng bởi vì Ngọc Thụ Lâm Phong "Ngẫu nhiên" "Ngẫu nhiên" "Ngẫu nhiên" (điều quan trọng nhắc lại 3 lần =>) sai lầm thiếu chút nữa bị Hồ máy cùng cơ quan Sói nhả pháp thuật phun chết ...

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp tự nhiên không biết mình nguyên rủa thiếu chút nữa lại để cho Lâm Mộc Sâm quai điệu (*về thành), nếu như hắc biết chỉ sợ ngay lập tức sẽ mưu phản Đại Từ Bi Tự chuyển quăng lấy nguyên rủa xưng Quỷ Chú Phái. Nói ngắn lại, Liễu Như Phiêu Phiêu lấy được tiền cơ về sau, theo trong ba lô móc ra một cái ống trúc mấy cái tiền đồng, một bên lay động một bên nói lảm bảm.

Đã qua sau nửa ngày, Liễu Như Phiêu Phiêu vừa mở mắt: "Đã tìm được. Ta đây sẽ đem tọa độ chia ngươi ... Chú ý nhanh một chút, ta kỹ năng này duy trì thời gian chỉ có một tiếng đồng hồ, trong vòng một canh giờ ngươi tìm không thấy bọn hắc, ta cũng vậy không có biện pháp, trừ phi ngươi lại lấy tiền cho ta ..."

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp lấy được Lâm Mộc Sâm bọn họ tọa độ, trong nội tâm một hồi nhe răng cười. Tiểu tử, lần này xem ngươi còn có thể nhảy ra hoa dạng gì...

Chương 843: Mạt Mạt vận khí

Lâm Mộc Sâm bọn hắn căn bản liền không nghĩ tới Nhất Kiếm Lăng Vân đám người kia có thể qua đến báo thù. Cái này động không gian tiến vào địa điểm là tùy cơ truyền tống (dịch chuyển) đây, muốn tìm được chính mình có dễ dàng như vậy? Đợi đến lúc hoạt động chấm dứt? Cái kia ngày tháng năm nào chuyện của ai sẽ quan tâm. Hơn nữa, đám người này bên trong cũng không có gì sợ phiền phức người nhưng sợ phiền phức người không đủ lớn lại thiệt tình không ít ...

Tại sau trong thời gian, một đoàn người rốt cục lại phát hiện một cái chân chính môn phái NPC. Đây NPC vừa bị phát hiện thời điểm, bộ dáng rất kỳ quái, bốn phía một vòng sương khói mông lung, lại để cho người này nhìn về phía trên giống như ảo ảnh giống như, mơ hồ mà thấy không rõ lắm.

"Không phải đâu ... Mạt Mạt, chẳng lẽ đây là các ngươi môn phái người?" Thoại Mai Đường vận phần kinh dị, cái đồ chơi này có thể ở việc này động trong không gian gặp được che dấu môn phái NPC, xác suất cũng quá nhỏ điếm chứ?

Nùng Trang Diễm Mạt nhẹ gật đầu, lại nhủ mảy: "Nhìn về phía trên rất giống, chúng ta chương môn liền gần giống như hắn. Trong loại trạng thái này có một chút xác suất bỏ qua công kích, kỹ năng tên còn không biết a. Nhưng ta cảm thấy hắn không phải là thật sao, như thế nào trùng hợp như vậy đã bị ta đụng phải?"

Lúc này thời điểm, Lâm Mộc Sâm nói chuyện: "Đó cũng không nhất định! Ta và các ngươi nói, chứng kiến cái này NPC, ta liền lại có cái suy đoán!"

"Khư!" Mọi người ồn ào. Đây Lâm Mộc Sâm suy đoán cũng quá là nhiều! Nếu không phải là hắn suy đoán nhiều lần đoán nhiều lần khá chính xác, sớm đã bị người khinh bỉ chết.

"Hắc hắc, các ngươi nhìn, trò chơi này ở bên trong ngoại trừ các đại môn phái bên ngoài, cũng không có thiếu trong loại nhỏ môn phái, đương nhiên như vậy môn phái phần lớn là một ít NPC, cơ bản không có gì người chơi sẽ bái đi vào. Nhưng không đồng dạng như vậy đó là che dấu môn phái! Che dấu môn phái thu nhận đệ tử phần lớn đều sẽ không nhiều, giống như bình thường đều là ẩn dật. Mà tại loại này hoạt động trong đó, coi như là nỏ kim đáy biển đi, cái khác đệ tử của đại môn phái còn có cái hi vọng, nhưng này che dấu môn phái, trên cơ bản đặt được tương đương cơ hội, so với xô số Vietlott cũng cao không đi nơi nào!"

Mọi người đều gật đầu. Hoạt động không gian rộng lớn không biết vài ngàn dặm vậy. Chung quanh lại là sương mù mịt mờ, nhiều lắm là có một tọa độ, cái đồ chơi này muốn tìm các đại môn phái NPC cũng không phải khó, cho dù theo như tỷ lệ để tính, nhiều như vậy người chơi, người cũng không thể để lên ba cái năm coi như xong a? Chỉ cần phải kiên trì, luôn có thể gặp được đấy.

Nhưng này che dấu môn phái NPC ... Cho dù một cái người chơi phân phối hai cái ba cái, đều chưa chắc có thể gặp được ... Đối với che dấu môn phái mà nói, việc này động cái kia chính là tương đối lừa bịp rồi.

"Cho nên a, ta cảm thấy, Chức Nữ dù sao vẫn là cá công bình trí não mà!" Lâm Mộc Sâm ngẩng đầu, hai tay hợp thành chữ thập (lòng thầm niệm "Mô Phật"), "Nàng lão nhân gia tất nhiên là sợ che dấu môn phái người chơi tìm không thấy tổ đối tượng, cho nên che dấu môn phái trưởng bối NPC đại khái không phải cố định xuất hiện một chỗ nào đó, mà là tùy cơ hội xuất hiện ở che dấu môn phái người chơi trước mắt ... Chẳng qua là thật hay giả, muốn người chơi chính mình phân biệt rồi."

Mọi người lại gật đầu, tương tự ngẩng đầu, hai tay hợp thành chữ thập. Chức Nữ lão nhân gia, đừng chỉ nghe chúng ta nói nói vậy, ít nhiều bao nhiêu cũng hãy nghe chúng ta mả thí tăng bốc nha...

Nùng Trang Đạm Mạt nhìn xem cái kia NPC suy tư cả buổi, đột nhiên mở ra ba lỗ, từ bên trong mọc ra hình hình sắc sắc các loại thứ đồ vật, sau đó ở trước mặt mình tạo ra một mặt không tính lớn thủy kính, đối với mà bắt đầu chung diện.

Này thủy kính tựa hồ không là dùng để vận vẹo công kích cái loại này kỹ năng, duy trì thời gian tương đối dài. Mà Nùng Trang Đạm Mạt động tác cũng tương đối nhanh, hơn mười phút về sau, liền cách ăn mặc hoàn tất. Sau đó nàng lại phát phát tay, tại trên người mình bỏ thêm một số cái ảo thuật, cả người thay đổi hoàn toàn cùng một dạng từ.

Nùng Trang Đạm Mạt đem mình cách ăn mặc đã thành một người nam nhân! Dung mạo của nàng vốn rất thanh tú, hoàn toàn chưa nói tới trung tính, nhưng một phen cách ăn mặc tăng thêm ảo thuật dưới, nàng lập tức biến thành không hơn không kém nam nhân, mặc dù những người nam nhân này anh tuấn có chút quá mức, nhưng chỉ cần không biết chi tiết người, tuyệt đối không nhận ra nàng chính là cá vừa rồi hoàn toàn là cá nhu nhược tiểu nữ nhân Nùng Trang Đạm Mạt.

Mọi người "Ồ!" một tiếng tỏ vẻ sợ hãi thán phục, sau đó quay đầu nhìn xem Ngọc Thụ Lâm Phong lại là "Nha..." một tiếng.

Ngọc Thụ Lâm Phong sắc mặt không thay đổi: "Nùng Trang Đạm Mạt hóa trang thủ đoạn quả thực không tệ, này hóa trang thành nam tử, rất có vài phần của ta thần thái."

"Khư ..." Mọi người phi nhỏ.

Nùng Trang Đạm Mạt không có nói nhiều, quay người lại, giẫm phải phi kiếm liền hướng cái kia NPC bay đi.

Mọi người đều tới gần . Cái đồ chơi này nếu như là giả dối lập tức muốn ra tay , Nùng Trang Đạm Mạt sức chiến đấu không thấp là không có sai , nhưng một mình đối mặt cả Boss bị miếu sát cũng không là chuyện không thể nào .

"Hà? Tiểu cô nương này sâu ảo thuật chân tủy , cách ăn mặc thành nam nhân thật sự là giống như đúc !" Nùng Trang Đạm Mạt vừa tới gần , còn chưa lên tiếng , cái kia móng lung NPC liền mở miệng , trong lời nói mang theo mỉm cười .

Mọi người sợ hãi thán phục . Thăng này ảo thuật trình độ không thấp a, chẳng lẽ là thật?

Nùng Trang Đạm Mạt cũng mỉm cười , nhưng không có giải trừ ảo thuật , chỉ là mở miệng hỏi: "Các hạ thế nhưng mà Huyền Thần Cung tiền bối?"

Cái kia NPC cười ha ha một tiếng , đang tại gật đầu , bỗng nhiên ngay lúc đó biến sắc , chăm chăm vào Nùng Trang Đạm Mạt gương mặt không rời mắt: "Ồ , tiểu cô nương , người gương mặt này còn có...khác cần khôn ah . Để ta xem một chút , thủ pháp coi như không tệ , chỉ sợ là Huyền Thái Tử dòng dõi kia truyền nhân?"

Nghe xong những lời này , Nùng Trang Đạm Mạt không nói hai lời , móc ra quý danh hương nến cùng một đại nhang vòng tiêu đến , mà bắt đầu bái tế . Mà cái kia NPC thì là toàn thân hào quang tách ra , mặt mũi tràn đầy tươi cười , có chút bảo thủ .

"Người tiểu cô nương này thiên phú ngược lại là tương đương chuyện tốt , với tư cách Huyền Thần Cung truyền nhân quả nhiên không có ném mặt của chúng ta ! Là trọng yếu hơn là còn hiểu được tôn kính trường bối bái tế tổ tiên , không để cho người điểm ban thưởng thật sự là nói không được !"

Vì vậy cái kia NPC khẽ vươn tay , một đạo móng lung hơi nước theo trong tay hắn xoay quanh đi ra , vòng quanh Nùng Trang Đạm Mạt thân thể xoay tròn vài vòng , sau đó dần dần chui vào trong cơ thể của nàng . Mà cái kia NPC , cũng tùy cơ hội thân hình càng lúc càng mờ nhạt , rốt cục biến mất không thấy gì nữa .

"Thế nào như thế nào đây? Tương thưởng gì?" Mọi người đều sốt ruột . Thứ hai tại thật NPC cái kia ở bên trong đạt được lợi ích người , mọi người tự nhiên muốn biết chỗ tốt này đến cùng có bao nhiêu .

Nùng Trang Đạm Mạt nhìn một chút trạng thái của mình: "Môn phái tâm pháp gia tăng một cấp hạn mức cao nhất , học được ảo thị kỹ năng ."

"Ngọa tào!" Mọi người đều sợ hãi thán phục . Ảo thị kỹ năng còn dễ nói , chỉ cần Nùng Trang Đạm Mạt về sau cố gắng làm môn phái nhiệm vụ , xoát môn phái công hiến , vẫn có rất lớn có thể có thể học được đây. Nhưng đồng nhất cấp môn phái tâm pháp hạn mức cao nhất đã có thể nghịch thiên . Mặc dù bây giờ nhìn không ra , nhưng mọi người cũng biết , dựa theo tốc độ bây giờ , môn phái tâm pháp tiếp qua một đoạn thời gian khẳng định liền sẽ đạt tới hạn mức cao nhất . Cái đồ chơi này gia tăng một cấp hạn mức cao nhất , có thể so người khác nhiều thắng một cấp , tâm pháp uy lực tự nhiên cũng sẽ gia tăng thật lớn . So với , Âu Dương Oánh Oánh cái kia giảm bớt 2% thắng cấp kinh nghiệm ban thưởng quả thực nhược phát nổ !

Âu Dương Oánh Oánh lập tức sắc mặt trở nên có chút lúng túng . Cái đồ chơi này người ta này phần thưởng nếu như cũng coi là giải đặc biệt mà nói..., chính mình cái kia căn bản chính là cái giải thưởng an ủi mà ! Người ta cầm TV máy giặt quần áo về nhà , chính mình mượn bao khăn tay , cái đồ chơi này trong nội tâm có thể chấp nhận a?

Lâm Mộc Sâm bên nhảy thấy được Âu Dương Oánh Oánh sắc mặt . Đương nhiên , làm một lưu manh , hắn căn bản không gọi được hiểu được lòng của nữ nhân , chỉ là việc này đã không phải là nam nữ tính cách kinh ngạc vấn đề , không thấy bên kia Khô Hải đều muốn khóc lên đến sao ... Đương nhiên , Khô Hải có thể mặc kệ , tiểu nữ này hot girl lại là không thể không an ủi đấy , ít nhất không nên ảnh hưởng tới trong đội ngũ an định đoàn kết .

"Xem ra suy đoán của ta đúng vậy , này phần thưởng quả nhiên là cùng hỏi thăm vấn đề số lượng cùng với hương nến tế phẩm chất lượng có quan hệ . Mạt Mạt rất thông minh nha , lợi dụng chính mình môn phái đặc sắc ảo thuật cùng với thuật dịch dung lại để cho cái kia NPC chủ động nói chuyện ! Ta cảm thấy , kể cả Mạt Mạt ở bên trong , mọi người về sau có thể được đến tốt ban thưởng , phần này công lao nhất định là có thể coi là bên trên Âu Dương một phần đấy!"

Lâm Mộc Sâm nói lời này về sau , tất cả mọi người chú ý tới Âu Dương , nhảy cảm càng là phát hiện Âu Dương cảm xúc không đúng. Nữ nhân nha , nếu như không dụ dỗ điểm , đã có thể tương đương phiên toái . Vì vậy mấy người này lập tức tăng bốc một chút , những người khác nhìn mọi người đồng ý , mình cũng không tốt phản đối , tương tự đều liên tục gật đầu .

"Cho nên , ta cảm thấy , Âu Dương là mọi người chúng ta làm ra hy sinh lớn như vậy , nếu như nàng về sau không tiếp tục gặp được môn phái NPC lời mà nói..., chúng ta nên cho nàng một ít đền bù tổn thất . Nói thí dụ như đánh tới những trang bị này , đa phần một phần cho nàng mới đúng ."

Lâm Mộc Sâm đề nghị này cũng đã lấy được tất cả mọi người đồng ý , mà Âu Dương Oánh Oánh sắc mặt cũng biến thành dễ nhìn một điểm .

Lâm Mộc Sâm đang tại sát mồ hôi lạnh , cái đồ chơi này làm một đội ngũ người phát khởi có tính cách tạm thời đội trưởng mà nói , điều tiết đội viên quan hệ trong đó cũng là cửa khảo vấn ah ... Lại nói tiếp , lão tử chẳng lẽ lại cũng có lãnh đạo tài năng? Muốn không cần đi nếm thử khảo thí thoả một phát nhân viên công vụ...

Đúng lúc này đội , Lâm Mộc Sâm tư nhân tin tức vang lên .

"Ha ha , ngộ đồng , thật biết lừa tiểu cô nương nha , vừa ý nhà của chúng ta Âu Dương rồi hả?" Phong Linh Thảo đùa giỡn lại để cho Lâm Mộc Sâm lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt , ngoa tào! mình làm người tốt còn làm ra sai đã đến?

"Chớ nói nhảm , ta có thể không phải loại người như vậy . Loại tâm lý này yếu ớt tiểu cô nương cũng không hay hổng , người đừng hại ta ." Lâm Mộc

Sâm cùng Phong Linh Thảo cũng dám nói loại lời này , phản chính hẳn một mực cảm Phong Linh Thảo đem làm bạn thân , thậm chí có thời điểm cũng hoài nghi năng có phải hay không hoa bách hợp ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Báo thù kế hoạch

"Thời đi pa oi..., nói chính xác ngươi là tốt để bụng người ta đi, bằng không làm gì chủ động nói ra làm cho người ta Oánh Oánh đền bù tổn thất? Ta nhưng nói cho ngươi, Oánh Oánh là sư muội của ta, năm nay vừa mới mười chín tuổi, nện! Đã qua thôn này sẽ không tiệm này!" (đại khái là báo LMS tranh thủ hốt Mạt Mạt á)

Phong Linh Thảo giọng nói kia ... Sống cõi đúng là cá bà mỗi ah! Mà càng như vậy, Lâm Mộc Sâm thì càng lòng nghi ngờ: "Tại sao, này muội tử ta xem thật không tệ, khẳng định không ít người truy chứ? Cần phải chào hàng cho ta, có âm mưu gì?"

Phong Linh Thảo hồi trở lại tin tức: "Âm mưu? Ngươi còn đáng giá ta dùng âm mưu? Ta chính là cảm thấy một mình ngươi hình bóng đơn côi thật đáng thương, mới chuẩn bị tác hợp ngươi một chút cùng sự âu yếm của ta Tiểu sư muội, ngươi rõ ràng nói như vậy ta! Về sau không làm được huynh đệ!"

Lâm Mộc Sâm kinh hãi: "Không phải đâu! Ta vẫn cảm thấy ngươi như một hán tử, chẳng lẽ lại ngươi thật đúng là một hán tử? Âu yếm Tiểu sư muội, ngươi còn chuẩn bị tác hợp, ngươi cho rằng ngươi là Lệnh Hồ Xung à? Không đúng, cho dù Lệnh Hồ Xung cũng không nói tác hợp Tiểu sư muội cùng Lâm Bình Chi ... Phi phi, ngươi mới được là Lâm Bình Chi!"

Phong Linh Thảo đã qua cả buổi mới hồi trở lại tin tức, xem bộ dáng là chọc tức: "Ta lúc nào nói ngươi là Lâm Bình Chi rồi hả? Ta cũng không phải Lệnh Hồ Xung! Ta có hảo ý ngươi không muốn liên kéo đến! Nói cho ngươi, lão nương ta nói như thế nào cũng là đã làm một lần hoa hậu của trường, không thể không ngươi muốn, là lão nương chương mắt bọn hán! Được rồi, ngươi liền tự mình một người chậm rãi triệt đi, nhớ rõ tiểu triệt di tình, lớn triệt thương thân, mạnh triệt gây chuyện không tốt tự là tan thành mây khói!"

Lâm Mộc Sâm lập tức bị chấn được trợn mắt há hốc mồm cứng họng. Ngọa tào, đây thật là cá muội tử sao? Chân muội giấy cả ngày triệt ah triệt động ở bên miệng thật sự không có vấn đề? Bất quá hán cũng chỉ có thể lặc đầu im lặng đuổi kịp mọi người, hung hãn nữ tử, ngươi thiệt tình không thể trâu vào ...

Lâm Mộc Sâm bọn hán bên này tiếp tục đi tới, Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp đám người kia, lại đang tại theo đuổi không bỏ.

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp đương nhiên sẽ không chỉ bằng chính mình một đội người đi qua. Mặc dù nói đối phương lần trước tiêu diệt chính mình những người này là dùng đánh lên phương thức, chính mình coi chừng có lẽ sẽ không lại thảm như vậy, nhưng đối phương mới vận dụng mấy người? Dùng cảm tiến tới là chuyện tốt, nhưng biết rõ là lấy trứng chọi đá còn chưa từng có từ trước đến nay, cái kia chính là đồ gà mờ rồi.

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp tự hỏi không phải đồ gà mờ, cho nên tự nhiên mà vậy lại hô hai đội người, đều là bằng hữu của mình. Ba đội người ba mặt bọc đánh, đám người kia coi như là có chấp cánh cũng không thể bay đi à nha? Không đúng, trò chơi này người bên trong trên cơ bản đi ra ngoài tại ngoại đều là dùng bay ... Được rồi, là chấp cánh cũng khó tránh khỏi!

Đương nhiên bây giờ không phải là xoắn xuýt Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp tiểu học ngữ văn trình độ thời điểm, thời gian của hán cũng không nhiều. Liễu Như Phiêu Phiêu là bọn hán Nhất Kiếm Lăng Vân bang hội một cái quan viên, nghe nói là cùng Nộ Hải Sinh Đào bọn hán lập uy thời điểm liền nhận thức. Liên tục chiến đấu ở các chiến trường nhiều Võng Du, hiện tại đến 《Ngự Kiếm Tiêu Dao》ở bên trong. Mà Liễu Như Phiêu Phiêu thực lực và vận khí đều xem trọng, rõ ràng nhận được cái ẩn tàng nhiệm vụ, cuối cùng phần thưởng năng bản đạo thư, đã học được một môn kỳ lạ đạo thuật!

Này đạo thuật tự là trong truyền thuyết Quý Cốc Thần Toán. Đương nhiên này Thần Toán cũng không có quá mức khoa trương, lấy Liễu Như Phiêu Phiêu bây giờ năng lực, nhiều lắm thì có thể tính ra cái nào đó NPC hoặc là người chơi ở nơi nào, hoặc là căn cứ tướng mạo tính ra danh tự các loại. Nhưng dù vậy, tại nơi này tất cả mọi người cùng NPC trên đầu cũng sẽ không giả danh chữ Võng Du ở bên trong, cũng đầy đủ nghịch thiên.

Nếu không phải này đạo thuật sử dụng một cái giá lớn quá lớn, hiệu quả cũng chẳng phải toàn diện, nói không chừng Nhất Kiếm Lăng Vân sớm liền trở thành trò chơi đệ nhất công hội rồi... Không cần phải nói, hay là tại đánh bang hội nơi đóng quân thời điểm tính ra đến bên trong đều có cái gì khảo nghiệm, vậy còn không làm chơi ăn thật?

Bất quá dùng loại này đuổi giết báo thù thượng diện, ngược lại là đang dùng tới được. Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp cũng là loại sự tình này làm nhiều rồi, mới cùng Liễu Như Phiêu Phiêu quá giang quan hệ, mặt dày mày dạn để tiếp cận, thực cũng đã này Liễu Như Phiêu Phiêu không có biện pháp. Dù sao cũng là cùng một cái trong bang hội người, hơn nữa này Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp thực lực cũng là có, chính là vì người kém một chút.

Mà kỳ thật này Bần Tăng Pháp Danh Lão Nạp nhìn về phía trên thò lỗ không chịu nổi, nhưng trên thực tế thủ đoạn cũng coi như không tệ, ít nhất thân quen mấy đội tinh anh đoàn thành viên, quan hệ tương đương nóng hổi. Lúc này mới tại hấn ý định lúc báo thù, tùy tùy tiện tiện liền hô hai đội người.

Lần nữa tiến vào hoạt động không gian về sau, Bần Tăng Pháp Danh Lão Nạp bọn hấn đuổi hơn nửa canh giờ, mới cuối cùng đã tìm được Lâm Mộc Sâm tung tích của bọn hấn. Mà bên kia Liễu Như Phiêu Phiêu đã sớm không kiên nhẫn được nữa, một nhận được tin tức liền bỏ chạy, chính mình đi chơi. Nàng bản thân môn phái kỹ năng kỳ thật rất bình thường, duy nhất cường lực chính là cái này đạo thuật. Việc này động có đạo sách tổ tông sao? Không có! Cho nên hấn liền dứt khoát không có tham gia, thừa dịp bên ngoài bây giờ ít người đang cố gắng xoát nhiệm vụ giết quái thăng cấp.

Đã tìm được Lâm Mộc Sâm, Bần Tăng Pháp Danh Lão Nạp lòng tràn đầy hưng phấn. Mịa, dám giết lão tử, nhìn lần này lão tử dẫn theo huynh đệ đến giết chết các người! Thực lực mạnh thì thế nào? Mãnh hổ không chịu nổi đàn sói! Lão tử tự là nhiều người lần phụ các người ít người, tính sao đi! Lão tử tự là không nói giang hồ quy củ, tính sao đi!

Ngay cả có loại người này, nhất định phải trận chiến nhiều người mới dám đắc chí.

Đang tại Nhất Kiếm Lăng Vân những người này dần dần vây quanh đến đây thời điểm, Phong Lư Phóng Khoáng đột nhiên nhướng mày: "Ồ, ta đột nhiên phát hiện, chúng ta hiện tại tựa hồ chủ ý có chút gia tăng ah."

Lâm Mộc Sâm tính cảnh giác không cao, trên thực tế hấn dứt khoát đã quên mới vừa rồi còn diệt qua một đội người... Chỉ có Ngọc Thụ Lâm Phong đứng Phong Lư Phóng Khoáng tương đối quen thuộc, nghe được lời hấn nói về sau ánh mắt nhất định: "Như thế nào, có người muốn ám toán chúng ta?"

Phong Lư Phóng Khoáng nhẹ gật đầu: "Người cũng biết, ta bình thường đều quan sát kỹ mọi việc. Lúc chiến đấu bởi vì chú ý tập trung hiệu quả sẽ kém một ít, nhưng là hiện tại nhà... Nhiều người như vậy nhìn thẳng chúng ta đã nửa ngày, ta lại không phát hiện ra được vậy hãy cùng người này đầu gối không sai biệt lắm."

Ngọc Thụ Lâm Phong nhàn nhạt nhìn hấn một cái: "Coi như là đầu gối cũng so với người này quanh năm thời kỳ động dục khi đầu chó thực sự tốt hơn nhiều."

Phong Lư Phóng Khoáng dương dương đắc ý: "Ta động dục nói rõ ta còn là cái nam nhân bình thường, người muốn là tiếp tục như vậy nửa lời mà nói..., về sau người chỉ sợ cũng phải đợi kỹ thuật nhân bản người thành thực sau mình và chính mình kết hôn!"

Ngọc Thụ Lâm Phong không hề nộ khí: "Ta nhớ ở người những lời này rồi, hy vọng người về sau đi ra ngoài tán gái thời điểm đừng tìm ta đây cá đầu gối cùng đi..."

Phong Lư Phóng Khoáng lần nữa trở mặt: "Ha ha ha, chỉ đùa một chút thôi, như người loại này nam nhân, coi như là khúc gỗ, cũng tuyệt đối có bó lớn mỹ nữ chủ động tới vòng quanh người này đầu gối nhảy múa!"

"Ờ ờ..." Mọi người lần nữa tỏ vẻ đứng Phong Lư Phóng Khoáng cái kia không hề che giấu mã thí tăng bốc tỏ vẻ chán ghét.

Lâm Mộc Sâm gấp vội mở miệng: "Đừng làm rộn đừng làm rộn, nghiêm chỉnh mà nói! Phong lư cái kia nhìn rõ mọi việc chuyện gì xảy ra? Người nào nhìn chăm chăm vào chúng ta?"

Phong Lư Phóng Khoáng lúc này mới thu hồi bộ kia cột nhà bộ dạng, cho mọi người giải thích. Nguyên lai này Phong Lư Phóng Khoáng cũng là thực lực phái cao thủ, lần thứ nhất xoát Boss thời điểm đánh đến nơi này một quyền đạo thuật, thượng diện ghi lại chính là cái này pháp thuật. Pháp thuật kia tác dụng hay là tại trong phạm vi nhất định phát giác được người chơi khác hoặc là NPC chú ý lực, có thể nói là báo động trước loại trong pháp thuật người nổi bật. Đương nhiên, loại này báo động trước cũng chỉ đúng còn sống thứ đồ vật hữu dụng, như cái gì cơ quan bày rập trận pháp các loại, cũng không sao đại tác dụng rồi.

"Ta phát hiện chỉ ít có đội ba người đang tại mật thiết chú ý chúng ta, cùng chúng ta rất thời gian dài. Ta pháp thuật kia bây giờ còn chưa biện pháp dò thám biết tư liệu của đối phương, bất quá... Ta muốn bọn hấn hấn không phải là đối với chúng ta trong đó người nào đó âm thầm ái mộ sau đó mới có thể vụng trộm theo dõi theo đuôi a?"

Nghe xong Phong Lư Phóng Khoáng lời mà nói..., mọi người nhất thời bất động thanh sắc dò xét bốn phía. Lần này thật đúng là để cho bọn họ nhìn ra chút vấn đề đến, hai bên cùng phía sau hoàn toàn chính xác có tất cả một đội người, tuy nhiên nhìn về phía trên tựa hồ cùng người chơi khác đồng dạng đang cây những cái...kia thông thường tà ma ngoại đạo, trên thực tế một mực nhắm mắt theo đuôi đi theo đám bọn hấn.

Khô Hải quét một vòng mấy lúc sau, quái dị nhìn xem trong đội ngũ nhân: "Muốn nói đội chúng ta ngũ ở bên trong muội tử tỉ lệ có thể không coi là nhỏ, tiếp cận một nửa a, hiện tại có thể đi đầy đường đều là lưu manh đội ngũ! Nói không chính xác, thật đúng là có người coi trọng đội chúng ta ngũ đậm muội tử, muốn muốn đi qua đến gần!"

"Đến! Người một cái chết hòa thượng phá giới, nói cho chúng ta cùng chiêu phong gây điệp nữ nhân tựa như! Cho dù Vòng Du ở bên trong nữ hài tử ít, cũng không trở thành đề cho bọn họ khát khao tới mức này đi! Ta xem a, bọn hấn nhất định là đến tìm mảnh vụn đây!" Phong Linh Thảo ngay cả con mắt đều sáng lên. Lâm Mộc Sâm che mặt, lúc trước chính mình nhận thức nàng thời điểm như thế nào không nhìn ra oa nhi này lại là như vậy tính cách...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86 Binh tới tướng đỡ

"Ta cũng hiểu được bọn hán ý đồ đến khẳng định bất thiện, vẫn là làm một ít chuẩn bị đi!" Thoại Mai Đường lên tiếng. Cảm giác của nàng cũng tương đương nhảy cảm, nhưng không phải trong trò chơi pháp thuật kỹ năng mang tới, mà là trời sanh một loại cảm giác, mới có thể tại lần trước Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp bọn hán đánh lên thời điểm phát hiện. Trải qua Phong Lưu Phóng Khoáng nhắc nhở, Thoại Mai Đường cũng thoáng cảm giác được có ác ý ánh mắt tại nhìn bọn hán chăm chăm.

"Người xem, ta đã nói rồi! Hay (vẫn) là Thoại Mai muối từ tính cảnh giác mạnh! Nhìn một cái các người, nguyên một đám đã biết rõ cái gì muối từ cái gì đến gần, cũng không biết đều đang suy nghĩ gì! Bị người diệt cả đoàn thì các người có mà khóc!" Phong Linh Thảo vừa thấy có người đồng ý nàng thuyết pháp, lập tức hãnh diện, ánh mắt khinh bỉ mấy cái nam tính.

Lâm Mộc Sâm cười khổ: "Chúng ta chỉ là hay nói giỡn được rồi! Ba cái đội ngũ nhìn chăm chăm vào chúng ta, nói không phải tới tìm chúng ta phiền toái, người cho dù chọc Khổ Hải Nhất Dao ta đều không tin! Chuẩn bị nhất định là phải làm, nhưng coi chừng đừng để lời dư thừa, bằng không thì bị đối phương phát hiện thì phiền toái."

Khổ Hải lập tức kháng nghị: "Ngoa tào! Làm gì chọc ta! Người tin hay không cùng ta có quan hệ gì!"

Lâm Mộc Sâm nhìn xem Khổ Hải đầu trục: "Người phòng ngự cao nha, nhất là người cái kia đầu trục, một đao chọc đi lên nói không chừng còn có thể trượt!"

Khổ Hải nghiêng răng nghiêng lợi: "Người đây là môn phái công kích, người chờ ta trở về triệu tập sư huynh đệ, lại để cho người xem một chút đầu trục lợi hại!"

Lâm Mộc Sâm làm kinh hãi mào: "Ta Khảo! Một đồng lớn đầu trục! Xếp thành một cái gương lõm năng điểm đốt thánh hỏa đi à nha?"

Một đám người mặc dù đang cười đùa, nhưng người nào cũng không có buông lỏng cảnh giác. Phía trước những cái...kia hot girl tự nhiên đều là hay nói giỡn, ai sẽ cho rằng hot girl mị lực sẽ lớn đến cùng một chỗ ba đội người âm thầm chú ý bọn họ tình trạng? Hơn nữa việc này động cũng không phải vừa mới bắt đầu... Rất rõ ràng, có người muốn phục kích bọn hán.

Chẳng lẽ là Nhất Kiếm Lãng Vân đám người kia? Lâm Mộc Sâm trong nội tâm phỏng đoán. Tại đây hoạt động trong không gian, thật sự là hán cũng không cùng những người khác có cái gì xung đột. Nhưng đám này đồ chơi là làm sao tìm được mình? Chẳng lẽ mới vừa rồi còn có người không có đi ra, một mực âm thầm nhìn mình chăm chăm bên này?

Bất quá khả năng này không lớn, cái kia Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp cho dù có điểm tiểu thông minh, khẳng định cũng sẽ không biết đa mưu túc trí tới mức này. Bằng không, hán cũng sẽ không biết lao đầu vào chỗ chết rồi..

Chẳng lẽ là truy tung loại pháp thuật? Lâm Mộc Sâm cái suy đoán này bao nhiêu còn dựa vào điểm phổ, đương nhiên hán không cách nào đoán được loại pháp thuật này là cái gì, bằng không mà nói hán cũng không phải là một cái Mặc Môn đệ tử, mà là bầu trời tinh tú, phi hào Ngưu Lang...

Lâm Mộc Sâm bên này bề ngoài giống như hoàn toàn không biết gì cả tiếp tục đi tới, bên kia Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp một đám người thế nhưng mà đã đội không kịp. Ba đội người tụ tập tới, chờ sau đó từ từ tiếp cận, ba mươi người chẳng lẽ không làm gì được bọn hán chín người?

Không lâu về sau, đội ba người theo ba phương hướng đã đến gần Lâm Mộc Sâm bọn người. Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp tự nhiên kèm nên không được, lập tức phát tín tức, động thủ!

Mấy cái tiểu đội nhân đã sớm không kiên nhẫn được nữa. Giết mấy cái người chơi mà thôi, có cần hay không tình cảnh lớn như vậy? Bọn họ là ai? Nhất Kiếm Lãng Vân tinh anh đoàn thành viên! Tuy nhiên tinh anh đoàn có mấy trăm người, nhưng đều là theo mấy ngàn bang chúng mười chọn một bị tuyển ra đến, thực lực kia nhất định là không có trở ngại hiểu rõ, đúng không?

Giết mấy cái người chơi bình thường còn không tựa như đùa giỡn? Rõ ràng còn tìm đến ba đội người? Cái kia hòa thượng nghèo thật sự là bị đập chết, cư nhiên trang bị bị người bạo hết!

Ôm loại ý nghĩ này nhân số lượng cũng không ít, cho nên đám người này cũng không coi trọng phía dưới một đội người kia, hô hào lên liền lao đến.

Sau đó bọn hán liền bị kích.

Cũng không phải nói bọn hán đi lên liền bị miểu sát, chỉ ít Lâm Mộc Sâm tiểu đội không có năng lực này, trừ phi này trong tiểu đội để lên mấy môn phái

chương môn đẳng cấp Boss ... Nhưng ở ba đội người xông tới thời điểm, đồng thời Nùng Trang Đạm Mạt cũng vung tay lên , coi nàng làm trung tâm , lớn như vậy một cái phạm vi ,không khí tựa hồ đột nhiên bóp méo lên.

Tại Lâm Mộc Sâm đám người trong mắt , giống như là mùa hè trong sa mạc như vậy , không khí có chút vẩn vơ , trên thực tế cũng không ngại chuyện gì . Nhưng đối với mặt cái kia đội ba người nhưng là khác rồi , trước mắt hình ảnh uốn éo giống như bánh quai chèo tựa như , cái đồ chơi này ngay cả người đối diện hình hài cũng không nhìn thấy rõ , còn thế nào đánh?

Đĩ nhiên không phải không có phản ứng nhanh đến , trực tiếp phạm vi công kích hướng phía ngay phía trước ném tới . Những..này đơn giản là ảo thuật mà thôi, nhân vật vị trí sẽ không cải biến . Nhưng là , Lâm Mộc Sâm bọn hắn cũng không phải người ngu , đã sớm mọi nơi phân tán ra đến, tam tam lưỡng lưỡng tụ chống chất giết người đi .

Tình huống hiện tại là, mảnh không gian này bị Nùng Trang Đạm Mạt phong khóa lại , người tiến vào tất nhiên hoa mắt , căn bản tìm không thấy đối thủ tại nơi nào . Đương nhiên , nếu như cách đủ gần vẫn có thể phát hiện , nhưng này to lớn hoàn cảnh xấu đã không phải là dựa vào nhân số có thể bù đắp rồi.

Đương nhiên , Nùng Trang Đạm Mạt phát động pháp thuật kia trước khi có thể di động , phát động về sau liền hoàn toàn không thể di động , kẻ động pháp thuật liền giải trừ . Cho nên Nùng Trang Đạm Mạt bên người hiện tại lưu lại Thoại Mai Thảo cùng Khổ Hải hai người hỗ trợ . Thoại Mai Đường Ngọc Khuyết Tiên Cung dù sao cũng có chút ít tăng máu phụ trợ thủ đoạn , mà Khổ Hải đâu rồi, Phạt Môn chỉ mới có đích "Xả thân" kỹ năng lại để cho hắn đã trở thành cái không hơn không kém khiến thịt ...

Xả thân kỹ năng này rất đơn giản , liền chỉ dùng của mình thay thế người khác nhận thương tổn . Kỹ năng này cùng Lâm Mộc Sâm cơ quan huyền quy cái kia hi sinh kỹ năng không sai biệt lắm , nhưng có tác dụng trong thời gian hạn định càng dài , thậm chí còn có điểm thương tổn giảm miễn hiệu quả . Khổ Hải cũng là tại cấp 40 về sau mới đã học được kỹ năng này .

Mà bây giờ , Khổ Hải liền khổ ép đã trở thành một cái quý danh bình máu, chuyên môn cho Nùng Trang Đạm Mạt cung cấp tánh mạng viện trợ ... Lại nói tiếp Khổ Hải khi tiến vào trò chơi trước khi đã nghĩ báii nhập đại từ bị tự làm hòa thương rồi, cho nên mới phải lấy cái tên như vậy . Nhưng này cũng không có việc gì đi ra trong bể khổ đi bộ một vòng có thể tuyệt đối không phải của hắn bốn ý ah ...

Không đề cập tới Khổ Hải ở bên cạnh khóc không ra nước mắt , Lâm Mộc Sâm đám người kia hiện tại có thể đang giết đến vui vẻ .

Sáu người chia làm ba tổ , Lâm Mộc Sâm bên người là cái kia một mực tâm thương tròn vo Bảo Linh Cầu .

Này Bảo Linh Cầu mặc dù nói là Nga Mi kiếm phái người, lại tuyệt không tiên phong đạo cốt , ngược lại cười híp mắt như ông phật Di Lặc . Mà hắn ở đây đội ngũ trong đó, bình thường không nói lời nào , đó cũng là đối với không dám đương nổi mặt .

Chỉ có điều , Lâm Mộc Sâm cảm thấy , Khổ Hải đã có thể đem hắn gọi đến, vậy chứng minh hắn khẳng định không phải người chơi bình thường . Cái gọi là lưu manh đi theo bảy, Khổ Hải cũng không phải không hiểu chuyện mao đầu tiểu tử , tự nhiên biết rõ loại tình huống này kéo tới cái người chơi bình thường , đối với người nào đều không chỗ tốt . Người khác cảm thấy người chơi bình thường là vướng víu , người chơi bình thường lại có cảm giác tự ti , đó là tương đương ảnh hưởng an định đoàn kết rồi.

Mà Bảo Linh Cầu biểu hiện cũng là theo quy củ , vừa đúng biểu hiện ra một cao thủ thực lực , lại vừa rồi không có quá mức để làm người khác chú ý . Một tay Nga Mi kiếm pháp trong tay hắn dùng đến Xuất Thần Nhập Hóa , không dựa vào đạo thuật kỹ năng các loại cũng coi là một tay hảo thủ . Sáu người phân phối thời điểm, người khác đều là bạn cũ , chỉ có hai người bọn họ là lạ đàn đây, chỉ có thể tụ cùng một chỗ .

Này Bảo Linh Cầu bình thường một bộ hòa ái bộ dáng , tính tình rất tốt rất dễ dàng chung đụng bộ dáng , Lâm Mộc Sâm tự nhiên đối với hắn cũng không có ác cảm , cùng hắn hợp tác thì cũng chẳng có gì . Chỉ thấy cái kia Bảo Linh Cầu chậm rãi giảm phải phi kiếm bay ở Lâm Mộc Sâm bên người , bất thành linh vừa quay đầu .

"Ngô đồng huynh , ta xem ngươi Hồng Loan Tinh động , chỉ sợ gần đây là muốn có đào hoa ah !"

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa ngã nhào một cái theo cơ quan giáp ung thượng diện đến rơi xuống . Cái gì đồ chơi? Đào hoa? Này từ có thể cùng chính mình thối lên bên cạnh? Không đúng... Vấn đề không ở nơi này ! Này Bảo Linh Cầu , chẳng lẽ lại còn kiêm chức thầy bói?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 87: Kịch chiến

Lâm Mộc Sâm sắc mặt cổ quái nhìn xem Bảo Linh Cầu , Bảo Linh Cầu sắc mặt hiền hòa nhìn xem Lâm Mộc Sâm .

"Ta nói, cái gì đào hoa? Đùa giỡn chứ?" Muốn nói Lâm Mộc Sâm không muốn tìm cá muội từ đó là không có khả năng, chỉ bất quá hấn hiện tại ý nghĩ này vẫn không tính là mãnh liệt. Hơn nữa bên người mấy người nữ hài tử này ... Cái nào như là vừa ý bộ dáng của hấn?

Bảo Linh Cầu lắc đầu thờ dãi: "Ta đã nói với ngươi, ta đây là tuyệt học gia truyền ... Đương nhiên là có điểm lúc linh lúc mất linh, nhưng chỉ cần ta có cảm ứng, cái kia trên cơ bản tự cũng không sai!"

Bảo Linh Cầu nói rất khẳng định, Lâm Mộc Sâm không khỏi cũng có chút bán tín bán nghi: "Thật sự? Nếu là thật lợi hại như vậy, ngươi chẳng phải là vô địch? Tùy tiện lộng [kiếm] tự là cái đẹp trai cao to giàu có a, còn dùng đến trong trò chơi đến lãng phí tánh mạng?"

"Ấy..." Bảo Linh Cầu có chút xấu hổ, "Ta học nghệ không tinh, thiên phú không được, cái đồ chơi này dự cảm cũng không bị ta khống chế. Không biết lúc nào sẽ xuất hiện, hơn nữa chỉ là đột nhiên thông suốt. Cho nên ta giống như bình thường không thích nói chuyện, liền chuẩn bị trào này đột nhiên thông suốt. Trước kia không có việc gì ta liền đến xổ số đứng đi bộ, liền đang suy nghĩ cái gì thời điểm vận khí tốt thì cả 500 vạn và vân vân."

Ngọa tào! Lâm Mộc Sâm lập tức phục. Người này là có công phu thật a, nếu là những tên lừa gạt người coi bói, ai dám đến tính toán xổ số? Vị này liền dám! Tuy nhiên tính toán của hấn có chút không đáng tin cậy ...

"Ta còn tưởng rằng lão huynh ngươi trời sinh trầm mặc đâu rồi, hóa ra là tại vận công! Bội phục bội phục!" Lâm Mộc Sâm chấp tay. Mặc kệ là thật là giả, lấy lòng hạ tông đứng vậy.

Bảo Linh Cầu nhìn xem Lâm Mộc Sâm: "Ta đã nói với ngươi, ngươi còn đừng không tin, ta trước khi dự cảm đến đồ vật không nói mười phần chính xác, tám phần luôn có. Chỉ có điều ... Nay địa phương so sánh quý dị a ..."

Lâm Mộc Sâm vội vàng khoát tay: "Tốt rồi tốt rồi, mặc kệ hấn có đúng hay không, ta hiện tại đừng thảo luận đề tài này. Chúng ta đang pk! Tranh thủ thời gian làm chuyện đúng đắn đi! lên thịt vài tên!"

Bảo Linh Cầu vỗ đầu một cái. Thiếu chút nữa đều đã quên, hiện đang lúc mọi người vẫn còn bị bao vây!

Trên thực tế hai người mấy câu cũng không còn phí bao nhiêu công phu, hai người hiện tại cũng đã cách một ít vây quanh bọn hấn không xa.

"Đi ra đi!"

Lâm Mộc Sâm khẽ quát một tiếng, Cơ Quan Đường Lang bay thẳng đến trước mặt một cái người chơi vọt tới, mà hấn cũng giơ tay lên, tên liên châu!

Này người chơi không huyền niệm chút nào hóa thành bạch quang. Cho dù hấn mở phi kiếm hộ thể cũng giống như vậy ... Cơ Quan Đường Lang Thất Tinh Liên Trảm đơn giản chém đứt phòng ngự của hấn, không có phòng ngự, thẳng này tại Lâm Mộc Sâm tên liên châu trước mặt một điểm phản ứng thời gian đều không có, trực tiếp liền trở về thành.

Lâm Mộc Sâm bên này đại phát thần uy, Bảo Linh Cầu cũng không có nhàn rồi. Hấn một tay Nga Mi kiếm pháp không biết lên tới bao nhiêu cấp, phi kiếm cũng không phải mặt hàng phổ thông, hai ba kiếm hạ xuống một cái khác người chơi đồng dạng bị giết chết.

Bên này hai cái người chơi bị giết, cùng đội ngũ những người khác lập tức nổi nóng. Rõ ràng còn dám giết người của chúng ta! Không muốn sống sao! Chết mất hai người cũng lập tức phát tin tức nói rõ công kích là từ phương hướng nào tới, những người khác lập tức đánh tới.

Nhưng mà lúc này Lâm Mộc Sâm cùng Bảo Linh Cầu đã sớm thay đổi vị trí, lần nữa chuẩn bị đánh lên.

Trừ bọn họ ra, mặt khác hai tổ người đồng thời hung tàn cực độ. Lâm Mộc Sâm cùng Phong Lưu Phóng Khoáng một cái cơ quan một cái các loại pháp thuật, giết người cũng là sắc bén cực kì. Đương nhiên, sắc bén hơn thì còn lại là Phong Linh Thảo ...

Cô nương này cái gì chiến thuật đều không cần, tự là bay thẳng vào đội hình đối phương! Tiến lên tự là chém! Hết lần này tới lần khác nàng thêm toàn bộ là lực lượng, một kiếm đi qua đó là người gần gần tan tác tơi bời, không ai có thể phòng được. Hơn nữa Âu Dương Oánh Oánh ở một bên tận dụng mọi thứ, giết người tuyệt không so những người khác chậm.

Vừa đôi mắt, Nhất Kiếm Lãng Vân bên kia đã bị giết chết bảy tám người. Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp một bữa điên cuồng hét lên: "Ổn định! Ổn định! Tranh thủ thời gian tập trung, đừng để bên ngoài bọn hấn từng cái đánh bại!"

Kết quả hấn lại tái phát cùng trước đó lần thứ nhất đồng dạng sai lầm ... Mười mấy giây đồng hồ về sau, ba đội người phân biệt đã tụ lại với nhau, sau đó trong nháy mắt biến mất 1 đồng lớn ...

Lâm Mộc Sâm đắc ý thu hồi Phích Lịch Phong Lô Hồng: "Dám ở trước mặt ta tự thành một đám, cái lưới này sợ tánh mạng thật như vậy không đáng bao nhiêu tiền?"

Bị Lâm Mộc Sâm sau hai pháo oanh một đội người như là bốc hơi mất dạng, Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp cái ót gần xanh nổi lên: "Phân tán! Bọn hấn bên kia có một đại sát khí, thẳng tắp công kích, một kích trực tiếp miểu sát đấy!"

Đám người này trước phân tán lại tụ hợp chông chắt, hiện tại vừa muốn phân tán, nguyên một đám huyền não trong nội tâm hết sức buồn bực. Nhưng càng để cho bọn họ buồn bực là, hiện tại bọn hấn nhìn không thấy địch nhân, cho dù chứng kiến công kích đi qua hơn phân nửa cũng là đánh vạt ra. Mịa cuộc chiến này còn thể nào đánh! Đứng ở nơi này làm bia đỡ đạn sao!

Vừa lúc đó , cái này vặn vẹo không gian , trong lúc đó biến mất không thấy gì nữa . Lâm Mộc Sâm đám người này đều là sững sờ, quay đầu nhìn xem Nùng Trang Đạm Mạt . Nùng Trang Đạm Mạt bình tĩnh nở nụ cười duyên mở miệng: "Không có pháp lực rồi."

Đúng vậy , Nùng Trang Đạm Mạt kỹ năng này cũng là cần tiếp tục dẫn đạo đây, một mục tiêu hao pháp lực linh thạch . Linh thạch còn dễ nói , Thoại Mai Đường cùng Khô Hải cũng có thể giao dịch cho nàng , nhưng pháp lực cái đồ chơi này ... Chỉ có thể dựa vào uống thuốc . Liền nhanh như vậy , một ống lam toàn bộ hao tổn không còn, thuốc cũng ăn vào hạn mức cao nhất .

Nghe được Nùng Trang Đạm Mạt nói như vậy , những người khác cũng lập tức đã minh bạch . Nói đúng à nha, như vậy nghịch thiên pháp thuật nếu như có thể vĩnh cửu bảo trì, cái kia thật có thể nói là là đoàn chiến vô địch ! Nếu không có điểm chỗ thiếu hụt và vân vân , Chức Nữ một cửa ải kia liền gây khó dễ .

Bất quá mặc dù như vậy , Lâm Mộc Sâm đám này cảm thụ cũng không có chút nào đánh sợ hãi . Vừa mới bọn họ là nhiều người ,ba đội vây công chính mình một đội . Hiện tại bọn hắn người bị giết chết gần hai đội ah ! Chỉ (cái) so với chính mình có nhiều người , này còn có gì phải sợ?

Lập tức Phong Linh Thảo tựa như con ngựa điên thoát cương ,vung kiếm liên xông tới , giống như một viên đạn pháo đồng dạng tại đối phương đội hình ở bên trong mạnh mẽ đâm tới . Còn bên cạnh Âu Dương Oánh Oánh vội vàng theo vào yểm hộ , cô nài nài này một khi đánh nhau tựa như người điên liền phòng ngự cũng không cần, tiến công mới được là cứng ngạnh đạo lý !

Những người khác cũng không còn nhân rồi , bốn phía mà bắt đầu tìm lạc đàn Nhất Kiếm Lăng Vân nhân bắt đầu giết . Muốn nói Nhất Kiếm Lăng Vân đám người này cũng không tính là người kém cỏi , như thế nào cũng là đại công hội tinh anh ah . Nhưng đã loại người này có thể thành quy mô tìm được mấy trăm , đã nói lên bọn hắn cũng không quá đáng so người chơi bình thường cao hơn một chút mà thôi . Nếu thật là chống lại siêu cấp cao thủ , thiệt tình vẫn là không đủ trình .

Kỳ thật Lâm Mộc Sâm bên này có thể xưng là siêu cấp cao thủ cũng không còn mấy cái , nhưng đại đô có cái này tiềm lực . Hơn nữa đám người này hiện tại khí thế đã đánh ra , vậy thật gọi một cái chưa từng có từ trước đến nay . Cho nên bọn hắn tựa lấy Phong Linh Thảo làm tiên phong , một đám người ủa lên , trong khoảnh khắc sẽ đem Nhất Kiếm Lăng Vân đám người kia cắt thành hai đoạn , sau đó phân biệt đánh chết , lập tức trên bầu trời vậy mà bạch quang liên tục xuất hiện ...

Cái lúc này , Lâm Mộc Sâm sớm liền thấy Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp . Tại một đám trường bào áo dài giữa đám người , vô luận như thế nào một thân tăng y vẫn là tương đối dễ làm người khác chú ý đây. Hơn nữa vừa mới Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp tựa là bị hấn hai cái Tiên Giới Phong Lôi Pháo oanh qua , lại tăng thêm một cái Thất Tinh Liên Trảm cộng thêm tên liên châu mới giết chết đây, đúng hòa thượng này phòng ngự độ cao tương đương có ấn tượng .

"Haììi , thật là tinh xảo , lại gấp mặt !" Coi như thấy được cái bằng hữu cũ , Lâm Mộc Sâm đưa tay cùng Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp chào hỏi .

Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp hận đến nghiêng răng nghiêng lợi: "Đừng dịp em gái ngươi a! Ta đã nói với ngươi , chuyện này không dễ yên ..."

Lâm Mộc Sâm không đợi hắn nói xong , đã sớm giơ tay lên: "Không dễ yên sẽ không yên, có điều lần sau ngươi đem Nhất Kiếm Lăng Vân mấy ngàn người đều mang tới !"

Sau khi nói xong , Cơ Quan Đường Lang thả ra , Thất Tinh Liên Trảm ! Sau đó chính hắn đã phát động ra Thiên Cương Chiến Khí , Lưu Tinh Truy Nguyệt !

Không thể không nói Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp lực phòng ngự thiệt tình đủ cao , liên tiếp công kích tuy nhiên đánh rớt phòng ngự của hắn , nhưng tánh mạng còn để lại cho hắn một nửa . Nhưng không đợi hắn áp dụng thủ đoạn phòng ngự hoặc là chạy trốn , bên kia giống như mở ra (lái) hỏa tiễn mặt sau theo một dãy người Phong Linh Thảo nhân kiếm hợp nhất vừa người mà qua ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Nhàn hạ

Một hồi ngắn ngủi mà thuận lợi sau khi chiến đấu , Lâm Mộc Sâm bọn người trên thân mỗi người đều bị thương , đặc biệt lấy Phong Linh Thảo vết thương trên người nặng nhất . Đương nhiên , trước mắt trò chơi này còn chưa mở các loại thương thế hệ thống , đơn giản là mỗi người thanh máu đều hao tổn a , một số người pháp bảo độ phòng ngự độ bền và vân vân diệu rơi không ít mà thôi .

Nhưng Nhất Kiếm Lăng Vân đám người kia , đều không ngoại lệ đều cầm dùng một cấp kinh nghiệm mua vé xe trong nháy mắt đưa về thành . Chính

người treo đánh ba mươi người, không có treo một cái đầu đem đổi phương toàn diệt, đó là một kỳ tích! Nó tự là đã xảy ra trước mắt a nhưng bị kịch là bọn hán chính là nhân vật phản diện a!

...

Được rồi, này không tính là cái gì kỳ tích. Có Nùng Trang Đạm Mạt cái kia cấp độ nghịch thiên pháp thuật, tăng thêm bạo lực Phong Linh Thảo Lâm Mộc Sâm bốn người, giết không hết những người này đó mới gọi mất mặt. Đương nhiên, một người không có treo đầu này vẫn là đáng giá kiêu ngạo ở dưới.

"Hô, đã ghiền!" Sau đại chiến mỗi người mỗi mệt, nhưng một người duy nhất tinh thần sung mãn dĩ nhiên chính là Phong Linh Thảo. Có đôi khi Lâm Mộc Sâm đều muốn này Phong Linh Thảo trong hiện thực là đang làm gì, sẽ không phải là nữ tuyển thủ bóng bầu dục a, cả ngày đánh tới đánh tới. Bất quá nói trở lại, trong nước có người chơi cái đồ chơi này sao ...

"Tên gia hỏa này thật đúng là thị âm hồn bất tán!" Nhận ra Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp không chỉ có Lâm Mộc Sâm một người, dù sao vừa mới trận kia đánh lên cũng không có đi qua bao lâu. Nghi ngơi thời gian nhân hạ, Khổ Hải chửi thề một tiếng, khuôn mặt căm giận.

"Nói cho người, này game online chính là như vậy, một điểm nhỏ mâu thuẫn cũng có thể dẫn đến đánh nhau, căn bản không quản ai đúng ai sai. Người xem, là bọn hán tiên sinh ác ý muốn đánh lên chúng ta, bị chúng ta giết lại rồi, bọn hán còn (cảm) giác cho chúng ta tội ác tày trời, là bọn hán đại cừu nhân. Mà nếu như lần kia đánh lên bọn hán đem chúng ta giết, cũng tuyệt đối sẽ không có một chút đồng tình, chẳng qua là cảm thấy gặp một đám kẻ dần, chính mình vận khí tốt nhất được tiện nghi. Cho nên, ở trong game liên muốn khoái ý ân cừu, đừng chiếm tiền cổ hậu đấy. Chơi trò chơi cái gì, không phải là đồ cá sáng khoái mà!"

Lâm Mộc Sâm đại phát cảm khái, kết quả phát hiện một đám ánh mắt của người đều đặt ở trên người hán.

Lâm Mộc Sâm ngạc nhiên, nhìn xem chính mình, trang bị không có mặc sai ah! Móc ra mặt cổ kính pháp bảo chiếu chiếu, mặt cũng không còn hoa à? Đám người này chuyện gì xảy ra? vén tóc tự nghĩ hay là do mình quá điển trai a!

Đã qua sau nửa ngày, Ngọc Thụ Lâm Phong mới nhìn hán chậm rãi lắc đầu: "Ta đoán cái này không phải chúng ta nhận thức cái kia Lâm Mộc Sâm, chỉ sợ thật đã bị vừa rồi những cái...kia người chơi tiêu diệt, đây là dùng thuật dịch dung giả mạo đấy!"

Thoại Mai Đường ra vẻ thâm trầm sờ lên cái cằm: "Ta ngược lại thật ra cảm thấy đây là thật sự, bất quá chỉ sợ vừa rồi thời điểm chiến đấu đập lấy đầu, dây thần kinh bị chạm a!"

Phong Linh Thảo quơ lấy phi kiếm, hai mắt tỏa ánh sáng: "Các người nói ta dùng sức gõ hán, có thể hay không đem hán gõ trở về?"

Lâm Mộc Sâm lập tức nổi trận lôi đình: "Ngọa tào, lão tử hơi chút triết lý điểm các người rõ ràng liền dám nói ta bệnh tâm thần! Solo, ai không phục ai tới solo!"

Lập tức Phong Linh Thảo phi kiếm giờ lên: "Ta ta ta....nhanh tới a!"

Lâm Mộc Sâm nhìn nhìn nàng, lộ vẻ tức giận ngồi xuống: "Người không phục thì không phục a mặc kệ người, ta phục người hoàn toàn đi à nha!"

"phục!" Một đám người nhìn không được bật cười. Mọi người đều biết Lâm Mộc Sâm chưa hán đánh không lại Phong Linh Thảo, nhưng theo Phong Linh Thảo trong tính cách đến xem, chỉ cần dám đánh thắng nàng, như vậy kế tiếp muốn đối mặt nàng vĩnh viễn khiêu chiến ... Cùng hán phiên toái như vậy, còn không bằng thành thành thật thật chịu thua.

Thoại Mai Đường mặt mũi tràn đầy mang cười: "Tốt rồi tốt rồi đừng làm rộn! Bất quá nói trở lại, không nghĩ tới Ngô Đồng còn là một nhà tư tưởng! Thế nào, có hay không nghiên cứu một chút triết học?"

Lâm Mộc Sâm nhìn xem Thoại Mai Đường cái kia đầy côi lòng thâm ý quái dị dáng tươi cười, hận không thể một nỏ bắn xuyên qua.

"Người mới nghiên cứu triết học! Triết học gia người nào thích làm thì làm đi, lão tử gia môn đều là người bình thường a!"

Khổ Hải khó hiểu: "Triết học thì sao, nghiên cứu triết học lại không phải là cái gì chuyện xấu! Chỉ có điều nghe nói nghiên cứu triết học nổi tiếng người đều có một lợi hại lão bà, ví dụ như Sokrates(có thể hỏi giáo sư gg để biết thêm), khả khả khả ..."

Hán vừa nói như vậy, lập tức làm cho tất cả mọi người đem ánh mắt kinh ngạc đều đặt ở trên người của hán. Mà vốn là cùng hán ngồi cùng một chỗ Bảo Linh Cầu càng là dùng một loại nhìn người ngoài hành tinh ánh mắt nhìn xem hán.

Ngọc Thụ Lâm Phong thở dài, vỗ vỗ Khổ Hải bả vai: "Hòa thượng phá giới, về sau nhớ rõ quan trọng hơn không có việc gì học nhiều tập một điểm tiên tiên văn hóa tri thức. Trường không dạy thì cũng thôi đi, không là tất cả mọi người ta đây loại hoàn mỹ phong độ tư thái; nhưng về sau nếu không nỗ lực lời nói, gây ra chê cười đến rất làm cho người ta xem thường đấy..."

Mọi người đều dùng một loại ánh mắt thương hại nhìn xem Khổ Hải, đem Khổ Hải nhìn cá sồn hết cả gai ốc.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra, các người nói cho ta rõ ah!" Khổ Hải tru lên tại bên trong vùng thế giới này vang vọng thật lâu ...

Đến cuối cùng cũng không còn người cho Khổ Hải giải thích cái này triết học đến cùng là chuyện gì xảy ra, lại để cho Khổ Hải phiền muộn cá phải chết,

quyết định đợi chút nữa logout sau hảo hảo tìm tòi, bằng cái gì bọn hắn đều khinh bỉ chính mình !

Đương nhiên , nếu như hắn thật đã biết này cái gọi là "Triết học" là cái gì , chỉ sợ cũng không chỉ là sờ hết cả gai ốc đơn giản như vậy .

Nghỉ ngơi một hồi về sau , mọi người lần nữa ra đi . Hoạt động còn có thời gian tương đối dài , cũng không thể lãng phí .

...

Trong thành Lạc Dương , Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp cùng một đám Nhất Kiếm Lăng Vân tinh anh đoàn các thành viên , đứng ở [điểm phục sinh] ở bên trong , hai mặt nhìn nhau , đối mặt im lặng .

"Móa nó, cái này thiếu (thiệt thòi) không nên cứ như vậy ăn ! Nhất định phải giáo huấn một chút đám tiểu tử kia !" Một cái tinh anh đoàn thành viên nghiêng răng nghiêng lợi . Thằng này là bị Lâm Mộc Sâm dùng Tiên Giới Phong Lôi Pháo giết chết , có thể nói còn chưa hiểu tới chuyện gì xảy ra đây này liền treo đã trở về , trong nội tâm phiền muộn có thể nghĩ .

Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp cũng là nổi giận như sấm: "Ngọa tào , không nghĩ tới cư nhiên bị tên gia hỏa này ám toán rồi! Không được , chuyện này không nên coi xong , thù này ta tất phải báo !"

Loại người này chính là như vậy , chiếm được tiện nghi liền cho là mình quang minh chánh đại chính nghĩa, ăn phải cái lỗ vốn vậy khẳng định tự là tiến vào cái bẫy bị người mưu hại rồi. Bọn hắn cho tới bây giờ liền sẽ không cho là , mình là thực lực không bằng người nên bị giết đấy. Theo bọn hắn nghĩ , ba mươi người bị bọn hắn chín người giết chết , việc này bình thường sao? Đây không khoa học !

Nhất định là đám người kia có thù đoạn gì sự tình phát hiện ra trước bọn hắn , sau đó bày cái bẫy ! Bằng không như thế nào chính mình ba mươi người cũng không tìm tới tung tích của bọn hắn , cuối cùng còn bị bọn hắn giết lại rồi? Tuyệt đối không phải mình thực lực không bằng bọn hắn !

Theo một ý nghĩa nào đó , bọn hắn coi như là đoán đúng phân nửa . Đích thật là đối phương phát hiện ra trước bọn hắn mới chiếm được tiên cơ —— nhưng cho dù tiên cơ cho bọn hắn , kết quả chỉ sợ cũng sẽ không thay đổi bao nhiêu ...

Nói ngắn lại , Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp hít sâu một hơi , lại cho Liễu Như Phiêu Phiêu phát tin tức: "Liễu tỷ , xem ra còn phải làm phiền người lần nữa ..."

Liễu Như Phiêu Phiêu hiển nhiên rất kinh ngạc: "Như thế nào , chẳng lẽ nói các người lại bị bọn hắn diệt đoàn? Tiểu tử người dẫn theo vài đoàn người đi thôi , này đều lộng [kiếm] không qua đối phương?"

Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp ít nhiều có chút xấu hổ: "Sợ ý một chút trúng bọn hắn quỷ kế , tựa hồ sa vào đến một cái trận pháp trong đó , các huynh đệ còn không có hiểu rõ chuyện gì xảy ra đây này đã bị bọn hắn giết chết ..."

Liễu Như Phiêu Phiêu hồi phục rất rõ ràng mang theo một tia châm chọc: "Trúng quỷ kế? Tài nghệ không bằng người đi! Ta liền nói , người kiêu ngạo như vậy ương ngạnh sớm muộn cũng sẽ gặp được cái đình ! Cũng không thể mỗi lần đều bị bang hội đến cho các người chùi đất ! Thành thành thật thật , đừng tìm phiền toái ! Bang hội hiện tại chính là cần danh dự thời điểm , ảnh hưởng tới bang hội phát triển , bang chủ không tha cho người !"

Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp lập tức kêu khổ: "Liễu tỷ a, cũng không thể nói như vậy , chúng ta Nhất Kiếm Lăng Vân bị người khi dễ không tìm về đến công đạo , danh dự ảnh hưởng không phải càng lớn? Ngài sẽ giúp ta một lần nữa , ta lần này nhất định có thể giết đám người kia !"

Liễu Như Phiêu Phiêu lần này hồi phục cách rất lâu , tựa hồ có chút không phản ứng đến hắn: "Đừng làm rộn , ai khi dễ ai còn chưa nhất định đâu rồi, chẳng qua là khi dễ hay không khi dễ cũng không thành vấn đề ! Ta cho người biết , ta đẳng cấp bây giờ đã kéo xuống , nhưng không có nhiều như vậy kinh nghiệm tới giúp người làm này nhầm chán sự tình ! Hơn nữa người bây giờ quái điều (chết) ở tay người ta ở bên trong hai lần rồi, vẫn còn muốn tìm công đạo? Có phải hay không muốn đem toàn bộ bang hội đều kéo đi qua giúp cho người bề bộn? Thành thật một chút đi, đừng tổng cho bang hội gây phiền toái !"

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Không nên so đo có công bình hay không

Về sau vô luận Bản Tăng Pháp Danh Lão Nạp như thế nào phát tin tức , Liễu Như Phiêu Phiêu bên kia cũng không lại về rồi. Không có Liễu Như Phiêu Phiêu cho bọn hắn tra tóa độ , lớn như vậy hoạt động không gian làm sao tìm được đối phương?

Bản Tạng Pháp Danh Lão Nạp đóng tin tức , sắc mặt âm tình bất định: "Tùng Bách Ngô Đồng đúng không, ta nhớ kỹ người!"

Lâm Mộc Sâm tự nhiên không biết hẳn tự bảo vệ mình hành vi đã để hẳn liệt vào người khác sổ đen , trên thực tế hẳn liền đối phương gọi cái gì cũng không biết .

Bất quá Lâm Mộc Sâm người này tính cách một cái ưu điểm tựu là không có tim không có phổi , giết người nhặt được đồ vật , liền lại vui vẻ cùng mọi người cùng một chỗ tiếp tục tham gia hoạt động.

Sau đó bọn hắn một nhóm người này , lại đụng phải không ít NPC , bất quá lại không có đụng phải cái NPC thật nào. Đợi đến lúc tất cả mọi người mệt mỏi , vì vậy liền hẹn thời gian online sau đó liền lần lượt logout .

Ăn xong đi ngủ, ngủ dậy lại ăn, thuận tiện nhìn xem diễn đàn thiếp tử , Lâm Mộc Sâm lại mở trò chơi đăng nhập vào . Những người khác cũng gần như lên tuyến một lượt , chào hỏi về sau, mọi người tiếp tục đi tới .

Lần này những người này vận khí cuối cùng tốt hơn chút nào , liền tiếp gặp một cái phái Nga Mi NPC , còn có cả Ngọc Khuyết Tiên Cung NPC . Ngọc Khuyết Tiên Cung tự nhiên là Thoại Mai Đường được chỗ tốt , môn phái tâm pháp trực tiếp thăng lên một cấp , mặt khác chính là "Thiên Nữ Vũ" tâm pháp thăng cấp kinh nghiệm giảm bớt 5% . Cái này đã có thể so Âu Dương Oánh Oánh cái kia cấp lực hơn nhiều, lại để cho tiêu cô nương một hồi mất hứng .

Mà Bảo Linh Cầu tắc thì vẫn là bộ kia chậm rãi bộ dáng , đi lên không nhanh không chậm hỏi mấy vấn đề về sau , lưu loát đem hương nến tế phẩm đem ra . Mà hẳn lấy được thưởng cũng coi như không tệ , Nga Mi tâm pháp thăng cấp kinh nghiệm giảm bớt 7% , Nga Mi kiếm pháp thì là trực tiếp thăng lên một cấp .

"Ta nói , việc này động xuống mọi người môn phái tâm pháp chỉ sợ đều phải đề cao không ít , cái đồ chơi này trò chơi tiến trình có phải hay không có chút nhanh?"

Mặc dù nói là chuyện tốt , nhưng luôn có người cái nhìn đại cục tương đối nhiều một ít ... Được rồi , có lẽ là Khổ Hải tâm tư đổ kị tại quấy phá . Đến bây giờ vị trí , gặp được thật NPC kết quả thất bại chỉ có một mình hắn ...

"Nào có dễ dàng như vậy !" Lâm Mộc Sâm lắc đầu , "Có thể như chúng ta như vậy vận khí tốt dù sao cũng là số ít , đại đa số người chơi chỉ sợ hay (vẫn) là rớt cấp chiếm đa số . Ta nghĩ, Chức Nữ đại khái là muốn cho người chơi phân ra cấp độ đến, lại để cho cái thế giới này càng giống chân chính giang hồ!"

Thoại Mai Đường hiểu kỳ: "Không phải nói Võng Du là tối trọng yếu nhất liền là công bình sao? Như vậy cũng không quá công bình đi!"

Lâm Mộc Sâm lập tức hai tay hợp thành chữ thập: "Đồng ngôn vô kỵ đồng ngôn vô kỵ , Chức Nữ lão nhân gia ngài đại nhân đại lượng , chớ để ý đùa nhỏ này ngọc lời nói ... Ngài nhất định là công bình nhất đấy!"

Thoại Mai Đường then quá hoá giận: "Chết Ngô Đồng , ta ở đâu tiểu hài tử?"

Lâm Mộc Sâm phì cười bộ ngực của nàng: "Thấy thế nào đều tiểu hài tử đi..."

Thoại Mai Đường bộ ngực kỳ thật cũng không nhỏ, nhưng Ngọc Khuyết Tiên Cung quần áo lấy rộng thùng thình phiền phức, này thoạt nhìn tất nhiên không thể xuất chúng ... Đương nhiên, hiện tại chỉ nữ bên trong, Phong Linh Thảo mặc chính là tăng bào , cái kia đáng người bị vật che chắn cực kỳ chặt chẽ , so Thoại Mai Đường càng nhìn không ra hàng . Mà Âu Dương Oánh Oánh có thể là niên kỷ còn nhỏ , không có chăm sóc cũng là hợp tình lý . Chỉ có Nùng Trang Đạm Mạt , khinh bạc cát trắng phủ đầy thân , có thể nói lên được là sôi trào mãnh liệt .

Thoại Mai Đường nghe xong hẳn mà nói về sau giận tím mặt: "Người mới tiểu hài tử! Lão nương này chỉ ít có B được không ! Muốn nói tiểu hài tử người mới không sai biệt lắm, đoán chừng hay là quá ớn đi..."

Nhìn xem Thoại Mai Đường phất hương hắt ánh mắt dần dần hạ xuống, Lâm Mộc Sâm lập tức hướng về sau trốn một chút , giấu đã đến Khổ Hải sau lưng . Tâm một người trong ngoạ tào, cái đồ chơi này bu hân chẳng lẽ còn là bệnh truyền nhiễm hay sao? Phong Linh Thảo , người chính là lây bệnh nguyên nhân ...

Một bữa cười đùa về sau , Thoại Mai Đường liền nghĩ tới vấn đề mới vừa rồi: "Vừa mới ta ở đâu nói sai rồi? Võng Du là tối trọng yếu nhất chẳng lẽ không phải công bình?"

Lâm Mộc Sâm ý vị thâm trường nhìn xem nàng: "Võng Du ở bên trong công bình xác thực trọng yếu , nhưng đây cũng không phải là ăn chung nôi , mọi người cùng dính mưa . Người nói , Võng Du ở bên trong có người lúc online gần như cả ngày, có người chỉ online vài giờ , này công bình sao? Có người có tiền có thể mua kim mua trang bị , những người khác chỉ có thể khổ ép chính mình tự xoay lấy, này công bình sao? Có người tiến vào đại công hội có thể đi xoay tốt hơn Boss được tốt hơn trang bị , có người chỉ có thể ở tiêu trong công hội loạn chơi , này công bình sao? Cho nên nói , đây tuyệt đối công bình là khẳng định không thể nào . Trò chơi có thể bảo chứng tiến vào trò chơi sau mỗi người đều công bình , cùng mỗi môn phái đều đại thể công bình cũng không tệ rồi . về sau gặp đều là riêng phần mình vận khí , này cũng không thể một đao nữa cắt chứ?"

Mọi người gật đầu , đạo lý kia nói ngược lại là đúng vậy .

Lâm Mộc Sâm đặt được chú ý thoáng đặc ý: "Hơn nữa trò chơi này , cổ vũ chính là chủ nghĩa anh hùng , cổ vũ chính là cá nhân cạnh tranh . Hơn nữa này kỳ ngộ hệ thống cho người càng nhiều nữa hi vọng , người khả năng giai đoạn trước không sánh bằng người khác , nhưng nói không chính xác một kỳ ngộ

xuống người liền cá chép hóa long rồi! Cơ hội trước mặt mỗi người ngang hàng , cái này ngược lại coi như là phương diện nào đó công bình . Lần này hoạt động cũng là như thế này , chỉ biết có một số nhỏ người chơi đạt được môn phái tâm pháp ban thưởng ... Ta suy đoán , Chức Nữ lần này là muốn kéo ra người chơi cấp độ !"

"Kéo ra người chơi cấp độ?" Thoại Mai Đường hơi có điều ngờ ra .

"Đúng vậy ." Lâm Mộc Sâm lần nữa hợp thành chữ thập nhìn lên hạ bầu trời , "Chức Nữ nàng lão nhân gia xem bộ dáng là muốn sáng tạo ra một cái cùng chân chính giang hồ không sai biệt lắm thế giới game online ... Đương nhiên giang hồ các người tham khảo là được rồi , không cần bám chặt lấy không tha . Chân chính giang hồ , có phượng mao lân giác cao thủ đứng đầu, có số ít cao thủ , đại bộ phận đều là không cao không thấp giang hồ nhân sĩ . Làm ra như vậy cấp độ , cao thủ đứng đầu liền sẽ cố gắng gần bỏ địa vị của mình , không để cho mình từ trên cao hơn rơi xuống, mà những cao thủ một phương diện đuổi theo cao thủ đứng đầu; một phương diện còn phải phòng ngừa bị bình thường giang hồ nhân sĩ đuổi theo; bình thường giang hồ nhân sĩ thì là sẽ đem thượng diện hai cấp độ xem là mục tiêu của mình , cố gắng trùng kích đi lên ! Như vậy người người đều có mục tiêu, tự nhiên trò chơi tuổi thọ liền sẽ cực kì tăng trưởng ."

Mọi người nghe xong Lâm Mộc Sâm lời mà nói..., bao nhiêu đều hiểu hần nói thứ đồ vật . Bất quá vẫn là có người lòng mang nghi kị , Phong Linh Thảo liền mở miệng hỏi: "Này vạn nhất nếu là đã kích những cái...kia bình thường giang hồ nhân sĩ tin tưởng , xói mòn rất nhiều người chơi đầu này? Chẳng phải là được không bù mất?"

Lâm Mộc Sâm vỗ vỗ bờ vai của nàng: "Sur thái , đây mới là các loại đạo thư cùng kỳ ngộ tác dụng mà ! Ai dám nói mình kế tiếp không phải may mắn bạo phát lại đột nhiên toát ra bản đạo thư đến? Một quyển đạo thư có đôi khi có thể thành tựu một cao thủ ! Nói thí dụ như người , nếu như không có cái kia "Thiên Quân Quyết" , người có hoàn toàn thêm lực lượng con đường hay sao?"

Phong Linh Thảo lập tức đã trầm mặc , những người khác cũng đều không nói chuyện . Đã qua sau nửa ngày , Lâm Mộc Sâm đang tại đắc ý trong đó, Ngọc Thụ Lâm Phong đột nhiên quay người lại: "Quả nhiên không hổ là triết học gia ."

Lâm Mộc Sâm lập tức thổ huyết: "Người mới là triết học ! Người toàn bộ chung cư đều là triết học gia!"

Phong Lưu Phóng Khoáng cười ha ha một tiếng cũng đi theo Ngọc Thụ Lâm Phong: "Triết học gia đại khái ta cũng được chứng kiến , cá nhân cho rằng Ngô Đồng người rất thích hợp ..."

"Ngọa tào!" Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa giơ lên tên nó cho bọn hần đến Lưu Tinh Truy Nguyệt , "Hai người các người thấy thế nào đều giống triết học gia! Âu Dương , Thoại Mai , các người nói có đúng hay không?"

Âu Dương Oánh Oánh cùng Thoại Mai Đường lập tức nhân tình sáng lên , nhìn xem Ngọc Thụ Lâm Phong cùng Phong Lưu Phóng Khoáng bóng lưng liền đứng chung một chỗ xì xào bàn tán bắt đầu: "Quả nhiên đúng, hai người bọn họ thoát nhìn cũng rất xứng đáng triết học gia đấy, hơn nữa cái loại này ăn ý , quả thực tựu là thanh mai trúc mã điển hình ah !"

"Kỳ thật ta cảm thấy được Ngô Đồng cũng không tệ , bây giờ không phải là đều lưu hành loại này không bị trói buộc kiểu vô lại mà ! Cùng mặt lạnh đẹp trai xứng cùng một chỗ ..."

Cũng không biết các nàng có phải là cố ý hay không , mặc dù là xì xào bàn tán , nhưng thanh âm lại không nhỏ , hơn nữa không dùng nói chuyện riêng . Ở bên cạnh nghe xong cái nhất thanh nhị sở Lâm Mộc Sâm lại thổ huyết , ngọa tào, hai người các người có thể buông tha ta không ... Lão tử vẫn còn muốn tìm cái loli a...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Bất Động Minh Vương Biến

Hoạt động vẫn đang tiếp tục tiến hành , Lâm Mộc Sâm bọn hần cũng không ngừng mà xoát tà ma ngoại đạo tiểu quái . Các loại thật giả NPC vẫn đang đang không ngừng mà gặp được , thu hoạch cũng càng ngày càng nhiều .

"Ta hiện tại một thân đều Hoàng Phẩm trang bị ! Ta nói này hoạt động cũng rơi trang bị cũng quá nhiều đi, tiếp tục như thế , Hoàng Phẩm trang bị chẳng phải là không đáng giá?" Khô Hải trong nội tâm cao hứng , nhưng bao nhiêu còn có chút buồn bực . Trong ba lô cũng không có thiếu trang bị pháp bảo và vân vân , bán không được cũng là một tổn thất lớn .

Bảo Linh Cầu ở bên cạnh hần cười khê: "Không đâu, Hoàng Phẩm trang bị thì là giá cả hạ thấp một ít mà thôi . Tuy nhiên chúng ta đánh tới nhiều đồ như vậy , đó là bởi vì chúng ta thực lực mạnh . Người không có phát hiện , đến nơi này , người càng ngày càng ít?"

Đúng vậy , càng đi vào hoạt động khu vực bên trong , người chơi liền trở nên càng ngày càng ít . Đương nhiên , NPC số lượng lại bảo trì không thay đổi , cho nên mỗi người đều đã có càng nhiều nữa cơ hội .

"Ta cũng vậy phát hiện , chẳng lẽ lại những cái kia người chơi đều ở bên ngoài giết tiêu quái rồi hả?" Khổ Hải nhìn xem chung quanh . Vừa mới bắt đầu tiến vào hoạt động thời điểm , nói là người ta tấp nập đều không đủ . Mà cho tới bây giờ , bên cạnh cũng liền thừa thớt vài ba đội người . Bất quá thoát nhìn , những đội ngũ này thực lực đều rất mạnh , ít nhất đối phó cái NPC còn có dư lực bảo trì cảnh giác quan sát chung quanh .

"Người không xem qua diễn đàn à?" Lâm Mộc Sâm cười , "Hiện tại trên diễn đàn đều nhao nhao điên rồi ! Đại bộ phận người chơi cũng đã treo đi ra hai ba lần , thậm chí còn có treo lên đến bốn lần đấy! Muốn đi vào lại muốn hoa 5000 kim ! Người cho rằng hiện tại ai cũng có 5000 kim a , hơn nữa cho dù có , mua vé vào cửa đi vào nữa , nói không chính xác còn phải chết đến lần thứ năm , được không bù mất ! Hiện tại rất nhiều người chơi đều là ở ngoại vi lẫn lộn , cơ bản không có hi vọng gì đánh tới thứ tốt rồi!"

Càng hướng bên trong , những cái kia giả dạng NPC điệu roi đồ vật cũng lại càng tốt . Tuy nhiên không đến mức bắt đầu roi lục phẩm trang bị , nhưng Hoàng Phẩm trang bị thuộc tính cũng bắt đầu đập lên một cái cao điểm , so thông thường Hoàng Phẩm trang bị tốt hơn một cái cấp bậc . Đương nhiên , khoảng cách lục phẩm còn có tương đương một khoảng cách .

Người chơi bình thường ở ngoại vi đánh tới Hoàng Phẩm trang bị là không tệ , có thể đoán được Hoàng Phẩm trang bị hoàn toàn chính xác muốn hạ giá , nhưng trong tay bọn họ những này trang bị , pháp bảo cho dù rẻ giá cũng không có bao nhiêu .

"Cái kia còn tạm được , cũng không thể tiến đến liền mang một ít không bao nhiêu tiền trang bị đi ra ngoài đi ..."

Khổ Hải hiển nhiên phi thường khổ bức , hẳn là người thứ nhất gặp được thật NPC đấy , kết quả văn hóa tri thức không quá quan , ngành sinh lại để cho hắn thất bại rồi , chính mình còn hạ xuống một bậc ... Tuy nhiên hẳn không đến mức ngủ không yên , nhưng trước khi ngủ cần gối đầu cái kia nhưng lại tránh không khỏi .

"Đừng có gấp , hiện ở người chơi càng ngày càng ít , NPC dĩ nhiên là tương đối nhiều hơn . Khó mà nói người vận khí không tệ , còn có thể gặp được đại từ bị tự NPC ... Người xem , phía trước cái kia không phải sao?"

Quả nhiên , xa xa một viên đầu trục mặc tăng y , toàn thân chiếu lấp lánh , đang là một bộ Hữu Đức cao tăng bộ dạng .

Khổ Hải lập tức hai mắt tỏa ánh sáng , xoa xoa tay liền định tiến lên . Bất quá tại hắn xông trước khi , Lâm Mộc Sâm kéo lại hắn : "Lần này môn phái tu luyện học thuộc lòng?"

Khổ Hải ngẩng đầu ưỡn ngực : "Đương nhiên học thuộc lòng ! Ta ngày hôm qua ngủ chỉ bốn giờ !" !

Lâm Mộc Sâm cười xấu xa : "Chưa quên?"

Khổ Hải nhìn thẳng hắn : "Chưa quên !" !

Lâm Mộc Sâm nheo mắt lại cười gian : "Một chút cũng chưa quên?"

Khổ Hải đột nhiên vỗ rồi khuôn mặt : "Ngọa tào , người có ý đúng hay không? Cho dù thật không có quên cũng bị người dọa cho quên !" !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm thỏa mãn buông , vỗ vỗ bờ vai của hắn : "Đi thôi !" !

Khổ Hải quay đầu phải đi , nhưng bước chân do dự , đã qua mấy giây lại xoay đầu lại , cẩn thận nghiêng lợi nhìn xem Lâm Mộc Sâm : "Ngô Đồng , ta đã nói với người , lần này ta chết lại , nói cái gì cũng muốn kéo người đệm lưng !" !

Lập tức , Khổ Hải chưa từng có từ trước đến nay về mặt bị trắng hướng phía cái kia đầu trục NPC bay đi .

Khổ Hải đi rồi , Phong Linh Thảo nhìn xem Lâm Mộc Sâm : "Ngô Đồng , ta cảm thấy được người bây giờ càng ngày càng tệ rồi.. Bất quá ta thích , hắc hắc !" !

Lâm Mộc Sâm lập tức toàn thân rung mình một cái , lùi về phía sau mấy bước : "Người không cần phải vậy a! Nói cho người , người không có nữ nhân muốn , ta nhưng là có nữ nhân muốn !" !

Phong Linh Thảo lập tức trừng lớn hai mắt , phi kiếm liền chuẩn bị xách đi ra . Bất quá chỉ chớp mắt , nàng lại hắc hắc cười ngây ngô : "Ta có nữ nhân hay không ưa thích không sao cả , phản chính trên người nữ nhân có ta đều có . Bất quá người nha... Người nói người có nữ người muốn , lấy ra nhìn xem?"

Lâm Mộc Sâm hoảng sợ nhìn xem Phong Linh Thảo : "Trên người nữ nhân có người đều có? Người chừng nào thì làm giải phẫu ... Hảo hảo đừng động thủ , nữ nhân của ta nha , đương nhiên là tại thực tế rồi , vì sao phải cho người đám bọn họ nhìn !" !

Ngọc Thụ Lâm Phong ở bên cạnh xen vào : "Ngô Đồng người này nói láo rất không có tiêu chuẩn . Nếu như người có bạn gái , không có khả năng mỗi ngày ngoại trừ cần thiết sinh lý hoạt động bên ngoài đều đang chơi game ... Cho dù trước kia có , hiện tại cũng phải chia tay ."

Lâm Mộc Sâm lập tức đầy mặt đỏ lên : "Ta không có , chẳng lẽ người thì có?"

Ngọc Thụ Lâm Phong mắt nhìn phương xa: "Không phải không có. Chính là không muốn vậy. Cảnh giới của ta, cùng người có thuộc về bất đồng."

Ngọa tào! Lâm Mộc Sâm khí đặc yếu mệnh, lại hoàn toàn không có lời nói phản bác ... Ngọc Thụ Lâm Phong không cần cái khác, chỉ bằng cái khuôn mặt kia mặt cùng cái kia lạnh lùng cá tính, tùy tùy tiện tiện cũng có thể trêu chọc một đoàn mê trai ở bên cạnh hân cả xát vào lưng tung ...

"Được gương mặt điển trai liền khoa trương? Người cũng cả ngày chơi game, so với ta tốt hơn chỗ nào? Nói không chừng hiện tại đã bị cái nào đó phú bà bao nuôi rồi..." Lâm Mộc Sâm nhỏ giọng thăm thì, lại bị người bên cạnh nghe thấy.

Thoại Mai Đường lại gần, trên mặt cười híp mắt: "Như thế nào, Ngô Đồng, ghen ghét? Kỳ thật bộ dáng của người muốn tìm phú bà bao nuôi cũng không khó nha, nói cho người, tỷ thật là có phương pháp ..."

Nùng Trang Đạm Mặt cũng gật đầu: "Đúng vậy, tuy nhiên hẳn rất điển trai, nhưng người kỳ thật cũng không tệ ..."

"Ah ah ah ah!" Lâm Mộc Sâm đột nhiên gọi bậy, đã cắt đứt Nùng Trang Đạm Mặt lời mà nói..., sau đó cúi đầu chịu thua: "Ta sai rồi! Ngàn sai vạn sai đều là của ta sai, xong chưa! Phong Linh Thảo sư thái, có chiêu thức gì liền khiến cho đến đây đi, ta đều đón lấy! Cho dù bán đứng thân thể ta cũng nhận ..."

Phong Linh Thảo xi một tiếng khinh miệt: "Người thịt này thể hay (vẫn) là đồ lên chợ nông dân đi thôi! Lão nương mới chúng mất!"

Bọn hắn bên này huyền não vui vẻ, Khô Hải bên kia nhưng lại đầu đầy mồ hôi. Một bên hồi vấn đề, một bên minh tư khổ tưởng, nhìn dạng như vậy óc tử đều sắp bị chính hắn đốt lên rồi. Bất quá đến cuối cùng, mọi người lại chứng kiến hắn mãnh liệt hít một hơi, sau đó ngửa vô phản cổ đem hương nên cùng tế phẩm đem ra.

Hắn đốt lên hương nên! Dâng lên tế phẩm! Hắn bái xuống rồi! Sâu đậm bái xuống rồi! Nói không chính xác hiện tại có bao nhiêu người kỳ vọng cái kia NPC đột nhiên biến thân sau đó một cái tát sẽ đem Khô Hải chụp chết, nhưng tất cả mọi người trong nội tâm đều hoặc nhiều hoặc ít có chút khẩn trương đó là khẳng định ...

Sự thật lại để cho những người khác thất vọng rồi, hòa thượng kia mặt mũi tràn đầy mỉm cười, bốn phía kim quang chói mắt Phật xướng nhiều tiếng, thứ này lại có thể là cái thật NPC! Hòa thượng thân ảnh của dần dần biến mất, mà Khô Hải thì là đại hỉ như điên xoay người.

"Thật sự ... Lần này không có tính sai ..."

Mọi người vậy lại, thất chú ý bất thiết hỏi tới hắn lấy được ban thưởng. Khô Hải mặt mũi tràn đầy hạnh phúc tra nhìn xem trạng thái của mình: "Phật môn tâm pháp tăng một cấp, còn đã lấy được cái pháp thuật, Bất Động Minh Vương Biến! Hóa thân Bất Động Minh Vương như, lấy Nộ Mục Kim Cương mạo Hàng Yêu phục ma! Độ nhất cấp gia tăng lực lượng 30%, gia tăng thể chất 30%, gia tăng phòng ngự 30%, giảm xuống tốc độ 30% ... Ngọa tào, này chẳng lẽ lại lại là cái khiến thị kỳ năng?"

Lâm Mộc Sâm vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Cam chịu số phận đi, Đại hòa thượng, ít nhất về sau người có thể biến thành nổi danh Đại hòa thượng rồi..."

Khô Hải cúi đầu cẩn thận xem xét cái kia kỹ năng, đột nhiên kinh hi kêu to: "Nguyên lai đó là một biến thân pháp thuật, sau khi biến thân tay phải Trí Tuệ Kiếm tay trái Kim Cương Tác. Trí Tuệ Kiếm trực tiếp tinh thần công kích bỏ qua phòng ngự, Kim Cương Tác có thể hạn chế đối phương hành động cũng đem trời đến trước người ... Cái đồ chơi này thiệt tình cường lực ah!"

Mọi người đều kinh, đã qua sau nửa ngày Lâm Mộc Sâm mới thì thào nói ra: "Thật chẳng lẽ trước phải bị chính mình môn phái NPC giết một lần mới có thể thu được cực phẩm ban thưởng? Cái đồ chơi này không khoa học ah ... Lâm Phong ... Không được, người không đi, không nên lãng phí quý báu Mặc Môn trường bối. Nếu không, Phong Linh Thảo người thử xem chém cái chính mình môn phái NPC, nhìn xem có thể hay không cũng đạt được cái gì nữ Bồ Tát biến thân và vân vân ..."

"Cút!" Vì vậy Lâm Mộc Sâm lại bị một thanh phi kiếm đuổi chạy trời chết ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Trải sạp bán hàng

Chương môn chủ động mở miệng Lâm Mộc Sâm tự nhiên không dám thất lễ, tất cung tất kính trước hết lên tiếng chào: "Chương môn tốt! Tề thanh minh lúc ta cũng là may mắn mà thôi, không có gì đáng giá tán dương. Lần này về môn phái, ta là ý định tiếp một ít môn phái nhiệm vụ để làm, là môn phái làm điểm cống hiến!"

Mặc Hà hoà mẫn gật đầu: "Không tệ không tệ, thời khắc nghĩ đến môn phái, Tùng Bách Ngô Đồng ngược lại là cá nhớt tình bạn cũ chi nhân. Như vậy người này môn phái nhiệm vụ cũng sẽ không cần tìm trường lão tiếp, tôi tìm ta là được rồi!"

Lâm Mộc Sâm đại hi như nhìn qua: "Chương môn uy vũ! Quả nhiên là xem ta thiên tư quá nhân lại cố gắng chăm chỉ mới cho ta đây ban thưởng?"

Chương môn vẻ râu mỉm cười: "Môn phái của người điểm công hiển đã đủ rồi..."

Lâm Mộc Sâm lập tức nhụt chí. Nguyên lai này không là tự mình một người đặc biệt ban thưởng, ai môn phái công hiển đã đến đều được... Nhưng vô luận như thế nào chính mình hay (vẫn) là đã đoạt cả trước nha, không biết theo chương môn tại đây nhận nhiệm vụ có chỗ tốt gì? Nhiệm vụ giản đơn ban thưởng tốt? Khả khả khả, Lâm Mộc Sâm trong nội tâm bắt đầu tự sướng.

Chỉ có điều xem xét nhiệm vụ liệt biểu List, Lâm Mộc Sâm này miệng liền toét ra rồi. Mịa những nhiệm vụ này cùng mặt sau trường lão cho không có một tí bất đồng ah! Đến thành Lạc Dương cho Tam sư thúc đưa tin, đến chân núi chỗ dựa đồn giết một cái xà quái, đến Mặc Môn phía sau vườn rau ở bên trong tưới nước... Này tất cả đều là cho nhân vật mới làm nhiệm vụ mà! Lại xem xét ban thưởng, bạc mấy lượng đến hơn mười hai không giống nhau, linh thạch theo mấy khối đến hơn mười khối... Này mịa muốn kiếm về thì ra là thân gia phải tới lúc nào!

Lâm Mộc Sâm khổ khuôn mặt nhìn xem chương môn Mặc Hà: "Chương môn đại nhân, người xem, đệ tử hiện tại thời gian có hạn, không có biện pháp làm những... này vụn vặt nhiệm vụ, những nhiệm vụ này hay (vẫn) là cho những người mới tới đích sư đệ đám bọn họ làm đi. Có cái gì không đường xa ban thưởng hơn nhiệm vụ cho ta xem một chút? Cho dù là chỗ khó cũng được ah!"

Lâm Mộc Sâm thiết tình không muốn ở phụ cận đây làm nhiệm vụ. Toàn bộ trò chơi người đều biết mình là Mặc Môn đệ tử, tùy tiện đi ra ngoài cũng sẽ bị Nhất Kiếm Lăng Vân nhân trên đỉnh. Minh bây giờ thế nhưng mà cùng Nhất Kiếm Lăng Vân nhân thù sâu như biển... Nói ngắn lại, nhiệm vụ chỗ mục đích càng xa càng tốt.

"Hả? Rõ ràng còn có loại yêu cầu này? Người yêu cầu này ta cũng không phải là không thể thỏa mãn... Người xem, nơi này có cả nhiệm vụ, cần để cho người đi Vân Nam Ngũ Độc Giáo điều tra một chút một cái Mặc Môn đệ tử tại đó mất tích vấn đề. Nhiệm vụ thường lệ bất định, căn cứ người nhiệm vụ độ hoàn thành cùng phát triển cao thấp thay đổi. Người có hứng thú hay không?"

Vân Nam Ngũ Độc Giáo cũng là chính thức đại phái một trong rồi, đùa là các loại độc trùng Cổ thuật, làm cho người ta nghe liền trên người chíp bông đầy. Bất quá ngũ độc dạy dỗ đệ tử cũng có chút thương thủ, bọn họ những cái...kia Cổ thuật có thật nhiều cổ quái kỳ lạ tác dụng, solo không kém, trong đội công dụng thêm nữa...

"Tốt! Liền cái này!" Lâm Mộc Sâm biết rõ loại nhiệm vụ này sức nặng. Loại nhiệm vụ này độ tự do cực cao, người có thể thật đơn giản liền hoàn thành, cũng có thể đào móc ẩn chứa trong đó khắc sâu ý nghĩa... Nếu như nhiệm vụ độ hoàn thành cao hơn nữa khám phá ra đầy đủ thêm vào nội dung cốt truyện, chúc mừng người rồi, ban thưởng tuyệt đối sẽ không cho người thất vọng.

Chương môn lập tức đem điều này nhiệm vụ lật ra đi ra: "Ngũ Độc Giáo cách nơi này khá xa, hơn nữa chúng ta đệ tử kia mất tích thời gian đã lâu, người muốn tìm được manh mối cũng không dễ dàng. Cái kia nhiệm vụ này liền cho người một quả tháng thời hạn đi, một tháng sau rồi trở về, căn cứ người dò hỏi lấy được tư liệu lại thưởng cho người!"

Ngoa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế)! Một tháng! Một tháng qua thiếu nữ đã thành đàn bà rồi! Lâm Mộc Sâm lập tức liền muốn xông qua ôm lấy chương môn đùi: "Chương môn, người xem, có cái gì không hao tổn thời gian ở giữa ngắn thì nhiệm vụ..."

"Đến Lạc Dương đưa tin!"

"... Được rồi, một tháng liền một tháng." Lâm Mộc Sâm bắt đắc dĩ theo trong đại điện đi ra. Chương môn nói nhiệm vụ thời hạn một tháng, cái kia nhiệm vụ này cũng không phải là hai ba ngày có thể hoàn thành. nhưng Lâm Mộc Sâm trên người linh thạch hoàn toàn không đủ dùng nữa à! Này mịa đã đến địa đầu chính mình ngay cả cá kỹ năng đều không dùng được, chẳng lẽ chỉ dùng cú chém ngang đánh quái? Cái kia không nỡ đánh đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa đây?

Ngoại trừ đại điện Lâm Mộc Sâm nhũ mảy, cắn răng một cái, chạy đến trên quảng trường liền triển khai sạp hàng.

"Coi trộm một chút nhìn một cái a, Mặc Môn đặc biệt cơ quan thuật chế phẩm! Vô luận đánh quái pk đều là cực phẩm! nhưng nhiều lần lợi dụng, không phải duy nhất một lần đồ dùng! Hạn chế hình công kích hình loại hình phòng ngự cái gì cần có đều có ah! Cấp 20 có thể dùng, vật mỹ giới liền đẳng cấp thấp! Đến xem thử ah!"

Lập tức sở hữu tất cả những cái...kia Mặc Môn đệ tử mới đều bị lôi ở. Ở bên trong môn phái trải sạp bán hàng! Đây cũng quá sáng ý đi à nha!

Cũng không phải nói trong môn phái không cho phép bày quầy bán hàng, chỉ là ở chỗ này bày quầy bán hàng ý nghĩa không miệng lớn mới tân thủ ngoại gia dùng đồ vật làm nhiệm vụ có thể lấy được đến, cao tân thủ ngoại gia ai không có việc gì hưởng trong môn phái chạy? Chủ thành bên kia mới được là bày quầy bán hàng thánh địa. Nói sau tân thủ cũng không còn tiền, bán một ít cấp thấp trang bị có thể lợi nhuận bao nhiêu? Hơn nữa trò chơi này một người một tài khoản một góc sắc, bày quầy bán hàng phải hao phí trò chơi thời gian. Tại môn phái bày quầy bán hàng, vậy thật gọi một cái được không bù mất.

Bất quá Lâm Mộc Sâm đây cũng là bị buộc không có biện pháp. Cái gọi là một đồng tiền ghen đến anh hùng hán, hán cho dù không phải anh hùng như thế nào cũng là tên hán tử, không có tiền tư vị vậy thật gọi một cái khó chịu. Khá tốt trên người thừa không ít cơ quan thuật chế phẩm, cái đồ chơi này

hắn cầm đi train level tác dụng không lớn, nhưng cho những cái...kia tân thủ, nói không chừng có thể tỉnh bọn hắn rất lớn lực.

Bất quá hắn này bày quầy bán hàng vẫn không thể đến chủ thành, đi lập tức cũng sẽ bị Nhất Kiếm Lăng Vân phát hiện. Hắn bây giờ cùng Nhất Kiếm Lăng Vân thù sâu như biển... Cho nên, chủ thành đi không được, hưởng hồ cho dù đi cũng không thấy có bao nhiêu người mua. Vừa vận hiện tại Mặc Môn dừng mãi vào đại lượng nhân vật mới, chính là có mấu chốt buôn bán thời điểm ah!

Một đám nhân vật mới đang là ưa thích náo nhiệt, nhao nhao vây quanh, nhìn Lâm Mộc Sâm đồng gia cơ quan thuật chế phẩm. Những đồ chơi này nói thật ra thì cũng không tệ, chỉ có điều cường lực đều hạn chế là Mặc Môn đệ tử mới có thể sử dụng. Những cái...kia mới người đi tới, đều là hưng phấn lật xem, tạm thời còn không người xuất tiền mua. Dù sao đều là tân thủ, ai cũng không biết những đồ chơi này dùng tốt khó dùng.

Lâm Mộc Sâm tiếp tục thét to: "Nói với các ngươi, thứ này thiết tình vật mỹ giới liêm, giản đơn thực dụng. Đi train level đánh không lại quái làm sao bây giờ? Cầm cái này bắt nó đứng vững đứng trụ, sau đó tùy tiện đánh! Thiếu một ít không có giết bết tắc quả chính mình không có pháp lực làm sao bây giờ? Cái này, không cần một điểm pháp lực, tự bạo uy lực bù đắp được cấp 20 lần thứ nhất kỹ năng công kích! Còn có cái này..."

Một đám mới tân thủ ngoạn gia nhìn hồi lâu, biểu lộ đều rục rịch, nhưng vẫn là không có người nào mua. Cái đồ chơi này tân thủ có thể có mấy cái tiền, mua được cái đồ chơi này nếu như khó dùng, tiền kia không đều nước dội là môn rồi hả? Cho nên mặc cho Lâm Mộc Sâm kêu là khan cả giọng, còn tại đó đồ chơi còn là một không nhúc nhích.

Bỗng nhiên ngay lúc đó, có người nhìn xem Lâm Mộc Sâm kêu lên: "Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), ngươi không phải là cái kia một người đối mặt Nhất Kiếm Lăng Vân Tùng Bách Ngô Đồng sao?"

Cái gọi là một viên đá hù dọa ngàn con sóng, lập tức ánh mắt mọi người đều theo quầy hàng bên trên vật phẩm bên trên chuyển dời đến Lâm Mộc Sâm khuôn mặt. Lại nói tiếp những cái...kia video mặc dù không có hoàn toàn đem tướng mạo của hắn soi sáng ra đến, nhưng ít nhiều vẫn là có chút hình dáng đấy. Một đám mới tân thủ ngoạn gia cũng lục tục đem hắn nhận ra được, lập tức kinh hô không ngừng.

Lâm Mộc Sâm thầm cười khổ, trên mặt còn phải bày ra khiêm tốn mạo: "Hắc hắc, không coi vào đâu không coi vào đâu, ta cũng liền là vận khí tốt điểm mà thôi. Bất quá chúng ta Mặc Môn đích thật là có tiền đồ môn phái, chỗ nhìn bọn họ nói dọa người, dùng tiền lại nhiều thực lực lại không được đấy, đó là bọn họ không có kiên trì! Đợi đến lúc ta đây đẳng cấp, không thể so với môn phái khác kém! Các vị sư đệ hào hào cố gắng lên ah!"

Chúng nhân vật mới kích động, lại có người vấn đề: "Ngô Đồng sư huynh ngươi cường lực như vậy, trả như nào đây lại ở chỗ này trải sạp bán hàng đầu này?"

Trải sạp bán hàng cái đồ chơi này nói ra hoàn toàn chính xác có chút mất mặt, người ta cao tân thủ ngoạn gia không phải đều mang thứ đó đánh ra đến ném bán đầu giá nha. Lâm Mộc Sâm sau lưng đổ mồ hôi: "Nhưng thật ra là như vậy, ta luyện tập cơ quan thuật đã làm nhiều lần những vật này, dưới mắt bởi vì cùng Nhất Kiếm Lăng Vân đánh nhau, đem tiền cũng đều xài hết. Vốn những đồ chơi này là ý định ném bán đầu giá đấy, nhưng lại nghĩ một chút, ta phải là chúng ta Mặc Môn các sư đệ sư muội làm điểm cống hiến ah! Cho nên ở chỗ này giá thấp lớn bán phá giá, trợ giúp thoáng một phát các sư đệ sư muội! Các vị không cần lo lắng, trong video cũng nhìn thấy đi, trong chiến đấu những...này cơ quan ta cũng là dùng không ít đấy, tuyệt đối thực dụng!"

Chúng nhân vật mới nghe xong lập tức toàn thân run rẩy hai mắt sáng lên: "Ngô Đồng sư huynh thật là đại người tốt! Quả nhiên cái kia Nhất Kiếm Lăng Vân không là vật gì tốt! Yên tâm sư huynh, đợi đến lúc chúng ta xuất sư về sau, tất nhiên phải giúp ngươi theo chân bọn họ chiến đấu tới cùng! Ta xem một chút, cái này cơ quan sản kẹp không tệ, cho ta đến hai cái!"

Vì vậy chúng nhân vật mới xông tới, ba chân bốn cẳng đem mình một điểm tích súc đều đem ra, không tới một lát sẽ đem Lâm Mộc Sâm đồng đồ này mua sạch sành sanh.

Lâm Mộc Sâm cũng là các loại cảm động: "Này liền cảm ơn các vị sư đệ sư muội! Những số tiền này thế nhưng mà giúp ta đại ân... Hiện tại ta có chút bề bộn, cũng không cùng các sư đệ sư muội nhiều hàn huyên. Cuối cùng một lần nữa cho các vị một điểm đề nghị, hành tẩu giang hồ, tốc độ này là trọng yếu nhất! Ngươi xem ta, nếu là không có tốc độ, sớm bị Nhất Kiếm Lăng Vân đám người kia giết chết bao nhiêu lần... Lần sau có cơ hội lại cùng mọi người nói chuyện thêm!"

Lâm Mộc Sâm đứng người lên bốn phía liền ôm quyền, giẫm lên Cơ Quan Giáp Ưng liền bay lên không. Một đám các sư đệ sư muội còn ở dưới mắt hâm mộ vạn phần: "Nhìn xem nhìn xem, Ngô Đồng sư huynh này lớn ung tự là suất khí. Tốc độ ah... Đúng vậy, chúng ta cũng phải truy cầu tốc độ!"

Lâm Mộc Sâm đương nhiên sẽ không nghĩ đến, mình buổi nói chuyện, lại để cho tương lai trong thế giới game, Mặc Môn đệ tử lấy tốc độ siêu quần nổi tiếng giang hồ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Lý Vân Cô

Lâm Mộc Sâm bay mất , lại không bay xa , chạy đến thổ địa miếu mua vài tờ Thổ Địa Thần Phù , trở về chuyển Trường An , mua nữa vài tờ Thổ Địa Thần Phù , ngra không ngừng vô chạy tới Vân Nam Đại Lý .

Nhất Kiếm Lăng Vân bên kia nhận được bang chúng từng cái báo cáo , Lâm Mộc Sâm ly khai Mặc Môn rồi, Lâm Mộc Sâm đến Trường An rồi, Lâm Mộc Sâm mua vài tờ Thổ Địa Thần Phù truyền đưa đến ... Truyền tống tới chỗ nào? Hỏi cái kia cá bán Thổ Địa Thần Phù người, nói vừa mới khách hàng mua tốt mấy nơi Thổ Địa Thần Phù, chính mình cũng không biết hẳn đi chỗ nào . Nộ Hải Sinh Đào các loại sinh khí, đi cầu Liễu Như Phiêu Phiêu lại đụng phải cá nhuyển cái đình . Người ta Liễu Như Phiêu Phiêu cũng phải cần chơi trò chơi muốn thăng cấp đấy, mỗi ngày cho người tính toán , kinh nghiệm ý vị diệu rôi, người ta bắt quá? Lại không bán cho các người bang hội !

Trên thực tế Nộ Hải Sinh Đào trước kia cùng Liễu Như Phiêu Phiêu quan hệ không tệ , mặc dù không có tình yêu nam nữ , nhưng tình bạn vẫn là rất sâu dày đích . Nhưng từ khi hẳn bắt đầu hùng tâm bừng bừng kiến thiết một cái đại công hội về sau , hai người mà bắt đầu chậm rãi làm bất hòa . Cũng không phải quan hệ không được, chỉ là bắt đầu tìm không thấy tiếng nói chung mà thôi .

Liễu Như Phiêu Phiêu tự nhận là giúp Nộ Hải Sinh Đào tới mức này đã hết lòng rồi rồi.. Nàng cũng sẽ không giống mặt khác cùng Nộ Hải Sinh Đào cùng một chỗ làm bang hội nhân đồng dạng , vì giúp sẽ tự mình cái gì đều có thể hi sinh .

Nhất Kiếm Lăng Vân bên này cũng không thể có thể đem người tay tán đến tất cả đấy trong thành thị đến , cho nên chỉ có thể tạm thời không thể làm gì . Hiện tại bang hội chuyện của đã để Nộ Hải Sinh Đào bọn hẳn một đầu bao hết , bang chúng ở bên ngoài bị người cười nhạo a, bang hội hoạt động tổ chức không đứng dậy a, nhân tâm tan rã lui bang dậy sóng ah ... Trong một thời gian ngắn , bọn hẳn cũng không còn cái kia tâm tư tìm khắp nơi Lâm Mộc Sâm báo thù . Nhưng là , có thể nghĩ , tại có thể tiên đoán tương lai , Nhất Kiếm Lăng Vân tuyệt đối là sẽ không bỏ qua Lâm Mộc Sâm đấy...

Lâm Mộc Sâm đã đến Đại Lý , lập tức thấy được bất đồng Lạc Dương dân tộc phong tình . Các loại công trình kiến trúc lấy trúc lâu chiếm đa số , người chơi NPC đều một thân cùng loại Miêu tộc cách ăn mặc . Loại này dân tộc phong tình ngược lại là thấy Lâm Mộc Sâm hoa mắt , trong hiện thực không có cơ hội đến Vân Nam du lịch , trò chơi này ở bên trong rõ ràng còn thể nghiệm một bà , tuy nhiên không đủ phong thái mùi vị ...

Đến lúc đó , Lâm Mộc Sâm đầu tiên thẳng đến bán đầu giả , đem tân tân khổ khổ trải sạp bán hàng kiếm được tiền toàn bộ lấy ra mua linh thạch , sau đó lại lần nghèo rớt mồng tơi . Bất quá trong túi quần đã có linh thạch , cái này tâm ý trong sẽ không lưỡng cố . Chỉ cần không phải như ngày đó cùng Nhất Kiếm Lăng Vân gach lên, những linh thạch này như thế nào cũng đủ cả mười ngày tám ngày đấy.

Mua xong linh thạch , Lâm Mộc Sâm cứ dựa theo nhiệm vụ chỉ thị đến tìm một gọi Lý Vân Cô NPC . Nghe nói này NPC là cuối cùng bá kiến mất tích chính là cái kia Mặc Môn đệ tử người, nếu muốn tìm đến cái kia Mặc Môn đệ tử , đầu tiên cùng với nàng liên hệ .

Lâm Mộc Sâm cảm thấy danh tự thiết tình rất cổ đại , hơn nữa tương đối chiếm tiện nghi . Trương bối nhìn thấy nàng ta được gọi: "Vân Cô ah ..." Không duyên cớ so tất cả mọi người cao một bối , cũng không biết người cổ đại nghĩ như thế nào .

Dựa theo nhiệm vụ cung cấp cho vị trí , Lâm Mộc Sâm đi tới thành Đại Lý bên trên một cái trong phòng nhỏ . Tiều tử này phòng rõ ràng còn tính toán náo nhiệt , không ít người chơi ra vào vào , Ra về này Lý Vân Cô vẫn tính là cá nhiệm vụ NPC , bình thường phải có không ít tạp thất tạp bất nhiệm vụ giao cho người chơi .

Lâm Mộc Sâm vào phòng , liếc mắt liền thấy được ngay giữa phòng một cái lão thái thái . Nói là lão thái thái có chút miễn cưỡng , bốn mươi năm mươi tuổi phong vận như xưa bộ dạng , nhưng này tư thái hòa khí chất , hoạt thoát thoát tự là cá lão thái thái .

Mấy cái người chơi trong phòng , đang cùng lão thái thái đóng nhận nhiệm vụ . Lão thái thái rút ra thuốc lão hồ hững lạnh lẽo ứng phó , cuối cùng mấy cái người chơi cảm ban thường thật cao hứng đã đi ra .

Lâm Mộc Sâm lập tức qua cúi đầu: "Phu nhân khỏe ! Phu nhân gọi Lý Vân Cô chứ? Là Mặc Hà chương môn đệ cho ta tới , hỏi một chút mất tích Mặc Môn đệ tử chuyện tình ."

Lão thái thái đứng Lâm Mộc Sâm thái độ tựa hồ coi như thoả mãn , nghe được Mặc Hà danh tự thời điểm hai mắt lóe lên một vệt sáng . Chú ý tới chi tiết này Lâm Mộc Sâm trong lòng lập tức thầm kêu: Có gian tình !

Lão thái thái chậm rãi rút ra thuốc lão , ừng ực ừng ực cả buổi về sau, ngừng đầu nhìn Lâm Mộc Sâm liếc: "Mặc Hà lại phái người đến? Hy vọng người không phải là kẻ tiếp người mất tích . Thật sự là không biết tên kia vì cái gì phái các người từng cái từng cái tới , hận người nhà mình cái chết còn chưa đủ sao?"

Lão thái thái buổi nói chuyện lập tức lại để cho Lâm Mộc Sâm đầy đầu mồ hôi đổ như thác . Cảm tình đây là cá nguy hiểm công tác ! Nhiệm vụ này liền phải tự mình một người đến, thiết tình không có vấn đề sao?

"Ta chính là Lý Vân Cô ." Lão thái thái Lý Vân Cô tiếp tục nói: " bị các người Mặc Môn một điểm ân huệ , cho nên không có việc gì sẽ giúp người một chút đám bọn họ một điểm nhỏ bẻ bọn . Bất quá đại ân ta cũng giúp không được , các người còn được bản thân cẩn thận một chút ."

Lâm Mộc Sâm đã cảm thấy hiện tại đặc biệt vô hiệp đặc biệt giang hồ , lão thái thái này chính là loại trong truyền thuyết cùng bọn họ chương môn có chút mập mờ quan tâm đòi kẻ tiếp thế ngoại cao nhân ah ! nhưng tiếc đây là Tiên Hiệp trò chơi , bằng không thì hào khí sẽ tốt hơn một ít .

"Bất quá..." Lý Vân Cô lời nói xoay chuyển , "Ta đây bẻ bọn cũng không phải ai cũng giúp đấy, cho dù là Mặc Hà giới thiệu qua tới cũng giống vậy .

Muốn lão thái bà hỗ trợ , trước hết cho lão thái bà lòng [kiếm] điều tốt chỗ."

Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) ! Lâm Mộc Sâm tròn tròn mắt . Muốn chỗ tốt? Trên người mình thế nhưng mà liền mấy lượng bạc cộng thêm mấy cái tiền đồng nữa à ! Không biết lão thái thái này có thu hay không linh thạch?

"Ta là Ngũ Độc Giáo người, dĩ nhiên là đúng các loại độc vật có hứng thú . Ngươi có biết hay không , ngũ độc chỉ đều là cái gì?"

Lão thái thái vẫn đề vừa ra khỏi miệng , Lâm Mộc Sâm mà bắt đầu lau mồ hôi . Muốn nói ngũ độc cái đồ chơi này hoàn toàn chính xác không có việc gì chột nghe đến , nhưng trên thực tế đều có cái gì , chính mình thật đúng là nói không chính xác ...

"Cái kia ... Có xà?" Lâm Mộc Sâm thận trọng nói ra .

Lão thái thái nhắm mắt lại khe khẽ gật đầu .

"Còn có ... Con rết?" Lâm Mộc Sâm tin tưởng đủ hơi có chút .

Lão thái thái lại gật đầu .

"Còn có ... Cóc chứ?" Đây ba món đồ tại các loại trong võ hiệp tiểu thuyết xuất hiện tối đa , Lâm Mộc Sâm còn nhớ rõ ở .

Lão thái thái sắc mặt hơi có thoải mãn , lần nữa gật đầu .

Vì vậy Lâm Mộc Sâm tin tưởng canh túc: "Còn có một là con nhện ! Một cái khác ... Ong vàng !"

Lão thái thái mở to mắt , lộ ra một nụ cười lạnh lùng: "Con nhện còn dễ nói , tuy nhiên không phải truyền thống ngũ độc , nhưng bây giờ trên cơ bản đã bị xếp vào ngũ độc chính giữa . Ong vàng ... Ngươi là nghĩ như thế nào?"

Lâm Mộc Sâm lập tức kêu lên quát đến: "Có người thất lễ đã từng nói qua sao , rắn lục trong miệng rắn , ong vàng vĩ sau châm , hai giống như đều không độc ..."

Lý Vân Cô nhìn xem mặt của hắn , ánh mắt lại để cho Lâm Mộc Sâm rung mình một cái: "Độc là lòng dạ nữ nhân nhất đúng hay không?"

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa phiến chính mình cá chủy ba từ . Trước mặt cái này mặc dù là NPC , nhưng cũng là một phụ nữ ah ! Trò chơi này NPC trí tuệ nhân tạo thật sự người còn giỏi hoạt ! Hơn nữa cho dù không nhìn nàng , Chức Nữ nàng lão nhân gia còn ở phía trên nhìn xem... Đừng nhìn Chức Nữ là trí não , nhưng nghe nói chế tạo thời điểm là dựa theo tính tình của nữ nhân để làm đấy, bởi vì nữ nhân so sánh cần thận ...

Lý Vân Cô nhìn xem Lâm Mộc Sâm dạng như vậy , phát phát tay: "Được rồi, ngũ độc ở bên trong ngươi đáp đi lên bốn người , coi như là không tệ , dù sao ngươi không phải là Ngũ Độc Giáo người. Ta yêu cầu này rất đơn giản , ngươi tùy tiện tìm cho ta một cái hi hữu đích ngũ độc chi thứ nhất, vô luận loại nào đều được . Đúng rồi , mới vừa ong vàng là sai đấy, một loại khác là bò cạp ."

Lâm Mộc Sâm lập tức tròn tròn mắt . Hi hữu đích ngũ độc? Cái gì tính toán hi hữu? Đi nơi nào tìm?

"Lý phu nhân , cái gọi là hi hữu đích ngũ độc phải.."

Lý Vân Cô lại liếc hắn một cái: "Đây Vân Nam Đại Lý chung quanh thông thường ngũ độc ta đều thường thấy , hi hữu đích cũng đã gặp một ít . Ngươi dễ tìm nhất cá ta chưa thấy qua đấy, hơn nữa phẩm cấp đủ mới được ... Cụ thể cái gì xem như hi hữu , ngươi đi ra ngoài tùy tiện tìm ngũ độc đệ tử liền có thể biết rồi." Nói xong Lý Vân Cô hai mắt nhắm lại , phát tay tỏ vẻ tiễn khách .

Lâm Mộc Sâm sầm mi khổ kiếm ra phòng , trong lòng tự nhủ mịa ta cũng không phải ngũ độc đệ tử ngươi để cho ta tìm cái đồ chơi này không phải làm khó ta sao? Đây chưa quen cuộc sống nơi đây đấy, ta đi nơi nào tìm hi hữu đích ngũ độc đến!

Thật sự hết cách rồi, Lâm Mộc Sâm đã bắt bên ngoài một cái nhìn về phía trên rất thật thà ngũ độc đệ tử: "Huynh đệ , giúp một việc biết không? Đây Đại Lý phụ cận , có cái gì hi hữu đích ngũ độc có thể tìm tới?"

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Độc Xà Mãnh Thú

Huynh đệ kia nhìn thoáng qua Lâm Mộc Sâm: "Người bên ngoài chứ? Không phải Ngũ Độc Giáo nhân chứ?"

Lâm Mộc Sâm gật đầu. Nơi này Ngũ Độc Giáo nhân ăn mặc rất có đặc điểm rồi, hơn nữa mỗi người khoá cả cây sáo, liếc thấy được đi ra.

"Có phải hay không nhận được vị bên trong kia cái gì cổ quái nhiệm vụ?" Cái kia bạn thân đồng tình nhìn xem Lâm Mộc Sâm. Lâm Mộc Sâm lập tức trong lòng có sự cảm thông nhẹ gật đầu, quả nhiên lão thái bà này cổ quái người qua đường đều biết!

Cái kia bạn thân thở dài: "Bên trong vị này thường xuyên tuyên bố một ít Ngũ Độc Giáo tương quan nhiệm vụ, ban thường cũng không tệ, các loại các dạng sâu độc, vận khí tốt còn có thể thu được cao cấp. Hiện tại Ngũ Độc Giáo người chơi còn không có có thể luyện ra cao cấp cổ đây này! Chỉ có điều vị này yêu cầu thật sự là cổ quái kỳ lạ... Hi hữu đích Ngũ Độc? Chung quanh là có, nhưng đều là bảy ngày quét một cái mới, hơn nữa đều bị Ngũ Độc đệ tử nhìn chăm chăm, suốt ngày đều có người ngồi chồm hóm chờ đây, đoán chừng người hy vọng không miệng lớn."

Lâm Mộc Sâm vỗ đầu: "Vậy phải làm sao bây giờ? Trong tay của ta nhiệm vụ này thế nhưng mà rất trọng yếu..."

Cái kia bạn thân xem bộ dáng là cá lòng nhiệt tình: "Nếu không người đi ra nội thành bán đấu giá nhìn xem, không ít người chơi bắt được hi hữu đích độc vật không nở chính mình dùng, thì lấy đi bán đi, bất quá giá cả không thấp. Người phải biết, một cái hi hữu đích độc vật đối với Ngũ Độc người chơi mà nói cùng với kiếm phái cực phẩm phi kiếm không sai biệt lắm..."

Lâm Mộc Sâm âm thầm nhỏ giọng mếu. Mịa thân đi chỗ nào còn có tiền ah! Cực phẩm phi kiếm? Tự là bình thường phi kiếm mình cũng có thể mua cả kiếm cầm!

Cái kia bạn thân vẫn còn tiếp tục giảng giải: "Một cái khác phương pháp chính là mình đi bắt. Độc này vật cũng không phải cần phải Ngũ Độc người chơi tài năng bắt, môn phái khác người chơi chỉ cần có tương ứng tâm pháp hoặc là công cụ có thể trảo. Bất quá Ngũ Độc phụ cận đoán chừng là không được, người lại không biết địa điểm lại không biết thời gian. Bất quá cũng có thể đến địa phương xa một chút, tuy nhiên càng khó hơn đụng phải một điểm, nhưng cũng không thấy sẽ không có..."

Lâm Mộc Sâm nhìn xem bạn thân này, mặt không biểu tình. Đã qua sau nửa ngày cái kia bạn thân nói xong Lâm Mộc Sâm còn không có phản ứng, cuối cùng đem đối phương dọa: "Bạn thân, không có sao chứ?"

Chỉ thấy Lâm Mộc Sâm mãnh liệt vỗ đầu một cái: "Ngọa tào (*khó vào đời, cửa cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), ta làm sao lại đã quên!" Nói xong quay người liền hướng cái kia trong phòng nhỏ làm bằng trúc chạy tới.

"Lý phu nhân, người xem, ta chỗ này hữu điều kỳ quái xà, tuy nhiên đẳng cấp thấp điểm..." Lâm Mộc Sâm lần nữa cúi đầu khom lưng, thò tay móc ra một cái lồng sắt.

Trong lòng giả bộ tự nhiên là đầu xà, chính là cái kia tại Côn Luân treo rồi (*xong) lần thứ nhất Lâm Mộc Sâm xà... Thân rắn trắng nõn không vết óng ánh trong suốt, xem xét cũng không phải là mặt hàng phổ thông.

Trên thực tế lồng sắt lan can gian: ở giữa khoảng cách đầy đủ con rắn kia leo ra, nhưng xà tự là thành thành thật thật dãi ở bên trong. Trò chơi nha, hơn nữa là Tiên Hiệp trò chơi! Tất nhiên là bởi vì lồng sắt có chứa pháp lực giam cầm khiến nó không chạy ra được mà!

Hơn nữa thời gian dài như vậy Lâm Mộc Sâm chưa bao giờ uy (cho ăn) qua con rắn này, nhưng con rắn này vẫn không có chết đói. Trò chơi nha, hơn nữa là Tiên Hiệp trò chơi! Tất nhiên là bởi vì hồng hoang dị chủng có thể Tích Cốc chỉ hấp thu thiên địa nguyên khí là đủ rồi!

Lý Vân Cô vừa nhìn thấy con rắn này lập tức hai mắt tỏa sáng, tiếp nhận lồng sắt về sau hài lòng nhẹ gật đầu: "Đúng vậy, là đầu dị chủng, hơn nữa không phải Đại Lý chung quanh. Con rắn này ta thích, cửa ải này, cho dù người đã qua."

Lâm Mộc Sâm lập tức thở dài ra một hơi, này mịa nếu là không thông qua lại để cho mình đi tìm, chính mình thật muốn treo ngược. Chơi độc vật có thể không phải là của mình nghề nghiệp, lão thái thái này yêu cầu cũng quá xảo trá rồi.

"Các người lần trước cái kia Mặc Môn đệ tử đi vào Đại Lý, là vì tìm kiếm thích hợp chế tác cơ quan vật liệu gỗ." Lý Vân Cô sâu kín nói chuyện, "Chỉ bất quá hắn đã đến Đại Lý về sau, đi Vô Lượng Sơn, về sau cũng không trở lại nữa rồi."

Lâm Mộc Sâm từ từ nghe lấy, đây đều là nhiệm vụ nhắc nhở ah.

"Vô Lượng Sơn bây giờ là Thiên Nhất Giáo địa bàn, thật có chút nguy hiểm, nhưng còn không đến mức lại để cho người đệ tử kia chết tình trạng. Cho nên ta vẫn luôn cảm thấy trong lúc này có trong bọn họ chuyện, bất quá lại không có biện pháp tìm kiếm tình tường. Ta đã là thứ lão thái thái rồi, đã không có nhiều như vậy lòng hiếu kỳ. Tại Ngũ Độc Giáo ở bên trong ta cũng không có cái gì quyền lợi, cho nên không giúp đỡ được cái gì, những chuyện này, cũng là người đến tìm hiểu rõ ràng đi, bất quá nhớ phải cẩn thận, ta không hy vọng Mặc Hà lão gia hỏa kia lại phái người đệ tử tới tìm người."

Lâm Mộc Sâm liên tục gật đầu, nữ nhân này tựa hồ cùng chương môn có một chút quan hệ, nên tôn kính liền tôn kính, miễn cho về sau thôi cá gỏi đầu gió và vân vân lại để cho chương môn cho mình làm khó dễ.

Lý Vân Cô thuận tay không biết từ nơi này móc ra một viên đan dược: "Vô Lượng Sơn chỗ đó bây giờ bị Thiên Nhất Giáo khiến cho chương khí mù mịt, không phải Ngũ Độc đệ tử đi vào trong đó hơn phân nửa chịu không được. Viên thuốc này cho người, có thể cho người đình ở một thời gian ngắn khỏi độc."

Hóa Độc Đan: Sau khi uống trong vòng hai canh giờ có thể giải trừ khỏi độc hiệu quả , đúng các loại độc tính cũng có một chút chống cự tác dụng .

Thứ tốt ! nhưng tiếc là duy nhất một lần đồ dùng ... Lâm Mộc Sâm thận trọng đem này Hóa Độc Đan phóng tới trong ba lô , rồi hướng lão thái thái nói vài câu lời khen tặng , cho đến lão phu nhân không kiên nhẫn được nữa mới quay người ra phòng trúc .

Cái kia hậu đạo bạn thân rõ ràng còn chưa có chạy , chứng kiến Lâm Mộc Sâm đi ra liền lên tiếng chào: "Haiii bạn thân , thế nào?"

Lâm Mộc Sâm cười cười: "Vận khí cũng không tệ lắm , trước khi đã từng đã nắm một con rắn , vẫn tính là hi hữu đi , bị vị kia nhìn trúng ."

Hai người lúc nói chuyện đều rất thận trọng gọi bên trong lão thái thái kia vị kia , không dám có không tôn kính gọi hô . Lâm Mộc Sâm tự nhiên là học cái kia phúc hậu bạn thân đấy , mà cái kia bạn thân , đoán chừng là từng có cái gì thể thâm đau đớn giáo huấn ở phía trước làm ví dụ ...

"Kể tiếp làm gì vậy đây?" Cái kia bạn thân mở miệng hỏi .

"Áy... Tựa hồ là để cho ta đến Vô Lượng Sơn ." Lâm Mộc Sâm nhìn thoáng qua nhiệm vụ nhắc nhở .

"Ha ha , ta cũng đúng lúc phải đi Vô Lượng Sơn , thế nào , cùng một chỗ?" Cái kia bạn thân tựa hồ rất cao hứng .

Lâm Mộc Sâm nghĩ nghĩ , tại đây chưa quen cuộc sống nơi đây đấy , tìm đường cũng không tệ . Bạn thân này thoát nhìn cũng rất phúc hậu đấy , kết giao bằng hữu cũng không có gì , nhiều người bằng hữu hơn đường nha .

Vì vậy Lâm Mộc Sâm liền ném cho cái kia bạn thân một cái tổ đội mời , cái kia bạn thân rất nhanh đã tiếp nhận xuống . Lâm Mộc Sâm một nhìn đối phương danh tự , Độc Xà Mãnh Thú .

Lâm Mộc Sâm cười nói: "Bạn thân , chưa đi đến trò chơi thời điểm liền chuẩn bị thêm Ngũ Độc à?"

Độc Xà Mãnh Thú cười đắc ý: "Đúng thế , ta trước kia liền ưa thích xà ah còn trùng và vân vân thứ đồ vật , độc tiểu thuyết cũng đặc biệt dừng hâm mộ những cái...kia dụng độc cao thủ cùng dùng cổ cao thủ , giết người ở vô hình ah ! Này không đồng nhất vào trò chơi liền chạy Đại Lý đã đến ... Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) ! Tùng Bách Ngô Đồng ! Người là cái kia trong video Mặc Môn đệ tử?"

Lâm Mộc Sâm có chút kinh ngạc rõ ràng ở chỗ này cũng có người có thể nhận ra chính mình , bất quá lòng hư vinh hãy để cho hấn căng thẳng nhẹ gật đầu: "Cơ duyên xảo hợp , cơ duyên xảo hợp mà thôi ..."

Độc Xà Mãnh Thú hưng phấn hơn: "Quả nhiên là người ! Tùng Bách Ngô Đồng a, hiện tại đây chính là tương đương phát hỏa ! Chỉ có điều người không phải là tại Lạc Dương bên kia sao , chạy thế nào Đại Lý đã đến? Ta chính là không nghĩ tới người sẽ tới bên này , vừa mới gặp lại người thời điểm mới không có liên tưởng đến . Lại nói tiếp ngày đó người thực uy phong a, một người đối mặt nghiêm chỉnh cá công hội , còn làm cho bọn họ hỏi đầu thổ kiếm , cuối cùng ngay cả bang chủ của bọn hấn giết sạch rồi! Rốt cuộc là bởi vì cái gì? Nhất định là bọn hấn làm cái gì nhân thân cộng phần chuyện của chứ? Ta đã nói với người , người bây giờ hãy cùng cá siêu cấp anh hùng tựa như , thần tượng ah ! Không đề cập tới người thực lực kia , chỉ người cái kia dũng khí , cũng không phải tùy tiện loại người gì cũng có đấy..."

Lâm Mộc Sâm nghe Độc Xà Mãnh Thú lấy lòng , trong nội tâm có chút ngượng ngùng , nhưng là tương đối thoải mái . Quả nhiên , cái đồ chơi này , thiên xuyên vạn xuyên nịnh nọt không xuôi , lòng hư vinh hại chết người ah ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Bưu kiện huynh đệ

Hai người tổ lên đội , mà bắt đầu hướng Vô Lượng Sơn mở đi ra . Trên đường , Độc Xà Mãnh Thú liền điệp điệp bắt hươu cho Lâm Mộc Sâm giới thiệu này tình huống chung quanh .

"Các người môn phái khác , sinh ra đều là đánh một ít sơn tinh dã quái và vân vân , được kêu là một cái nhẹ nhõm . Chúng ta bên này liền buồn bức , ra sư môn mà bắt đầu đánh này Thiên Nhất Giáo . Thiên Nhất Giáo là cái gì người không biết chứ? Ta tới cấp cho người nói một chút ..."

Này Độc Xà Mãnh Thú xem bộ dáng là cá thoại lao , này máy hát vừa mở ra liền thu lại không được rồi . Bất quá Lâm Mộc Sâm vừa vận tốt tìm hiểu một chút tình huống nơi này , cứ vui vẻ được nghe hấn giảng giải .

Nguyên lai này Thiên Nhất Giáo cùng Ngũ Độc Giáo cũng có được không nhỏ quan hệ , chính xác mà nói tựa là Ngũ Độc Giáo tách ra đi . Thiên Nhất

Giáo giáo chủ Ô Mông Quý vốn là Ngũ Độc Giáo trưởng lão , nhưng bởi vì một ít khác nhau liền kéo huynh đệ đi ra làm một mình , cuối cùng vẫn cùng Ngũ Độc Giáo nổi lên xung đột , khiến cho Đại Lý phụ cận gà chó không yên đấy.

Này Ô Mông Quý là lực lượng chí thượng giả , vì tăng cường lực lượng không từ thủ đoạn , dùng không ít thương thiên hại lý biện pháp , ví dụ như đem người sống chế thành cương thi và vân vân , lại để cho Ngũ Độc Giáo trưởng môn trưởng lão và vân vân nhìn không được . Về sau hẳn càng là làm tâm trọng thêm , lại dám cầm tu sĩ làm thí nghiệm , chọc nhiều người tức giận . Ngũ Độc Giáo bên này lập tức muốn bắt Ô Mông Quý là hỏi , nhưng thắng này xem xét tình huống không đúng mang theo thân tín bỏ chạy rồi , còn mang đi một nhóm lớn các loại cương thi , chạy đến Vô Lượng Sơn liền rơi xuống chân .

Vì vậy này Vô Lượng Sơn liền trở thành Ngũ Độc Giáo đi train level thánh địa ... Ô Mông Quý những năm gần đây này một mục ý đồ phản công Ngũ Độc Giáo , nhưng cũng không biết là hẳn đi sai đường hay (vẫn) là đã đi ra Ngũ Độc Giáo tư nguyên sau liền không thể tiếp tục được nữa , thắng này ngoại trừ chế tạo ra một đồng lớn da dày thịt béo hành động chậm chạp lực lớn vô cùng toàn thân là độc cương thi bên ngoài , thứ khác đồ chơi không có ...

Ngũ Độc Giáo chính mình bên trong tựa hồ cũng có chút vấn đề , một mục không có rảnh tay tập kết cao thủ thu thập Thiên Nhất Giáo . Mà thanh trừ các loại cương thi nhiệm vụ , sẽ để lại cho rảnh tay hạ các đệ tử dễ làm .

"Những cương thi này hành động chậm , tốt chơi đùa , giết ngược lại không khó . Bất quá bọn hắn toàn thân là độc , cái này so sánh chán ghét . Tuy nhiên chúng ta Ngũ Độc cũng là chơi độc , nhưng đối với này thi độc lại không cái gì nghiên cứu . Đánh quái trước khi , chúng ta cũng phải lớn hơn đem bó lớn ăn thuốc giải độc , sơ sót một cái hay (vẫn) là sẽ trúng độc chết... Ngũ Độc nhân bị độc chết , người nghe qua buồn cười như vậy chê cười chưa?"

Lâm Mộc Sâm lập tức đúng Ngũ Độc người chơi tràn ngập đồng tình , quả nhiên mọi nhà đều có nỗi khó xử riêng ah ...

"Chỉ có những cái...kia học được cao cấp độc thuật người chơi mới có thể dùng pháp thuật và vân vân tăng cường một thời gian ngắn độc kháng , cho nên này Vô Lượng Sơn liền nhiều hơn một loại nghề nghiệp , nghề nghiệp hộ tống ! Bọn hắn có thể hộ đưa người vào Vô Lượng Sơn ở chỗ sâu trong làm nhiệm vụ ... Người đừng nói , việc buôn bán của bọn hắn thật đúng là rất tốt , không ít độc thuật không đủ người chơi đều tìm bọn hắn hộ tống , còn có chút giống như người vậy từ bên ngoài đến là không là Ngũ Độc người chơi tìm bọn hắn ... Người xem , những cái...kia là được!"

Quả nhiên . Vô Lượng Sơn là một tòa núi , trên lý luận tại loại này mỗi người bay tới bay lui Tiên Hiệp trong trò chơi hẳn là có thể tùy tiện ra vào đấy. Nhưng trò chơi nhà thiết kế đám bọn họ cố ý đem Vô Lượng Sơn những phương hướng khác đều khiến cho khói độc vờn quanh , cho dù độc thuật cao Ngũ Độc người chơi cũng không dám tùy tiện vào đến , chỉ có thể theo mấy cái vào trong miệng vào . Mà hiện tại bọn hắn trước mặt , tựa là cá tiến vào Vô Lượng Sơn lối vào .

Này Vô Lượng Sơn lối vào người chơi thiết tình không ít , không ít người chơi đều hết lớn mời chào sinh ý . Một đám nhìn về phía trên rõ ràng trang bị không tốt lắm người chơi đang do dự hàng so Tam gia , đi vào làm nhiệm vụ muốn tìm người hộ tống liền rất thật xấu hổ chết người ta rồi , nếu không có tìm đúng người lại treo bên trong , cái kia mất mặt liền ném đến Thái Bình Dương ở bên trong đi ...

Lâm Mộc Sâm cùng Độc Xà Mãnh Thú hai người vừa mới tới gần đồng kia người , lập tức phản phát vây tới một đồng .

"Bạn thân , muốn lên núi sao? Tìm chúng ta đi! Tất cả chúng ta độc thuật đã qua cấp năm , cần độc cổ bảo trì toàn bộ hành trình ah ! Bất kể là làm nhiệm vụ hay (vẫn) là đào thảo đánh quái thảo độc vật , toàn bộ hành trình không lo !"

"Đến chúng ta này đi , chúng ta này có thực tâm màu son trận , trong phạm vi nhất định tiếp tục kháng độc , hiệu quả so cần độc cổ tốt hơn nhiều !"

"Hay là ta này được , giá cả tiện nghi , còn phụ tặng giải độc đan ..."

Lâm Mộc Sâm các loại bức bối . Mịa lão tử là không có kháng độc kỹ năng , một hạt đan dược còn không nhờ tùy tiện dùng , tìm hộ tống ngược lại không có vấn đề , vấn đề là lão tử không có tiền ! Nhìn xem đám này hộ tống nhân viên , thiết tình là yên lặng im lặng hai mắt nước mắt ...

Bỗng nhiên ngay lúc đó , mấy cái trang bị rõ ràng tốt người chơi chen chúc tới: "Haiii , Mãnh Thú , hôm nay cũng đến Vô Lượng Sơn làm nhiệm vụ? Thế nào , lần này tuyên huynh đệ chúng ta không?"

Độc Xà Mãnh Thú nhìn xem mấy cái này người chơi , cười lên tiếng chào hỏi , quay đầu cùng Lâm Mộc Sâm giới thiệu: "Mấy vị này đều là bằng hữu quen thuộc , mỗi người đại danh đỉnh đỉnh , ta đoán người tuyệt đối nghe nói qua ."

Lâm Mộc Sâm rất ngạc nhiên: "Hà? Ta không phải thường xuyên bên trên diễn đàn game đấy , đúng trong trò chơi player không phải rất quen thuộc ..."

Độc Xà Mãnh Thú nhìn xem Lâm Mộc Sâm cười xấu xa , khiến cho Lâm Mộc Sâm trượng hai hòa thượng bó tay . Mấy cái người chơi lập tức nguyên một đám đem bộ ngực 〇〇 cứng lên , tại Lâm Mộc Sâm đứng trước mặt một sắp xếp .

"Ta là lão tam , quý danh Viên Thông !"

"Ta là lão Tứ , tên là Thân Thông (Shen-Tong-vận chuyển) !"

"Ta là lão Ngũ , tự hào Vạn Đạt !"

"Ta là lão Lục , ta tên Trung Thông !"

Lâm Mộc Sâm lập tức phun ra: "Ta đi ... Các lão đại của ngươi không phải gọi Thuận Phong chứ?"

Viên Thông khinh bỉ nhìn Lâm Mộc Sâm liếc: "Thuận Phong là chúng ta nhạ ca ! Lão đại của chúng ta , đương nhiên là Bưu Chính rồi!"

Lâm Mộc Sâm rút cục phục , các loại im lặng đuổi ra ngón tay cái: "Cao , thật sự là cao !"

Bốn người bưu kiện lập tức chỉ cao khí ngang , Ra về bọn hắn đối với mình hệ này liệt danh tự cũng tương đương thoả mãn .

Độc Xà Mãnh Thú ở một bên cười: "Mấy cái này huynh đệ thực lực cũng không tệ , tại đây hộ tổng ngành sản xuất bên trên cũng là lừng lẫy nổi danh ... Phản chính lần này ta cũng muốn đi Vô Lượng Sơn làm nhiệm vụ , xin mời các huynh đệ mấy cái cùng đi chứ ? Có phải lão giá cả , bốn người hai trăm kim?"

Viên Thông gật đầu: "Khách quen cũ , cho ngươi bớt 20% ! Phản chính chúng ta cũng là đi lên trao độc vật đấy, chắc chắn sẽ không bồi là được ."

Lâm Mộc Sâm ở một bên có chút ngượng ngùng: "Cái kia cái gì , ta hiện tại xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch ..."

Độc Xà Mãnh Thú vỗ bờ vai của hắn: "Không phải khách khí? Chút tiền ấy không coi vào đâu , đi xem đi Vô Lượng Sơn nhất định có thể kiếm về . Hai kiện Hoàng Phẩm trang bị mà thôi, vận khí tốt tùy tiện trở về bốn , bắt độc vật hái được thảo đều là bạch kiếm , huống chi còn có nhiệm vụ!"

Lâm Mộc Sâm hiểu kỳ: "Vậy các ngươi nếu như toàn bộ ngày đều ngâm mình ở Vô Lượng Sơn ở bên trong , kiếm được không phải thêm nữa...?"

Độc Xà Mãnh Thú thở dài: "Ai không muốn! Nhưng cái đồ chơi này dù sao cũng là gặp nguy hiểm đấy, chết lần thứ nhất rút một level , ai dám cầm kinh nghiệm hay nói giỡn? Không đến bắt đắc dĩ , giống như: bình thường người chơi chắc là sẽ không đến Vô Lượng Sơn chỗ sâu . Bên ngoài tuy nhiên nguy hiểm điểm nhỏ , nhưng là có thu hoạch , an toàn nhiều !"

Nói lời này , Độc Xà Mãnh Thú sẽ đem này huynh đệ bốn người gia nhập vào đội ngũ chính giữa . Vừa nhìn thấy Lâm Mộc Sâm danh tự , Vận Đạt lập tức kêu to lên: "Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) ! Tùng Bách Ngô Đồng ! Thiệt hay giả?"

Độc Xà Mãnh Thú hơi có đắc ý: "Không thể giả được ! Nhìn xem này áo liền quần , nhìn xem cơ quan này ưng , nhìn xem này nỏ ... Nhìn quen mắt chứ?"

Bưu kiện các huynh đệ đánh giá Lâm Mộc Sâm cả buổi , lập tức ánh mắt bắt đầu nóng rực lên: "Ngô Đồng đại ca , ngươi là thần tượng của chúng ta ah ! Ngươi đây là là quảng đại người chơi tự do cùng trong tiểu bang hội xà được con giận , là phản kháng đại bang hội hắc ác thế lực tiên phong ! Đám kia đại bang hội nhân cả ngày nhân mô cầu dạng nhìn xem cũng làm người ta tức giận ! Trước kia bọn hắn thế lực lớn chúng ta không dám nói gì , hiện tại chúng ta liền dám nói rồi, dù thế nào , các ngươi bang hội lớn thì ngon à? Nhìn xem , lần này một cái đại chủ thành đại bang hội bị một người đâm vào , các ngươi còn hung hăng càn quấy cái rắm !"

Thân Thông (Shen-Tong-vận chuyển) các loại kích động , khiến cho Lâm Mộc Sâm rất không có ý tứ . Hắn cũng có bằng hữu , nhưng hắn cái kia đám bằng hữu tuyệt đối sẽ không như vậy sùng bái hắn ... Phong Linh Thảo cùng Ngọc Thụ Lâm Phong sau đó tin tức tự là chứng minh .

"Hắc hắc , đâu có đâu có , là các huynh đệ nâng đỡ , ta thì ra là ở một cái thích hợp thời gian làm một kiện thích hợp sự tình mà thôi ..." Lâm Mộc Sâm khiêm tốn , nhưng loại này khiêm tốn rõ ràng đã đắc ý tìm không ra bắc ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Tiểu bạch xà giá trị

Sáu người cùng một chỗ hướng Vô Lượng Sơn bên trong tiến lên , cơ hồ tự là sát mặt đất đang bay .

"Phía trên đám mây độc tầng chúng ta cũng không dám vào , cho dù ăn giải độc đan dùng đến cần độc cỏ mở ra (lái) màu son trận đồng dạng tầm mười giây liền quái diệu (*dập máy) , uống thuốc cũng không kịp ." Viên Thông giải thích . Vài người khác cũng đồng thời gật đầu , Lâm Mộc Sâm thì là một thân mồ hôi lạnh .

"Đây là thua lỗ có các huynh đệ mấy cái a, nếu ta một người đến, chưa quen cuộc sống nơi đây đấy, đoán chừng đều phải bị độc cùng đám này cương thi giống nhau chứ?" Lâm Mộc Sâm chia chia phía dưới những cái..kia cả đàn cả lũ cương thi , mấy người khác cười ha ha .

"Kỳ thật tại đây nguy hiểm không là quái vật , chỉ cần tốt hơn theo chỗ có thể thấy được các loại các dạng độc . Chứng kiến nhan sắc chỗ không đúng cũng đừng tùy tiện vào đến , không nhất định chết , nhưng khẳng định cho ngươi đủ chặt vật . Muốn là sợ ý một chút gặp lại quái lời mà nói..., đồ chơi kia

liền cừu tử nhất sinh rồi." Viên Thông kinh nghiệm phong phú , bắt đầu đứng Lâm Mộc Sâm chỉ điểm . Ví dụ như cái kia đám cỏ là màu xanh nhạt , đoán chừng tựa là đốt (nấu) pháp lực độc; bên kia cái kia trong hầm nước nhan sắc tóc vàng , đựng phải nói không chừng sẽ giảm tốc độ độ; phía trước cái kia đoạn sương mù nhan sắc phát tím , tiến vào tám phần tựa trở nên tay trời gà không chặt . . .

Lâm Mộc Sâm lập tức cần phải học hỏi nhiều hơn . Cái đồ chơi này quả nhiên xuất ngoại nhờ vả bằng hữu , nếu không có nhận thức Độc Xà Mãnh Thú không có thông qua hẳn đã biết này buu kiện huynh đệ , đoán chừng chính mình liền thanh niên sức trâu đồng dạng trực tiếp chui vào . Sau đó hậu quả cũng là có thể tưởng tượng , ít nhất phải giao ra một cấp kinh nghiệm đem làm học phí . .

Trên đường đi Ngũ Độc Giáo mấy người đều không nhàn rỗi , bay lên một đoạn sẽ xuống ngay đào bụi cỏ , hoặc là không biết ở đâu cá thạch đầu trong khe đào ra chỉ (cái) bò cạp con rết và vân vân . Tuy nhiên nhìn không thể đi lên không phải dị chủng , nhưng tựa hồ Ngũ Độc Giáo cũng rất cần những đồ chơi này .

"Chúng ta Ngũ Độc Giáo tu luyện độc thuật cần những...này bừa bộn độc vật , thực vật độc động vật độc khoáng vật độc đều phải . Chỉ có điều này thì độc tự hồ chỉ có Thiên Nhất Giáo am hiểu . . ." Độc Xà Mãnh Thú hiển nhiên thu hoạch rất tốt , biểu hiện trên mặt tương đương thỏa mãn .

Lâm Mộc Sâm đã nghĩ cong tường .

Mịa các ngươi đều có thu hoạch , lão tử gọi ngay bây giờ một chút cương thi nhất được ít tiền ! Điều roi trang bị rõ ràng còn là đồ phẩm quả cam phẩm . . . Cái đồ chơi này lão tử tám trăm năm trước liền không nhìn trúng ah !

Lâm Mộc Sâm không thể không ý định chặt lên hai cây đến xem , nhưng {giám định thuật} vỗ đi lên , mục nát cây liễu , thổi rữa {cây đồng -Cu} , hàm độc cây trúc . . . Mịa những vật này có thể lấy ra dùng sao? Dùng gót chân đến nghĩ cũng biết những đồ chơi này chém đi ra ngoài vật liệu gỗ phẩm chất khẳng định tại Chanh cấp trở xuống! Cho dù có điểm thuộc tính đặc biệt , đồ chơi kia cũng không đủ trình độ Lâm Mộc Sâm hiện đang dùng .

Cho nên Lâm Mộc Sâm chỉ có thể phát tiết vậy giết giết cương thi . Đây Vô Lượng Sơn khắp núi khắp nơi lộ về cương thi , phần chính tại này sương mù độc phía dưới thông thường động vật cũng sống không nổi nữa , coi như là tinh quái cũng đều biến dị . Nguyên một đám hai mắt đỏ bùng toàn thân lông xanh chảy nước miếng , xem xét đã biết rõ thần chí không rõ , cùng cương thi cũng không thể kém được .

Những quái vật này cơ bản không biết bay , nhưng là sẽ nhảy , nhảy dựng còn nhảy lão Cao , nhưng lại sẽ phụt lên độc khí và vân vân , hết sức phiền toái . Tại đây Vô Lượng Sơn ở bên trong lại không thể phi rất cao , muốn thoát ly bọn họ dây dưa chỉ có thể nhanh lên bay xa . Bất quá Lâm Mộc Sâm ở chỗ này xem như cá gặp nước , hẳn công kích khoảng cách xa ah ! Rất xa cảm nó chậm rãi bắn , không bao lâu có thể diệt đi một mảnh cương thi . Hiện tại Lâm Mộc Sâm là không dám dùng cái loại này điên cuồng kỹ năng đến thanh quái rồi , linh thạch có hạn , hẳn xem như sợ nghèo .

Mặc dù như vậy , một đoàn người thanh quái tốc độ cũng so với trước kia nhanh hơn không ít , buu kiện huynh đệ càng là chắc chắn tán thưởng , nói Ngô Đồng đại ca không hổ là nhảy lên mấy trăm anh hùng , này quái xoát suu suu đấy. . . Lâm Mộc Sâm khiếm tốn này không coi vào đâu , đánh quái cái đồ chơi này tất cả mọi người biết , ta bất quá là hiệu suất chọn mà thôi . Độc Xà Mãnh Thú lập tức nói tiếp , đúng vậy đúng vậy , đánh quái tính là gì , xoát người chơi mới được là cứng ngạnh đạo lý . . .

Nói ngắn lại , một đoàn người là càng đi càng sâu , dần dần đã đến Vô Lượng Sơn trên sườn núi .

"Nhiệm vụ của ta hay là tại phụ cận giết chết đồng giáp độc thi , làm được độc thi móng tay bốn mươi , trên cơ bản ở này chung quanh rồi , Ngô Đồng đại ca đâu?"

Độc Xà Mãnh Thú hỏi Lâm Mộc Sâm . Trên thực tế Lâm Mộc Sâm hiện tại đã có thể thân nhiên tiếp nhận Ngô Đồng đại ca cái này có phần mang một ít tôn kính ý tứ hàm xúc xưng hô , nhưng gặp người là cỡ nào dễ dàng bị lòng hư vinh sở hù hóa . . .

Lâm Mộc Sâm nhìn thoáng qua nhiệm vụ của mình nhắc nhở , lại phát hiện không có đặc biệt ghi chú rõ , không khỏi nhủ mảy: "Nhiệm vụ của ta nói đúng là đến Vô Lượng Sơn sẽ tìm được manh mối , cụ thể ở đâu ta cũng vậy không rõ ràng lắm , không bằng trước hết cùng người giết quái đi."

Mọi người tự nhiên cao hứng , đã có Lâm Mộc Sâm hỗ trợ , giết quái hiệu suất lập tức đề cao không biết bao nhiêu cấp bậc . Mà Lâm Mộc Sâm cũng cố gắng học tập này Vô Lượng Sơn bên trên địa vực đặc điểm cùng với quái vật đặc tính , dù sao mình nhiệm vụ này không biết muốn để cho mình ở chỗ này hỗn thượng bao lâu . . .

Nơi này cương thi so với vừa mới cao hơn bên trên một cái cấp bậc , mình đồng da sắt đấy , đánh nhau cố sức không ít . Ngũ Độc người chơi chiến đấu phương thức hơi đặc biệt , vung tay lên tựa là các loại độc vật bay ra ngoài , chân chân chính chính gọi Ngũ Độc đều đủ , cái gì con rết bò cạp thiềm thừ con nhện xà , đầy trời bay loạn . Bọn hắn cũng sẽ dùng phi kiếm , nhưng tất cả đều là lực thâm thâm , một coi mặt trên liền là dẫn kích độc . . . Mà bọn hắn phi hành thuần một sắc giẫm phải các loại to lớn độc vật , so Lâm Mộc Sâm cơ quan ung cũng tiêu không đi nơi nào .

Độc Xà Mãnh Thú bọn hắn một bên giết quái , còn vừa không quên tìm khắp nơi độc vật . Đã qua một hồi , trong thông ngạc nhiên kêu lên: "Ta tìm được một đầu biến dị con rết ! Ta đi , phát !"

Mọi người đều kinh ngạc , Lâm Mộc Sâm càng là kỳ quái: "Một đầu biến dị con rết đã phát tài? Cái đồ chơi này như vậy đáng giá?"

Độc Xà Mãnh Thú ở một bên hâm mộ: "Không thể như vậy sao ! Ngươi không ở Ngũ Độc ngươi không biết , này thông thường độc vật giá cả cũng không đắt lắm , hơn nữa là tiêu hao phẩm , 100 kim có thể mua không ít , nhưng này biến dị nhưng là khác rồi , so hi hữu đích còn đắt hơn ! Ngươi xem chúng ta chiến đấu đều là dụng độc vật đấy , này thì tương đương với chúng ta hỗn dùng đầy vũ khí ah ! Hơn nữa chúng ta vũ khí này cùng các ngươi phi kiếm cung nỏ và vân vân còn không giống với , độc vật là có thể thăng cấp đấy! Lộng [kiếm] một đầu tốt độc vật , bồi dưỡng hảo dùng cả cuộc đời trước cũng không kỳ quái ! Như vậy một đầu biến dị độc vật , ít nhất phải bán 4000~5000 kim , so một bả cực phẩm phi kiếm đều không kém là bao nhiêu !"

Lâm Mộc Sâm nghe xong lập tức trợn mắt há hốc mồm, đã qua nửa ngày liền trước mắt rung rung nghiêng rằng nghiêng lợi: "Ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) . . . Sớm biết như vậy ta liền đem con rắn kia bán đi, còn làm quỷ nhiệm vụ ah . . . Không công sẽ đem 4000~5000 kim cho lão thái bà kia . . ."

Nếu không phải nhiều người nhìn như vậy, Lâm Mộc Sâm sớm một cái tát phiến đến trên mặt mình, hối hận đến nổi ruột trong bụng xanh lè rồi!

Hối hận thuộc về hối hận, Lâm Mộc Sâm chẳng lẽ bây giờ còn có thể trở về đem con rắn kia muốn trở về? Lão thái bà kia độc bất tử hần! Cho nên hần chỉ có thể đem nước mắt nuốt đến trong bụng, đem một bụng oán khí đều phát tiết đã đến những cương thi kia bên trên.

Giết cả buổi, Độc Xà Mãnh Thú độc thi móng tay rốt cục cầm đã đủ rồi. Nhưng Lâm Mộc Sâm nhiệm vụ còn chưa hoàn thành, mấy người bởi vì có Lâm Mộc Sâm ở bên trong cho nên tính không ít thời gian, cho nên sau khi thương lượng, liền chuẩn bị lại tiến vào trong đi một chút. Lại tiến vào trong cũng rất ít có người chơi đi qua rồi, dù sao bên kia quái vật toàn bộ vượt qua cấp 40, người chơi bình thường đi vào còn chịu không được.

Này xa hơn trong núi đi đến, quái vật cường độ lập tức tăng cường một cái cấp bậc. Không chỉ là bình thường hình người cương thi, thậm chí có hay (vẫn) là các loại độc vật cùng cương thi trộn lẫn vào nhau. Cái gì con rết người bò cạp người Spider Man các loại, hình tượng chỉ quái dị kỹ năng biến thái có thể làm cho nước Mỹ cái kia chỉ biết trong tay phun tơ (tí tí) siêu cấp anh hùng xấu hổ chết.

"Ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), đây là cái gì!" Bỗng nhiên ngay lúc đó, Vận Đạt kêu to lên. Phòng ngự của hần hơi cao, giống như bình thường gánh chịu ở phía trước lure quái nhiệm vụ. Nhưng lần này, một cái kỳ quái cương thi đột nhiên dọa hần kêu to một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Giải phẫu

Này Cương Thi nói thật cũng không sao cả quá đặc thù, tựu là đáng người cường tráng hơi có chút, từng cái các đốt ngón tay cổ hơi có chút, thậm chí còn không có bên cạnh một nửa độc vật Cương Thi thoát nhìn đáng sợ. Nhưng chính là cái này đồ chơi, lại chạy lại nhảy, được kêu là một cái linh hoạt! Vận Đạt hơi chủ quan, bị này Cương Thi một cái tát phiến đã đến trên bờ vai, lập tức từ đầu lục đã đến chân.

"Lão Ngũ, về sau tìm bạn gái có thể cẩn thận một chút!" Viên Thông bọn người cười to.

Vận Đạt hỗn hên: "Ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), các ngươi đập một hạ thử xem, làm theo lục đến đỉnh!"

Tái rồi tựu là trúng độc, hơn nữa độc này thoát nhìn còn rất mãnh liệt. Hạnh nhiều cái mọi người là Ngũ Độc Giáo đấy, giải độc tự nhiên là nhất tuyệt, mấy cái pháp thuật ném xuống, màu xanh lá chậm rãi biến mất.

Bất quá này Cương Thi hay là muốn đánh. Một cái {giám định thuật} ném lên đến, danh tự hiển hiện ra, Kịch Độc Phi Thi.

"Danh tự ý nghĩa phải." Lâm Mộc Sâm có loại dự cảm xấu, sau đó cái kia Phi Thi lập tức đem hần này dự cảm bất hảo biến thành sự thật. Chỉ thấy cái kia Cương Thi cuồng kêu một tiếng, phía sau lưng sinh ra hai cái phảng phất là bằng gỗ cánh, thoáng cái bay lên!

"Là Boss!" Mọi người kinh hãi. Boss liền ý nghĩa thứ tốt a, tuy nhiên loại này bất quá là cá tiểu Boss, nhưng tóm lại nếu so với bình thường quái rơi xuống tốt hơn nhiều.

Cái này Phi Thi động tác linh hoạt đa dạng, thậm chí có thể làm ra rất nhiều quỷ dị động tác, ví dụ như ở giữa không trung đột nhiên chuyển hướng, hoặc là cánh tay đột nhiên chuyển tới sau lưng, bất thành linh còn có thể duỗi dài. Đem Ngũ Độc Giáo cái kia giúp độc trùng đánh cho cá gà bay chó chạy, không ít độc trùng nguy hiểm tánh mạng, đều bị Độc Xà Mãnh Thú bọn hần đau lòng thu về. Những độc chất này trùng có thể là chết thì đã chết đấy, thông thường cũng may, hi hữu đích đã chết liền đáng tiếc.

Cái lúc này, liền nhìn Lâm Mộc Sâm phát huy. Tên nó ý vị bay, đem cái kia Cương Thi đỉnh rất đúng tả điều hữu hoảng, điên cuồng hét lên liên tục. Hết lần này tới lần khác thẳng này mặc dù sẽ nhà độc khí lại nhà không xa, cánh tay có thể duỗi dài cũng duỗi bất quá nó tầm bắn, chỉ có thể một bên điên cuồng hét lên một bên hướng phía Lâm Mộc Sâm xông, kết quả còn bị Lưu Tinh Truy Nguyệt các loại đánh lui, chỉ có thể bị thảm tánh mạng từng điểm từng điểm đi xuống.

Không có qua bao lâu thời gian, Phi Thi NGAO một tiếng tánh mạng hao hết, tứ chi loạn bay rớt xuống, hộ tống còn có mấy thứ đồ.

Lâm Mộc Sâm bọn người lập tức vây lại , đem cái kia mấy thứ đồ mờ được rành tay ở bên trong . Hai kiện Hoàng Phẩm trang bị , ba cái Cương Thi trên người tài liệu , còn có một cỗ quái linh kiện vậy thứ đồ vật .

Những vật khác đều tốt nói , chỉ có này linh kiện , người khác lấy đến trong tay cái gì cũng nhìn không ra đến , chỉ có đã đến Lâm Mộc Sâm trong tay , thượng diện mới cho thấy nhắc nhở: Nhìn về phía trên thứ này tựa hồ khá quen , cần phải cẩn thận nghiên cứu một chút .

Không cần cẩn thận nghiên cứu Lâm Mộc Sâm cũng nhìn ra được , cái đồ chơi này rõ ràng tựa là cơ quan linh kiện mà ! Ý gì? Thăng này chính là cá mắt tích Mặc Môn đệ tử? Lâm Mộc Sâm cúi đầu xuống nhìn thoáng qua , sau đó lắc đầu . Mặc Môn đệ tử tuy nhiên không đến mức từng cái phong thần tuần lã , nhưng cũng không trở thành xấu tới mức này chứ?

Đương nhiên , đẹp hơn nữa nhân biến thành Cương Thi cũng đẹp mắt không đi nơi nào , cho nên Lâm Mộc Sâm chỉ có thể lại điều tra cái này cơ quan linh kiện hạ xuống , sau đó lại lần được nhắc nhở: Cái này linh kiện cùng Mặc Môn cơ quan linh kiện rất tương tự , hơn nữa tựa hồ là cái kia trong cương thi thân thể rơi ra ngoài .

Trong cơ thể rơi ra ngoài? Có ý tứ gì? Đó là một người máy? Lâm Mộc Sâm lập tức ngồi xổm người xuống cẩn thận nghiên cứu cái kia Cương Thi thi thể , sau đó ngạc nhiên phát hiện ... Người này các đốt ngón tay tự nhiên bị cơ quan linh kiện đại thể !

Chết mất Cương Thi các đốt ngón tay chỗ làn da có địa phương tan vỡ , lộ ra bên trong bằng gỗ linh kiện . Mà sở dĩ cái này Cương Thi từng cái các đốt ngón tay đều cổ mà bắt đầu..., đoán chừng cũng là bởi vì những...này linh kiện nguyên nhân . Hơn nữa Cương Thi trên thân thể may may vá vá địa phương tương đương nhiều , xem xét tựa là bảy liều tám gom góp đi ra ngoài làn da . Chẳng lẽ lại , này Kịch Độc Phi Thi vẫn cùng khoa học quái nhân có trình độ nào đó quan hệ?

Lại nhìn hồi lâu , bất kể là linh kiện hay (vẫn) là thi thể cũng không có những thứ khác nhắc nhở , cũng không nói cái thi thể này đến cùng phải hay không Mặc Môn đệ tử . Nhưng Lâm Mộc Sâm có dự cảm , đoán chừng không phải , thăng này ngoại trừ trong thân thể linh kiện bên ngoài cùng Mặc Môn tái vô quan hệ , chỉ là cảm cái này đoán chừng không tạo thành chứng cứ .

Vì vậy vừa ngoan tâm , Lâm Mộc Sâm theo trong ba lô móc ra một bả vừa mới đánh đi ra ngoài đồ phẩm phi kiếm , liền chuẩn bị ngay tại chỗ giải phẫu .

"Ngoa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , quá nặng miệng đi!" Độc Xà Mãnh Thú lại càng hoảng sợ . Cái đồ chơi này mặc dù là ở trong game , nhưng có dùng khí giải phẫu thi thể nhân thật là tâm không nhiều lắm . Coi như là động thực vật thân thể thu thập tài liệu , cũng không quá đáng là lấy ra lột da đao như vậy ý tứ xuống . Này Cương Thi hoàn toàn không có thu thập tài liệu điều kiện , Lâm Mộc Sâm lại là cầm cực không chuyên nghiệp phi kiếm , thấy thế nào cũng là muốn đem này Cương Thi mở ngực bẻ bụng bộ dạng...

Lâm Mộc Sâm ngẩng đầu cười khổ: "Muốn không thể nào xử lý? Mạnh mới cái này đã đoạn , nhiệm vụ ta không thể không làm a , nếu buông tha cho , chúng ta cái kia keo kiệt chương môn nói không chừng cho ta cái gì tiểu hài xuyên..."

Buru kiện huynh đệ ở một bên ồn ào: "Tốt! Ngõ Đổng đại ca có khí phách ! Nếu không người ta làm sao lại có thể một người đứng một trống sẽ đâu rồi, Cương Thi cũng dám giải phẫu !"

Lâm Mộc Sâm khổ khuôn mặt , một bên thờ dài một bên hạ kiếm: "Ai , số mệnh không tốt , hạo chết không chết liền tiếp loại nhiệm vụ này , ngựa chết cũng phải đem làm ngựa sống y rồi..."

Có lẽ là Lâm Mộc Sâm hạ kiếm địa phương vừa vặn , có lẽ là trong trò chơi không cho phép xuất hiện máu tanh như vậy chán ghét liệt kỳ hình ảnh , nói ngắn lại , Lâm Mộc Sâm vừa bay kiếm trát đi qua , không đợi hấn xuống kéo một phát , theo miệng vết thương kia đột nhiên liền xuất hiện một cây cây gỗ .

Lâm Mộc Sâm sửng sốt , lại phát hiện này cây gỗ trong nháy mắt biến hình , vốn là dài ra hai cái cánh , sau đó là đầu , cuối cùng là cái đuôi ... Biến thành một chú chim nhỏ !

Tiểu tử này Chim rõ ràng cho thấy Mặc Môn cơ quan thuật chế thành , thành hình về sau lập tức phóng lên trời , hóa thành một điểm đen biến mất không thấy gì nữa .

Mịa , cơ quan này thuật được mạnh bao nhiêu ... Chỉ sợ so về đám kia trường lão đều không khác mấy đi à nha ... Trợn mắt hốc mồm Lâm Mộc Sâm nhìn xem cái kia bay xa đầu cơ quan chim con , trong nội tâm âm thầm so sánh . Phần chính tự mình nhất định là so ra kém đấy , đừng nói biến hình được rồi , coi như là không biến hình đấy , hấn cũng làm không được hình thể nhỏ như vậy tốc độ nhanh như vậy . Không tính Cơ Quan Giáp Sĩ đơn tính toán cơ quan thuật chế phẩm lỗi mà nói..., hấn đại khái có thể làm ra đến một cái có thể ực bay gà mẹ ...

Chim con vừa bay , mọi người đã biết rõ , này đến tiếp sau chính là muốn đã có . Không qua đi tục là cái dạng gì nữa trời , Lâm Mộc Sâm cũng không nắm chắc được . Bất quá không đợi hấn bắt đầu gấp , chim con bay qua phương hướng , đột nhiên truyền đến một thanh âm vang lên sáng cười dài .

"Là vị ấy sư đệ tới đây Vô Lượng Sơn du ngoạn? Không có từ xa tiếp đón , làm sư huynh trong lòng rất là băn khoăn ah !"

Lâm Mộc Sâm lập tức ngây người . Ngoa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , tình huống như thế nào? Sư huynh? Chẳng lẽ lại những...này cơ quan linh kiện là Mặc Môn đệ tử làm? Chẳng lẽ lại thăng này ... Chính là cá mắt tích Mặc Môn đệ tử?

Chỉ thấy xa xa một điểm đen dần dần mờ rộng , trong nháy mắt đã đến trước mặt mọi người , nhìn ra tốc độ không đến 300 cũng không xê xích gì nhiều . Bất quá quan trọng nhất là , hấn căn bản không sợ trên bầu trời đám mây độc , cứ như vậy xuyên đeo đi qua , một điểm máu cũng không còn điều rơi .

Chờ đến này người tới trước mặt mọi người, Lâm Mộc Sâm rốt cục xác định. Mặc Môn đệ tử, thỏa thỏa đây, không có chạy! Cận thân trang phục cách ăn mặc, dưới chân đạp chỉ (cái) Hồ má, bên người bay lên cơ quan chim con, một bả cơ quan phi kiếm ở bên cạnh hân vòn quanh... Mịa đây không phải Mặc Môn đệ tử, hân sẽ đem dưới chân Cơ Quan Giáp Ứng ăn hết!

Vấn đề là... Này Mặc Môn đệ tử, cho cảm giác của con người, tốt như vậy như chủ nhân nơi này đồng dạng đâu này?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Mặc Lăng

Lâm Mộc Sâm có chút lạnh mình, nhìn xem bên cạnh mấy tên, nguyên một đám cũng như lâm đại địch bộ dáng.

Nhưng loại tràng diện này, chỉ có thể Lâm Mộc Sâm xuất đầu. Cho nên hân kiên trì phi trước một bước: "Vị sư huynh này cũng là mực người trong môn chứ? Sư đệ ta chỉ là cùng mấy người bằng hữu đến Vô Lượng Sơn chơi đùa, nếu có chỗ mạo phạm, lúc này bồi tội rồi, chúng ta lập tức đã đi, tuyệt không quấy rầy!"

Mịa thẳng này tốc độ còn nhanh hơn chính mình, cơ quan thuật so với chính mình càng là không biết cao hơn đến bao nhiêu cấp, chọc nổi sao?

Cái kia Mặc Môn đệ tử cười ha ha một tiếng: "Chớ khẩn trương, đều là đồng môn sư huynh đệ, không có gì hay khách khí. Tại hạ Mặc Lăng, đã ly khai Mặc Môn rất lâu, hiện tại liền ở tại nơi này Vô Lượng Sơn trong. Sư đệ nếu có thì giờ rảnh, không bằng cùng ta trở về làm khách? Sư huynh tất nhiên cực kỳ chiêu đãi ngươi cùng các bằng hữu của ngươi!"

Trở về với người đoán chừng phải biến thành dưới chân cái đồ chơi này bộ dáng đi! Lâm Mộc Sâm tự nhiên là không dám: "Không cần không cần, trong nhà còn có thể nhai già trẻ đang chờ ăn cơm đâu rồi, chúng ta cái này trở về, không để cho sư huynh thêm phiền toái, đứng không các vị?"

Mấy cái Ngũ Độc đệ tử nhìn xem cái kia Mặc Lăng, lòng dạ biết rõ này NPC trí tuệ nhân tạo cao như vậy, tuyệt đối không phải cái gì bình thường Boss. Có thể quay người ly khai đó là không thể tốt hơn rồi, lập tức đồng thời gật đầu.

Mặc Lăng cười nữa: "Đến đều tới, nếu như không tới nơi tới chốn ở bên trong nhìn xem, chẳng phải để cho ta người sư huynh này khó mà làm người? Sư đệ liền thỏa mãn thoáng một phát sư huynh ta, để cho ta cố gắng hết sức làm người chủ nhà tận tình đi!"

Lâm Mộc Sâm nhìn xem Mặc Lăng, chỉ thấy tên kia bên cạnh cơ quan phi kiếm không ngừng bay múa, rõ ràng cho thấy đang chuẩn bị công kích. Chính mình đám người có thể đứng vững đứng trụ công kích của đối phương? Phản chính Lâm Mộc Sâm mình là khẳng định một chút lòng tin đều không có...

Cẩn rằng một cái, Lâm Mộc Sâm mở miệng nói: "Đã sư huynh kiên trì, ta đây liền thịnh tình không thể chối từ rồi. Bất quá ta mấy vị này huynh đệ là thật tâm có việc, không nếu như để cho bọn hân về trước đi như thế nào?"

Mặc Lăng nhãn châu xoay động, tại Ngũ Độc chúng trên thân người phân biệt đảo qua đến, chỉ là cười không nói.

Buru kiện huynh đệ trong đó, Thân Thông (Shen-Tong-vận chuyển) tính cách nhất phóng khoáng, tại {kênh đội ngũ} ở bên trong không cam lòng nói: "Ngô Đồng đại ca, ngươi làm gì để cho chúng ta đi trước? Xem thường chúng ta? Chúng ta mấy người hợp lực, nói không chừng có thể đem hân nắm bắt!" Mấy người khác cũng nhao nhao đồng ý, nhất trí tỏ vẻ có nạn cùng chịu.

Lâm Mộc Sâm lén lén lút lút lên tiếng: "Các người chứng kiến bên cạnh hân cái kia cơ quan phi kiếm chưa? Mặc Môn đặc biệt phi kiếm, chỉ có thể ở học được Thiên Công Kiếm Quyết sau chính mình tạo. Cái đồ chơi này số lượng theo Thiên Công Kiếm Quyết đẳng cấp đề cao, theo ta xem, hân này Thiên Công Kiếm Quyết ít nhất cũng có mười bảy mười tám cấp, người (cảm) giác cho chúng ta đánh thắng được?"

Độc Xà Mãnh Thú đám người nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh: "Này môn phái tâm pháp còn có thể lên tới cao cấp như vậy? Không phải nói thập cấp đi ra đỉnh rồi hả?"

Lâm Mộc Sâm cười khổ: "Ta vốn cũng như vậy cho rằng, về sau thấy nhiều NPC mới phát hiện không đúng. Nếu thật là thập cấp đến đỉnh rồi, tôi đa bất quá nửa năm đoán chừng cũng không sao tâm pháp tốt luyện, công ty game biết làm loại này rút ngắn trò chơi tuổi thọ sự tình? Ta đoán chừng, tám phần về sau đội mọi người các loại tâm pháp cấp đã đến, môn phái sẽ đẩy ra gia tăng tâm pháp hạn mức cao nhất nhiệm vụ và vân vân..."

Mọi người tuy nhiên chưa nghe nói qua Lâm Mộc Sâm suy đoán một đoán một cái chuẩn truyền thuyết, nhưng là đại đồ đúng Lâm Mộc Sâm lần nói

chuyện này cảm thấy rất có đạo lý . Trò chơi tuổi thọ nha, nhất định là muốn nghĩ hết biện pháp kéo dài đấy. Huống chi tất cả môn phái trưởng lão chừng môn các loại NPC , cũng không thể có thể thập cấp tâm pháp đi ra đỉnh đứng hay không? Tên kia miếu sát người chơi chơi tựa như , có đôi khi có người chơi nhàn rỗi nhàn chán cùng trưởng lão và vân vân luận bàn , hết thầy một chiều ngược lại .

"Vây cũng không thể lại để cho Ngô Đồng đại ca một mình người chịu chết nha !" Độc Xà Mãnh Thú vẫn đang cảm thấy cần phải giảng nghĩa khí .

Lâm Mộc Sâm phê bình hần: "Các người đã chết không có chút ý nghĩa nào ! Huống hồ ta cũng không thấy sẽ chết ! Đây là của ta nhiệm vụ , nói không chừng cái này là nhiệm vụ quá trình ... Bất quá nói trở lại , các người còn chưa hẳn đi được nữa nha ..."

Chúng lớn Ngũ Độc Giáo môn đồ nghe xong lời này lập tức ngẩng đầu nhìn Mặc Lăng , lại bởi vì nụ cười của hần toàn thân rung mình một cái . Thằng này rõ ràng cùng cái này Kịch Độc Phi Thi có quan hệ , không phải cũng muốn đem mình biến thành đi như vậy? Minh là Ngũ Độc đệ tử , làm thành độc thi nói không chừng còn có thêm vào tăng thêm ...

Mặc Lăng cuối cùng mở miệng: "Đã đến đến liền đều là khách , sao có thể có để cho bọn họ một mình rời đi đạo lý? Ta xem hay (vẫn) là cùng một chỗ đi!" Vừa nói , hần còn tại bên người thả ra rồi một đầu Cơ Quan Sư Tử . Mịa đây là mời khách thái độ đi !

Lâm Mộc Sâm trong nội tâm thầm hận , bọn hần một mình ly khai? Bọn hần có năm người được không ! Muốn nói một mình cũng là ta , là ta một mình xông hang hồ !

Lời tuy như thế , Lâm Mộc Sâm vẫn đang không muốn làm cho năm cái khác người cùng tới: "Sur huynh , như người vậy liền không đúng . Hiểu khách là tốt , nhưng là phân tình huống như thế nào nha, mấy cái này huynh đệ trong nhà có việc , sốt ruột trở về , người cũng không thể để cho bọn họ buông thõng nhị già trẻ mặc kệ chứ?"

Muốn nói Lâm Mộc Sâm giảng nghĩa khí bao nhiêu vẫn là cao nhìn hần điểm, chủ yếu là hần cảm thấy nếu như năm người này đều đi theo rồi, nếu có cơ hội trốn chạy lời nói bọn hần vậy nhất định là vướng víu . Cùng hần khi đó không coi nghĩa khí ra gì một mình chạy trốn , còn không bằng hiện tại giảng nghĩa khí đưa bọn chúng đưa về nhà ... Đây trắng trợn bán đứng bằng hữu sự tình , cho dù là hần như vậy không chắc hạn nhân cũng sẽ không biết làm .

Mặc Lăng vẫn đang đang cười , bất quá đã biến thành cười lạnh: "Sur đệ liền không cho mặt mũi như vậy? Thằng thần nói đi , đã đến nơi này, cũng đừng nghĩ như vậy mà đơn giản đã đi ra . Nếu hiện tại không theo ta đi , đoán chừng về sau vợ của bọn hần nhị già trẻ sẽ không người nuôi !"

Đây là muốn diệt khẩu ah ! Độc Xà Mãnh Thú đám người nhất thời tròn tròn mắt . Chết một kém một bậc kinh nghiệm a, cái đồ chơi này đẳng cấp hiện tại cũng không hay luyện , mỗi đêm ngày thực hành ít cũng phải một 2 tuần lễ , có cần hay không xui xẻo như vậy?

Nhìn xem Mặc Lăng , Lâm Mộc Sâm rốt cục cắn răng một cái: "Được, chúng ta đi theo người !"

Sau đó hần lại đang {kênh đội ngũ} cuồng hô: "Đội hạ ta sẽ chạy trước , các người các loạiđội tên kia theo đuổi ta thời điểm tranh thủ thời gian chạy , chạy xa đoán chừng liền hết chuyện ! Hần mục tiêu chủ yếu là ta , nhất định sẽ đuổi theo ta ! Ta đại khái có thể tranh thủ hơn mười giây , ta nói chạy các người liền chạy xuống núi !"

Độc Xà Mãnh Thú bọn người một hồi cảm động: "Ngô Đồng đại ca ! Người hi sinh chính mình cứu chúng ta ..."

Lâm Mộc Sâm cố làm ra vẻ tiêu sái: "Ha ha ha , chỉ bằng các người bảo ta một tiếng đại ca ta cũng không thể khiến các người điệu roi đồng nhất cấp kinh nghiệm không phải !" Trên thực tế nhưng trong lòng ở trong tối tự cầu nguyện sư huynh người không muốn giết ta khẳng định là bởi vì ta hữu dụng , tuyệt đối đừng thật hy sinh ta đây một cấp ah ...

Sau khi nói xong , Lâm Mộc Sâm lập tức đạp Cơ Quan Giáp Ưng bay về phía trước một bước , sau đó tại {kênh đội ngũ} ở bên trong hét lớn một tiếng: "Đi !" Chính mình dẫn đầu hướng phía núi bên cạnh bay đi .

Lâm Mộc Sâm nhanh chóng đi lập tức mở ra , tốc độ lập tức ào tới hơn bốn trăm , so về Mặc Lăng cái kia 300 tốc độ còn nhanh hơn một phần ba . Chính thức là giống như máy bay phản lực giống như, về một tiếng liền biến thành một điểm đen .

Mặc Lăng lập tức sắc mặt tái xanh: "Sur đệ , người quả nhiên là không bắt ta sư huynh này coi vào đâu rồi!" Nói xong lập tức đuổi theo , tốc độ rõ ràng đột phá 300 , nhưng so với Lâm Mộc Sâm tự nhiên còn kém bên trên như vậy một ít .

Độc Xà Mãnh Thú bọn người vừa thấy được Lâm Mộc Sâm xả thân dẫn đi Boss , thiếu chút nữa nước mắt đều chảy xuống . Đây mới thật sự là hảo đại ca ah ! Không nên phụ đại ca tấm lòng thành ! Vì vậy mấy người lập tức triển khai cao nhất tốc độ , hướng dưới núi liền vọt tới .

Mặc Lăng tự nhiên biết rõ mấy cái Ngũ Độc Giáo gia hỏa chạy thoát , nhưng do dự một chút hay (vẫn) là hướng Lâm Mộc Sâm đuổi tới . Người tiểu sư đệ này mới là mục tiêu của mình , không phải phải mang theo mấy cái Ngũ Độc đệ tử không phải là muốn diệt khẩu mà thôi . Chạy liền chạy đi, phản chính cũng không có người nào có thể, thì tới chính mình chạy đi đâu , vấn đề cũng không lớn .

"Sur đệ , người trốn không thoát đâu , liền thành thành thật thật cùng ta trở về đi !"

"Sur huynh , nhiệt tình của người ta thiết tình không tiếp thụ được , ta hay (vẫn) là bảo trì điểm khoảng cách đi!"

Cơ tình tiếng gào tại Vô Lượng Sơn vang vọng thật lâu ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Cương Thi nguy cơ

Lâm Mộc Sâm cũng không có chạy thời gian quá dài. Hắn tuy nhiên lại gần nhanh chóng đi, tốc độ vượt qua Mặc Lăng một đoạn, đi ra ngoài thật xa, nhưng không biết làm sao nhanh chóng đi rất nhanh sẽ biến mất, cuối cùng vẫn là bị Mặc Lăng đuổi theo. Tuy nhiên Lâm Mộc Sâm cũng ôm thê sống chết chống cự tình nguyện rút một cấp cũng không thay đổi Cương Thi ý niệm trong đầu ý đồ bạo lực kháng pháp, nhưng Mặc Lăng là ai? Mặc Môn đệ tử a, hơn nữa còn là cơ quan thuật so Lâm Mộc Sâm không biết cao bao nhiêu cấp bậc Mặc Môn đệ tử...

Vì vậy Lâm Mộc Sâm liền bị trôi cùng cá bánh chưng tựa như bị Mặc Lăng bên người Cơ Quan Sư Tử ngâm trong mồm lên, nhanh như điện chớp vậy bay về phía Vô Lượng Sơn ở chỗ sâu trong.

Đã đến chỗ càng cao hơn một cái trên vách núi, Mặc Lăng ngừng lại, Cơ Quan Sư Tử cũng đem Lâm Mộc Sâm bỏ trên đất. Lâm Mộc Sâm hiện tại đầu văng mắt hoa chán ghét dục nhả, thiết tình là say xe thêm say máy bay cảm giác. Lời nói nói mình phi hành thời điểm cũng không còn nhiều như vậy phản ứng a, quả nhiên Chức Nữ lương tâm thật to hư mắt, cố ý cho loại này di động phương thức bỏ thêm hiệu quả như vậy...

"Sư đệ... Lại nói tiếp, ta còn không biết sư đệ tên gì đầu rồi, xưng hô như vậy cũng không tính toán thuận tiện, sư đệ có thể không đem tính danh cáo tri?"

Lâm Mộc Sâm nằm trên mặt đất như một bị bỏ vào bánh chưng giống như bình thường mắt tròn trắng: "Ta là Nộ Hải Sinh Đào!"

Mặc Lăng cúi đầu một hồi về sau lại ngẩng đầu: "Sư đệ có thể không đem hảo hữu chốt mở mở ra thoáng một phát?"

Lâm Mộc Sâm lấy làm kỳ: "Bạn tốt chốt mở? Dù thế nào các ngươi cũng có thể thêm hảo hữu?"

Mặc Lăng mỉm cười: "Sư đệ nói đùa, tu hành thành công chi nhân, đúng loại này xinh xắn lại tiện lợi pháp thuật tự nhiên đều có chỗ nắm giữ."

Lâm Mộc Sâm trong nội tâm thầm kêu ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), nguyên lai cao trí tuệ nhân tạo NPC đều là có thể thêm hảo hữu đấy... Đoán chừng hiện tại tuyệt đại đa số người chơi đều còn không biết chuyện này, có phải hay không có thể ở trong chuyện này tìm kiếm điểm mấu chốt buôn bán? Lâm Mộc Sâm hiện tại đây trong đầu tựa là các loại tiền, cái kia tiểu bạch xà giả cả đem hấn kích thích hư mắt.

Đã qua cả buổi Mặc Lăng chứng kiến Lâm Mộc Sâm không có phản ứng, phảng phất hiểu được cái gì, cười nhạt một chút: "Sư đệ vẫn là không muốn cùng ta đùa nghịch hoa chiêu gì tốt hơn, phải biết rằng tánh mạng của ngươi liền trong lòng bàn tay của ta. Tuy nhiên ta cũng biết các ngươi dị nhân không sợ chết, sau khi chết phục sinh tình huống nhìn mãi quen mắt, nhưng nếu như bị làm thành Cương Thi mà nói..."

Lâm Mộc Sâm ngược lại là cho rằng Chức Nữ khẳng định không dám đem người chơi biến thành cùng bên ngoài vậy Cương Thi, bằng không thì chỉ là người chơi nháo sự công ty game cũng đủ uống một bình đấy. Nhưng chuyện này cũng không hề đại biểu nếu quả thật biến thành Cương Thi về sau sẽ không để cho tâm pháp kỹ năng và vân vân sinh ra biến hóa... Hổ to vũng hổ không thành, hổ nhỏ còn không được? Cho dù ngươi nháo sự công ty game cũng có thể từ chối nói cho ngươi lựa chọn ngươi tập trung tinh thần đừng nam tòng... Cho nên Lâm Mộc Sâm không dám đánh cược, hắn đối với hiện tại trạng thái của mình coi như thỏa mãn.

Cho nên hắn bắt đầu đi trên báo mình tên thật, vẫn cùng Mặc Lăng giúp nhau bỏ thêm hảo hữu. Nghĩ đến chính mình cái thứ nhất NPC hảo hữu lại là cá Mặc Môn phản đồ, nói không chừng lúc nào sẽ lấy đi của mình mệnh, Lâm Mộc Sâm là bị thương theo tâm đến thiếu chút nữa lệ rơi đầy mặt...

Mặc Lăng bỏ thêm Lâm Mộc Sâm hảo hữu về sau, sắc mặt hòa ái cúi đầu nhìn xem hắn: "Ngô Đồng sư đệ không cần lo lắng, sư huynh cũng không có ác ý. Ngươi xem, ta chỗ này coi như là non xanh nước biếc..."

Lâm Mộc Sâm thầm mắng mịa cái này cũng gọi non xanh nước biếc? Khắp núi khắp nơi các loại màu sắc khói độc, nước đều là đủ mọi màu sắc đấy!

"Khí hậu hợp lòng người..."

Ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) này sương mù độc hô hít một hơi là có thể đem người độc gần chết rõ ràng còn hợp lòng người?

"Tự do tự tại..."

Ngươi đem buộc của ta những... này dây thừng trừ đi nói sau tự do tự tại!

". . . Còn là một rất địa phương tốt , trụ khởi tới cũng không tính ừ khuất Ngô Đồng sư đệ ngươi ." Mặc Lăng một phen thao thao bất tuyệt , Lâm Mộc Sâm liền nằm trên mặt đất mắt tròn trắng .

"Được rồi , ta cũng không nói những thứ vô dụng kia ." Lập tức chính hắn một sư đệ bảo định không hợp tác tư thái , Mặc Lăng rốt cục không hề đi vòng vèo: "Sư đệ ngươi lần này tới , hẳn là tới tìm ta chứ?"

Lâm Mộc Sâm cảm giác mình như vậy không găm âm thanh cũng không phải biện pháp , đã này Mặc Lăng nguyên ý trao đổi , liền hành cấp đáp ứng.

Mặc Lăng thở dài: "Chương môn của chúng ta coi như là có tình có nghĩa , đã phải không chỉ một người tới tìm ta . Nhưng ta nhưng bây giờ không có cách nào khác hồi trở lại Mặc Môn đến , nghĩ đến thẹn trong lòng ah . . ."

Lâm Mộc Sâm lập tức mở miệng: "Người sư huynh kia không bằng hãy cùng ta trở về? Chúng ta Mặc Môn từ trước đến nay khoan hồng độ lượng , mực sông biết rõ đi? phản bội của mấy thập niên , Mặc Hà chương môn còn không phải tha thứ hắn? Chỉ cần ngươi làm sự tình là có nỗi khổ tâm đấy, chương môn tất nhiên sẽ không thái quá chỉ trích . . ."

Mặc Lăng lần nữa thở dài: "Đã chậm . Nếu như cái thứ nhất đến tìm sư huynh chính là sư đệ lỗi của ngươi , có lẽ còn có chút khả năng . . ."

Lâm Mộc Sâm trong nội tâm gọi ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) thứ một tên tới tìm ngươi thời điểm đoán chừng trò chơi còn chưa mở đi, ngươi sư đệ ta khi đó còn đây trong đầu muốn ngự kiếm phi hành đầu rồi, ai biết hiện tại cả ngày giẫm cá cơ quan ung qua lại phi . . .

"Mấy vị kia sư đệ gặp ta lần nữa làm nghiên cứu , lập tức nghĩ phần điền ung muốn thanh lý môn hộ , ta tại sao cùng bọn hắn nói cùng nói không thông , cuối cùng chỉ có thể nhịn đau nhứt đưa bọn chúng . . ."

"Giết?" Lâm Mộc Sâm đáp lời .

"Làm thành Cương Thi rồi . . ." Chân tướng của sự thật lại để cho Lâm Mộc Sâm lập tức lại là một thân lông trắng đỏ mờ mờ .

Mặc Lăng biểu lộ hơi có vẻ bị thương: "Ta chẳng qua là đến nơi này , ngẫu nhiên gặp được Thiên Nhất Giáo giáo chủ Ô Mông Quý , cảm thấy ý nghĩ của hắn rất hợp lòng ta , cho nên lưu lại hỗ trợ mà thôi , còn đến phản bội sư môn nghiêm trọng như vậy sao?"

Lâm Mộc Sâm bị trói trên mặt đất cũng vô pháp lau mồ hôi: "Ày . . . Cái kia Ô Mông Quý giáo chủ lý niệm là cái gì , có thể làm cho sư huynh ngươi cam nguyện lưu lại?"

Nghe xong Lâm Mộc Sâm lời này , Mặc Lăng lập tức hai mắt sáng lên: "Ô giáo chủ cảm thấy , đơn độc Cương Thi hoặc là Cơ Quan Giáp Sĩ uy lực đều hết sức có hạn , Cương Thi quá mức ngu dốt , hành động bất tiện , mà Cơ Quan Giáp Sĩ tuy nhiên đầy đủ linh hoạt , nhưng cũng dễ dàng hư hao . Hắn cho rằng , lấy cơ quan linh kiện vì cốt khung , dung nhập vào Cương Thi chế tác trong đó , tất có thể đem Cương Thi mình đồng da sắt cùng Cơ Quan Giáp Sĩ linh hoạt đa dạng dung hợp lại cùng nhau . . ."

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa nổ ra . Ngoạ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , cái này cần nhân sinh quan giá trị quan vận vẹo thành hạng người gì tài năng xuất hiện loại ý nghĩ này . . . Dùng cơ quan làm cốt cách các đốt ngón tay , nhét vào Cương Thi đi vào bên trong . . . Còn dám lại chán ghét điểm không?

Lâm Mộc Sâm cố nén chán ghét: "Loại ý nghĩ này tuy nhiên . . . Kinh thế hãi tục một chút , nhưng nếu như chỉ là các ngươi hai cái cảm Cương Thi làm nghiên cứu lời mà nói..., ngược lại cũng không trở thành khiến người khác như vậy cảm thù đến tận xương tủy . . ."

Mặc Lăng liên tục gật đầu: "Nói đúng là ! Liền coi như chúng ta về sau cảm thấy cải tạo Cương Thi có rất nhiều không tiện , cuối cùng biến thành trước đem cơ quan lắp đặt đến sống trên thân người , lại đem kỹ biến thành Cương Thi , nhưng này cũng không quá đáng là cải biến thoáng một phát trình tự mà thôi nha , kết quả cuối cùng vẫn là đồng dạng đấy . . ."

Lâm Mộc Sâm rốt cục nhìn không được , quay người lại một bữa nôn ọe , sau đó lại quay tới khoe mắt mang theo nước mắt miễn cưỡng nói: "Sư huynh , thật xin lỗi, ta chỉ phải không quá thói quen , hơi chút khó tiếp thụ . . ."

Mặc Lăng ngược lại là không có tức giận , ngược lại đồng tình nhìn xem hắn: "Lần đầu tiên thời điểm biểu hiện của ta cũng cùng ngươi không sai biệt lắm , không qua đi đến chậm rãi thành thói quen . Vì này vĩ đại nghiên cứu , vì để cho cơ quan thuật càng tiến một bước , hi sinh điểm phẩm nhân và vận vận ngược lại cũng có thể khá . Nếu có cái kia không có mất tu sĩ , làm thành Cương Thi dù sao cũng hơn giết chết muốn có lợi nhất hơn nhiều, phế vật lợi dụng nha . . ."

Lâm Mộc Sâm miễn cưỡng cười nói: "Sư huynh , ngươi xem , của ngươi cơ quan thuật cao siêu như vậy , ta một cái nhỏ nhỏ đệ tử cấp thấp đoán chừng cũng không giúp đỡ được cái gì . Xem ở tình nghĩa đồng môn dưới , không bằng ngươi liền thả ta? Ngươi yên tâm , ta không sẽ cùng chương môn bọn họ nói chuyện này , ngươi cũng không kém ta đây một cái cương thi không phải . . ."

Mặc Lăng nhìn xem Lâm Mộc Sâm , mỉm cười: "Sao có thể nói sư đệ vô dụng đâu này? Bên này chỉ có ta một người hiểu cơ quan thuật , khiến cho ta là luống cuống tay chân , phân thân thiếu phương pháp ah ! Hiện tại đã có sư đệ , tất nhiên có thể để cho ta thật to buông lỏng . Không biết sư đệ , có nguyện ý hay không lưu lại giúp ta?"

Lâm Mộc Sâm đầu óc nhanh quay ngược trở lại . Đáp ứng lời nói đoán chừng muốn lưu lại giúp hắn làm Cương Thi , chán ghét một điểm cũng chẳng có gì, nếu như bị chương môn đã biết chỉ sợ thanh lý môn hộ trên danh sách muốn thêm một cái đáng trước; không đáp ứng đâu này? Đoán chừng chính

mình sư huynh cũng không chú ý lại nhiều vật thí nghiệm . . .

"Được rồi, ta đáp ứng sư huynh !" Cả hai kỳ hạp lấy hần nhẹ, chuyện sau này sau này hãy nói, trước tiên đem này Cương Thi nguy cơ hồ lộng qua . . .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 119: Giam lại

Vì vậy Lâm Mộc Sâm sẽ ngủ ở này trên vách núi một sơn động trong đó, suốt ngày cùng Mặc Lăng cùng một chỗ mân mê những cơ quan kia linh kiện.

Này sơn động tương đương rộng rãi, bên trong bày đầy các loại đồ vật lộn xộn, các loại tài liệu tùy ý ném loạn. Lâm Mộc Sâm tiến này sơn động tựa là toàn thân co lại rút, nếu đem những tài liệu này toàn bộ mang đi ra ngoài có thể bán bao nhiêu tiền ah !

Ngoại trừ vật liệu gỗ, còn có những thứ khác mô kim loại vật các loại, thấy vậy Mặc Lăng cũng không phải chỉ biết đồn cũi. Tuy nhiên những tài liệu này phẩm cấp đại đô không cao, giống như bình thường đều là Hoàng Phẩm tài liệu, đẳng cấp cũng không quá đáng hơn bốn mươi cấp, nhưng bày đầy cả sơn động, thoạt nhìn đó cũng là tương đương rung động.

Ngoại trừ tài liệu, trong sơn động còn ném này không gần một nửa thành phẩm cơ quan linh kiện, thậm chí làm một nửa Cơ Quan Giáp Sĩ. May mắn không có giải phẫu mở đích Cương Thi, bằng không thì Lâm Mộc Sâm tuyệt đối chỉ điểm công ty game kháng nghị. Ngoại trừ làm văn bản rõ ràng bỏ cáo tìm kiếm cái lạ hướng trò chơi bên ngoài, bây giờ Vòng Du đều là cấm chế quá mức máu tanh trắng diện.

Mặc Lăng đã sớm giải khai Lâm Mộc Sâm sợi dây trên người, nhưng Lâm Mộc Sâm hiện tại cũng chỉ có thể thành thành thật thật ở lại đó. Cùng một cái cường lực NPC khoảng cách không cao hơn 10m là một trong những nguyên nhân, một nguyên nhân khác tựa là, cửa động bị bỏ thêm Cơ Quan Độc Vụ song bảo hiểm.

Lâm Mộc Sâm đã bị quan ở trong sơn động này rồi, trốn cũng không trốn thoát được. Đương nhiên, nếu như hần chịu liều chết rút một level lời mà nói..., vấn đề có thể nhẹ nhõm giải quyết. Bất quá cho tới bây giờ mức này, hần ngược lại không muốn chết.

Trò chơi này nhiệm vụ là nhiệm vụ, nhưng dính đến cao cấp NPC thời điểm, sẽ có rất lớn tính ngẫu nhiên. Dù sao Chức Nữ cho cao cấp NPC rất cao trí tuệ nhân tạo cùng với đặc biệt tính cách, cùng với người chơi không sai biệt lắm, làm được chuyện gì cũng không kỳ quái. Đương nhiên, cơ bản quy tắc còn phải theo như Chức Nữ định được đến.

Cũng tỷ như cái này Mặc Lăng, rõ ràng tựa là cá dân kỹ thuật, hơn nữa chỗ ở vẫn còn tương đối tìm kiếm cái lạ, chỗ ở đã đến xem nhân mạng như cỏ rác tình trạng. So về mực sống cái kia người hiền lành trạch nam(*), này lực sát thương liền lớn hơn. Nhưng hần cũng không dám liên tục tiếp chạy đến hệ thống trong thành thị đến tùy tiện tra người chơi để làm nhân thể thí nghiệm, nếu thật là làm Chức Nữ xác định vững chắc một đạo lỗi xuống đem hần bỏ xuống tan thành mây khói.

Nhưng ở nhiệm vụ này ở giữa, nếu là hần muốn chơi điểm hoa chiều gì cái kia cũng quá nhiều. Ví dụ như đem Lâm Mộc Sâm nhốt ở chỗ này, Chức Nữ liền hoàn toàn không sẽ quản. Đường lui vẫn phải có nha, người liều mạng vừa chết lại phục sinh, không bỏ chạy đi ra?

Nhưng Lâm Mộc Sâm cũng không dám quá kiêu ngạo, ai biết gần đây [điểm phục sinh] tại nơi nào ... Nếu phục sinh bắt đầu xem xét chính mình còn ở lại chỗ này sơn động bên cạnh, cái này một cấp bạch mắt không nói, rất lớn khả năng còn có thể bị chạy về Mặc Lăng làm thành Cương Thi ...

Bị giam ở chỗ này cũng không phải là không có chỗ tốt, ít nhất đầy đất tài liệu, đều tùy tiện Lâm Mộc Sâm sử dụng. Chỉ cần hần nguyện ý, cái kia Cơ Quan Thuật độ thuần thực đi từ từ dâng lên, hoàn toàn không cần cần nhắc cái gì thành phẩm vấn đề. Duy nhất chỗ hồng tựa là, Mặc Lăng sẽ căn cứ tiêu hao tài liệu tìm Lâm Mộc Sâm muốn dồn thành phẩm, chưa cho Lâm Mộc Sâm quá nhiều trung bảo tư nang cơ hội.

Nhưng chính là như vậy phúc lợi cũng không nhỏ a, không công tăng lên Cơ Quan Thuật ! Cho nên Lâm Mộc Sâm tạm thời còn không muốn chết, đã chết nhờ có? Tuy nhiên trong khoảng thời gian này không có cách nào khác tăng lên cấp bậc, nhưng tóm lại vẫn có thu hoạch không phải.

Này ở giữa, Độc Xà Mãnh Thú bọn hần cũng phát tới tin tức, Lâm Mộc Sâm an ủi bọn hần bình tĩnh chờ nóng, chính mình tạm thời còn an toàn. Độc Xà Mãnh Thú lập tức tỏ vẻ muốn triệu tập huynh đệ đem hần cứu ra, Lâm Mộc Sâm bình tĩnh hồi phục nếu như là tới nơi này, hiện giai đoạn có bao nhiêu chết bao nhiêu.

"Vậy không được, Ngô Đồng đại ca, người quên sống chết đem chúng ta cứu ra, chính mình lại rơi vào đến, chúng ta không có khả năng trợ mắt nhìn !" Độc Xà Mãnh Thú tâm tình có chút kích động, xem ra Lâm Mộc Sâm đem Boss dẫn dắt rồi đi hành vi đã bị bọn hần cho rằng là cực giảng nghĩa khí biểu hiện.

Lâm Mộc Sâm bao nhiêu cũng có chút cảm động, bất quá cũng có chút dở khóc dở cười: "Ta nhưng không có quên cả sống chết ! Tên kia mục tiêu vốn chính là ta, các người cái kia chính là bị ta dính lứu. Nói sau ta hiện tại lại không nguy hiểm, tuy nhiên không thể luyện cấp, nhưng còn có thể luyện Cơ Quan Thuật ... Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), đây cũng chính là ta học được Cơ Quan Thuật, nếu những người khác tiếp nhiệm vụ này, khẳng định đem các người đều bồi tiến vào !"

Độc Xà Mãnh Thú bên kia cũng là xuất mồ hôi lạnh cả người, ngay cả trầm trồ khen ngợi hiểm nguy hiểm thật.

Lâm Mộc Sâm suy nghĩ một chút, đón lấy phát tin tức: "Bất quá cũng các người phải giúp một việc, qua một thời gian ngắn ta có thể phải tìm người, đến lúc đó tận lực giúp ta nhiều liên hệ chọn người, đoán chừng ta muốn dựa vào cái này thoát thân ..."

Độc Xà Mãnh Thú lập tức kính ngưỡng vạn phần: "Ngô Đồng đại ca ngay cả kẻ thoát thân đều nghĩ kỹ? Quả nhiên không hổ là Ngô Đồng đại ca ! Yên tâm, ta cùng bưu kiện huynh đệ bên kia đều có thể liên lạc với không ít người, đến lúc đó bất cứ giá nào một cấp kinh nghiệm đến, khẳng định cho người an an toàn toàn ly khai !"

Lâm Mộc Sâm lại cảm động: "Cũng không cần như vậy bị trắng, chỉ là cho người nhiều tụ tập chọn người mà thôi, không có thể cần phải là bằng hữu ... Được rồi, đến lúc đó ta lại tin tức người, nói không chừng đến lúc đó còn có thay đổi."

Giải quyết Độc Xà Mãnh Thú bên này, Lâm Mộc Sâm liền chuyên tâm ở bên cạnh tăng lên Cơ Quan Thuật, thuận tiện chăm chút tích lũy điểm tài liệu ở túi đeo lưng ở bên trong. Nhiều tham ô là không thể nào đây, nhưng trộm vặt móc túi thu được một điểm, thật cũng không bị Mặc Lăng phát hiện.

Đương nhiên, Lâm Mộc Sâm là cho rằng, Mặc Lăng thậm chí mình cũng không rõ ràng lắm những tài liệu này cụ thể số lượng ... Chỉ biết là cá đại khái mà thôi.

Mặc Lăng bình thường cũng không tất cả tại đây, trên thực tế một ngày chỉ qua đến hai lần, chỉ điểm một chút Lâm Mộc Sâm Cơ Quan Thuật, thuận tiện an bài điểm nhiệm vụ cho hắn làm.

Trên thực tế loại cuộc sống này hiển nhiên cũng có chút nhàm chán, bị nhốt trong sơn động, cả ngày làm các loại cơ quan, nghiên cứu Mặc Lăng cho bản vẽ của hắn, lãng phí các loại tài liệu ... Lâm Mộc Sâm thiết tình chịu không được ah ! Coi như là ở bên trong môn phái làm cái thứ nhất Cơ Quan Giáp Ứng thời điểm, hắn cũng không còn nhàm chán như vậy qua. Dù sao khi đó khắp nơi chật, dù sao còn có thể hô hấp hạ không khí mới mẻ đúng không?

Nhưng sau không lâu sau đó, hắn liền lại có cơ hội như vậy.

"Ngô Đồng sư đệ, chúng ta tại đây tài liệu từ từ tiêu hao, chỉ sợ phải đi bổ sung một ít. Hôm nay người cũng không cần làm cơ quan rồi, theo ta ra ngoài đi!"

Khó được thông khí ah ! Lâm Mộc Sâm rốt cuộc biết Chúc Nữ tại sao phải lại để cho NPC làm ra loại này nhốt chơi gia sự đã đến. Ngoại trừ cung cấp cho người chơi một cái có thể tăng lên phòng chế cơ hội bên ngoài, còn cách hai ngày liền cho người cá cơ hội đào tẩu ... Đây ở bên ngoài chạy trốn, dù sao cũng hơn trong sơn động muốn đơn giản hơn nhiều chứ?

Nhưng Lâm Mộc Sâm không có trốn. Hắn có càng thêm hùng vĩ càng thêm hèn mọn bị ỏi kế hoạch ...

Cứ như vậy, làm hai ngày cơ quan chém hai ngày cây, Mặc Lăng thỉnh thoảng còn đưa chút mỏ kim loại vật các loại tài liệu đến, lại để cho Lâm Mộc Sâm Cơ Quan Thuật đột nhiên tăng mạnh, đồn cũi cũng hoàn toàn không có rơi xuống. Chỉ có điều bậc này cấp kinh nghiệm cùng mặt khác tâm pháp kỹ năng độ thuần thực liền bị kịch ...

Lâm Mộc Sâm hiển nhiên cũng không muốn qua thời gian quá dài cuộc sống như vậy, nhưng này khắp nơi trên đất tài liệu lại để cho hắn lại có điểm không nở. Nhìn xem môn khẩu cái kia một đồng lớn khối độc cùng giam cầm trận pháp cùng với xoay tròn lưỡi dao cơ quan, bắt đầu có chút ngồi không yên.

Mà dẫn phát Lâm Mộc Sâm chạy trốn dục vọng đây, thì là một ngày nào đó Mặc Lăng mang tới một đám cao cấp tài liệu. Những tài liệu này tất cả đều là cấp 45 trở lên, hơn phân nửa đều là cấp 50 tài liệu. Mà những tài liệu này, không có có một dạng là Hoàng Phẩm trở xuống ! Thậm chí có nhất thời nửa khắc là lục phẩm tài liệu !

Chỉ là này chồng chất tài liệu, giá trị liền vượt qua mấy vạn kim. Mấy vạn kim tuyệt đúng không là cái số lượng nhỏ rồi, cầm lấy đi khu vực giao dịch bán đi cũng có hơn mười vạn tiền mặt. Theo như cái này thì, tại đây tựa hồ là Mặc Lăng phân đông nhà kho một trong ...

"Ngày mai bắt đầu, người liền khiến cho dùng những tài liệu này, cho ta làm ra một ít dùng chung cơ quan linh kiện đi ra ! Nghiên cứu của ta đã bắt đầu có manh mối, thành bại thì ở lần hành động này rồi!"

Mặc Lăng ngoại trừ lưu lại tài liệu bên ngoài, còn để lại hai cỗ bán thành phẩm phẳng phát khung xương vậy Cơ Quan Giáp Sĩ. Ra về, thứ này chính là hắn cái gọi là thành quả ... Tuy nhiên nhìn về phía trên có chút khủng bố.

Chứng kiến như vậy một đồng lớn thứ đồ vật, Lâm Mộc Sâm lập tức cảm thấy, là thời điểm chạy trốn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Đào thoát

Chạy trốn trước phải chuẩn bị sẵn sàng công tác .

Đầu tiên quan trọng nhất là , đem những tài liệu cao cấp kia toàn bộ bỏ vào trong túi ... Vì thế Lâm Mộc Sâm còn ném đi một đồng đủ loại giá trị không cao đồ vật , đồ phẩm quả cam phẩm trang bị tài liệu toàn bộ đều ném đến son động trong khắp ngõ ngách . Các loại hiệu quả không cao đơn được tham ăn liền đã ăn , không ăn cũng vứt bỏ .

Chính mình nhìn lâu như vậy không có ở thông khí thời điểm chạy thoát , làm như vậy là vì cái gì? Vì chính là kiếm một ít những tài liệu này ah ... Cái gọi là người chết vì tài chìm chết vì ăn , ngoại trừ lý do này bên ngoài , Lâm Mộc Sâm làm sao có thể ở cái địa phương này ở lâu như vậy !

Cơ Quan Thuật đồ chơi kia lúc nào không thể luyện? Hơn nữa cái kia Mặc Lăng cũng cho tới bây giờ chưa cho qua hẳn cái gì đặc thù cách điều chế . Nhưng Cơ Quan Thuật luyện cao cũng mới có lợi , ít nhất Lâm Mộc Sâm liền thừa dịp mấy ngày nay làm không ít dùng tới được đồ vật .

Đem một ít lục phẩm tài liệu toàn bộ nhét vào trong ba lô , Hoàng Phẩm cũng nhét hơn phân nửa , thẳng đến ba lô thật sự chứa không nổi mới thôi . Cái kia hai cái cơ quan khung xương hỗn dùng đầy tất cả đều là tài liệu tốt , không biết làm sao đã định hình , Lâm Mộc Sâm chỉ có thể nhìn đau nhức buồn tha cho . Dù sao mình là không có hứng thú gì đem này khung xương chứa vào trên người mình ...

Bất quá vì để cho cái này hai (chiếc) có cơ quan khung xương phát huy cuối cùng tác dụng , Lâm Mộc Sâm dùng dây nhỏ đem cái này hai (chiếc) có khung xương kết nối với mười mấy cái cơ quan bạo bắn ra . Loại này cơ quan bạo bắn ra là thông thường Cơ Quan Thuật kết quả , tại Lâm Mộc Sâm cùng Nhất Kiếm Lăng Vân tác chiến thời điểm một phát huy tác dụng không nhỏ . Hẳn lớn nhất đặc thù tựu là , kéo một phát tuyến liền bạo tạc nổ tung ...

Thứ này tổn thương còn có thể , nhưng xa xa không tới gây sát tình trạng . Hơn nữa loại này hiếm thấy gây ra phương thức khiến nó sử dụng phạm vi có hạn , cũng không phải rất được chú ý sản phẩm . Nhưng ở chỗ này , tác dụng liền lớn.

Tại son động các ngõ ngách đem cơ quan này bạo bắn ra chôn xuống , sau đó toàn bộ ngay cả đến khung xương bên trên . Lại đem dây nhỏ ẩn nắp mà bắt đầu..., làm cho người ta khó có thể phát hiện . Hết thấy đều sau khi làm xong , Lâm Mộc Sâm cuối cùng mục tiêu tựu là môn khẩu giam cầm trận pháp cùng với Cơ Quan Độc Vụ rồi.

Giam cầm trận pháp cái đồ chơi này nhìn về phía trên cường đại , kỳ thật muốn giải khai cũng dễ dàng , cường độ công kích đủ là được . Sau đó chính là xoay tròn đao trận , Lâm Mộc Sâm nhìn ra đao kia trận giết chết chính mình không hề thương lượng , cũng không có dựa vào tốc độ tiến lên không bị thương tổn cơ hội . Nhưng đối với Lâm Mộc Sâm mà nói , thao tác đủ tốt , cũng không phải là không hề hy vọng .

Tính toán một chút thời gian , Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái , liền giẫm lên Cơ Quan Giáp Ứng đi tới cửa động trước đó.

"Thành công có thể chạy đi , còn có thể lợi nhuận một số; thất bại liền rút một cấp , tài liệu toàn bộ bạo chết ... Đánh bạc !"

Đem những tài liệu kia chứa vào trong ba lô thời điểm , Lâm Mộc Sâm liền bị thực phát hiện , những tài liệu này bên trên miêu tả đều là nhiệm vụ vật phẩm , đã khóa lại , bị Mặc Lăng đui giết lúc nếu như từ vong đem toàn bộ rơi xuống . Điều này nói rõ , hẳn ít nhất phải thoát khỏi Mặc Lăng đui giết mới có thể đem những tài liệu này làm của riêng ... Nhưng lại không nên cầm lấy đi bán ... Ngoa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , Chức Nữ người có dám hay không cho điểm lỗ thủng để cho ta phát bút hoành tài ah ...

Hít sâu một hơi , Thiên Cương Chiến Khí ! Lưu Tinh Truy Nguyệt ! Liên Châu Tiến !

Trong nháy mắt cường đại công kích lập tức đem giam cầm trận pháp nổ bung một lỗ hổng , Lâm Mộc Sâm lập tức phát động nhanh chóng đi vọt tới , thoắt cái chui được xoay tròn đao trong trận.

Xoát một tiếng , Lâm Mộc Sâm bị lưỡi dao chém tới , một điểm máu không có điều rơi ! Nhưng là , tại phía sau hắn bị triệu hoán đi ra Cơ Quan Huyền Quy , tánh mạng xoát một tiếng điều rơi đã thành tí máu ...

Hi sinh phát động ! 5 giây bên trong Lâm Mộc Sâm bị tổn thương đem chuyển dời đến Cơ Quan Huyền Quy thân mình . Lâm Mộc Sâm vốn muốn bằng vào kỹ năng này thoắt cái lao ra đến son động bên ngoài , lại không nghĩ rằng này xoay tròn đao trận công kích nằm ngoài sự dự liệu của hắn . Với vàng lại phát động Cơ Quan Huyền Quy một cái khác kỹ năng , hoàn toàn phòng ngự cũng hấp thu tổn thương chuyển hóa làm tánh mạng !

Lại xoát một tiếng , Cơ Quan Huyền Quy tánh mạng bị bỏ đầy rồi . Sau đó lại là xoát xoát hai tiếng , Cơ Quan Huyền Quy lại một lần nữa hóa thành mảnh vỡ , mà Lâm Mộc Sâm cũng nhân cơ hội này chạy ra khỏi xoay tròn đao trận , tiến vào trong làn khói độc .

Xoay tròn đảo trộn thật không phải là dùng để trưng cho đẹp , một giây chém Lâm Mộc Sâm tứ đảo , này nếu đổi lại những người khác đến, Chân Nguyên Hộ Thể thêm kiếm quang hộ thể đều là cá bị chặt thành hai đoạn kết cục . Mà xoay tròn đảo trộn còn không phải của ai cuối cùng , của ai cuối cùng là một ít đại đoàn đủ mọi màu sắc khói độc .

Lâm Mộc Sâm đã từng thấy tận mắt có chim bay theo trong làn khói độc xuyên qua , bên này đi vào hay (vẫn) là một con chim , trên người có lông vũ có thịt dính , bên kia bay ra ngoài tựa là cá khô lâu Chim , rõ ràng còn tuốt tường một hồi mới một rã rời . Cái đồ chơi này độc tính được nhiều đến bao nhiêu?

Lý Vân Cô bà cố nội , người có thể dùng gạt ta ! Này Hóa Độc Đan ngàn vạn phải có dùng !

Hóa Độc Đan hoàn toàn chính xác hữu dụng , hai giờ giải trừ khói độc hiệu quả , còn kèm theo độc kháng , rốt cục lại để cho Lâm Mộc Sâm không có hóa thành một cái hội chơi cơ quan khó lâu . Nhưng tánh mạng của hắn cũng là xoát xoát hạ thấp , Lâm Mộc Sâm ngay cả nuốt đan được này mới xem như trì hoãn tới .

Chạy ra khỏi khói độc , tánh mạng còn lại nhất thời nửa khắc , hơn nữa tại đan được dưới tác dụng vững bước tăng trở lại trong . Lâm Mộc Sâm nhìn xem độc kia sương mù đầy trời cỏ cây khô bại Vô Lượng Sơn , đột nhiên cảm thấy , cái kia Mặc Lăng nói cũng không tệ , tại đây thiệt tình non xanh nước biếc khí hậu hợp lòng người tự do tự tại đây...

Tự do cảm giác thực tốt ! Bất quá bây giờ còn không phải hoàn toàn tự do . Gợi ý của hệ thống: Mặc Lăng phát hiện giam cầm pháp trận bị phá , đang lấy tốc độ cực nhanh chạy đến .

Còn do dự cọng lông? Chạy !

Đã có hai giờ khói độc giải trừ hiệu quả , Lâm Mộc Sâm xuống núi tựa là trực tiếp chạy thẳng tắp , thẳng đến thành Đại Lý mà đi . Hệ thống chủ thành tuyệt đối là chỗ an toàn nhất , ngoại trừ hệ thống thủ vệ , bên kia người chơi là thành dân thành dân đấy...

Một bên chạy , Lâm Mộc Sâm một bên cho Độc Xà Mãnh Thú phát tin tức: "Độc xà huynh đệ , khảo nghiệm của người thời khắc đã đến ! Tranh thủ thời gian phát động quân chúng , nói không lâu sau đó thì có tập kích thành Đại Lý , lại để cho mọi người tụ họp lại xoát ..."

Độc Xà Mãnh Thú nghi hoặc: "Có ý tứ gì? Ngô Đồng đại ca người trốn ra được? Đang bị đuổi giết? Ta lập tức tìm huynh đệ tiếp ứng người đi ..."

Lâm Mộc Sâm khẩn trương: "Người tiếp ứng ta có cái bướm mà dùng ! Còn không phải đều bị miểu sát hàng ! Ta tranh thủ tại đuổi lên trước đuổi tới thành Đại Lý , người kích động hạ người chơi , để cho bọn họ cùng đi làm , còn có chút cơ hội !"

Độc Xà Mãnh Thú lập tức hiểu , một bên tán thưởng Ngô Đồng đại ca mưu trí Vô Song đi một bên kích động quân chúng . Lâm Mộc Sâm y nguyên tốc độ không giảm , toàn lực hướng phía thành Đại Lý bay đi .

Mà bên kia , Mặc Lăng không có qua bao lâu thời gian liền chạy về cái này giam giữ tiểu sư đệ sơn động . Bên ngoài xem xét , ồ , khói độc cùng cơ quan vẫn còn nha , chẳng lẽ lại này Ngô Đồng sư đệ liền là công kích dưới giam cầm pháp trận , không thành công cú?

Giải trừ diệu roi khói độc cùng cơ quan , Mặc Lăng tiến nhập sơn động , liếc mắt liền thấy vậy cũng được gấp đôi tài liệu không thấy , cộng thêm biến mất tiểu sư đệ một cái ... Biết mình đám kia tài liệu chi tiết Mặc Lăng rốt cục khẳng định , sư đệ chạy thoát .

"Tên đáng chết !" Mặc Lăng giận tím mặt , quay người lại sẽ phải rời khỏi đuổi theo giết . Đưa tầm mắt nhìn qua chính mình cái kia cơ quan khung xương vẫn còn, thò tay liền đem cái kia hai cái cơ quan khung xương cầm lên đến thu được bên trong túi đeo lưng .

Sau đó một tiếng ầm vang , sơn động liền sụp .

Mười mấy cái cơ quan bạo bắn ra cùng một chỗ nổ tung hiệu quả thập phần đồ sộ , hơn nữa tựa hồ đã xảy ra một cộng một lớn hơn hai hiệu quả . Cả tòa núi động không ngừng lắc lư , bốn phía vách núi nhao nhao vỡ tan , một đại đoàn tro bụi theo cửa sơn động trong phun ra , các loại đá vụn mạn thiên phi vũ (*bay đầy trời) .

Đã qua sau nửa ngày , hồi đầu thổ kiếm Mặc Lăng theo trong sơn động chui ra , một cước giẫm lên Cơ Quan Hộ , như gió bay điện chớp liền hướng phía Lâm Mộc Sâm bỏ chạy phương hướng vọt tới .

"Tùng Bách Ngô Đồng ! Ta muốn đưa người chém thành muôn mảnh !"

To lớn tiếng hô vang dội toàn bộ Vô Lượng Sơn , không ít trong núi lắc lư người chơi đều bị dọa cá run rẩy , nghĩ thầm này Tùng Bách Ngô Đồng đến cùng làm cái gì , làm cho người ta nộ thành cái dạng này? Thủ giết cha ở trong game trên cơ bản là không thể nào , chẳng lẽ lại là hận cướp vợ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Bồ Tát Phát Chú

Lâm Mộc Sâm cũng đã nghe được này âm thanh rỗng, nhưng hắn hiện tại cũng không còn thiên không sợ hãi, trốn cũng không kịp!

Không ít người chơi đều thấy được cái này dám ở giữa không trung trong làn khói độc ghé qua Mặc Môn đệ tử, nguyên một đám không khỏi kinh ngạc: "Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), lúc nào Mặc Môn đệ tử cũng chơi độc rồi, rõ ràng không sợ độc sương mù! Chẳng lẽ lại hắn không phải Mặc Môn đệ tử, mà là truyền thuyết kia bên trong Thực trung Đường Môn?"

Lâm Mộc Sâm không dám xía tới phía dưới người chơi suy đoán, trốn chạy để khỏi chết mới được là cứng ngạnh đạo lý! Bây giờ còn nhìn không tới Mặc Lăng tung tích, nhưng hắn khẳng định, chính mình vậy liền nghi sư huynh tuyệt đối sẽ không đem mình truy tìm đây...

Mặc Lăng hoàn toàn chính xác không có truy tìm. Tại địa phương khác có lẽ hết cách rồi, nhưng nơi này là nơi nào? Vô Lượng Sơn! Vô Lượng Sơn là Thiên Nhất Giáo địa bàn, Thiên Nhất Giáo lão đại là Ô Mông Quý, mà Mặc Lăng tự là đã bị Ô Mông Quý đầu độc mới phản bội Mặc Môn ở lại Vô Lượng Sơn, đúng này Vô Lượng Sơn gió thổi cỏ lay đều quen thuộc muốn chết, muốn truy tung đặc biệt một người sẽ khó khăn sao?

Trên thực tế lần này đào thoát thành công, ngoại trừ Lâm Mộc Sâm vận khí tốt đủ giải thoát nguyên nhân bên ngoài, cũng là bởi vì Mặc Lăng khinh thường. Hắn vừa lúc mới bắt đầu tự nhiên là đứng Lâm Mộc Sâm tràn ngập cảnh giác, thời khắc không rời, nhưng ở về sau đã từ từ buông lỏng.

Đầu tiên là bởi vì Lâm Mộc Sâm đứng Cơ Quan Thuật biểu hiện ra thật lớn nhiệt tình, lại để cho hắn làm cho là mình người sư đệ này cũng là cũng giống như mình dân kỹ thuật; cái thứ hai là bởi vì hắn đem Lâm Mộc Sâm mang đi ra ngoài nhiều lần, hơn nữa cố ý lộ ra sơ hở nhìn đối phương một cái sẽ hay không chạy trốn, kết quả đối phương một điểm rời đi ý tứ đều không có. Hai điểm này lại để cho hắn cảm thấy, chính mình sư đệ nói không chừng nghĩ cách cũng giống như mình, không có gì đào tẩu tâm tư. Hắn chỗ nào biết rõ Lâm Mộc Sâm đang nhẫn nhịn tâm tư muốn hắc tài liệu của hắn!

Kết quả nhất thời sơ sẩy, để tiểu tử này chạy! Rẽ vào tài liệu của mình chạy! Hơn nữa ghé thăm nhất chính là, hắn rõ ràng còn ở đằng kia hai cỗ cơ quan khung xương bên trên trời lại quả Boom, chính mình một cảm lên cái kia hai cỗ khung xương quả Boom toàn bộ phát nổ! Tuy nhiên không có đối với chính mình tạo thành cái gì quả lớn tổn thương, lại đem vậy mình khổ tâm kiến tạo nhà kho nổ cá hoàn toàn sụp đổ, toàn bộ hủy!

Mặc Lăng hiện tại trong lòng đem Lâm Mộc Sâm hận đắc yếu mệnh, một lòng một ý muốn đem hắn bắt vào tay, đem hắn sống sờ sờ làm thành Cuồng Thi, không mê đi không gây tê, để hắn bị này phanh thây xác nổi khổ!

Lâm Mộc Sâm một bên phi một bên rung mình một cái, tựa hồ thấy lạnh cả người bao phủ tại chính mình chung quanh. Bất quá hắn hiện tại hoàn toàn không tâm tư đi truy cứu này hàn ý nơi phát ra, trốn chạy để khỏi chết mới được là cứng ngạnh đạo lý!

Trải qua hơn một giờ chạy vội, Lâm Mộc Sâm mơ hồ thấy được thành Đại Lý hình dáng. Nhưng cũng bị chính là, hắn nhìn lại, giữa không trung đã mờ mờ xuất hiện một cái chấm đen nhỏ đang phi tốc đuổi tới...

"Mịa, nhanh hơn chút nữa, nhanh lên nữa..." Nhanh chóng đi làm lạnh một tốt lập tức để, hơi chút kéo ra một điểm cùng Mặc Lăng khoảng cách. Nhưng đợi đến lúc hiệu quả thời gian vừa quá, khoảng cách này lại bắt đầu dần dần tiếp cận...

Rốt cục tại Mặc Lăng đuổi tới hắn phạm vi công kích bên trong trước khi, Lâm Mộc Sâm một đầu quần tới trong thành Đại Lý.

"Boss đến rồi! Mọi người cùng nhau giết Boss! Cao trí tuệ nhân tạo NPC Boss, điều roi tuyệt đối đều là cực phẩm!"

Lâm Mộc Sâm rống to một tiếng, sau khi roi xuống đất lập tức thu hồi Cơ Quan Giáp Ủng, trốn đi cung nỏ, đem y phục của mình cũng thay đổi một bộ, biến thành người qua đường tại trong thành Đại Lý đi dạo. Vì dọn ra tới đây một ít ô vuông, Lâm Mộc Sâm thể nhưng mà nhịn đau buông tha cho không ít tài liệu.

Này thành Đại Lý công việc quảng cáo đã sớm đang làm rồi, Độc Xà Mãnh Thú cùng bư kiện huynh đệ tại thành Đại Lý đều tính toán có chút danh tiếng nhân vật, tuyên truyền bắt đầu cũng tận hết sức lực, rõ ràng thật sự đem Boss sắp đặt kịch việc này làm cá xôn xao. Bất quá đại đa số người chơi hay (vẫn) là bán tín bán nghi, chuyện lớn như vậy nhi không phải do hệ thống tuyên bố, mà là do người chơi tuyên truyền, có thể dựa vào phổ sao?

Mặc dù có chút người chơi xì mũi coi thường, nhưng vẫn là có không ít người chơi lưu tại nội thành. Đi train level không kém như vậy trong chốc lát, vạn nhất là thật sự đầu này? Nói không chừng chính mình có thể nhặt được tiện nghi!

Trò chơi đã bắt đầu thời gian dài như vậy, Boss bị đánh mất không ít, nhưng cao cấp có danh tiếng NPC lại cơ hồ không có bị đánh chết ghi chép. Nguyên nhân rất nhiều, nhưng lớn nhất chính là chỗ này một ít NPC thần long thấy đầu không thấy đuôi, đừng nói giết chết, muốn đụng phải cũng không dễ dàng. Môn phái chương môn? Cái kia được muốn chết đến mức nào mới có thể muốn đi công kích đám kia đại năng...

Vì vậy tại Lâm Mộc Sâm roi xuống đất rống to về sau, không ít người chơi ngẩng đầu, quả nhiên thấy được một cái tốc độ cực cao gia hỏa đang hướng phía thành Đại Lý xông lại. Chuyện là tất cả mọi người hưng phấn, quả nhiên ah! Có cao cấp NPC!

Mặc Lăng cũng là tức bất tỉnh. Chính thức trong chủ thành vậy thật tâm là tàng long ngoa hồ, Ô Mông Quý cái loại này cao cấp Boss đều không dám nói đến chủ thành đến làm mưa làm gió, hắn đã đến không phải đưa đồ ăn? Nhưng vấn đề là hắn hiện tại thiệt tình đứng Lâm Mộc Sâm hận không thể ăn

thịt hần găm hần cốt , mịa lão tử từ nhỏ đã không có bị thua thiệt lớn như vậy !

Sau đó hần liền không thấy chủ thành thủ vệ , bay thẳng đến chủ trong thành lao đến .

Chủ thành thủ vệ kỳ thật cũng không mạnh, cho dù đối phó người chơi đều phải dựa vào nhiều người thủ thắng , uy hiếp cũng không lớn . Uy hiếp lớn nhưng lại những cái...kia giấu ở chủ thành các nơi cao cấp NPC , đại đô có cao cấp Boss thực lực . Nhưng những...này NPC bình thường sẽ không tùy tiện ra tay , trừ phi sự kiện trọng đại đến tình trạng không thể vãn hồi .

Hiện tại việc này thái , còn còn lâu mới có được đến loại trình độ đó . Nguyên nhân tự là , các người chơi quá nhiệt tình .

Mịa cao cấp NPC ah ! Chủ động tập kích hệ thống chủ thành NPC ! Đánh chết không hề gánh nặng ! Sẽ không điều roi công đức , cũng sẽ không biết bị thành thị liệt vào không được hoan nghênh nhân sĩ ! Trên thực tế trò chơi còi mờ thời gian dài như vậy không phải là không có người chơi ý đồ công kích trong thành thị NPC , kết quả chính là bị thủ vệ và vân vân chớp nhoáng giết hết , sau đó t ra cái thành phố này , không bao giờ ... nữa cho phép vào .

Hiện tại hành vi của bọn hần , hướng tốt rồi nói , được kêu là thủ vệ thành thị ! Thành chủ và vân vân không để cho điểm ban thưởng nói còn nghe được sao?

Ôm như thế các loại nghĩ cách , lại ôm vào một điểm có thể thừa dịp loạn hỗn [lấn lộn] điểm rơi xuống tượng tượng , nhóm lớn nhóm lớn người chơi đồng thời bay lên giữa không trung , các loại các dạng phi kiếm pháp bảo pháp thuật vân...vân, đợi một tý công kích liền hướng phía Mặc Lăng bay đi .

Sau đó xông ở phía trước người chơi liền hoa lạp lạp đến rơi xuống một nhóm lớn , không ít người chơi ở giữa không trung liền hóa quang mà đi , rớt xuống đất cũng không còn tốt đến bao nhiêu , trò chơi này té rớt tổn thương rất khủng bố đấy...

Mặc Lăng một chiêu xuống dưới liền giết trong nháy mắt rất nhiều người chơi cộng thêm phá hủy rất nhiều người chơi phi hành trạng thái , thực lực không thể bảo là không được . Nhưng loại thực lực này còn không có biện pháp lại để cho người chơi bị đe dọa ở ... Chủ yếu nhất là, hần mất máu rồi! Hơn nữa là mất một đoạn máu !

Mặc Môn đệ tử bị ai chính là ở đây , phòng ngự thủ đoạn kém xa tít tấp môn phái khác ...

Mặc Lăng tại giữa không trung , hai mắt huyết hồng , không ngừng rống to: "Tùng Bách Ngô Đồng , ngươi đi ra cho ta nhận lấy cái chết !" Một bên giết người đồng thời còn đang không ngừng tìm tòi mặt đất , ý đồ tìm ra Lâm Mộc Sâm tung tích .

Lâm Mộc Sâm trên mặt đất thấp cả đầu khắp nơi loạn toan , chỉ sợ Mặc Lăng đem mình nhận ra . Không phải hần không muốn đập Thổ Địa Thần Phù chạy trốn hoặc là trốn đến trong khách sạn , mấu chốt là hệ thống không cho phép ... Nói cho hần biết trạng thái đặc thù hạ cấm loại này công năng .

Không bao lâu sau công phu Độc Xà Mãnh Thú cùng buru kiện huynh đệ một bên tin tức một bên đi tới Lâm Mộc Sâm bên người , vừa nhìn thấy hần bây giờ hoá trang Độc Xà Mãnh Thú cứ vui vẻ: "Ngô Đồng đại ca , có cần hay không như vậy biến trang à? Ngươi đồng nhất thân nhưng cũng là thêm phi kiếm tốc độ đấy, cùng của ngươi thuộc tính hoàn toàn không đáp ah !"

Lâm Mộc Sâm bắt đầu: "Không có biện pháp ! Hiện tại ta không nên ngại đầu lên , bất kể là đi lên đánh Boss hay (vẫn) là ra khỏi thành chạy trốn , xác định vững chắc bị tên kia bắt lấy . Cho nên ta chỉ có thể đợi hần bị đánh lui ... Lại nói những cái...kia người chơi trẻ già măng mọc đi chịu chết , thật sự không có vấn đề? Chết lần thứ nhất rớt một level a, bọn hần không sợ?" Lâm Mộc Sâm cũng là bị những...này người chơi phần đầu quên mình tính thần dọa sợ .

Độc Xà Mãnh Thú dùng đồng tình ánh mắt nhìn Lâm Mộc Sâm: "Ngô Đồng đại ca ngươi bị nhốt nhiều ngày như vậy , ngay cả trong trò chơi mới đẩy ra pháp bảo cũng không biết? Pháp bảo này gọi Bồ Tát Phát Chú , có thể giảm bớt tử vong rơi xuống điểm kinh nghiệm EXP . Đẳng cấp thấp nhất hai trăm kim , giảm bớt 20% rơi xuống kinh nghiệm , đắt tiền nhất có thể giảm bớt 100% rơi xuống kinh nghiệm ..."

"Một nghìn kim?" Lâm Mộc Sâm hỏi .

Độc Xà Mãnh Thú cười lắc đầu: "Chức Nữ làm sao có thể hào tâm như vậy ! Giảm bớt 100% rơi xuống kinh nghiệm Bồ Tát Phát Chú 5000 kim ! Giá tiền này ít nhiều có chút không hợp thói thường , không có người nào dùng đến lên, nhiều người nhất hỗn dùng đấy hay (vẫn) là 800 kim một cái , chỉ (cái) rơi xuống trước mắt đẳng cấp kinh nghiệm , sẽ không rớt cấp ."

Như thế đồ tốt ah ! Tiêu tốn 800 kim mua cả bảo hiểm , dù thế nào điều roi cũng điều roi không khi đến một cấp đến . Đã có cái đồ chơi này , cái kia pk giết Boss thiệt tình là có thể quên cả sống chết rồi.

Nhưng là , Độc Xà Mãnh Thú còn có bên dưới .

"Bất quá cái đồ chơi này hạn chế cũng thật nhiều đấy, giữa những người chơi pk không có hiệu quả , đặc thù sự kiện nhiệm vụ không có hiệu quả , duy nhất một lần dùng , chết lần thứ nhất liền biến mất ... Không phải kẻ có tiền , cũng không chơi nổi thứ này ."

Chương 122: Về môn phái

Người chơi pk không có hiệu quả đã nói lên vẫn đang có thể đem người sát đảo tấn thủ thôn đến , đặc thù sự kiện nhiệm vụ không có hiệu quả đã nói lên ví dụ như đoạn thời gian trước Lâm Mộc Sâm loại tình huống đó không thể cầm cái đồ chơi này đến bảo vệ tánh mạng . Duy nhất một lần đồ dùng ... Mịa chết lần thứ nhất 800 kim ! Đầu năm nay , 800 kim có thể không là số lượng nhỏ gì rồi , có người toàn bộ tài sản đều chưa hẳn có thể dùng tới hai ba hồi trở lại cái đồ chơi này .

Nhưng vô luận như thế nào , dùng 800 kim đến tỉnh đi ra cấp một kinh nghiệm vẫn là đáng giá đấy. Thắng một cấp muốn mười ngày nửa tháng đấy, ai lược (*chịu đựng) được rất tốt? Vận khí tốt , tỉnh xuống những thời giờ này , đánh ra đồ gỏi đến tốt trang bị các loại , tiền vốn cũng liền kiếm đã trở về .

Đương nhiên , những cái...kia giảm bớt thêm nữa... Rơi xuống kinh nghiệm Bồ Tát Phát Chú tự nhiên rất tốt dùng , giá cả cũng càng làm cho đau lòng người ... Ví dụ như vậy có thể bảo vệ ở tất cả kinh nghiệm Bồ Tát Phát Chú , 5000 kim ! Dùng tốt rất là ngon dùng , chết lần thứ nhất coi như trở về thành . Bất quá 5000 kim Thổ Địa Thần Phù ah ... Trời có mắt rồi , đến thổ địa miếu cầu một trương Thổ Địa Thần Phù bất quá mới ngu kim ...

Phản chính Lâm Mộc Sâm nhất định là cận kề cái chết cũng sẽ không biết hoa cái kia 5000 kim đấy. 800 kim nha, đến là có thể suy tính một chút .

Nhưng là Lâm Mộc Sâm cảm thấy , dù cho có cái đồ chơi này , cũng vô pháp giải thích đám người này tre già măng mọc vấn đề . Phải biết, cho dù này Boss mất thứ đồ vật , đó cũng là cuối cùng công kích người mới có thể nhặt , tuyệt đại đa số người vẫn là không có cái gì hy vọng đạt được lợi ích đấy...

"Ngô Đồng đại ca , người là thực sự điểm cô lậu quả văn ." Sùng báỉ thuộc về sùng báỉ , nhưng gặp được Lâm Mộc Sâm bị trò mèo chuyện của , Độc Xà Mãnh Thú bao nhiêu vẫn có chút nhìn có chút hả hê: "Ồ này vài ngày , trò chơi có một lần tiêu đổi mới , nói là vì rơi xuống chế độ là không quá hợp lý , làm cho người chơi tập thể đánh Boss nhiệt tình hạ thấp , bắt lợi với lấy sau đó phát sinh sự kiện lúc người chơi tính tích cực , cho nên làm đi một tí điều chỉnh . Kích thứ nhất công kích được Boss người chơi có thể đạt được 20% kinh nghiệm tăng thêm cùng trang bị nhặt tỷ lệ , một kích cuối cùng thì là 30% . Còn dư lại 50% , liền do công kích được Boss người chơi khác chia xẻ , tổn thương càng cao tỷ lệ càng cao . Cho nên hiện tại đám người này đều tưởng tượng cái kia một chút tỷ lệ có thể rơi xuống trên đầu mình ... Này Boss rơi xuống , tùy tiện đồng dạng cũng bù đắp được ba, bốn tám Bồ Tát Phát Chú đi à nha? Bằng không thì người cho là bọn họ vì cái gì hưng phấn như vậy?"

Lâm Mộc Sâm kinh hãi: "Chuyện trọng yếu như vậy ta rõ ràng không có chú ý tới ! Ta quá không chuyên nghiệp !" Lâm Mộc Sâm vô cùng đau đớn . Hai ngày này trầm tư suy nghĩ như thế nào tại tham Mạc Lăng những tài liệu kia đồng thời thành công chạy trốn , thậm chí ngay cả trò chơi đổi mới tư liệu đều không nhìn , thật sự là tương đương thất bại .

Độc Xà Mãnh Thú cười hắc hắc cười: "Ngô Đồng đại ca không đi lên , nếu không chúng ta bên trên đi nhìn thử một chút vận khí?"

Lâm Mộc Sâm lắc đầu: "Các người tốt nhất cũng đừng đi lên , trí tuệ nhân tạo NPC trí nhớ đoán chừng rất không tồi , nhất định có thể nhận ra các người . Các người muốn a, chúng ta cùng lúc lên núi , kết quả các người chạy thoát . Hiện tại ta chạy thoát , các người lại chui vào trước mặt hắn , có thể đạt được kết quả như thế nào?"

Độc Xà Mãnh Thú huyền suy nghĩ một chút trên mình đến về sau lập tức trở thành Mạc Lăng cừu hận mục tiêu các loại đại chiêu đều hướng chính mình đánh tới bộ dáng ... Vì vậy rung mình một cái lắc đầu .

Lâm Mộc Sâm hiện tại cũng không dám vọng động , chỉ có thể ở phía dưới giả bộ như quần chúng vây xem đồng dạng trà trộn tại trong đám người . Hắn hiện tại tuyệt không dám làm dễ làm người khác chú ý động tác , hung ác sợ Mạc Lăng tại Chức Nữ đại thần chiều cổ hạ tìm được lý do liễu lĩnh tìm hắn đến báo thù .

Mạc Lăng là thật mạnh, chỉ là cái kia mười bảy mười tám cấp Thiên Công Kiếm Quyết liền đủ người chơi uống một bình đấy. Không là sinh mệnh đặc biệt trường phòng ngự đặc biệt cao người chơi lần lượt truy cập cơ bản liền hóa quang , trừ phi là cầm pháp bảo và vân vân đỉnh truy cập . Mà ngoại trừ Thiên Công Kiếm Quyết , Mạc Lăng còn có mấy cái cường hãn Cơ Quan Giáp Sĩ , phần lớn là hung mãnh loại thú , bình thường đều có thể đem ra coi như Boss dùng . Một cái siêu cấp trí tuệ nhân tạo Boss tăng thêm mấy cái bình thường Boss , chính thức là giết được người chơi người ngã ngựa đổ .

Bất quá hắn cũng không chịu nổi người chơi nhiều a ! Thành Đại Lý chỉ ít có mấy vạn người chơi đóng quân , mà có thể lên thủ đã Boss cũng ít nhất cũng có mấy ngàn . Mấy ngàn người vây công một cái , coi như là trí tuệ nhân tạo NPC cũng chịu không được .

Giết một hồi , Mạc Lăng rốt cục cũng thân chịu trọng thương , bắt đầu dĩ thối lui . Tuy nhiên hắn chạy thoát , Cơ Quan Giáp Sĩ lại bị để lại hai cái , cũng không biết bạo đi ra vật gì tốt , vừa rơi ra đến đã bị không biết cái nào người chơi kiếm đi nha.

Oanh oanh liệt liệt đánh Boss hoạt động sau khi chấm dứt , không ít người chơi còn có hứng thú để tiếp tục , vẫn còn vừa đi liền thảo luận Boss cường hãn . Mà chuyện người khởi xướng , sớm đã bị quên đến cái ót đi . Có Boss đánh mới là thật ô , ai mạng tới? Có mao (lông) ý nghĩa?

Nói ngắn lại , Lâm Mộc Sâm nguy cơ xem như tạm thời giải trừ . Xem xét ba lô , Thổ Địa Thần Phù rốt cục có thể dùng , không bao giờ ... nữa thì không cách nào sử dụng màu xám trạng thái .

Sự tình giải quyết , Lâm Mộc Sâm coi như là nhẹ nhàng thờ ra . Nhiệm vụ này trên cơ bản mình cũng liền có thể làm đến nước này rồi, chẳng lẽ mình còn dám đánh lên Vô Lượng Sơn tìm Mặc Lăng solo? Vẫn là thành thành thật thật trở về giao nhiệm vụ đi.

Cùng Độc Xà Mãnh Thú bọn người nói một tiếng về sau , đang lúc mọi người lưu luyến không rời cáo biệt trong tiếng , Lâm Mộc Sâm chụp được Thổ Địa Thần Phù , về tới Mặc Môn .

Mặc Môn hiện tại không còn nữa dĩ vãng vắng ngắt bộ dáng , không ít người chơi đang đang ra sức đi train level . Chỉ bất quá bây giờ những ..này người chơi đã không có mấy cái nhận thức Lâm Mộc Sâm được rồi , đám kia mua Lâm Mộc Sâm cơ quan người chơi , sớm đã đến cấp 20 xuất sư , bốn phía lưu lạc đi .

Lâm Mộc Sâm cũng vui vẻ thanh tịnh , thẳng đến đại điện mà đi . Đã tìm được chương môn , đem chuyện đã xảy ra như thế như vậy vừa nói , Lâm Mộc Sâm tự dưng đến phát phần thưởng .

Chương môn Mặc Hà chau mày: "Mặc Lăng rõ ràng làm phản rồi sư môn , vui đầu vào Thiên Nhất Giáo trong đi? Cái kia Thiên Nhất Giáo có thể không là vật gì tốt , làm sự tình thương thiên hại lý , nhưng vị người người oán trách , Mặc Lăng rõ ràng cùng bọn họ nhắc lên quan hệ ..."

Lâm Mộc Sâm cuống gật đầu: "Cái này Mặc Lăng chẳng những đầu nhập vào Thiên Nhất Giáo , vẫn cùng Thiên Nhất Giáo cùng một chỗ dùng người sống làm thí nghiệm , chế tạo ra không ít Cơ Quan Thuật cùng Cương Thi hỗn hợp quái vật đi ra ! Hơn nữa ta nghe hắn nói , tại ta trước khi đi tìm hai vị sư huynh của hắn , cũng rơi vào đến bực này kết cục ..."

Mặc Hà lập tức trên mặt lệ khí vừa hiện , thò tay vỗ bàn một cái: "Súc sinh ! Đây chúng loại súc sinh nếu như không thanh lý môn hộ , ta Mặc Môn về sau còn thể nào đi ra ngoài gặp người !"

Lâm Mộc Sâm đại hi , này nếu Mặc Hà ra tay bắt lấy Mặc Lăng , vậy thật tâm vốn là tay cầm đem véo ah ... Mặc Lăng cái thằng này tuy nói bị người chơi đánh lùi trở về , nhưng tình huống một hồi tất nhiên sẽ khỏi hắn thương thế , đến lúc đó hắn sẽ không sẽ tìm đến mình cái này đầu sỏ gây nên đã có thể khó nói ... Mặc dù nói chính mình dừng lại ở trong sư môn nhất định là an toàn , nhưng mình có thể cả đời trốn ở chỗ này? Trò chơi không chơi?

Không biết làm sao Mặc Hà cuối cùng vẫn là thờ dài một tiếng: "Cái kia Vô Lượng Sơn là Vân Nam Đại Lý khu vực , nói như thế nào cũng là Ngũ Độc Giáo địa bàn . Chúng ta Mặc Môn đi qua thanh lý phản đồ , bao nhiêu cũng là chuyện phiên toái ..."

Ngoa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) , ta biết ngay Chức Nữ không sẽ hảo tâm như vậy lại để cho sư môn giúp tự mình giải quyết vấn đề này ... Nhưng Lâm Mộc Sâm nhưng ôm một tia hi vọng: "Ngũ Độc Giáo cũng không phải không nói đạo lý nha, chúng ta Mặc Môn đi qua thanh lý môn hộ , thuận tiện cũng có thể giúp hắn đám bọn họ dọn dẹp một chút Vô Lượng Sơn , bọn hắn có lý do gì phản đối?"

Mặc Hà lắc đầu: "Không thể nói như thế . Các đại môn phái luôn dĩ diện đầy, lại để cho môn phái khác đến giúp mình thanh lý phản đồ tính toán là chuyện gì xảy ra? Nếu Ngũ Độc Giáo nói Mặc Môn phía sau núi có bọn họ phản đồ tác quái , ta tự nhiên cũng là không thể nào lại để cho bọn họ chạy tới giúp một tay . Nhưng bây giờ Ngũ Độc Giáo lại tựa hồ vô lực giải quyết Thiên Nhất Giáo vấn đề , chuyện này rất khó xử lý ah ..."

Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái , chuẩn bị xuất ra đòn sát thủ: "Chương môn , ta đã đến Đại Lý , thấy Lý Vân Cô tiền bối , nhưng là nghe nàng nói những năm gần đây này đối với người thật là tương niệm ..."

Mặc Hà lập tức biến sắc , trừng mắt Lâm Mộc Sâm: "Nói hưu nói vượn ! Người cái tên này , lại dám cầm trường bối đến hay nói giỡn ! Cút ra ngoài cho ta !"

Lâm Mộc Sâm sắc mặt một khổ , hết chìm , chính hắn một chương môn rõ ràng cũng là ngạo kiều ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Phong ba tái khởi

Chương môn nổi giận , Lâm Mộc Sâm liền ngoan ngoãn lẩn ra ngoài , bất quá chỉ chớp mắt liền lại chạy trở về .

"Ta nói chương môn , ta này nhiệm vụ thường lệ còn không có cho đâu rồi, không nên cứ như vậy đen ta đi?"

Mặc Hà trừng mắt liếc nhìn Lâm Mộc Sâm: "Tiểu tử ngươi quả nhiên không ngốc ! Được rồi , vậy liền đem ban thưởng cho ngươi !"

Vì vậy Lâm Mộc Sâm lách cách đã nhận được một loạt gọi ý của hệ thống: Người đạt được tám mươi kim , người đạt được trung cấp linh thạch 30 khối ,

ngươi lấy được kinh nghiệm giá trị một số , ngươi đạt được Mặc Môn Tâm Pháp tường giải một quyển , ngươi đạt được điểm công đức 1300 điểm . Của ngươi điểm công đức vượt qua một nghìn , tiểu Thiên Lô tiếp xúc sắp đến , xin chuẩn bị kỹ lưỡng ...

Ngoa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế) ! Trước mặt các loại thông tri đều bị Lâm Mộc Sâm vui rạo rức , này một câu cuối cùng thiếu chút nữa đem hấn hù chết . Tiểu Thiên Lô ! Đầu mình mấy ngày này công đức còn vác lấy đầu rồi, làm sao lại vượt qua một nghìn rồi hả?

Nhìn kỹ , đạt được điểm công đức 1300 điểm ! Mịa này phá nhiệm vụ như thế nào cho nhiều công đức như vậy?

"Chương môn , ngươi xem , này điểm công đức có phải hay không có chút ..."

Chương môn vẻ râu mỉm cười: "Đúng vậy đúng vậy , ngươi lần này hủy Mặc Lăng thí nghiệm chỗ , khiến cho trong một thời gian ngắn không cách nào nữa giết hại nhân mạng , quả nhiên là đã làm nhiều lần công đức . Như vậy ban thưởng , tự nhiên là nên phải đấy !"

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa liền khóc ra thành tiếng . Muốn thưởng ta công đức cũng chờ ta có chuẩn bị thời điểm lại đến a, này mịa trên người sẽ không đến 100 kim 30 khối trung cấp linh thạch , có thể chịu nổi tiểu Thiên Lô không?

Lại nói tiếp mình còn có Cơ Quan Huyền Quy ... Chỉ có điều cái đồ chơi này lại một lần nữa bị làm xấu . Lại nói tiếp này Cơ Quan Huyền Quy là mình phần đông Cơ Quan Giáp Sĩ ở bên trong xui xẻo nhất, phòng ngự cao nhất tánh mạng tối đa , kết quả hư số lần cũng tối đa ...

Mặc Hà cho Lâm Mộc Sâm ban thưởng về sau lần nữa đem hấn đánh ra cửa , Lâm Mộc Sâm chỉ có thể tìm một chỗ mèo mà bắt đầu..., trước đem mình Cơ Quan Giáp Sĩ sửa nói sau .

Lần này tại Mặc Lăng chỗ đó hắc không ít tài liệu , đầy đủ đem tất cả đống Cơ Quan Giáp Sĩ linh kiện đều thay đổi một lần . Bất quá có linh kiện vừa mới đổi qua , hiện tại liền đổi có chút lãng phí . Những tài liệu này lại để lên mấy tháng cũng sẽ không biết lạc đơn vị , ngược lại cũng không cần cần dùng gấp điệu rơi . Chỉ có điều những tài liệu này cho dù ở Mặc Lăng lui sau khi đi cũng vẫn là khóa lại đây, đem bán lấy tiền là không thể nào .

Phí hết nửa ngày thời gian , Lâm Mộc Sâm rốt cục đem Cơ Quan Huyền Quy đã sửa xong . Đã có cái đồ chơi này , Lâm Mộc Sâm thì có lo lắng . Tiểu Thiên Lô càng lợi hại cũng chỉ có một đạo , chỉ cần mình cơ cảnh điểm, dùng này Cơ Quan Huyền Quy định truy cập quá đơn giản , cùng lắm thì lại tu lần thứ nhất nha...

Mặt khác mấy cái Cơ Quan Giáp Sĩ những cái...kia cấp thấp linh kiện cũng đổi một chút , sau đó tất cả đống Cơ Quan Giáp Sĩ đều rực rỡ hấn lên . So về ở giữa thuộc tính đều có chỗ bay lên , nhất là Cơ Quan Giáp Ứng , tốc độ vượt qua 200 tám , lại lên một cái cấp bậc . Bất quá đã qua cấp 40 , người chơi khác tâm pháp kiếm thuật và vân vân có tăng lên , phi kiếm cũng đổi mới , dần dần cũng bắt đầu có người tiếp cận hai trăm tốc độ . Muốn phải giữ vững tuyệt đối ưu thế tốc độ , Lâm Mộc Sâm còn gánh nặng đường xa ...

Những sự tình này đều làm xong , tài liệu còn lại một đồng lớn , Lâm Mộc Sâm liền đem những này cao cấp tài liệu đều vứt đã đến nhà kho chính giữa . Sau đó hấn liền sâu muộn rồi, hiện đang làm gì đây?

Đãi ở bên trong môn phái tự nhiên là cực an toàn , bất kể là Mặc Lăng hay (vẫn) là Nhất Kiếm Lăng Vân cũng không dám đến trong môn phái thù địch chuyện. Nhưng ở bên trong môn phái cũng không có biện pháp đi train level đánh quái a, phía sau núi đám kia quái đều là cho vừa rồi tàn thủ thôn người chơi đánh thôi. Đi ra ngoài đi train level đi... Mặc Lăng cũng không cần nói , tìm được chính mình không có áp lực chút nào , cao cấp trí tuệ nhân tạo NPC nha, chút năng lực nhỏ nhoi ấy vẫn phải có . Nhất Kiếm Lăng Vân bên kia càng là ở chung quanh chủ thành đều phải nhân thủ , buôn bán đi train level đồng thời đã ở chú ý mình qua lại ... Mịa chính mình thiệt tình là thứ danh nhân rồi , đi tới chỗ nào đều có người nhận thức ...

Nghĩ nửa ngày , Lâm Mộc Sâm rốt cục hạ quyết định , hay (vẫn) là đi ra ngoài đi train level ! Một chút như vậy việc nhỏ liền bị dọa , về sau còn thế nào hỗn [lấn lộn]? Lạc Dương Trường An đãi không được , ta còn có thể đến mặt khác chủ thành mà !

Vì vậy , chọn tuyến đường đi Thành Đô !

Thành Đô là chỗ tốt , chung quanh có Nga Mi Thanh Thành các loại đại môn phái , người chơi phần đông , náo nhiệt phi thường . Hơn nữa người chủ thành này khoảng cách cao cấp khu train level tương đương gần , cho nên tụ tập phần lớn là đẳng cấp không thấp người chơi .

Lâm Mộc Sâm vỗ Thổ Địa Thần Phù bay tới , chuyện thứ nhất tự là đến thổ địa miếu lại cầu tới hai tờ . Cái đồ chơi này nếu đi train level đi quá xa muốn trở về , hấn tất nhiên còn thì nguyện ý hoa ngũ kim mà không muốn tự bay trở về .

Đương nhiên , hấn cũng nghĩ qua đi mua cá Bò Tát Phát Chú trang bị lên , nhưng hấn rất bi thực không đủ tiền ... Không đến 100 kim , đẳng cấp thấp nhất cũng mua không được !

Mua không được liền mua không được đi , phản chính tự mình cường lực như vậy , chơi trò chơi thời gian dài như vậy sẽ chết qua hai hồi trở lại . Một hồi là không cần thận , một cái khác hồi trở lại là phạm hai ... Bình thường đánh quái thăng cấp , chỗ nào dễ dàng chết như vậy?

Nghĩ nghĩ Lâm Mộc Sâm cũng liền an tâm , bổ sung lại một điểm đan dược , Lâm Mộc Sâm tràn đầy phấn khởi liền hướng phía ngoài thành liền xông ra ngoài .

Mà cùng lúc đó , Nộ Hải Sinh Đào cũng nhận được Lâm Mộc Sâm xuất hiện ở Thành Đô tin tức .

Nộ Hải Sinh Đào cũng không có bởi vì đã qua một đoạn như vậy thời gian sẽ đem Lâm Mộc Sâm đem quên đi . Chính mình và những người khác một

cấp bậc khen ngược nói, mặt mũi này đã có thể ném đi được rồi! Hiện tại Nhất Kiếm Lăng Vân trên cơ bản đều đã trở thành cái khác công hội trò cười, bang chúng đi ra ngoài cũng không dám sẽ đem bang hội biểu thị tùy tiện để ở trước ngực rồi...

Mặc dù nói đó cũng không phải không có lợi, ít nhất lại để cho Nộ Hải Sinh Đào tỉnh lại thoát một phát tác phong của mình, bắt đầu bảo trì ít xuất hiện nghi ngại đường sức chờ đợi bỗng nhiên nổi tiếng, nhưng con tức này hẳn vẫn đang nuôi không trôi.

Nhất định phải cạo chết hẳn một hồi! Tốt nhất có thể nhiều cạo chết vài lần! Đến lúc về sau bang hội trọng chấn hùng phong thời điểm, sẽ đem thu hình lại phóng tới trên diễn đàn đến, nói rõ chúng ta không phải bọn hèn nhát!

Cho nên hẳn một mực không có bụng tha cho tìm hiểu Lâm Mộc Sâm tin tức. Chỉ có điều trước một thời gian ngắn, bởi vì đường xá xa xôi cũng chưa quen thuộc nguyên nhân, cho nên hẳn cũng không có tại Đại Lý bên kia sắp xếp người tay. Các loại đợi càng về sau thật sự tìm không thấy lại xin Liễu Như Phiêu Phiêu tính toán một cái Lâm Mộc Sâm vị trí, kết quả lại phát hiện tuy nhiên người đang Vô Lượng Sơn, nhưng mà coi không ra tọa độ cụ thể... Bị cao cấp trí tuệ nhân tạo NPC đóng lại, có thể dễ dàng như vậy bị các người tìm được sao?

Bất quá bây giờ, Lâm Mộc Sâm lại thò đầu ra rồi! Tại Thành Đô! Thành Đô thế nhưng mà cá náo nhiệt địa phương, không cần Đại Lý bên kia trên căn bản là Ngũ Độc độc đại, môn phái nào người đều có, làm cho địa phương đại bang phái cũng không có biện pháp đem địa đầu kéo qua đến. Tại đó báo thù, nhưng rất tiện!

Nộ Hải Sinh Đào lập tức đem mấy người cao thủ cũng gọi. Mấy người cao thủ nghe xong muốn đi tìm Tùng Bách Ngô Đồng phiên toái, nguyên một đám cùng chung mối thù, xoa tay. Ban đầu ở Lạc Dương cái kia hai pháo không riêng gì nạo Nhất Kiếm Lăng Vân mặt mũi của, đánh rớt bọn họ một cấp bậc, này cao thủ mặt mũi cũng mất hết. Hiện tại nhìn thấy bằng hữu cũ bọn hắn cũng không dám ngăn đầu, vừa nói đã bị cười nhạo là bị miếu sát hàng, con tức này ai không nghĩ ra?

Sau đó, chuyện này lại bị Liễu Như Phiêu Phiêu đã biết.

"Ta cũng phải nhìn nhìn, một mực bị các người đuổi giết rốt cuộc là ai. Có thể nhắm trúng Nhất Kiếm Lăng Vân bang chủ cùng một đám cao thủ căn răng nghiêng lợi, đoán chừng cũng là có ý nhân vật..."

Nộ Hải Sinh Đào bắt đầu đi. Kỳ thật chuyện này căn bản không dùng đến nàng đến, điều khiển chỉ huy là được, nhưng cũng không dám quá nghịch tâm tư của nàng. Liễu Như Phiêu Phiêu nhìn về phía trên không có gì sức chiến đấu cũng không có gì năng lực chỉ huy, nhưng địa vị còn rất trọng yếu, dù sao cô ấy là cả Quý Cốc Thần Toán quả đặc thù. Đã nàng hiếu kỳ, liền để cho nàng đi xem một chút đi.

Nhất Kiếm Lăng Vân bên này chờ xuất phát, mà Đại Lý Vô Lượng Sơn bên kia, Mặc Lăng cũng gầm lên giận dữ xuất quan...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Nhìn xem

Lâm Mộc Sâm đang tại vui vẻ đánh quái. Tiếp hai cái không quan hệ đau khổ giết quái nhiệm vụ, ban thưởng cũng là đơn giản tiền tài cùng kinh nghiệm. Bất quá góp gió thành bão nha, đối với Lâm Mộc Sâm loại người nghèo này mà nói, có thể tích lũy điểm tựa là điểm.

Lâm Mộc Sâm đang gỡ quái khiếu sơn tiêu, coi như là bán quái vật hình người vật, điệu roi trang bị điệu roi tài liệu cũng điệu roi tiền. Từng mảnh từng mảnh thanh đi qua, Lâm Mộc Sâm đánh chính là là chết đi được.

Còn bên cạnh, Nhất Kiếm Lăng Vân thám tử đã sớm chú ý hắn đã lâu.

Này thám tử cũng rất phiền muộn. Thành Đô an bài người phụ trách chỉ có hắn một cái, phát hiện Lâm Mộc Sâm về sau hắn lập tức mừng rỡ như điên báo cáo nhanh cho bang chủ.

Kỳ thật thám tử cũng không có tại lần trước hỗn chiến trung trận vọng, đúng Lâm Mộc Sâm cũng không thể nói có cừu hận gì. Nhưng dù sao cũng là bang hội chuyện của nhà, chính mình nếu có thể làm nhiều điểm cống hiến, có phải hay không có thể tại trong bang hội địa vị thăng một bước?

Đừng xem nhẹ này trong bang hội địa vị, nó dính đến bang hội bổng tiền cùng trang bị đạt được các loại đợi các loại vấn đề, đề cao địa vị liền có thể thu được cao hơn chỗ tốt. Bằng không thì mọi người đối xử như nhau lời mà nói..., còn làm sao có thể giữ được ở trong bang hội tình anh?

Hiện ở trong game bang hội công hội các loại, cùng trong hiện thực công ty và vân vân cũng không kém nhiều lắm. Đương nhiên, này chỉ là có quy mô đại bang hội, mấy cái thần bằng hảo hữu tập hợp lại cùng nhau kiến giúp sẽ tự nhiên không tính toán gì hết.

Thảm tử tên là Cự Khuyết, vốn muốn gọi Cự Khuyết kia mà, kết quả nhắc nhở danh tự bị chiếm dụng, cũng không biết là bởi vì không thể cùng trong trò chơi vũ khí trang bị trùng tên hay là có người trước dùng, nói ngắn lại hẳn liền nhất thời hồ đồ dùng cái này hài âm, sau đó ở trong game đã bị bằng hữu tại danh tự mặt sau bỏ thêm "Tâm nhân" hai chữ, về sau tâm nhân cơ hồ đều phải thành đại danh của hắn ...

Cự Khuyết rất cơ linh, bản thân là Trường Bạch Kiếm Phái người, kiếm thuật coi như không tệ. Nay Trường Bạch Kiếm Phái chú trọng công kích, ngự kiếm tốc độ cũng coi như không tệ. Chính hắn lại dấn nhằm cắt chó đánh tới một vốn có thể ẩn thân đạo thụ, vừa ngoan tâm không có cảm lấy đi bán chính mình dùng, thực cũng đã hắn đã trở thành một cái đánh lên hảo thủ, tại Nhất Kiếm Lăng Vân bên trong dần dần cũng có không nhỏ danh khí.

Hắn ở bên cạnh chăm chăm vào Lâm Mộc Sâm, nhưng vị khổ không thể tả. Nguyên nhân rất đơn giản, Lâm Mộc Sâm thắng này lại dùng trước kia phương pháp tại giết quái!

Tìm được một cái chỗ train level, xoát xoát xoát tụ quái thanh quái, giết xong sau, ngựa không ngừng vó chạy đến một cái khác, lại tụ họp quái thanh quái ...

Loại này đi train level phương pháp với hắn mà nói tự nhiên là hữu hiệu nhất suất (*tỉ lệ) đấy, nhưng đối với theo dõi nhân đã có thể thống khổ. Hắn làm sao bây giờ? Một mực đi theo? Kể dần mới sẽ không phát hiện được! Ở đâu giết quái đều có thể nhìn đến cùng khuôn mặt, nghĩ như thế nào đều có vấn đề chứ? Nhất là tại dưới tình huống trước mắt ... Vừa cùng một cái đại bang hội kết thù, thì có cái tên như hình với bóng đi theo hắn, làm sao bây giờ? Tiêu diệt thôi!

Vì để tránh cho mình bị tiêu diệt, Cự Khuyết chỉ có thể ngồi xổm ở một cái khu train level chờ. Hắn ẩn thân pháp thuật cần hắn bảo trì đứng im bất động, bằng không thì hắn thật đúng là dám đuổi kịp một cùng đấy. Phản chính Lâm Mộc Sâm đi train level thời điểm tốc độ cũng không quá nhanh, hiệu suất đầy đủ, tốc độ mau nữa cũng sẽ không biết tăng lên, uống phí hết linh thạch mà thôi.

Cho nên khi việc đáng làm thì phải làm liên hệ hắn thời điểm, hắn chỉ có thể hành cấp đáp ứng: "Vâng, ở đây này ... Đi, vừa đi năm phút đồng hồ, hắn là đến gần đây khu train level đi ... Nửa giờ rồi, sắp trở về rồi cần phải ..."

Việc đáng làm thì phải làm bên kia phiền muộn: "Ta nói người này theo dõi cũng thành đến quá không chuyên nghiệp đi, trả như nào đây thủ chu đãi thọ? Nếu hắn đột nhiên chạy làm sao người xử lý?"

Cự Khuyết cũng đặc biệt tùy thuận: "Ta cũng vậy không có biện pháp a, liền chưa thấy qua cái kia chính là hình thức, luyện cá cấp còn nhiều cái khu train level chạy tới chạy lui! Người nói ta ở một cái khu train level đi train level còn không có gì, một mực đi theo hắn còn không lộ hăm rồi há? Có mấy cái như hắn biến thái như vậy hay sao?"

Việc đáng làm thì phải làm bất đắc dĩ. Hết cách rồi, tay mình đâu có skill đặc thù pháp thuật người chơi không nhiều lắm, cái này có khả năng tàng hình đã coi như là nhân tài. Chẳng lẽ mình còn có thể đi tìm cá sẽ tiềm hành hay sao? Loại cao thủ kia muốn lung lạc cũng không dễ dàng ...

Hết cách rồi, một đoàn người chỉ có thể đánh cuộc một keo vận khí. Theo Thành Đô sau khi xuất phát đã bay cả buổi, rốt cục cùng Cự Khuyết tụ họp. Mà lúc này đây, Lâm Mộc Sâm vừa vừa rời đi cái này khu train level không lâu.

"Trên lý luận khoảng bốn mươi phút là hắn có thể trở về, nhiều lắm là kém cá một hai phút." Bất kể nói thế nào, Cự Khuyết cuối cùng là còn bắt được một điểm Lâm Mộc Sâm hành động quy luật.

Nộ Hải Sinh Đào còn bảo trì bình thản: "Đợi một chút đi, chúng ta trước quan sát địa hình, tìm cái tốt điểm phục kích."

Kiểm Lưu Vân tự nhiên cũng là theo tới, lúc này thời điểm đưa ra nghi vấn: "Bất kể nói thế nào, chúng ta nhiều người như vậy tập kích hắn một cái, cho dù đắc thủ cũng không dễ nghe chứ?"

Bên cạnh việc đáng làm thì phải làm mở miệng: "Mặt mũi của chúng ta nên cột đã mất rồi, bị người nhảy lên cả bang hội chuyện của cả cái trò chơi đều truyền khắp. Hơn nữa ưu thế của hắn bất quá là tốc độ nhanh, đến lúc đó phát đến trên diễn đàn, sẽ tìm mấy cái Xạ Thủ phân tích, vấn đề không miệng lớn giết hắn thời điểm đừng nhúc nhích dùng quá nhiều người là được rồi, những người khác cũng liền làm cái kiểm chế tác dụng."

Mấy người cao thủ nhao nhao gật đầu. Bọn hắn cũng nghĩ thông rồi, chính mình muốn là một đôi một solo tuyệt đối đuổi bắt thượng tên kia, đầu tiên liền làm cho đối phương ở vào thế bất bại. Muốn giết người báo thù, trên cơ bản không thể nào.

Liễu Như Phiêu Phiêu cũng tới, núp ở phía sau bữu mồi: "Tài nghệ không bằng người tự là tài nghệ không bằng người, người ta tốc độ nhanh có lỗi rồi há? Muốn theo như nói như vậy, các người công kích cao cũng không đúng rồi, mọi người nên lột sạch quần áo người một kiếm ta một kiếm rất đúng chọc, kỹ năng và vân vân đều không cần, mồi gọi công bình! Không đúng, còn có {điểm thuộc tính} thêm không giống chứ ..."

Các cao thủ lập tức xấu hổ. Bọn hắn điểm ấy bị tai nạn đi trộm chuông tâm tư thoáng cái bị nói toạc, lập tức mặt mũi đều nhẹn không được rồi. Người để mọi người như vậy ngăm hiếp lẫn nhau không được chứ? Cần phải lại để cho mọi người nén giận, như vậy có ý tứ sao?

Nộ Hải Sinh Đào lập tức lên tiếng: "Liễu Như, chớ nói nhảm! Đã tên kia dám dùng cái kia loại phương thức nhục nhã chúng ta, chúng ta cũng có thể không từ thủ đoạn đối phó hắn!"

Liễu Như Phiêu Phiêu lại bữu mồi: "Ta thế nào cảm giác ngay từ đầu sai không ở người ta ..."

Nộ Hải Sinh Đào lập tức không tỳ khí: "Liễu Như, người dù sao cũng là Nhất Kiếm Lăng Vân người, đừng (không được) đánh như vậy kích sĩ khí được"

không? Chúng ta cũng là vì bang hội phát triển ! Hiện tại giúp biết cái này hình dạng , người xem cũng không thoải mái có phải không?"

Liễu Như Phiêu Phiêu lại nhếch miệng , nhưng rốt cục không nói .

Chờ cả buổi , bốn mươi phút trôi qua , Lâm Mộc Sâm rốt cục đã trở về . Ở phía xa nhanh như điện chớp giống như bình thường bay tới , đã đến khu train level , một đám người chơi lập tức ă ý tụ tập đã đến một nửa kia , đem một nửa khu train level trống không . Sau đó Lâm Mộc Sâm khách khí hướng phía người bên kia gọi một tiếng "Cám ơn", quay đầu mà bắt đầu cuồng oanh loạn tạc .

"Hắn kiêu ngạo như vậy sẽ không người phản kháng?" Cao thủ một trong hội Cự Khuyết .

Cự Khuyết cười khở gât đầu: "Ngay từ đầu là có đấy, nhưng thằng này cái gì cũng không nói , có người phản kháng liền không chỉ có kéo nửa sân , toàn bộ khu train level trách hắn liền đều kéo qua , sau đó cũng không quản người khác công kích , trực tiếp đem quái toàn bộ rõ ràng , xoay người rời đi , người khác cũng ngăn không được hắn . Như vậy đến hai lần trước về sau , thật sự không chịu được đã đi , có thể chịu liền đối với hắn không quản không hỏi rồi..."

Các cao thủ lại một hồi cảm thán , cỡ nào ngang ngược can rờ ! Loại người này không giáo huấn một chút thật sự là không có thiên lý !

Liễu Như Phiêu Phiêu lại nhin không được mở miệng: "Các người tổ đội đi ra ngoài đi train level thời điểm hung hăng can quấy hơn nhiều, có không nghe lời trực tiếp tiêu diệt ..."

Nộ Hải Sinh Đào vội vàng quay đầu trừng nàng liếc , nàng mới lộ vẻ tức giận ngừng nói . Nhưng trong nội tâm nàng đang suy nghĩ gì , tự nhiên là không có người biết .

"Làm sao bây giờ? Hiện tại động thủ?" Kiểm Lưu Văn hỏi . Nộ Hải Sinh Đào lắc đầu: "Cái chỗ này quá khoáng đạt , tiểu quái khiến không chế trụ nổi hắn , vây quanh độ khó quá lớn . Bằng không chúng ta phải đi cá không phải như vậy khoáng đạt địa phương , bằng không tốt nhất tự là xoát ra cá Boss đến lại để cho hắn có chút áp lực ..."

Vì vậy , tương ứng bọn họ hiệu triệu , Boss xoát đi ra .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Trúng kế

Cũng không phải cá nhiều cường lực Boss , chính là loại tiểu quái xoát nhiều cố định xuất hiện tiểu Boss . Tánh mạng công kích phòng ngự kỹ năng và vân vân đa tạ , trí tuệ nhân tạo không cao , người chơi bình thường kéo lên hai ba cá liền có thể đối phó .

Nhưng cái đồ chơi này dù sao cũng là cá Boss , sợ ý một chút cũng là sẽ giết chết người . Nhìn thấy Boss không có không đánh lý lẽ , Lâm Mộc Sâm lập tức một cái Liên Châu Tiễn kéo đi qua , sau đó các loại kỹ năng luân chuyển ném lên .

Nộ Hải Sinh Đào lập tức tỏ vẻ bắt đầu hành động: "Mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng , đem hắn vây quanh !"

Mấy người cao thủ lên tiếng nhao nhao vòng quanh bay đi , chỉ để lại Liễu Như Phiêu Phiêu còn ở lại chỗ này khóa mọi người ẩn thân trên đại thụ . Mà ngay cả Cự Khuyết đều vì biểu hiện mà tìm một cái cang đến gần địa phương , ý đồ có thể được điểm công lao .

Lâm Mộc Sâm bên này đang giết Boss đâu rồi, đột nhiên chứng kiến phía trước mình một cái người chơi đang phi tốc mà đến . Khóe mắt nhếch lên , bên trái cũng có một . Trong lòng của hắn cả kinh , vội vàng quay đầu chung quanh , nhưng lại phát hiện trên dưới trái phải trước sau tất cả đều có người bay tới ...

Nhất Kiểm Lăng Văn rốt cục nhìn không nổi sao? Lâm Mộc Sâm cũng không nóng nảy , chậm rãi tiếp tục đánh Boss . Phản chính hiện tại đã tại vòng vây của đối phương trong vòng rồi, lúc nào trốn đều giống nhau , trước tiên đem Boss đánh tới tay nói sau !

Chính diện hướng phía Lâm Mộc Sâm bay tới đấy, chính là Nộ Hải Sinh Đào . Nộ Hải Sinh Đào lần này hấp thụ lần trước giáo huấn , trước thành thành thật thật kiểm quang hộ thể , sẽ đem phòng ngự pháp bảo mở ra , bên người hào quang vờn quanh , đứng lại tại Lâm Mộc Sâm phía trước , mang theo một tia khinh miệt đáng tươi cười nhìn xem Lâm Mộc Sâm .

"Tùng Bách Ngô Đồng , không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt ..."

Lâm Mộc Sâm ngoắc chào hỏi: "Nộ Hải bang chủ đúng không? Lần trước từ biệt, này có đã nhiều ngày chứ?" Lâm Mộc Sâm còn nhớ rõ Nộ Hải Sinh Đào còn thật không dễ dàng, đã hơn một lần bắt quả rất xa đánh cho cá đối mặt mà thôi.

Nộ Hải Sinh Đào cười lạnh: "Lần trước từ biệt nhờ có Ngô Đồng huynh chiếu cố! Chúng ta Nhất Kiếm Lăng Vân thế nhưng mà thừa người rồi thật là lớn chuyện ah!"

Lâm Mộc Sâm trong tay không ngừng, đem Boss đánh cho oa oa gọi: "Khách khí khách khí, về sau bắt quả loại sự tình này còn có thể gọi ta là hỗ trợ!"

Nộ Hải Sinh Đào giận quá thành cười: "Còn có loại sự tình này? Lúc này đây liền đem chúng ta khiến cho đủ chật vật rồi! Tiểu tử người đã ăn hùng tâm báo tử đảm, lại dám chọc chúng Nhất Kiếm Lăng Vân!"

Lâm Mộc Sâm không sao cả nhún vai, về một nó bảo tố đi ra ngoài: "Gây đều chọc, các người có thể như thế nào đây? Lần trước rút cấp không có thoải mái đủ, còn đánh tính toán một lần nữa?"

Nộ Hải Sinh Đào rốt cục không cười, sắc mặt tái xanh: "Người đừng hung hăng càn quấy, ta cho người biết, Nhất Kiếm Lăng Vân tuyệt đối sẽ không bỏ qua người, về sau gặp người lần thứ nhất giết lần thứ nhất, thẳng đến đem người sát đáo tận thù thôn mới thôi! Lại để cho người biết biết rõ, gây chúng ta Nhất Kiếm Lăng Vân kết cục!"

Lâm Mộc Sâm vẫn đang bộ kia vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười bộ dạng: "Vậy hãy để cho ta kiến thức một chút a, là không phải lại muốn người đến ám sát ta? Không thể không nói, vận khí của các người cũng thực không tồi. Nhưng cho người đám bọn họ nhiều như vậy người theo giúp ta mất một ít cấp, ngược lại coi như là hồi vốn rồi."

Nộ Hải Sinh Đào hung hăng nhìn hấn chăm chăm: "Sớm biết như vậy ta liền tìm người giết nhiều người mấy lần!"

Lâm Mộc Sâm lập tức nở nụ cười: "Được, người rốt cục thừa nhận. Muốn nói ta trước chọc tới các người, các người tới vậy giết ta cũng không thành vấn đề, hấn đây mẹ chính là người trước làm ra chuyện hư hỏng, người còn không thấy ngại tìm ta trả thù? Người đến cùng tăng thể diện không có? Có phải nói người đánh tới bản đạo thư học xong thiết da mặt công, phi kiếm đều chọc không mặc?"

Nộ Hải Sinh Đào cười lạnh: "Sự tình ai gây lên ai tình huống! Ta có thể con mẹ nó nhàn rồi không chuyện gì tìm người ám sát người?"

Lâm Mộc Sâm lập tức làm ra hiếu kỳ mạo: "Hả? Cái kia nộ Hải bang chủ hãy nói một chút, ta rốt cuộc là như thế nào chọc tới các người?"

Nộ Hải Sinh Đào lập tức liền chuẩn bị mở miệng: "Còn không phải là bởi vì..." Sau đó hấn liền nghẹn. Bởi vì sao? Bởi vì Lâm Mộc Sâm không có đáp ứng hấn làm Càn Khôn Thần Điện! Lý do này mịa nói không nên lời ah! Người ta không giúp người coi như xong, mua bán không xả thân nghĩa tại, kết quả người bụng dạ hẹp hòi tìm người trả thù người ta! Lý do này nếu nói ra, Nhất Kiếm Lăng Vân vậy thiệt tình xong đời!

"... Bởi vì người giết Bàn Tăng Pháp Danh Lão Nạp bọn hấn!"

Dưới tình thế cấp bách, rõ ràng còn thật làm cho hấn đã tìm được cái cớ. Vấn đề này việc đáng làm thì phải làm cũng đã nói với hấn, hấn lúc ấy cũng không có như thế nào để ý, không nghĩ tới bây giờ rõ ràng đã tìm được tác dụng.

Lâm Mộc Sâm sững sờ, sau đó cười to: "Ồ! Nộ Hải bang chủ thật đúng là tâm sản sóc bang chúng! Cho dù bang chúng giết người không thành bị tàn sát loại sự tình này đều cam lòng (cho) bỏ ra nhiều tiền đến muốn sát thù! Như thế nào không thấy người vì người khác làm loại sự tình này? Chẳng lẽ lại cái kia bản tăng cái gì cái gì, là của người cơ hữu hay sao?"

Nộ Hải Sinh Đào thiếu chút nữa thổ huyết, rốt cuộc biết cùng thẳng này giảng đạo lý là hoàn toàn không có tác dụng đâu, đương nhiên trên thực tế hấn cũng không có đạo lý gì... Nói ngắn lại, cái loại này tại giết người trước khi khoe khoang một phen tâm lý, hoàn toàn bị Lâm Mộc Sâm đã diệt.

"Động thủ!" {kênh đội ngũ} ở bên trong hô như vậy một tiếng, hấn là không có ý định lại cùng Lâm Mộc Sâm dong dài đi xuống.

Ngay sau đó Nhất Kiếm Lăng Vân mấy người cao thủ lập tức gia tốc, theo bốn phương tám hướng hướng phía Lâm Mộc Sâm vây quanh. Lâm Mộc Sâm cũng nhìn thấy đám người kia hướng đi, cười lạnh một tiếng, gấp rút công kích liền đem cái kia Boss giết, còn ưu tai thành thoi chạy tới đem roi xuống phẩm nhặt lên. Ô, rõ ràng còn có đem Hoàng Phẩm phi kiếm, giá trị cả 200 kim, thu hoạch cũng không tệ lắm.

Vì vậy Nhất Kiếm Lăng Vân mấy người, rất nhanh liền tụ thành một đoàn, đem Lâm Mộc Sâm bao khóa trong đó. Lâm Mộc Sâm cười một tiếng dài: "Như vậy nộ Hải bang chủ, ta liền bye bye!"

Gia tốc! Hướng ra xông!

Lâm Mộc Sâm đứng tốc độ của mình được kêu là một cái có lòng tin, cho dù không cần tốc hành đã ở 200 tám trở lên! Nhìn đám người kia tới tốc độ, căng hết cỡ hai trăm xuất đầu! Nghĩ đuổi theo kịp chính mình? Cái kia phải đem hai cá tốc độ của con người cùng cộng lại mới được...

Sau đó hấn liền bị kịch.

Chỉ nghe được Nộ Hải Sinh Đào hét lớn một tiếng: "Bát Phương Cầm Hành Trận!" Nhất Kiếm Lăng Vân mấy người trên người lập tức bạch sáng lóng lánh, luyện thành một mảnh, cuối cùng ở giữa không trung hình thành một cái lớn bóng. Sau đó này lớn bóng liền đem Lâm Mộc Sâm bao khóa trong đó, lại sau đó Lâm Mộc Sâm liền phát hiện... Chính mình tốc độ giảm! Ít nhất giảm một nửa!

Này một nửa là là khái niệm gì? Tốc độ lập tức rút xuống một trăm bốn ! 100 bốn , hiện đang bình thường cấp 30 người chơi đều có thể đạt tới cái này tốc độ , Hoàng Phẩm trang bị phổ cập nha...

Lâm Mộc Sâm vừa phát hiện trạng huống này , không nói hai lời liền đã phát động ra tốc hành , tốc độ lần nữa tiêu thăng , đạt đến 300 . Từng cường hóa sau Cơ Quan Giáp Ứng , tốc hành kỹ năng đã là gia tốc 120% rồi.

Không biết làm sao đám người kia cũng không phải ngốc đấy, địch đừng đến ta cũng động ! Một đám người vây quanh Lâm Mộc Sâm cuồng bay, tuy nhiên tốc độ chậm hơi chậm, nhưng thời gian ngắn còn cùng bên trên . Tại lúc này thời gian , các loại phi kiếm pháp bảo pháp thuật liều mạng hướng phía Lâm Mộc Sâm đã đánh qua .

Lâm Mộc Sâm hiện tại trong lòng đại hồi . Cho người trang ! Người sớm một chút chạy không liền hết chuyện sao ! Xem người ta ít người người ở này trang xiên ! Hiện tại tốt rồi , người ta không biết từ chỗ nào làm ra cá giảm tốc độ trận đến, đem mình khốn bên trong ! Không có tốc độ , còn dám cùng người ta tạc đám? Tùy tiện cái nào công kích đều có thể giết chết chính mình !

Lâm Mộc Sâm đứng thực lực của mình đó là lòng dạ biết rõ , tốc độ cao chiếm ưu thế quá lớn , công kích lại là viễn trình , vừa lên đến liền chiếm cứ thế bất bại . Nhưng một khi tốc độ giảm xuống liền hết chìm, Mặc Môn đệ tử cái kia bị thực phòng ngự năng lực , đề phòng được trước phòng không được sau ah ! Hơn nữa Cơ Quan Huyền Quy một phóng xuất , chính mình phải phối hợp tốc độ của nó . Bằng không thì đảo mắt sẽ đem nó bỏ rơi , đề không có phóng xuất có cái gì không giống với?

Khá tốt có tốc hành , lại để cho hấn hai mươi giây bên trong có thể gia tốc đến 300 , cùng bình thường không sai biệt lắm . Quẹo trái phải tránh trốn tránh đám người kia công kích , Lâm Mộc Sâm dốc sức liều mạng muốn tìm một cơ hội lao ra . Bằng không thì tốc độ đều thịnh hành gian : ở giữa đã qua , chính mình thật có thể mặc người chém giết rồi..

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Người tới ta đi

Nhất Kiếm Lăng Vân một đám người rất hồi hộp , cũng há giận . Người không phải là tốc độ nhanh sao? Nhìn người còn thế nào mau đứng lên !

Sớm tại lần trước có hại chịu thiệt về sau , Nộ Hải Sinh Đào liền người tìm kiếm khắc chế Lâm Mộc Sâm phương pháp . Cái này giảm tốc độ trận pháp chính là hấn hoa giá cao theo bán đấu giá mua được , chính mình trang bị bên trên , có thể lại để cho cùng đội người chơi cùng một chỗ thi triển . Đương nhiên , thi triển điều kiện cũng rất hà khắc , ngoại trừ pháp lực linh thạch và vân vân bên ngoài , còn cần cùng đội người chơi tại cùng một cái trong phạm vi .

Kỳ thật hấn cũng không còn nghĩ tới có thể thuận lợi như vậy , quái đều do Lâm Mộc Sâm thiết tình có chút vô lễ ... Nếu không tại sao nói mình bành trướng hại chết người đâu .

Kỳ thật Nộ Hải Sinh Đào cũng không nghĩ tới , này Tùng Bách Ngô Đồng rõ ràng tại giảm tốc độ trong trận còn có thể bảo trì loại tốc độ này . Nếu như không theo sát một điểm , nói không chừng cũng sẽ bị hấn lao ra ... Lao ra vậy thì phiền toái , tuy nhiên không phải là không có dừng thủ đoạn , nhưng tóm lại không bằng cái này giản đơn .

Có thể tưởng tượng phải làm điều roi người này thiết tình có chút không dễ dàng . 300 tốc độ muốn tránh né công kích còn chưa phải khó khăn , muốn giết chết hấn còn phải tìm chút thời giờ . Nếu như không nên tại hấn trốn trước khi đi tiêu diệt hấn mà nói ...

Nghĩ tới đây , Nộ Hải Sinh Đào tại trong đội ngũ lại là để phản phó một tiếng , một đám người lập tức đem tất cả vốn liếng đều phát huy ra , thế tất yếu đem Lâm Mộc Sâm tại đây giảm tốc độ trong trận giết chết !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm áp lực càng lớn hơn rồi . Tránh né cái đồ chơi này cũng là có hạn độ , một chơi một còn dễ nói , nhưng bây giờ là một đôi n ! Đây trời các loại phi kiếm pháp bảo pháp thuật , cơ hồ là không có khe nên xuống . Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể dốc sức liều mạng tìm nhìn về phía trên uy lực nhỏ công kích đỉnh đi qua , tánh mạng ào ào điệu roi , thuốc là một sức lực ăn .

Né vài giây đồng hồ về sau , Lâm Mộc Sâm vỗ đầu một cái . Chính mình choáng váng ah ! Người quang trốn có cái bướm mà dùng ! Tiêu diệt một cái mình không phải là thì có đường chạy sao !

Vì vậy Cơ Quan Đường Lang hiện thân ! Xuất hiện về sau mạnh mẽ hướng phía một cái nhìn về phía trên yếu nhất người chơi vọt tới , Thất Tinh Liên Trảm ! Thêm vào lại kèm theo cả Mưa Rào Khinh Minh , thuận tiện một cái Lưu Tinh Truy Nguyệt ném đi qua , đuổi sát Liên Châu Tiến !

Vì vậy cái kia người chơi không huyền niệm chút nào hóa thành bạch quang ... Đây người chơi không phải ai khác , chính là Nhất Kiếm Lăng Vân quân sư việc đáng làm thì phải làm .

Việc đáng làm thì phải làm lại nói tiếp coi như là một cao thủ , nhưng hần là Bồng Lai Phái , một cái lấy pháp thuật làm chủ môn phái . Mọi người đều biết , giống như binh thường pháp thuật môn phái đều là tổn thương phòng thủ cao điều khiển thấp , tánh mạng càng là ít đến thương cảm . Nói như vậy , pháp thuật môn phái đánh nhau trước đều phải khoác lên Chân Nguyên Hộ Thể , nhưng Chân Nguyên Hộ Thể cái đồ chơi này tại Cơ Quan Đường Lang Thất Tinh Liên Trảm phía dưới khoảng cách đã bị chém không có , sau mấy cái kỹ năng đều là miễn cưỡng ăn đấy . Một cái không có nhiều phòng ngự cùng sinh mạng người miễn cưỡng ăn Lâm Mộc Sâm cùng Cơ Quan Đường Lang mấy cái kỹ năng sau sẽ như thế nào? Tự nhiên là miễn phí trở lại gần đây [điểm phục sinh] rồi..

Nhất Kiếm Lăng Vân mọi người đều kinh hãi . Chẳng ai ngờ rằng Lâm Mộc Sâm trong nháy mắt lực công kích có thể đạt tới mức này . Trước khi Lâm Mộc Sâm trắng trợn lúc giết người , tuy nhiên cũng dùng Lưu Tinh Truy Nguyệt cùng Liên Châu Tiễn , nhưng mọi người đều cảm thấy Chân Nguyên Hộ Thể như thế nào cũng có thể đứng vững đỉnh trụ thoáng cái , về sau kịp phản ứng lại bỏ cứu là được rồi . Không ai thấy qua Cơ Quan Đường Lang phát uy , không nghĩ tới thứ này cũng biến thái như vậy !

Bọn hần nhưng lại không biết , cái loại này nhảy lên n trong chiến đấu , Cơ Quan Đường Lang phát huy tác dụng cũng không lớn . Lưu Tinh Tả Địa đảo qua đến , đã đầy đủ những cái...kia người chơi bình thường nào loạn . Nhưng này Lưu Tinh Tả Địa bọn hần mặc dù đã gặp , nhưng là nhìn ra là thứ dẫn đạo kỹ năng , dưới loại tình huống này căn bản không có thể lấy ra dùng . Kết quả sơ sẩy dưới , lập tức bị tổn thất nặng .

Thiếu mất một người , trận pháp này lập tức xuất hiện sơ hở , phạm vi rút nhỏ nhất thời nửa khắc . Lâm Mộc Sâm lập tức nắm chặt cơ hội , mạnh mẽ xông lên , thoát ly giam tốc độ trận trong phạm vi .

Lần này thật sự là biển rộng mặc cả nhảy , trời cao bằng chim bay . Tốc độ thoáng cái khôi phục bình thường , Lâm Mộc Sâm thiết tình là cười ha ha: "Nộ Hải Sinh Đào , muốn vây khốn ta , nhưng không dễ dàng như vậy !"

Nếu như nếu là người khác , lập tức liền muốn chạy trốn rồi , một người đối mặt tốt mấy người cao thủ ở đâu còn có phần thắng? Khi dễ khi dễ người chơi bình thường coi như cũng được , tại đây những người này , nhưng là từng cái đều có thể một mình đối phó mấy cái người chơi bình thường không có áp lực chút nào !

Nhưng là , nói như thế nào đây , sở vị hảo vết sẹo đã quên đau nhức , Lâm Mộc Sâm tự là một người như vậy . Hơn nữa , người hẹp hòi luôn ăn không được thiệt thòi đấy , ăn phải cái lỗ vốn thì phải đòi lại ...

Đương nhiên , nếu như muốn dùng một cái ngay mặt từ để hình dung , cái kia chính là kẻ tài cao gan cũng lớn . Nghề có cao hay không việc này tạm thời buông tha không đề cập tới , nhưng Lâm Mộc Sâm nói theo một cách khác , là gan hoàn toàn chính xác xem như thật lớn .

Một phen cười to về sau , Lâm Mộc Sâm nâng lên nỏ liên hướng phía đi một lần hần gần đây một kiện thẳng tới trời cao cao thủ bắn tới . Mà không cần lại bảo trì trận pháp Nhất Kiếm Lăng Vân bên kia đã sớm tản ra trận thế , cao thủ kia một phen bay loạn tăng thêm Kiếm Quang Hộ Thể , cũng là rất dễ dàng liền đem Lâm Mộc Sâm lần này công kích đình xuống dưới .

Tuy nói tổn thất một người lại để cho Nộ Hải Sinh Đào thập phần tức giận , nhưng hần ngoại trừ trận pháp này bên ngoài cũng không phải là không có cái khác chuẩn bị . Vì vậy hần ở đây {kênh đội ngũ} ở bên trong phân phó một câu , bên cạnh Kiếm Lưu Vân lập tức ẩn núp về phía trước cộ đến , đến công kích khoảng cách về sau , liền vung trộm bắt đầu tự lực .

Hần lần này cũng cho tới một cái đại chiêu , cần phải phối hợp Thân Kiếm Hợp Nhất sử dụng . Lại nói tiếp hiện tại Thân Kiếm Hợp Nhất đã là cao tân thủ ngoại gia đám bọn chúng thông dụng kỹ năng , người dùng phi kiếm không có chiêu này đều không có ý tứ tự xưng là cao thủ . Mà có thể sử dụng tại kỹ năng này bên trên đại chiêu , tự nhiên đều là uy lực vô cùng . Kiếm Lưu Vân cái này cũng thế , nếu như ở giữa lời mà nói..., dù cho có Kiếm Quang Hộ Thể cũng là miêu sát không có thương lượng . Nhưng vấn đề duy nhất tự là , cần tự lực thời gian ...

Hiện tại chính là dùng kỹ năng này thời điểm tốt , người này chú ý tại trên thân người khác ... Ngọa tào !

Kiếm Lưu Vân lúc này liền nổ ra tiếng . Nguyên nhân rất đơn giản , Lâm Mộc Sâm đột nhiên cho hần một nỏ , kết quả hần kỹ năng này đã bị đánh đã đoạn ! Mịa tự lực kỹ năng cũng không còn dễ dàng như vậy bị cắt đứt chứ? Trùng hợp như vậy?

Dĩ nhiên không phải bởi vì đúng dịp , nguyên nhân chính là Lâm Mộc Sâm cho hần một cái Lưu Tinh Kinh Lôi . Đây Lưu Tinh Kinh Lôi thả ra đòn công kích bình thường không sai biệt lắm , chỉ là ẩn ẩn mang theo một điểm điện quang , không chú ý cùng bộ sung lôi thuộc tính đòn công kích bình thường không sai biệt lắm . Nhưng kỹ năng này tương đương cường lực , trực tiếp phong bế kỹ năng . Đây thi triển đã đến một nửa , tự nhiên mà vậy liền đã cắt đứt .

Lâm Mộc Sâm làm bộ thối một cái mình cung nỏ , đương nhiên đồ chơi kia cùng thương không cách nào so sánh được , một điểm yên (thuốc) đều không có: "Lại chơi đánh lên? Đừng tưởng rằng lão tử là mù đích !"

Lâm Mộc Sâm biểu hiện ra hung hăng can quấy cực kì , trên thực tế trong lòng vẫn là thập phần cẩn thận . Cái đồ chơi này lật thuyền lần thứ nhất là chủ quan , lật thuyền hai lần cái kia chính là ngu ngốc rồi . Tên gia hỏa này khẳng định nhắm vào chính mình lộng [kiếm] không ít pháp thuật pháp bảo và vân vân , nếu không muốn chết , tự nhiên muốn quan sát cẩn thận một chút . Chứng kiến Kiếm Lưu Vân lên lên lút lút bộ dáng , hần tự nhiên muốn thả bên trên một nỏ đến lo trước khỏi họa rồi..

Nộ Hải Sinh Đào trong nội tâm giận dữ , trên mặt lại toàn bộ vô biểu tình: "Ta nói qua cho ngươi rồi , đừng quá kiêu ngạo , Tùng Bách Ngộ Đồng !"

Vừa mới nói xong , chỉ thấy Nộ Hải Sinh Đào trên người đột nhiên bạch quang lóe lên , trong nháy mắt đem chung quanh hắn mấy người toàn bộ bao khóa trong đó . Sau đó , mấy người này đều không ngoại lệ , tất cả đều dùng không thua Lâm Mộc Sâm tốc độ hướng hắn lao đến !

Lâm Mộc Sâm lập tức sợ tới mức món gan đều rung động rồi. Mịa đây là cái gì tình huống? Mới vừa rồi là cho mình giảm tốc độ , hiện tại bọn hắn chơi gia tốc? Như thế nào trò chơi này ở bên trong loại này đồ vật lộn xộn nhiều như vậy? Còn lại để cho không để cho mình lộn lộn?

Tốc hành làm lạnh ở bên trong, gia tốc đã không có khả năng . Bị đám người này truy lên ... Lâm Mộc Sâm lập tức không nói hai lời , quay đầu bỏ chạy !

Mịa , hảo hán không chịu thiệt thòi trước mắt !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Hỗn loạn

Lâm Mộc Sâm ở phía trước chạy , mặt sau một đồng người đang truy . Một bên truy , một bên các loại công kích còn đi theo Lâm Mộc Sâm cái mông phía sau .

Lâm Mộc Sâm một bên chạy một bên uốn éo , tranh thủ lại để cho những công kích này không rơi xuống trên người mình . Thỉnh thoảng liền một thanh phi kiếm cùng hắn lướt qua người , nếu không nữa thì tựa là một đóm lửa đuôi sát không buông , cuối cùng muốn nổ tung lên mang đi hắn một đoạn tánh mạng .

Mịa đây cũng không phải là cái biện pháp a, này Nộ Hải Sinh Đào từ đâu tới thủ đoạn , có thể gia tốc nhiều như vậy !

Hắn nhưng lại không biết Nộ Hải Sinh Đào trong lòng cũng đang rí mấu , này đoàn thể gia tốc pháp bảo dùng lần thứ nhất tổn hao cực lớn , đoán chừng liền là chết rớt một level tổn thất đều không cái này nhiều, cho nên hắn mới không có ngay từ đầu hay dùng dùng bên trên thủ đoạn này ... Nhưng vì giết đáng chết này Tùng Bách Ngô Đồng , nhin !

Lâm Mộc Sâm bên này cực kỳ nguy hiểm , Cơ Quan Huyền Quy đều vắng ra hai lần rồi. Đương nhiên dùng qua lần thứ nhất về sau muốn lập tức thu hồi lại , bằng không thì này Cơ Quan Huyền Quy trì độ hoàn toàn theo không kịp tốc độ . Đình hai đợt công kích sau Cơ Quan Huyền Quy tánh mạng xuống dưới hơn phân nửa , lần thứ ba dùng kỹ năng càng làm tánh mạng khôi phục đây ... Mặt sau Nhất Kiếm Lăng Vân nhân chửi ầm lên , mịa đây là thứ quái quỷ gì , còn dám lại cứng rắn điểm không !

Như vậy một trì hoãn , Lâm Mộc Sâm lại bay ra ngoài thật xa . Nhưng Nộ Hải Sinh Đào xem như bất cứ giá nào , đốt (nấu) linh thạch liền đốt (nấu) ! Nhất định phải đem tiêu tử này giết chết !

Lâm Mộc Sâm một bên chạy một bên ném cơ quan , nhưng phía sau nhưng cũng là cao thủ , làm sao có thể đơn giản bên trên loại này đem làm? Các loại quả Boom bầy rập và vân vân đều bị né qua , tuy nhiên hơi chút ngăn trở một điểm tốc độ , nhưng cũng không có quá lớn ảnh hưởng . Hiện tại Lâm Mộc Sâm duy nhất trông cậy vào đây, tựa là tốc hành [thời gian cold-down] tốt. Nhưng kháng qua làm lạnh trước trong khoảng thời gian này nhưng lại một vấn đề khó khăn ...

Bỗng nhiên ngay lúc đó , Lâm Mộc Sâm chứng kiến trước mặt mình một cái bóng đen phi tốc tới gần . Bóng đen này tốc độ tuyệt đối vượt qua chính mình , hùng hổ mây đen cuốn cuộn ... Được rồi , không có mây đen , nhưng cổ khí thế kia cách thật xa xem xét cũng biết tuyệt đối không phải cá mặt hàng phổ thông .

Chờ đến thẳng này càng ngày càng gần , Lâm Mộc Sâm dần dần nhìn rõ ràng rồi. Cười Cơ Quan Hồ cầm cơ quan kiếm ... Mịa này không phải mình vậy liền nghi sư huynh Mặc Lăng sao !

Thằng này rõ ràng khỏi bệnh xuất quan ! Cái gì gọi là trước có Sói sau có hổ? Cái này là ! Dùng lại là thứ chết , tiến lên còn là một chết ! Coi như là chuyển biến ... Chính mình người sư huynh kia tốc độ có thể cao hơn chính mình một chút như vậy ...

Linh cơ khẽ động , Lâm Mộc Sâm đột nhiên thò tay mãnh liệt dao động: "Sư huynh ! Ta ở đây này ! Nhanh tới giúp ta !"

Nhất Kiếm Lăng Vân bọn người lập tức cả kinh . Sư huynh? Thằng này ở chỗ này còn có giúp đỡ?

Đối diện Mặc Lăng thét dài cười to: "Sư đệ ... Ta tới giúp ngươi ..." Sư đệ hai chữ cùng giúp một cái chữ , rõ ràng tựa như cùng cắn răng nói ra được.

Lâm Mộc Sâm tự nhiên biết rõ Mặc Lăng nói là có ý gì , đoán chừng là muốn giúp mình trường sanh bất lão biến thành Cương Thi . Nhất Kiếm Lăng

Vân đám người kia không biết a, còn thật sự cho rằng người đến là đến giúp đỡ đấy! Hơn nữa cách xa như vậy thanh âm còn có thể truyền tới, người đến tất nhiên tu vị không thấp! Người chơi tựa hồ không có khả năng này, chẳng lẽ dĩ nhiên là NPC?

Nộ Hải Sinh Đào bọn người kinh nghi bất định, này Tùng Bách Ngô Đồng chẳng lẽ lại còn có NPC giúp đỡ? Này NPC nhưng cùng bình thường quái vật bất đồng, có thể cùng người chơi trao đổi NPC đại đô có được thực lực không tầm thường. Giản đơn điểm tới nói, không phải bây giờ người chơi có thể đẩy ngã đấy... Tại dưới tình huống bình thường.

Vì vậy chờ bọn hắc chứng kiến xa xa bay tới tên kia dưới chân giẫm phải Cơ Quan Hồ thời điểm, đồng thời mắng to: "Ngọa tào! Cái thằng này thật là có NPC băng hữu!"

Tuy nhiên bên này mấy người đều là cao thủ, nhưng đối với mặt cái kia NPC Ra vẻ cũng là kẻ khó chơi. Có thể hay không nắm bắt đối phương, còn thật là khó khăn nói cực kì.

Nộ Hải Sinh Đào nhìn xem Lâm Mộc Sâm, hung hăng cắn răng: "Sát! Cho dù làm không hết NPC, cũng muốn tiêu diệt Tùng Bách Ngô Đồng!"

Nhất Kiếm Lăng Vân bên này một mảnh bi tráng vẻ, ai có thể nghĩ tới Lâm Mộc Sâm hiện tại cũng là lòng tràn đầy khổ bức không có địa phương nói. Chính mình sư huynh tới khẳng định không nói hai lời muốn bắt sống, một kiếm giết đều xem như tiện nghi chính mình. Nhưng lại không thể dừng lại, dừng lại đám kia Nhất Kiếm Lăng Vân nhân cũng hận không thể đem mình sống sờ sờ mà lột da da. Chính mình chỉ có thể trong khe hẹp cầu sinh tồn, khó ah...

Cắn răng một cái, Lâm Mộc Sâm đột nhiên dừng bước: "Nộ Hải bang chủ, hiện tại sư huynh của ta đã đến, đến phiên các người tìm ta theo đuổi rồi!" Sau khi nói xong cười ha ha, một bộ có thị đáng vẻ không có sợ hãi, giơ lên trong tay cung nỏ mà bắt đầu mãnh liệt bắn. Hơn nữa rõ ràng hồn dũng đấy còn không phải cái khác kỹ năng, là Lưu Tinh Tà Địa!

Nộ Hải Sinh Đào bọn hắc rõ ràng còn thật sự bị Lâm Mộc Sâm dọa sợ. Thằng này cũng quá kiêu ngạo đi à nha? Có một sư huynh chỗ dựa liền dám xem chính mình là không có gì?

"Kiếm Lưu Vân Cuồng Vũ Phong, hai người các người đi vòng qua ngăn lại cái kia NPC! Chúng ta đánh trúng cho rơi đài Tùng Bách Ngô Đồng!"

Vì vậy hai người cao thủ tuân lệnh, vòng cá vòng lớn, hướng phía Mặc Lăng bay đi. Những người khác lập tức gấp rút công kích, hướng phía Lâm Mộc Sâm lao đến!

Lâm Mộc Sâm lập tức nói lòng một miệng lớn khí. Nộ Hải Sinh Đào thật đúng là phối hợp, nếu là hắc liễu lĩnh một lòng giết chết chính mình, chính mình thiệt tình là không có biện pháp nào. Mà bây giờ, cơ hội liền có hơn!

Lâm Mộc Sâm lập tức đem đường chạy trốn tu chính là bên cạnh, một bên chạy còn một bên gọi: "Sư huynh của ta sẽ không bỏ qua cho các người! Có bản lĩnh các người các loại đại tu cùng sư huynh tụ hợp!"

Nộ Hải Sinh Đào điên cuồng mắng: "Người một cái cái thứ không biết xấu hổ rõ ràng dựa NPC! Có bản lĩnh ta người chơi đúng người chơi!"

Lâm Mộc Sâm khinh bỉ thụ căn ngón giữa: "Có bản lĩnh solo! Một chơi một lão tử sợ người cộng lõng!"

Gọi như vậy tiếng mắng ở bên trong, Lâm Mộc Sâm dần dần đem vị trí của mình theo song phương giáp công, biến thành mình ở chạy, mặt sau là Nhất Kiếm Lăng Vân, lại mặt sau mới được là Mặc Lăng...

Mặc Lăng cuồng nộ: "Dám can đảm ngăn cản ta! Các người đi chết đi!"

Sau đó Cơ Quan Phi Kiếm đầy trời bay loạn, hướng phía Kiếm Lưu Vân cùng cái kia Cuồng Vũ Phong bay đi.

Kiếm Lưu Vân cùng Cuồng Vũ Phong đều không phải bình thường cao thủ, mà là thân kinh bách chiến bang hội cao thủ. Ngoại trừ solo, kết đội đối địch kinh nghiệm cũng tương đương không ít. Hai người một cái phía trước một cái ở phía sau, trước mặt thúc đẩy Kiếm Quang Hộ Thể thêm phòng ngự pháp bảo, chia vào Mặc Lăng một kích. Sau đó tiếp theo đánh tới trước khi trước khi, một người khác tại trên đỉnh... Hai người luân chuyển phòng ngự, rõ ràng còn thật chia vào Mặc Lăng không ít công phu.

Một đồng người khoảng cách càng ngày càng gần, Mặc Lăng ưu thế tốc độ cũng không phải là trung cho đẹp đấy. Mà bị phòng ngự ở đã lâu, Mặc Lăng lập tức tức sùi bọt mép, điên cuồng hét lên một tiếng liền thả tuyệt chiêu. Một cái uy vũ vô cùng hình thể so với Cơ Quan Giáp Ứng nhỏ đi rất nhiều cơ quan ứng, đột nhiên bay ra, một tiếng vang lên liền hướng phía Kiếm Lưu Vân vọt tới!

Kiếm Lưu Vân vội vàng phòng ngự, nhưng đáng tiếc hắc phòng ngự pháp bảo vừa mới dùng qua, đơn thuần Kiếm Quang Hộ Thể chỉ có thể ngăn cái kia cơ quan ứng một cái chớp mắt, lập tức bị cơ quan ứng đang bắt được ngực. Sau đó cơ quan ứng lại hướng lên trên phương thẳng vọt lên, đem Kiếm Lưu Vân cả người bắt hết. Ngay sau đó là một đoàn Cơ Quan Phi Kiếm quán lên thân thể của hắc... Sau đó, sẽ không có sau đó rồi.

Kiếm Lưu Vân quái diệu (về thành) lúc này khiến người khác quá sợ hãi, này NPC quá mạnh! Vốn nhìn này NPC đẳng cấp cũng không quá đáng hơn năm mươi, đầu vài cái công kích cũng bị ngăn trở, cũng bởi vì này NPC không gì hơn cái này. Hiện tại rõ ràng lấy ra miếu sát thủ đoạn!

Nộ Hải Sinh Đào thoáng do dự một chút, lập tức lại kiên định tin tưởng: "Không cần lo cho hắc! Trước cạm điệu rơi Tùng Bách Ngô Đồng nói sau!"

Lâm Mộc Sâm trong nội tâm mắng to, ngọa tào! các người đến ngăn đón sư huynh của ta ah! Các người không ngăn cản hắc ta như thế nào trốn! Nhìn

xem mặt sau càng đuổi càng gần Mặc Lãng , Lâm Mộc Sâm thiết tình muốn khóc lớn một hồi ...

Mặc Lãng tiến bộ vượt bậc , đưa tay lại giết chết hai người . Hiện tại truy tại Lâm Mộc Sâm sau lưng , chỉ có Nộ Hải Sinh Đào cùng mặt khác ba cái cao thủ . Nếu cho bọn hắn cơ hội , một kích tiêu diệt Lâm Mộc Sâm cũng không phải tưởng tượng . Chỉ có điều mặt sau Mặc Lãng đuổi thật sự thật chặt ...

Lâm Mộc Sâm phía sau cái mông đuổi theo phi kiếm , vậy thật gọi một cái khóc không ra nước mắt . Chẳng lẽ mình phải chết ở chỗ này? Chính mình người sư huynh kia như thế nào như vậy không góp sức , rõ ràng còn không có làm điều roi chính mình mặt sau mấy tên kia? Người đem bọn họ tiêu diệt , chúng ta sư huynh đệ sẽ chậm chậm thương lượng nha...

Bỗng nhiên ngay lúc đó , hắn cảm thấy trên đỉnh đầu ánh sáng tối sầm lại . Ngẩng đầu nhìn lên , một đoàn không lớn lại đen kịt vô cùng mây đen đang ở trên đỉnh đầu hắn xoay quanh ...

Ngọa tào! Tiểu Thiên Lôi ! Như thế nào đều đuổi tới cùng nhau !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Thiên Lôi cuộn cuộn

Sự tình đã đến trình độ này , Lâm Mộc Sâm ngược lại lưu manh nổi lên .

Không phải là cá chết sao ! Rớt một level mà thôi ! Lão tử không sợ ! Ta chết đi , các người cũng đừng nghĩ sống khá giả !

Lâm Mộc Sâm vừa quay đầu , sắc mặt dữ tợn , thậm chí đều dọa truy tại phía sau hắn Nộ Hải Sinh Đào nhảy dựng .

"Bị sư huynh đệ chúng ta tiền hậu giáp kích , các người còn muốn chạy trốn sao?" Lâm Mộc Sâm cười gằn , triệu hoán ra Cơ Quan Đường Lang , cầm trong tay nó cũng giờ lên .

"Thảo ! Bị lừa rồi !" Nộ Hải Sinh Đào bừng tỉnh đại ngộ . Nguyên lai mình bị lừa giận đốt (nấu) văng đầu não , rõ ràng ở vào hiện tại loại này tiền hậu giáp kích trạng thái ! Nay muốn là một cái không tốt , tựa là kết quả toàn quân chết hết !

Vì vậy Nộ Hải Sinh Đào liền từ một cái cực đoan đi tới một cái khác cực đoan . Vừa mới là cực đoan nếu muốn giết Lâm Mộc Sâm , dù là mình bị NPC tiêu diệt cũng không đủ tiếc . Nhưng là hiện tại Lâm Mộc Sâm đột nhiên này vừa quay đầu , lại để cho hắn xuất hiện "Hay (vẫn) là bảo vệ tánh mạng quan trọng hơn" tâm tư .

Vì đáng chết này Tùng Bách Ngô Đồng , cạnh mình lại chết rồi mấy người ! Này cao thủ đẳng cấp cùng người chơi bình thường có thể không giống với , vậy cũng giá trị tiền nhiều hơn ! Cao thủ đẳng cấp thấp khẳng định thực lực sau đó hàng , thực lực giảm xuống đánh Boss làm nhiệm vụ và vân vân sẽ khó khăn rất nhiều , như vậy liền sẽ ảnh hưởng đến công hội phát triển . . .

Không được , được bảo tồn cách mạng hòa chúng !

Nộ Hải Sinh Đào nghĩ tới đây , lập tức ở {kênh đội ngũ} ở bên trong hô lớn một tiếng: "Các người đi ! Ta đứng vữngđứng trụ !"

Mệnh lệnh này rất có điểm lừng lẫy ý tứ , lại để cho trong bang hội mấy cao thủ này đồng thời sửng sốt . Nộ Hải Sinh Đào lại vừa trừng mắt: "Các người không thể chết được ! Đi nhanh lên !"

Có cái kia thông minh một chút đấy , liền lập tức đã minh bạch Nộ Hải Sinh Đào ý tứ . Muốn nói ai ngờ chết? Treo một lần rớt một level được bao lâu thời gian có thể bù lại? Nếu điều roi trang bị và vân vân thì càng bị thực rồi , chính mình một thân thứ đồ vật có thể đều là dựa vào bang hội thế lực lấy được , nói nghiêm trọng điểm đều không phải là của mình thứ đồ vật , là bang hội đấy! Vì bang hội , chính mình cái mạng được bảo trụ !

Vì vậy người này lập tức kiếm quang một chuyển , bay về phía một phương hướng khác . Những người khác xem xét , hẳn đi? Ta cũng vậy đi đi !

Ba cái cao thủ đồng loạt quay người chạy trốn , chỉ để lại Nộ Hải Sinh Đào một cái . Mặc Lãng cũng không thèm quan tâm mấy cái trốn chạy gia hỏa , chỉ hướng phía Lâm Mộc Sâm lao đến .

Nhưng Lâm Mộc Sâm cùng Mặc Lãng chính giữa , còn kẹp lấy một cái Nộ Hải Sinh Đào . Nộ Hải Sinh Đào liền mong muốn đơn phương cảm thấy này là đối phương muốn giết mình người bang chủ này cho hả giận , còn ở lại chỗ này nhi đại nghĩa Lãng Nhiên rộng to: "Chúng ta Nhất Kiếm Lãng Vân , tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho người . . ."

Một cái "Đám bọn họ" chữ còn chưa có đi ra , Mặc Lăng một đồng lớn Cơ Quan Phi Kiểm đều hướng phía hán bay tới , trong nháy mắt đem hán đâm mười mấy trong suốt lỗ thủng . Sau đó một đạo bạch quang hiện lên , Nộ Hải Sinh Đào biến mất không thấy gì nữa , miễn phí trở về thành đi .

Lâm Mộc Sâm đứng biến hóa này cũng có chút không kịp chuẩn bị .

Hán vừa mới quay đầu rồng to , cũng không quá đáng là ôm một loại "Sắp chết cũng muốn dọa người thoáng một phát" nghĩ cách , chán ghét thoáng một phát Nộ Hải Sinh Đào mà thôi . Không nghĩ tới ba người kia Nhất Kiếm Lăng Vân cao thủ liền chạy như vậy ! Nộ Hải Sinh Đào rõ ràng còn bị tráng một đem , bị Mặc Lăng trong nháy mắt miếu sát ! Này tình huống như thế nào? Tên kia lương tâm phát hiện? Tựa hồ rất không có khả năng bộ dạng . . .

Nói ngắn lại , trong nháy mắt , trên trận chỉ còn sót hán và Mặc Lăng hai người , cùng với trên bầu trời càng ngày càng thấp mây đen .

Lâm Mộc Sâm phản ứng cực nhanh , xem xét hiện tại tình huống này , cũng không quản Nộ Hải Sinh Đào bọn hán vì cái gì chạy , thoáng cái mãnh liệt hướng phía Mặc Lăng vọt tới : "Sur huynh ! Ta biết sai rồi ! Ta nguyện ý cùng người cùng một chỗ hồi trở lại Vô Lượng Sơn !" "

Hán nỏ cũng không còn cầm lên , Cơ Quan Đường Lang cũng thu về , tựa là một đầu vọt vào Mặc Lăng trong ngực , xa xa nhìn lại thật đúng là coi như huynh đệ tình thâm , ôm đầu khóc ròng bộ dạng .

Mặc Lăng cũng choáng váng . Tình huống như thế nào? Mình ở Vô Lượng Sơn chữa thương sắp, vô số lần nghĩ tới gặp lại cái này Tùng Bách Ngô Đồng về sau sẽ là cái gì cảnh tượng , là tên kia sợ tới mức lạnh run , vẫn là quay đầu bỏ chạy , hay (vẫn) là dứt khoát cùng mình dốc sức liều mạng? Nhưng hán cho tới bây giờ không nghĩ tới , thẳng này lại có thể biết một đầu nhào đầu về phía trước nhận lầm . . .

Kỳ thật bên này chiến đấu sớm đã bị rất nhiều người chơi chứng kiến , nhưng chiến đấu kịch liệt lại để cho những cái..kia người chơi hoàn toàn không có cách nào khác tới gần , chỉ có thể rất xa vẫy xem . Tình huống này cái này hỗn loạn ah ! Ngay từ đầu một đám người vây công một cái , sau đó lại tới nữa một cái cùng một ít cá giáp công một đám , một người trong bang chạy hơn phân nửa , cuối cùng thừa kế tiếp bị về sau cái kia giết chết . Cuối cùng , ngay từ đầu cái kia cùng cuối cùng cái kia ôm lại với nhau . . .

"Cơ tình ah ! Này mịa trần trụi cơ tình ah ! Trách không được về sau cái kia như vậy phần đầu quên mình , nguyên lai là tại cứu người yêu của mình ! Thế tục và vân vân quả nhưng đã không ngăn cản được cái này thông áts thế giới !" "

Có người chơi như thế sợ hãi thán phục . Bất quá chuyện kể tiếp mới để cho bọn họ chân chính khiếp sợ .

"Ngọa tào! quả nhiên loại cảm tình này là thiên địa bất dung đấy, xem đi , bị sét đánh đi . . ."

Sững sờ trong lúc đó , Mặc Lăng rõ ràng không có trước tiên đem Lâm Mộc Sâm bắt lại . Mà tựa là trong nháy mắt về sau, bên trên bầu trời mạnh mẽ lóe sáng , răng rắc một tiếng vang thật lớn , một đạo thiên lôi theo hai người đỉnh đầu đánh xuống . . .

Này tiểu Thiên Lôi tự nhiên là hướng phía Lâm Mộc Sâm bỏ tới , nhưng không biết làm sao hiện tại Lâm Mộc Sâm trốn được Mặc Lăng trong ngực , này đạo thiên lôi liền chánh chánh bỏ vào Mặc Lăng trên đầu .

Mặc Lăng lập tức toàn thân một cổ khói xanh bốc lên , trên đỉnh đầu tóc cũng chuẩn bị dựng đứng . Bất quá tại hán tu vi cường đại dưới, tựa hồ lần này tiểu Thiên Lôi cũng không có đưa hán trực tiếp đánh chết , nhưng cũng làm cho hán giảm xuống tương đối dài một đoạn tánh mạng .

Lâm Mộc Sâm đầu rồi, tự nhiên cũng là không chết đấy. Tuy nói hán và Mặc Lăng là số không khoảng cách tiếp xúc , tất nhiên sẽ bị điện giật , nhưng đã có Mặc Lăng làm giảm xóc , Lâm Mộc Sâm cũng không quá đáng là toàn thân tê dại thoáng một phát mà thôi, tánh mạng đều không điều rơi bao nhiêu .

Nhưng hán biết rõ , lại ở chỗ này bất động lời nói , đoán chừng tánh mạng muốn trực tiếp không có . . .

Dùng sức đẩy Mặc Lăng , Lâm Mộc Sâm vèo một tiếng bay ra ngoài thật xa : "Sur huynh , này làm sao tính được số trời , chẳng ai ngờ rằng này giữa ban ngày ban mặt lại có thể biết có một đạo sấm sét giữa trời quang . . . Người không sao chứ?" "

Lâm Mộc Sâm dùng {giám định thuật} vỗ một cái Mặc Lăng , đột nhiên nheo mắt : Tánh mạng còn thừa 30% , ở vào trạng thái hư nhược .

Loại tình huống này . . . Mình là không phải có thể chiếm chút tiện nghi. . . Lâm Mộc Sâm đang ở chỗ này tính toán cò con , trong lúc đó Mặc Lăng ngửa mặt lên trời trường rồng : "Tùng Bách Ngô Đồng !" "

Lâm Mộc Sâm lại càng hoảng sợ . Cái thằng này còn có thể hô lên thanh âm lớn như vậy , chẳng lẽ còn có sức chiến đấu không nhỏ?

Chỉ thấy Mặc Lăng hơi vung tay thả ra hai cái Cơ Quan Giáp Sĩ , ba thân ảnh đồng thời khí thế hùng hăng hướng phía Lâm Mộc Sâm đánh tới . Chỉ có điều Lâm Mộc Sâm phát hiện , người này tốc độ tựa hồ chậm rất nhiều , đã sẽ không mạnh hơn chính mình rồi. . .

"Chẳng lẽ còn thật có thể chiếm chút tiện nghi?" Lâm Mộc Sâm trong nội tâm phảng phất có con mèo nhỏ tại cong , càng ngày càng ngứa . Muốn nói có thời gian nguy hiểm hán tuyệt đối chạy còn nhanh hơn thỏ , nhưng cái đồ chơi này nếu là có tiện nghi lời nói , này con thỏ đào mắt có thể biến thành nết đồ lão sói xám . . .

Xoát một tiếng , Lâm Mộc Sâm một cái Lưu Tinh Truy Nguyệt liền ném tới . Mặc Lăng né tránh không kịp , rõ ràng thật bị này Lưu Tinh Truy Nguyệt đánh trúng . Mặc dù chỉ là lay động một cái , nhưng Lâm Mộc Sâm cũng nhìn ra mảnh khóc —— thằng này thật sự hư nhược rồi ! Thậm chí mà ngay cả bên cạnh hán hai cái Cơ Quan Giáp Sĩ , tựa hồ cũng không có trước kia mạnh !

Mặc Lăng lập tức giận tím mặt: "Tùng Bách Ngô Đồng ! Ta với ngươi bắt cộng đái thiên , nhất định phải đưa ngươi phanh thây xé xác !" Một bên gào thét , một bên đem hấn cái kia mười mấy Cơ Quan Phi Kiếm thẳng hướng Lâm Mộc Sâm phóng ra .

Bất quá Lâm Mộc Sâm hiện tại đã không sợ . Đây Cơ Quan Phi Kiếm tốc độ tuy nhiên không tính chậm , nhưng với hấn mà nói đã không có uy hiếp . Tùy tiện đi dạo vòng (quyển) là có thể đem nó vứt bỏ !

Còn chờ cái gì? Lâm Mộc Sâm cười gian . Cổ nhân dạy bảo chúng ta , đánh chó mù đường mới được là cứng ngạnh đạo lý . . .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Liễu Như Phiêu Phiêu

Sự thật chứng minh , cho dù NPC biến thành chó roi xuống nước , cũng ít nhất là cá roi xuống nước chó ngoao Tây Tạng , không phải ngươi nghĩ khi dễ có thể khi dễ .

Mặc dù nói Mặc Lăng một thân thực lực bị Thiên Lôi đập tới sau có thể nói là bị tạm thời phong ấn hơn phân nửa , nhưng cái gọi là lạc đà gãy còn lớn hơn ngựa béo ... Nếu như Mặc Lăng xem như cá lạc đà lòi mà nói... , Lâm Mộc Sâm cũng không quá đáng là con hồ ly . Cho hấn đây đủ thời gian lại để cho hấn giết chết Mặc Lăng là không có vấn đề , nhưng hấn có nhiều thời gian như vậy sao?

Mặc Lăng cũng không phải cái kẻ ngu , nhìn thấy mình bây giờ không cách nào tiêu diệt cái kia Tùng Bách Ngô Đồng , lập tức quay đầu bỏ chạy . Bên cạnh hấn hai cái Cơ Quan Giáp Sĩ cũng điên cuồng công kích Lâm Mộc Sâm , lại để cho Lâm Mộc Sâm phân thân không còn chút sức lực nào , một bên chống cự lại hai cái Cơ Quan Giáp Sĩ công kích một bên truy , rõ ràng càng đuổi càng xa , về sau dứt khoát bóng người đều không thấy được .

Vì vậy Lâm Mộc Sâm trong nội tâm một bên tiếc hận , một bên nảy sinh ác độc đem hai cái Cơ Quan Giáp Sĩ tiêu diệt . Kết quả hai cái này Cơ Quan Giáp Sĩ thật đúng là cấp lực , ngoại trừ cho một số kinh nghiệm bên ngoài , rõ ràng còn mất hai cái Lục Phẩm linh kiện , một cái Lục Phẩm pháp bảo . Bởi vậy có thể thấy được , tại này Cơ Quan Giáp Sĩ bên trên lắp đặt hạch tâm , Mặc Môn NPC đệ tử phần lớn đều một chiêu này ...

Hai cái Lục Phẩm linh kiện đều dùng tới được , một cái trong đó rõ ràng còn có gia tốc thuộc tính , không nói hai lời cho Cơ Quan Giáp Ứng thay đổi . Một cái khác thuộc tính là thêm công kích , cái kia không cần nhiều lời liền cho Cơ Quan Đường Lang được rồi .

Hoàng Phẩm phía dưới linh kiện càng thêm thuộc tính phi thường hiếm thấy , nói cách khác , một cái Cơ Quan Giáp Sĩ mười cái linh kiện xuống , điệp gia thuộc tính đều có thể đến một mức độ khủng bố . Ra về Lục Phẩm liền phổ biến mạng thuộc tính , tuy nhiên kém xa vũ khí trang bị bên trên đây , nhưng bao nhiêu cũng là tăng cường không phải .

Mà kiện pháp bảo kia liền cường hấn . Quý Tinh La Bàn: Trang bị , tốc độ công kích gia tăng 10% . Khiến cho dùng , khiến cho ngươi kế tiếp thời gian thi triển không cao hơn 10 giây kỹ năng pháp thuật biến thành thuần phát . [Thời gian cold-down] nửa giờ .

Cực phẩm phụ trợ pháp bảo , chỉ là trang bị đến trên người hiệu quả liền rất mạnh mẽ rồi , sử dụng sau còn có thể đem cá đại chiêu biến thành thuần phát ... 10 giây thời gian thi triển a , vượt qua cái này thời gian thi triển phần lớn là trận pháp các loại , có thể thuần phát tuyệt đối nghịch thiên . Cho dù không cao hơn 10 giây kỹ năng , thời gian thi triển càng dài uy lực càng lớn . Pháp bảo này cảm tưởng như vậy kỹ năng pháp thuật biến thành thuần phát , tuyệt đối là cá bực phát thứ tốt .

Nhưng Lâm Mộc Sâm lại có khác nghĩ cách . Chính mình trang bị cái đồ chơi này mặc dù có sở tăng , nhưng kỳ thật cũng không quá lớn . Lý do rất đơn giản , hấn là dựa vào kỹ năng ăn com ... Tốc độ công kích gia tăng đúng kỹ năng mà nói cơ bản không có tiền lời , tiền lời lớn nhất nhưng lại đòn công kích bình thường . Nhìn như vậy đến , pháp bảo này cho chơi phi kiếm người dùng nhưng lại vừa vặn , đòn công kích bình thường khi bọn hấn trong chiến đấu chiếm được rất lớn tỉ trọng .

Nhưng Lâm Mộc Sâm cũng không có muốn bán đi thứ này ... Minh Phích Lịch Phong Lôi Hồng thể nhưng mà còn không có hạch tâm đây! Cái đồ chơi này cấp cho Phích Lịch Phong Lôi Hồng dùng tới ... Chẳng phải là nói mình mỗi nửa giờ liền có một lần thuần phát Tiên Giới Phong Lôi Pháo?

Vì vậy Lâm Mộc Sâm cũng không để ý lãng phí cái kia 10% tốc độ công kích thuộc tính , sẽ đem pháp bảo này nhét vào Phích Lịch Phong Lôi Hồng ở bên trong . Pháp bảo này quả nhiên không có phụ bỏ kỳ vọng của hấn , quả nhiên lại để cho Phích Lịch Phong Lôi Hồng đã có mỗi nửa giờ thuần phát lần thứ nhất Tiên Giới Phong Lôi Pháo năng lực .

Mịa chính mình đại sát khí rốt cục không còn là bãi thiết ! Lâm Mộc Sâm lệ rơi đầy mặt . Mặc Lăng sư huynh , ngươi thiết tình là người tốt ! nhưng tiếc chúng ta không thích hợp , ngươi vẫn là thành thành thật thật hồi trở lại Vô Lượng Sơn miêu đi...

Đuổi rồi Mặc Lãng, Nhất Kiếm Lãng Vân nhân cũng đều xa xa rời đi, Lâm Mộc Sâm liền định hồi trở lại Thành Đô trước sửa sang một chút. Mịa này Nhất Kiếm Lãng Vân nhân thật sự là quá đáng ghét, chạy đến đâu ở bên trong đều có thể tìm tới chính mình! Bằng không, mình cũng tìm cái thể lực tạm thời đầu nhập vào hạ? Càn Khôn Thần Điện như thế nào đây? Đoán chừng Thiên Địa Nhất Kiếm sẽ không nguyện ý dính cái này nặng thủ son dụ. Những người khác đâu này? Đi đâu chạy Phong Linh Thảo? Ngọa tào! Vạn bị vô cương cùng thiên hạ là công này lưỡng công hội, ta vẫn có thể cách rất xa liền cách rất xa thì tốt hơn...

Một bên nghĩ ngợi lung tung, Lâm Mộc Sâm một bên hướng phía Thành Đô bay đi. Mà đang ở hần đi ngang qua một rừng cây thời điểm, đột nhiên một người chui ra, ngăn đón ở trước mặt của hần.

Lâm Mộc Sâm hiện tại trông gà hoá cuốc, một cái khăn trương thiếu chút nữa liền ném cả Lưu Tinh Truy Nguyệt đi qua. Khá tốt hần còn có cao thủ thiết yếu trầm ổn tổ chất, đang công kích thiếu chút nữa thời điểm xuất thủ ngừng lại.

"Người làm gì? Cho rằng đây là trò chơi có thể không tuân thủ quy tắc giao thông rồi hả? Có biết hay không đụng cơ so tông xe nguy hiểm hơn?"

Lâm Mộc Sâm hiềm hiềm dừng lại phi hành, không có có một con đụng vào trên người đối phương. Trên thực tế trò chơi này ở bên trong các loại đụng cơ sự cố tầng tầng lớp lớp, cũng không phải tất cả mọi người phi hành thủ pháp đều như vậy sắc bén đấy... So như chuông gió thảo, cao thủ của nàng đường tự là theo lần thứ nhất phi hành sự cố bắt đầu...

Phục hồi tinh thần lại tập trung nhìn vào, lại là nữ tử! Cô gái này chân đạp phi kiếm, phong độ tư thái trác tuyệt, tướng mạo đó là coi như không tệ. Một bộ quần áo cũng không phải vật phẩm, nhìn về phía trên hần là cái nào đó kiếm phái. Cô gái này đứng ở Lâm Mộc Sâm trước mặt, con mắt nhìn chăm chăm vào hần.

"Ta đi, sớm biết như vậy ta liền đụng hạ thủ một chút..." Yêu điều thực nữ quân tử hảo cầu, Lâm Mộc Sâm cũng không phải cái kia lãnh đạm chi nhân, càng không phải là cơ tình đồng chí, nếu có đầu hủ có thể ăn, hần thật không ngại ném thử. Nhưng bây giờ hần đã ngừng, đã không có đụng vào mỹ nhân ý chí cơ hội...

Đối diện mỹ nữ kia nhìn Lâm Mộc Sâm một hồi về sau, đột nhiên nở nụ cười: "Tùng Bách Ngô Đồng đứng không? Ta là Nhất Kiếm Lãng Vân người, ta là Liễu Như Phiêu Phiêu."

Lâm Mộc Sâm lập tức tính phản xạ đã giơ tay lên bên trong nò, một nhìn đối phương không có động tác gì mới lộ vẻ tức giận để xuống. Bất quá hần vẫn đang không có buông lỏng cảnh giác, lần này Nộ Hải Sinh Đào các loại thủ đoạn đã để hần thấy được, trò chơi này cũng không phải nhà hần mở đích, người khác vận khí tốt cũng nhiều đến. Hơi chút sơ sẩy điểm, nói không chừng cũng sẽ bị người cạo chết.

Mỹ nữ kia thấy được Lâm Mộc Sâm động tác, bật cười, lập tức lại để cho Lâm Mộc Sâm đó là đối với đem làm không có ý tứ. Bất quá làm một cao thủ tự tôn(?), lại để cho hần ít nhất ngoài mặt vẫn là khí định thần nhàn. Giản đơn mà nói, da mặt dày.

Nhìn xem đối diện cái kia tự xưng Liễu Như Phiêu Phiêu mỹ nữ, Lâm Mộc Sâm cười hắc hắc: "Thì sao, mỹ nữ? Chẳng lẽ lại Nộ Hải Sinh Đào phục kích ta không thành, vừa muốn thi triển mỹ nhân kế?"

Này đùa giỡn mà nói cũng không có lại để cho Liễu Như Phiêu Phiêu tức giận, chỉ là làm cho nàng cười cười mà thôi: "Tự nhiên không phải, Nộ Hải Sinh Đào tên kia cho dù hèn hạ cũng sẽ không biết hèn hạ tới mức này... Trên thực tế bọn hần cũng không biết ta tới tìm người, đây là ta chủ ý của mình."

Lâm Mộc Sâm hơi nghi hoặc: "Mỹ nữ kia người là có ý gì? Để làm thuyết khách hay sao? Sự tình tuyên bố trước, hiện ở loại tình huống này cũng không phải là ta càn tào ráo máng, là các người Nhất Kiếm Lãng Vân không chịu buông tay... Người dù thế nào cũng sẽ không phải muốn cho ta đến Nộ Hải Sinh Đào trước mặt bọn họ tự sát tạ tội đi!"

Liễu Như Phiêu Phiêu cười nữa: "Dù thế nào ta cũng sẽ không biết như vậy vũ nhục của người chỉ số thông minh đi, hoặc là nói người tại hoài nghi của ta chỉ số thông minh? Ta tới mục đích cùng bang hội không quan hệ, ai đúng ai sai vấn đề ta không có ý định quản. Ta chỉ là muốn hỏi một chút, người chơi như vậy trò chơi, có ý tứ sao?"

Lâm Mộc Sâm hiển nhiên rất hoài nghi Liễu Như Phiêu Phiêu ý đồ đến, nhưng đối với nàng vấn đề này, hần ngược lại không có gì hay giấu giếm: "Đương nhiên là có ý tứ! Ta là tới chơi trò chơi nha, tự nhiên muốn tùy tâm sở dục. Nếu thật là làm cho bó tay bó chân thận trọng, ta có cái kia tâm cơ ta thực tế làm nhân sĩ thành công được không, làm gì đến trong trò chơi tìm tội bị?"

Liễu Như Phiêu Phiêu tức cười, đã qua sau nửa ngày mới nói: "Nhưng người muốn ở trong game trở nên nổi bật, bằng vào một mình người làm sao có thể? Hôm nay người cũng phát hiện, một mình người càng lợi hại, đồng thời đối mặt mấy người cao thủ thời điểm cũng không thể tránh được... Đừng nói cái kia NPC, ta tin tưởng vậy khẳng định là cái ngoài ý muốn, không tại kế hoạch của người chính giữa. Chơi thành cái dạng này, chẳng lẽ người liền không lo lắng?"

Chương 130: Trò chơi ý nghĩa

Lâm Mộc Sâm gãi đầu một cái. Cô gái đẹp này tựa hồ là chính nhi bất kinh cùng chính mình thảo luận trò chơi ý nghĩa... Mịa trò chơi có thể có ý nghĩa gì? Không phải là cá chơi sao?

"Muốn nói lo lắng cũng có chút, nhưng lại có thể như thế nào đây? Người khác để cho mình làm gì chính mình thì làm ấy ư, bị người giết cũng nén giận, cùng đại bang hội đã có thù hận liền chủ động đến thăm đến xin lỗi? Đó là một trò chơi ah Đại tỷ, nếu như ở chỗ này cũng không thể tùy tâm sở dục, ta còn chơi nó làm gì? Ngại thực tế bị đắc tội còn chưa đủ, đến trong trò chơi lần nữa tìm tai vạ? Ta cũng không có làm mẹ kiếp ham mê..."

Lâm Mộc Sâm nói lời nói này, lại để cho cái kia Liễu Như Phiêu Phiêu PHỐC một tiếng bật cười. Sau đó nàng nhìn lại Lâm Mộc Sâm, trong ánh mắt tựa hồ có chút không biết giải quyết thế nào: "Vậy người tiến vào trò chơi mục đích đúng là phát tiết bùng lỏng sao? Nghe người nói đây, người ở đây thực tế hiển nhiên cũng không phải cái loại này nhiều tiền đến hoa không hết sinh hoạt không lo người, cả ngày ở trong game ngốc thời gian dài như vậy, không có vấn đề sao?"

Vừa nghe đến Liễu Như Phiêu Phiêu đưa ra vấn đề này, Lâm Mộc Sâm lập tức vỗ đầu một cái. Đúng vậy, chính mình đến trò chơi làm gì đã đến? Ngoại trừ bùng lỏng bên ngoài, còn có kiếm tiền nghĩ cách chứ? Mặc dù nói cả ngày chơi trò chơi đem tiêu dùng hạ xuống thấp nhất, cái kia mỗi ngày ăn uống tiền thuê nhà điện nước thế nạp tiền games và vân vân hay (vẫn) là tính không dưới đấy...

"Người ngược lại là nhắc nhở ta, là thời điểm phải đi chút tiền. Không biết hiện tại tại giá vàng bao nhiêu... Lại nói tiếp ta hiện tại cũng không có tiền gì... Ngọa tào! nghĩ như vậy, ta chẳng phải là chẳng mấy chốc sẽ hết gạo sạch đạn (*) rồi hả?"

Lâm Mộc Sâm rất đau đầu. Hiện tại hần khắc sâu hoài niệm những người có tiền kia thời gian. Chính mình đã từng cũng là tay nắm lấy mấy ngàn kim người, cho dù dùng bây giờ tỉ suất hối đoái mà tính cũng có một hai vạn khối... Chính mình tiền lương bao nhiêu? Một tháng 3000 mà thôi. Sớm biết như vậy tiết kiệm lời mà nói..., nói không chừng hiện tại đã kiếm được nửa năm tiền lương...

Nhìn xem Lâm Mộc Sâm thần du vật ngoại, Liễu Như Phiêu Phiêu không khỏi ho khan hai tiếng đến thể hiện cảm giác về sự tồn tại của chính mình, cũng thành công lại để cho Lâm Mộc Sâm tư duy về tới vừa rồi Liễu Như Phiêu Phiêu vấn đề chính giữa.

"Cái này sao, ta tiến nhập trò chơi mục đích tự nhiên là sung sướng chính mình rồi. Đương nhiên, tại có khả năng tình huống, lợi nhuận chút tiền cũng không phải là không thể được sự tình. Dù sao như vậy thì có thể làm cho ta có cá lý trực khí tráng phao (ngâm) ở trong game lấy có mà không cần lo lắng cuộc sống của mình vấn đề... Nếu như không thể lời nói, ta cũng chỉ có thể giảm bớt trò chơi trong lúc đó, tranh thủ tại thực tế làm một cái có thể sống tạm công tác."

Liễu Như Phiêu Phiêu nhìn xem Lâm Mộc Sâm, tựa hồ muốn chia phân biệt hần có phải hay không đang nói xạo. Nếu như đều dựa theo hần nói, trong hiện thực cũng không có gì tiền, muốn ở trong game kiếm tiền, cái kia hoàn toàn không lý do sẽ chọc cho bên trên Nhất Kiếm Lãng Vân loại này đại bang hội chứ? Khỏi cần phải nói, tựa là Nộ Hải Sinh Đào lần thứ nhất liên hệ hần thời điểm, cũng không thể có thể như vậy mà đơn giản liền cự tuyệt... Phải biết, nhẹ nhàng như vậy khoái trá kiếm tiền, có mấy người có thể nhịn được ở hấp dẫn?

"Nếu như người có ở trong game kiếm tiền ý đồ, ta cảm thấy cho người trên chọc Nhất Kiếm Lãng Vân có thể không phải là cái gì cử chỉ sáng suốt..." Liễu Như Phiêu Phiêu vẫn còn ý đồ hướng Lâm Mộc Sâm nói rõ hành vi của hần tính nghiêm trọng, mà Lâm Mộc Sâm thì là không nhận được khoát khoát tay.

"Đừng hiểu lầm, ta cũng không phải là cảm trò chơi coi như công tác để làm đấy, đó là những cái...kia đại công hội cùng game thủ chuyên nghiệp làm sự tình... Ví dụ như Nhất Kiếm Lãng Vân cùng Nộ Hải Sinh Đào? Bọn hần như vậy chơi trò chơi, trên cơ bản không hưởng thụ được trò chơi khoái hoạt. Ý nghĩ của ta rất đơn giản, để nhất muốn khoái lạc chơi trò chơi, ít nhất không nên ở trong game như sự thật như vậy đúng các loại ác thế lực cúi đầu. Sau đó lại đảm kiếm tiền sự tình... Ta cũng không có cái loại này game thủ chuyên nghiệp tố chất, tuyệt đối sẽ không bởi vì tiền tài buông tha cho mình kiên trì. Phản chính tôn chỉ của ta tựa là, có thù không báo không phải là quân tử! Ở trong game còn để cho ta nén giận, đó là không có khả năng sự tình. Cho nên người không cần nói nữa, cho dù nói như thế nào, cũng đừng nghĩ ta hướng Nhất Kiếm Lãng Vân chủ động cúi đầu. Cùng lắm thì mọi người hao tổn nha, phản chính ta là tới đùa, bọn họ là đến kiếm tiền, ai có thể hao tổn qua được ai?"

Liễu Như Phiêu Phiêu cúi đầu, cẩn thận dư vị Lâm Mộc Sâm thao thao bất tuyệt... Tuy nhiên lời nói này không có thể cũng rất có đạo lý, ăn khóp tính cũng chưa chắc liền chống lại cần nhắc. Nhưng nghĩ nửa ngày về sau, nàng nụ cười trên mặt nhưng lại càng ngày càng mạnh mẽ.

"Nói không sai. Ta là tới chơi trò chơi đấy, làm gì vì như vậy như vậy nguyên nhân đem mình trói buộc chặt? Lấy chính mình không vui để đổi lấy người khác lợi ích... Ta đây là đồ cái gì? Ăn nhiều chết no? Ha ha ha..."

Liễu Như Phiêu Phiêu đột nhiên nở nụ cười, ngược lại là dọa Lâm Mộc Sâm nhảy dựng. Cô gái này không có lòng bệnh chứ? Thoạt nhìn nhưng thật ra vô cùng xinh đẹp, nhưng tính Đức Chúa Trời dường như có chút vấn đề...

"Cám ơn người." Liễu Như Phiêu Phiêu thành khẩn nhìn xem Lâm Mộc Sâm, lại làm cho Lâm Mộc Sâm càng thêm không hiểu thấu.

"Cám ơn ta? Cám ơn ta cái gì? Ta nhưng thật là làm không đến đáp ứng người a, nếu như Nộ Hải Sinh Đào đến trước mặt của ta cầu ta hơn nữa thường

cho ta tổn thất nhất định phí ta ngược lại thật ra có thể cân nhắc chuyện cũ sẽ bỏ qua . . ."

Liều Như Phiêu Phiêu cười nữa: "Không phải ý tứ này . Về sau người và Nhất Kiếm Lăng Vân chuyện của ta hoàn toàn mặc kệ , phần chính ta cũng biết lỗi tại hán đám bọn họ . Hơn nữa ta cũng vậy ý định học người đồng dạng , truy cầu ở trong game niềm vui thú . . . Lại nói tiếp , của người niềm vui thú không phải xây dựng ở sự thống khổ của người khác phía trên chứ?"

Lâm Mộc Sâm mò xuống ba: "Uh, như thế cá đáng giá suy nghĩ sâu xa vấn đề . Nếu như có thể người vui cười ta vui cười mọi người vui vậy dĩ nhiên là tốt nhất , nhưng nếu như không nên thỏa mãn tất cả mọi người , vậy tận lực thỏa mãn ta cùng với ta sở người thân cận . Nếu tại này trong quá trình có người thống khổ lời nói . . . Thực xin lỗi , ai cho người chọc tới ta sao? Ta cũng không thể ủy khuất chính mình mà để cho địch nhân cảm thấy khoái hoạt chứ?"

Liều Như Phiêu Phiêu cười , sau đó nói chuyện riêng Nộ Hải Sinh Đào: "Nộ hải , ta ý định chính mình chơi một hồi , trong khoảng thời gian này liền không tham dự bang hội hoạt động , người cũng không cần tìm ta rồi."

Nộ Hải Sinh Đào kinh ngạc: "Làm sao vậy Liều Như? Có chuyện gì không vui? Ai chọc tới người rồi? Nói cho ta...ta tìm người luân bạch hán !"

Liều Như Phiêu Phiêu hồi âm: "Không có người nào chọc ta , chỉ là của ta cảm thấy bây giờ bang hội để cho ta không vui , cho nên chuẩn bị tự mình một người chơi một hồi . Chính ta tại bang hội hiện tại cũng không giúp đỡ được cái gì , duy nhất một cái pháp thuật sử dụng điều kiện lại quá hà khắc , đợi tại trong bang hội ngược lại cho các người khó xử , còn không bằng thay đổi tâm tình."

Nộ Hải Sinh Đào vẫn còn làm cố gắng: "Tại trong bang hội đồng dạng có thể thân mật (đổi tim) chuyện nha, làm gì chính mình một mình đi ra ngoài đâu này? Người xem , trong bang hội hay (vẫn) là rất cần của người , rất nhiều nơi đều cần người pháp thuật kia năng lực . Hơn nữa cho dù có tổn thất , trong bang hội cũng sẽ (biết) đền bù tổn thất của người nha. . ."

Liều Như Phiêu Phiêu có chút tức giận: "Như thế nào , người cảm thấy ta ly khai bang hội là vì không nỡ cho người dùng Quỷ Cốc Thần Toán?"

Nộ Hải Sinh Đào lập tức giải thích: "Dĩ nhiên không phải ! Giao tình của chúng ta sẽ quan tâm như vậy một cái pháp thuật sao? Chỉ có điều tất cả mọi người là bang hội một phần tử , thậm chí nghĩ đem bang hội kiểu ngao làm tốt . . ."

Nộ Hải Sinh Đào lời còn chưa nói hết , Liều Như Phiêu Phiêu lại không nghĩ tại nghe tiếp: "Người không cần nói . Muốn đem bang hội kiểu ngao làm tốt chỉ có người mà thôi , ta nhưng cho tới bây giờ không có ý nghĩ này . Ta trước kia cùng với người đã nói , ta vô cùng hoài niệm năm đó cái kia việc nhỏ biết , cái kia một đám người có thể cùng một chỗ vui vẻ nói chuyện phiếm , vui vẻ đánh quái đánh Boss , sau khi chết còn vui vẻ bảo thi (chạy lại phục sinh) thể việc nhỏ hội . . . Hiện tại cái công ty này vậy bang hội , đã sớm cùng trước kia không có quan hệ ."

Nộ Hải Sinh Đào vội vàng phân biệt: "Sao lại như vậy? Chúng ta năm đó bằng hữu không phải còn cùng một chỗ sao? Nếu như người không vui , ta cũng có thể tìm bọn hán rút chút thời gian đi ra cùng người đi ra ngoài chơi . . ."

Hán lần này không có thu được Liều Như Phiêu Phiêu hồi âm , mà là đã nghe được đình một tiếng gợi ý của hệ thống: Liều Như Phiêu Phiêu đã đi ra bang hội .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 131: Giật dây

Nộ Hải Sinh Đào nhất thời ngẩn ra . Tình huống như thế nào? Vì cái gì Liều Như Phiêu Phiêu sẽ rời đi bang hội? Có ai đắc tội nàng? Không có ah ! Làm sao lại lui bang sẽ cơ chứ?

Đang tại hán ngẩn người thời điểm , hán lại nhận được Liều Như Phiêu Phiêu một cái tin nhắn ngắn: "Ta cảm thấy được dừng lại ở trong bang hội không vui , cho nên trước tiên lui một hồi . Các loại đợi tâm tình ta khôi phục , nói không chừng sẽ trở về . Mời tạm thời không nên quấy rầy ta ."

Nộ Hải Sinh Đào luyện vội vàng muốn hồi âm , kết quả lại phát hiện gợi ý của hệ thống: Đối phương cự tuyệt tiếp nhận tin tức của người .

Nộ Hải Sinh Đào đều muốn điên rồi . Vì cái gì? Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Cùng một chỗ liên tục chiến đấu ở các chiến trường nhiều cái trò chơi bằng hữu cũ a, nói như thế nào lui liền lui?

Cự tuyệt tin tức , nói rõ nàng thật sự không có ý định cùng hán liên hệ rồi , ít nhất tạm thời là . Nộ Hải Sinh Đào chỉ có thể bận rộn lo lắng tìm mấy cái cao tăng hỏi thăm Liều Như Phiêu Phiêu chuyện tình , kết quả lại không một người hiểu rõ . Điều nói không có gì a, bỗng nhiên ngay lúc đó liền lui bang rồi,

bọn hần đều còn tồn tại nghi hoặc!

Không chiếm được kết quả, Nộ Hải Sinh Đào cũng chỉ có thể đem chuyện này buông. Bằng không thì như thế nào đây? Chẳng lẽ còn muốn đuổi theo giết Liễu Như Phiêu Phiêu? Người ta thế nhưng mà nói, chỉ là lui bang điều chỉnh hạ tâm tình, như thế nào cũng không có thể thay đổi cừu nhân chứ?

Nếu như hần biết rõ Liễu Như Phiêu Phiêu hiện tại đang cùng Lâm Mộc Sâm cùng một chỗ, hần liền tuyệt đối sẽ không nghĩ như vậy.

"Đại tỷ, ngươi đi theo ta sao? Ta và các người Nhất Kiếm Lăng Vân có thể là cừu nhân, ngươi tới nơi này đem làm định vị nghi (dụng cụ) đó a?" Lâm Mộc Sâm hiện tại đang như thế. Cái này Liễu Như Phiêu Phiêu, không biết vì cái gì một mực đi theo chính mình.

Liễu Như Phiêu Phiêu cười: "Ta hiện tại cũng không phải là Nhất Kiếm Lăng Vân người, vừa mới lui bang. Lui bang nguyên nhân nha... Chính là ngươi nói những lời kia. Ngươi xem, bởi vì nguyên nhân của ngươi, để cho ta đã đi ra Nhất Kiếm Lăng Vân, bây giờ là người cô đơn rồi, chẳng lẽ ngươi không nên phụ trách?"

Lâm Mộc Sâm tuy nhiên cũng bị nữ nhân đùa giỡn, nhưng loại này trần trụi hay (vẫn) là lần đầu. Đối mặt loại này đùa giỡn, Lâm Mộc Sâm sức chống cự thiệt tình không cao.

"Chớ nói nhảm, ngươi lui bang hội cùng ta có quan hệ gì? Nói cho ngươi biết, đây dựa nửa ta...ta sẽ đem ngươi tiêu diệt!" Lâm Mộc Sâm làm đe dọa mạo.

Liễu Như Phiêu Phiêu thở dài một hơi, biểu hiện được thập phần nhu nhược bất lực: "Ngươi thật sự nhẫn tâm đứng một cái không oán không cừu nữ nhân hạ sát thủ sao? Ta bây giờ cùng Nhất Kiếm Lăng Vân xích mích, Thiên Địa to lớn không có ta chỗ dung thân... Ngươi đem ta giết, ta cũng vậy không có địa phương đến tổ oan tổ khổ..."

Lâm Mộc Sâm nhìn xem Liễu Như Phiêu Phiêu, cắn răng một cái: "Được rồi, ta đây sẽ thanh toán ngươi... Mịa nó, lão tử làm việc là có nguyên tắc! Giết không dậy nổi, ta trốn được chưa!"

Xoát một tiếng, Lâm Mộc Sâm toàn lực triển khai tốc độ, trong nháy mắt sẽ đem Liễu Như Phiêu Phiêu bỏ qua rồi thật xa. Mịa, ta cũng không tin ngươi có thể đuổi theo kịp lão tử...

"Ta có thể cho ngươi rất nhanh kiểm tiền biện pháp! Có muốn nghe hay không nghe?"

Về sau truyền tới một câu lập tức lại để cho tốc độ của hần chậm lại... Lâm Mộc Sâm thiệt tình không muốn như vậy vô duyên Mịa, nhưng này một đồng tiền ghen ngược lại anh hùng hần thời gian hần là thật không muốn tiếp qua đi xuống...

Chứng kiến lời của mình có tác dụng, Liễu Như Phiêu Phiêu không khỏi che miệng nở nụ cười: "Đừng lo lắng, ta không có lừa gạt ngươi tất yếu. Hơn nữa lấy tốc độ của ngươi, có cái gì không đứng còn không phải nói chạy bỏ chạy sao?"

Lâm Mộc Sâm tưởng tượng, cũng vậy a! Bất quá đối với Nhất Kiếm Lăng Vân nhân bản năng đề phòng hãy để cho hần gấp bội coi chừng, chậm rãi vòng vo trở về, cũng cùng Liễu Như Phiêu Phiêu giữ vững khoảng cách nhất định.

Liễu Như Phiêu Phiêu cũng không ở ý: "Ta có người bằng hữu, đang làm một loại... Cùng loại lính đánh thuê công tác. Dùng chính mình thân là cao thủ thực lực trợ giúp những người khác hoặc là mặt khác giúp biết cái gì giải quyết một ít bọn hần không cách nào hoặc là rất khó giải quyết sự tình, để mà thu hoạch tiền thuê. Hơn nữa này tiền thuê đại đa số thời điểm cũng không phải số lượng nhỏ..."

Lâm Mộc Sâm nghe xong hứng thú đã tới rồi. Ý tưởng này mình cũng không phải là không có qua, nhưng không biết làm sao chính mình không có nhân mạch ah! Ngươi thành linh toát ra đến, ai biết ngươi là ai? Được rồi, có lẽ hần hiện tại thiệt tình nổi danh, nhưng ngươi ta làm sao biết ngươi tin hay không qua được? Rất nhiều người thuê người chơi để làm chuyện của đều là không thể tùy tiện hướng thổ lộ, ví dụ như Nhất Kiếm Lăng Vân muốn người giết chính mình sự tình... Ồ?

Lâm Mộc Sâm lập tức dừng hồ nghi ánh mắt nhìn Liễu Như Phiêu Phiêu: "Ta nói... Ngươi người bạn kia không phải ám sát qua ta cái vị kia chứ?"

Liễu Như Phiêu Phiêu lần nữa che miệng cười trộm: "Đúng vậy, chính là nàng. Bất quá lại nói tiếp ngươi và nàng kỳ thật cũng không có gì quá lớn cừu hận, nàng bất quá là lấy tiền làm việc mà thôi. Có người đút ngươi một đao, ngươi tổng không đến mức lấy đao trút giận chứ?"

Lâm Mộc Sâm nghiêng răng nghiêng lợi: "Vấn đề là nàng không phải đao, nàng là lấy đao chính là cái người kia!"

Liễu Như Phiêu Phiêu cố nén vui vẻ: "Đừng như vậy, oan gia nên giải không nên kết nha. Nói sau, ta có thể không có gì làm lính đánh thuê con đường, nha đầu kia mới thật sự là trong hội kia người. Muốn kiếm tiền, ngươi không thể đem chút chuyện nhỏ này để ở trong lòng... Thế nào, có hứng thú hay không?"

Lâm Mộc Sâm giãy dụa củ kết liễu hồi lâu, rốt cục gật gật đầu: "Được rồi, vì tiền ta liền bất cứ giá nào..." Có thù không báo không phải là quân tử, bất quá vì tiền, trước không lo một hồi quân tử cũng không thành vấn đề... Lời nói nói mình cho tới bây giờ cùng quân tử cái từ này đều không có gì duyên phận chứ? Nhưng này quân tử tựa hồ cũng đều là rất tiểu tâm nhân bộ dạng...

Lâm Mộc Sâm bên này tư tưởng đột phá phía chân trời, Liễu Như Phiêu Phiêu cũng không có quản hần khi gió, mà là tự mình ở bên kia phát ra tin tức. Đã qua nửa ngày, nàng mới ngừng đầu: "Tốt rồi, ta đã liên hệ nàng. Tuy nhiên nàng tựa hồ cũng có cùng ngươi không sai biệt lắm bản khoản, nhưng ta muốn cần phải không có vấn đề gì. Đi thôi, chúng ta bây giờ phải đi tìm nàng."

Lâm Mộc Sâm im lặng , chỉ có thể tiếp nhận Liễu Như Phiêu Phiêu cho hấn Thổ Địa Thần Phù , hai người vỗ rồi rời đi tại chỗ .

Dương Châu , hệ thống chủ thành một trong . Dương Châu từ trước đến nay phong cảnh như vẽ , trong trò chơi cũng không ngoại lệ . Cho nên này trong cơ bản bên trên đã trở thành những cái...kia vì thường ngoạn phong cảnh nam người chơi nữ định cư chỗ ... Nghe nói nơi này NPC đều là nam tuấn nữ xinh đẹp , trong thành đạo phố đều đẹp mắt cực kì.

Liễu Như Phiêu Phiêu mang theo Lâm Mộc Sâm bảy quẹo tám rẽ tiêu sái cả buổi , rốt cục tại thành Dương Châu buôn bán phố khắp ngõ ngách đã tìm được Thủy Tinh Lưu Ly . Cô nàng này đang mặc một thân xấu xí quần áo tại bày quầy bán hàng , sinh ý tựa hồ cũng không tệ lắm .

Liễu Như Phiêu Phiêu cũng không đi qua , mà là phát tin tức . Thủy Tinh Lưu Ly ở bên kia nhìn xuống tin tức , đáp đúng trước mặt mấy cái khách hàng về sau , sẽ đem sạp hàng thu vào , hướng phía hai người đã đi tới .

Cái gọi là cừu nhân gặp mặt hết sức xấu hổ , Lâm Mộc Sâm hiện tại liền có chút mặt rút rút . Bất quá khá tốt hấn cũng biết đại cục làm trọng , không có làm ra cái gì dẫn nhân hiệu làm đầy biểu lộ động làm cái gì đấy.

Liễu Như Phiêu Phiêu lập tức sẽ đem Thủy Tinh Lưu Ly tổ đã đến đội ngũ trong đó , Lâm Mộc Sâm cũng lần thứ nhất đã biết cái này little Girl danh tự . Vốn hấn còn đang hoài nghi đây là không phải là của nàng tên thật ... Nhưng xem xét Liễu Như Phiêu Phiêu không có giải thích , cảm thấy lần này đại khái là sự thật .

"Liễu tỷ , thằng này thật sự muốn làm giống như ta sống?" Thủy Tinh Lưu Ly tiến vào đội ngũ về sau , mở miệng liền hỏi Liễu Như Phiêu Phiêu một câu như vậy . Lâm Mộc Sâm ở một bên hận đến nghiêng răng nghiêng lợi , nha đầu kia rõ ràng là bỏ qua chính mình ah !

Liễu Như Phiêu Phiêu mở miệng cười: "Đúng vậy . Ta biết giữa các ngươi là có chút hiểu lầm nhỏ ..." Lâm Mộc Sâm thầm kêu , một cấp kinh nghiệm cũng là hiểu lầm nhỏ?

"Khả năng các ngươi đối với đối phương cảm nhận cũng không tốt lắm ..." Thủy Tinh Lưu Ly hừ một tiếng , tên hỗn đản kia thấy thế nào đều rất đáng ghét chứ?

"... Nhưng bây giờ tất cả mọi người là bằng hữu . Trước kia những cái...kia không thoải mái chúng ta đều quên , một lần nữa bắt đầu được không?" Lâm Mộc Sâm cùng Thủy Tinh Lưu Ly đồng thời không được tự nhiên , này làm sao có loại gương vỡ lại lành cảm giác?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132: Một đội ngũ sinh ra đời

Bất kể nói thế nào , Liễu Như Phiêu Phiêu cố gắng cuối cùng là đã có một ít hiệu quả , ít nhất Lâm Mộc Sâm cùng Thủy Tinh Lưu Ly sẽ không cũng được quay đầu không nhìn tới đối phương .

"Không sợ nói với các ngươi , chính ta tại trò chơi này ở bên trong , cũng liền cùng hai người các ngươi ở chung với nhau thời điểm cảm giác nhẹ nhõm một ít ." Liễu Như Phiêu Phiêu các loại cảm thán , "Thủy tinh là lão bằng hữu của ta rồi, Ngô Đồng nha... Nói như thế nào đây , ta ta cảm giác đám bọn họ có thể sẽ rất hợp phách , chỉ là một loại trực giác mà thôi ."

Lâm Mộc Sâm thâm trầm lắc đầu: "Ta không tin vừa thấy đã yêu , lâu ngày sinh tình mới là của ta tình yêu xem ."

Liễu Như Phiêu Phiêu thiếu chút nữa bị hấn những lời này nghẹn , đã qua sau nửa ngày mới nói ra được: "Ngươi yên tâm , ta tuyệt đối không có ý tứ này . Ta coi như là tìm bạn trai , cũng sẽ không biết tìm một khoảng chừng game online ở bên trong người quen biết ."

Lâm Mộc Sâm lập tức buông lỏng tựa như vỗ vỗ ngực: "Khá tốt cũng may, bằng không thì ta liền nhưc đầu , ta cũng không có phát người tốt tạp kinh nghiệm ..."

Liễu Như Phiêu Phiêu thiếu chút nữa thổ huyết , nhúu chắc mày nhìn xem Lâm Mộc Sâm: "Ta cảm thấy cho ta cần phải cải biến thoát một phát đúng cái nhìn của ngươi ... Tuy nhiên ta xem ít người có nhìn lầm thời điểm , nhưng cũng không có thể nói bách phát bách trúng , có lẽ ngươi chính là cái kia cá lọt lưới ."

Lâm Mộc Sâm lập tức cười làm lạnh: "Ha ha ha , chỉ đùa một chút , ta là người còn không có như vậy tự kỷ ..." Hấn cũng không muốn thật vất vả tới kiếm tiền cơ hội cứ như vậy vứt bỏ .

Thủy Tinh Lưu Ly nhìn Lâm Mộc Sâm liếc , quay đầu nhìn về phía Liễu Như Phiêu Phiêu: "Thằng này thực lực cũng không tệ lắm , nhưng tính cách thật tình đáng tin cậy?"

Uy, loại sự tình này không nên đang tại người bị hại trước mặt nói ra đi? Lâm Mộc Sâm cảm giác mình tựa hồ bị xem thường .

Liễu Như Phiêu Phiêu cũng đầm đẫm trán của mình: "Có lẽ ý nghĩ của ta đích thật là có chênh lệch chút ít kém ... Bất quá phản chính cũng như vậy , không bằng liền thử xem . Chơi trò chơi nha, tựa là tìm việc vui . Người cũng không kém tiền chứ? Còn không phải cả ngày kiếm tiền kiếm được vô cùng cao hứng ."

Thủy Tinh Lưu Ly chủ quyết: "Đây là một loại cảm giác thành tựu người hiểu hay không ! Nhìn mình tài phú một chút gia tăng , cái loại cảm giác này tuyệt đối là cao nhất hưởng thụ ah ..."

Lâm Mộc Sâm thế mới biết , nha đầu kia nguyên lai là cá tham tiền ... Quan không được ra chuyển nhiệm vụ liền rất nhiều rất nhiều lợi nhuận kim tệ nghề nghiệp lính đánh thuê , rõ ràng còn uốn tại buôn bán phố bày quầy bán hàng bán đồ ... Không phải là vì tiết kiệm bán đấu giá điểm này thủ tục phí sao?

Nói ngắn lại , Liễu Như Phiêu Phiêu cuối cùng vỗ vỗ Thủy Tinh Lưu Ly bả vai: "Trước mặt lời nói đều là đùa giỡn , người chớ để ý . Ta cảm thấy cho hẳn cần phải rất thích hợp làm của người hợp tác ... Người cũng là cùng hẳn chống lại trời qua , nên biết thực lực của hẳn thế nào . Hơn nữa chiến đấu của hẳn phương thức cũng rất thích hợp nghề nghiệp của người ... Một kích không trúng lập tức viễn độn nha, dùng để ám sát không còn gì tốt hơn rồi."

Thủy Tinh Lưu Ly không phục nhếch miệng . Lợi hại thì thế nào , còn không phải bị ta giết chết !

Vì vậy Lâm Mộc Sâm xem hiểu nét mặt của nàng , thiếu một ít liên thù mới hận cũ xông lên đầu trực tiếp trở mặt . Mịa nếu không phải ta không cẩn thận , cạo chết người còn không phải một lát chuyện tình? Đừng làm cho ta tìm được cơ hội ...

Lâm Mộc Sâm ở bên cạnh nghiêng răng nghiêng lợi , bên kia Liễu Như Phiêu Phiêu ngược lại là cười tủm tỉm "Tốt rồi tốt rồi , tuy nhiên còn cần ma hợp , nhưng chúng ta ba người này tạo thành lính đánh thuê tiểu đội cho dù thành hình ..."

"Ba người?" Lâm Mộc Sâm kinh ngạc . Cùng Thủy Tinh Lưu Ly hợp tác hẳn có thể lý giải , nha đầu kia Thân Kiếm Hợp Nhất cái loại này tạm thời vô địch hiệu quả , trong nháy mắt sức chiến đấu hoàn toàn chính xác cường đại . Nhưng cái này Liễu Như Phiêu Phiêu cũng có sức chiến đấu sao?

Liễu Như Phiêu Phiêu nhìn xem Lâm Mộc Sâm: "Đừng xem nhẹ ta , nói không chừng ta phát huy tác dụng so với người còn lớn hơn ! Người cho rằng thủy tinh là làm sao tìm được của người? Sức chiến đấu mặc dù trọng yếu , tinh báo nhưng cũng là thiết yếu năng lực !"

"Nguyên lai là người !" Lâm Mộc Sâm nhìn xem Liễu Như Phiêu Phiêu giận không chỗ phát tiết . Trách không được đám kia Nhất Kiếm Lăng Vân nhân âm hồn bất tán ! Nguyên lai các nàng này có truy tung năng lực !

Liễu Như Phiêu Phiêu cười đến rất sáng lạn: "Ha ha , nếu như ta không có điểm năng lực đặc thù , sao có thể tại Nhất Kiếm Lăng Vân hỗn [lăn lộn] đến không thấp địa vị? Hiện tại ta rời khỏi bang hội rồi , tự nhiên là muốn tìm đầu đường lui đây... Ta nghĩ, cùng các người cùng một chỗ , thời gian chắc có lẽ không trôi qua bình thản mới đúng."

Thủy Tinh Lưu Ly lập tức kinh hi: "Liễu tỷ người rời khỏi Nhất Kiếm Lăng Vân rồi hả? Ta đã nói với người rồi nha, cái kia Nộ Hải Sinh Đào không phải là cái gì đồ chơi hay , căn bản chính là đang lợi dụng người ! Hiện tại người rốt cục xem thấu diện mục thật của hẳn đi à nha ! Đến đây đi đến đây đi , cùng ta cùng một chỗ làm việc , nhất định có thể rất nhiều bó lớn kiếm tiền !"

Liễu Như Phiêu Phiêu cười lác đàu: "Ta không đã tới sao , trả lại cho người mang đến cá tốt giúp đỡ ... Đừng làm loại về mặt này các người vốn cũng không sao thù hận ... Nói không chừng các người có thể trở thành là tốt hợp tác ... Trực giác của ta nói cho ta biết , khả năng này thật sự không thấp ."

Thủy Tinh Lưu Ly tuy nhiên trong nội tâm không cho là đúng , nhưng không có mở miệng phản kháng . Lâm Mộc Sâm tự nhiên là không phản đối , hẳn vốn nghĩ cách tựa là bán đứng tự tôn đến kiếm tiền ...

"Tốt rồi , thủy tinh , người liền cho Ngô Đồng giảng một chút công tác của người đi." Ba người hiện tại đi tới một gian tửu quán , đã muốn cá nhà một gian chọn bàn đồ ăn vừa ăn vừa nói chuyện . Lại nói tiếp trò chơi này dặm tửu quán vĩnh viễn không cần lo lắng gian phòng không đủ dùng , tuy nhiên từ bên ngoài nhìn vào đến tửu quán này cũng có một hai trăm thước vuông diện tích , nhưng bọn hắn cái này hơn mười bình đơn độc gian : ở giữa đánh số đã là ba con số rồi.

Thủy Tinh Lưu Ly cau mày , tựa hồ đang muốn vì sao lại nói thế: "Kỳ thật cái này cái gọi là lính đánh thuê cũng không phải trong trò chơi nhận đồng nghề nghiệp , điểm này các người nên biết . Nhưng theo trước kia tất cả cái trò chơi ở bên trong bắt đầu , thì có các loại các dạng tổ chức đang làm cái này nghiệp vụ . Ta đây này , coi như là cùng một cái người trung gian tương đối quen thuộc , cho nên có thể được đến các loại các dạng nhiệm vụ để làm . Trước đó nói một chút , tiền thuê một nghìn kim một cái nhiệm vụ ta chưa bao giờ nhận ."

Lâm Mộc Sâm lập tức hiểu kỳ: "Vậy người lúc trước giết giá tiền của ta là bao nhiêu?"

Thủy Tinh Lưu Ly phì hứn liếc: "Nghiêm chỉnh mà nói đây coi là buôn bán cơ mật , nhưng đã chúng ta là hợp tác nói cho người biết cũng không sao ... 2000 kim ."

Lâm Mộc Sâm lập tức cắn răng: "Ngọa tào! Nhất Kiếm Lăng Vân cũng quá coi thường người , 2000 kim liền muốn giết chết ta? Ít nhất cũng phải 5000 kim mà !"

Thủy Tinh Lưu Ly con mắt lại phiến hân: "Trên thực tế ta làm được."

Lâm Mộc Sâm lập tức bạo khiếu: "Đó là ta khinh thường được không! Nếu không phải nhìn ngươi là nữ, đã sớm đem ngươi giết chết!"

Thủy Tinh Lưu Ly xì mũi coi thường: "Đó là ta đem mình giới tính ưu thế hoàn chỉnh lợi dụng tới. Nếu ngươi dùng loại phương pháp này, 120% không có hiệu quả."

Liễu Như Phiêu Phiêu lập tức nhức đầu đập vỗ bàn: "Tốt rồi tốt rồi, chớ ồn ào! Ta liên sợ các ngươi cái dạng này... Đây rõ ràng tự là cùng có lợi lẫn nhau ích chuyện tình nha, các ngươi làm gì luôn như vậy kiêu bạt nổi trương... Chẳng lẽ là thời kỳ trưởng thành thiếu niên thiếu nữ cái loại này mộng lung tung khi dễ để biểu hiện mình tình cảm phương thức?"

Lâm Mộc Sâm cùng Thủy Tinh Lưu Ly lập tức ngồi ngay ngắn không nói. Nếu lại nhao nhao xuống dưới bị tọa thật thuyết pháp này... Đừng làm rộn được không, ai sẽ vừa ý người kia?

"Như vậy hiện tại chuyện trọng yếu nhất là được... Chúng ta đặt tên." Liễu Như Phiêu Phiêu lần nữa cười mỉm, "Muốn khai hỏa danh khí, cái tên này là nhất định. Mà cái tên này ta cũng vậy nghĩ kỹ, Hồ Phách Thạch."

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Xung đột nhỏ

Lâm Mộc Sâm nhắc tay: "Ta tỏ vẻ mỗi người đều có là dong binh đội đặt tên quyền lợi..."

Liễu Như Phiêu Phiêu phát tay ngắt lời hân: "Chúng ta có thể cân nhắc dân chủ bỏ phiếu. Ta đề nghị Hồ Phách Thạch, ai phản đối?"

Lâm Mộc Sâm một người giơ tay, đã qua một hồi rất cục bộ về tức giận để xuống: "Các ngươi đây là tấm màn đen..."

"2-1 thông qua." Liễu Như Phiêu Phiêu thanh âm của sấm về đặc ý, : "Hơn nữa cái tên này cũng rất tốt nha, ngươi phải biết, Kohaku[Hồ Phách] vật này là do nhựa thông hình thành, bản thân coi như là một loại bảo thạch. Hai người các ngươi danh tự đều ẩn chứa trong đó, không phải rất không tồi sao?"

Lâm Mộc Sâm lại nhắc tay: "Vậy còn ngươi?"

Liễu Như Phiêu Phiêu mở to hai mắt nhìn không hề tiêu cự sừng sờ trong chốc lát về sau, khóe mắt giật một cái: "Ta là phía sau màn độc thủ, hiển nhiên là không nên bạo lộ ra đây..."

Ngươi nhất định là đã quên đi! Lâm Mộc Sâm cố nén cơn dục vọng. Không nghĩ tới cô nàng này thoát nhìn tựa hồ rất tinh minh bộ dáng, có chút chi tiết vẫn có chút gốc bản sinh...

"Tốt rồi, đặt tên chuyện tình cứ như vậy, kế tiếp chúng ta nói chuyện ủy thác vấn đề. Thủy tinh, ngươi chỗ đó phải có không ít ủy thác chứ?" Liễu Như Phiêu Phiêu cường ngạnh thay đổi chủ đề, đưa ánh mắt đặt ở Thủy Tinh Lưu Ly trên người.

Vừa nhắc tới ủy thác chuyện tình, Thủy Tinh Lưu Ly hai mắt lập tức bắt đầu tỏa ánh sáng: "Đương nhiên là có! Một đồng lớn đầu rồi, thường cách một đoạn thời gian a Mông (*bé bắp chuối) sẽ cho ta sửa sang lại ra một ít, để cho ta chọn trước một lần. Hắc hắc, tất cả đều là cao báo thù lao ủy thác!"

Thủy Tinh Lưu Ly một bên cười một bên theo trong ba lô móc ra một trang giấy, đặt ở trên mặt bàn. Liễu Như Phiêu Phiêu thò tay đem giấy cầm lên nhìn, Lâm Mộc Sâm trong nội tâm ngửa mặt thật tốt như có hầu tử tại công, nhưng hân vẫn không có ý tứ tiến tới, chỉ có thể trở mặt nhìn.

"Hừm... Ám sát Thiên Địa Nhất Kiếm, 5000 kim! Nhiệm vụ này thù lao không tệ, chỉ có điều muốn giết Thiên Địa Nhất Kiếm cũng không dễ dàng." Liễu Như Phiêu Phiêu một bên đọc một bên nhíu mày.

Thủy Tinh Lưu Ly gật đầu: "Đúng vậy a, giết một người đại bang hội bang chủ làm sao có thể đơn giản như vậy. Cho nên mặc dù có 5000 kim thù lao, ta cũng không dám đi đón."

Lâm Mộc Sâm chen vào nói: "Ta ngược lại không có cảm thấy có nhiều khó... Nộ Hải Sinh Đào còn không phải bị ta xong rồi điệu ròi qua?"

Thủy Tinh Lưu Ly ở đằng kia hừ hừ: "Ngươi đó là trường hợp đặc biệt! Hơn nữa ngươi bỏ ra giá cả cao bao nhiêu chính ngươi không biết? Nếu thật là

như người làm như vậy , 5000 kim đều chưa hẳn có thể đền bù tổn thất của người !"

Lâm Mộc Sâm im lặng . Lần kia thật sự là hắn rơi xuống giá tiền rất lớn ... Cũng là sợ dĩ nhiên tại chính mình nghèo rớt mồng tơi đầu sỏ gây nên . Nhưng hắn còn muốn yếu ớt kháng nghị: "Kỳ thật ta hiện tại đã có so khi đó tốt hơn thủ đoạn ..." Hắn chỉ tự nhiên là nửa giờ lần thứ nhất thuần phát Tiên Giới Phong Lôi Pháo .

"Vậy cũng không được ." Thủy Tinh Lưu Ly phát , "Người bây giờ là lính đánh thuê , không nên quá làm náo động . Dùng thủ đoạn của người giết chết Thiên Địa Nhất Kiếm , cả cái trò chơi cũng biết là người làm ... Người là thật tâm không sợ trở thành toàn dân công địch?"

Lâm Mộc Sâm đầu co rụt lại . Sự thật đúng là như thế ... Gây một cái đảng trước Nhất Kiếm Lăng Vân đã đủ phiền toái rồi . Tuy nhiên hắn còn không đến mức sợ hãi , nhưng dù sao tổng là có chút bất tiện . Nếu như lại chọc tới mặt khác mấy cái đại bang hội ... Chính mình thật cũng chỉ có viễn độn hắn đi mai danh ẩn tích rồi.

"Cái này ủy thác cũng rất có thú ... Bảo hộ một cái người chơi đi train level?" Liễu Như Phiêu Phiêu vừa tìm được tốt đồ chơi .

"Tên kia a, hoàn toàn không cần cân nhắc ." Thủy Tinh Lưu Ly hướng về sau dựa vào ghế từ lên , "Tên kia ủy thác qua ta giúp hắn đánh một cái Boss , kết quả về sau tựa như con ruồi đồng dạng dính tới ... Chán ghét cực kì . Cái này ủy thác bất quá là tìm cơ hội lôi kéo làm quen mà thôi ... Tuy nhiên nhìn về phía trên là thứ phú nhị đại phá gia chi tử , nhưng ta đối với hắn có thể hoàn toàn không có hứng thú ."

"Ồ ơ , nguyên lai thủy tinh có người theo đuổi rồi..." Liễu Như Phiêu Phiêu dùng ranh mãnh biểu lộ nhìn xem Thủy Tinh Lưu Ly . Mà Thủy Tinh Lưu Ly tuy nhiên biểu hiện ra hoàn toàn không quan tâm , nhưng trên mặt hay (vẫn) là không che giấu được một cổ đắc ý: "Thời đi pa oi..., muốn theo đuổi ta nhưng không dễ dàng như vậy , cho là có hai cái tiền có thể đập ngã cô nương ta? Hừ hừ , hắn còn chưa đủ tư cách !"

Lâm Mộc Sâm gõ gõ cái bàn: "Tốt rồi tốt rồi , hiện đang thảo luận ủy thác đâu rồi, nữ tính vấn đề tình cảm mời các người lưỡng lự câu thông được không?"

Thủy Tinh Lưu Ly liếc mắt nhìn nhìn Lâm Mộc Sâm: "Ta là không phải có thể đem biểu hiện của người cho rằng ghen ghét?"

Lâm Mộc Sâm xì mũi coi thường: "Đừng (không được) mình cảm giác tốt như vậy được hay không được? Người cho rằng ai cũng như đàn ông kia nặng như vậy khẩu vị à?"

Thủy Tinh Lưu Ly lập tức chân mày lá liễu đứng dậy , lập tức hai người vừa muốn cãi vã , Liễu Như Phiêu Phiêu liên tục ho khan: "Đừng lạc đề ! Đây lựa chọn và bổ nhiệm vụ! Đến , ta xem cái này không tệ , trợ giúp một cái người chơi lấy được năm màu ôn ngọc ... Nhìn về phía trên tựa hồ là cá nhiệm vụ . Cần tốc độ hình người chơi , tốt nhất có đầy đủ trong nháy mắt sức bật ... Đây không chính là các người hai cái mà !"

"Thật sự?" Thủy Tinh Lưu Ly vội vàng nhô đầu ra đến , cùng Liễu Như Phiêu Phiêu tụ cùng một chỗ , "Ồ , ta như thế nào không có chú ý tới nhiệm vụ này ... Thủ lao cũng không tệ lắm , 2000 kim ... Ta cảm thấy cho ta một người tựa hồ cũng có thể hoàn thành ..."

Liễu Như Phiêu Phiêu trừng nàng liếc: "Cho dù người cái này có thể một người hoàn thành , chẳng lẽ sau này cũng đều có thể sao? Rất nhiều cao báo thù lao nhiệm vụ người đều tiếp không được ... Mọi người kiểm cù điốt điểm cao đạo lý kia người cũng đều không hiểu? Cho nên , nhiệm vụ này chính là chúng ta Hồ Phách Thạch dong binh đoàn nhiệm vụ thứ nhất !"

Lâm Mộc Sâm cảm thấy có loại quỷ dị không hài hòa cảm (giác): "Dong binh đoàn cái đồ chơi này xuất hiện ở Tiên Hiệp trong trò chơi rất quái dị chứ? Ta không thể đổi lại đừng đích danh xưng?"

Liễu Như Phiêu Phiêu nhìn xem hắn: "Người có tốt hơn danh tự?"

Lâm Mộc Sâm nói quanh co: "Ấy... Cái này sao ... Lại nói tiếp ..."

"Đã không có , vậy trước tiên tạm định đi . Chọn xong nhiệm vụ , chúng ta liền nói chuyện lợi ích phân phối vấn đề . Ta cho rằng , ta với tư cách dong binh đoàn đại não , kế hoạch cấu tứ (lối suy nghĩ) người , chuyện đương nhiên cần phải lấy thêm một phần thù lao ." Liễu Như Phiêu Phiêu đại khí nhìn xem hai người .

Thủy Tinh Lưu Ly nhắc tay: "Ủy thác đều là thông qua ta được đến rồi, ta cảm thấy cho ta cũng có thể lấy thêm một phần thù lao !"

Lâm Mộc Sâm ngã bàn: "Mịa kết quả ta chính là tiểu tử ngốc có phải không? Một phần trả thù lao phân năm phần ta lấy một phần? 2000 giờ này người đám bọn họ một người 800 ta 400? Các người trêu chọc ta đâu này?"

Thủy Tinh Lưu Ly khinh miệt nhìn xem hắn: "Một mình người làm khổ lực đấy, còn muốn so lãnh đạo lấy được nhiều?"

Lâm Mộc Sâm lập tức chân đạp cái ghế đứng người lên: "Ngọa tào! người cho rằng ta vẫn thật là dựa vào người ăn cơm đi? Cùng lắm thì nhất phách lưỡng tán ! Ta trước thu bằng chốc bị người giết chết tiền lãi , về sau gặp người lần thứ nhất giết lần thứ nhất thu tiền vốn !"

Liễu Như Phiêu Phiêu lập tức đứng lên trấn an hai người: "Tốt rồi tốt rồi , ta chính là chỉ đùa một chút , đừng coi là thật đừng coi là thật ! Nhiệm vụ lần này không dùng được ta...ta một phần tiền không cầm , hai người các người chia đều được không? Chúng ta sau này hợp tác thời gian dài lắm , đừng làm quan hệ như vậy cương ! Ngô Đồng , người đừng lâu cảm thủy tinh giết người lần thứ nhất nói công việc ! Người cũng biết cái kia không trách được thủy tinh !"

Lâm Mộc Sâm nhìn Thủy Tinh Lưu Ly liếc, thờ phỉ phò ngồi xuống: "Liễu Như, ta cũng không phải một mực trách nằng, nhưng ngươi nhìn nằng như vậy, ngược lại là giống ta thiếu nằng 800 quan tựa như! Ta là cho ngươi mặt mũi mới ngồi tới đây, đừng cho là ta là liếm láp mặt đến ăn chực ăn! Trò chơi lớn như vậy, ta còn cũng không tin có thể đối chết ta!"

Liễu Như Phiêu Phiêu cũng trách cứ Thủy Tinh Lưu Ly: "Thủy tinh, lúc trước thế nhưng mà ngươi nói muốn cá hợp tác đấy, tài năng tiếp những thù lao kia cao tương đối khó khăn ủy thác. Hiện tại ta tìm được thí sinh thích hợp rồi, làm sao ngươi còn như vậy?"

Thủy Tinh Lưu Ly nhìn xem Liễu Như Phiêu Phiêu, rốt cục đã trút giận: "Được rồi, ta thừa nhận sai lầm, là tâm tình của ta không đúng lắm, lần nữa hướng Ngô Đồng xin lỗi, mời đại nhân có đại lượng, đối với ta dĩ vãng sai lầm chuyện cũ sẽ bỏ qua, được không nào?"

Tuy nhiên Lâm Mộc Sâm cũng nhìn ra Thủy Tinh Lưu Ly có chút không cam lòng, nhưng một nữ hài tử đều cúi đầu xuống nhận lầm, hẳn còn có thể như thế nào đây?

"Được rồi, ta tiếp nhận lời xin lỗi của ngươi. Hy vọng về sau sự hợp tác của chúng ta trong quá trình sẽ không phát sinh lần nữa loại này xung đột, dù sao hòa khí sinh tài nha." Lâm Mộc Sâm trên mặt cười tủm tỉm, nhưng trong lòng suy nghĩ, mị đạo có cơ hội, ta nói cái gì cũng muốn gài ngươi lần thứ nhất báo thù ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Giải quyết dứt khoát

Cuối cùng ủy thác xác định ra, chính là cá tìm kiếm Ngũ Thái Ôn Ngọc 2000 kim ủy thác. Thủy Tinh Lưu Ly cùng cái kia bị nằng xưng là a Mông (*bé bắp chuối) nhân liên hệ, một phen tin tức về sau, sự tình cứ như vậy xác định ra.

Về sau tựu là Thủy Tinh Lưu Ly cùng cái kia ủy thác người liên hệ, xác nhận ủy thác địa điểm là Cửu Trách Sơn. Nơi này lại để cho Lâm Mộc Sâm nhớ tới chính mình cái kia phản bội sư môn sư thúc ... Được rồi, cái kia Mặc Xuyên câu chuyện dư vị bắt đầu thiệt tình không khiến người ta cảm thấy như thế nào mỹ diệu.

Nghe nói nhiệm vụ lần này tại Cửu Trách Sơn phía trước núi, khoảng cách phía sau núi không tính là gần. Điều này cũng làm cho Lâm Mộc Sâm nhẹ nhàng thở ra, hẳn cũng không quá nhớ nhìn thấy mình người sư thúc này, mặc dù nói người sư thúc này so về Mặc Lăng người sư huynh kia phải mạnh hơn ... Mặc Môn giáo dục thiệt tình thành vấn đề a, rõ ràng xuất hiện nhiều như vậy phản đồ ...

Nghĩ đi nghĩ lại Lâm Mộc Sâm hiểu rõ tư duy liên lại ở chân trời bên ngoài đi dạo một vòng, chờ hẳn một lần nữa trở lại thực tế thời điểm, phát hiện mình đã đến Cửu Trách Sơn. Quả nhiên, đi theo người phi hành muốn tiết kiệm lực không ít, ít nhất không cần chính mình đi tìm đường, thậm chí còn có nhân rồi chuẩn mất.

Ủy thác người đã sớm chờ ở chỗ này rồi, chứng kiến Thủy Tinh Lưu Ly cùng Lâm Mộc Sâm hai người bay tới, lập tức ngạc nhiên chạy ra đón chào.

"Chào hai vị ... Thủy Tinh Lưu Ly đứng không? Thật tốt quá, các loại đạo các ngươi rồi đã nửa ngày."

Cái này ủy thác người nhìn về phía trên là thứ so sánh thông thường người chơi, gọi là giải quyết dứt khoát. Môn phái là tối đại chúng Nga Mi Kiếm Phái, phó chức là lấy quặng cùng Chú Kiếm Thuật.

"Nói đến sức chiến đấu chính ta tại Nga Mi Kiếm Phái căn bản chưa có xếp hạng danh hào, nhưng này Chú Kiếm Thuật, ta có thể nói là số một số hai!"

Giải quyết dứt khoát khắp khuôn mặt là kiêu ngạo, Lâm Mộc Sâm ở một bên cũng phối hợp làm ra kính ngưỡng biểu lộ, lại để cho giải quyết dứt khoát càng thêm thoả mãn. Thủy Tinh Lưu Ly chứng kiến Lâm Mộc Sâm bộ dáng này, hơi khẽ hừ một tiếng, bất quá ngoại trừ nằng không ai nghe thấy.

"Ngoại trừ hệ thống thầy huấn luyện cho cách điều chế bên ngoài, ta còn bằng vào ta tinh xảo kỹ thuật cùng một chút may mắn đã lấy được một ít mặt khác cách điều chế. Mà một ít cách điều chế cũng làm cho thầy huấn luyện đám bọn họ rất kinh ngạc ... Sau đó ta liền đã lấy được thành là sơ cấp Chú Kiếm Sư cơ hội. Trước vài bước nhiệm vụ ta đều làm không sai biệt lắm, chỉ có điều bước cuối cùng này, lấy một khối Ngũ Thái Ôn Ngọc, sẽ đem ta làm khó rồi!"

Giải quyết dứt khoát sâu đậm thở dài, tựa hồ cũng tại là thực lực của mình thấp kém mà bi ai.

Lâm Mộc Sâm lập tức trong nội tâm thất kinh, nguyên lai trò chơi này còn có loại này thiết lập! Chú Kiếm Thuật đạt tới trình độ nhất định, lại nghiên

cứu ra mới cách điều chế , liền có cơ hội thành là sơ cấp Chú Kiếm Sư ! Như vậy chính mình chẳng phải là cũng có cơ hội thành là sơ cấp Cơ Quan Sư? Cái kia Mặc Môn cơ quan bí thuật thế nhưng mà lại để cho mình làm ra đã đến khác nhau đặc thù Cơ Quan Thuật kết quả ah ... Trở về nhất định phải tìm thầy huấn luyện hỏi một chút !

Nhưng hắn vẫn hơi có nghi hoặc: "Lão bản ... Đúng vậy , người bây giờ chính là của chúng ta lão bản , không cần khách khí ... Ta nói đôi lời khả năng có chút đường đột , người đừng để ý —— người đã chính mình làm không được , vì cái gì không đi tìm bang hội nhân hỗ trợ đâu này?"

Giải quyết dứt khoát lắc đầu: "Ta còn không có thêm bang hội . Tiến vào trò chơi ta cũng vậy không sao cả đi train level , người xem đẳng cấp bây giờ còn chỉ có 35 . Phần lớn thời gian ta đều lấy ra luyện Chú Kiếm Thuật rồi , tuy nhiên dựa vào bán phi kiếm xác thực buôn bán lời vài đồng tiền , nhưng cũng không có giao cho bao nhiêu bằng hữu . Hơn nữa giống ta loại người này tất cả đại bang hội đều có nuôi trong nhà đây , ta xong rồi ư tiến tới đem làm nhị đẳng công dân?"

Lâm Mộc Sâm chọn ngón tay cái: "Cao ! Ý nghĩ tốt ! Nhưng là người bây giờ có trở thành Chú Kiếm Sư cơ hội rồi , địa vị này như thế nào cũng đầy đủ lại để cho những cái...kia đại bang hội đem người cung đi à nha?"

Giải quyết dứt khoát cười hắc hắc: "Người đây liền không hiểu được đi! Ta muốn là trở thành Chú Kiếm Sư về sau lại đi thêm bang hội , đám người kia khẳng định muốn đoạt lấy ! Nhưng là hiện tại thế nào , ta muốn là tiến thêm bang hội lại muốn bọn hắn giúp làm nhiệm vụ , cái kia chính là thiếu nhân tình , về sau tại trong bang hội cũng không nên quá kèn kieu ... Tương đối , hiện tại dùng tiền mua các người hỗ trợ vậy thì thật là có lợi nhất rất ah !"

Lâm Mộc Sâm quyết đoán chấn kinh rồi . Người thông minh này quả nhiên khắp thế giới đều là , cái này Chú Kiếm Sư dự khuyết tại phương diện nào đó trí tuệ cái kia coi như là tương đương cường đại rồi ...

Vừa ôn ngày ba người một bên hướng phía giải quyết dứt khoát nhiệm vụ địa điểm bay đi , trên đường đi giải quyết dứt khoát cùng Lâm Mộc Sâm trò chuyện khí thế ngất trời , thậm chí có loại tri kỷ cảm giác . Ý nào đó mà nói giải quyết dứt khoát chơi trò chơi mục đích cùng Lâm Mộc Sâm không sai biệt lắm , chủ yếu vì cao hứng , bộ sung vì lời ít tiền .

"Ngô Đồng , người nói cũng đúng . Nếu gia nhập bang hội , tuy nhiên có thể được đến giờ cố định chỗ tốt , nhưng phần lớn thời gian hay là muốn thay này bang hội làm việc , chỗ tốt lấy được cũng có hạn . Tốt nhất hay (vẫn) là vĩ đại làm thay nghiệp ah ! Trước tiên đem danh khí đánh ra đến , sau đó để cho người khác cảm tài liệu bàn giao:nhấn nhủ công phí cho hắn thêm đám bọn họ tạo phi kiếm . Thỉnh thoảng còn có thể cắt xén hạ tài liệu , chế tạo ra cực phẩm còn có thể vụng trộm ăn núp đi bán đi ... Hoàn mỹ ah hoàn mỹ !"

Giải quyết dứt khoát khuôn mặt kích động , cái này Tùng Bách Ngô Đồng cung cấp phương án so với hắn dự đoán trở thành Chú Kiếm Sư đợi về sau bang hội gia nhập thực sự tốt hơn nhiều , ít nhất có thể làm cho mình đạt được thêm nữa... Lợi ích ... Hơn nữa có thêm nữa... Tự do . Chính mình vì sao không đi tìm bang hội gia nhập? Không phải là bởi vì không ai muốn , mà là bởi vì chính mình không muốn bị trói chặt .

Nói ngắn lại , hai người lời nói thật vui đi tới giải quyết dứt khoát nhiệm vụ địa điểm ... Ah đúng rồi , còn đi theo một cái Thủy Tinh Lưu Ly .

Thủy Tinh Lưu Ly hơi có chút bị đè nén . Đây là mình nhận nhiệm vụ , cái kia Tùng Bách Ngô Đồng bắt quả là trợ thủ của mình , như thế nào hiện tại làm được mình mới là mua một tặng một tặng phẩm đồng dạng?

Bất quá tốt đẹp chính là nghề nghiệp rèn luyện hàng ngày hãy để cho nàng không có phát tác , dù sao không cần phải cùng tiền gây khó dễ .

"Chính là chỗ này , bên trong sơn động này . Tự chính mình thử đi vào , không được a , căn bản đánh không lại ! Bên trong quái thấp nhất cũng có cấp 45 , hơn nữa tựa hồ là quái vật tinh anh , so bình thường cấp 45 quái khó đối phó được rất nhiều . Hai người các người ... Cũng không có vấn đề chứ?"

Thủy Tinh Lưu Ly thuận lợi cướp được lên tiếng cơ hội: "Mời đối với tín nghề nghiệp của chúng ta tổ chất , nếu như nhiệm vụ thất bại tiền đặt cọc sẽ toàn bộ phản trả lại cho người , nếu như người đã bị tổn thất chúng ta cũng sẽ có nhất định được bồi thường ."

Giải quyết dứt khoát phát phát tay: "Ta cũng không ở hồ cái gì bồi thường , hoàn thành nhiệm vụ mới là thật ô . Đến đây đi , ta cho các người nói một chút động này ở bên trong tình huống ."

Nguyên lai cái sơn động này gọi ôn ồng thông gió , lấy quanh năm thổi ra ôn hòa làn gió mà được gọi là . Bên trong hang núi này cư ngụ một đám xà quái , đòi đòi con cháu cũng không biết sinh sôi nở bao nhiêu . Nghe nói này ôn ồng thông gió ở chỗ sâu trong cư ngụ một cái giác [góc] xà , giống như có lẽ đã sắp hóa giao rồi . Trò chơi này ở bên trong thường luồng là long thuộc , mặc dù so sánh lại bất thượng chân long cường hãn , nhưng cũng không phải bây giờ người chơi bình thường đối phó được , cho dù người nhiều hơn nữa cũng không được .

Khá tốt này giác [góc] xà khoảng cách thường luồng tựa hồ còn rất xa , cho nên cũng không còn khuấy lên quá sóng to gió lớn . Bên ngoài sơn động vì trụ đều là của hắn xà từ xà tôn , nguyên một đám rõ ràng cũng đều nhiễm lên hơi có chút thường luồng khí , trở nên so bình thường xà quái muốn cường hãn mấy lần .

"Ta hai lần trước đến , trước sơn động mặt cũng không vào đến ! Có một loại rất nhỏ linh xà quái , phòng ngự không cao , cơ bản không hội công kích , nhưng chính là máu trường ! Người muốn là thoát cái không đánh chết nó , hắn lập tức chui vào bên trong , sau đó liền mang ra một đoàn xà ! Một đoàn cấp 45 trở lên quái vật , ta như thế nào đối phó được? Ở chỗ này ta đã tổn thất 1600 kim rồi! Về sau ta suy nghĩ , dứt khoát đứng trên mình đến lưng phi trước rồi , dứt khoát xuất ra 2000 kim đến mua người hỗ trợ ! Ta cũng là thông qua bằng hữu mới biết được có thể thuê người đến giúp đỡ làm nhiệm vụ , ta tin tưởng các người không phụ lòng ta ra giá tiền , đúng không?"

Thấy vậy giải quyết dứt khoát quả nhiên là rất coi trọng nhiệm vụ này , Lâm Mộc Sâm đối với cái này cũng rất đã hiểu . Nếu như mình không có thực lực mạnh như vậy , mà đã nhận được tiền giai Cơ Quan Sư cơ hội lời mà nói..., chỉ sợ biểu hiện không thể so với hắn tốt bao nhiêu .

Bất quá , thằng này thật là có tiền ah ! 1600 kim , hai cái bảo vệ đẳng cấp Bồ Tát Phát Chú ! Chủ Kiếm Thuật ... Cái đồ chơi này quả nhiên so Cơ Quan Thuật lợi nhuận tiền nhiều hơn

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Thiên phú cùng kinh nghiệm

Cái sơn động này cửa động không nhỏ , bên trong đen như mực , nhìn không ra rất xa đến . Nhưng đối với người chơi mà nói này ngược lại không coi vào đâu , các loại trụ cột tài mọn có thể trúng thì có chiếu sáng loại đấy , chỉ là lên giá một điểm pháp lực mà thôi . Mặt khác tự là , loại này chiếu sáng pháp thuật rất dễ dàng bị đập chết , cho nên phải cẩn thận nhiều hơn .

Ba người tiến vào cửa động , đồng thời mở ra chiếu sáng pháp thuật . Sau đó bọn hắn liền thấy , trước mặt hoặc thô hoặc mảnh địa bàn một con rắn , đều đang nhẹ nhàng nhô ra rút vào lưỡi rắn .

"Các ngươi phải cẩn thận một chút , nhất là cái loại này nhỏ nhất ! Một cái giết không chết sẽ chạy về đến báo tin !" Giải quyết dứt khoát hiển nhiên lòng còn sợ hãi .

Lâm Mộc Sâm vỗ tay phát ra tiếng : "Yên tâm , loại này tiểu quái nhất định là một chiêu giãy !" Nói xong chính là một cái Lưu Tinh Truy Nguyệt ném tới .

Lưu Tinh Truy Nguyệt chính xác bắn đến đó đầu tiểu linh xà quái lên , rầm rầm hai tiếng bạo tạc nổ tung về sau , Linh Xà Quái tánh mạng ... Rõ ràng còn có một tia ! Một cái Lưu Tinh Truy Nguyệt , không có giết chết cái này tiểu quái !

Đương nhiên , Lâm Mộc Sâm cũng không phải đại ý như vậy người , khẳng định có hậu chiêu theo vào . Liên Châu Tiễn suu suu bắn ra ngoài ... Mất mạng trong !

Cái kia Linh Xà Quái bị Lưu Tinh Truy Nguyệt đánh trúng về sau , lập tức phảng phất đánh cho thuốc kích thích đồng dạng , trong sơn động phi tốc khoan thành động , hướng phía sơn động ở chỗ sâu trong liền chạy tới . Liên Châu Tiễn tuy nhiên tốc độ rất nhanh , nhưng ở nó thất nữ bát quái dưới , rõ ràng tất cả đều đã rơi vào phía sau của nó ! Hơn nữa cái kia Linh Xà Quái tựa hồ rất hiểu dùng mặt khác xà quái làm tấm mộc , này Liên Châu Tiễn đánh trúng quá nửa là mặt khác xà quái ...

Một đồng lớn xà quái lập tức hướng phía Lâm Mộc Sâm đánh tới , trong lúc nhất thời làm hắn luống cuống tay chân . Bên cạnh giải quyết dứt khoát điên cuồng hét lên : "Giết nó ! Bằng không thì đợi chút nữa liền ra tới một đồng lớn !"

Lâm Mộc Sâm phân thân thiếu phương pháp , nhưng bên cạnh Thủy Tinh Lưu Ly cũng không phải là ăn cơm khô . Thanh quát một tiếng , Thân Kiếm Hợp Nhất triển khai , thoáng cái xuyên qua một số đầu xà quái , chính xác đem Linh Xà Quái găm trên mặt đất . Lần nữa Thân Kiếm Hợp Nhất đã bay sau khi trở về , Thủy Tinh Lưu Ly đặc ý nhìn Lâm Mộc Sâm liếc : "Đúng lực công kích của chính mình sai lầm đoán chừng thế nhưng mà rất phải chết , nhiều chú ý một chút ồ !"

Lâm Mộc Sâm âm thầm cắn răng , người cho rằng người nói như vậy dịu dàng thăm thiết ta cũng không biết người là tại châm chọc ta sao?

Ngay sau đó hai người tề tâm hợp lực đem bọn này xà quái tiêu diệt , sau đó có thể xem thờ dài một hơi . Kỳ thật những... này xà quái lợi hại cũng không phải rất lợi hại , chính là sinh mạng nhiều đặc yếu mệnh , hơn nữa thường xuyên không để ý tổn thương xong thẳng lại . Coi như là lấy Lâm Mộc Sâm lực công kích cũng thiếu chút có hại chịu thiệt , ngược lại là Thủy Tinh Lưu Ly chiến đấu thoải mái hơn một ít . Hết cách rồi , tại hang núi như thế này ở bên trong Lâm Mộc Sâm đích xác rất khó phát huy tốc độ của hắn ưu thế ...

Nói ngắn lại , ba người một bên thanh quái một bên hướng bên trong tiến lên . Cái sơn động này quanh co đầy , hơn nữa còn có không ít lối rẽ , ẩm ướt âm u , thiết tình không phải là cái gì thích hợp du lịch nơi tốt .

"Thủy tinh , người trái bên cạnh !" Lâm Mộc Sâm gọi một tiếng , thuận tay đem trước mặt một cái xà quái bắn bay , sau đó lại bổ sung mấy nổ đưa nó biến thành thi thể . Giết như vậy cả buổi , hắn đối ứng giao những... này xà quái đã có một ít quen việc dễ làm rồi.

Thủy Tinh Lưu Ly cũng không còn đáp lời , quay người lại phi kiếm liền hướng phía con rắn kia quái lách đi qua , tại nó dài nhỏ trên thân thể lưu lại vài đạo sâu đậm vết thương , mạnh nữa nhưng kìm lên , liền đem xà quái chặn ngang chặt đứt .

Này Thủy Tinh Lưu Ly kiếm thuật coi như không tệ , với tư cách công kích đệ nhất Trường Bạch Kiếm Phái , kiếm thuật vốn ít có biến hóa , giống như bình thường đều là bưng dĩa thẳng thắn , chưa từng có từ trước đến nay . Nhưng ở trong tay của nàng , chiêu thức vẫn là những cái...kia hệ thống

chiêu thức , nhưng mà làm cho nàng dừng đến một cổ xảo diệu tinh xảo hiệu quả. Dĩ nhiên không phải nàng mạnh đến có thể sửa chữa hệ thống thiết lập , mà là nàng tiết tấu nắm giữ phi thường tốt , tốt đã đến Lâm Mộc Sâm đều có thể nhìn ra được tình trạng .

Đúng vậy , Lâm Mộc Sâm ánh mắt thiết tình không được tốt lắm ... Thực lực của hắn tất cả đều đến từ chính các loại thuộc tính biến thái , tốc độ siêu quần , công kích xuất chúng , hơn nữa một điểm động thái thị lực cùng với vượt qua thường nhân phản ứng , lại để cho lực chiến đấu của hắn có thể cùng cao thủ đứng đầu sánh vai ... Nhưng là gần kề như thế mà thôi .

Dùng nào đó ví von mà nói , hắn cường lực dựa vào là thiên phú , người ta Thủy Tinh Lưu Ly ngoại trừ thiên phú bên ngoài , kinh nghiệm nhưng lại hắn không cách nào so sánh đây.

Lâm Mộc Sâm nhìn ra điểm này , hắn tự nhiên là muốn học . Nhưng hắn học cọng lông ah ... Người ta điều khiển chính là phi kiếm , có thể nói là truy tung đạn đạo , hắn đùa nhưng lại sủng ngắm ông phóng rốc-kết sủng máy một loại thứ đồ vật ... Có thể chơi đến cùng nhau đi sao?

Cho nên hắn chỉ có thể bị thực một bên giết xà quái , một bên suy nghĩ như thế nào có thể lại để cho thực lực của mình càng tiến một bước . Muốn là ưu thế của mình không còn là ưu thế , chính mình cũng không thể liên biến thành cũi mực chứ? Nói thí dụ như Nhất Kiếm Lăng Vân đuổi giết hắn cái kia lần , mấy người cao thủ thiếu chút nữa đem hắn giết ...

Vào son động quá trình cũng không khó khăn , điều này cũng làm cho giải quyết dứt khoát phi thường hài lòng .

"Hai lần trước ta căn bản là không có vào đến như vậy xa ! Lần thứ nhất tại son động cửa ra vào đã bị giết chết , lần thứ hai đã có một chút chuẩn bị tìm hai cái băng hữu nhiều vào được một ít , nhưng vẫn là ở phía sau khối kia bị giết chết rồi. Ai , ta còn bồi đi ra ngoài hai thanh Hoàng Phẩm phi kiếm làm đền bù tổn thất ... Các ngươi không hô là lính đánh thuê , so với ta cái kia lưỡng băng hữu lợi hại hơn !"

Thủy Tinh Lưu Ly rất căng thẳng cười nhẹ một tiếng , lại chứng kiến Lâm Mộc Sâm ra vẻ thâm trầm nhẹ gật đầu: "Đây là chức trách của chúng ta , không có này 1.bộ cánh cam sẽ không nát đồ sứ này sống ! Mặt khác , người nói chúng ta nếu treo rồi (*xong) người có phải hay không cũng có thể cho điểm Hoàng Phẩm phi kiếm và vân vân trợ cấp ..."

Thủy Tinh Lưu Ly một cước hướng phía Lâm Mộc Sâm đạp tới , làm cho nàng tại trên phi kiếm đều sáng ngời một chút . Người dám lại mắt mặt một chút không ! Có chút chuyên nghiệp tố chất được không !

Giải quyết dứt khoát lại không có tức giận: "Ha ha ha , nói giỡn , Ngô Đồng huynh muốn phi kiếm theo liền mở miệng là được ! Chi bằng ngươi cho ta những cái...kia đề nghị , ngươi liền là băng hữu của ta rồi!"

Lâm Mộc Sâm cười mĩa . Hắn không biết giải quyết dứt khoát có phải là cố ý hay không , nhưng hắn biết rõ giải quyết dứt khoát thành công lại để cho hắn không có ý tứ lại cùng hắn đàm phi kiếm vấn đề ... Nhất là chính mình căn bản không dùng được phi kiếm dưới tình huống . Lại nói tiếp sự môn của mình cống hiến hắn đủ đôi Thiên Công Kiếm Quyết đi à nha? Muốn hay không đi học đầu này? Cơ Quan Phi Kiếm so nó thiết tình soái (đẹp trai) hơn nhiều, nhìn Mặc Lăng đã biết rõ . Nhưng cái đồ chơi này nếu lại học Thiên Công Kiếm Quyết liền khó tránh khỏi phân mỏng Cơ Xảo Xạ Thuật kinh nghiệm , có chút được không bù mất ah ...

Tư tưởng lần nữa đột phá phía chân trời Lâm Mộc Sâm rất nhanh sẽ đã quên từ vong bồi thường sự tình , điều này cũng làm cho Thủy Tinh Lưu Ly nhẹ nhàng thở ra . Nghề nghiệp lính đánh thuê thế nhưng mà tương đương có hành vi thường ngày đây, ngoại trừ nên được thù lao bên ngoài tuyệt sẽ không hướng cổ chủ đòi hỏi bất luận cái gì thêm vào đồ vật !

Đương nhiên , nếu như đối phương không nên chủ động cho lời nói ...

Theo đuổi tâm tư của mình hai người cùng cổ chủ một đường sát tiến trong động , trên đường vô số lần đi làm đường , chui được hoặc lớn hoặc nhỏ trong ổ rắn , lại gà bay chó chạy tranh giành xuất ra , ba người đều mệt đến không được . Đây phá trong son động làm nhiệm vụ quả nhiên khó khăn , phi không nên phi rất cao quá nhanh , không lại chính là các loại tai nạn giao thông: quá chậm lại tránh không khỏi những cái...kia xà quái công kích , bị cắn trúng mấy ngụm cái kia máu liền điều rơi được ào ào đấy... Người bá kiến cái đó cái trò chơi dặm loài rắn quái vật là không có độc?

Cũng không biết phí hết bao nhiêu thuốc về sau , ba người rốt cục đi tới chính chủ địa phương sở tại ... Ôn ông thông gió chỗ sâu nhất , cái kia giác [góc] xà chỗ ở .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp* Convert được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Phản xạ có điều kiện

Vừa nhìn thấy cái kia Giác Xà , mọi người đều hít một hơi lạnh khí .

"Mịa lớn như vậy một con rắn là thế nào đi vào trong cái sơn động này hay sao? Đây không khoa học ah !"

Trong sơn động là một đại khối huyết trống , một cái chùng ba người lúc đi vào sơn động phẩm chất cự xà đang chiếm giữ ở trong đó , đem huyết trống đút cả tràn đầy . Chỉ là nhìn chùng một cỗ xe tải hạng nặng lớn nhỏ đầu rắn , ba người cũng có thể tưởng tượng ra được nếu như này con đại xà mở rộng ra đến nên đến cỡ nào kinh người ...

Lâm Mộc Sâm nhìn xem giải quyết dứt khoát: "Lão bản , ngươi không phải là chơi chúng ta đi... Một cái Chú Kiếm Sư nhiệm vụ có thể thông đồng ra lớn như vậy cá Boss đi ra? Ta một cái {giám định thuật} đập đi lên , ngoại trừ danh tự toàn bộ dấu chấm hỏi ! Nhìn xem cái kia lượng HP , máu của chúng ta đầu là cây gây trúc lời mà nói..., nó vậy tuyệt đối tựu là đại thụ che trời ah !"

Giải quyết dứt khoát đầu đầy mồ hôi , tựa hồ đang tại xem xét nhiệm vụ nói rõ: "Các ngươi vân...vân, đợi một tý ... Ta cũng hiểu được không nên a, thăng này hoàn toàn không phải hiện ở ngươi chơi có thể đối phó được ... Đã tìm được đã tìm được , nhiệm vụ cũng không yêu cầu giết nó , nó trên thực tế là đang ngủ đông , liền cùng loại ngủ đông , chỉ cần không đụng tới nó , không phát ra quá lớn thanh âm của , cho dù tới gần nó cũng sẽ không biết tình . Mục tiêu của chúng ta hay là tại không đánh thức nó điều kiện tiên quyết đem Ngũ Thái Ôn Ngọc đem tới tay ... Ngũ Thái Ôn Ngọc tại nơi nào?"

Lâm Mộc Sâm cùng Thủy Tinh Lưu Ly nghe được không cần đánh thức cái đồ chơi này lập tức thở dài một hơi . Cái đồ chơi này đẳng cấp có thể không phải là bọn hắn có thể làm được đây , lập tức liền phải hóa thành Giao Long yêu quái a, cấp 40? Cấp 50 đều chưa hẳn có thể có người đây nó .

Vì vậy ba người mà bắt đầu tìm cái kia Ngũ Thái Ôn Ngọc . Ba người ai cũng chưa từng thấy qua món đồ kia , chỉ có thể dựa vào thứ này danh tự đến tìm phù hợp hình tượng thứ đồ vật . Bất quá một lát , Thủy Tinh Lưu Ly liền nhẹ giọng gọi: "Nhìn , có phải hay không cái kia?"

Ba người theo nàng chỉ phương hướng nhìn lại , chỉ thấy góc kia xà trên đỉnh đầu một khối thạch nhũ chính giữa , một khối năm màu thạch đầu đang tại bày đặt ôn hòa quang mang .

"Đúng vậy , phải là cái kia ... Bất quá cái đồ chơi này muốn như thế nào lấy xuống?"

Giải quyết dứt khoát kinh hi chỉ sau kế tục sâu mi khổ kiếm . Khối kia thạch nhũ góc chẵn xà có chút ngăn trở , muốn đem ôn ngọc lấy ra tất nhiên muốn đem thạch nhũ phá đi . Đem thạch nhũ phá đi , khó tránh khỏi sẽ có thạch đầu sẽ té xuống nện vào Giác Xà ...

"Ta nói , nhiệm vụ này nếu là Chú Kiếm Sư nhậm chức nhiệm vụ , nhất định sẽ có mấy thứ gì đó chỗ mấu chốt là cần Chú Kiếm Sư đặc biệt kỹ năng mới có thể giải quyết chứ? Các ngươi Chú Kiếm Sư có phải hay không có kỹ năng gì có thể lặng lẽ đem cái kia Ngũ Thái Ôn Ngọc lấy xuống?"

Lâm Mộc Sâm nhìn xem cái kia thạch nhũ sờ sờ cái cằm . Nói như vậy , loại nhiệm vụ này cũng không phải lại để cho người chơi khinh xuất đây... Cho dù khinh xuất cũng không làm hơn ah .

Giải quyết dứt khoát cũng suy tư cả buổi , đột nhiên ngạc nhiên một quyền nện trên tay: "Đúng vậy , là có như vậy cá kỹ năng ! Đúc kiếm trước khi cần trước tiên đem tài liệu nóng chảy , Chú Kiếm Sư thì có cá dụng luyện kỹ năng , có thể theo tài liệu bên trong đề luyện ra hữu dụng thành phần . Ra về , cái này là muốn cho ta đem này thạch nhũ tẩy sạch , sẽ đem Ngũ Thái Ôn Ngọc lấy ra !"

Lâm Mộc Sâm vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Chuyện kế tiếp phải dựa vào chính ngươi , dù sao cũng là nhiệm vụ của ngươi , hai chúng ta cũng không giúp được một tay . Cố gắng lên , chúng ta lại ở chỗ này cho ngươi cầu nguyện đây!"

Giải quyết dứt khoát nhìn xem cái kia Giác Xà , vẻ mặt đau khổ nhìn xem hai người: "Thật không có biện pháp giúp ta? Ta cảm thấy được con rắn kia chỉ cần ngăn đầu là có thể đem ta nuốt vào ..."

Lâm Mộc Sâm tiếp tục an ủi: "Yên nào , dù sao cũng là hệ thống cho nhiệm vụ của ngươi , tổng không phải cho ngươi chịu chết a ! Đều tới đây , còn kém cuối cùng này khẽ run rẩy , đừng sợ !"

Giải quyết dứt khoát cắn răng , nghĩ tới chính mình trở thành Chú Kiếm Sư sau thời gian tốt đẹp , rốt cục hung ác quyết tâm khổng chế phi kiếm hướng phía khối kia thạch nhũ bay đi . Chỉ bất quá hắn động tác được kêu là một cái cẩn thận từng li từng tí , so về trên mặt đất đi đường chậm hơn hơn mấy phần .

Giác Xà bàn trên mặt đất , tựa hồ là đang ngủ , thân thể hơi rung động , cái đuôi còn đang nhẹ nhàng vung vẩy . Thân thể khổng lồ kia lại để cho bay ở nó bên người giải quyết dứt khoát coi như cá tiểu côn trùng giống như , tựa hồ thổi khẩu khí đều có thể đưa hắn thổi bay . Đương nhiên , nếu như là này Giác Xà một hơi , khoảng cách gần như thế dưới , thổi bay trước khi đoán chừng trước hết bị độc thành một bãi nước mủ rồi...

Khá tốt giải quyết dứt khoát coi chừng không phải là không có hiệu quả , hắn thành công bay đến thạch nhũ bên cạnh , thận trọng lại để cho đã qua Giác Xà thân thể , đối với cái kia thạch nhũ , nuốt nước miếng một cái , liền bắt đầu thi triển cái kia dụng luyện kỹ năng .

Chỉ thấy giải quyết dứt khoát trong tay thả ra một đạo màu vàng ánh lửa , thè lưỡi ra liếm tại cái kia thạch nhũ phía trên . Tại ngọn lửa màu vàng nhiệt lượng dưới , thạch nhũ bắt đầu chậm rãi biến sắc , hình dạng cũng thoáng có thay đổi .

Kỹ năng này đoán chừng giải quyết dứt khoát độ thuần thực cũng không cao lắm , nếu không nữa thì chính là thạch nhũ có kỳ dị gì chỗ , nói ngắn lại , đã qua nửa giờ cái kia thạch nhũ mới xem như dần dần đã có dấu hiệu hòa tan . Giải quyết dứt khoát càng là đầu đầy mồ hôi , một bên phóng hỏa một bên nuốt đan được ... Pháp lực cao tới đâu , duy trì nửa giờ loại kỹ năng này cũng không phải chuyện dễ dàng .

Lại qua nửa giờ , hiệu quả rất cực bắt đầu rõ ràng . Thạch nhũ hòa tan ra một đại khối , Ngũ Thái Ôn Ngọc chỉ lát nữa là phải lộ ra . Giải quyết dứt khoát lập tức vui mừng nhường này , Ngũ Thái Ôn Ngọc vừa đến tay , chính mình liền trở thành Chú Kiếm Sư rồi . Chú Kiếm Sư ah ! Trò chơi này ở bên trong nhiều như vậy lựa chọn đức kiếm là phó chức đây , có mấy cái có thể thu được loại này danh hào? Cho dù không nên thực lực siêu quần trở thành cao thủ , làm một Chú Kiếm Sư ở trong game cũng đầy đủ lẫn lộn được phong sinh thủy khởi rồi!

Nhắc tới người đặc ý thời điểm không thể thất thủ , một mắt thái , không may hãy theo đã đến . Giải quyết dứt khoát tâm tình kích động dưới , nhưng lại không có phát hiện , những cái...kia hòa tan thạch nhũ đã ngưng tụ thành một giọt đục ngầu chất lỏng , khó khăn lắm đọng ở thạch nhũ phía dưới trên ngọn , chỉ lát nữa là phải té xuống ...

Lâm Mộc Sâm {kênh đội ngũ} cuồng hô: "Lão bản ! Phía dưới ! Phía dưới giọt kia nước !"

Giải quyết dứt khoát ánh mắt không biết giải quyết thế nào: "Phía dưới? Cái gì phía dưới? Phía dưới không phải Giác Xà sao?"

"Ngọa tào!" Lâm Mộc Sâm mắt nhìn giọt kia chất lỏng muốn té xuống , lại cũng không kịp cùng giải quyết dứt khoát giải thích , xoát một tiếng liền bay đi , mạnh mẽ liền đem bàn tay đến đó tích chất lỏng cùng Giác Xà chính giữa .

Lúc này thời điểm giải quyết dứt khoát cũng nhìn thấy giọt kia chất lỏng , các loại mồ hôi lạnh ứa ra . Chất lỏng này nếu nhỏ giọt Giác Xà thân mình , Giác Xà đó là tất [nhiên] tình không thể nghi ngờ . Người nói nhẹ như vậy hơi va chạm cái kia Boss chưa hẳn cảm ứng được đi ra? Người ta nhiệm vụ nói tất cả , đừng phát ra quá lớn tiếng âm hoặc là không đụng tới nó tự cũng không tỉnh , lời ngầm tự là , người thanh âm hơi lớn hơn một chút hoặc là đụng phải nó , tuyệt đối là tình lại không có thương lượng ...

Chứng kiến Lâm Mộc Sâm rõ ràng kịp thời xông lại tiếp nhận giọt này chất lỏng , giải quyết dứt khoát đó là thật thật nhẹ nhàng thờ ra tăng thêm nghĩ mà sợ . Đây chỉ lát nữa là phải đem Ngũ Thái Ôn Ngọc lấy ra rồi , muốn là sơ ý một chút lại để cho Giác Xà tỉnh lại , đây tuyệt đối là thất bại trong gang tấc ah ...

Sau đó hắn liền mở to hai mắt nhìn há to miệng nhìn xem Lâm Mộc Sâm hơi vung tay đem giọt kia chất lỏng ném tới Giác Xà trên người .

Giải quyết dứt khoát cùng Thủy Tinh Lưu Ly đều nhìn ngây người , cùng một chỗ ngây ngốc nhìn xem Lâm Mộc Sâm . Lâm Mộc Sâm đem giọt nước vung sau khi ra ngoài mới phản ứng được , nhưng còn muốn kiểm tra về lại không năng lực kia , chỉ có thể vẻ mặt cười khổ: "Bị phỏng ... Phản xạ có điều kiện ..."

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Sinh tử vận tốc

Cái trò chơi này bên trong là có xúc giác đấy , cho nên khó tránh khỏi tự muốn đem cảm giác đau mang lên . Bất quá cảm giác đau bị áp chế đã đến thấp nhất , đánh nhau thời điểm còn có thể lựa chọn đóng cửa , cho dù không đóng cũng trên cơ bản tự là bị muỗi đốt một cái cảm giác . Nhưng đánh nhau thời điểm ai cũng không biết sẽ lần lượt bao nhiêu xuống , bị muỗi đốt thoáng một phát có thể , liên tục không ngừng mười mấy cái muỗi đốt người , ai chịu nổi?

Ngoại trừ cảm giác đau bên ngoài , lạnh nóng các loại cảm giác tự nhiên cũng là có , nhưng đều bị khống chế đến một cái sẽ không đúng người chơi tâm lý quần lên tổn thương trong phạm vi . Nhưng là đầu rồi , đột nhiên vừa tiếp xúc với đã đến nhiệt độ vật , người phản ứng đầu tiên đều là hơi vung tay văng ra ...

Giọt kia chất lỏng là thạch nhũ hòa tan sau sinh ra , muốn nói nhiệt độ độ cao đủ để đem Lâm Mộc Sâm hai tay đốt xuyên ., chỉ cần nó một chút nhiệt độ . Nhưng điểm ấy nhiệt độ , đầy đủ cho Lâm Mộc Sâm sinh ra thác giác ...

Sau đó liền chỉ nghe được bên trong hang núi này nổ vang trợn trợn , hai người dưới chân cái kia thân thể khổng lồ bắt đầu đung đưa .

"Nhanh ra tay !" Lâm Mộc Sâm hô giải quyết dứt khoát một tiếng , giải quyết dứt khoát lập tức giật cả mình phản ứng lại . Sự tình đều tới mức này rồi , khẳng định phải cố gắng một chút đem nhiệm vụ làm !

Ngũ Thái Ôn Ngọc vốn là bị tan ra được không sai biệt lắm toàn bộ lộ ra rồi , giải quyết dứt khoát dưới sự nỗ lực cũng làm cho nó bắt đầu lay động , nhưng một lát rõ ràng không lấy được ! Lâm Mộc Sâm nhìn sốt ruột , một cái Lưu Tinh Truy Nguyệt liền ném tới , một tiếng âm vang sẽ đem cái kia thạch nhũ tạc đoạn , thuận tiện bên cạnh giải quyết dứt khoát đều bị thổi ra đến thật xa , tánh mạng mất một đoạn .

Lâm Mộc Sâm tiến lên một phát bắt được Ngũ Thái Ôn Ngọc nhét vào giải quyết dứt khoát trên tay , sau đó đem hân hướng huyết động này nội bộ

trong khắp ngõ ngách nhét .

"Lấy tốc độ của người người nhất định là trốn không thoát , liền đụng một cái có thể hay không tránh thoát đến !"

Góc này lõm xuống dưới một khối , phẳng phát thạch bích chính giữa một cái lỗ khảm . Giải quyết dứt khoát núp ở lỗ khảm ở bên trong , cảm động đến rơi nước mắt : "Huynh đệ , sau khi ra ngoài dư khoản ta liền cho các người đánh tới ..."

Sau đó một tiếng ầm vang , Giác Xà xoay người , trên hang động rớt xuống vô số tất cả lớn nhỏ hòn đá , trong nháy mắt sẽ đem giải quyết dứt khoát chôn ở lỗ khảm ở bên trong .

"... Lão bản người bảo trọng ." Trong đội ngũ giải quyết dứt khoát cũng chưa chết , nhưng Lâm Mộc Sâm cũng không dám cam đoan hẳn vẫn sẽ không chết ... Bất quá hẳn nhiệm vụ đã hoàn thành , có chết hay không cũng không sao ...

Nhưng mình không thể chết ! Đã chết muốn rớt một level , vì một nghìn kim rớt một level , cái đồ chơi này cũng quá không hoa toán !

Giác Xà nổi giận trong . Giọt kia chất lỏng đối với người chơi mà nói hơi bị phòng mà thôi , đối với NPC mà nói có thể cũng không phải là như vậy ... Hòa tan thạch đầu ah ! Đồ chơi kia được có bao nhiêu độ? Tuy nhiên Lâm Mộc Sâm cũng không rõ lắm , nhưng hẳn biết rõ cái đồ chơi này coi như là cá yêu quái cũng chịu không được ...

Giác Xà cả người đều đang co rúm , lại để cho huyết động này đều không ngừng lay động . Thủy Tinh Lưu Ly xem thời cơ không đúng đã sớm chạy ra , vì vậy Lâm Mộc Sâm quay đầu thời điểm , khi thấy Giác Xà cái kia thạch đại con mắt trực câu câu nhìn hẳn chăm chăm .

"Haha, cái kia cái gì , Giác Xà lão đại , đó là một hiểu lầm . Người xem , thế gian này âm dương luân chuyển lạnh nóng tuần hoàn , khó tránh khỏi liền có chỗ nào rỉ nước đem nhiệt khí phóng xuất ..."

Một bên nói hươu nói vượn , Lâm Mộc Sâm một bên vùng trộm hướng ra cọ . Hẳn cũng không dám nhắc chân bỏ chạy , cái chỗ chết tiệt này quá ảnh hưởng tốc độ của hắn phát huy , hơn nữa theo bất động đến bay lên luôn có một tầng tốc độ đấy , ngay từ đầu tốc độ không đủ nhanh , rất khó nói có thể hay không bị này Giác Xà bắt được ...

"Rống !"

Nghe nói xà chắc là sẽ không gọi , chỉ biết phát ra to (tí tí) chút thanh âm . Nhưng này Giác Xà dù sao cũng là sắp hóa giao yêu vật , mở ra miệng rộng là được gầm lên giận dữ , chấn đắc Lâm Mộc Sâm choáng váng .

"Mịa không chơi với người ! Bye bye ngài....!" Mượn sóng âm lực đánh vào , Lâm Mộc Sâm đột nhiên gia tốc , liền hướng phía động này bên ngoài bay đi .

Hắn bên này vừa trốn , mặt sau lập tức truyền đến liên tục va chạm thanh âm , chấn đắc sơn động lay động không thôi , trên đỉnh đầu đá vụn nhao nhao rơi xuống , tất cả lớn nhỏ vô cùng là lại để cho hắn chật vật một lần . Nhưng hắn không nên ngừng a, nghe thanh âm đã biết rõ , Giác Xà nổi giận , truy đi ra !

Lại nói tiếp này sơn động đường kính chỉ so với Giác Xà thô một chút như vậy , tăng thêm những cái...kia thạch nhũ và vân vân , góc đối xạ tuyệt đối là thật lớn chừng ngại . Có thể nghĩ Giác Xà tiến vào này sơn động thời điểm tuyệt đối không phải cái này phẩm chất , cũng không biết này Giác Xà ở chỗ này chờ đợi bao lâu mới trưởng thành cái dạng này .

Ồ , nói như vậy Giác Xà tu luyện toàn bộ ở trong sơn động này hoàn thành? Một ít khối Ngũ Thái Ôn Ngọc cũng không về phần khiến nó tu luyện tới mức này đi... Chẳng lẽ nói , trong huyết động có...khác cần không?

Tại bị đuổi giết trên đường , Lâm Mộc Sâm rõ ràng còn có rảnh muốn vấn đề này . Bất quá hẳn cũng biết bây giờ muốn những...này còn quá sớm , trốn chạy để khỏi chết quan trọng hơn !

Giác Xà hoàn toàn không thấy trong sơn động thạch nhũ các loại trở ngại , cứ như vậy nghiền áp tới , tốc độ rõ ràng không thể so với Lâm Mộc Sâm chậm bao nhiêu ! Lâm Mộc Sâm rất nhiều lần đã cảm thấy miệng rắn ở bên trong phún ra độc khí , lại để cho tánh mạng hắn ào ào hạ thấp , thậm chí lại để cho hắn đầu vàng mắt hoa . Khả tốt trước khi đến liền chuẩn bị không ít đan dược , tăng máu cùng giải độc đều có , độc sức liều mạng nhét vào trong miệng mới khiến cho hắn không có tại trên đường chạy trốn quai điệu (*dập máy) ... Nhưng tựa hồ muốn đạt thành cái mục tiêu này thiệt tình không tính rất khó ...

Lâm Mộc Sâm cắn răng một cái , liều mạng ! Liền chuyển sang mình phi hành thao tác ! Muốn nói theo vào trò chơi đến bây giờ hẳn bỏ công sức lớn nhất chính là chỗ này kỹ thuật bay , dùng quẹo vào trôi đi vùng đuôi và vân vân đều không nói chơi , cái sơn động này chính là luyện tập cái này kỹ thuật nơi tốt , càng dùng để mặt sau còn có cá tuyệt đối đủ sức lực áp lực tồn tại ...

Xoát một tiếng , Lâm Mộc Sâm tại một chỗ đường rẽ trực tiếp quăng tới , khó khăn lắm thiếu chút nữa đụng vào trên tường . Mạo hiểm lau đem mồ hôi lạnh về sau , Lâm Mộc Sâm ngửa không dừng vô , tiếp tục hướng trước mặt tiến lên . Phía sau tiếng ầm ầm càng ngày càng tiếng vang , Giác Xà thiệt tình là nghiền áp sở hữu tất cả thạch nhũ trực tiếp chuyển tới . Cái đồ chơi này nĩa phạm quy ah ...

Kết quả , càng phạm quy chuyện tình còn ở phía sau . Phía trước lập tức tự là cái ngoặt nói , đột nhiên một hồi cảm giác mát từ phía sau lao đến . Lâm Mộc Sâm cũng không kịp quay đầu lại , đột nhiên phiêu dật đã qua đường rẽ , về sau một đạo hung mãnh nước chảy liền trực tiếp đánh tới trên vách động . Một tiếng ầm vang , tứ tán cột nước liền đem Lâm Mộc Sâm đánh cho cá lảo đảo . Nếu như chỉ là cái này thì cũng thôi đi , tại nước chảy bên

trong , còn rầm rập tựa hồ có đồ vật gì đó tại nổ tung . Lâm Mộc Sâm tốc độ rất nhanh lẫn mắt đủ sớm , nhưng vẫn bị này bạo tạc nổ tung quét một chút , ánh mạng hồ thoáng một phát liền thấy đầy .

"Ngọa tào, đây là cái gì ! Chẳng lẽ là trong truyền thuyết Quỷ Thủy Thần Lôi?"

Trong trò chơi có thể học được các loại Ngũ Hành Thần Lôi , sử dụng uy lực cực lớn , nhưng tiêu hao cũng cực cao . Không xem qua trước người chơi còn không có nghe nói ai học được loại này cường hãn pháp thuật đấy, điều này Giác Xà lại có thể biết !

Khá tốt Lâm Mộc Sâm hiện tại thuộc tính ngũ hành mộc thuộc tính cao nhất , Ngũ Hành Thủy sinh Mộc , thương thể kia hại đã bị cắt giảm không ít . nhưng tiếc Lâm Mộc Sâm mộc thuộc tính không đủ cao , bằng không thì nước này hệ thần lôi nói không chừng còn có thể cho hắn thêm giờ máu .

Đã có này Quỷ Thủy Thần Lôi ở phía sau đuổi theo , Lâm Mộc Sâm chạy là nhanh hơn . Bị thổi lên một điểm liền mất nhiều như vậy máu , trực tiếp bị phun lên còn có mệnh tại? Đồng nhất cấp kinh nghiệm cũng không thể mất ở nơi này !

Vừa ngoan tâm mở tốc hành , Lâm Mộc Sâm tốc độ lại tăng lên gấp đôi . Tuy nhiên chuyển biến độ khó cao hơn một ít , nhưng đến lúc đó thoáng hàng một điểm cũng là phải , chính thể tốc độ hay là muốn mau hơn không ít . Bầy uốn éo tám ngoặt (khom) lại bị không ít kinh hãi về sau , Lâm Mộc Sâm rốt cục thấy được ánh rạng đông —— cửa động đã đến !

Nhắc tới cuối cùng một hơi , Lâm Mộc Sâm đột nhiên hướng phía cửa động vọt tới . Trước mắt bỗng nhiên sáng ngời , quen thuộc núi đá cây cối lại xuất hiện ở trước mắt . Lâm Mộc Sâm lệ rơi đầy mặt , ca rốt cục đi ra ...

Sau đó , Giác Xà cũng đi theo ra .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Mặc Xuyên phát uy

Ngọa tào! Này Boss hành động phạm vi không phải tại sơn động trong vòng? Lâm Mộc Sâm quá sợ hãi .

Như vậy cá nhiệm vụ Boss , bây giờ người chơi hoàn toàn không cách nào chống lại , so với kia Mặc Lăng Ra về còn mạnh hơn nhiều , vì sao rõ ràng khinh địch như vậy liền chạy ra ngoài?

Hắn đương nhiên không biết cái này Boss thiết lập bắt đầu chính là như vậy, bằng không người đã bị nó giết chết , bằng không người tìm người giết nó . Mà kể từ bây giờ người chơi thực lực đến xem , giết nó khả năng ít nhất phải đến số lẻ sau vài vị trí đi tìm , hơn nữa còn là mạng ký hiệu phần trăm đấy...

Vốn Chức Nữ cho nó định vị tựa là , ngoạn gia đẳng cấp thấp thời điểm cứu tính nó liền đều giết , ngoạn gia đẳng cấp cao thời điểm ít người hay (vẫn) là giết , nhiều người đã bị giết . Ai ngờ đến , tại đây ngoạn gia đẳng cấp phổ biến còn không có đạt tới có thể đẩy loại này đẳng cấp Boss thời điểm , thì có cá tốc độ nhanh đến biến thái kỹ thuật bay cũng tốt đến xuất kỳ gia hỏa tới xuất phát điều kiện này .

Vì vậy , hiện tại Giác Xà đã đi ra sào huyệt , vẫn đang đối với hắn theo đuổi không bỏ .

Lâm Mộc Sâm đều muốn khóc lên rồi. Người nói một mình người dẫu chấm hỏi (???) cấp lớn Boss , cùng ta so sánh cái gì sức lực? Nhiệm vụ cũng không phải ta nhận ! Ngũ Thái Ôn Ngọc cũng không còn đến trong tay của ta , người thương tổn người ... Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), người thương tổn người kỳ thật quả nhiên là ta ...

Đã tìm được bị đuổi lý do , Lâm Mộc Sâm lại càng thêm kiên định chạy trốn chết tâm tư . Còn sao? Máu của người đầu căn bản là không có ít một chút , tự động khôi phục đều đem tánh mạng bổ sung đi à nha? Làm gì như vậy cùng ta gây khó dễ?

Vì vậy Lâm Mộc Sâm lập tức ở giữa không trung triển khai tốc độ của hắn ưu thế , nhanh như điện chớp giống như: bình thường mau chóng đuổi theo .

Đương nhiên , hắn sẽ không cảm thấy chính mình khinh địch như vậy có thể vứt bỏ cái kia cái dấu hỏi cấp Giác Xà . Kết quả hắn vừa quay đầu lại , liền phát hiện kia Giác Xà lấy không kém hơn tốc độ của hắn bay nhanh mà đến !

Lâm Mộc Sâm chỉ có thể ở trong lòng thầm mắng một tiếng ngọa tào, sau đó quyết đoán giảm thấp xuống Cơ Quan Giáp Ung , hướng phía trong rừng cây bay đi .

Trong sơn động bởi vì thạch nhũ và vân vân cách trở lại để cho này Giác Xà không có đuổi theo chính mình , nói rõ thẳng này tốc độ nhanh hơn chính

mình cũng có hạn . Tốc hành vừa sử dụng hết đang làm lạnh ở bên trong, lộng [kiếm] một ít chướng ngại vật ngăn lại nó , nói không chừng còn có thể cho mình tranh thủ một chút hi vọng sống !

Hắn cái này cách làm rõ ràng làm đúng . Chui vào rừng cây về sau , tuy nhiên tốc độ của hắn cũng chậm lại , nhưng kia Giác Xà chậm thêm nữa... .

Giác Xà tại trong rừng cây hành động phương thức quả thực cùng với xe lu cùng một dạng , thân thể cao lớn bay ở cây cối trong lúc đó , thẩm thiết sáng tỏ hai điểm trong lúc đó thẳng tắp ngắn nhất nguyên lý , tựa là thẳng hướng Lâm Mộc Sâm đuổi tới . Nửa đường cản đường vô luận là cây cối hay (vẫn) là thạch đầu , hay là các loại quái vật , toàn bộ áp đảo nghiền nát , ở này trong rừng cây lái ra một cái rộng rãi đại lộ.

Loại này dừng cảm tiến lên phương thức hiệu suất cũng không rất cao , tạo thành thanh thế nhưng lại rất lớn . Chung quanh không ít đi train level người chơi đều nghe được động tĩnh bên này , chạy đi tới nhìn một chút , Uống....uồ...ng! Lớn như vậy một cái Boss !

Có người chơi nhận lực được, xem xét đã biết rõ này Boss không phải hiện ở người chơi có thể đối phó đấy, lặng lẽ xoay người chạy rồi. Có những cái...kia không có ánh mắt đấy, vừa nhìn thấy Boss lập tức liền đỏ mắt . Lớn như vậy cả Boss , được điều roi bao nhiêu thứ tốt ah !

Cái gọi là người chết vì tài chìm chết vì ăn , này Cửu Trạch Sơn phụ cận hôm nay tựa chết rồi một nhóm lớn tham tài quý . Những cái...kia người chơi liều mạng xông lại , thanh phi kiếm pháp thuật và vân vân vút xuống Giác Xà trên người , lại phát hiện Giác Xà thanh máu HP cơ hồ động đều không động . Sau đó Giác Xà vừa quay đầu lại , hô một ngụm xen lẫn Quỷ Thủy Thần Lôi cột nước liền phun đi qua . Cột nước qua đi , một mảnh trắng xóa , ngay cả người chơi mang cây cối núi đá , toàn bộ biến thành đất trống .

Giác Xà hình thể thiệt tình khá lớn , nếu như bói đến Cự Linh Thiên Ma không coi là , có thể nói là trước mắt người chơi đã gặp hình thể lớn nhất Boss . Mà cùng hình thể tương xứng đúng là Giác Xà cái kia biến thái thực lực , người chơi lực tụt tới , lực tụt công kích Giác Xà , lại lực tụt về tới [điểm phục sinh] ... Thực lực chênh lệch thật sự quá lớn .

Nếu như Giác Xà tốc độ nhanh hơn chút nữa lời mà nói..., Lâm Mộc Sâm sẽ cùng còn lại mấy cái bên kia người chơi đồng dạng , ném cấp tiếp theo kinh nghiệm trong nháy mắt trở về thành . Nhưng là những...này người chơi công kích lại làm trễ nãi Giác Xà một chút thời gian , lại để cho Lâm Mộc Sâm miễn cưỡng có thể bảo trì một điểm ưu thế tốc độ , nhưng tại liều mạng chạy trốn .

"Ngọa tào, nhiều người như vậy công kích người...người làm gì liền nhìn thẳng ta không tha !" Lâm Mộc Sâm một bên trong lòng thầm mắng một bên chạy , tận lực hướng nhiều người địa phương mang . Dù sao người chơi đều là Giác Xà lực cản , có thể làm cho mình tăng thêm cơ hội chạy trốn . Đương nhiên , nếu là có người có thể làm thịt Giác Xà tốt nhất , mình tuyệt đối không ghen ghét , roi xuống cũng không muốn !

Bất quá bây giờ tựa hồ rơi xuống quy tắc sửa lại , thứ một cái công kích nhân có 20% tỷ lệ trở thành rơi xuống nhặt người . Chính mình quãng bay đi chất lỏng một ít hạ có tính không công kích? Nếu như coi là , mình cũng có tỷ lệ đạt được rơi xuống đi...

Ở chỗ này tưởng tượng hoàn toàn nói chuyện không đầu chuyện tình , Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa ngốc bật cười . Sau đó mặt sau một cổ cảm giác mát lại để cho hắn thanh tỉnh lại ... Hắn trong nháy mắt kéo cao Cơ Quan Giáp Ủng , lại để cho cái kia cột nước cùng mình lướt qua người , oanh đã đến phía trước cây cối lên, đơn giản chỉ cần nổ ra một mảnh đất trống .

Mịa , chính mình đầu là tú đầu còn là thế nào đấy, như thế nào liền quẹo vào rơi xuống bên trên? Hiện tại sao có thể có người tiêu diệt hắn? Người chơi cho dù tụ tập nảy sinh ngàn người đoàn vạn người đoàn đều là bị tàn sát phần ! Trừ phi là có NPC đại năng ra tay ... Ngọa tào, ta như thế nào đã quên đầu rồi, Mặc Xuyên sư thúc liền ở bên cạnh ah !

Nghĩ đến đây , Lâm Mộc Sâm lập tức cảm thấy toàn thân là sức lực . Một ngụm nuốt vào hạt bỏ pháp lực đan dược , Lâm Mộc Sâm hai mắt sáng lên hướng phía Mặc Xuyên ẩn cư chỉ địa bay đi .

"Sư thúc ! Người phải cứu sư diệt lần thứ nhất !"

Sau nửa giờ , Lâm Mộc Sâm không kịp thở bay đến Mặc Xuyên ẩn cư sơn cốc trước đó. Mặt sau Giác Xà thanh thế thật lớn xông lại , một bên phi một bên phun cột nước cùng thần lôi , lưu lại cảnh hoàng tàn khắp nơi .

Mặc Xuyên đã sớm bay ra , động tĩnh lớn như vậy còn kinh không nhúc nhích được cái kia thiệt tình là ra quý ... Nhìn xem cái kia Giác Xà , Mặc Xuyên chau mày: "Như thế yêu vật là từ gì mà đến? Nhìn hắn lại không lâu nữa sẽ hóa thành Giao Long , đến lúc đó sẽ gặp làm hại một phương , xác thực một cái họa lớn !"

Lâm Mộc Sâm là lưỡi thờ mệnh: "Sư thúc ta có rảnh tài thảo luận cái đồ chơi này lại lịch được không nào? Trước tiên đem sư diệt cứu được có được hay không?"

Mặc Xuyên chứng kiến Lâm Mộc Sâm chặt vật tốt , cười khẽ một tiếng , chợt lách người liền ngăn ở Lâm Mộc Sâm cùng kia Giác Xà chính giữa .

Chỉ thấy Mặc Xuyên vung tay lên , lập tức một trận chùng bốn năm tầng lầu cao cực lớn Cơ Quan Giáp Sĩ liền xuất hiện ở Giác Xà trước mặt . Đây Cơ Quan Giáp Sĩ bốn chân sáu tay , nửa người nửa thú , thân hình khổng lồ vô cùng uy mãnh , sáu cái cầm trên tay sáu cái phi kiếm pháp bảo các loại vũ khí , trên bờ vai kháng hai cái cực đại vô cùng pháo đồng ...

Ngọa tào... Mịa này còn gọi Cơ Quan Giáp Sĩ? Cơ giáp đều không mạnh như vậy đi! Người rõ ràng còn thay đổi hình ! Còn đem bốn cái chân biến thành cái bệ , pháo đồng đuổi ra ... Người là nhân tộc xe tăng a, hay (vẫn) là Cybertron tới Transformer?

"OÀ..ÀNH!" Hai ổ đại pháo đồng thời nã pháo , cái kia thanh thế so về Lâm Mộc Sâm Tiên Giới Phong Lôi Pháo không biết lớn đi nơi nào . Không chỉ

có như thế , cái kia sáu cái trên tay cầm lấy các loại phi kiếm pháp bảo đồng thời bay ra , vẽ ra trên không trung đủ mọi màu sắc quang mang , thẳng hướng kia Giác Xà bay đi !

Lập tức tiếng nổ mạnh bên tai không dứt , Giác Xà bị oanh được liên tiếp lui về phía sau , tru lên không ngừng . Mà còn không phải chấm dứt , bên cạnh Mặc Xuyên lại vung tay lên , vô số các loại hình tượng khác nhau nhưng không thể nghĩ ngờ thoát nhìn đều cường đại dị thường cơ quan xuất hiện ở giữa không trung , sau đó ngay ngắn hướng hướng phía kia Giác Xà bay đi !

Lâm Mộc Sâm ở một bên thấy là vui vẻ thoải mái Xuất Thần Nhập Hóa dục tiên dục tử trọn mắt há hốc mồm ... Nguyên lai Mặc Môn đệ tử , có thể mạnh như vậy đây! Đây mịa người chơi cùng NPC thực lực sai biệt cũng quá lớn đi!

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Thiên ý

Bầu trời vô số cơ quan triển khai các loại công kích , mỗi nhất kích cũng có thể làm cho Giác Xà điêu rơi bên trên một đoạn tánh mạng . Cái kia cái cự đại Cơ Quan Giáp Sĩ liền càng không cần phải nói , hai ổ đại pháo cách hơn mấy giây có thể đến một phát , một pháo thì có thể làm cho Giác Xà tánh mạng xuống dưới một đoạn nhỏ . Đừng xem nhẹ này một đoạn nhỏ , nếu như theo như người chơi dễ tính , một pháo đoán chừng tự là mười cái người chơi chồng lên nhau cũng không đủ oanh ...

Trận chiến đấu này hoàn toàn không có Lâm Mộc Sâm nhúng tay chỗ trống , hẳn chỉ có thể ở một bên xem cuộc vui mà thôi . Mà Mặc Xuyên thực lực lại có thể nói là hoàn toàn đề nặng này Giác Xà đánh , thậm chí Lâm Mộc Sâm cũng hoài nghi hẳn qua lại xuất toàn lực ... Tổng sơ đều biết , Mặc Môn đệ tử hiện tại không chỉ có riêng chỉ có thể mang một cái Cơ Quan Giáp Sĩ . Đây Mặc Xuyên phóng xuất một cái lại lợi hại như vậy rồi , có thể nghĩ nếu là hẳn nhiều phóng xuất mấy cái là cái dạng gì nữa trời ...

Cho nên , Lâm Mộc Sâm hiện tại tự là chảy nước miếng nhìn xem Mặc Xuyên đại phát thần uy . Chính mình muốn tới mức này muốn luyện tới khi nào? Thấy thế nào thực lực này cùng hiện tại người chơi thực lực tăng trưởng tốc độ cũng kém xa chứ? Nhưng trò chơi này lại quảng cáo rùm beng tự do công bình , người chơi luôn có khả năng vượt qua NPC đấy. Đại khái là hậu kỳ thực lực tăng trưởng cùng hiện tại bất đồng?

Giác Xà cùng Cơ Quan Giáp Sĩ bên kia chiến đấu vẫn còn tiếp tục , Mặc Xuyên chấp hai tay sau lưng giẫm phải Cơ Quan Phi Kiếm xem nào nhiệt . Giác Xà tánh mạng đi xuống hơn phân nửa , mà cái kia cái cự đại Cơ Quan Giáp Sĩ mới tổn thất khoảng một phần ba . Có thể nghĩ , không được bao lâu thời gian , Giác Xà sẽ bị giết chết .

Bất quá coi như Giác Xà tánh mạng bỏ vào một phần mười phía dưới về sau , Mặc Xuyên đột nhiên động thủ . Hắn vung tay lên , một cái lồng sắt vậy cơ quan chế phẩm liền bị hắn ném đến tận giữa không trung , mạnh mẽ hướng phía Giác Xà bay đi . Giữa không trung cái kia lồng sắt càng lúc càng lớn , cuối cùng lớn đến so Giác Xà toàn bộ thân hình còn còn rộng rãi hơn tình trạng . Điều này hiển nhiên là thứ kỳ quan , phải biết rằng kia Giác Xà thể nhưng mà đầu xà , xà thân thể là rất dài rất dài đây...

Nói ngắn lại , lồng sắt đột nhiên chụp xuống , thoáng cái đem Giác Xà bao khóa trong đó . Giác Xà tự nhiên không cam lòng cứ như vậy bị bắt chặt , thân thể gãy dựa kịch liệt , trong miệng còn không ngừng nhỏ ra lời thù chửi hỗn hợp , nhưng y nguyên bị nhốt đến sít sao ... Mặc Xuyên biết làm chuyện không có năm chục chuyện sao? Chỉ có điều Lâm Mộc Sâm rồi hướng cái kia lồng sắt chảy nước miếng ... Có thể tóm lại loại này đẳng cấp Boss cơ quan ... Chính mình lúc nào có thể học hội?

Lồng sắt càng đôi càng nhỏ , cuối cùng bị Mặc Xuyên đề trong tay . Cơ Quan Giáp Sĩ cũng bị thu hồi , ngoại trừ đầy đất vết thương bên ngoài , tại đây tựa hồ cái gì cũng chưa từng xảy ra đồng dạng .

"Đây yêu vật dã tính khó thuần , nếu như để đặt mặc kệ tất nhiên sẽ dẫn xuất một mảnh tai họa . Nhưng tu luyện không dễ , cứ như vậy giết chết cũng thù là đáng tiếc . Ta bắt nó bắt , chuẩn bị giao cho một cái am hiểu khống chế yêu thú tu sĩ , đem huấn luyện được , cũng có thể cho người cầm lại Mặc Môn thù họ sơn môn ."

Lâm Mộc Sâm liên tục gật đầu , nhưng trong lòng thì tiếc hận đặc yếu mệnh . Lớn như vậy cá Boss nếu như bị giết chết vậy có thể điêu rơi bao nhiêu thứ tốt a , tuy nhiên trên cơ bản rơi xuống rất khó đến trong tay mình , nhưng mình cùng người sư thúc này muốn lên một lượng tốt , tổng không có vấn đề a? Hiện tại tốt rồi , cái gì cũng bị mất ! Thù sơn thần thú? Đồ chơi kia cùng chính mình có mao (lông) quan hệ ah ...

Thu thập xong Giác Xà , Mặc Xuyên lại thả ra hai cái Cơ Quan Giáp Sĩ , đem ngoài sơn cốc mặt đất dọn dẹp một chút . Đây Giác Xà một phen làm ầm ĩ đem một mảnh lớn rừng cây đều hủy , cũng nên đem dọn dẹp ra đến mới tốt .

Mặc Xuyên trở lại đi vào trong sơn cốc , Lâm Mộc Sâm tự nhiên hấp tấp đi vào theo . Chẳng lẽ mình có thể quay đầu rồi đi? Hay nói giỡn , cũng nên

kiểm điểm chỗ tốt là chứ?

Mặc Xuyên quả nhiên không có khu trục hân , mang theo Lâm Mộc Sâm liền tiến vào một cái nhà gỗ . Sau khi vào nhà , Mặc Xuyên tìm cái ghế dựa ý bảo Lâm Mộc Sâm ngồi xuống, mình thì đã sớm ngồi ở bên cạnh bàn bắt đầu uống trà .

"Tùng Bách Ngô Đồng , ngày khác từ biệt đã qua hồi lâu , tu vi của ngươi có từng rơi xuống?"

Trưởng bối khảo sát tu hành ! Lâm Mộc Sâm tranh thủ thời gian ngồi nghiêm chỉnh . Tuy nói này Mặc Xuyên phản bội sư môn nhiều năm chưa về , nhưng hân cũng không dám đem thẳng này cùng Mặc Lăng hoa ngang bằng . Vô luận nói như thế nào , này Mặc Xuyên hay (vẫn) là tâm hệ Mặc Môn nha...

"Đệ tử ngày ngày tu hành , cũng không dám lười biếng ."

Đã nhận được cái này trả lời thuyết phục , Mặc Xuyên hài lòng nhẹ gật đầu , sau đó hai mắt thả ra một vệt thần quang , chiếu vào Lâm Mộc Sâm trên người .

"Không tệ không tệ , tu vi xác thực thấy trưởng . Hơn nữa ngươi rõ ràng còn có thể học được này Lưu Tinh Thiên Hành Tiến hai cái kỹ năng , nhưng vị phúc duyên thâm hậu . Ồ , ngươi rõ ràng cũng lấy được Tiên Giới Phong Lô Pháo ... Rõ ràng còn đã học được Mặc Môn cơ quan bí thuật !... Dùng Phích Lịch Phong Lô Hồng phối hợp Tiên Giới Phong Lô Pháo ... Thế gian quả nhiên có trùng hợp như thế sự tình? Chẳng lẽ lại , cái này là thiên ý?"

Mặc Xuyên nhìn về phía Lâm Mộc Sâm ánh mắt trở nên hơi cực nóng , lại để cho Lâm Mộc Sâm không tự chủ được sợ run cả người . Không phải đâu , cái gì trùng hợp cái gì thiên ý , lão tử cũng không phương diện kia hứng thú ...

Không thể trách Lâm Mộc Sâm tư tưởng hèn mọn bị ối , đích thật là bởi vì Mặc Xuyên hân có tiền khoa . Mặc dù nói trước đây khoa cũng không phải hân tự nguyện , nhưng người nào có thể bảo chứng hân không sẽ ở bị đã kích nặng nề sau tính cách đại biến đâu này?

Khá tốt Mặc Xuyên lời kế tiếp bỏ đi hân nghi kỵ: "Năm đó ta tại Mặc Môn trong đó , cũng là cơ duyên xảo hợp học xong Mặc Môn cơ quan bí thuật , cùng với Tiên Giới Phong Lô Pháo cùng Phích Lịch Phong Lô Hồng cách điều chế , lúc này mới của mọi người nhiều môn người trong hàng đệ tử lan truyền ra . Mà ngươi bây giờ sở học sở dụng , cùng ta thật sự là kém không xa ah ... Ngươi thấy được vừa rồi đại chiến Giác Xà Cơ Quan Giáp Sĩ chưa? Đó chính là chờ khách Tiên Giới Phong Lô Pháo Phích Lịch Phong Lô Hồng !"

Lâm Mộc Sâm đang uống trà , nghe lời này lập tức một miệng trà phun tới . Thần mã? Đồ chơi kia là Phích Lịch Phong Lô Hồng? Trên lưng kháng chính là Tiên Giới Phong Lô Pháo? Khai thần mã vui đùa? Cái đồ chơi này chênh lệch cũng quá lớn đi!

Mặc Xuyên trên mặt khó lường đáng tươi cười: "Như thế biến hóa thực lực ngươi bây giờ tự nhiên còn không cách nào đạt tới , nhưng chỉ cần ngươi khắc khổ tu luyện , sớm muộn gì có thể đạt tới cảnh giới như thế ! Ta và ngươi thật xem như có chút hữu duyên , hơn nữa ngươi xem , ta hiện tại một thân một mình , này thân tự chính mình lĩnh ngộ ra tới bản lĩnh cũng không có người truyền thụ . Nếu như ngươi về sau có rảnh , liền đem ta đây một thân bản lĩnh học được đi , coi như là làm mực của lưu lại một mạch truyền thừa ..."

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa mừng như điên .

Mặc Xuyên là người nào? Mặc Môn chương môn đích sư đệ , hơn nữa là thiên tài nhất sư đệ ... So từ bản thân sư phụ đến thực lực cũng không kém ! Như vậy một cái ngu nhân nguyện ý đem truyền thừa cho mình ah ! Mình là đi cái gì vận khí cứt chó ! Quả nhiên là chủ giác quang quang sáng bạo phát sao? Quả nhiên cả cái trò chơi đều là chính mình phục vụ sao?

Bất quá Mặc Xuyên mà nói vẫn chưa hết: "... Lời tuy như thế , nhưng ta cũng muốn khảo sát ngươi một chút phẩm tính . Ta phạm vào sai lầm lớn , đến nay không dám về sư môn , không muốn ngươi cũng dẫm vào của ta vết xe đổ ! Ta lại hỏi ngươi , này Giác Xà ngươi là như thế nào gặp phải?"

Lâm Mộc Sâm nhân châu xoay động . Khảo sát của ta phẩm tính ... Vậy dĩ nhiên là càng cao thượng hơn càng tốt rồi . Ngươi muốn nói là vì giúp xuất tiền nhân làm nhiệm vụ kết quả chọc giận thẳng này , bảo vệ không được Mặc Xuyên liền cho là mình chui vào tiền trong mắt , tức giận liền đại chương môn cùng sư phụ của mình thanh lý môn hộ rồi...

"Ta là ngẫu nhiên trải qua một chỗ sơn động , nhìn thấy này Giác Xà đã thương người mới lòng căm phẫn phía dưới ra tay ..." Tuy nhiên ngẫu nhiên không quá chân thực , nhưng đích thật là nhìn thấy nó đã thương người rồi . Đáng thương giải quyết dứt khoát không phải là bị giết chết rồi há?

Mặc Xuyên gật đầu: "Ngươi ở đây đem này Giác Xà mang đến nơi này của ta trên đường , nhưng đi ngang qua có người ở thôn trấn , sự (khiến cho) người vô tội gặp tai bay vạ gió?"

Lâm Mộc Sâm mồ hôi rơi như mưa . Mặc dù mình không mang Giác Xà đi ngang qua thôn trấn , nhưng khu train level nhưng lại đi ngang qua không ít ... Nhưng người vô tội? Không có chứ? Đám kia quái diệu (*đập máy) người chơi cái nào không phải trong lòng còn có may mắn công kích Giác Xà kia mà ...

"Không có ." Nghĩ vậy một tảng Lâm Mộc Sâm chém đinh chặt sắt , không có áp lực chút nào .

Mặc Xuyên lại gật đầu: "Vậy ngươi đem đưa đến ta chỗ , suy nghĩ trong lòng vì sao?"

Lâm Mộc Sâm lần này có thể danh chánh ngôn thuận đồng ý , ai cũng không biết trong lòng mình suy nghĩ gì không phải: "Ta là muốn này yêu vật xuất động tất nhiên làm hại một phương , sư diệt thực lực đã có không đủ tương khiêu diệt sát , chỉ có thể đưa đến sư thúc chỗ lại để cho sư thúc vì dân trừ hại ."

Nghe xong đáp án này về sau , Mặc Xuyên cười ha ha: "Không hổ là ta Mặc Môn đệ tử ! Tùng Bách Ngô Đồng , người như thế thâm minh đại nghĩa lòng mang thiên hạ , sự thúc định muốn tưởng thưởng một chút người !"

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Đại công đức

Vì vậy Lâm Mộc Sâm mừng rỡ đã nghe được gợi ý của hệ thống: Người đạt được điểm công đức 9999 điểm !

"Ngọa tào!" Lâm Mộc Sâm mãnh liệt thổ một búng máu . Tình huống như thế nào? Làm gì cho ta nhiều công đức như vậy?

"Sự thúc ! Tại sao phải cho ta nhiều công đức như vậy giá trị? Sự diệt tựa hồ không có làm cái gì có thể đạt được như vậy công đức sự tình ..."

Mặc Xuyên trên mặt thoả mãn mỉm cười: "Sự diệt không biết , này Giác Xà hóa giao , tất nhiên sẽ dẫn động lòng đất chi thủy phun ra ngoài . Này Giác Xà huyết động đã tại lưng chừng núi chi eo , cái kia tất nhiên sẽ dẫn phát lũ quét cuốn tới , ở dưới chân núi thôn trấn đem không một may mắn thoát khỏi ! Sự diệt tại đây Giác Xà hóa giao trước khi đem dẫn xuất ở đây bị ta thu phục chiếm được , đây chính là cứu được Cửu Trách Sơn chân núi sở hữu tất cả thôn trấn đại công đức ah ! Huống chi sự diệt một mảnh tấm lòng son , không may may nhớ tới chính mình , nửa đường bên trong càng là không có làm bị thương người vô tội , cam mạo kỳ hiểm mà lại hào không vì mình , pro nấy hồi ! Những...này công đức , người hoàn toàn xứng đáng !"

Lâm Mộc Sâm khóc lớn: "Sự thúc a, người này 9999 điểm công đức đưa một cái ta...ta lập tức liền muốn độ một vạn đang Thiên Kiếp ..."

Mặc Xuyên cười nữa: "Thiên Kiếp độ chỉ có cái gì không được? Vượt qua nhất lượt thiên kiếp , thực lực này sẽ bị đến thật to tăng lên . Nếu như không độ Thiên Kiếp , cho dù người lên tới ta đây đẳng cấp , thực lực vẫn đang so với ta có thật to không bằng ! Hôm khác cướp , chính là là chuyện tốt !"

Lâm Mộc Sâm khóc đến sắc bén lời nói đến: "Sự thúc , này trôi qua chỗ tốt thật to ta tự nhiên biết rõ , nhưng gây khó dễ trừng phạt cũng là thật to ah ! Một vạn cả ngày cướp gây khó dễ hình như là đẳng cấp giảm năm , tâm pháp kỹ năng pháp thuật và vân vân tùy cơ hội hạng nhất mặt trở về 0 , cộng thêm hủy hoại toàn thân trạng bị ... Thiên Kiếp không có đi qua , vậy thỏa thỏa trở lại trước giải phóng nữa à !"

Mặc Xuyên nhướng mày: "Như thế nào? Đối với chính mình không tin rằng? Con đường tu hành chính là muốn đi ngược lên trời , không tin rằng sao được ! Bất quá nói trở lại , người thực lực này muốn vượt qua Thiên Kiếp quả nhiên có chút khó khăn ..."

Lâm Mộc Sâm hiện tại đang tại thâm mắng mình , người không có việc gì giả trang cái gì xiên? Trạng đại phát đi à nha ! Người một lòng vì muôn dân trăm họ , người đại công vô tư , được rồi , hiện tại muốn độ kiếp rồi không phải ! Sớm biết như vậy sẽ không đem mình nói cao lớn như vậy chính ngay ngắn ... Cái này luống cuống rồi!

Mặc Xuyên bên kia trầm tư một chút , thở dài: "Thiên ý như thế , đây cũng là chuyện không có cách nào khác . Công đức vật ấy tuy nhiên do ta ban thưởng người , nhưng trên thực tế người đã đạt được , khác biệt chỉ ở vì vậy ai ban thưởng mà thôi . Bất quá đã cùng ta có liên quan hệ , không giúp người một cái cũng là không thể nào nói nổi . Như vậy đi , ta liền dạy người trận pháp một bộ , có thể dùng để chống cự Thiên Kiếp !"

Gợi ý của hệ thống: Người học xong "Thay Mạn Đồi Đào Trận". Trận này có thể làm cho người sở thu tổn thương chuyển dời đến người có hộ vệ hoặc là pháp bảo phía trên , cần cao cấp linh thạch khởi động , mỗi nửa giờ tiêu hao một khối cao cấp linh thạch .

Vừa chứng kiến trận này thời điểm Lâm Mộc Sâm các loại kích động , lại xem xét nhu cầu thiếu chút nữa phun ra máu . Cao cấp linh thạch một khối đỉnh trung cấp linh thạch 100 khối , trung cấp linh thạch hiện tại giá thị trường ba bốn kim một khối , nửa giờ tựa là ba bốn trăm kim ... Đốt tiền ah ... Máu chốt là cái đồ chơi này tổn thương là chuyển dời đến hộ vệ hoặc là pháp bảo phía trên , chính mình có bao nhiêu hộ vệ pháp bảo có thể lấy ra cao nữa là cướp?

Mấy cái Cơ Quan Giáp Sĩ cũng liền Cơ Quan Huyền Quy cường lực một điểm , nhưng cái đồ chơi này muốn cao nữa là cướp cũng quá sức ah ! Ra về vẫn phải là đến thu thập điểm phòng ngự tính pháp bảo mới được ...

Chứng kiến Lâm Mộc Sâm như cũ thất hồn lạc phách , Mặc Xuyên cũng lòng có không đành lòng: "Sự diệt không cần ừ ừ , Thiên Kiếp vật ấy tuy nói khổ sở , nhưng đã qua về sau tựa là trời cao biển rộng , không cần quá mức sợ hãi . Cũng thế , ta liền sẽ dạy người nhất pháp . Hộ vệ này pháp bảo các loại , Cơ Quan Thuật sở tạo cơ quan coi như là trong đó một loại ..."

Nghe xong lời này , Lâm Mộc Sâm ánh mắt của lập tức phát sáng lên . Cơ quan cũng coi như ! Như vậy cũng tốt lắm , chính mình kiếm một ít cơ quan , đến lúc đó giấu ở trong trận pháp , các loại:đội Thiên Kiếp tới đem cơ quan đưa lên làm bia đỡ đạn , không sợ hử tỷ nào ah !

"... Bất quá , quá cấp bậc thấp cơ quan cơ hồ không chỗ hữu dụng . Mà coi như là đẳng cấp cao cơ quan , cũng chưa chắc có thể toàn bộ hấp dẫn đi Thiên Kiếp tồn thương . Trọng yếu nhất, hay là muốn đề cao bản thân tu vị ah ..."

Ngọa tào... Người có dám hay không đem lời một mạch nhi nói xong ! Ý tứ này tựa là phải lộ [kiếm] cao cấp cơ quan , nhưng lại không bảo đảm khẳng định có dùng !

Lâm Mộc Sâm hiện tại thiết tình bị lộ được không tỳ khí . Không phải là cả Thiên Kiếp sao? Độ liên độ ! Cùng lắm thì vừa chết nha... Mịa thiết tình không muốn độ kiếp thất bại ah !

Theo Mặc Xuyên tại đây xem như không lấy được chỗ tốt gì , bái biệt về sau , Lâm Mộc Sâm mới nghe được tin tức của mình vang lên vài âm thanh .

Đầu tiên là giải quyết dứt khoát: "Ngô Đồng huynh đệ , lần này nhờ có người rồi ! Thật tốt , về sau muốn tạo phi kiếm và vân vân , cho dù sớm ta ! Bất quá người thật giống như không cần phải ... Không có việc gì , lần này ủy thác thù lao , ta cho nhiều 500 kim !"

Tài đại khí thô chi nhân thật là không có đạo lý có thể nói ...

Sau đó tin tức từ ở Thủy Tinh Lưu Ly: "Treo rồi (*xong) chưa?" Lại qua một thời gian ngắn: "Còn sống?" Qua một đoạn thời gian nữa: "Không nói lời nào coi như xong , Dương Châu thấy ."

Vì vậy Lâm Mộc Sâm khổ ép vỗ tờ Thổ Địa Thần Phù đến Dương Châu ... Hắn vừa mới phát hiện , nguyên lai mình vừa mới ở vào nhiệm vụ đặc thù trạng thái , không thể nào tiếp thu được tư nhân tin tức cùng với đội ngũ bang hội nói chuyện phiếm và vân vân .

Đã đến Dương Châu , liên hệ rồi thoảng một phát Liễu Như Phiêu Phiêu , Lâm Mộc Sâm lại tới từ quán ghé ló . Ba người lần nữa ngồi vào cùng một chỗ , Liễu Như Phiêu Phiêu mặt mũi tràn đầy mỉm cười , Thủy Tinh Lưu Ly mặt không biểu tình , Lâm Mộc Sâm vẻ mặt khổ bức .

"Lần này ủy thác người (cảm) giác được các người nhiệm vụ hoàn thành phi thường tốt , Lâm Mộc Sâm càng là tại trong lúc nguy cấp bảo vệ hắn một cấp , cảm thấy vật cực kỳ chỗ đáng , cho nên ủy thác kim ngạch bên ngoài cho nhiều 500 kim . Hai người các người thương lượng một chút , làm sao phân phối?"

Thủy Tinh Lưu Ly phũ Lâm Mộc Sâm liếc: "Này 500 kim cùng ta không có quan hệ gì , lại để cho hắn cảm chắc ."

Lâm Mộc Sâm ủ rũ: "Được rồi ... Người biểu tình gì? Đây là ta xuất lực kiếm được đấy, không lý do phân cho người đi? Được rồi , này 500 kim cho Liễu Như Phiêu Phiêu ... Xem như chia hoa hồng tốt rồi ."

Liễu Như Phiêu Phiêu nhìn hai người bọn họ , cuối cùng nhất đem tiền này thu xuống dưới . Nàng cảm giác , nếu như mình không thu tiền này , chỉ sợ sẽ tăng lên hai người xung đột ...

"Ngô Đồng các người cấp không có điều roi , sẽ không có treo chứ? Vì cái gì sắc mặt như vậy không tốt?" Liễu Như Phiêu Phiêu nhận thức vì mọi người đã hợp thành một cái dong binh đoàn , tự nhiên muốn quan tâm lẫn hạ mới đúng .

Lâm Mộc Sâm ngửa mặt lên cười khô: "Treo là không có treo , nhưng lại đã lấy được điều tốt. Nhưng tựa hồ càng vận mệnh bị thâm chờ ta ..."

Liễu Như Phiêu Phiêu cùng Thủy Tinh Lưu Ly lấy làm kỳ . Lớn như vậy cá Boss hắn là thế nào đối phó? Đã lấy được chỗ tốt gì? Vì cái gì có càng vận mệnh bị thâm? Nữ nhân bắt quái chỉ tâm lập tức cháy hừng hực , ánh mắt của hai người đều chăm chú vào Lâm Mộc Sâm khuôn mặt.

Lâm Mộc Sâm đem mình tao ngộ như thế như vậy vừa nói , hai nữ nhân khuôn mặt lập tức muôn màu muôn vẻ lên. Lâm Mộc Sâm có thể đào thoát Giác Xà truy kích các nàng ngược lại không kỳ quái , thẳng này làm việc giao hoạt hèn mọn bỉ ổi , mưu ma chước quỷ có rất nhiều , đặc biệt đúng an toàn của mình đặc biệt coi trọng , sống sót vấn đề không miệng lớn nhưng hắn lại có thể đem này Giác Xà kéo dài tới hắn sư môn trưởng bối nơi đó bị hắn thu phục chiếm được , cái này liên so sánh khiến người ngoài ý rồi. Mà càng khiến người ngoài ý chính là , hắn rõ ràng bởi vậy được 9999 điểm điểm công đức , sau đó nhảy lên trở thành sắp độ kiếp nhân sĩ ...

"Ngô Đồng ... Phốc ... Ta không có cười , thật sự . Nói như thế nào còn người , vận may này cũng không biết là tốt hay là không tốt . Phải biết, theo ta nghe nói , trò chơi đến bây giờ độ kiếp trôi qua người không cao hơn năm ngón tay số lượng , hơn nữa đều không ngoại lệ tất cả đều đã thất bại ..."

Lâm Mộc Sâm khỏe mắt rút rút , Liễu Như Phiêu Phiêu lời này lại để cho lòng của hắn lạnh hơn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Chuẩn bị

"Bất quá có người phân tích nói, bây giờ người chơi tuy nhiên độ kiếp khó khăn, nhưng cũng không phải một cơ hội nhỏ nhoi đều không có." Liễu Như Phiêu Phiêu lại cho Lâm Mộc Sâm một tia hi vọng.

"Chỉ có điều có hi vọng độ kiếp người chơi không có cơ hội kia đem điểm công đức chồng chất đến một vạn trở lên... Đương nhiên sát đao phụ 3000 phía dưới cũng không phải khó, bất quá Ma Kiếp nghe nói so Tiên Kiếp muốn khổ sở một ít."

Lâm Mộc Sâm lập tức vui mừng, chính mình độ chính là Tiên Kiếp... Chính mình lại có thể độ đến Tiên Kiếp! Thật sự là nhân sinh vô thường a, đầu mấy ngày này mình công đức hay (vẫn) là số nhiều đâu rồi, thẳng đến làm môn phái nhiệm vụ giết chết Mặc Lăng nhà kho về sau mới lên tới hơn một ngàn...

Ồ, không đúng!

"Ta nói, người nghe nói đến trong tin tức có hay không đề tiểu Thiên Lôi chuyện của? Nay tiểu Thiên Lôi ta mới trải qua lần thứ nhất, sẽ không còn lại nhiều lần như vậy cùng một chỗ bỏ đến đây đi?"

Liễu Như Phiêu Phiêu cười: "Làm sao có thể! Nhảy qua giai đoạn mà nói tiểu Thiên Lôi trực tiếp biến mất, đây là có người đột nhiên đạt được 2000~3000 công đức lấy được kinh nghiệm. Cho nên người đòi mất chỉ có Tiên Kiếp, không cần sợ tiểu Thiên Lôi rồi... Nói trở lại, nếu như người thật không muốn độ kiếp lời mà nói..., hoàn toàn có thể đi đem điểm công đức quét xuống ah!"

Lâm Mộc Sâm ánh mắt nhìn chằm chằm vào phía trước, sau nửa ngày đột nhiên vỗ đùi: "Đúng vậy! Đem điểm công đức quét xuống cũng không cần độ kiếp rồi! Biện pháp tốt!"

Vì vậy hần lập tức hào hứng đứng lên: "Như thế nào đem điểm công đức quét xuống? Giết người? Giết NPC?"

Liễu Như Phiêu Phiêu suy tư một chút: "Giết người chơi giết NPC cũng có thể, hơn nữa cũng có thể đến xoát những cái...kia hiện lãnh thần thú yêu quái các loại. Đương nhiên giết những vật này đều có di chứng... Giết người chơi cũng không cần nói, người có kinh nghiệm. Giết NPC đâu rồi, lợi hại giết tổn sức, nói không chừng còn không đánh lại, bình thường NPC ngược lại là tùy tiện giết, nhưng người cũng không biết bình thường NPC ở bên trong có hay không cái nào là cái nào đó đại năng thần thích hậu đại..."

Lâm Mộc Sâm đỏ mặt hỏi: "Rõ ràng còn có loại này thiết lập?"

Liễu Như Phiêu Phiêu cười: "Đương nhiên là có! Việc này không thể không người khô qua, nhớ rõ tên kia là một tiểu bang hội bang chủ, thực lực không tệ, trang bị cũng V.I.P nhất đỉnh tiêm, đã nghĩ thử độ kiếp. Tiên Kiếp là không có biện pháp, điểm công đức không phải tốt như vậy xoát đấy, hần liền định độ Ma Kiếp. Sau đó liền chạy tới cá thị trấn nhỏ đến tàn sát cư dân bình thường, không có giết bao lâu đâu rồi, thiên ngoại bay tới một kiếm đem hần chém, hơn nữa trực tiếp điệu roi hai cấp... Hệ thống giải thích nói này cư dân ở bên trong có một hộ là Nga Mi Kiếm Phái cái nào đó trưởng lão hậu duệ, bị hần giết rồi, cái kia Biên trưởng lão trong lòng có cảm ứng tới đây một chút từ liền báo thù..."

Lâm Mộc Sâm im lặng: "Ta đoán chừng... Cũng không phải là cái gì thị trấn nhỏ cư dân ở bên trong có NPC hậu duệ vấn đề, liền dứt khoát là Chức Nữ đại nhân chứng kiến người chơi làm xằng làm bậy trực tiếp đánh xuống trừng phạt đi!" Lúc nói lời này hần còn hai tay hợp thành chữ thập một chút.

Thủy Tinh Lưu Ly chứng kiến động tác của hần có chút kỳ quái, lại không có để ý. Liễu Như Phiêu Phiêu nhưng lại lưu ý đã đến hần động tác này, sau đó nhìn bầu trời liếc, đại khái hiểu Lâm Mộc Sâm dụng ý, lần nữa nhìn không được cười lên một tiếng: "Đúng vậy, phần lớn người cũng là như vậy suy đoán đấy. Cho nên nói, thông thường NPC không nên tùy tiện giết, người chơi giết khó khăn hơn nữa di chứng khá lớn, khoanh khắc một ít hiện lãnh yêu quái thần thú và vân vân tựa hồ đơn giản nhất..."

"Vậy còn chờ gì, nơi đó có những đồ chơi này?" Lâm Mộc Sâm không thể chờ đợi được.

"Cho nên nói vấn đề chính là chỗ này... Loại này yêu quái thần thú chỉ là ngẫu nhiên xuất hiện, có lẽ người đi train level thời điểm lơ đãng gặp, có lẽ người tìm hơn nửa tháng cũng không thấy được một cái." Liễu Như Phiêu Phiêu buông tay.

Lâm Mộc Sâm lập tức nhụt chí: "Ta đi, muốn phụ hạ công đức cũng khó như vậy? Không phải nói ma đạo khoái ý ân cừ tự do tự tại sao?"

Liễu Như Phiêu Phiêu nhìn xem hần nhìn không được cười: "Kỳ thật muốn phụ công đức hay (vẫn) là rất đơn giản, chỉ là thời gian ngắn phụ đại lượng công đức nhưng lại không dễ dàng. Giống như bình thường đều cần có cái gì đặc thù nhiệm vụ các loại... Nhưng loại nhiệm vụ này cũng không phải muốn tiếp có thể nhận..."

Bỗng nhiên nàng tốt như nghĩ tới cái gì: "Người bây giờ công đức bao nhiêu?"

Lâm Mộc Sâm nhìn thoáng qua mình công đức: "Một vạn hơn một ngàn hai trăm điểm."

Liễu Như Phiêu Phiêu thở dài: "Kém nhiều lắm. Người ít nhất phải phụ bên trên 1300 điểm công đức mới có thể để cho Thiên Kiếp tiêu trừ, mà Thiên Kiếp là ở người công đức đạt tới một vạn sau trong vòng bảy ngày đến... Bảy ngày thời gian, đoán chừng người là không có hy vọng đem công đức quét xuống rồi. Cá nhân đề nghị người...người vẫn là thành thành thật thật đi đến nghĩ biện pháp độ kiếp đi."

Lâm Mộc Sâm cúi đầu thở dài, sau nửa ngày lại đột nhiên nhảy dựng.

"Mịa , bất cứ giá nào , chẳng phải điều rơi cấp năm cộng thêm tùy cơ hội một cái tâm pháp kỹ năng rớt xuống số không mà !"

Thủy Tinh Lưu Ly ở một bên hạo tâm nhắc nhở: "Còn có thể bạo chết toàn thân trang bị."

Lâm Mộc Sâm bị ghen một chút , chỉ có thể ác hung hăng trợn mắt nhìn nàng liếc , đôi phương không có áp lực chút nào không thấy .

"Nói ngắn lại , ta sau đó phải đến chuẩn bị độ kiếp rồi ! Các loại độ kiếp hoàn tất ta lại đến cùng các ngươi cùng một chỗ làm ủy thác đi..."

"Nếu như đến lúc đó ngươi còn có hiện tại loại thực lực này mà nói ." Thủy Tinh Lưu Ly lời nói ác độc như trước .

Lâm Mộc Sâm lại trừng nàng: "Ta muốn là độ kiếp đã qua thực lực tăng lên , ngươi có dám hay không đem sau này ủy thác phí tổn phần ta hai phần ba?"

Thủy Tinh Lưu Ly hừ một tiếng: "Đừng có nằm mộng ! Hay là chờ ngươi độ kiếp thành công rồi nói sau !"

Nói ngắn lại , Lâm Mộc Sâm cầm một nghìn kim ủy thác thù lao về sau , rồi rời đi từ quán , bắt đầu liên hệ chính mình là số không nhiều hảo hữu . Mục đích không có hấn , chính là muốn mượn điểm gia tăng pháp bảo phòng ngự và vân vân .

Khô Hải đáp lại: "Quá cao cấp ta đây cũng không có , tốt nhất thì ra là Hoàng Phẩm đấy... Mười món tám món? Ngươi giết ta đi ! Hai kiện tối đa ... Được rồi , liên ba cái ! Có mượn có còn , ta đã nói với ngươi , đây cũng không phải là cho không đấy!"

Phong Linh Thảo đáp lại: "Thêm pháp bảo phòng ngự ah ... Phi kiếm muốn hay không? Vô dụng? Vậy cũng thật không có rồi , trên người của ta có hai kiện pháp bảo cũng đều là thêm lực lượng ... Có thể cùng Khô Hải mua? Đúng vậy ! Hơn nữa hấn còn phải bắn cá một lượng gây ... Ta đây phải đi liên hệ hấn !"

Ngọc Thụ Lâm Phong đáp lại: "Pháp bảo của ta không có loại hình phòng ngự đấy , nhưng muốn không cần nhớ muốn tăng tốc độ quần áo? Vô dụng? Đó là ngươi không kiến thức ! Ngươi độ kiếp liên định ngành kháng sao? Tốc độ mới là trọng yếu nhất ! Né tránh mới được là cứng ngành đạo lý ! Ngươi cho rằng lấy của ngươi thuộc tính , có thể gánh vác được Thiên Kiếp? Nói sau y phục của ta thể nhưng mà thực dụng cùng mỹ quan cùng tồn tại ... Được rồi , ta liền cho ngươi đến một bộ ."

Thoại Mai Đường đáp lại: "Cần loại hình phòng ngự pháp bảo? Làm gì? Độ Thiên Kiếp ! Ngươi lại để cho độ kiếp rồi ! Hay (vẫn) là đang một vạn Tiên Kiếp ! Sự kiện ah ... Chuyện này ta phải cùng bọn tỷ muội nói một tiếng , các nàng nhưng đối với ngươi năm đó nữ trang cách ăn mặc ký ức hãy còn mới mẻ!"

...

Lâm Mộc Sâm liên hệ rồi một số hảo hữu , trong đó có thiết tình trợ giúp , có hữu tâm vô lực , có liền dứt khoát không đến điều ... Một bên lau đồ mồ hôi Lâm Mộc Sâm một bên âm thầm thở , tuyệt đối muốn tìm cá chim không để trứng địa phương đến độ kiếp , miễn cho bị Thoại Mai Đường đám người kia vây xem ...

Nói ngắn lại , Lâm Mộc Sâm tổng cộng lấy được đại khái sáu bảy món pháp bảo , đều là loại hình phòng ngự Hoàng Phẩm pháp bảo . Cấp thấp hấn không dám dùng , sợ đến lúc đó trực tiếp hủy chính mình đến không nổi . Bất quá một cái người chơi cấp 40 thời điểm chỉ có năm pháp bảo vị trí , chỉ (cái) có thể đến lúc đó đợi tạm thời hoán đổi một chút .

Lại có là từ Ngọc Thụ Lâm Phong ở đâu làm một bộ gia tốc quần áo , cũng là Hoàng Phẩm , so trên người này thân lược hảo . Bộ quần áo này lại để cho Lâm Mộc Sâm tốc độ chính thức đột phá 300 đại quan , cách không có lý khai kỹ năng bình thường phi hành phá âm nhanh chóng cũng không xa ...

Còn có mặt khác một ít tạp thất tạp bát thứ đồ vật , Lâm Mộc Sâm cảm thấy cũng coi như hữu dụng , cũng đều cầm tới . Phần chính con rận quá nhiều rồi không ngứa , khoản nợ nhiều không lo ... Chỉ cần Thiên Kiếp có thể vượt qua , lần nữa biến thành mắc nợ một mớ một mớ cũng đáng !

Mặt khác , những người khác cho hấn một ít độ kiếp kinh nghiệm , nhưng là đúng hấn cũng trợ giúp khá lớn .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Kinh nghiệm

"Thiên Kiếp không có cùng loại hình , ứng đối phương pháp cũng không tận giống nhau . Nói tóm lại , Thiên Kiếp có một uy lực giới hạn thấp nhất , thấp

hơn cũng sẽ không vượt qua cái này hạn độ . Sau đó , căn cứ người chơi các loại thực lực tổng hợp , sẽ sinh ra nhất định biến hóa .Đơn giản mà nói , gặp mạnh thì càng mạnh . Thực lực người càng cao , Thiên Kiếp cũng liền càng lợi hại ."

Vượt qua Lâm Mộc Sâm dự liệu là, cho hẳn những tài liệu này nhân lại là Phong Linh Thảo !

"Đương nhiên , Thiên Kiếp là làm cho người độ sẽ không uy lực quá mức không hợp thói thường . Dĩ vãng những cái kia độ kiếp thất bại , trên cơ bản đều là kém đang giả bộ chuẩn bị pháp bảo cùng thao tác vãn...vãn, đợi một tỷ chuẩn bị bên trên . Không có có ngoài ý muốn , ở sau đó trong một đoạn thời gian , thế đội thứ nhất ngoạn gia đăng cấp ổn định tại cấp 45 là hữu thời điểm , sẽ lục tục bắt đầu có người độ kiếp thành công ."

Lâm Mộc Sâm một bên đọc lấy Phong Linh Thảo cho tư liệu của hẳn , một bên trở về cá tin tức đi qua: "Ta nói sư thái , đây không phải phong cách của người a, nói đi , chỗ nào sao tới?"

"Cút! Tỷ cứ như vậy không đáng người tín nhiệm? Đây cũng không phải là sao tới ... Đây là Ô Mai Bánh Ngọt tân tân khổ khổ căn cứ trên diễn đàn tư liệu chính lý ra đến đây!" Phong Linh Thảo hồi phục hiển thị rõ năng nữ vương bản sắc .

Lâm Mộc Sâm bừng tỉnh đại ngộ: "Trách không được! Không nghĩ tới tiểu nha đầu kia còn có năng lực này ! Nói cho người biết , nhưng đem năng nhìn kỹ , đừng làm cho cái gì không biết rõ mãnh nam nhân ngoặt chạy !"

Phong Linh Thảo hồi phục dương dương đắc ý: "Làm sao có thể ! Tiểu nha đầu hiện tại không biết nhiều tín nhiệm ta! Cho dù có nam nhân muốn ngọt ngào , ta câu nói đầu tiên có thể đem năng quay trở về ! Được rồi không cùng người nói mò rồi , ta đem tư liệu đều cho người...người chính mình xem thật kỹ một chút đi!"

Vì vậy không thời gian dài về sau Lâm Mộc Sâm nhận được một phần phi kiếm truyền thư , bên trong là dày đặc một cái quyển sách... Dĩ nhiên không phải hiện đại cái chủng loại kia , mà là cổ đại sách khâu lại bằng chỉ .

Lâm Mộc Sâm tìm cái địa phương mà bắt đầu lật xem này sinh quyển này bút ký. Cũng đừng nói , Ô Mai Bánh Ngọt thu tập được tư liệu còn thật không ít , Ra về tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn vội vàng tìm đến đây, hẳn là đã sớm thu thập một đoạn thời gian . Ra về hẳn là cho Phong Linh Thảo hoặc là những người khác chuẩn bị , chính mình chẳng qua là nhặt được cái tiện nghi .

Phần tài liệu này ở bên trong phân tích trước khi mấy người độ kiếp thất bại nguyên nhân , cũng không phải thực lực hoàn toàn không đủ , trên thực tế với tư cách người chơi trong xuất sắc nhất mấy người , thực lực của bọn hắn đã đủ lên có thể vượt qua Thiên Kiếp tiêu chuẩn tuyển ... Chỉ có điều chuẩn bị không quá đủ mà thôi .

Đương nhiên , trang bị của bọn họ pháp bảo và vãn vãn kỳ thật cũng là trước mắt cực phẩm , chỉ có điều không có gì tính nhắm vào . Ví dụ như có Thiên Kiếp lấy Hỏa Vãn là chủ , lúc này muốn chuẩn bị thêm kháng hỏa trang bị; có rất nhiều lấy Băng Phong là chủ , như vậy kháng thuộc tính trang bị liền ít không thể thiếu ... Hơn nữa còn có một điểm, thiên kiếp này thuộc tính , tựa hồ cùng người chơi thuộc tính ngũ hành có quan hệ .

Lâm Mộc Sâm nhìn đến đây nhện không được nhìn một chút thuộc tính của mình mặt bản , nhất chi độc tú mặc thuộc tính lại để cho hắn lau đem mồ hôi lạnh . Ra về , chính mình muốn nghênh đón quá nửa là Kim Hệ Thiên Kiếp ...

Kim khắc Mộc , Hỏa khắc Kim . Quả nhiên chính mình muốn lộng [kiếm] điểm hỏa thuộc tính trang bị pháp bảo và vãn vãn sao? Lâm Mộc Sâm nhìn xuống ba lô , hơn một ngàn kim tài sản lại để cho hắn tinh thần chán nản ...

Ngoại trừ cái này bên ngoài , Thiên Kiếp còn chia làm nhiều cái giai đoạn . Ví dụ như sớm nhất đích thiên cướp cường độ hơi yếu, càng về sau càng mạnh . Đến cuối cùng , còn sẽ có Tâm Ma dây dưa . Này tâm ma ở trong game biểu hiện tựa là rất nhiều ảo giác , ủng không có cùng thuộc tính , nhưng đại để không vượt qua được tư sắc tài vận này bốn tốt . Căn cứ vào trò chơi này chỉ có mười tám tuổi trở lên người chơi mới có thể tiến vào nguyên tắc , mặc dù không có cái gì không khỏe mạnh thứ đồ vật , nhưng đánh một chút gần bóng và vãn vãn vẫn là rất có khả năng đấy...

Những tài liệu này có rất nhiều người chơi kinh nghiệm , có liền dứt khoát là chính thức thả ra tư liệu , do Ô Mai Bánh Ngọt dung hợp sửa sang lại mà thành . Trừ đó ra, còn có một chút hẳn phân tích của hẳn , chỉ có điều chủ quan hơi có chút , cũng không có quá nhiều tư liệu có thể chứng minh . Nhưng này cũng không trách Ô Mai Bánh Ngọt , chỉ trách chính thức thả ra tư liệu quá ít , còn có liền là trước kia độ kiếp mấy người không góp sức ...

Những cái...kia độ kiếp không góp sức nhân tự nhiên đều bỏ ra một cái giá lớn . Đang công đức Tiên Kiếp cũng không cần nói , năm cấp bậc , tùy cơ hội một cái tâm pháp hoặc là kỹ năng pháp thuật độ thuần thực thành số 0 . Ma Kiếp thì là càng không may một điểm, tám cấp bậc , sở hữu tất cả tâm pháp kỹ năng pháp thuật thuần thực đều có chỗ rút lui , một cái trong đó thành số 0 . Đương nhiên , toàn thân trang bị nổ tung tóe đó là tuyệt đối không có huyền niệm , coi như là trong ba lô cũng giống vậy ...

Cái kia mấy người cao thủ hiện tại cũng không đáng xưng là cao thủ , không phải nói bọn hắn thao tác không được , mà là cấp bậc của bọn hắn tâm pháp kỹ năng pháp thuật và vãn vãn đã rơi ở phía sau mặt khác cao thủ một mảng lớn . Chỉ cần bọn hắn lại hoa tốn thời gian ở giữa luyện đi lên , vẫn là cao thủ một cái . Mấy cao thủ này đại đa có bang hội chèo chống , nghĩ đến ngày hôm nay cũng không tính xa xôi .

Nhưng nếu như là chính mình liền khổ ép ! Lâm Mộc Sâm hiện tại vạn phần hối hận lúc trước không có tìm một bang hội vào đi chơi . Lấy thực lực của mình , như thế nào coi như là cá cao thủ đứng đầu chứ? Tại trong bang hội địa vị cũng nhất định nước lên thì thuyền lên chứ? Độ kiếp đã thất bại nhất định sẽ giúp đỡ chính mình luyện thêm lên đi? Dù sao chỉ là đăng cấp cùng độ thuần thực vấn đề , kỹ năng pháp thuật và vãn vãn cũng không có biến mất , cũng lắm thì nhiều tìm chút thời giờ mà thôi .

Nhưng bây giờ chính mình một người cô đơn ... Cho dù có mấy người bằng hữu , cũng không có thể đem bọn họ lột sạch giúp mình không phải là? Hơn nữa quan trọng nhất là tiền , tiền nhé!

Không có tiền sẽ không địa phương đi kiếm pháp bảo trang bị, liền không có biện pháp lộng [kiếm] càng nhiều nữa cao cấp đan dược, liền không có biện pháp lấy ra rất nhiều lần đích cơ quan pháo tro ...

Được rồi, chỉ có thể ủy khuất thoáng một phát theo Mặc Lăng nơi đó lấy được tài liệu. Lại nói những tài liệu kia bên trong có thể dùng tới đã cho mình mấy cái Cơ Quan Giáp Sĩ dùng tới, còn dư lại có rất nhiều là mặt hàng cao cấp. Những cái...kia mặt hàng cao cấp, nhưng thực sự điểm không bỏ được lấy ra làm duy nhất một lần pháo hồi. Bất quá địa thế còn mạnh hơn người, hết cách rồi, lãng phí liền lãng phí đi, phản chính cũng không thể bán lấy tiền ...

Vì vậy Lâm Mộc Sâm quyết định chú ý, vô Thổ Địa Thần Phù trở về môn phái.

Trong Mặc Môn vẫn là một bộ hời hả bộ dáng. Tuy nhiên Mặc Môn đệ tử ở trong game vẫn đang không tính là rất nhiều, nhưng so với trò chơi vừa lúc mới bắt đầu phải mạnh hơn. Nguyên một đám Mặc Môn đệ tử hoặc là đập các loại Cơ Quan Giáp Sĩ, hoặc là khống chế Cơ Quan Phi Kiếm, tại trong Mặc Môn ra ra vào vào, trình độ náo nhiệt cùng Lâm Mộc Sâm lúc trước cấp 20 không đến thời điểm hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Lâm Mộc Sâm sau khi trở về cái khác chẳng hề làm gì cả, đã đến nhà kho lấy tài liệu liền chạy tới Cơ Quan Thuật thầy huấn luyện ở đâu, ngồi xuống mà bắt đầu dùng Cơ Quan Thuật chế tạo nãy sinh các loại đồ chơi.

Cơ Quan Thuật chế phẩm kỳ thật tương đương không ít, nhưng trong đó đại bộ phận đều là quá độ dùng linh kiện, sau đó mới được là linh kiện tổ hợp lại thành phẩm. Mà một ít thành phẩm trong lại có một chút chỉ dùng để chỗ không là rất lớn duy nhất một lần đồ dùng, chỉ có số ít mới được là tính thực dụng rất mạnh, mà những vật này thường thường giá thành đắt đỏ, không cách nào đại lượng chế tạo.

Nhưng nghe Mặc Xuyên nói, tự hồ chỉ có những vật này mới có thể thiết thực phát huy tác dụng ... Cho nên mặc dù sẽ tổn hao rất nhiều tài liệu, hơn nữa cũng rất rườm rà, nhưng hẳn cũng chỉ có thể nhận biết.

Đương nhiên, hẳn chế tạo cơ quan cũng là có mạng tính lựa chọn đấy, tận lực chế tạo hỏa thuộc tính hoặc là thủy thuộc tính đồ chơi. Hỏa thuộc tính có thể suy yếu kim thuộc tính không thể nghi ngờ, mà kim sinh thủy cũng có thể bảo chứng thủy thuộc tính đồ vật đúng kim thuộc tính công kích có một chút hấp thu hiệu quả ... Tuy nhiên cũng không có thể quá trông cậy vào là được.

Mà ở tạo cơ quan trong quá trình, hẳn còn chiếm được một cái thêm vào kinh hi. Lại một cá cơ quan biến dị! Một trương đặc biệt cơ quan cách điều chế xuất hiện ở hẳn Cơ Quan Thuật chế tạo danh sách chính giữa.

Hỏa Vân Phi Tác: Quay chung quanh địch nhân, cũng đối kỳ tạo thành tiếp tục hỏa thuộc tính tổn thương. Tám cái Hỏa Vân Phi Tác có thể tạo thành Hỏa Vân Tòa Long lưới, hạn chế đối phương di động, cũng tạo thành tiếp tục hỏa thuộc tính tổn thương.

Cái đồ chơi này vô luận pk đánh quái đều tương đối tốt dùng, tạo thành Hỏa Vân Tòa Long lưới thì tương đương với một cái phạm vi tính hạn chế kỹ năng. Bất quá cơ quan chỗ hồng trụ là độ bền không có liên biến mất, không giống pháp bảo có thể nhiều lần lợi dụng hư mất còn có thể tu sửa... Uy lực cũng còn hơi nhỏ, cũng không còn kèm theo bất luận cái gì thuộc tính đến người chơi trên người, bằng không thì thứ này liền so pháp bảo còn dễ dùng rồi. Đoán chừng cũng không còn người có thể cầm cơ quan này đem làm thông thường trang bị đến dùng đi, cái kia nhiều lắm đốt tiền ... Đương nhiên, vì độ kiếp, Lâm Mộc Sâm cũng coi như bất cứ giá nào.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Bí Cảnh

Đem giá trị không cao tài liệu tiêu xài hết sạch, còn lại những cái...kia Lục Phẩm tài liệu Lâm Mộc Sâm cái kia là thật tâm không nỡ dùng. Những tài liệu này lấy ra làm những này chống cự Thiên Kiếp đồ vật thật sự là phung phí của trời ah! Nếu như những tài liệu này có thể lấy ra bán, ít nhất giá trị cả mấy vạn kim, đổi thành tiền thật cũng có một hai chục vạn. Mịa này muốn là một Thiên Kiếp tiêu xài đi ra ngoài, còn không bằng chết đi coi như xong rồi!

Nói ngắn lại, đem cơ quan làm xong, thuận tiện đem Cơ Quan Thuật vọt tới hơn năm mươi cấp về sau, Lâm Mộc Sâm lại cảm thấy nhàm chán. Thiên kiếp này nói là trong vòng bảy ngày đã đến, nhưng đây chính là thực tế bảy ngày, ai biết nó là ngày mai sẽ đến hay là chờ đến bảy ngày sau đó? Ngày thực tế bảy ngày trong trò chơi liền là hơn một tháng, trong khoảng thời gian này chẳng lẽ liền trốn tránh phiền phức đợi thiên kiếp?

Nếu đi train level cuồng nhân, lấy Lâm Mộc Sâm bây giờ đẳng cấp, thăng lên một cấp đều không khác mấy rồi. Huống chi Lâm Mộc Sâm đẳng cấp bây giờ bốn mươi mốt cấp, cố gắng một chút nhất định có thể lên tới bốn mươi hai, đến lúc đó cho dù độ kiếp thất bại cũng có thể ít rớt một level. Quyết định chủ ý, Lâm Mộc Sâm liền lại chạy ra ngoài, tìm cái địa phương luyện cấp. Chắc hẳn Nhất Kiếm Lăng Vân đám người kia hiện tại thiếu đi Liễu Như Phiêu Phiêu, muốn tìm tung tích của mình cũng không dễ dàng đi à nha? Liền coi như bọn họ có thể khắp nơi phái người, nhưng thời gian dài khẳng định

không được . Người ta người chơi chính mình không chơi? Cho rằng ai cũng là bang hội thù địch có thể theo bang hội đạt được lợi ích đâu này?

Nói ngắn lại, Lâm Mộc Sâm lại chạy tới hơn bốn mươi cấp khu train level đi luyện cấp . Trên thực tế muốn hấn vượt cấp đánh quái cũng không phải là không thể , nhưng một người vượt cấp đánh quái dù sao cũng hơi mệt mỏi , hiệu suất không cao lắm , ý nghĩa không miếng lớn nhiều lắm thì có thể đánh nhau đi ra vài món cao cấp trang bị ... Nhưng bình thường quái có thể điệu roi tốt trang bị xác suất quá nhỏ , cũng đáng không có bao nhiêu tiền .

Đương nhiên , trước đó , Lâm Mộc Sâm hay (vẫn) là mua một nhóm lớn linh thạch ... Cái kia lừa bịp mà Thay Mạn Đồi Đào Trần quả thực hay là tại đốt (nấu) linh thạch ! Ngoại trừ trận pháp này , độ kiếp thời điểm mặt khác cần linh thạch địa phương cũng tương đương không ít , dứt khoát lo trước khỏi hoạ .

Sau đó , không đợi hấn luyện bao lâu thời gian , lại một đại sự ở trong game đã xảy ra .

Lần này cũng không phải hệ thống hoạt động , mà là cái nào đó người chơi tìm vận may tiếp cái nhiệm vụ làm tiếp , kết quả dưới cơ duyên xảo hợp phát hiện một cái Bí Cảnh . Mà Bí Cảnh bị phát hiện về sau , lập tức toàn bộ trò chơi hệ thống quảng bá: Mãng Thương Sơn chợt hiện cổ tiên nhân Bí Cảnh , có ý người này có thể tiến đến tìm kiếm .

Lập tức cả cái trò chơi liền đều sôi trào rồi.

Bí Cảnh cùng Tiên Nhân Động Phủ bất đồng , là thuộc về đại pháp lực tu sĩ khai sáng ra tới một ít phương thế giới . Động phủ đồ chơi kia nếu như xem như cá nòi ở , như vậy Bí Cảnh liền cũng coi là tư nhân đảo nhỏ rồi.

Hơn nữa đám kia tiên nhân tại trong nhà của mình để đồ vật hơi ít , đại bộ phận đều đặt ở tư nhân trên đảo nhỏ . Bí Cảnh bên trong các loại kỳ hoa dị thảo , tinh quái yêu thú , trang bị pháp bảo ... Vậy cũng là một đồng lớn một đồng lớn đó a !

Chỉ cần có thể tiến vào Bí Cảnh , thì có hy vọng đạt được những vật này ! Mà những vật này chắc chắn sẽ không như bình thường quái vật điệu roi cái kia rác rưởi , dù thế nào cũng cũng coi là Boss xuất phẩm chứ?

Lập tức cả cái trò chơi đẳng cấp cao người chơi tất cả đều để tay xuống bên trên chuyện của , khắp nơi mua Thổ Địa Thần Phủ hướng phía Mãng Thương Sơn vọt tới . Trong lúc nhất thời , các địa phương Thổ Địa Thần Phủ con buôn xem như tiểu phát , Mãng Thương Sơn Thổ Địa Thần Phủ cung không đủ cầu , thế cho nên giá cả xào đã đến cá trình độ ngoại hạng .

Mãng Thương Sơn cũng là cao cấp bãi quái , bên ngoài quái vật thì có tiếp cận 50 đẳng cấp , tự nhiên không phải người chơi bình thường có thể quá khứ (đến) . Dù vậy , trò chơi này ở bên trong có thực lực đi vào người cũng ngàn vạn , trong lúc nhất thời , Mãng Thương Sơn náo nhiệt , nhưng vị tiếng người huyền ảo , ngừng đầu có thể chứng kiến người chơi ngự kiếm quang mang xẹt qua .

Lâm Mộc Sâm đương nhiên sẽ không bỏ qua đại sự này . Phản chính Thiên Kiếp đã đến buổi sáng sẽ cho nhắc nhở , sau đó mỗi tiếng đồng hồ nhắc nhở lần thứ nhất , như thế nào cũng có thời gian để cho mình ứng đối chứ? Đây sự kiện không đi tham gia náo nhiệt , hấn được hời hạn chết! Mịa một cái phát đại tài cơ hội tốt a, không đi lần vào thoáng một phát sao được?

Bất quá không đợi hấn khởi hành , tin tức đem hấn tránh phát nổ . Mở ra xem , tất cả đều là cái kia đám bằng hữu các loại tin tức , nội dung cũng đơn giản là đến Bí Cảnh kiểm chỗ tốt chuyện tình .

Bất quá trong chuyện này , Thoại Mai Đường tỏ vẻ chính mình có đội ngũ không cách nào tham dự , Phong Lưu Phóng Khoáng tỏ vẻ chính mình cùng với bạn gái cùng đi ... Cũng không biết là mấy nữ bằng hữu.

Mặt khác , thì là nhiều Liễu Như Phiêu Phiêu tin tức , nói nàng cùng Thủy Tinh Lưu Ly hiện tại thiếu khuyết đến thám hiểm đội ngũ . Lâm Mộc Sâm thở dài một tiếng , đội ngũ của mình rốt cục vẫn phải đi lên âm thịnh dương suy con đường ...

Không nói nhiều nói , không thời gian dài về sau , mấy người tại Thành Đô gặp mặt . Thiếu đi hơn hai hai cái , nhưng vẫn như cũ là cái mười người đội ngũ.

Mãng Thương Sơn cũng là trong trò chơi hư cấu đi ra ngoài địa đồ , ở vào Tứ Xuyên phía nam . Thật dài sơn mạch uyển chuyển lan tràn , tạo thành lớn như vậy một dải đất . Đây vốn chính là một cái đẳng cấp cao đi train level địa đồ , trước khi đã có người chơi ở chỗ này thăm dò , bằng không thì cái kia người may mắn cũng không lại ở chỗ này phát hiện Bí Cảnh .

Bí Cảnh ở vào Mãng Thương Sơn trung bộ một cái trên ngọn núi , trong rừng . Mà Bí Cảnh cái đồ chơi này , nói trắng ra là tựa là cái không lộ pho bản tồn tại lớn trong địa đồ . Mà muốn tiến vào pho bản , chắc hấn còn có điều kiện gì mới được .

Cái kia Bí Cảnh cửa vào bây giờ là người ta tập nập , không biết bao nhiêu người chơi đều chắn ở chỗ này . Ra về muốn đi vào cái này gọi là biển xanh Bí Cảnh địa phương không phải dễ dàng như vậy , bằng không thì tại đây sẽ không chắn nhiều người như vậy . Một đoàn người bay đi , tìm cái khe hở chen vào . Lâm Mộc Sâm đi ra phía trước , lại chứng kiến cái kia Bí Cảnh cửa vào là một sơn động , cửa sơn động rõ ràng cho thấy một cái trận pháp , một mảnh như thật như ảo gợn sóng đang cân tại đó .

"Ha ha , bạn thân , như thế nào không vào được?" Tình huống không rõ , Lâm Mộc Sâm không có ý định tùy tiện đi vào , tìm người chơi hỏi một chút nói sau .

Cái kia người chơi nhìn Lâm Mộc Sâm liếc : "Như thế nào chưa tiến vào? Chỉ có điều bị đánh tới ... Động này người đi vào sẽ tiếp nhận khảo nghiệm , khảo nghiệm không thông qua liền vào không được Bí Cảnh ah ."

Quả nhiên không đơn giản như vậy ! Lâm Mộc Sâm bất động thanh sắc tiếp tục hỏi: "Cái này khảo nghiệm là cái gì? Nhìn về phía trên thật khó khăn bộ dạng , nhiều người như vậy đều chờ ở bên ngoài?"

Cái kia người chơi thờ dài: "Đúng vậy a ! Nếu không phải khó như vậy , mọi người còn không đều sớm vào Bí Cảnh tìm bảo bối đi? Đây phá quan khảo nghiệm nếu như khảo thí chính là giết quái đánh Boss và vân vân vẫn còn giản đơn , vấn đề là nó không chỉ là giết quái đánh Boss ... Nghe nói bên trong khảo nghiệm là tùy cơ hội đấy, tổng cộng ba cửa ải . Vận khí tốt có thể một mạch trực tiếp giết đi qua , vận khí không tốt người liền xoắn xuýt đi thôi ... Ta liền gặp cái đầu óc đột nhiên thay đổi vấn đề , hạn định trong vòng năm giây trả lời . Ta đây sao một do dự , năm giây trôi qua , kết quả là đem ta đá ra ngoài đã đến, haiz!"

Lâm Mộc Sâm nhướng mày: "Vậy người có thể lại đi nha, sẽ không mỗi lần đều xui xẻo như vậy chứ !"

Cái kia bạn thân lại thờ dài: "Người nghĩ là ta không muốn hả ! Thất bại lần thứ nhất muốn các loại đội trò chơi thời gian sau sáu canh giờ tài năng tái tiến đến ! Mịa ta cũng không tin, ta liền xui xẻo như vậy ! Hơn nữa chỗ này khảo nghiệm nghe nói tổ đội càng nhiều người khảo nghiệm thì càng khó , có người mười người tổ đội đi vào cửa thứ nhất không có đi qua đã bị đều đá trở về ..."

Lại cùng bạn thân này hàn huyên hai câu về sau , Lâm Mộc Sâm về tới trong mọi người ở giữa , đem tin tức này nói trở xuống. Mọi người đều trầm mặc . Làm sao bây giờ? Chúc Nữ rõ ràng không muốn người chơi ý nhiều người thông qua khảo nghiệm , mười người chỉ sợ là không có biện pháp đi vào chung rồi.

"Nếu không như vậy , hai người chúng ta một đội chia làm phân đội năm , năng lực góc bù đắp sung sướng, có thể đi mấy người liền đi vào mấy người , đến bên trong sẽ liên lạc lại đi!" Đến cuối cùng , Lâm Mộc Sâm chỉ có thể bắt đầu đi làm ra chọn lựa như vậy . Những người khác cũng hết cách rồi, nhất trí thông qua .

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Mọi người đến tìm mảnh vụn (nhiệm vụ tìm điểm khác nhau)

Lại nói tiếp làm sao chia tổ cũng là vấn đề .

Phong Linh Thảo là dắt theo Âu Dương Oánh Oánh cùng Ô Mai Bánh Ngọt hai người cùng đi đấy, Thoại Mai Đường tuy nhiên không có tới nhưng Nùng Trang Đạm Mạt lại đã tới . Ngọc Thụ Lâm Phong tự mình một người , Khô Hải lại đã mang đến Bảo Linh Cầu , nhưng lại nhiều Liễu Như Phiêu Phiêu cùng với Thủy Tinh Lưu Ly . Đám người này làm sao chia tổ , cũng làm cho người tương đương đau đầu .

Kết quả cuối cùng là, Phong Linh Thảo mang Ô Mai Bánh Ngọt , Ngọc Thụ Lâm Phong cùng Âu Dương Oánh Oánh cùng một chỗ . Liễu Như Phiêu Phiêu cùng Thủy Tinh Lưu Ly đương nhiên sẽ không tách ra , Khô Hải mặc dù có mục đích tìm muối từ đi chung , nhưng cuối cùng vẫn là chỉ có thể bị thực cùng Bảo Linh Cầu một tổ . Còn dư lại , chỉ có Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt .

"Được rồi, cứ như vậy phân đi, sức chiến đấu cũng coi như bình quân ... Hơn nữa này khảo nghiệm tựa hồ cũng không đều xem sức chiến đấu . Mọi người tự cầu nhiều phúc , đến lúc đó nếu như có thể vào Bí Cảnh chúng ta sẽ liên lạc lại !"

Phân tốt rồi tổ , mọi người liền tản ra hướng Bí Cảnh cửa vào đi đến . Mà liền khi mọi người muốn đi vào thời điểm , Lâm Mộc Sâm nhận được Bảo Linh Cầu tin tức thứ nhất: "Ta liền nói người phải đi đào hoa đi, nhìn xem , bên cạnh người muối từ lại thêm !"

Lâm Mộc Sâm sững sờ, quay đầu nhìn về phía Bảo Linh Cầu , lại chứng kiến hắn đã cùng Khô Hải cùng một chỗ tiến vào Bí Cảnh khảo nghiệm . Còn muốn phát tin tức , nhắc nhở không đang phục vụ khu ... Vì vậy trong lòng của hắn thầm mắng , mịa chó má đào hoa , đào hoa kiếp đều không đủ lấy hình dung hắn bây giờ tao ngộ ...

Nói ngắn lại , hắn và Nùng Trang Đạm Mạt cùng một chỗ tiến nhập Bí Cảnh cửa vào , Ra hiện tại bọn hắn trước mặt là một bụi bần không gian . Hai người sau khi tiến vào , trong không gian xuất hiện một cái điểm sáng , điểm sáng dần dần mở rộng , một cái mặc cái yếm cổ treo khóa bạc đâm cán bím tóc hướng lên trời đồng tử xuất hiện ở hai người bọn họ trước mặt .

Cái kia đồng tử nhìn hai người bọn họ về sau , hì hì cười cười: "Đồng thời tiếp nhận khảo nghiệm hai người , khảo nghiệm độ khó gấp bội mà lại thêm vào gia tăng 40% ..."

Lâm Mộc Sâm lại càng hoảng sợ: "Trả như nào đây mang thêm vào gia tăng?"

Đồng tử nhìn hẩn một cái: "Nếu như gia tăng một người liền gia tăng gấp đôi kinh nghiệm, cái kia hạn chế tổ đội lại có ý nghĩa gì? Mặt khác thêm vào nói cho người biết một tin tức, nếu như là mười người tổ đầy đội ngũ, tổng thể độ khó sẽ tăng lên gấp hai mươi."

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh, may mắn vào trước khi đến phân ra tổ, bằng không thì này độ khó khẳng định đùa chết người...

Sau đó đồng tử ném ra một kiện xúc xắc vậy pháp bảo, chỉ có điều này xúc xắc tổng cộng có hai mươi mặt. Xúc xắc rớt xuống đất một bữa lẫn loạn, sau đó một cái "Hai" chữ xuất hiện ở trước mặt hai người.

Đồng tử nhìn nhìn xúc xắc, không biết từ nơi này móc ra quyển sách lật xem: "Hai ... Hai khảo nghiệm có thật nhiều loại, tùy tiện cho các người tuyển một loại đi. Tốt rồi, chính là cái này!"

Đồng tử ngón tay duỗi ra, hai người bốn phía bụi bặm không gian lập tức trở nên sáng lên. Tại hai người trước mặt, xuất hiện một mảnh sơn thủy cảnh sắc. Đây cảnh sắc chủ yếu chia làm hai cái đỉnh núi, hai cái trên đỉnh núi có cực kỳ tương tự chính là cây cối hoa cỏ, cực kỳ tương tự chính là mọc lên san sát như rừng quái thạch, cực kỳ tương tự chính là hoẵng hồ lộc thỏ, cực kỳ tương tự chính là ung khắc chim thước, cực kỳ tương tự chính là dòng suối nhỏ thác nước ... Cách một con sông lớn, này hai bên cảnh sắc cơ hồ giống như đúc.

"Cửa thứ nhất, tìm kiếm ra này lớn hai bờ sông hai ngọn núi hai mươi bốn chỗ chỗ bất đồng! Thời gian hạn chế nửa giờ, mỗi tìm được một chỗ tăng thêm một phần chung thời gian, tìm nhầm một chỗ khấu trừ thời gian năm phút đồng hồ, cũng tổn thất một phần năm tánh mạng. Khảo nghiệm trong quá trình tánh mạng không cách nào khôi phục. Cho hai người các người pháp bảo, tìm được chỗ bất đồng dùng pháp bảo này điểm thoảng một phát là đủ. Thời gian bắt đầu!"

Đồng tử hoàn toàn không đến trễ thời gian, lập tức tuyên bố khảo nghiệm bắt đầu.

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa thổ huyết. Đây mịa là mọi người đến tìm mảnh vụn ah! Hay (vẫn) là giả thuyết sự thật ba chiều 3D tràng cảnh đấy! Hai ngọn núi nói lớn cũng không phải lớn, nhưng cũng có bán mẫu đất lớn nhỏ, cái đồ chơi này làm sao tìm được? Nếu là có hai cọng cỏ, hạt cát không giống nhau, cái này cần tìm được ngày tháng năm nào đấy?

Vì vậy hẩn lập tức đưa ra kháng nghị: "Ta kháng nghị! Cái này hai bên cạnh có thể che dấu không giống với chỗ thật sự nhiều lắm, này khảo nghiệm không công bình!"

Đồng tử trầm ngâm một chút: "Được rồi, cho các người cá đại khái phạm vi. Chỗ bất đồng nếu như là một cái vật thể tắc thì thể tích không nhỏ hơn một người, nếu như không phải một cái vật thể tắc thì diện tích không nhỏ hơn một bình phương mét, như vậy có thể chứ?"

Lâm Mộc Sâm còn muốn kháng nghị, đồng tử vung tay lên: "Người đã lãng phí hai phút rồi, còn có hai mươi tám phút đồng hồ!"

Lâm Mộc Sâm cũng không còn cách nào khác, làm sao người cùng người ta hệ thống giảng đạo lý? Kỳ thật chính hẩn một cũng không tệ rồi, mới hai mươi bốn chỗ, dựa theo đồng tử thuyết pháp tính toán, nếu mười người tiến đến, cái này muốn hai trăm..

Nùng Trang Đạm Mạt nhìn thoảng qua Lâm Mộc Sâm: "Ta đứng ở chỗ này nắm toàn bộ đại cục, tốc độ người nhanh, đến dùng cái kia pháp bảo điểm có sai lầm địa phương."

Lâm Mộc Sâm hoài nghi nhìn thoảng qua Nùng Trang Đạm Mạt: "Người xác định người có thể đi? Ta không phải hoài nghi người, chỉ là này dù sao dính đến chúng ta có thể không vào Bí Cảnh..."

Nùng Trang Đạm Mạt thập phần bình tĩnh: "Ta học qua mỹ thuật tạo hình học qua trang điểm, đúng sắc thái hình dạng và vân vân thập phần miễn cảm. Trước khi tại trên máy vi tính chơi loại trò chơi này, quét ngang toàn bộ chuyên nghiệp không người có thể địch."

Lâm Mộc Sâm lập tức phục. Đây mịa quả nhiên thuật nghiệp có chuyên tấn công, chuyên chuyên nghiệp hay (vẫn) là cho người chuyên nghiệp đến xử lý đi.

Vì vậy Lâm Mộc Sâm liền xóc lên đồng tử cho cái kia phảng phát thiếu nữ đẹp biến thân ma bồng pháp bảo —— Chức Nữ có đôi khi thiết tình rất ác thú vị —— liền hướng phía một bên đỉnh núi bay đi.

Chơi mọi người đến tìm điểm khác nhau là có kỹ xảo, người tìm kiếm không đồng dạng như vậy địa phương khẳng định phải hai bức tranh đều nhìn, nhưng tốt nhất chỉ ở một bức tranh trên mặt điểm ... Bằng không thì sống tốn thời gian ở giữa. Đây khảo nghiệm càng phải như vậy, cho dù tốc độ rất nhanh, hai tòa sườn núi bên trên bay tới bay lui cũng là rất phiền toái.

"Bên kia loại cây loại không đúng, bên kia con cạp kia hoa vẫn không giống với, bên kia tảng đá kia một cái là tròn một cái là lập phương đấy..."

Khảo nghiệm ngay từ đầu, Nùng Trang Đạm Mạt lập tức ngựa không ngừng vó đem một ít chỗ bất đồng tìm được, đầu mười cái chỉ tổn không đến mười phút, coi như bên trên ban thưởng thời gian, rõ ràng còn có nửa giờ tả hữu.

Rồi sau đó liền dần dần đầy lên, bất quá cũng ổn định tại hai phút tả hữu liền có thể tìm tới một cái trình độ bên trên. Nhìn như vậy đến, thời gian nửa tiếng dư xài.

Lâm Mộc Sâm tốc độ tự nhiên là không cần phải nói đấy, đầy đủ tại Nùng Trang Đạm Mạt tìm kiếm chỗ bất đồng thời điểm tìm tới chỗ. Hai người phối hợp đó là tương đương ăn ý, thoạt nhìn này khảo nghiệm tựa hồ đều không có vấn đề.

Nhưng đã đến về sau , Nùng Trang Đạm Mạt cũng có chút không thể chịu được rồi. Cái đồ chơi này hai cái đỉnh núi diện tích thật sự có khá lớn , hoa cỏ cây cối và vân vân cũng đủ nhiều , nhìn thời gian dài con mắt đều phải nhìn bỏ ra . Nùng Trang Đạm Mạt tìm kiếm điểm khác biệt tốc độ càng ngày càng chậm , hơn nữa cũng dần dần bắt đầu chán chờ . Đến chỉ còn lại có hai cái thời điểm , nằng rớt cục tìm lộn một chỗ , làm cho khẩu trừ năm phút đồng hồ thời gian .

"Chớ khẩn trương , còn có bảy phút đâu rồi, cũng đủ rồi !"

Lâm Mộc Sâm an ủi Nùng Trang Đạm Mạt , hơn nữa mình cũng đã bay trở về , cùng Nùng Trang Đạm Mạt cùng một chỗ tìm điểm khác biệt . Phản chính tốc độ của hắn rất nhanh , đã tìm được lại bay qua cũng là chuyện một cái chớp mắt .

Đứng đến nơi này Lâm Mộc Sâm mới hiểu được Nùng Trang Đạm Mạt sự đau khổ . Một hai phút không có vấn đề , ba năm phút đồng hồ mà bắt đầu hoa mắt , nhìn địa phương nào đều là một mảng lớn nhan sắc . Đây mịa đem nhan sắc làm cho cũng quá đậm đi... Đây không phải hại người chơi con mắt sao?

Ba phút sau , Nùng Trang Đạm Mạt vừa tìm được một chỗ , trải qua Lâm Mộc Sâm nghiệm chứng về sau , hắn mới cho rằng một ít điểm có vấn đề , bay qua một điểm , lẹng keng , còn kém một chỗ !

Cuối cùng này một chỗ hai người liền có chút trên đỉnh đầu đỏ mồ hôi . Điểm kích [ấn vào] qua đi bắt đồng điểm lập tức biết sửa chỉnh thành đồng dạng , cho nên trên lý luận không có tìm được lại điểm khác biệt vấn đề . Nhưng theo hai bên cảnh sắc càng ngày càng tương tự , này tìm được điểm khác biệt cũng liền càng ngày càng khó ...

Thừa cuối cùng một phút đồng hồ thời điểm , Nùng Trang Đạm Mạt sắc mặt xám xịt , tựa hồ muốn buông tha cho . Bất quá Lâm Mộc Sâm thể nhưng mà cả không đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định người , mở to hai mắt nhìn vẫn đang tại quét hình . Bỗng nhiên trong lúc đó , hắn phát hiện hai bên hai cái đứng ở trên núi đá tựa hồ có điểm gì là lạ ... Nói đúng ra , có một con miệng là thẳng đấy, một con khác miệng là (móc) câu đấy.

Không có thời gian suy nghĩ nhiều , Lâm Mộc Sâm lập tức bay qua , thoáng cái điểm trúng trong đó một cái ung . Vì vậy lẹng keng một tiếng , cửa thứ nhất thông qua !

Lâm Mộc Sâm thiết tình mồ hôi đầy người , quay đầu liền hướng phía cái kia bay tới đồng tử rống lên: "Không phải nói chỗ bắt đồng nếu như là một cái vật thể mà nói thể tích không nhỏ hơn người sao ! Cái kia ung miệng so với người tiêu nhiều lắm đi!"

Đồng tử khinh thường phìu hắn liếc: "Một cái vật thể chỉ là ung , lại là ung miệng !"

Lâm Mộc Sâm y nguyên phần nộ: "Coi như là ung , thể tích so không được người ah !"

Đồng tử Xùy~~ cười một tiếng: "Con ung kia xèo hai cánh chừng hơn hai mét , làm sao lại so ra kém người?"

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa một búng máu phun cái kia đồng tử một cái đầy mặt và đầu cổ ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Trò chơi nhỏ kẻ yêu thích

"Mịa thể tích là tính như vậy đấy sao? Có bản lĩnh lộn [kiếm] cá vạc nước(thùng phuy) đến đem chúng ta bỏ vào xem ai tràn ra tới nước nhiều !"

Lâm Mộc Sâm nghiêng răng nghiêng lợi .

Đồng tử cười ha ha một tiếng: "Cho dù đem các ngươi đều phóng tới trong chum nước , cái kia ung phịch đi ra ngoài nước cũng khẳng định nhiều hơn ngươi ."

Lâm Mộc Sâm cảm giác mình cổ họng phát miệng ngọt ở bên trong phát mặn: "Ngươi cái này là ăn vạ đi!"

Đồng tử lập tức bày ra vô lại tốt: "Vậy thì sao? Ta đúng thể tích định nghĩa nghiêm chỉnh mà nói đúng Chức Nữ mà nói không tính làm bừa , dù sao muốn làm một cái quái vật mô hình liền cần . . . Sau đó lại cần . . . Cuối cùng còn cần . . . Sau đó kết quả chính là , cái này ung mô hình kỳ thật so người chơi còn muốn lớn hơn , ngươi đã minh bạch?"

Ta minh bạch cái rắm ah ! Lâm Mộc Sâm không nhịn được nghĩ mắng to . Chuyện này đoán chừng không phải Chức Nữ làm , mặc dù nói Chức Nữ là

nữ nhân tính cách ưa thích làm trò đùa dai, nhưng loại này rõ ràng chơi xấu chuyện tình còn làm không được. Đoán chừng là cái nào đó lập trình viên lưu lại đi. . . Dù sao vừa bắt đầu bày ra hay (vẫn) là do lập trình viên để hoàn thành đấy.

Cùng hấn bức bối nhất định là gây được bản thân tức cảnh hồng, cuối cùng còn không giải quyết được. . . Tựa như hấn từng nói, theo một ý nghĩa nào đó cái này cũng không tính chơi xấu. Hết cách rồi, niết cái mũi nhin đi, chỉ là trù ẻo tên khổ bức lập trình viên kia cả đời mua mì ăn liền không có gói gia vị! Chính người thiết kế vất vả muốn tìm người chơi đến cmm? Chúng ta người chơi khiến cho lòng tràn đầy khổ bức tìm ai tố. . . Lập trình viên có ăn hay không mì ăn liền? Người phải hỏi lập trình viên một ngày ăn bao nhiêu mì ăn liền. . .

Sau đó là thời gian nghỉ ngơi, Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt hai người tìm cái địa phương ngồi xuống, ăn một chút gì tiêu trừ đói khát độ và vân vân. Mà Lâm Mộc Sâm phát hiện, Nùng Trang Đạm Mạt vừa ăn thứ đồ vật một bên nhìn chính mình.

Tình huống như thế nào? Chẳng lẽ lại mình nam tính mị lực rốt cục bắt đầu tán phát? Này Nùng Trang Đạm Mạt coi trọng chính mình? Lại nói tiếp Nùng Trang Đạm Mạt kỳ thật tướng mạo rất không tồi, thanh tú nữ tử, có loại đặc biệt trong trẻo nhưng lạnh lùng mị lực. Nếu như là nàng..., mình có thể không nên tiếp nhận? Bao nhiêu muốn chịu được thoáng một phát như vậy vẫn nghệ nữ thanh niên cổ quái đi. . . Giống như nàng hủ nữ còn không phải rất nghiêm trọng. . .

Hấn ở bên cạnh đang miên man bất định, chợt nghe Nùng Trang Đạm Mạt thở dài một tiếng.

Lâm Mộc Sâm sửng sốt: "Làm sao vậy? Có chuyện gì không vui?"

Nùng Trang Đạm Mạt lắc đầu: "Chính ta tại muốn lần trước trang điểm còn có cái gì có thể cải tiến chỗ, sau đó ta phát hiện, bộ mặt của người đường cong thoáng cường tráng hơi có chút, muốn hoàn toàn đem người hóa thành ôn nhu nữ tử tựa hồ có chút rất không có khả năng. . ."

Lâm Mộc Sâm một ngụm đem trong miệng CocaCola phun tới, sau đó kịch liệt ho khan: "Đại tỷ, ta đừng đề cập chuyện kia được không nào? Ta thiệt tình không có đối giả bộ yêu thích. . . Người có thể đi thử xem người khác nha, so như Ngọc Thụ Lâm Phong!"

Nùng Trang Đạm Mạt trong ánh mắt của để lộ ra không che dấu chút nào thất vọng: "Tuy nhiên hấn cũng là tài liệu tốt, nhưng kháng cự tâm thật sự quá mạnh mẽ. Hơn nữa lấy dung mạo của hấn đến xem, trang điểm thành nữ nhân thật sự là không có nửa điểm độ khó. . . Hay (vẫn) là như người vậy tốt nhất, sẽ không quá xấu để cho ta không cách nào ra tay, cũng sẽ không quá tốt nhìn để cho ta không có có cảm giác thành công. Ai, thật đáng tiếc. . ."

Lâm Mộc Sâm tóc gáy đứng đầy, mị nữ nhân này vẫn lưu cho người khác đến hưởng thụ đi. Bằng không thì lúc nào nàng muốn dạo phố rồi, ý tưởng đột phát muốn đem mình giả trang thành nữ nhân sau đó chơi khuê mật dạo phố, chính mình vẫn không thể diễn rồi?

Về sau thời gian nghỉ ngơi ngắn ngủi ở bên trong, Lâm Mộc Sâm không dám lại nói tiếp, thành thành thật thật ăn uống, ăn uống xong về sau, chứng kiến trạng thái của mình khôi phục hoàn tất, lúc này mới đứng dậy.

"Thời gian nghỉ ngơi chấm dứt, hiện tại bắt đầu cửa thứ hai."

Đồng tử vẫn đang một bộ cười híp mắt biểu lộ, sau đó khẽ vươn tay từ phía sau lưng móc ra một cái cự đại bàn quay.

Theo lý thuyết loại tình cảnh này thật là không khoa học đấy, nhưng đây là Tiên Hiệp trò chơi, vốn chính là không khoa học đồ vật, cho nên các người chơi cũng đều đã quen rồi.

To lớn bàn quay dựng đứng trên mặt đất, thượng diện phân ra rất nhiều ô vuông, thượng diện đã viết nhiều loại khảo nghiệm mục tiêu. Có rất nhiều khiêu vũ cơ, có rất nhiều quá cỡ người phóng khoáng lạc quan, có rất nhiều nước Nga khối lập phương. . .

"Ngọa tào, Chức Nữ khi còn bé bị ngược đãi không cho nàng chơi trò chơi sinh ra bóng mờ đến sao. . ." Nhìn xem này một đồng lớn trò chơi nhỏ, Lâm Mộc Sâm lập tức cảm thấy đây nhất định là cái giờ đồng hồ đợi bị cha mẹ buộc học tập chỉ có thể theo phòng trò chơi từ ngoài đến qua nghe bên trong nhiệt thanh âm huyền ảo mà sinh lòng hâm mộ người mới có thể nghĩ ra chủ ý. Này khảo nghiệm chẳng lẽ là trò chơi nhỏ buổi biểu diễn dành riêng sao?

Đồng tử ho khan một tiếng: "Cửa thứ hai khảo nghiệm, do các người quăng ném phi tiêu đến quyết định tiếp theo khảo nghiệm là cái gì. Quăng ném phi tiêu muốn cùng này bàn quay bảo trì khoảng cách nhất định. . . Đang ở đó điều tuyến bên kia."

Lâm Mộc Sâm theo đồng tử ngón tay của đầu xem xét, cái tuyến kia khoảng cách này bàn quay ít nhất 100m xa. . .

"Mịa khoảng cách này là phi tiêu có thể ném đi qua khoảng cách sao? Phi kiếm còn tạm được!"

Đồng tử khinh bỉ nhìn hấn một cái: "Chúng ta có phi tiêu máy phát xạ."

Lâm Mộc Sâm một hơi ngấn ở ngực phun không ra. . . Vậy còn có thể gọi phi tiêu sao?

Trên thực tế đồ chơi kia thật không như phi tiêu, ngược lại cùng cung nỏ không sai biệt lắm. Dùng cái đồ chơi này Lâm Mộc Sâm thể nhưng mà thuận buồm xuôi gió, vì vậy hấn lập tức đem cái đồ chơi này vô tới.

"Chuẩn bị. . . Bắt đầu!" Đồng tử gọi một tiếng, bàn quay lập tức phi tốc quay vòng lên.

Đúng vậy, là phi tốc, tốc độ kia tuyệt đối là có thể dùng đến cửa đầu gối cửa điện chuyển động tốc độ. Bàn quay bên trên chữ đã sớm trở nên hoàn

toàn mơ hồ , hoàn toàn nhìn không ra thượng diện viết cái gì . Dưới loại tình huống này , tiền pháp dù cho cũng chỉ có thể dựa vào vận khí mỏng một chút . . .

"Ồi vãi linh hồn(chỗ này tác viết bậy)!" Lâm Mộc Sâm cũng chỉ có thể trong lòng thầm mắng hạ xuống, sau đó nhắm ngay bàn quay đem phi tiêu bắn ra ngoài . Hết cách rồi, dựa vào vận khí đi.

Phi tiêu bắn trúng bàn quay , vì vậy bàn quay tốc độ bắt đầu dần dần chậm lại . Đồng tử ở bên cạnh sách một tiếng: "Thật đáng tiếc , nếu như các người bắn không trúng bia liền thú vị . . ."

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi lạnh , bắn không trúng bia sẽ phát sinh cái gì hắn hoàn toàn không muốn biết . . .

Chờ đến bàn quay ngừng chuyển động thời điểm , Lâm Mộc Sâm phát hiện mình bắn trúng cái gì .

Đầy rương hòm .

Trò chơi này Lâm Mộc Sâm tuy nhiên không phải thường xuyên chơi , nhưng cụ thể quy tắc hắn tự nhiên là biết đến . Tại trong một mê cung để đặt một số rương hòm , rương hòm có thể di động , nhưng lại gần bên cạnh trên cơ bản liền lộng [kiếm] không trở lại . Người chơi mục đích rất đơn giản , tựa là đem rương hòm đổ lên địa điểm chỉ định , đừng không cần thận đem rương hòm đổ lên một chỗ hẻo lánh sau đó lộng [kiếm] không được là tốt rồi .

Quả nhiên đồng tử mới mở miệng Lâm Mộc Sâm đã biết rõ Chức Nữ lại đang vùng hồ người chơi: "Phía trước có một cái trận pháp , trong đó có hai mươi bốn bảo rương . Các người muốn đem các loại bảo rương đổ lên chỉ định hai mươi bốn điểm chính giữa . Cần thiết phải chú ý chính là , bảo rương cần công kích tài năng di động , mà công kích lực độ quá lớn tắc thì sẽ dễ cho bảo rương bạo chết , lực công kích quá nhỏ mà nói tắc thì không cách nào làm cho bảo rương di động . Mặt khác , mỗi cái rương có thể thừa nhận lực công kích là có hạn , cho dù người một mực không có đem nó đã động , nhưng công kích số lần càng nhiều y nguyên sẽ dễ cho bảo rương bạo chết . Những quy tắc khác cùng bình thường đẩy rương hòm giống nhau , thời gian hạn chế một giờ , xin hãy chuẩn bị đi."

Lâm Mộc Sâm lập tức lại phần nộ rồi: "Người cũng không nói rõ ràng những...này rương hòm cần bao nhiêu lực lượng mới có thể đẩy , cũng không nói rõ ràng những...này rương hòm thừa nhận công kích cực hạn ở nơi nào , để cho chúng ta đánh cho lên sọt ah !"

Đồng tử cúi đầu thở dài: "Ai , bây giờ người chơi đều như vậy đầu óc ngu si sao? Nói cho người biết , đã quy tắc là như thế này , như vậy thì nhất định sẽ cho phép người đánh bại một hai cái rương hòm đấy. . . Chỉ có điều sẽ giảm xuống người quá quan điểm tích lũy mà thôi ."

"Vượt qua kiểm tra còn có điểm tích lũy?" Lâm Mộc Sâm rất hiếu kỳ tâm chế trụ phần nộ của hắn .

Đồng tử nhìn xem hắn: "Đương nhiên là có ! Trên thực tế đệ nhất khảo nghiệm cũng là có điểm tích lũy đấy, nếu như các người không có thể toàn bộ tìm được những cái...kia điểm khác biệt , điểm tích lũy sẽ giảm xuống . Đương nhiên , chỉ cần đạt tới trình độ nhất định vẫn đang có thể vượt qua kiểm tra . . ."

Lâm Mộc Sâm một bên chịu đựng thổ huyết dục vọng một bên hỏi đồng tử: "Chuyện trọng yếu như vậy người vì cái gì không nói sớm?"

Đồng tử buông tay: "Người cũng không còn hỏi ta nha !"

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Điên cuồng rương hòm

Lâm Mộc Sâm trong nội tâm vô cùng bị phần , trong lòng tự nhủ tựa người muốn là sớm nói cho ta biết không cần toàn bộ hoàn thành cũng có thể vượt qua kiểm tra , cái kia người cuối cùng điểm khác biệt ta làm gì tìm được một cùng chó đồng dạng ...

Nhưng Lâm Mộc Sâm lại cũng không dám quá làm tức giận cái này đồng tử , dù sao thẳng này nắm giữ lấy phải chăng có thể tiến vào Bí Cảnh quyền hành . Đắc tội hắn , trừ ăn ra thiếu (thiệt thòi) cơ hồ không có cái gì khác kết quả .

Đồng tử chứng kiến Lâm Mộc Sâm không nói lời nào , đặc ý cười thoáng một phát: "Hiện tại bắt đầu cửa thứ hai khảo nghiệm ! Tính theo thời gian bắt đầu !"

Vì vậy Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt trước mắt liền xuất hiện một cái cự đại mê cung , trong đó bày đặt lớn nhỏ không đều các loại rương hòm ... Lớn nhỏ còn không giống với ! Điều này nói rõ nói không chừng mỗi cái rương cần dùng lực lượng đều không giống với ... Lâm Mộc Sâm lại nhìn

thoảng qua cái kia đồng tử , nếu như không phải đoán chừng chính mình đánh không lại hắn , hắn đều hận không thể đánh cái kia giả bộ nai tơ giả hóa một bữa ...

Tóm lại , hai người bay đến không trung , bắt đầu quan sát kia cái mê cung . Loại này mê cung nếu như không trước tính toán tốt lại đi hành động , có lẽ một cái rương một bước đi nhầm , thì có thể làm cho cố gắng của bọn hắn kiểm cũi ba năm thiêu một giờ .

Này khảo nghiệm tổng cộng thời gian một tiếng , chỉ là ở phía trên quan sát hai người sẽ dùng 20 phút .

"Này không hợp lý ... Này rất không hợp lý ! Căn cứ tính toán của ta , vô luận như thế nào đẩy những...này rương hòm chúng cũng sẽ ở mê cung trung tâm chỗ tập trụ , có một phá rương hòm như thế nào đẩy đều ngăn lại đường... Hoàn toàn không có biện pháp thành công đạt thành mục tiêu !"

Lâm Mộc Sâm nhíu mày . Hắn đối với mình khả năng tính toán coi như có lòng tin , đẩy rương hòm loại trò chơi này hắn cũng chơi đùa rất nhiều lần rồi . Tuy nhiên hai mươi bốn rương hòm —— lại là cái số này —— hoàn toàn chính xác nghe xa đậm điểm , nhưng cũng không phải không quy luật mà theo . Nhưng là trải qua 20 phút tính toán , hắn ngạc nhiên phát hiện vô luận như thế nào đẩy cũng sẽ ở chính giữa tập trụ ... Đây là cái gì tình huống ? Có phải nói có cái gì chính mình không có phát hiện vấn đề?

Nùng Trang Đạm Mạt nhìn hắn một cái: "Đã có cái rương vương bạn ... Làm mất không được sao?"

Lâm Mộc Sâm vỗ đầu một cái . Đúng vậy a , chính mình choáng váng ah ! Vừa mới đồng tử nói làm mất một hai cái rương hòm không có vấn đề , cái này là nhắc nhở ah ! Mê cung này cũng không phải là làm cho người ta thành thành thật thật đẩy quá khứ đích !

Xác định mục tiêu , chuyện sau đó tự dễ làm hơn nhiều . Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt một này sinh bay xuống , đi tới cái kia vương bạn rương hòm bên cạnh .

"Cái rương này không lớn không nhỏ , dùng để khảo thí lực công kích vấn đề cũng không lớn ... Chúng ta thử xem đi, người trước đến!" Lâm Mộc Sâm đứng Nùng Trang Đạm Mạt nói . Nùng Trang Đạm Mạt nhẹ gạt đầu , khẽ vươn tay tại trước người của nàng liền xuất hiện một thanh óng ánh trong suốt pháp lực hình thành trường kiếm .

Che dấu môn phái tự là che dấu môn phái , chiến đấu thủ đoạn cũng sắc bén như vậy . Kỳ thật Huyền Thần Cung đệ tử am hiểu hơn chính là phòng thủ phản kích , nhưng cũng không thể ngay cả cá chủ động công kích pháp thuật đều không có . Này huyền hình phi kiếm lực công kích liền coi như không tệ , tuy nhiên thao tác không có phi kiếm như vậy thuận tay hơn nữa pháp lực tiêu hao cũng khá lớn ...

Nùng Trang Đạm Mạt ném thử tương đương cố sức . Huyền hình phi kiếm lực công kích tuy nhiên không thấp , nhưng công kích khoảng cách so phi kiếm muốn lớn hơn nhiều , chỉ có thể thoáng một phát một cái ném thử . Bất quá khá tốt rương hòm cũng không phải là yếu ớt không chịu nổi , chịu đựng mấy lần công kích về sau vẫn đang hoàn hảo không chút tổn hại , hơn nữa bắt đầu chậm rãi lay động , lại để cho Nùng Trang Đạm Mạt biết đại khái thời động rương hòm cần có sức mạnh lớn nhỏ .

Trò chơi này ở bên trong , pháp thuật nghề nghiệp có thể dựa vào khống chế phát ra pháp lực lớn nhỏ đến khống chế uy lực , chơi phi kiếm có thể dựa vào kèm theo lực lượng lớn nhỏ đến khống chế uy lực . Duy chỉ có dùng nó đây , cái đồ chơi này căn bản là không có pháp khống chế ... Muốn nói khống chế cũng không phải không được . , nhưng là cần không phải kèm theo sức mạnh lớn nhỏ , mà là công kích khoảng cách .

Cung nó lực công kích cùng công kích khoảng cách quan hệ cùng loại một cái đường vòng cung , khoảng cách thân cận quá lực công kích cũng không cách nào hoàn toàn phát huy , khoảng cách quá xa liền càng không cần phải nói , cho nên nó có một tốt nhất khoảng cách . Lâm Mộc Sâm chỉ có thể dựa vào điều chỉnh mình cùng rương hòm khoảng cách đến hoạt động cả lực công kích , cuối cùng tại lại phí hết 10 phút sau , mới xem như sơ bộ nắm giữ thời động cái này không lớn không nhỏ rương hòm lực lượng ... Mà lúc này đây , cái rương này cũng vết thương chong chóng chất rồi .

Tiên tay thoáng một phát đem cái rương này hoàn toàn đánh nát , Lâm Mộc Sâm nhẹ nhàng thở ra đang định đẩy ra cái khác rương hòm , đột nhiên phát hiện cái kia rương hòm bạo chết sau này , tại chỗ rõ ràng để lại một vật .

Bồ Tát Phát Chú: nhưng sử (khiến cho) người tử vong sau rơi xuống kinh nghiệm giảm bớt 60% .

Mĩa cái rương này rõ ràng điều rơi Bồ Tát Phát Chú ! 60% Bồ Tát Phát Chú ah ... Cái đồ chơi này giá thị trường một nghìn kim ! So về cái kia 800 kim chỉ (cái) điều rơi trước mắt đẳng cấp kinh nghiệm Bồ Tát Phát Chú , thứ này thích hợp hơn tại sắp thăng cấp thời điểm sử dụng .

Vì cái gì rương hòm sẽ điều rơi thứ đồ vật? Lâm Mộc Sâm ngẩng đầu nhìn về phía đồng tử . Đồng tử hì hì cười: "Khảo nghiệm không thể chỉ là lại để cho người chơi vất vả mà không có đền bù tổn thất mà ! Vận khí tốt người chơi có thể đang khảo nghiệm trong có thu hoạch . Những...này trong rương tất cả đều có các loại các dạng thứ đồ vật , có thể thu được cái gì toàn bộ dựa vào vận khí . Đương nhiên , nếu như người đem rương hòm đánh bại quá nhiều , này khảo nghiệm coi như là không qua được rồi . Như thế nào lấy hay bỏ , các người tự làm quyết định đi!"

Ngoa tào, Chức Nữ người thật sự là quá ... nhưng ác rồi! Người đây muốn ta như thế nào tuyển? Đem rương hòm đều đánh bể rất có thể mò được một số lớn thứ tốt , đương nhiên cũng có khả năng mò được một số lớn rác rưởi , nhưng là khảo nghiệm là xác định vững chắc không qua được rồi . Muốn thông qua khảo nghiệm muốn buông tha cho này hơn hai mươi cái rương ở bên trong khả năng tồn tại các loại cực phẩm ... Bằng không , lấy trước thứ đồ vật thất bại đi ra ngoài đi vào nữa?

Đồng tử phảng phất đã biết Lâm Mộc Sâm đang suy nghĩ gì: "Khảo nghiệm thất bại rơi xuống vật phẩm toàn bộ thu về ."

Mĩa ! Lâm Mộc Sâm chảy nước mắt nhìn xem những cái...kia rương hòm . Đây là không cho ta sống ah ...

Đến cuối cùng , Lâm Mộc Sâm rốt cục hung ác quyết tâm , nhắm mắt lại tự lẩm bẩm: "Ta không có thấy cái gì Bồ Tát Phát Chú , đều là ảo giác ..."

Người ta Nùng Trang Đạm Mạt liền bình tĩnh hơn nhiều, nhìn nhìn chung quanh tìm cái rương tự là một bữa hung mãnh công kích , một lát sẽ đem rương hòm đánh bại , một cái tia chớp pháp bảo từ bên trong mắt đi ra .

Nùng Trang Đạm Mạt đi lên đem pháp bảo nhặt lên , nhìn thoáng qua cùng Lâm Mộc Sâm nói ra thuộc tính: "Thanh Ngọc Bình , Lục Phẩm pháp bảo , có thể cất vào các loại bao hàm nguyên khí chi thủy , đem hóa thành Quỷ Thủy Thần Lôi chứa đựng , sử dụng lúc thả ra . Ồ , thoát nhìn không tệ lắm !"

Lâm Mộc Sâm tại Nùng Trang Đạm Mạt đánh rương hòm thời điểm liền mở mắt , sau đó trợn mắt hốc mồm nhìn xem Nùng Trang Đạm Mạt lấy được pháp bảo , sau đó lại nghe thấy pháp bảo thuộc tính , thiếu chút nữa khóc lên: "Ta nói Mạt Mạt, ngươi sẽ không sợ đánh cho rương hòm khảo nghiệm thông bất quá chúng ta cả người cả cửa đều không còn?"

Nùng Trang Đạm Mạt nhìn xem hắn: "Đồng tử mới vừa nói nha, làm hỏng một cái hai cái không có vấn đề ."

Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa nước mắt chảy . Nói không sai ah ... Nhưng thật ra là có thể đánh hai cái đấy... Nếu như Nùng Trang Đạm Mạt [cảm] bắt được cũng là Bồ Tát Phát Chú loại này thứ đồ vật hẳn ngược lại sẽ không thái quá không công bằng , nhưng ni mã đây là Lục Phẩm pháp bảo ah ! Có thể chế tạo ra Quỷ Thủy Thần Lôi pháp bảo ah ! Quỷ Thủy Thần Lôi hẳn có thể từng thấy, cái kia Giác Xà cầm cái đồ chơi này giết người chơi một giết một mạng lớn ! Tuy nhiên pháp bảo này uy lực chưa chắc có Giác Xà lớn, nhưng cái đồ chơi này tuyệt đối không phải một nghìn hiện nay có thể lấy mua được !

Hai mắt để lục quang Lâm Mộc Sâm bắt đầu dò xét mặt khác rương hòm , một cái hai cái không có vấn đề , ba cái nên vấn đề cũng không lớn chứ? Đánh lại một cái , nói không chừng mình cũng có thể [cảm] bắt được cực phẩm...

Nùng Trang Đạm Mạt chứng kiến hắn ngẩn người , hô hắn một tiếng: "Này , Ngô Đồng , làm gì đâu này? Tranh thủ thời gian đẩy rương hòm đi, thời gian không nhiều lắm . Khảo nghiệm thông bất quá chúng ta liền thật mắt cả chỉ lẫn chài nha."

Lâm Mộc Sâm bị nàng như vậy một gọi đánh thức , trong nội tâm hung hăng suy nghĩ một chút muốn không nên mạo hiểm , cuối cùng , hắn vẫn là roi lệ đầy mặt chạy tới , than thở thật trọng đây này sinh rương hòm . Bí Cảnh , thông qua khảo nghiệm có thể tiến vào Bí Cảnh , đến lúc đó khẳng định có so pháp bảo này còn muốn đồ tốt ...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Thông qua

Lâm Mộc Sâm một bên ngâm lấy nước mắt vừa cùng Nùng Trang Đạm Mạt cùng một chỗ đem rương hòm đồ lên địa điểm chỉ định , khó khăn lắm thời gian còn lại năm phút đồng hồ .

Đồng tử tuyên bố: "Cửa thứ hai khảo nghiệm thông qua ! Phía dưới là thời gian nghỉ ngơi !"

Hai người lần nữa ngồi xuống, khôi phục pháp lực cùng thể lực . Chứng kiến Lâm Mộc Sâm vẻ mặt khổ đại cừu thâm cắn răng nghiền lợi bộ dáng , Nùng Trang Đạm Mạt nghĩ nghĩ đem cái kia Thanh Ngọc Bình đem ra: "Nếu không cho ngươi đi, nhìn ngươi một bộ ném đi 500 vạn xô số bộ dạng ..."

Lâm Mộc Sâm trong nội tâm cảm động nhưng vẫn là đem pháp bảo này đẩy trở về: "Ta pháp thuật tổn thương không cao , cảm cũng là lãng phí . Cảm ơn ngươi ah ... Kỳ thật muốn an ủi ta rất đơn giản , về sau đừng không có việc gì nghĩ đến đem ta giả trang thành nữ nhân thì tốt rồi ."

Nùng Trang Đạm Mạt cũng không sĩ diện cãi láo , đem pháp bảo lại thu về: "Kỳ thật giả trang thành nữ nhân có cái gì không tốt? Bao nhiêu người muốn trở thành giả gái đều không người như vậy điều kiện tốt!"

Lâm Mộc Sâm đầu đầy mồ hôi: "Ngươi nói đó là rất ít người , ta đối với chính mình thuần gia môn thân phận không có bất kỳ bất mãn ..."

Nùng Trang Đạm Mạt nở nụ cười: "Cũng không phải nói giả trang thành nữ nhân tự là nữ nhân ! Ngươi biết trước kia kinh kịch chứ? Bên trong đào phần lớn là nam nhân vai trò đầu rồi, ví dụ như Mai Lan Phương , đây chính là hưởng dự cả nước không ai không biết , có cái gì không tốt? Nhưng lại có thể gia tăng ngươi và nữ tính cơ hội tiếp xúc ..."

Lâm Mộc Sâm toàn thân mồ hôi: "Tuy nhiên ta đứng Mai Lan Phương cũng là tương đương kính nể , nhưng cũng không có đi đến cái kia truyền thống nghệ thuật con đường nghĩ cách ... Còn có cái gì gia tăng cùng nữ tính cơ hội tiếp xúc? Giả trang thành nữ nhân đi tiếp xúc nữ nhân , này quá bi ối đi!"

Nùng Trang Đạm Mạt ngạc nhiên nhìn xem hân: "Ồ , Thoại Mai Đường từ trước đến nay ta nói người chính là cá hèn mọn bi ối người, không nghĩ tới lại là đang gạt ta à ! Rốt cuộc là nằng lừa gạt ta còn là người gạt ta đâu này?"

Lâm Mộc Sâm im lặng im lặng lệ rơi đầy mặt , sau đó trong lòng thâm nghĩ , Thoại Mai Đường ta nhớ kỹ người ...

Nghỉ ngơi sau một lát , người thứ ba khảo nghiệm đã bắt đầu .

Đồng tử đứng ở Lâm Mộc Sâm hai người trước mặt , xuất ra cái rương lớn: "Người thứ ba khảo nghiệm cần rút thưởng quyết định ! Các người lựa chọn ai tới rút đi !"

Lâm Mộc Sâm đã sớm không tỳ khí . Đây rút cửa khẩu phương thức càng ngày càng yếu trí , phản chính là đồng tử như thế nào ưa thích liền làm sao tới , người chơi căn bản không có tham dự vào quyết định điều kiện . Nói thí dụ như quảng xúc xúc , còn không phải đồng tử nói ném tới mấy tụ là mấy? Bàn quay mặc dù là chính mình quảng phi tiêu , nhưng này vận tốc quay căn bản thấy không rõ ném trúng là cái gì , hay (vẫn) là đồng tử nói tính toán; cái này rút thưởng ... Rút thưởng làm bữa có lịch sử lâu đời truyền thống ...

"Người đi đi , người vận khí so với ta tốt điểm ." Lâm Mộc Sâm lựa chọn Nùng Trang Đạm Mạt . Hai cái rương mình mở ra cá một nghìn kim Bồ Tát Phát Chú , người ta lái ra 5000 ăn mỗi pháp bảo , nhân phẩm này chênh lệch không phải nửa lần hay một lần .

Nùng Trang Đạm Mạt nhẹ gạt đầu , cất bước đi tới , đem bàn tay đã đến rút thưởng trong rương .

"Ồ? Thái Hà Vũ Thiên Y , cấp 45 Lục Phẩm trang bị , uy lực pháp thuật gia tăng 10% , pháp thuật thời gian chuẩn bị giảm bớt 10% , lúc công kích nhất định xác suất gây ra hiệu quả Vũ Thiên: Phục chế kế tiếp thi phóng pháp thuật . Tại sao phải rút thăm được trang bị?"

Đồng tử hưng phấn kêu to: "Chúc mừng người trúng phải giải thưởng lớn ! Cửa thứ ba rút thưởng có cực xác xuất nhỏ rút thăm được các loại trang bị pháp bảo vũ khí các loại , cái này phần thưởng mặc kệ có thể không thông qua khảo nghiệm cũng có thể mang ra tại đây ! Bất quá vật ấy phẩm nhất khóa lại , không thể giao dịch cho người chơi khác ."

Lâm Mộc Sâm xoay người , rốt cục một búng máu ọe đi ra ... Mịa , người so với người làm người ta tức chết chính là cái này ý tứ sao? Năm đó Chu Du tâm tình đoán chừng giống như ta a...

Nùng Trang Đạm Mạt nhìn xem Lâm Mộc Sâm , tựa hồ là muốn hỏi hân muốn hay không đi lên rút xuống. Lâm Mộc Sâm vội vàng một bên che miệng một bên khoát tay: "Được rồi, người tiếp tục rút đi ... Ta tin tưởng ta không có người kia phẩm ..."

Cùng hân đi lên tức giận đến lại thổ huyết lần thứ nhất , còn không bằng thành thành thật thật nhìn xem . Chắc hân Nùng Trang Đạm Mạt vận khí dù cho cũng không trở thành liên tục rút trúng cực xác xuất nhỏ ...

Quả nhiên , Nùng Trang Đạm Mạt kế tiếp rất đương nhiên rút được tiếp theo cửa khẩu nghiệm .

"Cửa thứ ba , tại các người trên đỉnh đầu sắp rơi xuống các loại quái vật , các người cần khi bọn hân trước khi rơi xuống đất đem đánh chết . Nếu như rơi xuống đất quái vật vượt qua nhất định số lượng , khảo nghiệm thất bại !"

Cửa thứ ba nghe rất đơn giản , nhưng vẫn là cá trò chơi nhỏ , tiếp vàng ... Chỉ có điều muốn nhận là quái vật , hơn nữa cần đem quái vật tiêu diệt .

Không đợi trò chơi bắt đầu , Lâm Mộc Sâm trước hết hỏi đồng tử: "Đợi một chút , trước tiên ta hỏi hỏi , những quái vật này có thể hay không công kích chúng ta? Tánh mạng có phải hay không không giống với? Tốc độ rơi xuống đâu này?"

Đồng tử hết ý nhìn hân một cái: "Thay đổi thông minh mà ! Người đã thành tâm thành ý hỏi , ta sẽ không ngại lòng từ bi nói cho người biết . Quái vật đương nhiên sẽ công kích , hơn nữa phương thức công kích cũng bất đồng , tánh mạng cũng không giống với , có người có thể nhất kích tắt sát , có cần đánh lên một hồi . Tốc độ rơi xuống cũng không giống nhau tốt , dù sao quái vật tốc độ cũng có nhanh có chậm nha..."

Lâm Mộc Sâm tròn trắng mắt: "Ta biết ngay ! Bị lừa được hai lần còn không học thông minh một chút ta chính là kẻ đàn rồi. Đến đây đi , sờ sờ , chúng ta trước thương lượng một chút ."

Hai người cùng tiến tới thăm một hồi về sau , Lâm Mộc Sâm mới đi lên phía trước: "Được rồi , bắt đầu đi !"

Đồng tử lập tức vùng tay lên , chung quanh tràng cảnh tái biến . Một khối chừng một nghìn thước vuông sân bãi xuất hiện , trên đỉnh đầu cũng xuất hiện mờ tối bầu trời . Trên bầu trời , bắt đầu có thưa thớt điểm đen đang tại chậm rãi hạ xuống .

Nùng Trang Đạm Mạt lập tức thanh quát một tiếng , trên bầu trời một cái trận pháp lập tức thành hình . Trận pháp bao trùm đại khái một nửa diện tích sân bãi , chính giữa không gian mông lung vẩn vơ , chắn những quái vật kia đáp xuống con đường bên trên .

Mà những quái vật kia vừa tiếp xúc với trận pháp , lập tức bốn phía loạn động . Hướng các loại phương hướng bay đều có , duy chỉ có không có hướng phía dưới đây.

Cái này là Nùng Trang Đạm Mạt đã từng sử dụng qua trận pháp , dùng ảo thuật vẩn vơ địch tầm mắt của người . Vốn nếu như những quái vật kia là dựa vào trọng lực đi xuống đây , trận pháp này tác dụng cũng không lớn . Nhưng là Lâm Mộc Sâm thông qua đồng tử mà nói cho ra kết luận , những quái vật này là xuống bay !

Đã như vậy , bóp méo tầm mắt của bọn hắn có thể vận vẹo bọn họ hướng bay . Chuyện là phỏng đoán của hắn lần nữa phát uy , một nửa sân bãi đã bị Nùng Trang Đạm Mạt như vậy khống chế được .

Thừa nửa dưới sân bãi , đứng Lâm Mộc Sâm loại tốc độ này nhanh công kích cao người mà nói , hoàn toàn không có áp lực . Tuy nhiên quái vật sẽ công kích , nhưng không bị đánh ngã không được sao sao? Thả ra Cơ Quan Đường Lang , hắn giờ lên cung nỗ khoái hoạt thu hoạch nổi lên những cái...kia hướng phía dưới bay quái vật . Những quái vật này rõ ràng còn có thể cung cấp kinh nghiệm ! Nhưng lại tương đương không ít ... nhưng tiếc không có gì rơi xuống , bằng không thì nói không chừng còn có thể đánh ra điểm thứ tốt...

Mấy chục phút về sau , hai người thần thanh khí爽 đứng ở đồng tử trước mặt . Cửa thứ ba hoàn mỹ thông qua ! Ba khảo nghiệm đều đạt thành , này tiến vào Bí Cảnh vẽ vào cửa không thành vấn đề a?

Đồng tử đứng ở hai người trước mặt , thở dài: "Chúc mừng hai vị thông qua khảo nghiệm , đạt được tiến vào biển xanh Bí Cảnh tư cách . Cái này là tiến vào biển xanh Bí Cảnh vẽ vào cửa , mời hai vị cất kỹ ."

Vì vậy Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt đều chiếm được gợi ý của hệ thống , đạt được biển xanh minh ngọc bội .

Bích Hải Minh Ngọc Bội: nhưng bằng vật ấy tiến vào biển xanh Bí Cảnh , tại Bí Cảnh trong đề cao tánh mạng pháp lực 20% , thể lực hạ thấp tốc độ giảm bớt 20% .

"Ồ? Trả như nào đây mang thuộc tính?" Cái đồ chơi này thuộc tính coi như không tệ ah , nhưng đáng tiếc chỉ có thể ở Bí Cảnh ở bên trong sử dụng ...

"Khảo nghiệm của các người thông qua thành tích ưu tú , cho nên đạt được đệ nhất đẳng ban thưởng . Mặt khác nhắc nhở hạ xuống , vật ấy thời hạn có hiệu lực một tháng , một tháng sau biến mất , lại muốn tiến vào Bí Cảnh mời một lần nữa đối mặt khảo nghiệm ."

Ngoa tào, nguyênlai vẫn là cá thời hạn vật phẩm...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Đảo nhỏ

Bất kể nói thế nào , khảo nghiệm tính toán là thông qua , đồng tử biến mất , Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt bị truyền đưa đến bản đồ mới , thì ra là biển xanh Bí Cảnh bên trong .

Biển xanh Bí Cảnh nhìn về phía trên là một mảnh xanh lam biển cả ... Có lẽ là hồ , phản chiếu rất nhiều nước là được . Trên mặt biển mọc lên san sát như rừng vô số đảo nhỏ , đảo nhỏ có lớn có nhỏ , thượng diện cây xanh lâm râm quái thạch mọc lên san sát như rừng , tất cả đều khác nhau đặc sắc .

"Chúng ta tiến đến xem như nhanh đến chứ? Không biết những người khác tiến đến chưa?" Lâm Mộc Sâm mở ra hảo hữu liệt biểu List ý đồ phát tin tức , kết quả biểu hiện: Đặc thù địa đồ vượt qua khoảng cách nhất định không cách nào liên hệ .

"Đã xong , liên lạc không được rồi!" Lâm Mộc Sâm tâm lập tức nguội lạnh một nửa . Này Bí Cảnh hoàn toàn không để cho người chơi thành giúp kết bè kết đảng cơ hội tiến vào a , tổ đội càng nhiều người thông qua khảo nghiệm tỷ lệ lại càng nhỏ , ít người tiến vào Bí Cảnh về sau lại không pháp liên hệ . Cho dù dùng gót chân đến nghĩ cũng biết , sau khi tiến vào xuất hiện địa điểm nhất định là tùy cơ hội đấy...

"Chúng ta trước thăm dò xuống , sau đó nhìn xem có thể hay không gặp được những người khác?" Lâm Mộc Sâm trung cầu Nùng Trang Đạm Mạt ý kiến . Nùng Trang Đạm Mạt tự nhiên gật đầu , này hot girl hơi có ngốc bẩm sinh , đối với chương không đội ngũ quyền chủ động không hề hứng thú .

Hai người mà bắt đầu hướng người gần nhất đảo nhỏ bay đi . Phi hành trong quá trình , Lâm Mộc Sâm phát hiện mặt biển bên trong sóng cả mãnh liệt , tựa hồ có quái vật gì đang giấu ở dưới mặt biển . Chứng kiến cái kia gọn sóng lớn nhỏ cùng với biên độ , Lâm Mộc Sâm quyết định lại bay cao điểm cách mặt biển lại xa một chút ...

Sau đó liền khi đi ngang qua cái kia sóng cả lẫn mình quay cuồng mặt biển lúc , theo mặt biển đột nhiên nhảy lên này sinh một cái to dài xúc tu , thẳng hướng giữa không trung Lâm Mộc Sâm bay đi .

Lâm Mộc Sâm lập tức lại càng hoảng sợ , vội vàng kéo cao Cơ Quan Giáp Ứng , mới xem như đem cái kia xúc tu lại để cho tới . Đương nhiên cái kia xúc tu cũng không buông tha cho , một chuyển phương hướng liền hướng phía Nùng Trang Đạm Mạt nhào tới ...

Một tiếng ầm vang , một cái tên nổ tại sờ trên tay muốn nổ tung lên , sóng xung kích lại để cho cái kia xúc tu ngừng lại một chút . Nhân cơ hội này , Nùng

Trang Đạm Mạt vội vàng trèo lên , này mới xem như tránh qua, tránh né cái kia xúc tu phạm vi công kích .

Bị gây thương tích về sau , cái kia cực lớn xúc tu tựa hồ nổi giận , mạnh mẽ lại tháo chạy cao một đoạn , phía dưới thân thể cũng lộ ra ngoài .

Chỉ là nhìn xúc tu Lâm Mộc Sâm cũng biết , cái đồ chơi này tám phần là thứ đại chương cá ... Trên thực tế cái đồ chơi này cũng đích thật là cá đại chương cá , hình thể chừng một tòa núi nhỏ lớn nhỏ , mấy cái xúc tu đồng thời dò xét ra mặt biển , ở dưới mặt không ngừng vung vẩy .

"Ngọa tào... Bách Mục Chương Ngư , đẳng cấp (???) , tinh anh Boss , tánh mạng so Giác Xà chỉ nhiều không ít ... Cái đồ chơi này là người chơi có thể đối phó được sao? Bách Mục Chương Ngư , danh tự ý gì?" Lâm Mộc Sâm nhìn xem bạch tuộc tư liệu hít vào một ngụm khí lạnh , cái đồ chơi này là cùng Giác Xà không sai biệt lắm siêu cấp lớn quái ah ! Này Bí Cảnh chẳng lẽ không phải bây giờ người chơi cần phải tiến vào? Hơn nữa tên của người này chữ có chút kỳ quái ...

Sau đó là hấn biết vì cái gì tên của người này chữ kỳ quái như thế . Bạch tuộc lên thân thể khổng lồ đột nhiên mở ra rậm rạp chẳng chịt cũng không biết bao nhiêu cá con mắt , tất cả đầy con mắt đồng thời hiện quang , tựa hồ chung quanh hào quang đều hướng phía cái kia con mắt hội tụ đi qua .

"Không được!" Lâm Mộc Sâm lập tức hét lớn một tiếng: "Hướng bay cao !" Chính mình dẫn đầu hướng phía chỗ cao vọt tới .

Nùng Trang Đạm Mạt tuy nhiên gốc bẩm sinh , nhưng nàng có chỗ tốt , chỉ cần là nàng tín nhiệm người , người khác nói cái gì nàng thì làm cái đó . Lâm Mộc Sâm người này mặc dù có chút không đáng tin cậy , nhưng miễn cưỡng cũng tiến nhập tín nhiệm của nàng liệt biểu List . Vì vậy nghe được Lâm Mộc Sâm gọi sau nàng không nói hai lời , kéo cao phi kiếm liền đi theo Lâm Mộc Sâm .

Quả nhiên , trong nháy mắt về sau , cái kia Bách Mục Chương Ngư sở có mắt đồng thời phóng xạ ánh sáng , xoát một tiếng tại giữa không trung giao thoa dẹt ra một trường lưới ánh sáng . Khá tốt này lưới ánh sáng càng đi xa xa lại càng thưa thớt , này mới khiến Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt tránh được một kiếp .

Nhìn xem chung quanh bay lên các loại chim biển không nói tiếng nào biến thành tro bụi , Lâm Mộc Sâm lau mồ hôi lạnh: "Cái đồ chơi này không phải chúng ta có thể trêu chọc , mau tới đảo !"

Hắn cũng coi như nghĩ thông suốt , đoán chừng đây là Chúc Nữ thiết kế , không cho người chơi gặp được nguy hiểm về sau liền trốn đến hải lý một cái thủ đoạn . Người ở đây trên đảo nhỏ gặp được nguy hiểm có lẽ còn có thể ứng phó , vào vào trong biển cái kia chính là chắc chắn phải chết ...

Hai người triển khai tốc độ hướng phía đảo nhỏ bay đi , bạch tuộc tại trên biển cũng hướng phía hai người phương hướng đuổi đi theo . Nhắc tới bạch tuộc đối với thân thể của hắn mà nói tốc độ tựa hồ cũng không nhanh , nhưng không biết làm sao lớn như vậy thân thể động một cái đình người chơi phi nửa ngày ...

Rốt cục , tại hai người bay đến phía trên đảo nhỏ về sau , cái kia bạch tuộc ngừng lại , sau đó chậm rãi lần nữa chìm vào đáy biển , tại trên mặt biển phịch Uzumaki(vòng xoáy) chơi . Ra về , chỉ cần người chơi lên đảo , liền sẽ có cái gì cùng loại trận pháp cấm chế các loại thứ đồ vật đem những này siêu cấp quái vật ngăn đón ở bên ngoài .

Lâm Mộc Sâm nhẹ nhàng thở ra , này mịa cảm giác áp bách quá cường liệt rồi! Thứ này cho dù hình thể cân không nổi cái kia Cự Linh Thiên Ma cũng không kém bao nhiêu , loại đồ chơi này truy ở phía sau , bơi lội cực kỳ nhanh quả thực không có áp lực chút nào ah ! Cũng không biết lúc nào người chơi có thể làm thịt tên kia , rơi xuống thứ đồ vật xác định vững chắc không phải là rác rưởi chứ?

Rốt cục leo lên đảo nhỏ , Lâm Mộc Sâm phát hiện hòn đảo nhỏ này tựa hồ quả nhiên có cái gì cấm chế một loại thứ đồ vật . Vừa mới xông lúc tiến vào cũng cảm giác được , phảng phất phá tan một tầng trở ngại . Cẩn thận quan sát , có thể chứng kiến phía trên hòn đảo nhỏ có một tầng như có như không cái chắn , đem trọn cả đảo nhỏ bao khóa trong đó . Ngẩng đầu nhìn lên , Lâm Mộc Sâm lần nữa mồ hôi lạnh . Phía trên hòn đảo nhỏ chỗ cao , mấy cái nhìn về phía trên hình thù kỳ quái chim to đang tại cái chắn bên ngoài xoay quanh . Ra về nếu như từ bên kia đi ra ngoài , những...này chim to chắc chắn sẽ không làm như không thấy ...

Nói ngắn lại , đã đến ở trên đảo , liền dừng nghĩ trước đi ra , đi một vòng rồi nói sau .

Đảo nhỏ không tính lớn , đi một vòng dùng không thêm vài phút đồng hồ , thượng diện một cái ngọn núi trung tâm đứng vững , bốn phía là lớn cánh rừng , một giòng suối nhỏ theo trên ngọn núi chảy xuôi xuống . Tại loại này trên không trung nhìn không ra cái gì , Lâm Mộc Sâm dạo qua một vòng về sau liền dẫn theo Nùng Trang Đạm Mạt cùng một chỗ giảm thấp xuống độ cao , dán rừng rậm chậm rãi phi hành . Đảo nhỏ khẳng định không phải là cái gì bài trí , muốn bắt thứ tốt được cẩn thận tìm mới được .

Sau đó hắn liền phát hiện , trong rừng rậm thật là có không ít động vật . Nói là động vật có chừng một ít không chính xác , những vật này đại đô hình thù kỳ quái , cần phải thuộc về yêu quái một loại . Hơn nữa những vật này tựa hồ tính công kích rất mạnh , Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt khẽ dựa gần , lập tức liền có vài đầu yêu vật lao đến .

Những yêu vật này ở bên trong có hai cái đuôi sói , trên đầu sừng dài con thỏ , bốn đầu chân gà rừng ... Những đồ chơi này tốc độ rất nhanh , đẳng cấp cũng không thấp , chừng 47-48 cấp , xông lại cũng là hùng hổ .

Hai người lập tức đưa tay liền bắt đầu công kích , một tá phía dưới phát hiện những quái vật này so về bên ngoài bình thường quái thuộc tính cao hơn đi ra không ít , nhưng còn không có đạt tới Boss tình trạng . Hai người giết cũng không quá đáng là tốc độ chậm một chút , ngược lại không có gì lớn nguy hiểm .

"Ồ , không tệ lắm , quái vật điều roi đều là cấp 45 trở lên thứ đồ vật !" Lâm Mộc Sâm hơi có hưng phấn . Giết năm quái vật mất một trang bị một dạng tài

liệu, cái này càng suất (*ti lệ) so về phía ngoài quái vật cao không chỉ một điểm nửa điểm.

"Đây là cái gì?" Nùng Trang Đạm Mạt nhíu mày, nhìn lấy trong tay một vật. Lâm Mộc Sâm tiến tới, Nùng Trang Đạm Mạt phô bày đồ chơi kia thuộc tính, Lâm Mộc Sâm xem xét quả nhiên có gì đó quái lạ.

Thanh Đồng Chia Khóa mảnh vỡ ba mươi sáu: Thu thập 100 miếng loại này mảnh vỡ, nhưng tổ hợp thành Thanh Đồng Chia Khóa ba mươi sáu.

Cái đồ chơi này rõ ràng là nhiệm vụ vật phẩm, thu thập mở ra thứ nào đó đấy! Quả nhiên Bí Cảnh tựa là Bí Cảnh, sẽ không để cho người chơi ngốc nghếch giết quái chơi...

"Tiếp tục!" Lâm Mộc Sâm lập tức hào hứng tăng nhiều. Vào Bảo Sơn, cũng không thể phải đi vài món Hoàng Phẩm trang bị tài liệu đã đi người chứ?

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 149: Lại thấy sơn động

Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt ở chỗ này bất tỉnh ngày ám nhật chà không biết dài bao nhiêu thời gian, cuối cùng đêm này Thanh Đồng Chia Khóa ba mươi sáu xuất đã đến tay. Cái chìa khóa bình thần không có gì lạ, không có chút nào chỗ dị thường.

"Bước tiếp theo phải là phải tìm được này Thanh Đồng Chia Khóa muốn mở cái rương. Lớn như vậy một cái đảo, muốn tìm đến cái kia rương hòm cũng không dễ dàng ah..."

Lâm Mộc Sâm ngẩng đầu chung quanh, nhìn xem đảo nhỏ thờ dài. Tốc độ của hắn là nhanh, nhưng tốc độ nhanh không có nghĩa là tìm đồ liền nhanh. Một cái rương muốn ẩn núp đi quá dễ dàng, hy vọng cái kia mở Bí Cảnh cổ tiên nhân không đến mức quá ác thú vị...

Hai người từ nhỏ đảo một đoạn bắt đầu, thăm thức bắt đầu tìm kiếm này sinh rương hòm. Trên đảo này cũng không có người ở, lộ về một ít chim quý thú lạ, từng cái thực lực còn không yếu. Sát đa Lâm Mộc Sâm mới phát hiện những quái vật này rơi xuống mặc dù so sánh lại bên ngoài cao một chút, nhưng là không tính không hợp thói thường, đến bây giờ vị trí hắn cũng liền lấy tới ba trang bị khác nhau vũ khí cùng với hơn mười tốt tài liệu mà thôi. Bất quá chỗ tốt là, tất cả đồ vật đều là Hoàng Phẩm đấy, không đến mức trở thành bán điểm rác rưởi.

Hai người lại gặp quái liền thanh, ít nhất không nên uống phí hết thời gian, còn có thể cảm nghiệm kinh nghiệm cùng rơi xuống nha. Lâm Mộc Sâm hiện tại cũng muốn nghèo đến điên rồi, vừa xong tay một nghìn kim uy thác thù lao đều lấy ra mua đan dược và vân vân, lần nữa trở nên nghèo rớt mồng tơi. Đây không hề phải đi ít tiền, qua đoạn thời gian nói không chừng liền muốn tìm người ăn chực đã ăn.

Hai người thanh ah quái niệm, đã đến ở giữa hòn đảo nhỏ trên ngọn núi. Muốn tìm rương hòm, tự nhiên không nên bay cao cao đấy. Bọn hắn cũng không phải ung, có thể ở hơn 1000m trên bầu trời chứng kiến trên mặt đất một con thỏ... Phi rất cao lời mà nói..., phía dưới tựa là một mảnh màu xanh lá, có thể tìm tới rương hòm mới ra quỷ.

Bất quá hai người đem hòn đảo nhỏ này vòng vo hơn phân nửa, rương hòm hay (vẫn) là hào vô tung ảnh. Đây mịa chẳng lẽ còn muốn đào sâu ba thước?

Đang tại buồn bực, bỗng nhiên trong lúc đó, Nùng Trang Đạm Mạt hô Lâm Mộc Sâm một tiếng: "Ngô Đồng tới nơi này, này có sơn động!"

Sơn động! Đây có thể là đồ tốt! Vô số tiền bối nói cho chúng ta biết, một khi tại loại này biết rõ có thứ tốt nhưng tìm không thấy địa phương xuất hiện sơn động các loại thứ đồ vật, bên trong chắc chắn sẽ có mê hoặc! Hưng phấn Lâm Mộc Sâm lập tức đi theo Nùng Trang Đạm Mạt, chui được cái kia sườn núi ở giữa trong sơn động.

Sơn động coi như rộng lớn, nhưng lại cũng không quá sâu. Kỳ quái nhất chính là, trong sơn động tựa hồ không có cái gì! Đã nói rồi đấy bảo rương đâu này? Làm ra lớn như vậy sơn động đến, không phải cho giấu làm ô a? Hơn nữa này sơn động rất rõ ràng không có gì đã thú ở lại trôi qua dấu vết...

Lâm Mộc Sâm trong sơn động xoay quanh, mỗi một viên thạch đầu đều cẩn thận kiểm tra rồi một phen. Sẽ không đem bảo rương nguy trang thành hòn đá chứ? Nói không chừng khai thác cái này Bí Cảnh cổ tiên nhân —— được rồi, có lẽ là Chức Nữ —— có này tên kỳ quái ham mê đâu này?

Sau đó, hắn phát hiện, tất cả thạch đầu đều không có đồng dạng. Đừng nói lỗ đứt chia khóa rồi, một đường nhỏ đều không có.

"Đây không khoa học ah... Cả tòa núi bên trên là một cái như vậy sơn động, sao có thể một điểm dị thường cũng không có chứ..." Lâm Mộc Sâm sờ lên cằm lẩm bầm lâu lâu. Hòn đảo nhỏ này bên trên khẳng định có này Thanh Đồng Chia Khóa ba mươi sáu có thể mở ra đồ vật, bằng không thì không

cần phải lại để cho trên đảo quái vật rơi xuống những...này cái chìa khóa mảnh vỡ . Nhưng cái son động này là khả năng nhất cất giấu bảo rương địa phương ...

"Ngô Đồng , người đến xem tại đây ." Lúc này thời điểm , Nùng Trang Đạm Mạt nói chuyện . Lâm Mộc Sâm ngẩng đầu , chứng kiến Nùng Trang Đạm Mạt đang tại cuối son động nhìn xem bức tường kia .

Lâm Mộc Sâm tiến tới , hướng cái kia trên vách tường nhìn kỹ , vỗ đầu của mình: "Ta khờ rồi, thật sự . Ta chỉ mới nghĩ đến cái chìa khóa có thể đánh nhau khai mở rương hòm , lại đã quên mở cửa cũng phải cần cái chìa khóa đấy..."

Đúng vậy , bức tường kia , chính là một đạo cùng vách núi cơ hồ hào không khác biệt cửa . Nếu như không phải Nùng Trang Đạm Mạt mắt sắc , nói không chừng hẳn muốn cùng cánh cửa này gặp thoáng qua rồi. Bởi vậy có thể thấy được , một người nhân phẩm trọng yếu bậc nào ... Nùng Trang Đạm Mạt kỹ thuật này chỗ ở ngọc bảm sinh , gia nhập che dấu môn phái học được một thân cường đại pháp thuật , lại đặc biệt dịch dung kỹ năng , đánh quái bạo thứ đồ vật các loại lại mạnh hơn hẳn bên trên một cái cấp bậc , hiện tại lại có thể tìm tới hẳn hoàn toàn không nhìn ra cửa ...

Lâm Mộc Sâm nhìn xem Nùng Trang Đạm Mạt , trong ánh mắt để lộ ra một cổ như ác lang lục quang.

Nùng Trang Đạm Mạt không tự chủ được rung mình một cái: "Ồ , như thế nào có cổ tình linh xuất hiện hàn ý?"

Lâm Mộc Sâm vội vàng dời ánh mắt lau nước miếng , cố gắng nói sang chuyện khác: "Đến, để cho ta thử xem này cái chìa khóa được hay không được ."

May mắn Nùng Trang Đạm Mạt là thứ ngọc bảm sinh ... Lâm Mộc Sâm một bên là vừa rồi mình tà ác tâm tư đồ kị lý mà xấu hổ , một bên đi ra phía trước , cái chìa khóa cắm vào lỗ đút chìa khóa ở bên trong . Kín kẽ , không kém chút nào .

Không có bất ngờ đấy, đạo này đại môn bị hắn mở ra . Trong tiếng nổ vang , thạch bích chậm rãi bên trên dời , cuối cùng nhất lộ ra một cái sâu xa đường hành lang .

Đường hành lang cũng không tính toán rộng rãi , miễn cưỡng có thể cho người chơi ở bên trong phi hành . Lâm Mộc Sâm nhất mã đương tiên bay xuống đến , vòng vo mấy vòng về sau , lại đến một đạo khác đại môn trước mặt của .

Cánh cửa này không có lỗ đút chìa khóa , tùy tiện đẩy một chút liền đem hắn đẩy ra . Phi sau khi đi vào , Lâm Mộc Sâm mới phát hiện , này sau cửa lớn , là một cực lớn khoảng không huyết động .

"Chức Nữ a, người dám lại có sáng tạo điểm không ..." Nhìn xem cái này cùng Giác Xà chỗ ở đại đồng tiểu dị huyết động , Lâm Mộc Sâm không khỏi dưới đáy lòng cảm thán một tiếng . Đương nhiên , muốn cho hắn nói ra miệng vậy hắn tuyệt đối là không chịu ...

Huyết động rất bằng phẳng , chỉ (cái) ở chính giữa có một khối hình thù kỳ quái thạch đầu . Lâm Mộc Sâm cùng Nùng Trang Đạm Mạt hai người tiến nhập này trong huyết động , quán tràng một tuần (vòng) không có phát hiện dị thường gì về sau , đều đem ánh mắt đặt ở hòn đá kia bên trên .

"Nếu có vấn đề , khẳng định xuất hiện ở tầng đá kia bên trên ." Lâm Mộc Sâm sờ lên cằm nhìn xem hòn đá kia .

Nùng Trang Đạm Mạt tựa hồ cảm giác được Lâm Mộc Sâm động tác rất thú vị , nỗ lực học tập thoáng một phát: "Uh, hoàn toàn chính xác không có cái khác khả năng ."

Nhìn tư thế của nàng Lâm Mộc Sâm thiếu chút nữa cười sặc sụa , nhưng hắn vẫn căn cứ vào lễ phép nhận được: "Bất quá dựa theo kinh nghiệm của ta , tầng đá kia bên trên khẳng định có bầy rập đang chờ chúng ta ..."

Nùng Trang Đạm Mạt tựa hồ cảm giác được cái tư thế này có chút ngốc , bất tay để xuống: "Ta cũng vậy cảm thấy như vậy . Cho nên , người lên đi."

Lâm Mộc Sâm Mạc Danh kinh ngạc: "What??? Vì sao là ta bên trên?"

Nùng Trang Đạm Mạt càng kinh ngạc: "Vì cái gì không phải người? Không phải vẫn luôn là người trước bên trên sao?"

Lâm Mộc Sâm im lặng , làm nam nhân chân mệnh khổ , gặp địa lôi(mìn)đều là bản thân xông lên trước tiên...

Vì vậy hắn thời gian dần qua bay đến tầng đá kia phía trước , thận trọng đã làm xong tùy thời trốn chạy chuẩn bị , bắt đầu ý đồ tại đây khối đá lớn bên trên tìm ra dị thường.

Thạch đầu tương đương không nhỏ , chừng cao hơn năm mét . Lâm Mộc Sâm vây quanh tầng đá kia dạo qua một vòng lại một vòng , nhưng mà không có phát hiện dị thường gì . Này không khoa học a, phí hết tâm tư chạy đến bên trong son động này , làm sao sẽ không có cái gì?

Cẩn rằng , Lâm Mộc Sâm vừa ngoan tâm , giờ lên cung nỏ hướng phía tầng đá kia đã tới rồi một nỏ . Nhìn không ra có cái gì xuất chúng đấy, ta đánh thoáng một phát được thôi !

Tên nỏ bắn tới trên tầng đá , sâu đậm khảm nam tiến vào . Nhưng thạch đầu vẫn còn không giống hình, tựa hồ nó tự là khối bình thường thạch đầu .

"Thật chẳng lẽ là ta đã đoán sai?" Lâm Mộc Sâm bắt đầu đối với chính mình sinh ra hoài nghi . Trên đường đi biểu hiện của mình hoàn toàn chính xác có thất tiêu chuẩn , điều này làm cho hắn bắt đầu hoài nghi mình ... Trạng thái không tốt, khó coi ! Phản chính người là đừng nghĩ lại để cho hắn thừa nhận nhân phẩm hắn không tốt hoặc là chỉ số thông minh không đủ ...

"Coi chừng !" Bỗng nhiên ngay lúc đó , Nùng Trang Đạm Mạt kinh hô một tiếng . Lâm Mộc Sâm nghe được kinh hô đang muốn ngừng đầu , đột nhiên cảm giác được trên đỉnh đầu một hồi sức lực gió thổi tới . Lập tức không kịp suy nghĩ , lập tức hủy bỏ Cơ Quan Giáp Ứng để cho mình thoả cái rớt xuống mặt đất , một cá như con lật đật lười lãn lãn trở mình đứng lên . Sau đó lập tức đem Cơ Quan Giáp Ứng triệu hoán đến chân xuống , đập lên hướng xa xa cuồng phi .

Mặc kệ đi ra ngoài là cái gì , trước chạy trốn là được rồi !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150:Đại Nhĩ Bức Yêu

Lâm Mộc Sâm hoảng hốt , lập tức thả ra Cơ Quan Đường Lang , mình mở khai tốc hành về một tiếng xa xa chạy thoát mở đi ra . Cơ Quan Đường Lang một được thả ra Thất Tinh Liên Trảm phát động , vọt thẳng đến đó đại biên bức bên người , hai tay mở ra lập tức liên tục chặt bỏ , đem cái kia đại biên bức ngăn cản tại ở đầu .

Nùng Trang Đạm Mạt chứng kiến cái kia con dơi sau lập tức kinh hô: "Hấp Huyết Quỷ !" !

Lâm Mộc Sâm tức giận nhìn nàng một cái: "Hấp Huyết Quỷ cái đầu nguoi! Này cũng không phải Tây Phương Ma Huyền , chỗ nào làm được Hấp Huyết Quỷ? Ta trò chơi này ở bên trong hút máu chính là Cương Thi ! Nguoi bái kiến đáng về như vậy Cương Thi hử?"

Sau đó một cái {giám định thuật} ném tới: Đại Nhĩ Bức Yêu , đẳng cấp 50 .

Cấp 50 Boss ! Hơn nữa tiến bộ vượt bậc ! Lâm Mộc Sâm lập tức hai mắt tỏa ánh sáng . Đây chính là cái cho Cơ Quan Giáp Ứng đòi hạch tâm cơ hội tốt ... Đem cái đồ chơi này tinh phách chứa vào Cơ Quan Giáp Ứng lên , tốc độ kia còn không phải lập tức tái thượng cấp bậc? Cố gắng một chút , nói không chừng chính mình bình thường phi hành có thể tốc độ siêu âm rồi!

Tuy nhiên trò chơi này ở bên trong tốc độ siêu âm không có gì đặc biệt biểu hiện , trên thực tế càng không khả năng đạt tới người tới trước mà thanh âm sau đến kết quả , nhưng cái đồ chơi này tóm lại là phong cách đã chết ! Này Boss , nhất định phải làm mất !

Lâm Mộc Sâm rơi xuống quyết tâm này về sau , lập tức xoay người , hướng phía cái kia Đại Nhĩ Bức Yêu chính là một cái Lưu Tinh Truy Nguyệt . Bị Cơ Quan Đường Lang đã triển trụ Bức Yêu không tránh kịp , thoả cái bị oanh một cái lão đảo ,

Vì vậy cái kia Bức Yêu lập tức bạo giận lên , vọt sáng cánh thoả cái đem Cơ Quan Đường Lang đánh bay thật xa đi ra ngoài , xoay người liền hướng phía Lâm Mộc Sâm bay tới .

Lâm Mộc Sâm xem xét cái kia Bức Yêu tánh mạng lúc ấy liền tròn tròn mắt . Chính mình Lưu Tinh Truy Nguyệt thương tổn tới mình là biết đến , bình thường hơn bốn mươi cấp quái vật không bạo kích làm mất hơn phân nửa máu , bạo kích tự là trực tiếp giết . Nhưng đánh tới này Bức Yêu trên người , rõ ràng chỉ là khiến nó mất bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy một tia ! Này mịa tới thiếu mười mấy cái Lưu Tinh Truy Nguyệt mới có thể làm thịt nó ... Chính mình có nhiều thời gian như vậy sao?

Nếu như tốc độ chậm một chút , nơi này lớn hơn nữa điểm, địa hình lại gấp gheñh điểm, nói không chừng Lâm Mộc Sâm còn có có thời gian chơi đùa để chết nó . Nhưng là tại nơi này bằng phẳng đến cơ hồ không có bất kỳ che đậy địa hình ở bên trong ... Cũng không hoàn toàn là như vậy , dù sao chính giữa còn có tảng đá mà ! Nhưng Lâm Mộc Sâm rất hoài nghi tảng đá kia vật che chắn ý nghĩa ...

Mặc kệ nhiều như vậy , chạy trước ! Lâm Mộc Sâm lập tức phát động Cơ Quan Giáp Ứng , vòng quanh cái huyết động này bắt đầu vòng quanh . Cũng đừng nói , nơi này có chút tiểu chỗ tốt , lại để cho Lâm Mộc Sâm cùng cái kia Bức Yêu cũng không quá quan tâm có thể phát huy được tốc độ nhanh nhất . Cái đồ chơi này nếu thi chạy Lâm Mộc Sâm khẳng định không được , nhưng là bảy uốn éo tám lệch ra đi vòng vào lờ mà nói..., Lâm Mộc Sâm tự nhiên là càng tốt hơn rồi.

Bất quá tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp , Lâm Mộc Sâm căn bản không có biện pháp đánh tới Bức Yêu . Nùng Trang Đạm Mạt ở bên cạnh ngược lại là rất ra sức , các loại pháp thuật luân chuyển ném đi qua , bất quá cái kia Bức Yêu cũng rất giáo hoạt , trốn trôi qua hơn phân nửa , kháng nhất thời nữa khắc đối với hắn cũng không tạo được tổn thương gì . Đáng giận hơn là , thắng này cũng không nói đến đánh Nùng Trang Đạm Mạt hai cái , đã biết rõ đuổi theo Lâm Mộc Sâm dốc sức liều mạng !

Đương nhiên , thỉnh thoả Bức Yêu cũng sẽ (biết) quay đầu há mồm nhỏ ra một vết sáng đến công kích Nùng Trang Đạm Mạt . Bất quá Nùng Trang Đạm Mạt có cái kia phòng thủ phản kích thủy kính tại , ngược lại mấy lần thiếu chút nữa bị thương Bức Yêu chính mình . Vì vậy Bức Yêu đã có kinh

nghiệm ... Hắn mặc kệ Nùng Trang Đạm Mạt rồi, thế phải đem Lâm Mộc Sâm tiêu diệt !

Lâm Mộc Sâm một bên trốn tránh Bức Yêu miệng phun cột sáng một bên biệt khuất , mĩa nhân phẩm này cho dù có chênh lệch cũng không trở thành lớn như vậy chứ? Ta đối với ngươi tạo thành tổn thương sớm cũng không bằng bên kia nằng kia rồi, làm sao ngươi liền quyết định ta?

Không được , được nghĩ biện pháp ngăn cản thoáng một phát cái này Bức Yêu , mới có cơ hội phản kích ! Lâm Mộc Sâm đầu óc một chuyển , lập tức nghĩ tới cả phương pháp .

Trong tay cung nỏ thay đổi cả hộp đạn , đem sương mù dày đặc tên nỏ thay đổi đi lên . Cái đồ chơi này hắn hàng tồn tương đương không ít , dùng cũng không đau lòng .

Xoát xoát xoát vài tiếng , Lâm Mộc Sâm dùng tán ra tiễn đem những này sương mù dày đặc tên nỏ bắn ra ngoài , đều bắn tới bên cạnh trên thạch bích . Vì vậy sương mù dày đặc tên nỏ mỗi người nỏ bung , từng đoàn lớn sương mù dày đặc xuất hiện ở cái huyết động này bên trong .

Huyết động là thứ phong bế không gian , mây mù không dễ dàng tán đi , khiến cho mảnh này sương mù dày đặc càng thêm nồng hậu dày đặc rất nhiều . Lâm Mộc Sâm xem xét chính mình cũng không nhìn thấy cái kia Bức Yêu rồi , lập tức nhẹ nhàng thờ ra , vuốt Nùng Trang Đạm Mạt phương hướng bay đi .

"Hô , một chết ta , trước nghỉ ngơi một chút ..."

Nùng Trang Đạm Mạt cau mày nhìn xem hắn: "Vừa rồi ta chỉ muốn hỏi , ngươi phóng xuất nhiều như vậy sương mù , chẳng lẽ là muốn tự sát sao?"

Lâm Mộc Sâm sững sờ: "Tự sát? Vì cái gì nói như vậy?"

Nùng Trang Đạm Mạt thở dài: "Chẳng lẽ ngươi chưa từng nghe nói , con doi lớn thị lực không được, chúng phải không dựa vào con mắt đến bắt con mồi mà là sóng âm..."

Nàng còn chưa dứt lời , chỉ thấy sương mù dày đặc ở chỗ sâu trong một cái bóng đen mạnh mẽ đánh về phía Lâm Mộc Sâm , một trương miệng lớn dính máu trắng hướng Lâm Mộc Sâm cắn tới .

Lâm Mộc Sâm phản ứng kỳ nhanh chóng , lập tức đem Cơ Quan Huyền Quy theo trước người mình triệu hoán đi ra , vì vậy cái kia Đại Nhĩ Bức Yêu lập tức phịch một tiếng đập lấy Cơ Quan Huyền Quy thượng diện . Lâm Mộc Sâm thân thể vừa ra trượt , theo Cơ Quan Huyền Quy thân thể dưới đáy trốn thoát , tiếp tục chạy !

Cơ Quan Huyền Quy một kích phía dưới bị giết chết hơn phân nửa máu , công kích như vậy lực lại để cho Lâm Mộc Sâm hơi có an tâm . Bất quá nghĩ lại chính mình an tâm cái rắm a, phòng ngự của mình có thể cùng Cơ Quan Huyền Quy so sao? Giây giết không được Cơ Quan Huyền Quy , miếu sát chính mình còn mang dư giầu !

Một bên chạy Lâm Mộc Sâm trong nội tâm còn một bên thầm mắng mình , ngươi quả nhiên choáng váng ! Con doi dựa vào tiếng vang định vị loại này học sinh tiểu học cũng biết tri thức ngươi rõ ràng đã quên ! Xem ngươi ta Nùng Trang Đạm Mạt , sở trường nhất ảo thuật đều vô dụng , rõ ràng liền nghĩ đến tầng này ... Nói trở lại , loại này con doi yêu quái quả nhiên là nằng trời sanh khắc tính ah ...

Bỗng nhiên trong lúc đó , đột nhiên tại hai người hơi nghiêng , đột nhiên bịch một tiếng , tựa hồ có đồ vật gì đó nổ tung bộ dáng . Bức Yêu lập tức thân hình dừng lại , bên cạnh lỗ tai tựa hồ đang nghe bên kia có cái gì .

Sau đó , tại vừa mới phát ra tiếng vang địa phương đối diện , lại một tiếng vang thật lớn truyền đến . Con doi lần nữa dừng lại một chút , xem ra đã bị này nổ mạnh ảnh hưởng không nhỏ .

Trong huyết động mây mù còn không có tán đi , Lâm Mộc Sâm cũng không biết xảy ra chuyện gì , nhưng đây chính là cái cơ hội tốt ! Lâm Mộc Sâm phi nhanh rồi đi con doi phạm vi công kích , quay người lại đem Phích Lịch Phong Lôi Hồng phóng ra . Đem cái đồ chơi này để ở đây bất động , Lâm Mộc Sâm tiếp tục hướng phía trước bay , mà Bức Yêu cũng theo đuổi không bỏ . Vài giây đồng hồ qua đi , Phích Lịch Phong Lôi Hồng bên trên Tiên Giới Phong Lôi Pháo đọc đầu hoàn tất , oanh một tiếng hai tia sáng bó ở giữa cái kia Bức Yêu sau lưng của .

Vì đồng nhất pháo , Lâm Mộc Sâm thể nhưng mà mạo bị miếu sát nguy hiểm thẳng tắp phi hành rất lâu , liền trên ngựa muốn bị đuổi kịp đồng thời , cái kia Bức Yêu bị Tiên Giới Phong Lôi Pháo đánh cho cả người đều đụng phải một bên thạch bích , trong tiếng thét chói tai rơi xuống trên mặt đất .

Lâm Mộc Sâm xem xét cái kia Bức Yêu thanh máu HP , lập tức vui mừng quá đỗi . Thoáng cái đi xuống một phần năm ! Lại đến mọi nơi là có thể đem thẳng này giết rồi!

Đương nhiên , Bức Yêu chắc chắn sẽ không thành thành thật thật bị đánh . Như vậy chính mình muốn tính toán tốt thời gian , hơn nữa bắt lấy lần kia thuận phát Tiên Giới Phong Lôi Pháo cơ hội , tranh thủ trong thời gian ngắn đem giết . Đương nhiên , đang làm điều rơi nó trước khi nhất định phải ngưng phách , đưa nó tính phách ngưng kết lên..

Lâm Mộc Sâm đang ở chỗ này mỹ mỹ nghĩ đến , trong tay tên nỏ không ngừng bắn đi ra mả máu , nhưng là chờ hắn quay đầu xem xét , mĩa ! Đây Bức Yêu hồi máu tốc độ , cũng quá nhanh đi !

Bạn đang đọc truyện *Mặc Môn Phi Giáp Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.